

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ



شيخ زايد پوهنتون

شيخ زايد علمي - څېړنيز ژورنال

درې مياشتينې څېړونه

(ټولنيز علوم)

د ۱۴۰۴ ل (۱۴۴۷ ق) کال دويمه گڼه، وږی — پرله پسې ۳۹ مه گڼه



شیخ زاید پوهنتون
علمي څېړنو معاونیت
علمي مجلې آمریت
علمي مجلې عمومي مدیریت

د امتیاز خاوند: شیخ زاید پوهنتون
مسئول مدیر: پوهنوال دوکتور سبحان الله شهاب
علمي مجلې عمومي مدیر: نورمحمد انقلابي
علمي مجلې نشراتو مدیر: رحیم الله راحل
برېښنالیک: journals@szu.edu.af

کتنپلاوی	
پوهنوال دوکتور سبحان الله شهاب	ژبو او ادبیاتو پوهنځی
پوهنوال عبدالخلیل افغاني	کرنې پوهنځی
پوهنوال زرولي صديقي	ټولنیزو علومو پوهنځی
پوهنوال محمد الله مندوی	حقوقو او سیاسي علومو پوهنځی
پوهنوال عبدالنواب عزيزي	ښوونې او روزنې پوهنځی
پوهنوال امان الله څدران	حقوقو او سیاسي علومو پوهنځی
پوهنوال شفیغ گل شفیقي	کرنې پوهنځی
پوهنوال صالح خان صالح	کمپیوټر ساینس پوهنځی
پوهنوال سید کمال شاه بنوري	شرعیاتو پوهنځی
پوهنوال محمد شفیق مندوی	حقوقو او سیاسي علومو پوهنځی
پوهندوی غازي جان محمدي	ښوونې او روزنې پوهنځی
پوهندوی نقیب الله عطیش	ژورنالېزم او عامه اړیکو پوهنځی
پوهنمل گوهر شاه گوهرې	کمپیوټر ساینس پوهنځی

پته: شیخ زاید پوهنتون، علمي څېړنو معاونیت، د علمي مجلې آمریت خوست- افغانستان
۰۰۹۳۷۷۷۹۱۶۵۳ / ۰۰۹۳۷۷۴۳۰۲۴۷۷

د علمي - څېړنيزې مقاله ليکنې لارښود

د رانه څېړونکي دې د علمي مقالې د ليکلو پر وخت لاندې ټکي په پام کې ونيسي:

- ✓ مقاله بايد مخکې نشر شوې نه وي او نه هممهاله بلې مجلې ته لېږل شوې وي.
- ✓ د کتابتوني مقالې اړين توکي په ترتيب سره دا دي: عنوان، د ليکوال نوم او پته، لنډيز، کليدي کلمې، سريزه، موخې، کړنلاره او کارتوکی، اصلي متن، پايله، وړاندیزونه، اخځليکونه او د طبيعي علومو په علمي مقالو کې مناقشه هم اړينه ده.
- ✓ عنوان بايد مانا لرونکی او له موضوع سره بشپړ مطابقت ولري. د کلمو شمېر يې له (۱۵) څخه زيات نه وي، سايز يې بايد (۱۴) بولډ او د پاڼې په منځ کې وي.
- ✓ د ليکوال پېژندنه دې په دې ډول وي: د ليکوال علمي رتبه، بشپړ نوم، تخلص، پوهنتون، پوهنځی او څانگه. ورپسې دې لاندې ښي اړخ ته په (۱۲) سايز کې برېښنالیک راوړل شي.
- ✓ لنډيز دې د (۲۰۰-۲۵۰) کلمو پورې وي او د لنډيز عنوان دې (۱۲) بولډ وي.
- ✓ کليدي کلمې دې د الفبا په ترتيب له (۵-۷) پورې راوړل شي.
- ✓ سريزه دې په بسم الله الرحمن الرحيم او د الله تعالی په ثنا او صفت پيل شي ورپسې دې د موضوع وضاحت، ستونزې، موخې، پخوانيو ليکنو ته کتنه، د څېړنې اهميت او تگلاره راوړل شي.
- ✓ د موخو ليکلو لپاره دې (SMART) ته پاملرنه وشي، يعنې موخې دې مشخصې، د اندازه گيرۍ وړ، د لاسرسي وړ، په واقعيت ولاړې او د وخت مطابق وي.
- ✓ د څېړنې اهميت او تگلاره کې دې واضح شي، چې کومې نيمگړتيا دغه څېړنې ته هڅولې يې؟ په کوم سبب زما څېړنه مهمه ده؟ کومو لوستونکو سره به مرسته وکړي او څه مثبت تغير پېښولی شي؟
- ✓ په تگلاره او کارتوکو کې دې خپل د ليکنې روش او تگلاره څرگنده شي او د ميتود ډول دې واضح شي.
- ✓ په اصلي متن کې دې له امانتدارۍ او د ماخذ ليکلو له سمې طريقې استفاده وشي. د قران کریم او نبوي احاديثو په ژباړه کې دې دقت وشي او په خنجرې لينډيو ﴿﴾ کې دې ونيول شي. د مقالې د کلمو شمېر

دې (۵۰۰۰ - ۶۰۰۰) کلمو پورې وي، لیکنه دې د لیکدود او گرامر له مخې سمه وکښل شي، د پښتو لهپاره (Bahij Zar)، د دری لهپاره (Bahij) فونټونه، د عربي لهپاره (Traditional Arabic) او د انګلیسي متن لهپاره دې (Time New Roman) فونټونه وکارول شي .

✓ له منځپانګې بشپړولو وروسته دې پایله، مناقشه او نتیجه ګیري راوړل شي. په پایله کې دې هره نتیجه په ځان ته پراګراف کې راوړل شي.

✓ وړاندیزونه دې د پایلې، مناقشې او نتیجه ګیرۍ څخه په الهام راوړل شي.

✓ د انګلیسي (Abstract) د لیک سایز دې (۱۲) وي، د کلمو شمېر دې یې د (۲۰۰-۲۵۰) وي. د

(Abstract) لاندې دې (Key Words) راوړل شي، چې شمېر یې د (۵-۷) پورې وي او د (Abstract)

سر ته دې په انګلیسي ژبه د لیکوال بشپړ نوم، علمي رتبه، پوهنځی، څانګه، ګرځنده شمېره، برېښنالیک، د تقریظ ورکوونکي بشپړ نوم او د مقالې عنوان ولیکل شي.

✓ مأخذونه باید د الفبا په تورو ترتیب، شمېر یې له اتو کم نه وي، د ټولنیزو علومو مأخذونه دې د (APA style) کې او د طبیعي علومو مأخذونه دې د (Vancouver Style) کې راوړل شي.

ټولنيز علوم

گڼه	سرليکونه	ليکوال	مخکېه
۱	د پښتو ادب په دويمه دوره کې د اوو تنو شاعرانو په شعر کې سېمبول	پوهنوال دوکتور سبحان الله شهاب	۱
۲	د آزادۍ د سلېدلو پړاوونه	پوهنوال امان الله خدراني	۱۷
۳	په نړيوالو خصوصي حقوقو کې د قوانينو تعارض او د هغې حل لارې	پوهنوال محمد شفيق مندوږی	۳۵
۴	د چاروالې ژبپوهنې پر بنسټ په پښتو کې د غږونو د چارونو (نقشونو) څېړنه	پوهنوال مياولي شاه مياخېل	۴۹
۵	د قرآن کریم د جلا جلا نزول حکمتونه	پوهنوال سيدکمال شاه بنوري	۶۳
۶	د مظلون او متهم د سکوت حق	پوهنوال امان الله خدراني	۷۷
۷	په نړيوالو خصوصي حقوقو کې د احوالې پيژندنه او د هغې ډولونه	پوهنوال محمد شفيق مندوږی	۹۷
۸	د جرمونو نړيوالې محکمې يې پريتوب ته يوه کتنه	پوهندوی دوکتور احمد جاوید شکیب	۱۱۱
۹	د کالم ليکنې مسلکي ځانگړنې	پوهندوی نقیب الله عطیش	۱۲۱
۱۰	په اسلامي فقه کې د امير شرطونه	څېړندوی محمد طاهر شرر	۱۳۳
۱۱	د صحابیاتو د صحي خدمتونو فقهي ارزونه	څېړندویه مرسل نسيمي	۱۴۹
۱۲	د انگليسي ژبې مهارت لوړولو کې د ټولنيزو رسنيو رول	پوهنمل محمد نواب شينواری	۱۶۱
۱۳	په ټيږو کې د قومي مرکې اصول	پوهنمل مشفق اصولي	۱۷۵
۱۴	د ازموينې اضطراب (اغېزې، نښې، ډولونه او دکمولو درمليزې لارې)	پوهنمل دوکتور احسان الله احسان	۱۸۷
۱۵	پکتيا ولايت ته داخليدونکې ورېځې، د اورښت اندازه او د هغې د لاملونو څېړنه (۱۹۹۶ - ۲۰۲۵ م)	پوهنمل عصمت الله زيار پوهنيار نظيرگل صديقي پوهنمل سيف الله غروال	۲۰۳
۱۶	په برېښنايي بازار موندنه کې د منځگړي رول	پوهنمل شرف الدين شرف	۲۲۹
۱۷	د بيموي سکتور تاثيرات د افغانستان په اقتصاد باندې	پوهنمل گل ولي محمدزی	۲۴۵
۱۸	د قرآن کریم لغوي اعجاز	پوهنيار مسعود قائد	۲۵۵

۲۶۹	پوهنځیار نظیرگل صدیقی	د کابل، سروبي او چهارآسیاب ولسوالیو د PNPI، SIAP او Pi شاخصونو له مخې د اورښت کچه	۱۹
۲۸۵	پوهنځیار توریالی سنگین	د کوچنیو کاروبارونو له پاره د تجارتي پلان اهمیت	۲۰
۲۹۷	مفتي سيدالرحمن سعيد	کم مهر د اسلام له نظره	۲۱
۳۰۹	محمد فرید محمدی	تفاوت میان تصوف و عرفان اسلامی با تصوف نو ظهور و کاذب	۲۲

د پښتو ادب په دویمه دوره کې د اوو تنو شاعرانو په شعر کې سېمبول

پوهنوال دوکتور سبحان الله شهاب، شیخ زاید پوهنتون، ژبو او ادبیاتو پوهنځی، پښتو خانګه.

برېښنالیک: subhanullah.shahab1364@gmail.com

لنډیز

په دغه څېړنه کې ښودل کېږي چې سېمبول د نښې یا علامې په معنا دی، چې له ځان پرته د یوه بل څېز یا پدیدې څرګندونه کوي. په ژبه، ادب او بیا په شعر کې هغه ویی (لغت) دی، چې د اصلي او ټاکلې معنا پر ځای یې یوه بله معنا راخپله کړې وي، لکه: د سپینې کوترې څخه چې د سولې معنا اخېستل کېږي، د لمر څخه د یوې موضوع روښانتیا او له زمري څخه د توریالي او تکره معنا اخېستل کېږي، له دې څرګندونو څخه هدف دا دی، چې سېمبول داسې یوه نښه ده، چې په شعر کې د یوې ذهني مجموعې استازیتوب کوي او کله چې په یوه کلمه کې ورسره مخامخېږو؛ نو له هغه څخه د هغو معناوو درک اخلو، چې دغه کلمه یا مفهوم د هغو د نښې (سېمبول) په توګه ټاکل شوی ده. په دې توګه وینو چې سېمبول د شاعرانه انځورونو بشپړوونکی دی، چې د همدې له پاره شاعران له سېمبولونو څخه کار اخلي د دویمې دورې د څو تنو شاعرانو شعرونو ته سر وربښکاره شوی دی، چې په اشعارو کې یې سېمبولونه کارولي دي. د دغې مقالې هدف د پښتو ادب په دویمه دوره کې د سېمبول کارېدنې معلومول دي، په دې څېړنه کې د تشریحي مېتود څخه استفاده شوې ده او ډول یې کتابتوني دی، د دې څېړنې په بشپړولو کې دې نتیجه ته ورسېدو چې سېمبول د پښتو ادب په دویمه دوره کې هم شاعرانو په خپلو شعرونو کې کارولی دی.

کلیدي کلمې: ادب، دویمه دوره، سېمبول، شاعر، شعر.

سريزه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيد المرسلين وعلى آله واصحابه اجمعين. سيمبول ته په عربي کې علامت، په فارسي کې نماد او په پښتو کې ورته نښه يا نښان وايي، په مجموعه کې هغه څيز يا پديد ده، چې له ځانه پرته د يو بل څيز يا پديدې ښکارندويي کوي، سيمبول په نړيواله کچه په شعري او نثري ادب کې ځان ثابت کړی دی.

د يادونې وړ ده چې د سيمبول معنا او مفهوم غربي او مشرقي ليکوالانو او پوهانو د خپل وس او توان په اندازه بيان کړی دی؛ خو په دغه پوهانو کې څوک لږ او څوک ډېر بريالي شوي دي او څه په کې بيا بېخي نه دي توانېدلي، علت يې دا دی، چې د استعارې، تشبيه، اشارې او سيمبول ترمنځ فاصله د وېښته په څېر نرۍ ده. په پښتو شاعري کې پښتانه شاعران په سيمبول کارونه کې يو څه برلاسي ښکاري او دا کار يې په ډېر ښه مهارت سره کړی دی، دوی وايي سيمبول او سيمبول جوړونه يوازې په ليدني هنرونو کې نه؛ بلکې په شعر او ادبي آثارو کې هم د پام وړ کار دی، چې بېلگې به يې په وروسته متن کې روښانه شي. په دې ليکنه کې هڅه شوې ده، چې د دويمې دورې د شاعرانو شعرونه تر مطالعې لاندې ونيسو، تر څو هغه اشعار په نښه کړو، چې د سيمبول له کارونې څخه په کې گټه پورته شوې ده او د مقالې د ليکلو اهميت هم په دې کې دی، چې لوستونکي او د ادب شاگردان به پر دې پوه شي، چې په پښتو اشعارو کې د سيمبول ارزښت څومره خوندور دی او سيمبول په پښتو ادب کې له پخوا زمانې څخه په شاعري کې په ښه مهارت سره کارېدلی دی او د دويمې دورې شاعرانو هم په دې برخه کې خپل استعداد ازمايلي دي، د دې ټولو خواوو سره په څنگ کې د دويمې دورې ځينې شاعران هم په لنډه توگه معرفي شوي دي، د دوی په اشعارو کې په کارېدلي سيمبولونو بحث شوی دی.

موخې

۱. په شعر او شاعري کې د سيمبول ارزښت
۲. په دويمه دوره کې د شاعرانو په اشعارو کې د سيمبولونو په نښه کول

کېناره او کار توکي

د دې څېړنې مېتود تشريحي دی او ډول يې کتابتوني دی، چې لومړی د موضوع د ښې روښانتيا په موخه د سيمبول په هکله معلومات وړاندې شوي او بيا د پښتو ادب د دويمې دورې په اشعارو کې سيمبولونه په نښه شوي او لنډ بحث پرې شوی دی.

د څېړنې ارزښت

د دې څېړنې ارزښت په دې کې دی، د دويمې دورې په شاعري کې چې کوم سيمبولونه کارول شوي دي، د هغوی د استعمال ځايونه او د شاعرانو هدف او غايه ښودل شوې ده، له دې مخکې داسې کومه څېړنه په نظر نه ده راغلې، چې د علمي مقالې په شکل وړاندې شوې وي، کونښن شوی چې لنډ مثالونه وړاندې شي او په مقاله کې د سيمبول هدف ښودل شوی دی.

تېرو آثارو ته کتنه

سېمبول په شاعرۍ کې هغه کلمې دي، چې هر لوستونکي ترېنه د خپل فکر پر بنسټ خپل مطلب اخېستلای شي. سېمبول یوازې د یوې معنا له پاره نه راوړل کېږي او نه کارول کېږي؛ بلکې له هغه څخه گټې معناوې مرادېدلای شي، ځینې وایي سېمبولېزم هغه سبک ته وایي چې هر څوک پکې یو شی ویني، سېمبولیک شعر باید داسې وي، چې د عامو وگړو له پوهې څخه لرې وي، فقط یو څه اندازه د هغه په معنا پوه شي (همکار، ۱۳۹۶ ل).

د سېمبول اصطلاحی معنا د یو شي کردار، یا د یوې واقعي په مجازي توگه د خپل ځان څخه لرې د یو بل شي نماینده گي کولو ته سېمبول وایي؛ ځکه چې د یوې کلمې مجازي مفهوم علامتي یا سېمبولي مفهوم وي، لکه: شمع د علم سېمبول دی، تله د عدل او انصاف سېمبول دی، پروانه د عشق سېمبول دی، گنده بوتی د ملک دښمنه او اسلام دښمنه کسانو سېمبول دی.

د لغوي معنا پر خلاف په اصطلاحی معناو کې سېمبول لویه معنا بنسدي، چې زیات مفهوم افاده کوي، هر څوک ترې د خپلې پوهې په اندازه مطلب اخلي، که په لنډه توگه ووايو په اشعارو کې د سېمبول ښکلا څو چنده زیاتېږي او یوه لویه موضوع په لنډو الفاظو کې راتلی شي (صلاح الدین، ۲۰۱۹ م، ص. ۸).

له نېکه مرغه چې په دویمه ادبي دوره کې د زیاتره شاعرانو د شعر دېوانونه موږ ته په لاس راغلي دي، چې د دې دورې د شاعرانو د ژوند حالات، واقعات، او معلومات مونږ ته د دوی د دېوانونو، پښتو ادب تاریخونو، پښتو تذکرو او د دوی اړوند چې کومې علمي مقالې لیکل شوې دي په لاس راغلي دي.

د لرغوني ادب نه وروسته چې اول د کومې دورې د شاعرانو دېوانونه په لاس راغلي دي، هغه د بایزید روښان د وخت شاعران دي، چې روښاني نهضت هم ورته ویلی شو. په دې ډله شاعرانو کې ارزاني، دولت لوانی، میرزاخان انصاري، علي محمد مخلص، کریمداد او واصل روښاني نومونه د یادولو وړ دي. د دغې ډلې څخه د څو تنو شاعرانو د اشعارو نمونې د بېلگې په توگه رااخلو چې په خپله شاعرۍ کې یې سېمبول کارولی دی.

ملا ارزاني خوېشکی

ملا ارزاني خوېشکی د روښاني ډلې په شاعرانو کې اوچت شاعر تېر شوی دی، د پښتو ژبې لومړی دېوان لرونکی شاعر یې گڼلی شو، د پښتو ژبې سربېره په فارسي، عربي او هندي ژبو هم پوهېده، ارزاني خوېشکي په سرب کې سترگې غړولي دي، د بایزید همزولي یې گڼلی شو (بریکوتي، ۱۹۹۵ م، ص. ۱۵۶).

د ارزاني خوېشکي په شاعرۍ کې د بایزید روښان د تعلیماتو تبلیغ شوی دی، د خپل پیر تعلیمات او تصوفي طریقه یې په خپله شاعرۍ کې خلکو ته وړاندې کړې ده.

"دا جوته ده چې د ارزاني په شاعرۍ د روښاني تصوف رنگ غالب دی، د هغه شاعري د پیر روښان د تصوفي مسلک، عقایدو او تعلیماتو ترجماني ده، ارزاني د خپل دور د پښتو شاعرۍ له ټولو نه لوی صوفي شاعر دی، د څېړنې په اساس ویلی شو چې له ده نه مخکې د بل کوم شاعر په شاعرۍ کې دومره پختگي، سادگي، رواني، مقصدیت، جامعیت او سېمبول کارونه نه دي تر سترگو شوي (افریدي، ناچاپ، ص. ۵۹).

ميرزاخان انصاري

د روښاني دورې هغه شاعر دی چې په پښتو شعر کې د تصوف او سلوک علمبردار او د علم او تصوف کان بلل کېږي (رښتين، ۱۳۷۷ ل، ص. ۳۹).

د ميرزاخان انصاري د اشعارو زياته برخه تصوفي ده. د پېر روښان چې کومې تصوفي طريقې او تعليمات دي، هغه ميرزاخان انصاري پخپله شاعرۍ کې په ډېر ښه انداز سره بيان کړي دي او تر څنګ يې په شاعرۍ کې سېمبولونه هم په ښه شان سره کارولي دي.

د ميرزاخان انصاري شاعري د عرفاني اسرارو او رموزو نه ډکه ده، پښتو کې يې د معرفت باريکي او د اسرارو نازکي ورگډه کړي دي (حبيبي، ۱۳۲۰ ل، ص. ۷۲).

د غزل هر بيت يې له معنوياتو څخه ډک دی، دا لاندې بيت يې ښه بېلګه ده:

د ميرزا کلام رموز دی — او معنا يې په څو بابو

(حبيبي، ۱۳۲۰ ل، ص. ۶۲)

په دې هکله عبدالحي حبيبي وايي: "دی ټول د وحدت په سر کې لگيا شوی دی، او د دنيا ټولو موجوداتو ته د عدم په سترګه گوري د ده په کلام کې د تصوف او د سلوک مشکل مسايل په داسې انداز پراته دي، چې د ډېرو خلکو له فهمه هم پورته دي (حبيبي، ۱۳۲۰ ل، ص. ۶۲).

خوشحال خان خټک

خوشحال خان خټک پښتو ژبې او ادب ته ډېر خدمت کړی دی، دی څو بعدي شخصيت دی، د ژوند په هره خوا يې قلم پورته کړی دی، په اشعارو کې يې سېمبول په ښه مهارت سره کارولی دی، د خپلو خلکو تر څنګ په بهرنيو کې هم د ښه شهرت څښتن و، چې ده ته د يورپ خلکو د ملي قومي لوی شاعر خطاب کړی دی (رښتين، ۱۳۷۷ ل، ص. ۴۷).

خوشحال خان خټک په حقيقي معنا د پښتو شاعرۍ ستوری دی، د خوشحال خان خټک څخه، نه مخکې او نه وروسته دومره لوی شاعر پښتو کې پيدا شوی دی (رسا، ۲۰۰۹ م، ص. ۱۱۵).

رحمان بابا

د کلاسيکې دورې په شاعرانو کې يو ستر نوم د رحمان بابا دی، رحمان بابا په قوم سړبنی، په سړبن کې غورياخېل او په غوريا خېلو کې مومند دی، مېجر راورټي يې کلی هزار خوانی او پادري هيوز يې بيا د بهادر کلي بولي (ختک، ۲۰۰۳ م، ص. ۱۴).

راج ولي شاه خټک وايي: "د پټې خزاني د مؤلف په مطابق د رحمان بابا د زېږېدنې او مړينې نېټه (۱۱۱۸-۱۱۲۲) هجري کلونه دي، دوست محمد کامل مومند يې د زېږېدو نېټه (۱۰۶۳ هـ ق) اټکل کړې ده، د عقاب خټک نتيجه (۱۰۷۵-۱۱۲۴ هـ ق) کلونه راوځي (ختک، ۲۰۰۳ م، ص. ۱۵).

"د زېږېدنې په باب يې له ټولو وروستۍ تحقيق د قلندر مومند دی، هغه د رحمان بابا زېږېدنې او مړينې نېټه (۱۰۸۱-۱۱۶۳ هـ.ق) گڼي" (ختیک، ۲۰۰۳ م، ص. ۱۵).

په اشعارو کې يې هم سېمبولونه په وضاحت سره راوړي دي، چې ډېر پېچلتيا نه غواړي.

حميد مومند

حميد مومند د پښتو د کلاسيکې دورې نازک خياله شاعر دی. خوشحال خان خټک او رحمان بابا نه ورسته په ښو شاعرانو کې ولاړ دی، چې ځانته لار لري، مېجر راوړتې ورته د پښتو سعدي وايي (ختیک، ۱۹۹۱ م) د پښتو د شعر کره کتونکي ورته د فارسي سبک ته د نږدېوالي له امله د پښتو بېدل وايي او د خپل عصر شاعرانو ورته د نازکخيالي او باريک بينۍ په وجه موشگاف ويلي دي، د ده شاعري د صنايعو، بدايعو او نورو گڼو ادبي تلازماتو، لکه تشبېهاتو او استعاراتو او سېمبولونو په لحاظ ډېر لوی مقام لري (حبیبی، ۱۳۲۰ ل، ص. ۱۲۳).

کاظم خان شيدا

کاظم خان شيد د پښتو کلاسيک ادب نازک خياله او بارکبين شاعر دی. له هندي سبک نه ډېر متاثره دی او په ټولو رموزو يې پوه او اگاه دی، له حميد مومند نه په عمر کې کشر دی؛ خو د هغه د نازکخياله سبک پيروي يې کړې ده، د شکل او منځپانگې له مخې يې پښتو شاعري ته نوی روح ورکړی دی؛ خو له بده مرغه د کاظم خان شيدا چې کوم ادبي مقام دی تر اوسه شاعرانو په هغه صف کې نه دی ودرولی (ختیک، ۱۹۹۱ م، ص. ۱۹۹). د وخت په تېرېدو سره به د کاظم خان شيدا د شعر او شاعرۍ ارزښت لا زيات شي، د زېږېدنې کال يې د زياتو څېړونکو د څېړنو پر اساس (۱۱۳۵ - ۱۱۴۰ هـ.ق) شاوخوا ياد شوی دی، تر (۱۱۹۶ هـ.ق) پورې ژوندی و، د هند په رامپور کې وفات شوی دی (رښتين، ۱۳۷۷ ل، ص. ۸۸).

اقبال نسيم خټک د حمزه بابا په حواله د کاظم خان شيدا پېژندگلي داسې کوي :

"کاظم خان شيدا د توريالي (خوشحال خان کړوسۍ، د اشرف خان لمسی او د افضل خټک زوی و، افضل خان د تاريخ مرصع مؤلف دی (ختیک، ۱۹۹۱ م، ص. ۲۰۴).

علي خان

علي خان هم د همدې دورې ښه شاعر او د نازکخيالي ځلانده ستوری دی، د حميد مومند پيروي يې کړې ده او د هندي سبک د شاعرانو په قطار کې ولاړ دی، د ژوند حالات يې اوس هم په تياره کې پراته دي؛ ځينو څېړونکو د اټکل له مخې د ده د زېږېدنې کال (۱۱۵۰ هـ.ق) ښودل دی او د هغه د يو تاريخي بيت نه دا څرگندېږي چې د (۱۱۸۰ هـ.ق) پورې ژوندی و. د ده له دېوان څخه معلومېږي چې پوره نوم يې علي احمدخان و، د تنگي چارسدې سره نږدې د جيندي سيند په غاړه په يو کلي کې زېږېدلی دی (خليل، ۲۰۲۱ م، ص. ۱۵۰).

پايله

د دې مقالې په ليکلو سره به د ادب مينوال وپوهېږي چې سېمبول په شاعري کې څومره زيات ارزښت لري او په دې به هم وپوهېږي چې سېمبول د دويمې دورې شاعرانو په خپلو شعرونو کې کارولی دی، يعنې مخينه يې ډېره پخوانۍ ده، د د دويمې دورې د ځينو شاعرانو شعرونه لوستل شوي او بيا په هغې کې هغه شاعران انتخاب شوي دي، چې په شاعري کې يې د سېمبول څرک تر سترگو کېږي، بيا همغه شعرونه په نښه شوي او په مقاله کې ځای پر ځای شوي دي، په هره بېلگه کې چې د استعمال ځای، هدف، تاريخي پسمنظر او وضاحت ورکړل شوی دی، چې په لاندې توگه پرې بحث کوو:

د ارزاني خوېشکي په اشعارو کې د سېمبول څو نمونې د بېلگې په توگه راوړو، چې د ارزاني د شاعري مقام او ارزښت ترې په ډاگه کېږي، د خپل پير بايزيد روښان د نظر په تاييد کې وايي:

چې يې گانده يې په طمع
 ده څخه اب حیات دی
 هم دی جام لري له جمه
 د ده دل لوح محفوظ دی
 خوله يې نون دی له قلمه
 که د ده په امر چار کړي
 ستا کجی به کړه دی سمه
 (خوېشکي، ۲۰۰۵ م، ص. ۳۱۳)

د ارزاني خوېشکي په دغه بيتونو کې "اب حیات" د ټول عمر ژوندي پاتې کېدو سېمبول دی. "جام له جمه" د ټولې دنيا څخه د معلوماتو لرو له پاره سېمبول کارېدلی دی. "لوح محفوظ" د راز او نیاز يعنې د خير او شر ښکاره کولو له پاره سېمبول استعمال شوی دی.

د فقير پښتو خبره
 لکه سپينه ملغلره
 ارزاني افغان وکښلي
 د خپل زړه له تصويره

دلته ملا ارزاني په خپل شعر کې د "فقير" لفظ د سېمبول په توگه راوړی دی، چې له فقير نه يې هدف د هغه عارف حال بيانول دي، چې خپل اضافي وجود يې فنا کړی وي او له خواهشاتو نه ازاد وي.

ملا ارزاني په خپله شاعري کې د تصوفي افکارو نه علاوه هم ښکلي سېمبولونه کارولي دي، لکه چې وايي:

د خپل عقل پر ميزان کې
 دا غزل يې دی تللی

کل چیده چیده گلونه

په پښتو هار يې پييلی

(خليل، ۲۰۰۸ م، ص. ۳۲)

ارزاني په پورته بيت کې "د عقل ميزان" د پوهې هنر له پاره کارولی دی.

په دويم بيت کې يې "گلونه" په پښتو ژبه کې د خبرو له پاره د سېمبول راوړی دی، يعنې په پښتو کې خبرې کول د گلونو سره تعبيروي.

د ميرزا خان انصاري په اشعارو کې د سېمبول کارېدنه گورو:

د خليل کعبه به ووينې په کور کې — که په زړه د جم و جام ورته وخېژې

(خليل، ۱۹۵۹ م، ص. ۵۲)

په دې بيت کې "جام وجم" د سېمبول په شکل راوړل شوي دي. د جام وجم نه يې هدف دا دی، چې په هغې کې هر څه ښکاري، دغه رنگ شاعر وايي که د يو صوفي زړه سپين او صفا شي د دغې جام په څېر به په خپل زړه کې د خداي د کور ننداره کوي.

سر په سر جامه هاله و بله ورشي — چې زياتی کمی يې وسکني خياط

(خليل، ۱۹۵۹ م، ص. ۲۵)

په دې بيت کې "جامه" د مريدۍ له پاره سېمبول راوړل شوی دی. په مقابل کې يې "خياط" د پېرو او مرشد په توگه سېمبول کارول شوی دی.

زه څرگند د محبت په ښه بنياد يم

له نېستۍ هم په دا هستۍ اباد يم

په ازل مې دا اقرار په ژبه اووې

تر ابده وفادار په خپل معياد يم

امانت چې اسمان زمکې وړی نه شو

اوس يې شه په دا عاجز صورت عماد يم

په اختيار مې هسې ظلم په ځان وکړو

له دې قصده د جهول په نامه ياد يم

که د جهل بار مې لرې شي له سترگو

بې گومانه د صفی ادم اولاد يم

(انصاري، ۱۳۵۴ ل، ص. ۸۹)

عبدالغفور لېوال د ميرزا خان انصاري د غزل سېمبولیک مفهوم په دې توگه بيانوي:

((انصاري د څو سېمبولونو په مرسته ټوله کيسه تمثيلوي. دا له الله ج سره د بنده (انسان) د عشق او مينې صفت

و، چې د هستۍ باعث شو. الله ج انسان د دې له پاره هست کړ، چې خپل خالق يکنا وپېژني او عبادت يې

وکړي او له نېستۍ څخه يې هستۍ ته راتلل، انسان په ازل کې له خپل رب سره تعهد کوي چې د خپل ژوند تر

پايه بښه د ده بندگي کوي او د لوی خدای ج حکمت، د هغه کلام او احکام چې پر ځمکه، اسمان، غرونو او دښتو کې يې د ساتلو او زغملو وس نه درلوده، انسان (د حضرت ادم ع اولادې) د هغه د منلو ژمنه وکړه او دا ژمنه يې په خپل اختيار وکړه، ګواکې نه پوهېده چې دومره ستر مسؤوليت په غاړه اخلي، دلته د جبر او اختيار پېچلي فلسفې ته اشاره کوي)) (لېوال، ۱۳۹۵ ل، ص. ۸۹)

ميرزاخان انصاري وايي چې د حضرت ادم ع اولاد کله ځان دومره نابوه وښئ، چې خپل ازلي عهد او پيمان هېر کړي؛ هغه عهد، چې په خپله خوښه يې کړی او د خدای ج د بندگي لوی مسؤوليت يې په خپل ځان منلی دی، (زه) د ټول بشریت سېمبول دی، دلته هدف د (زه) څخه يوازې ميرزاخان انصاري نه دی؛ بلکې له ادم ع څخه تر دې دمه له ټول بشریت استازيتوب کوي، دا داسې غږ دی، چې په سېمبوليکه بڼه د ميرزاخان انصاري په شعر کې ځان څرګندوي (لېوال، ۱۳۹۵ ل، ص. ۹۰).

د پښتو ادب د دويمې د کلاسيکې دورې په شاعرانو کې د خوشحال او د هغه له کورنۍ نه علاوه، رحمان بابا، حميد مومند، کاظم خان شيدا، علي خان او کامگار خان ختيک نومونه د شاعرۍ په اول صف کې راځي. چې د دوی په شاعرۍ کې بېلابېل ادبي صنعتونه پيدا کېږي؛ په دې هکله عبدالغفور لېوال وايي: "په کلاسيکي شاعرۍ کې خوشحال ختيک، حميد مومند او کاظم خان شيدا هغه شاعران دي چې کلاسيک سېمبولستان يې بللی شو (لېوال، ۱۳۹۵ ل، ص. ۷۷).

د خوشحال په شاعرۍ کې د سېمبول کارېدنه د ستاينې وړ ده، نمونې يې دلته گورو:
د بلبلې قدر هم زده کړه اې ګله — که هر څو يې په دا خپل حسن زيبا
(رسا، ۲۰۰۹ م، ص. ۳۱۵)

خوشحال په دې بيت کې "بلبل" د مين او "گل" د محبوب له پاره د سېمبول په توګه کارولی دی، دی وايي که ته هر څومره ښکلی يې، د خپل مين قدر وکړه ځکه چې ته د هغه په سترگو ښکلی يې، بل ځای وايي:
د اسمان له عاشقانو سره قصد دی — هر زمان يې په هجران سره غمناک که
(رسا، ۲۰۰۹ م، ص. ۳۱۵)

په دې بيت کې "اسمان" څخه هدف د الله پاک ذات دی، په سېمبوليک انداز يې په کې د الله تعالی ذات ته اشاره کړې ده؛ همدارنګه وايي:

ما د مزکې په مخ وليدو مهتاب — چې خجل ترې دا مهتاب دی هم افتاب
(رسا، ۲۰۰۹ م، ص. ۳۳۶)

د دې بيت په لومړي نيم بيتي کې "مهتاب" نه هدف ښکلی یار، جانان او معشوقه ده، چې ېره په اسمان کې افتاب او مهتاب ورته په مخکې خاورې خڅلي دي.

چې مثال يې د جمال راته ښکاره کړ — بيا به ما باندې پتنگ کا هغه یار
(رسا، ۲۰۰۹ م، ص. ۳۷۷)

په پورته بیت کې د "مشال" نه د حسن جلوه مراد ده، "مشال" د محبوب د حسن او "پتنگ" د عاشق او مین له پاره سېمبول راوړل شوی دی. شاعر وايي که د جمال رڼا دې زما پر سترگو ولگېده، زه به د پتنگ په څېر درېسې گرځم.

دا لا څه په هندوستان توره تیاره ده
په هر ځای د ده د خویه اه دی
لکه مخ د پاسه تور سیاه لیده شي
اندرون یې هغه هسې تور سیاه دی
که و نیت و ته یې گورې یو یزید دی
که طاعت و ته یې گورې اهل الله دی
(ر.س.ا، ۲۰۰۹ م، ص. ۶۹۵)

د لومړي بیت په لومړي نیم بیتي کې "توره تیاره" د سېمبول په توګه د جبر، ظلم او زیاتي په معنا کې استعمال شوې ده، په دویم نیم بیتي کې "اه" د بې وسۍ او مظلومۍ په معنا کې د سېمبول په توګه راغلې ده. د دویم بیت په دویم نیم بیتي کې "تور سیاه" د ظالم د علامت په توګه راوړل شوی دی "تور سیاه" د ظالم، ناترسه او د بې احساسه سېمبول په توګه راوړل شوی دی. په درېیم بیت کې "یزید" د سېمبول په توګه استعمال شوی دی، "یزید" دلته د ظالم په سېمبولي معنا سره راوړل شوی دی، همدارنګه وايي:

ښه فرزند د پلار په خونه چراغ بل شي — بد فرزند د پلار په خونه کې تورتم دی
(ر.س.ا، ۲۰۰۹ م، ص. ۶۵۷)

په دې بیت کې "چراغ" د خوش بختۍ او خوشحالی او "تورتم" د غم او خفګان سېمبول دی، په یو بل بیت کې وايي:

یا د لیچو زور پکار دی یا د زرو — خوار هغه شو چې په دواړو دی کمزوری
(ر.س.ا، ۲۰۰۹ م، ص. ۶۵۲)

په دې بیت کې د "لېچو" نه هدف قوي او زور سړی دی، مطلب دا چې په دې دنیا باید سړی باید په متو زورور وي او یا دولت مند وي، که په دې دواړو کې ورسره یو هم نه و؛ نو په دنیا خوار او زار دی، دلته (زور) نه هدف مال او دولت دی، چې په شعر کې یې د سېمبول په توګه کارولی دی. خوشحال خان خټک په خېبر کې د مغلو د شکست په اړه د خپلې "قصیدې په اخري بیت کې وايي:

مستجاب مهمند که چرگه د مغل ده — زه خوشحال خټک خو باز یم ځای مې غر
(رسا، ۲۰۰۹ م، ص. ۳۴۰)

په دې بیت کې "چرگه" د کمزوري، ډارن او بزدله سړي له پاره د سېمبول په توگه کارولی شوی دی، د دې برعکس بیا "باز" د زړور، جنگیالي او ننگیالي له پاره د سېمبول په توگه راوپلې شوی دی.
که په نورو توره شپه ده — په خوشحال یې سپین سبا کړ
(رسا، ۲۰۰۹ م، ص. ۳۹۱)

په دې بیت کې شاعر "توره شپه" د غم او خفگان له پاره د سېمبول په معنا کې استعمال کړی دی او "سپین سبا" یې د خوشحالی له پاره د سېمبول په توگه راوپلې دی.
رحمان بابا یو لوی صوفي شاعر دی، د ده اشعار ساده، عام فهمه دي، ټولو لوستونکو او اورېدونکو ته د منلو وړ دی، شاعري یې له وعظ، نصیحت، عشق او مینې څخه ډک دي، د رحمان بابا په شاعرۍ کې هم ډېره برخه سېمبولي ده، لکه چې وایي:

څو د عشق په میخانه یې داخل نه کړم — پخته نه دی دغه عقل خام زما
(کامل، چاپ کال نه لري، ص. ۴۷)

په صوفیانه شاعرۍ کې میخانه د مرشد او خانقاه له پاره تصور کېږي، ځکه چې د عرفان شراب او عشقي شراب د دغه ځای نه پیدا کېږي، رحمان بابا هم په خپل شعر کې "میخانه" د پیر او مرشد د خانقاه له پاره سېمبول کارولی دی او وایي چې څو زه خپل عقل د پیر او مرشد په مرسته پوخ نه کړم تر هغې به زما عقل خام وي، بل ځای وایي:

پس له دې به دې په نام د فرشتو بولم — هم په دا چې نشته دا رنگه بشر
(کامل، چاپ کال نه لري، ص. ۸۷)

رحمان بابا په دې بیت کې "فرشته" د سېمبول په توگه کارولی ده، "فرشتې" نه نېک انسان، انتهایي نرم مزاجه، درېدلی، بې ازاره، عبادت کوونکی، رېښتینی او امانت ساتونکی انسان هدف دی، په دویم نیم بیتي کې "بشر" د پیغمبر (ص) سېمبول استعمال شوی دی.

ساقی! جام و باده راوړه چې بې خود شم — خدای څوک مه کړه په خودیه کې محبوس
(کامل، چاپ کال نه لري، ص. ۱۵۵)

متصوف شاعران حقيقي عشق د شرابو سره تشبیه کوي، ځکه چې په عشق کې هم سرور او هم کيف، رحمان بابا "ساقی" د پیر او مرشد له پاره د سېمبول په توگه کارولی دی "جام" او "باده" یې د مرشد د پوهولو له پاره سېمبولونه استعمال کړي دي.

هیڅ له ځانه له جهان خبر نه وي — چې چراغ په نظر کېښوځي پتنگ
(کامل، چاپ کال نه لري، ص. ۱۲۲)

په دې بيت کې "چراغ" د عاشق، يا د عاشق د حسن او "پتنگ" د مين او عاشق له پاره د سېمبول په معنا استعمال کړي دي. په يو بل بيت کې وايي:

که مې ولمانځي ساقی په يوه جام — تر دا پورته به نور څه وي احترام
(کامل، چاپ کال نه لري، ص. ۱۳۱)

رحمان بابا په دې بيت کې "ساقی" د الله پاک د ذات له پاره د سېمبول په توگه کارولی دی. "جام" د کائنات هغه ذره ده چې د هغې څخه د معرفت شراب څښل کېږي او عارف يې خوده کوي، "جام" د معرفت له پاره سېمبول کارول شوی دی، همدارنگه وايي:

ما رستم د دهر وليده په سترگو — د خپل يار له جوړه ژاړي لکه کونډه
(رحمان، ۱۳۸۴ ل، ص. ۲۷۳)

په دې بيت کې "رستم" د ايران رستم پهلوان ته اشاره ده، چې مطلب يې لوی پهلوان، طاقتور انسان دی، چې شاعر په خپل شعر کې د سېمبول په توگه راوړی دی.

حميد مومند د نازک خیالی، تشبیهاتو، استعاراتو او سېمبولیکو اشعارو له امله په ادبي دنيا کې ډېر شهرت لري. د نمونې په توگه يې څو داسې بيتونه را اخلو چې سېمبول يې پکې کارولی وي، لکه:

له خونخوارو سترگو څه شفقت غواړې — مقرر چې وې په زړه اهل قصاب سخت
(مومند، ۱۹۸۳ م، ص. ۹۷)

په دې بيت کې حميد مومند "خونخوارې سترگې" د سېمبول په توگه راوړي دي، دلته هدف ترې بې رحمه عاشق دی، "قصاب" د ظالم او بې ترسه عاشق له پاره د سېمبول په توگه کارول شوی دی.

ښکلي نه درنوي غوړ په نورو درو — چې په غوړ کاندې حميده ستا ياقوت
(مومند، ۱۹۸۳ م، ص. ۶۲)

په دې بيت کې "درو" د قيمتي خبرو له پاره سېمبول دی، چې د دې په مقابل کې يقوت هم ډېر قيمتي گڼل شوی دی، شاعر هم خپلو خبرو ته د سېمبول په انداز يقوت وايي. يعني خپلې خبرې قېمتي گڼي. يوه بل بيت کې وايي:

زه يې خر د ډېرانه گڼم په حال کې — دا چې ناست دی بې پروا په تخت دراج
(مومند، ۱۹۸۳ م، ص. ۶۸)

په دې بيت کې "خر د ډېرانه" يې د بادشاه له پاره کارولی دی، "خر" د کم عقل، نالايقه او بې پروا انسان له پاره د سېمبول په توگه راوړل شوی دی، چې د شعر ښکلا يې پرې په سېمبولیکه توگه زياته کړې ده.

د ژوندون د نفس باد دی چې پرېباسي
د مقصود په ايینه غبار د روح

که سم سم نور په رکاب کې د يار تلی
چې مې تللی دی په پښتو کې خار د روح
(مومند، ۱۹۸۳ م، ص. ۷۱)

په لومړي بیت کې "د نفس باد" د خواهشاتو له پاره "د مقصود اینه" د صفا زړه او "غبار" د گناهونو له پاره د سېمبول په توگه راغلي دي. ځکه چې د دنیا خواهشات یا نفسي خواهشات که موږ وگورو بې گناه او صفا زړه د گناهونو په لاره بیايي، په دوهم بیت کې "خار د روح" د زور، طاقت له پاره د سېمبول په توگه راوړل شوی دی.

که منډې درسره څوک په هر طعام کې — د نفس سپی دې مردار خوره نه کا چخ
(مومند، ۱۹۸۳ م، ص. ۷۶)

په دې بیت کې "د نفس سپی" نه هدف د وړي خوی والا دی، چې حلاله او مرداره نه گوري، خو چې څه ورته پیدا کېږي هغه خوري، دا مشهوره اصطلاح ده چې د مردار خور سړي خوی ډېر وړی وي. "د نفس" سپی په یادو معناوو کې د سېمبول توگه راوړل شوی دی. په یو بل بیت کې وایي:

خدای دې خط د یار له مخه لرې لېږي — په اسلام باندې برمه شه لاس د کفر
(مومند، ۱۹۸۳ م، ص. ۹۹)

حمید بابا په دې بیت کې "اسلام" د یار د مخ او د دې برعکس یې "کفر" د خط یا وېښتو له پاره سېمبول کارولی دی.

کاظم خان شیدا د پښتو شاعری د غزل بڼې بلبل و، د تشبیهاتو، نادرو استعارو او سېمبولونو استعمال یې په دومره فنکاری او مهارت سره کړی چې سړی ورته په سوچ او فکر کې لاړ شي، د ده شاعری څو بیتونه د نمونې په توگه را اخلو چې سېمبول یې په کې کارولی دی:

چې کباب یې په گرمۍ زما ځیگر شي
د لاله غونډې په جام می جوشان را
ما شیدا کړه د یثرب له جارو کښو
و تدفین و ته مې خاک د پاک استان را
(خلیل، چاپ کال نه لري، ص. ۶۲)

په لومړي بیت کې شیدا خپل محبوب ته مخاطب دی، ورته وایي چې د "لاله" په شان "جام می" (سړي شونډې را کړه) "لاله" د سره رنگ سېمبول دی او "جام می" د شونډو سېمبول دی، چې ځیگر زما کباب شي، "کباب" د وړیت یا سوي سېمبول دی، په درېیم بیت کې "یثرب" د حضرت محمد ص د روضې له پاره د سېمبول په

توگه راوړل شوی دی، "خاک د پاک استان" نه هدف د مدینې منورې خاوره یا ځمکه ده چې شاعر یې د خپل تدفین له پاره ارمانی دی.

تار په تار چې په سپین مخ مشکین گسو کا
رانه یار د چار چمن گل شب بو کا
اراسته جمال یې درست د چین تصویر شي
تورې زلفې یې چې هم د مشکین مو که
زه بلبل د هغه باغ یم باور وکړه
چې نرگس یې هم چشمې د شوخ اهو کا
(خلیل، چاپ کال نه لري، ص. ۳۵)

لومړي بیت کې "چارچمن گل" د پوره مخ او پوره څهرې "شب" "تورو زلفو" "بو" د زلفو د خوشبویي له پاره سېمبولونه کارول شوي دي.

دویم بیت کې د "چین تصویر" د ختن د غزالو د نافې نه وتلي مشکو ته د سېمبول اشاره ده. شاعر یې په جمال او ځوړندې زلفې د ختن د غزالو سره تعبیروي.

درېم بیت کې "بلبل" د مین په معنا، "باغ" د یار د مخ او "شوخی اهو" د لکۍ دار وریځو له پاره سېمبول راوړل شوي دي.

علی خان یو روماني شاعر دی، زیاتره اشعار یې د حسن او عشق په خوږو لړلي دي، د عشقي اشعارو تر څنګ یې اخلاقي شاعري هم کړې ده.

علي خان په خپله شاعری کې د استعارو، تشبیهاتو او نورو شعري تلازماتو سربېره سېمبولونه هم کارولي دي، د ده شاعري د سېمبولونو یوه لویه ذخیره ده، چې د نمونې په توګه یې څو بیتونه رااخلو:

رقيب ستا په کوڅه تېر شو عجب کار دی — چې خناس په دغه لاره د جنت لار
(حسرت، ۲۰۱۵ م، ص. ۴۱۶)

علي خان په دې بیت کې "خناس" د رقيب له پاره د سېمبول په توګه راوړی دی، د "جنت لار" یې د عاشق د کوڅې له پاره د سېمبول په توګه کارولی دی، په عامه معنا د عاشق کوڅه د جنت سره تعبیروي، په بل بیت کې وايي:

عالم ورک کړه د دلدار ول ول کاکلو — دا گوار گوار مهم له دې اسلام لار
(حسرت، ۲۰۱۵ م، ص. ۴۳۱)

په دې بیت کې علي خان د محبوب "ول ول زلفې" د کفر سره تشبیه کوي او د یار ښکلی مخ په سېمبولیکه بڼه د "اسلام" سره تشبیه بل ځای وايي:

د طبیب په در کې پرېوڅه علي خانه — گوندې وي چې تریاق درکاندي خالص
(حسرت، ۲۰۱۵ م، ص. ۴۳۲)

په دې بيت کې د شاعر هدف له "طبيب" څخه خپل يار دی. شاعر ځان مخاطب کوي هغه وايي که د يار سره ميلاوېدل غواړې؛ نو د يار په کوڅه کې پرېوځه، تر څو يې د محبوب په کوڅه کې پيدا کړې، چې په ډېر مهارت يې سېمبول کارولی دی.

سور کافر هم په مومن دا هسې نه کا — لکه ما دي ناکردی وړي د خط
(حسرت، ۲۰۱۵ م، ص. ۱۳۲)

په دې بيت کې هم "خط" د تور کافر په سېمبوليکه معنا کې برېښي، "خط" په مخ د تازه ږيرې راتلل د سېمبول په توگه کارېدلی دی.

دا علمي مقاله به د ادبياتو شاگردانو، استادانو او عامو لوستونکو ته يو فکر ورکړي، چې په شاعري کې د سېمبول کارول يو ارزښتمن کار دی او له دې سره په څنگ کې به د دې مقالې په لوستلو سره د ژبو او ادبياتو پوهنځي محصلان او عام لوستونکي سېمبول وپېژني او د دويمې ادبي دورې د شاعرانو د شعرونو په دې برخه کې به هم پوهاوی تر لاسه کړي.

وړاندیزونه

۱. د دويمې ادبي دورې د شاعرانو په اشعارو کې په فکري لحاظ ډېرې داسې خواوې شته، چې سپړنې او شننې ته يې اړتيا ليدل کېږي، نو وړاندیز مې دا دی چې ادبپوهان او شعر پوهان يې سپړلو ته توجه وکړي.
۲. د پښتو څانگې استادان دې محصلانو ته د دويمې ادبي دورې د شاعرانو په پېژندنه او د دوی د اشعارو په بېلابېلو اړخونو کورنۍ دندې ورکړي، تر څو هغه خواوې چې سپړل شوې نه دي، وسپړل شي.
۳. دا چې په پښتو ادب کې د سېمبول په برخه کې دومره زيات کار نه دی شوی، د پښتو څانگې استادان دې کنفرانسونه، علمي مقالې او د ترفيع له پاره پرې کار وکړي.

The Use of Symbols by Several Poets in The Second Era of Pashto Literature

Associate professors Dr. Subhanullah Shahab, Shaikh Zayed University,
Faculty of Languages and Literature, Pashto Department.
Email: subhanullah.shahab1364@gmail.com

Abstract

A symbol is a mark or sign that represents something else, conveying the meaning of another object, concept, or phenomenon beyond itself. In language, literature, and especially poetry, it is a word that, instead of conveying its original and literal meaning, adopts another meaning. For example, the white dove symbolizes peace. The sun symbolizes clarity on a subject, while the lion represents bravery and strength. The purpose of these explanations is to clarify that a symbol is a sign that represents a conceptual idea in poetry. When we encounter it within a word, we interpret it based on the meanings that the word or concept has been designated to symbolize. In this way, we see that the symbol completes poetic imagery, which is why poets use symbols. For this reason, poets have utilized symbols, as observed in the poetry of several poets from the second era. They incorporated symbols into their poems. The purpose of this article is to identify the use of symbols in the second era of Pashto literature. This research employs a descriptive method and is bibliographic in nature. Upon completing this study, it was concluded that symbols were indeed utilized by poets in the second era of Pashto literature within their poetry.

Keywords: Literature, Second Era, Symbol, Poet, poem

ماخذونه

- افريدي، محمد اياز. (ناچاپ). د امير حمزه خان شينواري علامتي شاعري.
- بريکوتي، شېر افضل. (۱۹۹۵ م). د پښتو شعر و ادب تاريخ.
- حبيبي، عبدالحی. (۱۳۲۰ ل). پښتانه شعراء. کابل: علومو اکاډمي.
- حسرت، محمد زبير. (۲۰۱۵ م). د علي خان، ژوند او فکر. چارصده: پښتونخوا مطالعاتي مرکز.
- ختک، اقبال نسيم. (۱۹۹۱ م). د رنگ اوبو قافله. پېښور: اداره علم و ادب پاکستان صوبه سرحد.
- ختک، راج ولي شاه. (۲۰۰۳ م). د رحمان بابا په شعر. پېښور: پښتو اکاډمي.
- خليل، همېش. (چاپ کال نه لري). د کاظم خان شيدا دېوان. پېښور: د پښتو ادبي مرکز.
- خليل، حنيف. (۲۰۲۱ م). پښتو زبان و ادب کی تاريخ. پېښور: ادب سټي ټاور کابلی بازار.
- خوبشکی، پروېز. (۲۰۰۵ م). د ارزاني خوبشکي کليات. پېښور: جدون پرنټنگ پریس.
- رحمان بابا. (۱۳۸۴ ل). د رحمان بابا دېوان. سريزه، يادښتونه او وياپانگه: حنيف خليل. پېښور: دانش خپرندويه ټولنه.
- رسا، سيد رسول. (۲۰۰۹ م). ارمغان خوشحال. پېښور: يونيورسټي بک ايجنسي.
- رښتين، صديق الله. (۱۳۷۷ ل). د پښتو ادب تاريخ. (دويم چاپ)
- صلاح الدين (۲۰۱۹ م). پښتو جديد غزل کې علامت نگاري. پېښور: پېښور يونيورسټي.
- کامل مومند، دوست محمد خان. (چاپ کال نه لري). د رحمان بابا کليات. پېښور: پرنټرز.
- لېوال، عبدالغفور. (۱۳۹۵ ل). شعري سېمبولونه. کابل: صدف مطبعه.
- مومند، عبدالحميد. (۱۹۸۳ م). د عبدالحميد مومند ديوان. کابل: علومو اکاډمي.
- همکار، محمد ابراهيم. (۱۳۹۶ هـ ش). بيان پوهنه. جلال اباد: مومند خپرندويه ټولنه.
- همېش، خليل. (۲۰۰۸ م). پښتو شعري ادب. پېښور: پښتو اکاډمي پېښور پوهنتون.

د آزادۍ د سلبېدلو پړاوونه

پوهنوال امان الله خدران، شیخ زاید پوهنتون، حقوقو او سیاسي علومو پوهنځی، سیاسي علومو څانګه.

برېښنالیک: amanullah.zadran@gmail.com

لنډیز

په دې موضوع کې د آزادۍ د سلبېدلو پړاوونو او د آزادۍ د سلب پر ځایونو باندې بحث شوی دی. شخصي آزادي یو مطلق او پرته له قیدو او شرطه حق نه دی، د نړۍ په ډېری هېوادونو په تېره بیا افغانستان کې آزادي د جزایي اجرائتو په پړاوونو کې د یو اصل په توګه پېژندل شوي ده او د آزادۍ سلب یې د وروستۍ لارې چارې په توګه په استثنایي توګه د قانون پر بنسټ د شکلي او ماهوي ضمانتونو سره په رسمیت پېژندلی دی. د آزادۍ د سلب ځایونه هغه دي، چې آزادي په کې سلب وي او یا تنګ، قید، د محاصرې ځای ته وایي، محدوده احاطه هم ترې مفهوم ده. کله چې د یو انسان آزادي سلبېږي، هغه درې مرحلې لري: ۱- د ظن (نظارت) مرحله، ۲- د اتهام (توقیف) مرحله، ۳- او د جرم (حبس) مرحله ده. د نوموړي موضوع د ښې څېړنې له پاره مې د آزادۍ سلب پړاوونه، څېړلي دي. په دې مقاله کې چې کتابتوني (توصیفي - تحلیلي) څېړنیزه مقاله ده، دې پایلې ته ورسېدم، چې د آزادۍ سلب مرحلې که دا موقتې دي (لکه د مظنونیت په حالت کې په نظارت ځانه کې او هم د متهمیت په حالت کې په توقیف ځانه کې) او که دا د سلب آزادي دایمي وي لکه د مجرمیت په حالت کې په زندان کې وي، قانوني بڼه لري او پرته له دې د افرادو د آزادۍ سلب به غیرقانوني او جرم وي. کلیدي ټکي: د آزادۍ سلب، برائت الذمه، توقیف، نظارت، محبس.

سريزه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين وعلى اله و اصحابه اجمعين.

انسان آزاد متولد شوی دی او الله تعالی انسان آزاد خلق کړی دی. ټول پیغمبران او صالحان د دې معنا متضمن دي. آزادي د انسان د طبعي او ذاتي حقوقو یوه برخه ده. دا چې د وگړو آزادي د بشر حقوقو اساسي مصادیقو څخه گڼل کېږي. په ټولو عرصو کې په تېره بیا په جزایي عدالت کې ډېر اهمیت لري. پر دې بنسټ افراد د جزایي اجرا آتو په ټولو پړاوونو کې له هر ډول تعرض څخه خوندي دي او په آسانی سره نشي کولای چې د دوی آزادی محدوده او یا سلب کړي؛ اما کله چې له یوه پلوه د مظنونینو او متهمینو د تېښتې، پټېدلو او د جرم د آثارو او مدارکو د ورکېدلو او له بله پلوه دلایل او قرینې خاص شخص ته متوجې وي، د قضایي رسېدنې او د جزایي عدالت د ښه اجراء له پاره د اشخاصو د آزادی د تحدید او سلب امکان برابرېږي.

نو پر دې بنسټ، دې موضوع اهمیت ته په کتو سره په دې څېړنه کې هڅه کېږي، چې د آزادی د سلب پړاوونه تر څېړنې لاندې ونېول شي. نظارت، د جرم د کشف او تحقیق له پاره د احتیاطي قدم په توگه په مؤقت ډول د شکمن شخص د آزادی سلبول دي، چې د جرم د کشف او تحقیق مؤظفینو لخوا د جزایي اجرا آتو د قانون او د نورو اړوندو تقنیني سندونو حکمونو سره سم نېول کېږي. نظارت خانه هم هغه ځای ته ویل کېږي، چې د دولت لخوا د شکمنو اشخاصو د ساتنې په مقصد مشخص شوې ده.

توقیف د جرم د کشف او تحقیق په بهیر کې د احتیاطي اقدام په توگه د تورن د آزادی سلبول دي، چې د قانون سره سم ترسره کېږي. شکمن یا تورن د قانون د حکمونو سره سم تر نظارت یا توقیف لاندې نېول کېږي. توقیف ځای هغه ځای دی چې د محاکمې په انتظار تورن اشخاص هلته ساتل کېږي. توقیف د تحقیق او د عدلي تعقیب په مرحله کې د څارنوال یا محکمې په امر په هغه ځای کې چې د قانون د حکم پر بنسټ ټاکل شوی دی، د مظنون یا متهم له مؤقتي ساتنې او د آزادی له سلېدو څخه عبارت ده او توقیف ځای هغه ځای دی، چې د محاکمې په انتظار تورن اشخاص د تحقیق د تکمیلولو په موخه هلته ساتل کېږي او توقیف د واکمنې مرجع لخوا د قانون د احکامو پر بنسټ په ټاکلي ځای کې د شخص د مؤقتې آزادی سلب ته وایي؛ نو کله چې قانون د توقیف له پاره ځای او واکمن اشخاص معلوم کړي وي؛ نو هغه کسان چې د توقیف صلاحیت نلري او یا هغه ځایونه چې د توقیف له پاره قانوناً نه وي ټاکل شوي، ناقانونه دي.

محبس هغه ځای دی چې هلته هغه اشخاص چې د محکمې په وروستني حکم محکوم علیه گڼل شوي دي، ساتل کېږي. په همدې بناء باندې پدې لیکنه کې په ټولو هغه موضوعاتو باندې بحث کوم چې د آزادی په سلېولو او د آزادی د سلب په ځایونو پورې تړاو لري.

حبس هغه مجازاتو ته وايي، چې د قضايي تصميم او د موضوعه قوانينو او مقرراتو پر بنسټ، د فرد آزادي د يوې محدودې مودې له پاره سلب کېږي. محبس يا زندان هغه ځای ته ويل کېږي، چې آزادي په کې سلب وي او يا تنگ، قيد، د محاصري ځای ته وايي، محدوده احاطه هم ترې مفهوم ده او محبوس د حبس له محبسونو څخه په يوه کې، چې د دولت لخوا په دې منظور اختصاص شوی دی، د محکمې په قطعي حکم د محکوم عليه له زنداني کولو څخه عبارت دی.

نظارت، توقيف او حبس د قانون په حکم سره د آزادۍ سلب په معنا دي. نظارت د کشف په مرحله کې د پوليسو لخوا پر مظنون په مؤقت ډول نظر درلودل په هغه ځای کې چې د قانون پر بنسټ ورته مختص شوی دی او نظارت خونه هغه ځای دی، چې مظنون شخص د آزادۍ د سلب په مکان کې په مؤقت ډول ساتل کېږي.

د افغانستان د جزا کود، غیر قانوني د آزادۍ سلب يې جرم گڼلی دی. غیر قانوني د آزادۍ سلب جرم په عادي شرايطو کې، ډېری وخت د عامه خدماتو د مؤظفينو له خوا ترسره کېږي. غیر قانوني د آزادۍ سلبېدل په افغانستان کې جرم گڼل کېږي او مرتکب له پاره مجازات ټاکل شوي دي؛ نو هر هغه شخص چې د قانون د حکم خلاف او له صلاحيت پرته، د انسان آزادۍ سلب کړي، د غیر قانوني عمل مرتکب گرځېدلی دی.

له بله پلوه قانون گذار د آزادۍ د سلب پړاوونه نظارت، توقيف او حبس معرفي کړي دي، چې ترتيب يې د کارونې او اهميت پر اساس دی؛ نو له دې امله د آزادۍ د سلب مرحلې د څېړنې مهم والی احساسېږي، چې دلته به مونږ د آزادۍ د سلب مرحلې او هم د آزادۍ غیر قانوني سلبېدل وپېژنو، ورپسې به د آزادۍ د سلب ځايونه مطالعه کړو.

د څېړنې موخې

د دې څېړنې موخه دا ده، چې د آزادۍ د سلبېدلو پړاوونه او د آزادۍ د سلب ځايونه وپېژنو او د دوی ترمنځ توپيرونه وپېژنو؛ ځکه په دې مرحلې کې د افرادو آزادۍ يا په مؤقتي ډول او يا هم په دايمي ډول سلب کېږي.

د څېړنو د موخو څخه يوه د موضوع جذابيت دی او ومې غوښتل د دې مقالې په اساس د آزادۍ د سلب موارد او د آزادۍ د سلب ځايونه خلکو ته معرفي کړم.

کړنلاره او د کار توکي

دا مقاله کتابتوني (توصيفي - تحليلي) څېړنيزه مقاله ده او د هغه مأخذونو او منابعو څخه استفاده شوي ده، چې په نړيواله او داخلي سطحه معتبر گڼل کېږي. او بله دا چې زما ليکنه په پښتو ژبه کې ده؛ نو د پښتو ژبې ټول ادبيات په نظر کې نېول شوي دي او هم په دې ليکنه کې روانه او ساده ژبه کارول شوې ده.

کوشش مې کړې دی هره موثقه مرجع چې د خپلې موضوع د تکميل په خاطر په لاس راغلي ده، ما ترې په قسم د اقسامو استفاده کړېده، دا معنا چې خپل انساني نهايي کوشش مې کړی دی؛ ترڅو موضوع له هرې نگاه څخه وڅېړل شي او لوستونکې يې په لوستلو کې نورو کتابونو ته اړ نه شي. او اوس د آزادې د سلېدلو مرحلې او د آزادۍ د سلېدلو ځايونه په لاندې ډول توضيح کوو:

د آزادۍ د سلېدلو مرحلې

کله چې د يو انسان آزادي سلب کېږي، هغه درې مراحل لري:

۱- **د ظن (نظارت) مرحله:** په دې مرحله کې د نظارت لاندې شخص ته مظنون وايي، دا هغه موده ده، چې په اول قدم کې مظنون د پوليسو له خوا نېول کېږي او پوليس مکلف دی، چې په (۷۲) ساعتونو کې د مظنون په هکله مشتبهي اسناد او شواهد ټول، محضر ترتيب کړي او موضوع اړوند څارنوالۍ ته وسپاري، په دې (۷۲) ساعتونو کې مظنون د پوليسو په نظارت خانه کې ساتل کېږي (دانش، ۱۳۹۸ ل، ص. ۸۴).

۲- **د اتهام (توقيف) مرحله:** د پوليسو د اجراآتو وروسته تر هغه چې مربوطه څارنوال دعوه اقامه کوي او (د جنجې په جرم کې تر ۷ ورځې او د جنايت په جرم کې تر ۱۵ ورځو پورې) خپله دعوی مربوطه محکمې ته وسپاري؛ خو که ضرورت شي؛ نو دا موده تجديدای شي، د څارنوال د دعوي د اقامې څخه د شخص د محکمې تر فيصلې (نهایي او يا قطعي حکم) پورې متهم بلل کېږي او هغه بايد په توقيف خانه کې اوسي. (علم ستانکزی ۱۳۹۳ ل، ص. ۱۶۰).

۳- **د جرم (حبس) مرحله:** کله چې په متهم باندي د محکمې وروستی يا قطعي حکم صادر شي او شخص گنهار ثابت شي، دې ته مجرم ويل کېږي. چې دا معينه مرحله به په حبس کې تېروي. په محبسونو کې د حبس د مجازاتو عملي کول د محبوسينو د اصلاح کولو ټولنيز گټور کار ته د هغوی د چمتو کولو د اسلامي شريعت او قوانينو، دودونو، د ټولنيز اخلاقي او انساني ژوندانه نورو معيارونو ته درناوی وي. د هغوی مراعت کولو او جرم ترسره کولو ته د نه ستنېدو په مقصد صورت مومي. د محبس اداره بايد د حبس د مجازاتو په تعليق کولو کې د داسې عمل ترسره کولو څخه په کلکه ډډه وکړي، چې د محبوسينو د انساني کرامت پر خلاف وي.

شخصي امنیت او د آزادۍ حق یو له مهمو حقوقو څخه گڼل کېږي، چې په بین المللي حقوقو او د بشر حقوقو او د ډېری هېوادونو په اساسي قوانینو کې د هغې له جملې څخه د افغانستان په حقوقو کې په رسمیت پېژندل شوي دي، پر دې بنسټ آزادي اصل او سلب یې استثناء ده، چې یوازې په ځانگړي مواردو کې چې په قوانینو کې صراحت لري او د قضایې مراجعو په دستور، د اړتیا په صورت کې، چې بله چاره یې نه وي، ترسره کېږي او دا اړتیاوې عبارت دي له نظارت، توقیف او حبس څخه. (ستانکزی، ۱۴۰۰ ل، ص. ۱۰۷).

نظارت: د نظارت تعریف: (د جرم د کشف په پړاو کې د کشفی ارگانونو لخوا د مظنون مؤقتي ساتنې او تر نظر لاندې ساتلو ته، په هغه ځای کې چې د دولت لخوا د قانون د حکم په اساس ځانگړی شوی وی). دې تعریف ته په پام سره، باید ووايو لومړی دا چې د ساتنې کلمه چې نظارت احتیاطي توقیف نه دی؛ بلکې په ځانگړي مکان کې د مظنون مؤقت ساتل دي او د احتیاطي توقیف په څیر د آزادۍ سلب یو ډول دی، چې په یو خاص مکان کې چې نظارت خانه نومېږي ترسره کېږي.

د نظارت په مرحله کې د آزادۍ د سلب ځای:

نظارت خانه: (نظارت خانه د آزادۍ د سلب هغه ځای دی، چې د جرم د کشف په پړاو کې د مظنونینو مؤقتي ساتنې له پاره د دولت لخوا ځانگړی شوی دی)؛ نو لومړی دا چې یوازې مظنونین په نظارت خانه کې ساتل کېږي، نه متهمین. دوهم دا چې نظارت خانه هغه ځای دی، چې مظنون په مؤقت ډول د جرم د کشف په پړاو کې په هغه ځای کې ساتل کېږي. درېیم: پر مظنونینو باندې نظارت د دولت دنده ده او خصوصي برخې ته نه سپارل کېږي. بالاخره دولت د نظارت خانې په جوړولو او ترمیم باندې مکلف دی او باید د ورځي له معیارونو سره سم برابر او جوړ کړي؛ کتابتون او وړکتون هم باید ولري. (رسولي، ۱۳۹۴ ل، ص. ۶۳).

نظارت خانې د جرم د کشف مسؤلینو له پاره ډول ډول دي. د کورنیو چارو وزارت، د ملي دفاع وزارت، د ملي امنیت ریاست، د ماشومانو د اصلاح او تربیې مراکز. د نظارت لاندې شخص هغه څوک دی، چې د نظارت په موده کې د نوموړو نظارت خانو په یوه نظارت خانه کې د نظارت لاندې وي او په هیڅ صورت څوک نشي کولای چې شخص په بل ځای کې د نظارت لاندې ونیسي، کله د کار په دفتر کې، کله د پولیسو په اداره کې، کله جزو تام او داسې نورو ځایونو کې نظر بند مظنون په خپل کور کې تر مراقبت لاندې نیول او هغې ته د کور څخه بهر ته د وتلو د اجازې نه ورکول، او یا د مظنون د گشت او گذار له پاره د مشخص ځای ټاکل دي.

د نظارت موده: فردي امنیت او د آزادۍ اصل چې د برائت الذمې اصل پر بنسټ پېژندل شوي دي، تر ډېره بریده هڅه کېږي، چې دا موده لنډه وي، دا موده د افغانستان په حقوقو کې په عادي جرمونو کې حد اکثر تر ۷۲ ساعتونه

او په تروريستي، داخلي او بهرني امنيت پر وړاندې جرمونو کې تر ۱۵ ورځو پورې پېش بيني شوي دي او د مظنون د نيونې له لحظې څخه پيل کېږي. (زمانې، ۱۳۹۴ ل، ص. ۳۵)

مظنون: مظنون د جزايي اجرا آتو قانون په څلورمه ماده ۱۱ بند کې په لاندې تعريف شوی دی:

« مظنون هغه شخص دی، چې د جرم د ارتکاب په نسبت د بد گمانی (سؤ ظن) پر بنسټ تر اشتباه لاندې راغلی وي يا دا چې هغه ته د تور (اتهام) له نسبت ورکولو د مخه، د ده په هکله احتياطي تدابيرونه نېول شوي وي.»

(د جزايي اجرا آتو قانون، ۱۳۹۳ ل، ماده، ۴، فقره، ۱۱، ص ۶)

د نيونې په پړاو کې د مظنون حقوق:

د نيونې په پړاو کې مظنون يو لړ حقوق لري، چې دا حقوق عبارت دي له د براءت الذمې اصل له حق څخه برخمن کيدل، د تحقيقي کړنو او د مظنونينو د هويت ثبوت، د اظهاراتو د ورکولو د خبرتيا حق، د ذاتي کرامت او حيثيت ته د احترام حق، د دليل د تحصيل د برخمند کيدلو حق، د دفاع حق، د اتهام د تفهيم حق، کورنيو ته د اطلاع حق، د طبي معايناتو حق، مناسبې او سالمې غذا ته او د خوب د ځای ته لاس رسې حق، د سکوت حق، ترجمان ته د لاس رسې حق، د خسارې د جبران د غوښتلو حق. (دانش، ۱۳۹۸ ل، ص. ۷۰)

توقيف

توقيف د آزادۍ د سلېدو يو مورد او يو احتياطي تدبير دی چې د تحقيق او محاکمې په پړاوونو کې د اړتيا له مخې د مظنون يا متهم پر ضد عملي کېږي، هغوی د توقيف په واسطه د تحقيق او حقيقت موندنې د پړاو د تکميل يا د محاکمې د پړاوونو د بشپړتيا په موخه له آزادۍ څخه بې برخې کېږي.

د توقيف تعريف

توقيف د تحقيق او د عدلي تعقيب په مرحله کې د څارنوال يا محکمې په امر په هغه ځای کې چې د قانون د حکم پر بنسټ ټاکل شوی دی، د مظنون يا متهم له مؤقتي ساتنې او د آزادۍ له سلېدو څخه عبارت ده.

په پورتني تعريف کې د تحقيق او عدلي تعقيب په مرحلو کې د مظنون يا متهم مؤقتي ساتنه د دوو ارگانونو (څارنوالي او محکمې) په امر ترسره کېږي. له دغو دوو ادارو پرته چې قانون واضح کړې دي، نور ارگانونه د مظنون يا متهم د توقيف صلاحيت نه لري، د پورته تعريف له مخې قانون دا هم واضح کړي ده، چې د مظنون او د متهم توقيف په هر ځای کې جواز نلري؛ اما پرته له هغه ځايونو څخه چې د توقيف له پاره مختص شوي دي. (رسولي، ۱۳۹۷ ل، ص. ۳۵۵)

د توقیف په مرحله کې د آزادۍ د سلب ځای:

د آزادۍ د سلب منع د اساسي قانون پر بنسټ تصریح شوي ده؛ ځکه آزادي يې د انسان طبيعي حق گڼلې دی؛ تر هغې دا حق سلب کیدی نشي؛ ترڅو چې د نورو حق يې نه وي سلب کړي. د جزايي اجرا آتو قانون لاندې ځای يې د توقیف په مرحله کې د آزادۍ د سلب مکان له پاره ټاکلی دی. (غلامي، ۱۴۰۰ ل، ج، ۲، ص. ۸۸)

توقیف خانه: توقیف ځای هغه ځای دی، چې د محاکمې په انتظار تورن اشخاص د تحقیق د تکمیلولو په موخه هلته ساتل کېږي او توقیف د واکمنې مرجع لخوا د قانون د احکامو پر بنسټ په ټاکلي ځای کې د شخص د مؤقتې آزادۍ سلب ته وايي (علامه، ۱۳۹۸ ل، ص. ۱۴۹).

د محابسو او توقیف خانو په قانون کې د (۷) مادې د (۱) فقرې له مخې توقیف خانه د ټاکلي ځای په معنا په لاندې ډول کارول شوي دي.

« توقیف خانه هغه ځای دی چې محاکمې ته د انتظار په حال کې متهم کسان په کې ساتل کېږي. » کله چې قانون د توقیف له پاره ځای او واکمن اشخاص معلوم کړي وي؛ نو هغه کسان چې د توقیف صلاحیت نلري او یا هغه ځایونه چې د توقیف له پاره قانوناً نه وي ټاکل شوي، ناقانونه دي.

که چېرې قانون د باصلاحیت اشخاصو د تعریف په ترڅ کې توقیف روښانه کړي وي، همدارنگه د توقیف ځای يې هم یاد کړی وي؛ نو هغه توقیف چې د باصلاحیت اشخاصو له خوا یا له هغه ځایه په بل ځای کې چې پورته تعریف شو، د مظنون یا متهم کس توقیف او ساتل ناقانونه دي. (د محبسونو او توقیف ځایونو قانون، ماده، ۷، ص. ۴۹).

د توقیف شرطونه

څرنگه چې معلومه ده یوازې د څارنوال او یا د قاضي لخوا د مظنون او متهم له پاره د توقیف د امر صدور د شرایطو لاندې ترسره کېدای شي. د څارنوال او د قاضي صلاحیت د توقیف د امر په صادرولو کې مطلق نه دی؛ بلکې د دوی دا واکونه مقید دي او دا شرایط په لاندې ډول دي:

- ۱- جرم، باید جنحه یا جنایت وي.
- ۲- د جنایت د جرم د ترسره کولو پریښت د اثبات د دلیلونو د موجودیت په صورت کې.
- ۳- د څرگندې جنحې جرم یا د څرگند جنایت جرم د اجراء کولو په صورت کې.
- ۴- په هغه حالت کې چې د مظنون یا متهم هویت معلوم نه وي.

۵- په هغه حالت کې چې په جرم د مظنون يا متهم کس د ورکېدو يا د فرار ډار موجود وي.

۶- په هغه حالت کې چې د جرمي اسنادو او مدارکو د ضايع کېدو يا د تغيير کيدلو ډار موجود وي.

۷- په هغه حالت کې چې مظنون يا متهم په مربوطه حوزه کې دايمي استوگنځای و نه لري:

څارنوال او قاضي کولای شي د پورته ذکر شوي شرايطو د شرطونو يا شرط د شتون په صورت کې مظنون او متهم تر توقيف لاندې ونيسي او د آزادۍ د سلېدو احتياطي تدبيرونه د توقيف پر بنسټ صادر کړي. (غلامي، ۱۴۰۰ ل، ج، ۲، ص. ۸۹).

د تحقيق او محاکمې په پړاوونو کې د توقيف مودې

د تحقيق او محاکمې په هره مرحله کې د توقيف وخت او موده توپير لري، همدارنگه کله چې مظنون يا متهم پر کوم جرم باندې مرتکب شوی وي، د هغې جرم شدت او خفت ته په کتو سره، په قانون کې د توقيف موده او مهال يې مختلف ياد شوی دی. د افغانستان د ۱۳۹۳ هـ ش کال د جزايي اجراآئو قانون په ۱۰۰ او ۱۰۱ ماده کې د تحقيق او د درې گونو محاکمو په مرحلو کې د توقيف او د هغې د تمديد مودې يې په لاندې ډول دي.

د جزايي اجراآئو قانون په ۱۰۰ ماده کې بله مهمه موضوع توضيح شوي ده، چې هغه د مظنون او متهم د توقيف په هکله د څارنوالۍ او د محاکمو ده.

« (۱) څارنوال کولای شي چې د مظنون له تسليمۍ وروسته د دغه قانون د نهه نويمې مادې د (۳) فقرې د ليکلو دليلونو د شتون په صورت کې د هغه د توقيف امر د جنحې په جرم کې د (۷) ورځو لپاره او د جنايت په جرم کې د حالت له مخې د (۱۵) ورځو لپاره صادر کړي.

(۲) هر کله چې تر توقيف لاندې کس يا د هغه مدافع وکیل يا حقوقي مرستندويه د توقيف د دوام پر ضد اعتراض ولري، يا څارنوال د توقيف تمديد د دغه مادې د (۳) فقرې د حکم له مخې وغواړي، څارنوال بايد تر توقيف لاندې کس د توقيف د مودې د تمديد د قرار د صادلولو په موخه حاضر کړي. متهم، د هغه مدافع وکیل يا حقوقي مرستندوی د تصميم نيونې په وخت کې د حضور او د اعتراض حق لري.

(۳) هر کله چې د جنحې په جرم کې د (۷) ورځو موده او د جنايت په جرم کې د (۱۵) ورځو موده د تحقيق د پوره کېدو او د صورت دعوي د ترتيبېدو لپاره بس نه وي، څارنوال کولای شي چې د دغې مادې (۲) فقرې د ليکلو مراتبو په پام کې نېولو سره د متهم د تمديد وړانديز د حالت له مخې په لاندې ډول لومړنۍ اړوندې محکمې ته وړاندې کړي.

الف - د جنجې په جرم کې موده تر (۱۰) ورځو.

ب - د جنایت په جرم کې موده تر (۳۰) ورځو.

(۴) هر کله چې د متهم د توقیف اړتیا د توقیف د مودې له پوره کېدو مخکې لرې شي، د حالت له مخې د توقیف امر د مالي کفالت د قید له مخې یا له هغه پرته د هغه د خوشې کیدو خنډ نه ګرځي.

(۵) هر کله چې څارنوال د دغې مادې د (۳) فقرې په لیکلي موده کې په دې و نه توانېږي چې تحقیق پوره او صورت دعوی وړاندې کړي او د متهم د توقیف د تمديد اړتیا د دغه قانون د حکمونو له مخې لازمه وي، لومړنۍ محکمه د څارنوالۍ په وړاندیز د څارنوال د دلیلونو او د متهم د څرګندونو له ارزولو وروسته کولای شي چې د هغه توقیف د جنجې په جرم کې تر (۱۰) ورځو او د جنایت په جرم کې تر (۳۰) ورځو تمديد کړي. متهم، د هغه مدافع وکیل او حقوقي مرستندوی د تصمیم نیونې په وخت کې د حضور او اعتراض حق لري.

(۶) د متهم د توقیف د تمديد موده په هېڅ ډول د لومړنۍ محکمې له خوا په مجموعي ډول د جنجې په جرم کې له (۲۰) ورځو او د جنایت په جرم کې له (۶۰) ورځو ډېر نه شي صادريدای. (د جزايي اجرااتو قانون، ۱۳۹۳ ل، ماده، ۱۰۰، ص. ۹۲).

د جزايي اجرااتو د قانون ۱۰۱ ماده د متهم د سرنوشت د موضوع د ټاکلو په هکله بحث کوي، يعنې کله چې د محکمې لخوا د قضېې تسليمي وشي.

« (۱) تر توقیف لاندې د متهم کس د برخليک ټاکل محکمې ته د قضېې له سپارلو وروسته د هغه په غاړه ده او کولای شي، د قضايي رسيدنې په پړاوونو کې په لاندې ډول د متهم د توقیف قرار صادر کړي.

۱. په لومړنۍ محکمه کې د قضېې د رسېدنې په جريان کې تر (۳۰) ورځو.

۲. په استيناف محکمه کې د قضېې د رسېدنې په جريان کې تر (۳۰) ورځو.

۳. په ستره محکمه کې د قضېې د رسېدنې په جريان کې تر (۶۰) ورځو.

(۲) هر کله چې قضيه د محکمې له خوا په تحقيق کې د نیمګړتياو له مخې څارنوالۍ ته مسترده شي، محکمه مکلفه ده: ترڅو د متهم د سرنوشت د دغې مادې د (۱) فقرې د لیکلو صلاحیتونو له مخې وټاکي.

(۳) د محاکمې په ټولو پړاوونو (لومړنۍ، استيناف او ستره محکمه) کې د توقیف ټوله موده له (۱۲۰) ورځو څخه ډېره نه شي کيدای. (د جزايي اجرااتو قانون، ۱۳۹۳ ل، ماده، ۱۰۰، ص. ۹۳).

د بښت پر حکم باندې د اعتراض د رسېدنې په موخه توقیف

هغه اتهام چې پر متهم باندې د څارنوال لخوا پورې شوی دی او محکمه د متهم د دې اتهام پر وړاندې دوه ډوله تصمیمونه نیسي:

۱. محکمه په هغه صورت کې د متهم پر بښت حکم صادروي چې د الزام کافي دلایل موجود نه وي.
۲. محکمه په هغه صورت کې چې پر متهم باندې د الزام کافي دلایل موجود وي، د هغې پر الزامیت باندې حکم صادروي.

اوس دلته پوښتنه مطرح کېږي چې کله محکمه د متهم پر بښت حکم صادر کړي، آیا د دې امکان شته چې متهم فوراً ژر خوشی شي؟ د افغانستان د ۱۳۹۳ هـ ش کال د جزایي اجراآتو قانون د ۱۰۲ مادې د حکم پر بنسټ کله چې متهم د جنایت په جرم کې د ابتدائیه محکمې لخوا بښت حاصل کړي او اړوند څارنوال د ابتدائیه محکمې حکم چې د متهم پر بښت باندې صادر شوی وي نیوکه او اعتراض وکړي او هغه پوښتنه چې دلته مطرح کېږي عبارت له دا ده چې آیا د بښت د حکم په نظر کې نیولو سره او دا چې بښت الزمه اصلي حالت دی او دا اصل د محکمې لخوا د دلایلو په ذکر سره بیا ځلې د بیا کتنې لاندې ونېول شي آیا بیا هم کولی شو د دې له پاره چې څارنوال اعتراض کړی دی محکوم له تر توقیف لاندې ونیسو؟ په دې رابطه د افغانستان د ۱۳۹۳ هـ ش کال د جزایي اجراآتو قانون په ۱۰۲ ماده کې داسې تجویز اتخاذ شوی دی، چې کله ابتدائیه محکمې د جنایت په جرم کې د بښت حکم صادر کړی وي او پر هغې باندې څارنوال اعتراض کړی وي، د ښکتنۍ محکمې لخوا د متهم د توقیف د دوام موضوع پورتنۍ محکمې ته وړاندې کېږي. پورتنۍ محکمه یا د استیناف محکمه مخکې لدې چې قضیې ته رسېدنه وکړي، د محکوم له د توقیف دوام او یا د هغې د خلاصون موضوع په عاجل ډول تر غور لاندې نیسي او د هغې د توقیف یا خلاصون په رابطه تصمیم نیسي. کله چې پورتنۍ محکمه د څارنوال د اعتراض د محکوم له د توقیف پر بنسټ د دلایلو سربیره، د ۱۵ ورځو په جریان کې د توقیف د تمدید امر صادر نه کړي، متهم فوراً خوشی کېږي.

قانون جوړونکي د دې له پاره چې د متهم حقوق خوندي پاتې شي، دا حکم په نظر کې نیولی دی؛ ځکه په قانون کې د متهم د توقیف موده قید شوي ده او دغه مودې په سم ډول برابرې او تنظیمې شوي دي؛ ترڅو له یوې خوا متهم بې دلیل او بې موجه تر توقیف لاندې رانشي او له بله پلوه د پورتنیو محاکمو له پړاوونو څخه د متهم د فرار په خاطر احتیاطي تدابیر برابر نشي (علم ستانکزی، ۱۳۹۳ل، ص. ۱۶۶).

تبصوه: دا موضوع هم ځینې گټې او هم ځینې نیمگړتیاوې لري، په دې معنا هغه شخص چې د جنایت په جرم باندې مرتکب شوی وي او د دلایلو په راټولو کې همدارنگه د تحقیق او د تعقیب پړاوونه په پوره دقت او پام

سره ترسره شوي وي، که چېرې شخص د ابتدائيه محکمې په نتیجه کې بري الذمه وپېژندل شي او شخص له توقیف څخه خوشی شي کومه ستونزه نه رامنځته کېږي؛ اما که چېرې شخص د ابتدائيه محکمې د حکم پر بنسټ بري الذمه وپېژندل شوی وي او شخص له توقیف څخه خوشی شوی وي او د هغې حاضره به بيا په استیناف محکمه کې د ستونزو څخه خالي نه وي؛ ځکه که د اعتراض او د استیناف غوښتنې په نتیجه کې شخص بېرته محکوم عليه وپېژندل شي او پر اوږدو يا دوام لرونکي حبس مجازاتو باندې محکوم شي. دا ستونزه ډېری په هغو حالاتو کې رامنځته کېږي چې د دلایلو په راټولو کې همدارنگه د تحقیق او د تعقیب پړاوونه په پوره دقت او پام سره نه وي ترسره شوي او امید دی چې د قانون د ځینو موادو د تعدیل پر مهال دا ستونزه تر بحث لاندې ونېول شي او حل لاره ورته ولټول شي.

لنډ مهاله خوشي کول

کله چې مظنون او متهم د قانون د احکامو پر بنسټ تر توقیف لاندې ونېول شي، د دې په خاطر چې توقیف د احتیاطي تدابیرو له ډلې څخه ګڼل کېږي او هر کله چې د مظنون او متهم د توقیف اړتیا احساس نشي؛ نو لازمه نه ده چې توقیف خانې له خلکو څخه چې هغه هم د احتیاطي تدبیرونو په حالت کې وي ډکې کړو؛ نو په دې حالت کې قانون اجازه ورکوي؛ ترڅو هغه شخص چې په توقیف کې وي او د نوموړي شخص د محاکمې او تحقیق اړوند اجراءات تکمیل شوي نه وي، او په دې حالت کې توقیف ته هم اړتیا و نه لیدل شي؛ نو متهم د لاندې دوو دلایلو پر بنسټ د مؤقتي خوشي کېدنې څخه ګټه پورته کولی شي.

۱- مالي کفالت، ۲- احتیاطي تدبیرونه (علم ستانکزی، ۱۳۹۳ ل، ص. ۱۶۷).

غیر قانوني توقیف: د افغانستان د جزا کود، غیر قانوني توقیف یې جرم ګڼلی دی. غیر قانوني توقیف جرم په عادي شرایطو کې، ډېری وخت د عامه خدماتو د مؤظفینو له خوا ترسره کېږي. غیر قانوني توقیف په افغانستان کې جرم ګڼل کېږي او مرتکب له پاره مجازات ټاکل شوي دي؛ نو هر هغه شخص چې د قانون د حکم خلاف او له صلاحیت پرته، د انسان آزادۍ سلب کړي، د غیر قانوني عمل مرتکب ګرځېدلی دی.

د جزا کود ۵۸۵ ماده صراحت لري: «هغه شخص چې بل یو گرفتار یا بې آزادي په غیر قانوني ډول سلب یا محدوده کړي یا د بل د آزادۍ د سلب یا محدود ډولو ته د هغې د قانوني مودې له ختم وروسته ادامه ورکړي، د گرفتارۍ، د توقیف یا د آزادۍ د تحدید د جرم مرتکب شوي، د دې فصل له حکمونو سره سم مجازات کېږي.» (د جزا کود، ماده، ۵۸۵، ص. ۴۷۰).

د جزا کود ۵۸۶ ماده صراحت لري: «د گرفتاری، د توقیف يا ممانعت د جرم مرتکب، په متوسط حبس، محکومېږي.»

د جزا کود ۵۸۷ ماده صراحت لري: «د گرفتاری د توقیف يا د آزادۍ د تحديد د جرم د ارتکاب په يوه لاندې حالاتو کې مشده گڼل کېږي، مرتکب تر اوو کلونو پورې په طويل حبس محکومېږي:

- ۱- په هغه صورت کې چې جرم د عامه خدمتونو د مؤلف په واسطه مرتکب شوی وي.
- ۲- په هغه حالت کې چې جرم په جبر، اکراه، تهديد په قتل يا تهديد په بدني اذيت ارتکاب شوی وي.
- ۳- په هغه حالت کې چې جرم له رسمي جامو (لباس) څخه په استفادې، له هغو څخه د استفادې د حق له درلودلو پرته، په کاذب صفت په متصف کولو سره صورت موندلی وي.
- ۴- په هغه حالت کې چې د دولتي واکمن په عنوان له تزويري امر څخه په استفادې مرتکب شوی وي.
- ۵- په هغه حالت کې چې د غير قانوني توقیف موده له يوې مياشتې څخه زياته وي.» (د جزا کود، ماده، ۵۸۵، ص. ۴۷۱).

د جزا کود ۵۸۹ ماده وايي: «(۱) که چيرته پوليس يا د ملي امنيت مؤلف، څارنوال، قاضي يا د آزادۍ د سلب د ځايونو مسؤل يو شخص له قانوني موعده څخه له يوې ورځې زيات تر نظارت، توقیف، حبس يا حجر لاندې ونيسي، په قصير حبس يا د هرې ورځې په وړاندې د دريو زرو افغانيو په نغدي جزاء محکومېږي.

(۲) که چيرې عمل له سؤنيت سره صورت موندلی وي، او يا په مکرره توگه ترسره شوی وي، مرتکب په متوسط حبس، محکومېږي.» (د جزا کود، ماده، ۵۸۵، ص. ۴۷۲).

د آزادۍ سلبولو درېيمه مرحله

حبس: عربي کليمه ده، چې په لغت کې ضبط کولو او زنداني کولو ته وايي او په اصطلاح کې حبس هغه مجازاتو ته وايي، چې د قضايي تصميم او د موضوعه قوانينو او مقرراتو پر بنسټ، د فرد آزادي د يوې محدودې مودې له پاره سلب کېږي (جعفري لنگرودي، ۱۳۷۸ ل، ص. ۲۰۸).

د حبس په مرحله کې د آزادۍ د سلب ځای

د جزايي اجرااتو قانون لاندې ځايونه يې د آزادۍ د سلب له پاره مکانونه ټاکلي دي.

محبس: په لغت کې د زندان هغه ځای ته ويل کېږي، چې آزادي په کې سلب وي او يا تنگ، قيد، د محاصري ځای ته وايي، محدوده احاطه هم ترې مفهوم ده. همدارنگه محبس په يو ځای کې د يو شخص بندي کول او منع کول دي، که دغه په کور، مسجد او يا هم په بل ځای کې وي.

محبس په اصطلاح کې هغه ځای دی، چې هلته هغه اشخاص چې د باصلاحیه محکمې په قطعي یا وروستي حکم محکوم علیه گڼل شوی وي، ساتل کېږي او حبس، له محبسونو څخه په یوه کې چې د دولت لخوا په دې منظور اختصاص شوی دی د محکمې په قطعي حکم د محکوم علیه له زنداني کولو څخه عبارت دی. (د حقوقي اصطلاحاتو قاموس، ۱۳۸۷ل، ص. ۲۵۵).

محبوس: د جزا کود ۱۶۴ ماده تصریح کوي، چې: «حبس له محبسونو څخه په یوه کې، چې د دولت لخوا په دې منظور اختصاص شوی دی، د محکمې په قطعي حکم د محکوم علیه له زنداني کولو څخه عبارت دی.» (د جزا کود، ماده، ۱۶۴، ص. ۱۰۱).

د حبس ډولونه: د جزا کود ۱۶۵ ماده تصریح کوي، چې: «حبس د لاندې ډولونو لرونکی دی:

۱- قصیر حبس.

۲- متوسط حبس.

۳- اوږد حبس.

۴- دوام حبس.

۵- ابد حبس. (د جزا کود، ماده، ۱۶۵، ص. ۱۰۱).

د حبس مودې: د جزا کود ۱۶۶ ماده تصریح کوي: «د حبس مودې په لاندې ډول دي:

۱- قصیر حبس له شپږو میاشتو څخه تر یوه کاله پورې.

۲- متوسط حبس له یوه کاله څخه زیات تر پینځه کاله پورې.

۳- اوږد حبس له پینځو کالونو څخه تر شپاړسو کاله پورې.

۴- دوام حبس له شپاړسو کلونو څخه زیات تر شلو کلونو پورې.

۵- ابد حبس له شلو کلونو څخه زیات تر دیرشو کلونو پورې (د جزا کود، ماده، ۱۶۶، ص. ۱۰۲).

د حبس د مودې محاسبه: د جزا کود ۱۶۷ ماده تصریح کوي: «(۱) د حبس د جزا محاسبه له هغې ورځې

څخه پیل کېږي چې شخص گرفتار او تر نظارت لاندې ښول شوی وي.

(۲) د توقیف او نظارت موده د محکوم بها د حبس په موده کې محاسبه کېږي» (د جزا کود، ماده، ۱۶۷، ص.

۱۰۲).

د حبس د تیروولو ځای: د جزا کود ۱۶۸ ماده تصریح کوي: «محبوس په محبس کې خپله د حبس موده، د

محبسونو او توقیف ځایونو په قانون کې له درج شوو حکمونو سره سمه تیروي.» (د جزا کود، ماده، ۱۶۸،

ص. ۱۰۳).

پایله

د دې علمي مقالې په اوږدو کې دې پایلو ته ورسیدو چې: شخصي آزادي یو مطلق او پرته له قیدو او شرطه حق نه دی، د نړۍ په ډېری هېوادونو په تېره بیا افغانستان کې آزادي د جزایي اجراآتو په پړاوونو کې د یو اصل په توګه پېژندل شوی دی، او د آزادۍ سلب یې د وروستۍ لارې چارې په توګه په استثنايي توګه د قانون پر بنسټ د شکلي او ماهوي ضمانتونو سره په رسمیت پېژندل شوي دي. کله چې د یو انسان آزادي سلبیږي، هغه درې مرحلې لري:

د آزادۍ د سلب ځایونه هغه دي، چې آزادي په کې سلب وي او یا تنګ، قید، د محاصري ځای ته وايي، محدوده احاطه هم ترې مفهوم ده. کله چې د یو انسان آزادي سلبیږي، هغه درې مرحلې لري: ۱- د ظن (نظارت) مرحله، ۲- داتهام (توقیف) مرحله ۳- او د جرم (حبس) مرحله ده.

نظارت د جرم د کشف او تحقیق له پاره د احتیاطي قدم په توګه په مؤقت ډول د شکمن شخص د آزادۍ سلبول دي، چې د جرم د کشف او تحقیق مؤظفینو لخوا د جزایي اجراآتو د قانون او د نورو اړوندو تقنیني سندونو حکمونو سره سم نېول کېږي. نظارت ځانه هم هغه ځای ته ویل کېږي، چې د دولت لخوا د شکمنو اشخاصو د ساتنې په مقصد مشخص شوې ده.

توقیف د جرم د کشف او تحقیق په بهیر کې د احتیاطي اقدام په توګه د تورن د آزادۍ سلبول دي، چې د قانون سره سم ترسره کېږي. شکمن یا تورن د قانون د حکمونو سره سم تر نظارت یا توقیف لاندې نېول کېږي. توقیف ځای هغه ځای دی چې د محاکمې په انتظار تورن اشخاص هلته ساتل کېږي. محبس هغه ځای دی چې هلته هغه اشخاص چې د محکمې په وروستني حکم محکوم علیه ګڼل شوي دي، ساتل کېږي.

نظارت، توقیف او حبس د قانون په حکم سره د آزادۍ سلب په معنا دي. نظارت د کشف په مرحله کې د پولیسو لخوا پر مظنون په مؤقت ډول نظر درلودل په هغه ځای کې چې د قانون پر بنسټ ورته مختص شوی دی او نظارت خونه هغه ځای دی، چې مظنون شخص د آزادۍ د سلب په مکان کې په مؤقت ډول ساتل کېږي.

توقیف د تحقیق او د عدلي تعقیب په مرحله کې د څارنوال یا محکمې په امر په هغه ځای کې چې د قانون د حکم پر بنسټ ټاکل شوی دی، د مظنون یا متهم له مؤقتي ساتنې او د آزادۍ له سلیدو څخه عبارت ده او توقیف ځای هغه ځای دی، چې د محاکمې په انتظار تورن اشخاص د تحقیق د تکمیلولو په موخه هلته ساتل کېږي او توقیف د واکمنې مرجع لخوا د قانون د احکامو پر بنسټ په ټاکلي ځای کې د شخص د مؤقتي آزادۍ سلب ته

وايي؛ نو کله چې قانون د توقیف له پاره ځای او واکمن اشخاص معلوم کړي وي؛ نو هغه کسان چې د توقیف صلاحیت نلري او یا هغه ځایونه چې د توقیف له پاره قانوناً نه وي ټاکل شوي، ناقانونه دي.

حبس هغه مجازاتو ته وايي، چې د قضايي تصميم او د موضوعه قوانينو او مقرراتو پر بنسټ، د فرد آزادي د يوې محدودې مودې له پاره سلب کېږي. محبس یا زندان هغه ځای ته ویل کېږي، چې آزادي په کې سلب وي او یا تنگ، قید، د محاصري ځای ته وايي، محدوده احاطه هم ترې مفهوم ده. او محبوس د حبس له محبسونو څخه په یوه کې، چې د دولت لخوا په دې منظور اختصاص شوی دی، د محکمې په قطعي حکم د محکوم علیه له زنداني کولو څخه عبارت دی.

د افغانستان د جزا کود، غیر قانوني د آزادۍ سلب یې جرم گڼلی دی. غیر قانوني د آزادۍ سلب جرم په عادي شرایطو کې، ډېری وخت د عامه خدماتو د موظفینو له خوا ترسره کېږي. غیر قانوني د آزادۍ سلبېدل په افغانستان کې جرم گڼل کېږي او مرتکب له پاره مجازات ټاکل شوي دي؛ نو هر هغه شخص چې د قانون د حکم خلاف او له صلاحیت پرته، د انسان آزادۍ سلب کړي، د غیر قانوني عمل مرتکب گرځېدلی دی.

که چیرې شخص د تحقیق په جریان کې او د دلایلو د نشتون پر بنسټ د څارنوال د قرار پر بنسټ او یا د محکمې د حکم پر اساس شخص براءت ترلاسه کړي او یا د جزايي دعوي د نه اقامې پر لږوم حکم صادر شوی وي؛ نو د محکوم علیه د حبس د مجازاتو د مودې محاسبه له هغې ورځې څخه محاسبه کېږي، چې نېول شوي وي او یا تر نظارت لاندې راغلی وي. د شخص د نظارت او د توقیف موده د شخص د حبس د مجازاتو په موده کې محاسبه کېږي. که چیرې متهم هغه موده چې په نظارت، توقیف خانه کې د تحقیق پر مهال یا د محاکمې پر مهال چې کومه موده تیره کړي وي او د الزام کافي دلایلو د نشتون په صورت، متهم براءت حاصل کړي، هغه موده چې نوموړي په نظارت خانه او توقیف خانه کې تیره کړي وي، د دولت لخوا د خسارې جبران ورکول کېږي. که چیرې شخص معین شغل ولري، د هغې د ورځې د مزد په تناسب د هرې ورځ په بدل کې ټاکلي مبلغ ورکول کېږي. د دې مبلغ اندازه د واکمنې محکمې لخوا سنجش او ټاکل کېږي. د جزايي اجرا آتو قانون د دې حکم تر ډېره بریده د اساسي قانون ۵۱ مادې د حکم پر بنسټ متکي ده، چې په هغې کې ذکر شوي دي: «هر شخص چې له ادارې څخه بې مؤجبه زیانمن شي، د خسارې د جبران مستحق گڼل کېږي او کولای شي چې د حصول له پاره یې په محکمه کې دعوی اقامه کړي.»

وړاندیزونه

- ۱- د شخص نیونه او توقیف باید قانوناً د توجیه وړ وي. په بل عبارت باید قانون دا اجازه ورکړي وي.
- ۲- هر ډول نظارت او توقیف باید د شرایطو او حالاتو سره سم ترسره شي، په دې معنا چې نظارت او توقیف په هغه صورت کې مجاز ده چې د جرم د شرایطو او اوضاع او د هغې مرتکب سره سم وي.
- ۳- نظارت یا توقیف په هغه صورت کې تجویز شي، چې اتخاذ یې ضروري وي او د نورو د حقوقو د ساتنې له پاره او عامه گټې هغې ته اړتیا ولري.
- ۴- د محاکمې څخه په مخکینې پړاو کې د تحقیق او تعقیب مودې باید سره جلا او تفکیک شي، په دې معنا چې د تحقیق او تعقیب له پاره موده باید په جلا ډول په نظر کې ونېول شي، پرته له دې به د تحقیق او د تعقیب څارنوال ترمنځ ستونزې رامنځته شي.
- ۵- دا چې کله کله په تیره بیا په ښاري محاکمو کې د قضیو حجم زیات وي او په قانون کې په نظر کې ونېول شوي موده کمه ده، ممکن د کیفیت په لحاظ سمه رسیدنه ورته ونشي؛ نو وړاندیز کېږي چې د قانون د تعدیل پر مهال دا موده زیاته په پام کې ونېول شي.
- ۶- هغه شخص چې د جنایت په جرم باندې مرتکب شوی وي او د دلایلو په راټولو کې همدارنگه د تحقیق او د تعقیب پړاوونه په پوره دقت او پام سره ترسره شوي، که چیرې شخص د ابتدایي محاکمې په نتیجه کې بري الذمه وپېژندل شي او شخص له توقیف څخه خوشی شي کومه ستونزه نه رامنځته کېږي؛ اما که چیرې شخص د ابتدایي محاکمې د حکم پر بنسټ بري الذمه وپېژندل شوی وي او شخص له توقیف څخه خوشی شوی وي او د هغې حاضرول به بیا په استیناف محکمه کې به د ستونزو څخه خالي نه وي؛ ځکه که د اعتراض او د استیناف غوښتنې په نتیجه کې شخص بیرته محکوم علیه وپېژندل شي او پر اوږدو یا دوام لرونکي حبس مجازاتو باندې محکوم شي. دا ستونزه ډېری په هغو حالاتو کې رامنځته کېږي چې د دلایلو په راټولو کې همدارنگه د تحقیق او د تعقیب پړاوونه په پوره دقت او پام سره نه وي ترسره شوي او امید دی چې د قانون د ځینو موادو د تعدیل پر مهال دا ستونزه تر بحث لاندې ونېول شي او حل لاره ورته ولټول شي.

The Stages of Freedom Deprivation

Associate professors Amanullah Zadran Law and Political Science Faculty, Department of Political Science and International Relations at Sheikh Zayed University, Khost - Afghanistan.

Email: amanullah.zadran@gmail.com

Abstract

This topic discusses The Stages of Freedom Deprivation and the places where it is deprived. Personal Freedom is not an absolute and unconditional right. In many countries of the world, especially in Afghanistan, Freedom has been recognized as a principle in the stages of criminal proceedings and deprivation of Freedom has been recognized as a last resort, exceptionally, with formal and substantive guarantees based on the law. Places of deprivation of liberty are those in which freedom is deprived, or confined. When a person's Freedom is deprived, there are three stages: 1- the stage of detention (surveillance), 2- the stage of accusation (arrest). 3- and the stage of crime (imprisonment). In order to better understand this issue, I have studied the stages of deprivation of liberty. In this study, I came to the conclusion that the stages of deprivation of liberty, whether temporary (such as in a detention center in the case of suspicion or in a detention center in the case of accusation) or permanent (such as in prison in the case of guilt), have a legal form, and without this, the deprivation of liberty of individuals would be illegal and a crime.

Keywords: Acquittal, Detention, Freedom Deprivation, prison, surveillance.

مأخذونه

- جعفري لنگرودي، محمد جعفر. (۱۳۷۸ هـ ش). ترمينولوژي حقوق. (چ، ۱۰). تهران: کتابخانه ملي ايران.
- دانش، حفيظ الله. (۱۳۹۹ هـ ش). د وجايبو حقوق. ج. ۱. (چ، ۱). جلال آباد: مسلم خپرندويه ټولنه.
- رسولي، اشرف. (۱۳۹۴ هـ ش). شرح و توضيح قانون اجراءات جزايي. (چ، ۲). کابل: انتشارات سعيد.
- رسولي، اشرف. (۱۳۹۷ هـ ش). اصول محاکمات جزايي. (چ، ۱). کابل: انتشارات سعيد.
- زمانی، يوسف. (۱۳۹۳ هـ ش). د جزايي محاکماتو اصول. (چ، ۱). گردیز: خپروونکي، علمي خپرندويه ټولنه.
- ستانکزی، پرويز. (۱۴۰۰ هـ ش). اصول محاکمات جزايي. (چ، ۱). کابل: انتشارات نوی مستقبل.
- ستانکزی، نصرالله. واصل، عبدالاقرار. نجيب، ظل الرحمن. رامز پور، ابوالاحرار. فريده، قادري. حکيمي، بريالی. (۱۳۸۷ هـ ش). د حقوقي اصطلاحاتو قاموش. (چ، ۱). کابل: پروژه عدلي و قضايي افغانستان.
- عدلي وزارت. (۱۳۸۴ هـ ش). د محبسونو او توقيف ځايونو قانون. کابل: پرله پسې گڼه ۳۲۱۹.
- عدلي وزارت. (۱۳۹۳ هـ ش). د جزايي اجراءاتو قانون. کابل: پرله پسې گڼه ۱۱۳۲.
- عدلي وزارت. (۱۳۹۶ هـ ش). د جزا کود. کابل: پرله پسې گڼه ۱۲۶۰، د عامه اړيکو او د نشراتو رياست.
- علامه، غلام حيدر. (۱۳۹۸ هـ ش). اصول محاکمات جزايي افغانستان. (چ، ۳). کابل: ناشر، دانشگاه ابن سينا.
- علم ستانکزی، محمد ظريف. (۱۳۹۳ هـ ش). د جزايي اجراءاتو او د محاکماتو اصول. (چ، ۱). کابل: خپرندوی، حامد رسالت ټولنه.
- غلامي، حميدالله. (۱۴۰۰ هـ ش). شرح قانون اجراءات جزايي. ج. ۲. (چ، ۱). کابل: مؤسسه انتشارات مديقصو.

په نړيوالو خصوصي حقوقو کې د قوانينو تعارض او د هغې حل لارې

پوهنوال محمد شفيق مندوږی، شيخ زايد پوهنتون، حقوقو او سياسي علومو پوهنځی، سياسي علومو او نړيوالو اړيکو څانگه.

برېښنالیک: shafiqmandozy@gmail.com

لنډيز

د قوانينو تعارض د نړيوالو خصوصي حقوقو د بحث له موضوعاتو څخه مهمه موضوع ده، چې د نړيوالو خصوصي حقوقو د قضیو په حل کې مهمه ونډه لري او د دعوو او حل د قوانينو په اساس پای ته رسېږي، که چېرې د ټولو هېوادونو داخلي قوانين يو شان وی او يا د هېوادونو د اتباعو ترمنځ اړيکې نه وای او يا د هر هېواد اوسیدونکي په خپل هېواد کې ژوند کولی او مسافرت هم يوازې د هېواد په داخل کې صورت نیولی د تعارض د حل له پاره هېڅ قواعدو ته ضرورت نه پيدا کېدو، مگر واقعيت دا دی، چې د يوه پلوه د هېوادونو داخلي قوانين د يو او بل څخه متفاوت دي او له بله پلوه په مجرد د دې چې يو فرد د خپل هېواد د سرحد څخه د بل هېواد خاورې ته داخلېږي، د نوي قوانينو سره مخامخ کېږي او بل دا چې د يوه هېواد د اتباعو له پاره په خپل هېواد کې پاتې کېدل غیر ممکن دي. همدارنگه د نړۍ په پرمختگ او ترقي سره د هېوادونو ترمنځ اړيکې زياتې شوي دي، نن ورځ نشو کولای د يوه ملت د يوازيتوب تصور وکړو. هر هېواد د دې علاقه لري، چې د نړۍ په سطحه په نړيوالو اړيکو کې د خپلو اتباعو له پاره د قوانينو اسانتيا رامنځته کړي او همدارنگه د نورو هېوادونو د وگړو له پاره چې د نورو قوانينو په مخامخ کېدو سره د مشکلاتو مخنيوی وشي؛ نو د دې مسئلو د حل او فصل له پاره په دې څېړنيزه کتابتوني مقاله کې په اجمالي ډول د قوانينو تعارض او د حل لارې د مطالعې لاندې نيول شوي دي.

کلیدي کلمې: بهرنی عنصر، تعارض، حقوقي معامله، قواعد، نړيوالې اړيکې

سريزه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيد المرسلين و على آله و اصحابه اجمعين .
د قوانينو د تعارض او حل قواعدو مفهوم دا دی، چې کله په يوه حقوقي رابطه کې خارجي عنصر په مختلفو شکلونو سره داخل شي، مثلاً هغه شی چې حقوقي معامله ورباندې اجرا کېږي په خارج کې واقع وي، يا حقوقي عمل په بهر کې وي او يا هم کېدای شي، هغه سند چې د هغې په اساس حقوقي عمل تنظيمېږي په خارج کې تنظيم شي او د دې اړتيا پيدا شي، چې په حقوقي معامله کې کومه قاعده پلي شي (کاظمی، ۱۳۸۳، ص. ۱۱۶).

که چېرې په يوه حقوقي رابطه کې بهرنی عنصر نه وي؛ نو د قوانينو تعارض نه مطرح کېږي يعنې که د حقوقي معاملې اړونده طرفونه په داسې ډول باندې وي، چې بهرنی عنصر په کې وجود ونه لري؛ نو پدې مسئله کې په هېڅ صورت سره د قوانينو تعارض نه واقع کېږي، د قوانينو په تعارض او د قواعدو په تطبيق باندې هغه وخت بحث او ضرورت پيدا کېږي، چې په حقوقي معامله کې بهرنی عنصر داخل شي. يا د قوانينو د تعارض مسئله هغه وخت مطرح کېږي چې د خصوصي حقوقو يوه رابطه، د يو يا څو بهرني عواملو د دخالت پر اساس، په دوو يا څو هېوادونو پورې تړاو پيدا کړي، په دا قسم موادو کې مونږ بايد د قوانينو تعارض تشخيص او د حل قواعد ورته پيدا کړو. چې ذکر شوې برخې به مونږ په دې څېړنيزه کتابتوني مقاله کې د قوانينو تعارض پېژندنه د قوانينو د تعارض د پيدايښت لاملونه، د قوانينو د تعارض اساسي قاعدې او د حل لارې عنوانونو د مطالعې لاندې ونيسو.

د څېړنې موخې: د دې څېړنې موخه په نړيوالو خصوصي حقوقو کې د قوانينو تعارض او د حل لارو پېژندل دي او لوستونکي به وپوهېږي، چې د اشخاصو اړيکې په داخلي او نړيواله سطحه وجود لري، چې د داخلي اړيکو څخه را منځته شويو مسئلو او دعووو ته د هېواد داخلي قواعد او قوانين راسيده گي کوي او نړيوالو مسئلو ته چې په هغه کې د قوانينو تعارض موجود وي، نړيوال قواعد راسيده گي کوي.

لوستونکي به په دې وپوهېږي، چې حقيقي او حکمي اشخاص له نړيوالو خصوصي قواعدو پرته په نړيواله سطحه اړتياوې نه شي پوره کولای؛ نو د دې اړتياوو د پوره کولو په خاطر بايد دولتونو تر منځ نړيوال اصول او قواعد وجود ولري؛ تر څو په هغه مسئلو او دعووو کې چې بهرنی عنصر وجود ولري د حل لار پيدا کړي.

همدارنگه د دې کتابتوني مقالې په اساس به لوستونکي په نړيوالو خصوصي حقوقو کې د قوانينو تعارض او د حل لارو د باصلاحيت قانون تشخيص، د باصلاحيت رسمي مقاماتو تشخيص او د باصلاحيت محاکمو تشخيص وپېژني، چې په نړيوالو خصوصي حقوقو کې د قوانينو په تعارض او د هغې په حل کې مهم دي.

د کار مواد او میتود

دا کتابتوني څېړنيزه مقاله ده او د هغه مأخذونو او منابعو څخه په کې استفاده شوي ده، چې په نړیواله او داخلي سطحه معتبر گڼل کېږي. او بله دا چې زما لیکنه په پښتو ژبه کې ده؛ نو د پښتو ژبې ټول ادبیات په نظر کې نیول شوي دي او هم په دې لیکنه کې روانه او ساده ژبه کارول شوې ده.

څرنگه چې زما د لیکنې موضوع (په نړیوالو خصوصي حقوقو کې د قوانینو تعارض او د حل لارې یې) ده؛ نو کوشش شوی دی؛ تر څو په ډېره لنډه توگه په نړیوالو خصوصي حقوقو کې د قوانینو تعارض او د حل لارو، چې د داخلي او بهرنیو اشخاصو له پاره اړین وي، په هر اړخیزه توگه وڅېړل شي.

د قوانینو تعارض پېژندنه

په نړیوالو خصوصي حقوقو کې د قوانینو د تعارض د حل لارې موضوع د هغه قاعدو مطالعه ده چې د هغې په اعمال سره کولای شو، چې د هغې قضیې په باره کې کوم چې په بهرني قانون پورې اړونده وي، د تطبیق وړ قانون پیدا کړو.

یا په بل عبارت د قوانینو تنازع د هغې مسئلې څخه عبارت ده، چې د خصوصي حقوقو یوه موضوع د یوه یا څو خارجي عواملو د دخالت په واسطه سره په دوو یا څو دولتونو پورې ارتباط پیدا کړي. په مجموع کې د قوانینو تنازع د هغه حالت څخه عبارت دی، چې د یوې حقوقي مسئلې په هکله د دوو یا زیاتو هېوادونو د قوانینو ټکر یا تنازع یا تناقض وجود ولري (عبدالله، ۱۳۸۸، ص. ۲۹۷)

همدا قسم د قوانینو تعارض او د حل لارې د نړیوالو خصوصي حقوقو د موضوعاتو له جملې څخه دی، د قوانینو د تعارض او د محاکمو د تعارض د حل قواعدو معرفي کول او د هغوی څخه په عمل کې استفاده کول په نړیواله سطحه د اشخاصو مسئلو او دعووو مشکلاتو حل ته راسیدنه کوي.

هغه تدابیر، چې د هر هېواد د قانون گذارۍ مرجع په دغه لار کې پر مخ وړي هماغه د تعارض د حل لار ده دغه لارې او تدابیر باید د ټولنې د مصالحو، سیاسي تمایلاتو او په عین وخت کې د هېواد قدرت، حاکمیت او استقلال په نظر کې ونیول شي. که چېرې د یوه هېواد عالي قدرت د دې اجازه ورکړي، چې یو خارجي قانون د سرحد په داخل کې تطبیق شي په دې فکر کې دی چې د لوړ مصلحت څخه یې ملاتړ کړی دی ځکه چې ځینې نور هېوادونه هم دېته اجازه ورکوي تر څو د هغې بعضې قوانینو ته د اجرا قدرت ورکړي.

دغه رویه، چې د هر هېواد د قانون جوړونکو لخوا نسبت نورو هېوادونو ته صورت موندلی دی، د معاصرې دورې او هر اړخیزې اوسنۍ نړۍ محصول دی. بهرني اقتصادي فعالیتونه، علمي تحرکونه او صنعتي پرمختگونه

دغه طریقو او تدابیرو د رامنځته کېدو له پاره لاره هواروي او هغه اصل چې مخکې موجود وو، چې قوانین باید د هېواد په قلمرو کې تطبیق شي له منځه ولاړل او د محاکمو د محل قانون نشي - کولای، چې مطروحه مسئلې حل و فصل کړي او باید د نورو قوانینو څخه استفاده وکړي چې دغسې حالت کې د قوانینو تعارض مسئله او د حل لارې مطرح کېږي (کاظمی، ۱۳۸۳، ص ۱۱۶).

د قوانینو د تعارض د پیدایښت لاملونه

په نړیوالو خصوصي حقوقو کې د قوانینو د تعارض رامنځته کېدل فوري او تصادفي نه دي، بلکې تعارض د یو شمېر لاملونو په اساس را منځته کېږي، چې لاندې یې په لنډ ډول تر څېړنې لاندې نیسو:

الف- اقتصادي لامل

له کله راهیسې، چې د هېوادونو د وگړو ترمنځ اقتصادي راکړې ورکړې زیاتې شوي دي؛ نو انسانان اړشول، تر څو د سوداگریزو چارو د سمون په موخه نورو هېوادونو ته سفر تر سره کړي او هلته تړونونه لاسلیک کړي؛ نو داچې د هر هېواد کورني قوانین په دې برخه کې بیلا بیل صراحتونه لري، نوموړي وگړي په بیلا بېلو هېوادونو کې د سوداگریزو تړونونو د غوټه کولو پر مهال د بیلابېلو قوانینو سره مخ کېدل، چې دغه د اقتصادي اړیکو پراختیا په حقیقت کې د قوانینو د ټکر لومړنی لامل گڼل کېږي (ناصح، ۱۳۹۷، ص ۹۵).

ب - حقوقي لامل

د هېوادونو قوانین یو د بل سره توپیر لري، چې له همدې امله د وگړو د معاملو پر وخت د دغو قوانینو ترمنځ تعارض رامنځ ته کېږي. ولې که په یوه حقوقي اړیکه کې د هېوادونو د کورنیو قوانینو ترمنځ توپیر شتون ونه لري؛ نو په دې صورت کې د قوانینو د ډلې څخه مناسب قانون بې مفهومه کار دی او په دې صورت کې د قوانینو ټکر اصلاً نه رامنځ ته کېږي، یعنې د قوانینو تعارض حقوقي لامل دا دی، چې هېوادونه د خپلو مصلحتونو او گټو ته په کتو سره قوانین را منځته کوي، چې نوموړي مصلحتونه او گټې د یوه هېواد د بل هېواد سره توپیر لري او په نتیجه کې د قوانینو واحد والی له منځه ځي او د قوانینو تعارض واقع کېږي (اخونزاده، ۱۳۹۳ هـ ش، ص ۱۷، ۱۶).

ج- سیاسي لامل

د قوانینو د تعارض د رامنځ ته کېدو بل لامل دا دی، چې د هېوادونو ملي قانون جوړوونکي مني، چې په ځینو وختونو او موضوعاتو کې بهرنی قانون په خپله خاوره کې پلي کړي، ولې که چېرې ملي قانون جوړوونکي یوازې خپل ملي قوانین د ټولو کورنیو او بهرنیو وگړو له پاره په مطلق ډول د پلي کیدو وړ وگڼي؛ نو د قوانینو تعارض

مفهوم نه ورکوي، نو په دې اساس سیاسي او اجتماعي کړنو ته په کتو قاضي مکلف دی، چې د قوانینو د تعارض په صورت صالح قانون پیدا او تطبیق کړي (ابراهیمي، ۱۳۸۳، ص. ۳۸، ۳۹).

د قوانینو د تعارض په وخت کې د قانون، رسمي مقاماتو او د محکمو د صلاحیت تشخیص

لکه چې مخکې وویل شول، چې د قوانینو په تنازع کې، د رسمي مقاماتو او د محکمو د صلاحیت د تشخیص مسئله مطرح ده، چې دغه د صلاحیت تشخیص عملاً د دریو جهاتو په نظر کې نیول کېږي چې عبارت له، د قانون له لحاظه، د رسمي چارو له لحاظه او د محکمې له لحاظه، چې هر یو یې مختصراً شرحه کوو.

الف - د صلاحیت تشخیص د قانون له مخې: د قوانینو په تنازع کې تر ټولو د مخه په یوه حقوقي اړیکه کې د پلي کېدلو وړ قانون پېژندل لازم او ضروري دی، مثلاً یو فرد غواړي چې په یوه هېواد کې ازدواج وکړي نو دغه ازدواج به د کوم قانون مطابق وي، مثلاً د عقد د محل قانون، د متبوع هېواد د قانون، د اوسیدنې د محل قانون او که دکوم بل قانون؟

ب - د صلاحیت تشخیص د رسمي مقاماتو (چارواکو) له مخې: پدې اړه غواړو هغه رسمي چارواکي وپېژنو کوم چې د یوې حقوقي رابطې په هکله د واک (صلاحیت) لرونکي وي د بېلګې په توګه یو بیګانه (پردی) سړی غواړي، چې په افغانستان کې د یوه کس له پاره وصیت وکړي نو غواړو پوه شو، چې د دې وصیت نامې د تنظیم له پاره کوم رسمي چارواکي (مقام) ته مراجعه وشي؟ آیا د دې وصیت کوونکي د متبوع هیواد قونسل ګیری ته، یابې سفارت ته او که د محل محکمې ته مراجعه وشي؟ نو په دې ځای کې د رسمي چارواکو ترمنځ تنازع پېښېږي او مونږ باید هغه تعین کړو (عبدالله، ۱۳۸۸، ص. ۳۰۱).

ج — د محکمې له لحاظه د صلاحیت تشخیص: د تنازع دریمه نمونه عبارت ده د محکمې د تعین څخه، چې کومه محکمه د دعوي د هوارولو (حل و فصل) صلاحیت لري کومه چې د نړیوالو اړیکو په پایله کې منځته راغلي، د بېلګې په ډول غواړو پوه شو، چې ایا په افغانستان کې چې کوم بهرني وګړي میشت دي او د هغې ترمنځ څه اختلافات رامنځته شي یا داسې یوه دعوه کې چې د افغانستان څخه بهر د یوه مال پر سر وي (مندوزی، ۱۴۰۲، ص. ۱۷۹).

د قوانینو د تعارض اساسي قاعدې او د حل لارې

په خصوصي نړیوالو حقوقو کې قوانین او مقررات د هغه قواعدو د ټولګې څخه دي، چې په یوه ټاکلي موضوع باندې د پلي کېدلو وړ وي، د بېلګې په توګه کله چې د شخصي-احوالو د اصطلاح څخه په نړیوالو

خصوصي حقوقو کې کار اخلو؛ نو د دې څخه مطلب هغه قواعد دي، چې د حقوقي اهليت، مدني حالت او شخصي اړيکو يعنې د فاميل حقوقو او د مېراث د حقوقو په اړيکو پورې اړوند مسايل اداره او تنظيموي.

دلته مونږ هغه عمده قوانين تر څېړنې لاندې نيسو، چې په زياتو قضيو کې کار ترې اخيستل کيږي، چې عبارت دي له: انتخاب شوی قانون، د قرارداد د محل قانون، د قرارداد د محل اجراء قانون، ملي قانون، د اوسيدنځي قانون، د محکمې د مقر قانون، د جرم د وقوع د محل قانون، پولې قانون، د کار د محل قانون، اصلي علت ته د مراجعې قانون، د شي د موقعيت قانون او د قانونگذاری او قضايي صلاحيت. چې هر يو يې په اجمالي ډول د مطالعې لاندې نيسو.

۱:- انتخاب شوی قانون: نوموړی قانون هغه وخت د بحث وړ دی، چې په يوه حقوقي اړيکه کې چې د بهرني عنصر - لرونکي وي د اړخونو ترمنځ د قانون د پلي کېدلو په مورد منازعه رامنځته شي او د حل له پاره يې قانون مخکې له مخکې غوره شوی وي، مثلاً: څلور نفره مختلف التابعيت کسان د (الف) په هېواد کې قرارداد کوي او يوه تصدي تاسيسوي او د قرارداد اړخونه د قرارداد په يوه ماده کې يادونه کوي چې که چېرې کومه ستونزه او شخړه پيدا شوه د هغې د حل له پاره به د (ب) هېواد قانون د پلي کېدلو وړ وي (ناصح، ۱۳۸۷، ص. ۷۹).

۲: د هغه محل قانون چې هلته قرارداد منعقد شوی وي: د نوموړي قانون څخه هغه مهال کار اخيستل کېږي چې د شخړې د حل له پاره مخکې قانون نه وي تعين شوی يعنې انتخاب شوی قانون نه وي موجود. په دې قسم حالاتو کې هغه قانون د پلي کېدو وړ دي، چې هلته قرارداد منعقد شوی وي. د افغانستان د مدني قانون په (۲۷) ماده کې هم نوموړی مطلب ذکر شوی دی (صافي، ۱۳۹۷، ص. ۱۶۹).

۳: د قرارداد د اجراء د محل قانون: نوموړی قانون هغه مهال د پلي کېدلو وړ دی چې يو شخص د بل شخص سره په يوه محل کې قرارداد وکړي او حقوقي اغېزې يې په بل هېواد کې ظاهرېږي، د بېلگې په توگه يو هندي سوداگريز شرکت د يوه جاپاني شرکت سره قرارداد کوي چې څو موټر هندي سوداگر ته سپاري که په نوموړي حالت کې يو د اړخونو څخه خپله وجيبه سرته ونه رسوي او مقابل لوري د خسارې غوښتنه وکړه نو په د صورت کې که چېرې مخکې قانون نه وي ټاکل شوی؛ نو په دغه حالت کې د هندوستان قانون د پلي کېدو وړ دی ځکه چې د قرارداد د اجراء محل هندوستان دی، البته که په قرارداد کې د هغه محل قانون چې په هغه کې عقد منعقد شوي وي تعين کړي؛ نو بيا برعکس د هغه محل قانون پلي کېږي (ناصح، ۱۳۹۲ هـ ش، ص. ۱۰۵).

۴: ملي قانون: نوموړی قانون یو مهم قانون دی، چې د خصوصي نړیوالو حقوقو په ډله کې راځي او د نړیوالو خصوصي حقوقو ډېرې قضیې د نوموړي قانون په واسطه سره حل و فصل کېږي، ملي قانون د شخص د متبوع دولت د قانون څخه عبارت دي، د بېلګې په توګه په یوه بلژیکي وګړي باندې باید د بلژیک قانون پلي شي ځکه همدا د نوموړي متبوع قانون دی. دلته پوښتنه پيدا کېږي، چې که چېرې یو شخص مضاعف تابعیت ولري په نوموړي حالت کې کوم قانون د پلي کېدلو وړ دي؟ په ځواب کې باید ووايو چې هغه ملي قانون پرې پلي کېږي کوم چې د نوموړي له پاره ډیر اغیزمن وي.

۵: د استوګنځي (اقامتګاه) قانون: د ملي قانون تر څنګ یو بل عمده قانون چې اکثراً د نړیوالو خصوصي حقوقو قضیې په هغه کې حل و فصل کېږي د استوګنځي د قانون څخه عبارت دی، چې شخص هلته اوسېږي او اقامت ولري، همدا ډول د هغه هېواد د قانون څخه عبارت دي، چې شخص په هغه کې په مؤقتي او یا دایمي ډول ژوند کوي (نصیری، ۱۳۸۳ هـ ش، ص. ۱۴۴).

۶: د محکمې د مقر قانون: په نړیوالو خصوصي حقوقو کې د مقر قانون مفهوم دا دی، چې په ځینو وختونو کې د یوې حقوقي موضوع د حل و فصل په مورد قانون معین او معلوم نه وي پداسې مواردو کې باید د هغه هېواد قانون پلي شي، چې د هغه هېواد په محکمه کې نوموړي قضیه (دعوا) پکې تر جریان لاندې وي.

په عملي ډګر کې د نړیوالو خصوصي حقوقو ډېرې موضوعات په نوموړي قانون کې شاملېږي، سربېره پردې د شکلي قوانینو او د محکمو د اصولو له لحاظه هم باید نوموړي ډول موضوعات د محکمې د مقر د قانون تابع وي. دلته باید یادونه وکړو، چې د محکمې د مقر قانون او داخلي قانون یو د بل سره منطبق نه دي. په نوموړو حالاتو کې محکمه هغه قانون نه پلي کوي چې هغه د محکمې داخلي قانون وي، د بېلګې په توګه ځینې منقول اموال په بهر کې واقع دي اما قضیه یې په افغانستان کې مطرح کېږي او دعوا په افغانستان کې جریان پيدا کوي دلته د افغانستان قضات خپل داخلي قانون پلي کوي بلکې د هغه محل قانون په نظر کې نیسي- چې چېرته مال موقعیت لري، چون دعوا په افغانستان کې جریان پيدا کوي د محکمو د اصولو له نگاه څخه د محکمې د مقر قانون پلي کېږي، باید یادونه وکړو چې محکمې د شکلي قوانینو د اړخه هېڅ کله بهرني قوانین نه پلي کوي بلکې د تل له پاره د خپل هېواد قوانین په نظر کې نیسي.

۷: د هغه محل قانون چې جرم هلته واقع شوی وي: د جزایي نړیوالو حقوقو په ساحه کې نوموړي اصل منل شوی دی او نړیواله بڼه یې غوره کړې ده. (جرمونه د هغه محل د قانون تابع دي چې په هغه محل کې یې

صورت نيولی وي) د بېلگې په توگه که چېرې د (الف) هېواد وگړي په (ب) هېواد کې د جرم مرتکب شي په نوموړي شخص باندې د (ب) هېواد قانون پلي کيږي (صافي، ۱۳۹۷ هـ ش، ص. ۱۶۲، ۱۶۱).

۸: د يوه واحد او معين پول (پيسو) قانون: د نوموړي قانون څخه منظور دا دی، چې که چېرې يو جاپاني شرکت او يو امريکايي شرکت د امتعې د ليرد (انتقال) په خاطر قرارداد منعقد کړی وي او جاپاني شرکت ونه شي کولی چې خپله وجيبه اجراء کړي او مقابل اړخ ته ترېنه ضرر متوجه شي نو جاپاني شرکت مکلف دی چې جبران خساره د هغه پيسو په اساس ورکړي چې د قرارداد په مهال مروجې وي يعنی ډالر تادييه کړي (ناصح، ۱۳۹۲ هـ ش، ص. ۱۰۷).

۹: د کار د محل قانون: د نوموړي قانون څخه هغه مهال کار اخيستل کيږي چې شخړه (منازعه) د کار د هغه حقوقو په ساحه کې وي چې بهرني عنصر- ولري د بېلگې په توگه يو فرانسوي په هالنډ کې کار کوي او دلته د کارگرو او کارفرما ترمنځ د کار د حقوقو په مورد شخړه رامنځته شي نو دلته د هالنډ قانون پلي کيږي ځکه، چې فرانسوی عملاً په هالنډ کې په کار بوخت دی؛ نو بايد د هالنډ حقوق شخړه هواره کړي.

۱۰: اصلي علت ته د مراجعې قانون: که چېرې د نړيوالو خصوصي حقوقو په يوه موضوع کې د موضوع د حل وفصل له پاره نور قوانين ونه موندل شي په نوموړي صورت کې اصلي علت ته د مراجعې قانون د پلي کېدو وړ دی، مثلاً يو افغاني شرکت د آلماني شرکت سره قرارداد منعقد کوي اما وروسته يو د اړخونو څخه خپله وجيبه نه اجراء کوي او مقابل اړخ ته زیان اوږي، د دې قانون په بنسټ په نوموړي صورت کې بايد هغه اصلي علت ته مراجعه وشي چې د هغه په اساس نوموړی شرکت خپله دنده سرته نه رسوي (صافي، ۱۳۹۷ هـ ش، ص. ۶۳، ۶۴).

۱۱: د هغه محل قانون چې شى هلته واقع وي: نوموړی قانون د هغه د محل د قانون څخه عبارت دی، چې هغه مال چې شخړه پرې پيدا شوي ده هلته واقع وي. د افغانستان د مدني قانون (۲۶) ماده نوموړی قانون په عيني او مالي حقوقو باندې د پلي کيدو وړ بولي.

۱۲: د قانونگذاری او قضايي صلاحيت:- د متعارضو قوانينو صلاحيت د قانونگذاری په لحاظ عبارت دی د هغه قانون د تشخيص څخه چې په اړونده (مربوطه) معينه موضوع باندې حکومت کوي او قضايي صلاحيت عبارت دی د هغه محکمې د تشخيص څخه چې نوموړي موضوع ته د رسيدگي صلاحيت ولري.

۱۳: داخلي يا درون مرزي قانون: په خصوصي بين المللي حقوقو کې داخلي قانون د هغه قانون څخه عبارت دی، چې پر هر کس او شي باندې چې د سرحداتو په داخل کې واقع وي د تطبيق وړ وي، د دې بڼه مثال جزايي قوانين دي چې د هر هېواد جزايي قوانين داخلي يا درون مرزي دي يا د غير منقولو په هکله د هېوادونو قوانين درون مرزي دي.

۱۴: خارجي يا بيرون مرزي قانون: کله چې د يوه هېواد قوانين د دې اجازه ورکړي، چې د يوه بل هېواد قوانين په يوه خاصه موضوع کې اعمال شي؛ نو دغه د بل هېواد قانون ته بهرنی يا بيروني قانون وايي، مثلاً د خارجيانو

د شخصي-احوالو په هکله د افغانستان او ایران قوانین بهرني یا بیرون مرزي دي او ځکه ورته بهرني وايي، چې د یو بل هېواد قوانین د افغانستان یا د ایران په خاوره کې عملي کېږي.

۱۵- شخصي قوانین: عبارت د هغه قوانینو څخه دي، چې موضوع یې هغه حقوق وي، چې یو انسان یې د اهلیت او وضعیت له لحاظه لري.

۱۶: ذاتي قوانین: عبارت له هغه قوانینو څخه دي، چې موضوع یې مالي حقوق وي (نصیری، ۱۳۸۴ هـ ش، ص، ۱۴۴، ۱۴۳).

د قوانینو د تعارض د حل طریقي

د متنازعو قوانینو د حل له پاره یا په بل عبارت د هغه قاعدې د تعینولو له پاره چې د هغو په واسطه سره په نړیوالو اړیکو کې د قوانینو د تنازع مسئله حل و فصل کېږي په عمده ډول دوه لارې او طریقي وجود لري چې عبارت دي له اصولي، حقوقي او منتخبې طریقي شتون لري، چې هر یو په لاندې ډول د مطالعې لاندې نیسو

الف - اصولي طریقه

ددې روش پیروان د قوانینو د تنازع د حل له پاره مخکې له مخکې یوه قاعده او اصل په مسلم ډول قبلوي (قبول کوي) او خپل ټول نظریات د هغه په اساس عیار وي او بیا د نوموړي اصل په اساس او د هغه په رڼا کې هغه احکامو ته چې په ځانگړو مواردو کې ورته اړتیا پیدا کېږي لاسته راوړي او کټه ترې پورته کوي، د نوموړي روش پیروان عقیده لري، چې خصوصي نړیوال حقوق په بشپړ ډول حقوقي بڼه لري او نوموړي حقوقي رشته د سیاست د عواملو تر تاثیر لاندې پداسې ډول قرار لري چې د دې حقوقو موخه د حقوقو له مخې د یوه بهرني حکم او عدالت خوندي کول په واقعي صورت سره نه وي بلکې د سیاسي ملاحظاتو په اساس حقوقي لاسته راوړنې یې د خپلو وړانگو لاندې راوستي دي؛ نو په دې اساس پدې برخه کې د قوانینو د تنازع د حل اصلي او اساسي لاره یواځې د نوموړو حقوقو سیاسي خصوصیات (ځانگړتیاوې) دي، نو دغه پورته ذکر شوی روش (اصولي روش) د هغه پیروانو له پاره د قوانینو د تنازع اساسي لاره ده (ارفع، ۱۳۸۹، ص. ۵۳).

ب - حقوقي طریقه

حقوقي روش د اصولي روش د پیروانو برعکس د قوانینو د تنازع د حل له پاره د عملي نظریاتو او ټولو قبلي او رومبینو فرضیو څخه په قطع نظر سره د هغه حکم د پیدا کولو له پاره پلټنه او هڅه کوي، چې د قوانینو د تنازع د حل له پاره مساعد وي، د دې مکتب پیروان د یوې معینې حقوقي قضیې سره د مخامخ کېدو په صورت کې لکه د نسب، ازدواج او قراردادونو په صورت کې د هر مملکت ځانگړي منافع په نظر کې نه نیسي- بلکې د یوه

مناسب او وړ قانون د موندلو هڅه کوي خلاصه دا چې د سياسي عواملو څخه صرف نظر کېږي او د دولت د اتحاد شويو اصولو په خاطر د مساعدو او نامساعدو حالاتو څخه ډډه کوي، د بېلگې په ډول د دې روش پيروان د يوه تحقيق څېړنې په پايله کې که چېرې دې هدف ته ورسېږي، چې فرضاً په فلاڼي مسئله يعنې په شخصي- احوالو باندې بايد ملي قانون پلي شي، نو په همدې خبره عمل کوي او ديتنه نه گوري چې مملکت مهاجر قبلوونکې دی او که مهاجر ليردوونکې؟. په هر صورت بايد دغه قاعده پلي شي چې په د اساس په حقيقت کې د دې روش پيروان ځانونه د يوه فوق ملي قانونپوه په حيث گڼي، چې گويا قانون د ټولو له پاره وضع کوي نه يواځې د خپل ملت له پاره وضع کوي (الماسی، ۱۳۸۵، ص. ۵۴، ۵۵).

ج - منتخبه طريقه

د قوانينو د تنازع د حل (اصولي او حقوقي) لارې تحليل شي؛ نو ليدل کېږي، چې په ذکر شويو طريقو کې يو ډول له حده زياتوالی او کموالی وجود لري، په داسې حال کې چې ځينې مسايل له سياسي مسايلو سره تړاو لري او ځينې نور يوازې حقوقي اړخ لري. له دوو ميتودونو څخه يوازې د يو په غوره کولو کې بايد تېروتنه ونه شي، بلکې يوه منځمهاله طريقه غوره کړو او د سياسي گټو او حقوقي اړخ په رعايت دواړه مسايل په گډه په پام کې ونيسو او له خورا مهم څخه تر ټولو مهم انتخاب کړو. موږ پوهېږو چې ځينې مسايل لکه تابعيت ډېر سياسي اړخ لري او په دې برخه کې بايد قوانين د سياسي ملحوظاتو په پام کې نيولو سره جوړ شي؛ خو د ملکيت او قراردادونو په مسئله کې موږ سياسي اړخ نه شو ليدلی، بلکې د سياسي گټو په پر تله د شخصي گټو شتون ډېر وي او دلته بايد د حقوقي مقرراتو اطاعت وشي او بايد د مقرراتو د تنظيم کولو پر مهال سم حقوقي قاعده غوره شي. دا ټکي کله ناکله د دې سبب کېږي چې ډېری مسايل نسبي وي او ممکنه ده چې نن ورځ يوه مسئله پياوړې سياسي بڼه ولري، مگر يو څه وخت وروسته برعکس واقع کېږي. له همدې امله، دا اړينه ده چې انتخاب شوي مناسبه طريقه د نړيوالو خصوصي حقوقو د موضوعاتو په حل کې په نظر کې ونيول شي، چې په دې سره به مونږ وکولی شو تر څو د سياسي يا حقوقي طريقو له حده زياتوالی او کموالي د منځته راتلو مخه ونيسو (مندوزی، ۱۴۰۲، ص. ۲۴۳، ۲۴۴).

پایله

د نوموړي کتابتوني څېړنې په بهیر کې لاندې پایلې ته ورسیدم، چې د نړیوالو حقوقو او خصوصاً د نړیوالو خصوصي حقوقو په کتابونو کې د قوانینو د تنازع د تاثیراتو څخه ډېره یادونه کېږي، چې په نړیوالو حقوقو کې د قوانینو تنازع کوم حقوقي اشارات منځته راوړي، او د حل په مورد کې یې دولتونه، نړیوال سازمانونه، نړیوالې اتحادیې، نړیوال شرکتونه او افراد تر یوه حده توانیدلي دي.

همدارنگه د نړیوالو حقوقو د منازعاتو پیدا کوونکي علتونه او عوامل، چې هېوادونه په زیاتو برخو کې د قوانینو د تنازع سره مخامخ دي، بعضې هېوادونه صرف په شخصي احوالو کې د قوانینو د تنازع سره لاس او گریوان دي، په ځینو هېوادونو کې د قوانینو د تنازع په خاطر د قوانینو مادي جوړښت ته ضرورت واقع کېږي او په بعضو هېوادونو کې د قوانینو د هماهنگۍ له پاره د معاهداتو امضاء کول اړین دي او له بله پلوه د دې مسایلو د حل له پاره بعضې حقوقي ارگانونه وجود لري چې نوموړو مسایلو د حل له پاره رسیدگي کوي.

همدا قسم په نړیوالو حقوقو کې د قوانینو د تنازع مربوطه موضوعات په اوسني وخت کې په داخل د هېوادونو او هم په نړیوال نظام کې د اساسي او مهمو موضوعاتو څخه دي، دولتونه او نړیواله ټولنه د قوانینو تنازع پېژندگلوي د اجرا د مرحلې په اساس تشخیصوي، له بله پلوه د قانون وجود چې د انسان ژوند ته سرو سامان ورکوي او د هغې د سعادت تضمین کوي؛ نو باید چې دولتونه د قوانینو د تصویب په وخت کې د نورو هېوادونو قوانین د خپلو ملي منافعو په نظر کې نیولو سره تر یوې اندازې پورې د قوانینو د تنازع څخه په کې مخنیوی وکړي؛ نو په هغه صورت کې قانون کولی شي، چې د دولتونو او افرادو د حمایت په مورد کې تاثیرات ولري؛ هغه بنسټ یا سازمان چې د قوانینو د تطبیق او اجرا او د ټولنو امورو اداره په غاړه لري دولت نومول کېږي، چې د بشر د ژوندانه له ضرورتونو څخه گڼل کېږي او پرته د دولت، او قانون څخه انساني ټولنه د هرج و مرج سره مخامخ کېږي او د نابودۍ او زوال لاره به تعقیبوي، څرنگه چې انسان ټولنیز موجود دی او له بله پلوه د ژوند د ادامې ورکولو له پاره د نورو وگړو او جامعې ته ضرورت لري، ترڅو چې خپلې اړتیاوې پوره کړي، نو د دې مسایلو د حل له پاره باید هر شخص ځانگړی قانون ولري، کچېرې کوم شخص ځانگړی قانون ونه لري، نو د هغې شخص له پاره به معین هېواد وجود ونه لري او د هغې موضوعاتو ته به کوم هېواد او دولت رسیده گي ونه کړي او یا هم که یو شخص د یوه هېواد څخه اضافه قوانین ولري، د هغې موضوعاتو ته رسیده گي هم د مشکلاتو څخه خالي نه ده، نو په دې اساس ویلی شو چې په نړیوالو حقوقو کې د قوانینو تنازع یوه مهمه او اساسي موضوع ده، د دولتونو په منځ کې، چې بغیر د دې موضوع څخه د ژوند کولو ډېر امکانات له منځه ځي.

وړاندیزونه

- ۱- د قوانینو تعارض د مخنیوي له پاره د دولتونو په منځ کې باید معاهدات او تړونونو ترسره شي؛ ترڅو چې هر هېواد د قوانینو د تصویب په وخت کې د نورو هېوادونو سره د قوانینو مادي او ماهیتي یو شان والی ولري.
- ۲ هېوادونه د نړیوالو حقوقو د تعارض په اړه خپل داخلي قوانین داسې تنظیم کړي، چې د قوانینو د تعارض په صورت کې یوه معین قانون ته ترجیح ورکړل شي؛ ترڅو ټول اشخاص د نوموړي قانون څخه استفاده وکړي.
- ۳- د قوانینو د تعارض له پاره باید په نړیواله سطحه عمومي قواعد او اصول شتون لري او د تطبیق له پاره یې په نړیواله سطحه اجرائیوي تضمینونه د هېوادونو ترمنځ وجود ولري.
- ۴- هېوادونه باید د قوانینو تعارض د حل له پاره داخلي قوانین د نړیوالو اصولو سره برابر او همغږي کړي.

Conflict of laws and their resolution in private international law

Associate Professors Mohammad Shafiq Mandozai, Shaikh Zayed University, Faculty of Law and Political Science, Administration and Diplomacy Department.

Email: shafiqmandozy@gmail.com

Abstract

Conflict of laws is an important topic of discussion in private international law, which plays an important role in the resolution of private international law cases, and the resolution of disputes ends on the basis of laws, even if the internal laws of all countries were the same, or if there were no relations between citizens of countries, or if the residents of each country could live in their own country. And since travel only takes place within the country, there is no need for any rules to resolve the conflict, but the reality is that, on the one hand, the internal laws of countries are different from each other, and on the other hand, simply because an individual enters the territory of another country from the border of his country, he is faced with new laws, and on the other hand, it is impossible for citizens of one country to remain in their own country. Also, with the development and progress of the world, relations between countries have increased. Every country is interested in creating legal convenience for its citizens at the global level and in preventing problems for citizens of other countries when facing other laws; therefore, in order to solve and resolve these problems, this research bibliographic article has been comprehensively studied on the conflict of laws and the solutions.

Keywords: Conflict, rules, international relations, legal transaction, external element.

منابع

- ابراهيمی، نصر الله. (۱۳۸۳ هـ ش). حقوق بين الملل خصوصي، (چ. ۱)، تهران: نشر سمت.
- اخونزاده، عبيدالله. (۱۳۹۳ هـ ش). نړيوال خصوصي حقوق، چ. ۱: (ب. خ.).
- ارفع نيا، بهشيد. (۱۳۸۹ هـ ش). حقوق بين الملل خصوصي، جلد دوم: انتشارات بهتاب.
- صافي، شمس الاسلام شمس. (۱۳۹۷). خصوصي بين المللي حقوق، (چ. ۲). جلال اباد: مسلم خپرندويه ټولنه.
- عبد الله، نظام الدين (۱۳۸۸ هـ ش). حقوق بين الملل خصوصي، (چ. ۱)، افغانستان. کابل: نشر سعيد.
- کاظمی، سيد علي (۱۳۸۳ هـ ش). حقوق بين الملل خصوصي، (چ. ۱)، تهران: نسل نيکان.
- الماسي، نجاد علي (۱۳۸۵ هـ ش). حقوق بين الملل خصوصي، (چ. ۴). تهران: نشر ميزان.
- مندوزی، محمد شفيق (۱۴۰۲ هـ ش). نړيوال خصوصي حقوق، (چ. ۱): يار خپرندويه ټولنه
- ناصر، ولي محمد (۱۳۹۷ هـ ش). حقوق بين الملل خصوصي، کابل: انتشارات سعيد؛
- ناصر، ولي محمد (۱۳۹۲ هـ ش). حقوق بين الملل خصوصي، کابل: انتشارات سعيد
- نصيري، محمد (۱۳۸۳ هـ ش). حقوق بين الملل خصوصي، (چ. ۱۰). تهران: نشر آگاه
- نصيري، محمد (۱۳۸۴ هـ ش). حقوق بين الملل خصوصي، (چ. ۱۱). تهران: نشر آگاه

د چاروالې ژبپوهنې پر بنسټ په پښتو کې د غرونو د چارونو (نقشونو) څېړنه

پوهنوال میاوالي شاه میاخیل، شیخ زاید پوهنتون، ژبو او ادبیاتو پوهنځي د پښتو څانگې استاد.

برېښنالیک: miawalishah@gmail.com

لنډیز

د دغې مقالې په لوستلو سره موږ کولی شو، چې ووايو، ژبه له آره له غرونو جوړه ده، چې د ژبې بسټ اوليه ماده جوړه وي؛ خو په دې کې ټول نه، يوازې ژبني غرونه راځي، ځکه چې دا غرونه مانيز توکي جوړوي او له همدې امله د غرنو ځينې ځانگړنې هم، چې مانيز بدلون راولي، پر دې بحث ورگډېږي، له يو بل سره د غرنو پيوستون، بدلون او ځانگړنې تصادفي نه دي، بلکې د يوه نظام تابع دي او پر دې بنسټ ويلاى شو، چې د کلمې، عبارت، فقرې او جملې په کچ د ماناوو او ويناوو توليد د اوليه مادې له انسجامه راپيداکېږي. اوس به موږ د پښتو ژبې د غرونو پر نقشونو پوه شو، دا غرونه (زنځيري، نازنځيري) په مانيزه پروسه کې يوازې بنسټي نه، بلکې فعال نقش لوبوي او هم د اوب له مخې ډول ډول چارونه سرته رسوي، دغه څېړنه کتابتوني ده، د څېړنې مواد او وسايل معتبر، باوري او نوي چاپ شوي کتابونه او برېښنايي پاڼې دي، چې گټه ترې اخېستل شوې ده. په چارواله ژبپوهنه کې د غر خصوصيات په پام کې نيول کېږي او د لوړ، ټيټ، قوي او دوامداره غر، چارواله ژبپوهنه هغه وخت پر غر خبرې کوي، چې په وينا کې نقش ولري او په وينايز بهير کې بېلا بېل ډولونه لري. د چاروالې ژبپوهنې پر بنسټ په پښتو کې د غرونو د چارو (نقشونو) څېړنه تر سرليک لاندې مقاله کې د چاروالې ژبپوهنې پېوهنې تيوري په پښتو ژبه کې تطبيق شوې ده او هم يې په دغو مواردو بحثونه شوي، لکه: د غرونو (زنځيري، نازنځيري) پېژندنه، وگړمنځي برچار، په وگړمنځي برچار کې د وگړيو نقش، اهنګ د وگړمنځي برچار د فقرې په نقش کې، د اهنګ مانيز چارونه، اهنګ د اوب پر بنسټ بېلا بېل چارونه، د خج مانيز چارونه، د بېلتون او پيوستون مانيز چارونه، غريز ژبني اوب او يو شمېر نور موضوعات بحث شوي دي.

کلیدي کلمې: غرونه، مانيز نقش، نقش، وگړمنځي برچار، وينايز بهير.

سريزه

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العلمين والصلوات والسلام على سيد المرسلين واعلى آله واصحابه اجمعين بعده!
د البقرة سورت ۳۱ ايات کې الله تعالى فرمايي: وعلم آدم الاسماء كلها ثم عرضهم على الملائكة فقال انبوني باسماء هؤلاء ان كنتم صادقين! ژباړه: خدای تعالی آدم ته د اسماءو علم او د ژويو نومونه وروښودل، بيا يې پرښتو ته وړاندې کړ او ويې ويل: که رښتيني ياست، نو د دې شيانو نومونه راوښيي (البقرة سورت ۳۱ ايات).

د پورته ايات شريف نه مالومېږي، چې ژبه انسان ته د خدای له خوا ورکړل شوه، نو طبعي ده چې قواعد يې هم الهي ورکړه وه، چې ادم ته وشوه. ژبه له اړه له غبرنو جوړه ده، چې د ژبې بنسټ يا اوليه ماده جوړوي، خو په دې کې ټول نه، يوازې هغه غبرونه چې مانيز توکي جوړه وي، د مطالعې وړ دي، له همدې امله د غبرونو ځينې ځانگړنې هم، چې مانيز بدلون راولي پر دې بحث ورگډېږي څرنگه چې ژبه د يوه غبريز نظام او جوړښت په توگه موجوده ده، چې د انسانانو د اپيکو د ټينگښت سبب کېږي او د يوې ټولنيزې ښکارندې په سترگه کتل کېږي، د انسانانو ترمنځ بېلابېل نقشونه لري. چارواله ژبپوهنه عموماً پر نقش خبرې کوي، کله چې وينا رامنځته کېږي يا افهام او تفهيم کېږي، دې کې کوم شيان نقش لري، چې يو له هغو غبرونه دي، همدا غبرونه په ژبه يا وينا ييز بهير کې ډېر اهميت لري، په چارواله ژبپوهنه کې د غبر خصوصيات په پام کې نيول کېږي او د لوړ، ټيټ، قوي او دوامداره غبر، چارواله ژبپوهنه هغه وخت پر غبر خبرې کوي، چې په وينا کې نقش ولري او په وينا ييز بهير کې بېلابېل ډولونه لري. د دغې څېړنې اړتيا او ستونزه په دې کې وه، چې موږ څان ته معلومه کړو، چې چاروالې ژبپوهنې پر بنسټ د غبرونو چارونه وپېژنو، ځکه يو شمېر مواردو کې يې د چارونو تر منځ فرق او بيلتون ستونزمن کړی و او زه يې دغه څېړنې ته وهڅولم او د هغو لوستونکو سره به مرسته وکړي چې په اړوندو برخوکې يې ستونزې لرلې، او همدرننگه د دې څېړنې اهميت په دې کې و، چې په وگړمنځي برچار کې يا د وگړو ترمنځ د غبر پر تعامل، ماهيت او څرنگوالي پوه شو او دندې يې وپېژنو او هغه پيچلتيا چې په ياده برخه کې موجوده وه، د څېړنې په جريان کې هغې ته ځواب وويل شو او اړوند موارد په روښانه ډول معلوم شوي دي، دغه څېړنه کتابتوني ده، د څېړنې مواد او وسايل معتبر، باوري او نوي چاپ شوي کتابونه دي، چې گټه ترې اخېستل شوې ده.

موخې

(۱) د چاروالې ژبپوهنې پر بنسټ د پښتو غبرونو نقشونو پېژندل، (۲) وگړمنځي برچار پېژندل، (۳) په وينا ييز تعامل کې د وگړيو ترمنځ پر نقش پوهېدنه، (۴) د غبرونو تر منځ به پر مانيز نقش پوهېدنه (۵) د غبرونو دندې او بېلابېلو نقشونو پېژندل. (۶) غبريز ژبني اوب کې د غبرونو پر نقش پوهېدنه.

د څېړنې تگلاره

د چاروالې ژبپوهنې پر بنسټ په پښتو کې د غبرونو د چارو (نقشونو) څېړنه تر سلیک لاندې د مقالې مېتود تشریحي او ډول یې کتابتوني دی، د موضوع د بشپړې روښانتیا له پاره هڅه شوې، چې د یاد سرلیک اړوند معلومات له بېلا بېلو نویو او د باور وړ منابعو څخه راټول شي، له تحلیل او تشریح څخه وروسته لوستونکو له پاره ټول هغه موارد په گوته کوي، چې د ژبې د غبرونو په برخه ونډه لري.

تېرو اثارو ته کتنه

چارواله ژبپوهنه عموماً پر نقش خبرې کوي، کله چې وینا رامنځته کېږي یا افهام او تفهیم کېږي، دې کې کوم شیان نقش لري، یاده ژبپوهنه نقش ته د ژبنيو توکیو تر خپلمنځي اړیکو لو مړیتوب ورکوي، څرنگه چې چارواله مانا ته د ژبې پر نورو اړخونو لومړیتوب ورکوي او د ژبې موخه د مانا لېږد بولي؛ ځکه نو نقش هم له مانا سره برابر بولي، په اصل کې هره مانا د یوه ځانگړي ژبني نقش ښکارندوی ده، په ژبه کې زنځیري او نازنځیري غبرونه ډېر اهمیت لري، په غبرپوهنه کې د غبر خصوصیات په پام کې نیول کېږي او د لوړ، ټیټ، قوي او دوامداره غبر خصوصیات د فزیک په مرسته کېږي، موږ دمتن په جریان کې د غبرونو نقشونه له پامه نه شو غورځولی، هدارنگه پارا لینگویستیکي (para linguistics) توکي هم د پاملرنې وړ دي، چې په ژبني بهیر کې بېلا بېل نقشونه لري، چارواله ژبپوهنه هغه وخت پر غبر خبرې کوي، چې په وینا کې نقش ولري او په ویناییز بهیر کې بېل ډولونه لري. غږ (phoneme): په ژبپوهنه کې یوازې او یوازې یو ویز غږ ته فون ویل کېږي، فونیتیکس په فون باندې بنا دی او د فونیتیکس له پاره خام مواد دي. که په لنډ ډول ووايو: فونیم تر ټولو کوچنی غږیز یا فونولوژیکي واحد ته ویل کېږي، چې په جلا توگه مانا نه ورکوي، خو کله چې سره یو ځای شي مانا لرونکي الفاظ جوړوي او په مانیزو توکو کې مانیز تو پیر راولي.

لکه: /ا/، /و/، /او/، /ر/ په جلا توگه هېڅ مانا نلري، خو کله چې سره یو ځای شي د (اور) کلمه ترې جوړېږي یا که د (پور) کلمه په نظر کې ونیسو او د (پ) توری یې په (م) سره تغیر کړو، نو د (مور) کلمه به ترې جوړه شي، پس ثابته شوه، چې فونیم په مانا لرونکي الفاظ یا کلمې جوړوي او په مانا لرونکو توکو کې مانیز تو پیر راولي.

زنځیري غبرونه (Segmental phonemes): زنځیري غبرونه د یوې ژبې اساسي عناصر دي، چې د وینا په وخت کې پرلپسې او پیوست راځي، که وینا یا گډهار موږ یو زنځیر وگڼو، نو زنځیري واحدونه پکې د بېلا بېلو کړیو په څېر په پرلپسې پیوست راځي؛ چې په دې کې خپلواک، ناخپلواک، نیمواک او غبرگډغبرونه مطالعه کېږي (وحدت، ۱۳۹۸ ل، ص ۴۰).

د ژبې بنسټ له فزيکي پلوه په غږ کې دی، لومړنۍ ماده د ژبې غږ دی، په طبيعت کې هر ډول غږونه شته؛ خو په ژبه کې چې کوم غږونه کارېږي، هغه مانيز توکي جوړوي او ژبني غږونه بلل کېږي. همدا ډول د ژبې توري د موسيقۍ له ليکني سيستم سره فرق لري. ژبني غږونه د ژبې په نظام کې د ننه دي، هاليدۍ له غږونو واخله تر متن پورې ټول په مانا کې ښکېل گڼي، د نوموړي په اند د ژبې موخه د مانا لېږد دی. ژبني غږونه، ويیونه، گرامر او متن د دې مانا د لېږد په خدمت کې دي، له دې نه معلومېږي، چې د هاليدۍ په تيوري کې مانا په اساس کې ده؛ خو گرامري جوړښتونه هم بې اهميته نه دي، ژبه له آره له غږونو جوړه ده، چې د ژبې بڼه او لويه ماده جوړه؛ خو په دې کې ټول نه، يوازې ژبني غږونه راځي، ځکه چې دا غږونه مانيز توکي جوړوي او له همدې امله د غږونو ځينې ځانگړنې هم، چې مانيز بدلون راولي، پر دې بحث ورگډېږي، له يو بل سره د غږونو پيوستون، بدلون او ځانگړنې تصادفي نه دي، بلکې د يوه نظام تابع دي او پر دې بنسټ ويلای شو، چې د کلمې، عبارت، فقرې او جملې په کچه د ماناوو او ويناوو توليد د اوليه مادې له انسجامه راپيدا کېږي. د غږيز نظام دنده د غږيزې مادې د ځانگړنو، بېلونو او په يوه نظام کې يې اوډون دی. په ژبه کې ټولې غږيزې ځانگړنې اهميت نه لري. ژبه له غږيزې مادې استفاده کوي؛ خو ټولې ځانگړنې يې نه رانغاړي، يوازې هغو ځانگړنو ته يې پام کوي، چې مانيز نقش لوبوي او په همدې دليل ورته توپيرونکی وايي. د بېلگې په توگه دوه کسه يوه جمله د فزيکي ځانگړنو له پلوه يو ډول نه ادا کوي يا يو شخص يوه کلمه په يو ډول نه تکراروي، پر دې بنسټ، که اوسنونکي د مانيز نقش څښتن وي، د جملې مانا هم بدلېږي، لکه: په پښتو کې (غر، ښکر، سر، زر) کلمې يو له بله بېلې دي، ځکه چې ماناوې يې سره بېلې دي. وروستي دوه غږونه په دې څلورو واړو کلمو کې گډ دي، توپير يې په لومړي غږ کې دی (غ) او (ښ) دواړه زېرخي له پلوه تالويز او د زېرډول له پلوه موشلي دي؛ خو توپير يې دا دی، چې (غ) غږن او (ښ) ناغږن کلسټر دی او پر همدې بنسټ دا دواړه له يو بله نه توپيرېږي، د کومو غږونو د ادا په وخت کې چې د حنجري تارونه وخوځېږي، هغې ته غږن او چې ونه خوځېږي، ناغږن ورته وايي؛ خو پر غږنټيا او ناغږنټيا يې په ويز چاپېريال کې مخني يا وروستي غږونه اغېز پرېباسي او غږن يا ناغږن کوي يې.

همدا توپير په /س/ او /ز/ کې وينو دواړه د زېرخي او زېرډول له مخې ورته دي؛ خو /س/ ناغږن او /ز/ غږن دی، دې فزيکي توپير د دې دواړو په مانا کې توپير پيدا کړی، پر دې بنسټ په پښتو کې له نورو تضادونو نه هم استفاده کېږي، چې دې يادو ټولو غږونو ترمنځ توپير وکړي، په دې تضادو کې يو تم موشلی دی، دلته /غ/ او /ښ/ موشلي دي. /ز/ او /س/ دواړه اوريز او /غ/ او /ښ/ دواړه تالويز دي. په پښتو کې يو غږ د دريو ځانگړنو له مخې له نورو څخه بېلېږي: زېرخي، زېرډول او غږنټيا (ښکلی، ۱۴۰۱ ل، ص. ۱۰۸).

ژبني توکي په خواناستۍ او ځایناستی کې د ریاضي د اعدادو د ترکیب غوندې دي، اعداد هم د خواناستۍ او ځایناستی چورلیخ لري، ځایناستی یې د لسو بېلا بېلو غوراویو شونتیا ښيي: ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، دا لس ښې د ښې او ارزښت له پلوه مختلفې او لس واړه د غوراوي جوگه دي، د اعدادو غوندې ژبني توکي هم په یو بل پسې راځي او ژبني غبرونه په یو بل پسې له غریزو غریو راوځي. د اعدادو د ترکیب درې اصله د ژبې په غریز سیستم کې هم کارېږي:

۱- تر یوه د زیاتو ښو درلودنه: ښې ژبني غبرونه دي، چې په پښتو کې یې شمېر شاوخوا (۴۷) ته رسېږي.

۲- د یوې ښې د تکرار امکان: غبرونه د خواناستۍ پر چورلیخ تکرارېږي؛ لکه: نن، ترور...

۳- په بېلا بېل ډول د ښو د ترکیب امکان: غبرونه په بېلا بېل ډول له یو بل سره اوډون مومي؛ لکه: ستاسې، ساتې، ستایې، ټول، لوټ...

نازنځیري (Supra segment phonemes) غبرونه

دا تضاد یا اختلاف په نازنځیري (Supra segment phonemes) غبرونو کې هم شته، یعنې له یوې نه یې بلې ته په لېږد یا دځای په بدلون سره د کلمې په مانا کې بدلون راځي، لکه: (غوټه) کلمه کې که خج پر لومړۍ څپه وي، د گنډې یا دانې او که پر وروستۍ څپه وي د ډوبېدو یا غوپا کیدو مانا لری. همدا راز د بېلتون او پیوستون له مخې په دغو جملو کې توپیر وگورئ: مور/ ټول کار کوو، مورټول کار کوو.

پورته توضیحات مو د موضوع روښانتیا په خاطر وړاندې کړل، د دې له پاره چې موضوع ته د خپل چپنل له لارې داخل شو، نو د پورته توضیحاتو روڼول ضروري وو، او د ژبې د پوهاوي راپوهاوي په چاره کې رسره مرسته کوي، له دې نه دې پایلې ته رسیږو، چې انسان د غبرونو په مټ خبرې کوي؛ خو دا غبرونه په مانیزه پروسه کې یوازې بنسټي نه، بلکې فعال نقش لوبوي او د وینا په بهیر کې د مانا په تولید کې لاس لري. اوس به د چاروالې ژبپوهنې پر بنسټ په پښتو ژبه کې د غبرونو پر نقش او د همدې ژبپوهنې د اصولو په رڼا کې خبرې پرې وکړو.

وگړمنځی برچار څه دی؟

په یوه ټولنه کې د حاضرو وگړیو تعامل ته وایي دا برچار په وینا کې د شریکو کسانو متقابل عمل ښیي او دغه ځانگړنې لري: ۱- ژبه په دې نقش کې د وگړیو ترمنځ د اړیکې او تعامل دنده لري. ۲- دا نقش د فقرې په وجه کې راښکاره کېږي. ۳- د شریکو کسانو متقابلې ژبنۍ کړنې ښیي. ۴- په دې چار کې مهمه دا ده، چې ویناوال او مخاطب په تعامل کې او د معلوماتو او خدمتونو په راکړه ورکړه کې له کومو راغښتونو استفاده کوي. ۵- د فقرې د منځپانگې په اړه د ښکېلو لوریو ذهنیت وي. لږ تر لږه دوه کسان پکې ښکېل وي:

۱- ویناوال/ لیکوال، ۲- مخاطب د وگړیو تر منځ د معلوماتو او خدمتونو راکړه ورکړه وي.

وگړمنځی برچار او وجهي نظام

د ژبې وگړمنځی برچار د چاروالې ژبپوهنې اصل دی، په دې اصل کې د فقرې د وجهي لومړنۍ چار مخاطب ته د خبر يا معلوماتو لېږد معمولاً اخباري او کله کله التزامي هم وي، له خبر او وينايي چارونو وړ څخه او په مستقيم ډول د وړاندیز او غوښتنې له پاره هم کارېږي، خچ يې په پای کې لويږي. دغو ټولو سرسره موږ بايد د وگړمنځي برچار څانگړنې او دندې وپېژنو او بيا يې وروسته د پښتو نازنځيري غږونو کې تطبيق برخې ته لار شو (ښکلی، ۱۴۰۳ ل، ص. ۱۹۲).

په وگړمنځي برچار کې د وگړيو نقش

په وگړمنځي برچار کې وگړي دوه لويې دندې تر سره کوي: ۱- څه ورکوي (giving): شیان او خدمتونه / معلومات، که معلومات وي، د ورکړې دنده په خبري او راکړې هغه په پوښتني وجه کې وړاندې کېږي. که شیان او خدمتونه وي، بيا ورکړه د وړاندیز او راکړه په غوښتنه کې وي. د وگړيو په تعامل کې: مثلاً: ويناوال د پوښتنې فردي چار تر سروې، پر وړاندې يې مخاطب د معلوماتو د ورکړې فردي رول. يو فرد له بل سره د تعامل په پايله کې څلور ژبني نقشونه تر سروې: خبرونه، پوښتنه، د خدمتونو وړاندیز او امر، چې د فعل په وجه کې او نورو کې ځان ښيي.

نازنځيري غږونه

اهنگ - د وگړمنځي برچار پر بنسټ د فقرې نقش کې: اهنگ: (intonation): اهنگ د نازنځيري فونيمونو له ډلې مهم توک دی، چې په سمې کارونې سره يې مکالمه او يا متن صحت پيدا کوي، اهنگ له خچ سره مخامخ اړيکې لري، کله چې خچ له خپلې پولې څخه واورې، نو پر اهنگ بدلېږي، په جمله کې د غږ د ټيټوالي او لوړوالي توپير ته اهنگ وايي؛ د اهنگ د تگلوري بدلون د مانا د تغير سبب کېږي او اهنگ د وينايزې بڼې حتمي خصوصيت دی او بې له اهنگه وينا ممکنه نه ده او وينا بې له اهنگه مطلوبه مانا نه افاده کوي.

د اهنگ مانيز چارونه: هر وگړمنځی چار فقره کې رابښکاره کېږي او يوه وجه (مخ) ورکوي: ۱- غوښتنه: د پوښتنې په وجه کې وړاندې کېږي: درس ته مې ورتلی شې؟ ۲- اخباري يا پوښتني چار په خبري يا پوښتنې وجه کې وړاندې کېږي: درس وايي. درس وايي؟ ۳- که تکليف درته نه وي، يوځل راشی، له دې پرته په فقره کې د ښکېلو لوريو لېوالتيا او عواطف، (وړاندیز، مخاطره، واټن، درناوی) هم وړاندې کېږي.

پورته فقرې د اهنگ پر بنسټ د افکارو، احساساتو و اشخاصو د ارادې په څرگندولو کې فعاله ونډه اخلي او په وگړمنځي برچار کې موږ يوازې د آهنگ په مرسته په دې پوهيدای شو، چې فقره يا جمله پوښتني (استفهامي)، امري، ندائي، تعجبي او که احساساتي ده. يا د اهنگ په بدلېدو سره پرته له دې، چې د فقرې يا جملې په ترکيبی

اجزاوو کې کوم بدلون راشي د جملې معنا بدليدای شي، لکه: ۱- زمري راغی. (خبري)، ۲- زمري راغی. (پوښتنې) ۳- زمري راغی. (تعجب، بلني، گوماني، احساساتي). ۴- انور مې وليد: دی خوشحاله ښکارېده، ږیره يې پاکه خړبيلې وه، او کله چې يې راته وخنډل، له کلونو وروسته مې يو ځل بيا د خولې کونجانو ته نږدې، تربغورو لاندې لاندې ځايونه وليدل. د خبرې فقرې يا جملې اهنګ هوار پيلېږي او بيا غورځېدلی پروت پای ته رسېږي، لکه: لومړۍ جمله. يا لکه دا جملې: ملالی ليک ليکي. ستا ليک نه دی راغلی. دلته څوک کار نه کوي. يا لکه: انور په دويمه ورځ يو ادرس راکړ، ما هم ځای په اسانۍ وموند او په هماغه ورځ د يوې دوې پورېزي ودانۍ په دروازه کې څوکيدار شوم. د پوښتنې فقرې يا جملې اهنګ ټيټ پيل مومي او بيا نېغ شوی پروت پای ته رسېږي. لکه: دويمه جمله. يا لکه دا جملې: ورور يې وويل: بياواوره پيل شوه؟، ما وويل: زما له پاره چای نه راوړې؟، ما وويل: ښه نو د انور خبره دې ومنله؟ د تعجب، بلني، گوماني او احساساتي فقرو او جملو اهنګونه کابو يو راز راځي او هغه دا چې ټيټ پيلېږي بيا پورته ځي او په پای کې رېب پای ته رسېږي، لکه: درېيمه جمله. يا لکه دا جملې: شېرینو هم د پاسټو په پخولو کې تکره وه!، دې به د کاغذ غوندې نري پاسټي پخول!، دومره سوتره، چې يو ټکی سوځېدل به هم نه په کې موندل کيده! (احمدی، ۱۴۰۰ ل، ص. ۷۰).

اهنګ د اوب پر بنسټ بېلابېل چارونه تر سره وي

نامستقیم، وړاندیز په نقش کې غوښتنه: ۱- ساعت ته وگوره، ۲- دروازه دې خلاصه پرېښې ده. ۳- موټر چلان دی. ۴- باران ورېږي.

پورته مثالونه د فرهنگي اوب پر بنسټ بېلابېل چارونه يا نقشونه تر سره کوي: ۱- څو بجې دي؟ ۲- دروزه بنده کړه. ۳- موټر بند کړه، باران ودرېدلی کنه؟ ۵- نور بې وسه شوم. موږ گورو چې د اوب پر اساس يې د متن اوشرايطو پر اساس يې مانا روښانه شوه او هغه چاپېريال، چې (افغاني) دی موږ ته يې په گوته کړو، چې نوموړې جملې پکې ايجاد شوي او موږ ته معلومه شوه چې ژبه پر ځان پورې منحصره او محدوده نه ده، بلکې په ټولنه پورې اړوند ده او د اوب پر مټ مو دقيق تفسير تر لاسه کړو

اهنګ پر اساس د وجهې او وجهيت چارونه - پوښتنې وجه: لومړنۍ او سيده چارې: د معلوماتو غوښتنه ده. د فعل وجه ښايي اخباري يا التزامي وي. دغه دوه ډولونه لري: ۱- هو، نه اثبات او نفي حالت پوښتي او ترې غواړي، چې مشخص کړي:

غوښتنه د پوښتنې په وجه کې وړاندې کول: درس ته مې ورتلی شې؟ کورته را سره تلای شې؟ ...

خبري د پوښتنې په وجه کې: مور دې مړه ده؟ هو زويه، مور مې نه په زړه کېږي، زه ډېر کوچنی وم، چې هغې پور پرې کړ. (احمدی: ۲۱)

۲- مثال: ټول افغانان برابر حقوق لري، مړيتوب منع دی، مطبوعات آزاد دي، هر چاته بايد د کار او کسب د زده کړې زمينه برابره شي، بيگار ختم دی.... (احمدی، ۱۳۹۹ ل، ص. ۳۳)

امري وجه: امر، د مخاطب د عمل مدیریت، اغېزمنول او مجبورول، وړاندیز څرگندوي، لکه -۱ ورور مې وويل: يوه بېستن در سره راوړه! خدايد پرې ورچيغه کړه: له خولې سره دې پام کوه!

مه کوی! داځای د ساعتیري نه دی! له کتابونو لېرې گرځی! (احمدی، ۱۴۰۰ ل، ص. ۲۸).

تعجبي وجهيت: څومره ښه، څه بده پېښه: ۱- انوره! زه دې څومره بېوسي کې پرېښودم! ۲- څه کارونه يې ونکړل!، څومره ښې ورځې وې!

۳- ميرگل يو دم چيغه کړه! وغږمېده!، له خولې يې لارې باد شوې! ځان يې له ځمکې سره وويشت! حاجي ناکېک يې پر پښو ورپرېوت!، ما يې لاسونه کلک ونيول! (احمدی، ۱۳۹۹ ل، ص. ۶۶).

۴- مثال: واده ته ډېر خلک راغلي وو، د هوټل مصرف، زيورات او... دې ټولو له اخه- توخه وايستم!

خج- (stress accent): خج يو نازنځيري فونيم دی، چې تغير يې په کلمه، عبارت او جمله کې د بدلون سبب کېږي يا خج په يوه لفظي چاپېريال کې له دوو يا څو څپو څخه د يوې څپې پر واول باندې د صوتي غږو له خوا د هوا فشار ته وايي. يا په بل عبارت خج د ژبې غږيز توک دی، په تنهائي صورت مانا نه لري، مگر په مانيزو توکونو کې د موقیعت تغير د مانا سبب کېږي.

د خج مانيز چارونه: اوس د خج په اساس ځينې بېلگې وړاندې کوو، لکه: ۱- ته کورته ځې، ۲- ته کورته ځې، ۳- ته کورته ځې. يا لکه په دغه پښتو لنډۍ کې: خاونده کوم يو په کې خوش کړم - مرگی بېلتون راته جوړه راغلي دينه. يا د کاروان يو بيت: راشه چې لاسونه د شغلو کړو له يو بل نه تاو - راشه څو جوړه، جوړه آسمان ته شهابونه شو (درمل، ۱۴۰۱ ل، ص. ۳۸۹). که چېرې د لومړۍ جملې په لومړني (ته) ضمير باندې خج راشي دا جمله تعجبي يا هيښني چار سرته رسوي. که په دويمه جمله کې د (کور) په کلمه خج راشي، نو دا جمله بيا خبري يا بياني چار سرته رسوي، همدارنگه که په درېيمه جمله کې د (ځې) پرکلمه خج راشي، نو دا جمله بيا د پوښتنې چار سرته رسوي. د (جوړه) کلمې که په لومړي سيلاب خج راشي، نو د روغې او پوخلاينې مانا ورکوي او په

دویم سیلاب راشي، نو بیا د جفت، دوو، غبرگ، ملگري مانا ورکوي. پس روښانه شوه، چې په یوه ټولنه کې یې د حاضر وگړیو تعامل څرگند کړ، ځکه وگړمنځي برچار په وینا کې د شریکو کسانو متقابل عمل ښیي او دغه ځانگړتیا یې د خج پر بنسټ رامنځته کړې ده او په بېلا بېلو وجهي بر چارونو کې یې خپلې دندې سرته ورسولې. په وگړمنځي برچار کې مهمه دا ده، چې ویناوال او مخاطب په تعامل کې او د معلوماتو او خدمتونو په راکړه ورکړه کې له کومو راغښتونو استفاده کوي، نو اوس موږ په پورتنیو بېلگو کې بېلا بېل رغښتونه مشاهده کولی شو.

په وگړمنځي برچار کې د بېلتون او پیوستون نقش: که چېرې د متن دوه مورفیمونه، غونډونه او جملې سره پیوستې او بې له ځنډه ولوستل شي، پیوستون او که برعکس وي بېلتون ورته وایي، نو داسې تغیرات هم د مانا د بدلون سبب گرځي او مفاهمه ستونزمنه کوي، بېلتون او پیوستون په وینګ کې د سم لوستلو یعنې په ځنډ او یا پیوست لوستلو له مخې معلومېږي (وحدت، ۱۳۹۸ ل، ص. ۸۶).

بېلتون او پیوستون مانیز چارونه: په متن (لیکلي، نالیکلي) کې د حج، اهنګ غوندې خپل نقش لري، چې د متن اصلي اوسمه بڼه ده او په وگړمنځي برچار کې خپل نقش لري، د بېلګې په ډول:

کړې که بخشش د وصل راز یاره	زړه سوزول پر ما ملنګ بڼه دي
بولي دې بې علمه شیخ کافر، زیاره	پته د ښه بد خو پر محشر لګي

(شیرزاد، ۱۴۰۰ ل، ص. ۱۱۰).

د پورته نیم بیتي دوه رازه کارو: د لومړۍ مانا له مخې: (کړې که بخشش د وصل راز- یاره!)، دویمې مانا له مخې: (کړې که بخشش د وصل را- زیاره).

بله بېلگه: هغه سر له سبا نه غواړي چې خپل کار پیل کړي. د دې جملې مانا دا ده (هغه سبا له خیره خپل کار پیل کوي) (شیرزاد، ۱۴۰۰ ل، ص. ۱۱۰).

محبوب شاه په خپل اثر (پښتو ژبډود) کې داسې توضیح کوي: بېلتون او پیوستون د نحوي واحدونو په ځنډ او یا پرته له ځنډه لوستلو ته چې مانیز توپیر رامنځ ته کړي بېلتون او پیوستون بلل کېږي (محبوب، ۱۳۹۶ ل، ص. ۴۰).

زنځیري غبرنه: د چاروالې ژبپوهنې پر اساس زنځیري غبرونه هم خپل نقش لري، چې د دوی نقش موږ په اوب کې مشاهده کولی شو، نو لومړی اړ یو، چې د اوب په باره کې څه نه څه مالومات وپاندې کړو:

اوب: اوب ته په دري کې بافت، په انگليسي کې ورته context وايي، اوب د اوبدلو په مانا دی، يعني د متن او شرايطو اوښودنه ده. په متن کې د ننه، له منته بهر او متن پورې اړوند اړيکو راټولو ته اوب وايي. د وينا هغه چاپېريال، چې وينا پکې رامنځ ته شوې او د وينا شاوخوا پروت دی اوب بلل کېږي يا اوب خپله يو بل متن دی يا هغه پټ متن دی، چې له ښکاره متن سره ملګرتيا کوي، ځکه ژبه ځان پورې محدوده او منحصره نه ده، بلکې په ټولنه پورې اړوند ده. ژبني اوب دغه ډولونه لري: غبريز، صرفي، لغوي، نحوي، مانيز، خو زموږ کار د غبريز ژبني اوب له نقش سره دی.

غبريز ژبني اوب: غبريز ژبني اوب په ليکل شوي يا ضميمه شوي متن کې د غبر مانا گوري، غبر په يوازې توگه مانا نه لري؛ خو په ژبني اوب کې غبرونه د خواناستی محور په مټ سره يو ځای کېږي او مانا پيدا کوي، که: (و، ز، ر) غبرونه. دا درې غبرونه، هر يو غبر په يوازې ځان مانا نه لري؛ خو دا غبرونه په ژبني اوب کې د خواناستی محور په مرسته يو بل پسې داسې کېښودل کېږي، چې مانا پيدا کړي، لکه: ۱- و + ز + ر = وزر، د مرغانو د بدن غبري په مانا. ۲- ز + و + ر = زور، د قوت په مانا. ۳- ز + ر + و = زرو، د قيمتي غميو په مانا، لکه سرو او سپينو زرو، يا د جملې په ترکيب کې د (۱۰۰۰) شمېر په مانا، لکه د زرو روپيو شين چای راکړه، همدارنگه (زرو) يو ښځينه نوم هم کيدای شي، لکه زروته غبر کړه. (وزر، زور، زرو) مانا لرونکي کلمې دي؛ نو له کومو غبرونو چې مانا لرونکې کلمې جوړېږي مانا لرونکي غبرونه دي. غبر هغه وخت مانا پيدا کوي، چې په مانا لرونکې کلمه کې راشي، که غبر په بې مانا کلمه کې راشي غبر مانا نه لري، لکه: ۱- ر + و + ز = روز، په پښتو کې مانا نه لري. ۲- ر + ز + و = رزو، مانا نه لري. ۳- و + ر + ز = ورز مانا نه لري، ځکه پښتو کې په دې بڼه (ورځ) ليکل کېږي، نو دا کلمې چې له کومو غبرونو جوړې شوې دا غبرونه مانا نه لري. همداسې د (ه) غبر دی، چې په يوازې توگه مانا نه لري، کله چې په ژبني اوب کې پرله پسې په تکرار ډول راشي مانا پيدا کوي، لکه: هههههههه د ژبني اوب په وسيله د خواناستی په محور کې د غبر تکرار بر له پسې راغلی، نوموړ د خندا مفهوم ترې اخلو (شاهد، ۱۴۰۳ ل، ص. ۴۹).

پايله

ژبه د يوه غبريز نظام او جوړښت په توگه موجوده ده، چې د انسانانو د اړيکو د ټينګښت سبب کېږي او د يوې ټولنيزې ښکارندې په سترگو ورته کتل کېږي، هم د انسانانو ترمنځ بېلا بېل نقشونه لري. څرنگه چې په چارواله ژبپوهنه کې د غبر خصوصيات په پام کې نيول کېږي، لکه: لوړ، ټيټ، قوي او دوامداره غبر، نو چارواله ژبپوهنه هغه وخت پر غبر خبرې کوي، چې په وينا کې نقش ولري او په وينايز بهير کې بېلا بېل ډولونه لري.

همدارنگه د دې څېړنې څخه وروسته دې پایلې ته ورسیدو، چې په وگړمنځي برچار کې یا د وگړو ترمنځ د غږ پر تعامل، ماهیت او څرنگوالي پوه شو او دندې مو وپېژندلې او هغه پېچلتیا چې په یاده برخه کې موجوده وه، د څېړنې په جریان کې هغې ته ځواب وویل شو او اړوند موارد په روښانه ډول معلوم شول. یو فرد له بل سره د تعامل په پایله کې څلور ژبني نقشونه تر سروي: خبرونه، پوښتنه، د خدمتونو وړاندیز او امر، چې د فعل په وجه کې او نورو کې ځان ښيي. د غږ په بدلیدو سره پرته له دې، چې د فقرې یا جملې په ترکیبي اجزاوو کې کوم بدلون راشي د جملې معنا بدلیدای شي. غږ هغه وخت مانا پیدا کوي، چې په مانا لرونکې کلمه کې راشي، که غږ په بې مانا کلمه کې راشي غږ مانا نه لري. دا را ته مالومه شوه، چې د ژبې بنسټ له فزیکي پلوه په غږ کې دی او لومړنۍ ماده یې غږ ده، په طبیعت کې هر ډول غږونه شته، خو په ژبه کې یوازې هغه غږونه د مطالعې ځای لري، چې مانیز توکي جوړ کړي او په مانا کې خپل ځانونه ښکېل کړي؛ له همدې امله د غږونو ځینې ځانگړنې هم چې مانیز بدلون راولي، پر دې بحث ورگډېږي. د چاروالې ژبپوهنې پر بنسټ د پښتو غږونو نقشونه وپېژندل شو، هم مو وگړمنځی برچار و پېژندلو او د دې سره په څنگ کې په ویناییز تعامل کې د وگړو ترمنځ پر نقش پوه شو او هم، (۴)، د غږونو تر منځ پر مانیز نقش پوه شو، په وستیو کې د غږونو غږیز ژبني اوب کې د غږونو پر نقش پوهېدنه.

په پای کې دې پایلې ته رسېږو، چې انسان د غږونو پر بنسټ خبرې کوي، خو دا غږونه (زنځیري، نازنځیري) په مانیزه پروسه کې یوازې بنسټي نه، بلکې فعال نقش لوبوي او هم د اوب له مخې ډول ډول چارونه سرته رسوي، په بېلا بېلو وجهو او وجهیتونو کې خپل نقش څرگندوي، چې د ویناوال او مخاطب په تعامل کې د مالوماتو، راکړه ورکړه کې خپله فعاله ونډه او دنده پر مخ وړي او هم په وگړمنځي برچار کې یا د وگړو ترمنځ د غږ پر تعامل، ماهیت او څرنگوالي پوه شو او دندې مو وپېژندلې.

وړاندیزونه

- ۱- ژبو او ادبیاتو پوهنځی په ځانگړي ډول پښتو څانگه دې سیمینارونه جوړ کړي او هغه موارد دې په گوته کړي، چې د ژبې د غږونو نقشونه د چاروالې ژبپوهنې له مخې ښکاره کړي.
- ۲- استادان دې په اړونده برخه کې محصلینو ته کورنۍ دندې ورکړي، تر څو محصلین ښه پوهه تر لاسه کړي.
- ۳- د ژبو او ادبیاتو پوهنځی اړونده څانگو استادان دې هم په یاده برخه کې خپل معلومات راټول او د مقالو په بڼه دې یې چاپ کړي.

The Functional Analysis of Sounds in Pashto within the Framework of Structural Linguistics

Associate Professor Mia Wali Shah Miakhel, Shaikh Zayed University, Faculty of Languages and Literature, Pashto Department

Email: miawalishah@gmail.com.

Abstract

Language is fundamentally composed of sounds, which form the primary material of its structure. However, not all sounds are included—only the linguistic sounds—because these sounds create meaningful units. Therefore, certain features of sounds that bring about semantic changes are also discussed here. The connection, alteration, and characteristics of sounds are not random; rather, they follow a systematic order. Based on this, it can be said that the production of meanings and expressions at the level of words, phrases, clauses, and sentences arises from the coherence of this primary material. By reading this article, we can now understand the roles of sounds in language. These sounds (both sequential and non-sequential) not only serve as a fundamental part of the semantic process but also play an active role, performing various functions based on their nature. This study is library-based, and its materials and resources include credible, reliable, and recently published books as well as electronic sources that have been utilized. Under the title "*An Analysis of the Functions of Sounds in Pashto Based on Structural Linguistics*," this article discusses various topics within the framework of structural linguistics, such as: the identification of sounds (sequential and non-sequential), intersegmental functions, the role of segments within intersegmental functions, the role of intonation in the semantic function of a phrase, the semantic functions of intonation, various functions of intonation based on types, the semantic functions of pause, the semantic functions of separation and connection, phonological structures, and several other related topics

Keywords: Sounds, Role, Intersegmental Function, Semantic Role, Discourse Process Sounds.

ماخذونه

القرآن الکریم.

احمدی. نصیر احمد. (۱۴۰۰). بودا او د لېوانو پلونه (ناول). ننگرهار: مومند خپرندویه ټولنه.

احمدی. نصیر احمد. (۱۳۹۹). ډیویډ جونز (ناول). ننگرهار: مومند خپرندویه ټولنه.

در مل. احسان الله. (۱۴۰۱). شعرستان. کندهار: بېنوا فرهنگي ټولنه.

شاهد، سمیع الله. (۱۴۰۳). د هالیوډ د چاروالې نظریې پر بنسټ د اوب خپرنه. کابل: سمون خپرندویه ټولنه.

شېرزاد. محمد اقا. (۱۴۰۰). پښتو نحوه. کابل: جهان دانش خپرندویه ټولنه.

ښکلی، اجمل. (۱۴۰۱). د ژبپوهنې نظریې. کابل: پکتوس خپرندویه ټولنه.

ښکلی، اجمل. (۱۴۰۳). چارواله ژبپوهنه (لیکچر نوټ، ناچاپ) کابل: ژباو ادبیاتو پوهنځی.

محبوب. محبوب شاه. (۱۳۹۶). پښتو ژبډود. جلال آباد: مومند خپرندویه ټولنه.

حمیدزی. راحله. (۱۳۹۸). گذار از مقوله و میزان به دستور نقش گرای نظام مندی. کابل: کابلستان.

وحدت. عبدالسمیع. (۱۳۹۸). تولیدي فونولوجي. کابل: پکتوس کتابپلورنځی.

د قران کریم د جلا جلا نزول حکمتونه

پوهنوال سید کمال شاه بنوري د شیخ زاید پوهنتون، شرعیاتو پوهنځي د فقه او قانون څانگې استاد

برېښنالیک: saidkamalshah.banuri.18@gamil.com

لنډيز

الله جل جلاله د انسانو د هدايت له پاره عظيم الشان کتاب قران کریم رالېږلی دی، د قرآن کریم نازلیدل په تدریجي ډول، د رسول الله صلی الله علیه وسلم د زړه د قوت او ډاډ له پاره و. الله تعالی د قرآن آیتونه په هر وخت کې د پېښو او اړتیاوو پر بنسټ نازل کړل. دا پروسه د څو حکمتونو سره تړلې وه: د رسول الله صلی الله علیه وسلم له پاره زړه تسکین، د قرآن کریم د فهم او حفظ اسانتیا، د پېښو سره همغږي، د تدریج سره د امت روزنه، د قرآن اعجاز او د هغه د حقیقت ښودنه، له دې سره، د قرآن کریم ورو ورو نزول د خپل وخت د واقعاتو او اړتیاوو سره سم د مسلمانانو له پاره یو لوی حکمت او فایده درلوده. په دې مقاله کې د قران کریم تدریجي نزول، اهمیت او موخې بیان شوي دي؛ د مقالې په لیکلو کې د قران کریم، نبوي احادیثو، پخوانیو او اوسنیو علماؤ له کتابونو څخه ګټه اخیستل شوې ده. ترڅو مسلمانان د قران کریم په مفاهیمو پوه شي او د دارینو سعادت مو نصیب شي.

کلیدي ټکي: تعریف، اړتیا، تدریجي نزول، حکمتونه، ګټې

سريزه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العالمين و الصلوة والسلام على سيد المرسلين محمد و على آله و اصحابه اجمعين. الله رب العزت د انسانانو د هدايت او لارښوونې له پاره خپل عظيم كلام قران عظيم الشان په عظيم الشان رسول محمد صلى الله عليه وسلم باندې په عظيم الشانه مياشت رمضان او په عظيم الشانه شپه ليلة القدر کې دنيا ته نازل کړ: الله عزوجل فرمايي: {إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ} [الدخان: ۳] ژباړه: بېشکه مونږ دا قران په مبارکه شپه کې نازل کړی دی.

{إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ} [القدر: ۱] ژباړه: بېشکه مونږ دا قران دقدر په شپه کې نازل کړی دی.

الهي حکمت د دې غوښتنه کوله چې پر رسول الله صلى الله عليه وسلم وحې ورو - ورو نازلېده او هره ورځ يو نوی شی ور ښودل کيدو، همدارنگه هغوی له رشد او هدايته برخمن کيدل د او هغوی ډاډ و ثبات هم زياتېدو. ورسره صحابه کرامو هم له الهي وحې گټه اخيستله او د هغې په رڼا کې يې خپل اخلاق، خوښونه، حالات او واقعات اصلاح کول، د وحې احکام او مسائل پر دوی په يو ځل او له انتظار پرته نه راتله. په دې ډول وحې تل د دوئ له حالاتو سره په يوه رنگ او يو ډول وه، د دې يو رنگی لويه وجه دا وه چې وحې ورو - ورو او د حاجت او ضرورت پر مهال نازلېده. کله به پنځه اياتونه نازلېدل، کله لس او يا تر دې کم او زيات د افک په واقعه کې د لسو اياتونو نزول په صحيحو احاديثو ثابت دی. (د ځينو پوهانو په اند د قرآن کریم پنځه - پنځه اياتونه نازلېدل؛ تر څو يې ياد اسانه شي، دوی يې په ثبوت کې څو روايات وړاندې کوي؛ امام بيهقي له خالد بن دينار څخه روايت کړی چې ابو العالیه مونږ ته وويل: د قرآن پنځه - پنځه اياتونه يادوئ ځکه رسول الله صلى الله عليه وسلم هم له جبريل عليه السلام څخه پنځه - پنځه اياتونه تر لاسه کول. ابن عساکر چې له ابو نضره څخه کوم روايت کړی هغه هم دې ته ورته دی. حضرت علي رضي الله عنه ته دا قول منسوب دی: چې له سورة الأنعام پرته د قرآن پنځه - پنځه اياتونه نازل شوي دي؛ څوک چې پنځه - پنځه اياتونه ياد کړي هېڅکله به يې هېر نه کړي خو امام سيوطي دا قول ضعيف بللی او وايي: د صحت په صورت کې د دې وينا مطلب دا دی چې جبريل عليه السلام به نبي عليه السلام ته پنځه اياتونه اورول، کله چې به يې ياد شول نو بيا به يې نور پنځه ورته اورول. دا مطلب يې نه دی چې جبريل عليه السلام صرف پنځه اياتونه راوړل.^۱

په سورة النور کې له يوولسم نمبر ايت څخه تر يوويشت پوري لس اياتونه دي په دې، کې الله جل جلاله د عائشې صديقې رضي الله عنها د پاک لمنی اعلان کړی و، د افک واقعه د احاديثو، سېرت او تفسير په کتابونو

^۱ - (الاتقان ۱ / ۷۳)

کې مشهوره ده. همدارنگه د سورة المؤمنين د لومړنيو لسو اياتونو يو ځايي نزول هم په دلائلو ثابت شوی (له قد افلح المؤمنون څخه تر الذين يرثون الفردوس هم فيها خالدون) پورې ټول لس اياتونه دي؛ خو بل لور ته په يوه وحې کې يوازي غير اولي الضرر الفاظ نازل شول (د سورة النساء د ۹۵ ايت پوره الفاظ دا دي... لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِّ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ...) حال دا چې دا بشپړ ايت نه دی بلکې د يو ايت برخه ده، همدارنگه يو ځل د ان خفتم عيلة الفاظ تر پايه نازل شول (سورة التوبة : ۲۸، پوره ايت دادی : يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نجسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا - لومړنی برخه يې تر دې وړاندي نازله شوې وه.)

قرآن کریم همداسي ټوټه ، ټوټه نازلېدو څو يې صحابه کرام په تدريج ولولي، هر وخت چې به پېښي او واقعات را منځ ته کېدل يا به فردي و اجتماعي خوښي را منځ ته کېده نو د قرآن کریم يو څه برخه به له هغې موقع سره سمه نازله شوه. له صحيح قول سره سم تر (۲۳) کالو د وحې لړۍ روانه وه؛ ځکه د يو بل قول له مخې رسول الله صلى الله عليه وسلم تر رسالت وروسته په مکه کې ديارلس کاله تېر کړل، تر کومه ځايه چې په مدينه کې د اوسېدو خبره ده نو د تاريخ پوهانو په اتفاق هغه موده (۱۳) کاله وه. له عبدالله بن عباس رضی الله عنهما څخه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم په څلوېښت کلنۍ کې نبي شو، ديارلس کاله په مکه کې و وحې پرې نازلېده، بيا يې تر هجرت وروسته لس کاله په مدينه کې تېر کړل او د (۶۳) کالو په عمر په مدينه کې وفات شو.

د امام شعبي په وينا د قرآن د نزول پيل په ليلة القدر کې و، تر دې وروسته په بېلابېلو وختونو کې ټوټه ټوټه نازلېدو. له دې قرآني اياته { انا انزلنه فى ليلة القدر } څخه دا مفهوم اخيستل کېږي چې قرآن کریم په يوه ځل د قدر په شپه کې نازل شو مگر له دې بل ايت { وقرآنا فرقنه لتقرأه على الناس على مكث } څخه معلومېږي چې د قرآن نزول ورو، ورو و. د امام شعبي په پورته ياد شوي قول کې په ښکاره د دې دوو متضادو اياتونو تر منځ د تطبيق هڅه کړې، همدارنگه په يوه بل ايت کې ويل شوي چې (انا انزلنه فى ليلة مباركة) په دويم کې يې ويلي چې (قرآن مو دقدر په شپه نازل کړ) خو د درې واړو اياتونو تر منځ هېڅ تضاد نشته؛ مطلب دا چې د قرآن لومړى نزول د قدر په شپه و چې مبارکه شپه هم بلل کېږي. دا شپه د روژې په مياشت کې راځي ځکه نو د درې واړو اياتونو مفهوم يو شو د نزول تر پيل وروسته قرآن کریم د ځای، وخت، پېښو او واقعاتو په غوښتنه ورو- ورو نازلېده.

۱- قرآن کریم يو ځل لوح محفوظ ته نازل شو .

۲- بيا له لوح محفوظ څخه د لومړني اسمان بيت العزت ته.

۳- بيا له لومړي اسمان څخه د اړتيا پر مهال ورو - ورو نازل شوی.

د اچي علمي امانت مو مراعات کړی وي، اړینه ده چې هغو جهودو او کوشښونو ته اشاره وکړم کوم چې د دې موضوع څخه مخکې لیکل شوي دي، کله چې ما د دې موضوع د لیکنې له پاره کتابونو ته مراجعه وکړه، په دې اړوند ډېر اوږده بحثونه موجود وو؛ خو د یوې مختصرې مقالې په شکل په پښتو ژبه کې مې کومه مقاله تر سترگو نه شوه؛ نو ومې غوښتل چې په دې موضوع باندې مستقل بحث وکړم اگر که زما د قاصر علم مطابق به د موضوع حق اداء نه شي، اما حتی الوسع کوشش کوم چې د موضوع اړوند ټول جوانب وڅېرم د الله رب العزت څخه غواړم چې دغه لېکنه خپل اهداف په لاس راوړي.

د لیکنې موخې

دا لیکنه په لاندې اهدافو مشتمله ده.

- ۱- په دې پوهیدل چې د اسلام مبارک دین شامل اوکامل دی، هېڅ شی پکې پټ نه دي پاتې، شپه یې د ورځ په څېر روښانه ده، د هرڅه وضاحت او بیان پکې شته.
- ۲- الله جل جلاله په دې امت باندې اساني را ولي.
- ۳- د ځانگړو پېښو په رڼا کې د آیتونو ښه تشریح.
- ۴- د مسلمانانو د ژوند له پاره د لارښوونو وضاحت.

دڅېړنې تگلاره او مېتود

دا چې څېړنه کتابتوني ده، نو د دې څېړنې په بشپړولو کې به د بشري توان مطابق د لاندې تگلارې څخه گټه واخیستل شي.

- الف - د څېړنې په اوږدو کې لومړی له اصلي مراجعو څخه گټه اخیستنه.
- ب - د نبوي سنتو په سرچینو کې له معتمدو او باوري سرچینو څخه گټه اخیستنه.
- ج - د لیکنې په اوږدو کې ماخذونه د (APA) سیستم مطابق کارول.
- د- دا چې لیکنه په پښتو ژبه ده نو د پښتو ژبې ټولو معیارونو لحاظ ساتل.

د قرآنکریم د جلا جلا نازلیدو حکمتونه

له لومړي اسمان څخه دنیا ته دقرآن کریم توتیه توتیه او جلا جلا نزول د یو لړ حکمتونو او فوائدو له مخې صورت نیولی دی چې علماؤ دغه حکمتونه په لاندې ډول په گوته کړي دي:

(۱) د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) د قلبي پیاوړتیا، ډاډ او اطمینان له پاره

څرنگه چې د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) دعوت او بلنه داسې قوم ته متوجه ده چې ډېر سخت زړې، کینه گر او جفاکار وو، همیشه به یې د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) د دعوت په وړاندې خنډونه او ستونزې راولاړولې، هغه ته به یې تکلیف او ضررونه رسول ترڅو د خپل دعوت څخه لاس په سر شي؛ سره د دې چې رسول الله (صلی الله علیه وسلم) د دغه قوم د هدایت له پاره زیات لیوال او حریص ؤ الله رب العالمین په دې اړه فرمایلي دي: {فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسِكَ عَلَىٰ آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا} ۲

ژباړه: ښايي چې ته (ای محمده صلی الله علیه وسلم) خپل ځان د دې قوم د عمل له کبله هلاک کړې، که دوی په دې خبرو (قرآن) باندې ایمان رانه وړي].

نو ددغه ټولو ستونزو او مشکلاتو په وړاندې د صبر او ټینګښت په خاطر الله رب العالمین پر خپل رسول باندې په جلا جلا ډول وحی راېږله تر څو زړه یې ددغه نا خوالو او ستونزو په وړاندې پیاوړی او کلک شي او وخت په وخت دخپل رب له خوا ورته ډاډ ورکول کېده چې صبر کوه او ورځپاڼه کېږه مه؛ ځکه چې الله رب العالمین ستا نصرت او مرسته کوي.

په دې اړه کفارو داسې نیوکې کولې: {وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا} ۳

ژباړه: او کافران وايي چې دا قرآن ولې په یو ځل ټول نه دی نازل کړی شوی؟ الله پاک وايي: همدغه راز (جلا جلا) مې ددې له پاره نازل کړ چې (پیغمبره) ستا زړه ورباندې غښتلی کړم او تاته مو په کراره سره ولوست.

(۲) - د قرآن کریم د فهم او حفظ داسانتیا په خاطر

دا حقیقت دی چې د دومره یو عظیم الشان کتاب په یو ځل نازلیدل او هغې په مفهوم باندې پوهیدل یو گران او مشکل کار دی او د دې تر څنګه د هغې حفظ او یادول خو له دې څخه هم مشکل دي، بیا د داسې رسول له پاره چې امي و او لیک او لوست یې هم نه وو کړی نو ځکه جلا جلا نازل شو.

له بله پلوه عرب هم نالوستي او امیان وو، د لیک لوست سره اشنا نه وو، د لیکنې او لوست وسایل هم ورسره موجود نه وو، نو دغه راز قوم ته یو غټ کتاب په یو ځل نازلیدل او د هغې زده کول یو نا شونی او مشکل کار

۲ - [الکھف: ۶]

۳ - [الفرقان: ۳۲]

و، الله رب العالمين فرمايلي دي: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝﴾ ٤

ژباړه: الله رب العالمين هغه ذات دی چې په نالوستي خلکو کې يې پيغمبر راوليږه، چې هغوی ته د الله رب العالمين آياتونه لولي او له شرک او گناه څخه يې پاکوي، هغوی ته د کتاب او حکمت ښوونه کوي، اگرکه هغوی مخکې له دينه په ښکاره گمراهۍ کې وو.

نو د دې لپاره چې د قرآن حفظ په آسانۍ سره وشي، په آياتونو کې يې پوره فکر او سوچ وشي او دهغې وروسته يې په احکامو پوره عمل وشي بڼاً ددغه موخې او هدف د لاسته راوړلو له پاره غوره طريقه همدا وه چې د قرآنکريم نزول په جلا جلا شکل ترسره شي

۳ - حوادثو او پېښو سره مطابقت او همناويي

څرنگه مو چې وويل: زياتره قرآن د حوادثو، پېښو او دغه راز د پوښتنو د حل او ځواب په اساس نازل شوی دی، يعنې هرکله چې به کومه واقعه پېښه شوه يا به د کومې مسئلې يا قضیې په اړه اصحابو د رسول الله (رضی الله تعالی عنه) څخه پوښتنه وکړه او حکم به ورته معلوم نه و، نو ددغه حوادثو د حکم يا د پوښتنو د ځواب په هکله به په بيلا بيلو وختونو کې احکام نازلېدل، چې د حوادثو مطابق حل، يا د پوښتنو ځواب به پکې ورکړل شوی و او دا راز نزول به په خپل وخت کې اغيزمن او گټور هم تماميده.

۴ - امت په روزنه او تربيه کې د تدريج او پړاويز حالت مراعات

د عربي ټاپووزمې اوسيدونکو د اسلام څخه د مخه جاهليت په زمانه کې د مطلقي آزادي اباحت او مطلق العنانۍ په حالت کې ژوند کاوه.

يعنې د شرابو څښل، د سود خوړل، قتل او وژنه، د لورگانو ژوندۍ ښخول، غلا او چور چپاول، جنگونه او شخړې، د بتانو عبادت او د هغې سره مينه او داسې نورې ناخوالې د هغوی د ژوند عادت او خوی گرځيدلي وو؛ چې د دغه راز خوی او عادت ته په يو ځل او ناڅاپي ډول په بشپړه توگه تغير ورکول په هغوی سخت او مشکل تماميدل او د دې خبرې زيات امکان ليدل کيده چې د اسلام دين سره به ټکر او مخالفت کې واقع شي، نو ددغه ملحوظاتو او اسبابو په اساس او د الله رب العالمين د پوره حکمت او علم له مخې شرعي احکام په تدريجي ډول او په پړاويزه توگه نازل شول.

٤ - [الجمعة: ٢]

د مثال په توګه د شرابو د تحریم په اړه چې کوم تدریجي حالت په نظر کې نیول شوی دی، الله رب العالمین دې موضوع ته داسې اشاره کوي {يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا} ۵ ژباړه: [پوښتنه کوي له تا نه پیغمبره! د شرابو او قمار په باره کې، ورته ووايه په دې دواړو کې غټه ګناه ده او د خلکو له پاره په کې څه ګټې هم دي مګر ګناه د دې دواړو له ګټې څخه لویه ده]

په دې آیت کې فقط د شرابو او جوارۍ د ضرر او ګټې ترمنځ یوه مقایسه او مقارنه واضح شوي ده، ځکه چې د شرابو په څښلو سره انسان ته یو موقتي سکون او تازګي ورپه برخه کېږي یا دا چې د شرابو په تجارت سره ورته څه مالي ګټه لاسته ورځي، مګر له بله پلوه یې د هغوی پام دې ته هم را اړولی دی، چې د شرابو څښل لویه ګناه ده ځکه چې بدن او عقل ته غټ زیان رسوي، او دغټو غټو جرائمو او بدکاریو لامل کېږي؛ نو له دې کبله یې د هغوی په زړونو کې د نفرت او کرکې اچولو احساس پیدا کړ، بیا یې د پورتنۍ ایت په تعقیب د شرابو د تحریم په اړه داسې وفرمایل: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ} ۶

ژباړه: [ای مؤمنانو تاسې د نشې (سکر) په حالت کې لمونځ مه ادا کوئ، تر هغې پورې چې په هغه څه پوهه شئ چې کوم تاسې وایئ]

د دې آیت څخه دا معلومېږي چې خلک یې د لمانځه په وخت کې د شرابو څښلو څخه منع کړل ځکه چې د شرابو د نشې اغیزه د لمانځه تروخته پورې پایښت مومي او بیا د دې خبرې امکان ډېر لیدل کېږي، چې د نشې په حالت کې د لمونځ په جریان کې نور څه ووايي او همدغه راز پېښه واقع شوي هم ده.

د اصحابو څخه یو تن د شرابو د حرمت نه مخکې د نشې په حالت کې د لمانځه د امامت له پاره مخکې شوی و چې ناڅاپي ډول یې بې اختیاره داسې الفاظ ولوستل: قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ (۱) اَعْبُدُوا مَا تَعْبُدُونَ (۲) ژباړه [ورته ووايه (محمده) ای کافرانو، زه عبادت کوم دهغه څه چې تاسې د هغې عبادت کوئ] یعنې معنا یې غلطه شوه.

وفي هذا الحديث فائدة كثيرة وهي أن الخوارج تنسب هذا السكر، وهذه القراءة إلى أمير المؤمنين علي بن أبي طالب دون غيره وقد برأه الله منها فإنه راوي هذا الحديث.

یادونه: خوارج د دې نشه او د دې قرات نسبت حضرت علي کرم الله وجهه ته کوي خو د حاکم په روایت دا خبره صحیح نه ده ځکه چې امیر المؤمنین رضی الله عنه په خپله د دې حدیث راوي دی.

۵ - [البقرة: ۲۱۹]

۶ - [النساء: ۴۳]

په دې آيت کې ورڅخه د (لا) حرف په (لا اعبد) کې پاتې شو، او له همدې کبله يې معنی غلطه شوه، نو دا اياتونه نازل شول چې: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ }^۷

د احکامو د تدريجي نزول يا د يو شمېر شيانو د تدريجي تحریم په اړه پر قرآن سربېره احاديث هم رانقل کړای شوي دي، چې د مثال په ډول لاندې يو څو بېلگې ذکر کوو:

ژباړه: د عائشې (رضی الله تعالی عنها) څخه روايت دی چې فرمايلي يې دي: ترټولو سورتونو لومړی سورة چې نازل شوی دی، په هغې کې د جنت او دوزخ يادونه شوي ده، تر دې چې خلک اسلام ته راوگرځيدل، نو حلال او حرام پکې را نازل شول، که چېرته اول دا نازل شوي وای چې شراب مه څښئ نو خلکو به حتماً ويل چې مونږ خو شراب څښل هېڅکله هم نه پريږدو، دغه راز که قطعاً داسې ويل شوي وای چې زنا مه کوئ نو خلکو به حتماً ويل چې مونږ هېڅکله هم د زنا پريښودلو ته تيار نه يو..

۵- د قرآن د اعجاز د اثبات او تحقق له پاره

سره ددې چې قرآن کریم په جلا جلا وختونو ځایونو کې په مختلفو مناسبتونو کې نازل شوی دی، او په دې ترڅ کې يې مشرکانو ته د مقابلې کولو چلنج ورکړی دی؛ په لومړي ځل يې د قرآن په څير د مکمل کتاب، او په دويم ځل يې د لس سورتونو راوړلو او په درېيم ځل يې د يو سورت د راوړلو چلنج ورکړی دی. مشرکان د خپل پوره بلاغت او فصاحت سره سره د دغه کار څخه عاجز شول او ويې نه شول کولی چې د قرآن کریم په څېر يو کتاب يا لس سورتونه او يا هم لږ تر لږه يو سورت جوړ کړي چې دا کار د قرآن په اعجاز دلالت کوي او دا جوته وي چې قرآن دالله رب العالمين معجز کلام دی او هېڅوک نشي کولای ددې کتاب په څېر کتاب جوړ کړي.

دغه راز د قرآن کریم د کلماتو او جملاتو په اسلوب، ترکیب، فصاحت او بلاغت کې هېڅ ډول خلل او نقصان نه لیدل کېږي، سره له دې چې د درويشتو کلونو په اوږدو کې په جلا جلا ډول ټوټه ټوټه نازل شوی دی چې دا د قرآن کریم د اعجاز بل دليل دی.

په لومړي ځل يې د مکمل کتاب د راوړلو چلنج ورکړی دی او داسې يې فرمايلي دي {قُلْ لِّئِنْ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا} ۸

^۷ - [النساء: ۴۳]

^۸ - [الإسراء: ۸۸]

ژباړه: ورته ووايه محمده! که چيرته انسانان او پيريان په دې راټول شي چې د قرآن کریم په خير بل قرآن راوړي نو دا کار دوی نه شي کولای، اگر که په خپلو منځونو کې يو شمېر د نورو ملاتړ او مرسته هم وکړي. [

دغه راز په بل آيت کې يې دلس سورتونو راوړلو چلنج ورکړی دی او فرمايلي يې دي: ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَعْظَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ۹

ژباړه: آيا دا مشرکان وايي چې (محمد) دا قرآن له ځانه جوړ کړی دی، ورته ووايه چې تاسې د دې قرآن په څېر لس سورتونه له ځانه جوړ کړئ او رايې وړئ او د دې کار له پاره مو چې څومره وس وي، پرته له الله تعالى څخه نو هغوی هم ورته را وغواړئ که تاسې رښتيا وينا کوونکي ياست.

دا کار يې هم ونه کړای شو بيا يې ورته د يو سورت د راوړلو چلنج ورکړ: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُوْرَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (۲۳) {

ژباړه: [که تاسې (ای مشرکانو) دهغه کتاب په اړه په شک کې ياست چې مونږ پر خپل بنده (محمد) باندې نازل کړی دی. نو د دې کتاب په څېر يو سورت راوړئ او راوبولئ (ای مشرکانو) مددگاران خپل بې له الله څخه که يئ تاسې رښتيا ويونکي.]

نو د پورتنیو آياتونو څخه په ډاگه دا معلومېږي چې عرب خپل پوره فصاحت او بلاغت سره د قرآن په څېر د يو مکمل کتاب، لس سورتونو او يا هم د يو سورت له جوړولو او راوړلو څخه عاجز او ناتوانه شول چې دا د قرآن کریم اعجاز ثابتوي.

۶- د ناسخ او منسوخ تر منځ فرق او توپير له پاره

په قرآن کریم کې د اياتونو ترمنځ يو شمېر ناسخ او يو شمېر نور يې منسوخ دي، که چېرته قرآن کریم ټول په يو ځل رانازل شوی وای، نو د ناسخ او منسوخ ترمنځ فرق نه شو کيدای، ځکه چې د ناسخ د پېژندلو له پاره دا شرط دی، چې بايد د منسوخ څخه په نزول او تاريخ کې وروسته وي، نو ددې له پاره چې ناسخ او منسوخ وپېژندل شي، او په وروستي حکم باندې عمل وکړای شي، دهمدې حکمت په بناء قرآن کریم جلا جلا نازل کړای شو تر څو انسانان د يو شمېر احکامو په اړه په تشويش او مشکل کې واقع نه شي، دهمدې هدف له مخې قرآن کریم جلا جلا نازل کړای شو.

۹- [هود: ۱۳]

پاييلې

د دې بحث په اخر کې مونږ لاندې پايلو ته رسيږو:

۱. تدريجي تعليم

د قرآن په تدريجي نزول سره مسلمانانو ته وخت ورکړل شو چې آيتونه زده کړي، فهم يې ترلاسه کړي او په خپلو ژوندونو کې يې عملي کړي. په تدريج سره نزول د شريعت احکامو اسانه تطبيق ته زمينه برابره کړه، لکه د شرابو حرمت چې په تدريجي ډول اعلان شو.

۲. د پيغمبر صلی الله عليه وسلم تقويه او تسکين

په تدريجي نزول کې د رسول الله صلی الله عليه وسلم زړه ته ډاډ او تسکين ورکول شوی، په ځانگړي ډول د سختو حالاتو او مخالفتونو پر وخت. دا ډول نزول د رسول الله صلی الله عليه وسلم له پاره د الله تعالی ځانگړې مرسته او ملاتړ و.

۳. د پېښو او ضرورتونو ځواب

د قرآن نزول د وخت د پېښو او د خلکو د اړتياوو سره سم و. د هغوی پوښتنې، ستونزې او حالات په نظر کې نيول شوي وو. دا نزول خلکو ته د ژوند په عملي اړخونو کې لارښوونې کولې.

۴. د يادولو آسانتيا

په تدريج سره نزول حافظې ته د آيتونو سپارلو له پاره آسانتيا پيدا کړه. صحابه کرامو د نازل شويو آيتونو يادولو او عمل کولو له پاره وخت درلود.

۵. د قرآني اعجاز څرگندتيا

په مختلفو حالاتو کې د قرآن نزول د هغه ادبي او معنوي اعجاز ښکاره کولو کې مرسته وکړه. د دې له پاره چې مخالفين د هغه مثل آيت راوړلو څخه عاجز شول.

۶. امت له پاره آزموينه

تدريجي نزول د مسلمانانو صبر او اطاعت و آزمايه، ځکه هغوی مجبور و چې د هر نوي حکم تابع شي او عمل پرې وکړي.

د قرآن کریم تدریجي نزول یوازې د دیني لارښوونې له پاره نه و، بلکې د انسانانو د اصلاح، تعلیم، او د ژوند د ټولو اړخونو د سمون له پاره یوه الهي حکمت لرونکې پروسه وه.

وړاندیزونه

موږ د قرآن کریم د نزول له پروسې څخه د تعلیم تدریجي پروسه او د خلکو د حالت په نظر کې نیول زده کولی شو.

خلکو ته مې وړاندیز دی چې د قرآن کریم د نزول تاریخي پس منظر او تدریجي حکمتونه مطالعه کړي او په خپل ژوند کې د تدریجي پرمختګ له پاره الهام واخلي.

علماء ته مې وړاندیزونه: خلکو ته د قرآن هغه آیتونه تشریح کړي، چې په تدریجي ډول د ژوند ستونزو ته حل وړاندې کوي.

د قرآن حکمتونه دې بیان کړي

د نزول د فلسفې او حکمتونو تشریح کولو ته ځانګړې پاملرنه وکړي، لکه څنګه چې تدریجي نزول د انساني ژوند د سمون له پاره غوره پروسه وه.

عملي لارښوونې وکړئ

خلکو ته وښایاست چې څنګه د قرآن تعلیمات په خپلو ورځنیو ستونزو کې پلي کړي.

ځوان نسل ته توجه وکړئ

په ځانګړي ډول ځوانانو ته د تدریجي پرمختګ اهمیت بیان کړي او د هغوی دیني پوهاوی زیات کړي.

محصلینو ته وړاندیزونه

د قرآن مطالعه د زده کړې برخه وګرځوئ

د قرآن کریم هغه آیتونه زده کړئ چې د انساني ژوند هر اړخ ته لارښوونه کوي او هڅه وکړئ چې په خپل ژوند کې یې عملي کړئ.

د تدریجي پرمختګ اصل زده کړئ

د قرآن کریم د تدریجي نزول څخه درس واخلي او پوه شئ چې د هر مهارت یا پوهې زده کړه تدریجي پروسه ده.

د زده کړې او عمل توازن وساتئ

لکه څنګه چې قرآن یوازې د زده کړې له پاره نه دی، تاسو هم هڅه وکړئ چې هغه زده کړي څه چې په ژوند کې عملي کولای شئ.

عامو خلکو ته وړاندیزونه

د قرآن عملي لارښوونې زده کړئ

هڅه وکړئ چې د قرآن کریم د نزول حکمتونه او لارښوونې په خپل ورځني ژوند کې عملي کړئ.

صبر او تدریجي پرمختګ غوره کړئ

د ژوند ستونزې تدریجاً حل کړئ او د قرآن د نزول د حکمت پر بنسټ هرې ستونزې ته مناسب وخت ورکړئ.

د قرآن تلاوت او تدبر وکړئ

یوازې د تلاوت له پاره بسنه مه کوئ؛ د قرآن معنا او پیغام درک کړئ او په ورځني ژوند کې یې تطبیق کړئ.

د علم او عمل پل جوړ کړئ

د قرآن هغه پیغامونه ومنئ چې یوازې دیني ژوند نه، بلکې د ټولنیزو، اقتصادي، او اخلاقي ژوند له پاره هم ګټور دي.

عمومي وړاندیزونه

د قرآني تعلیماتو سره اړیکه ټینګه کړئ

په تدریج سره د قرآن زده کړه او فهم د ژوند مهمه برخه وګرځوئ.

د قرآن د تدریجي نزول فلسفه یو مهم پیغام لري: ژوند کې پرمختګ تدریجي وي او د هر څه له پاره حکمت شتون لري، دا روښانه کوي چې څنګه قرآن کریم یوازې د عبادت له پاره نه دی، بلکې د ژوند ټولې برخې له پاره لارښود دی.

The Wisdom Behind the Gradual Revelation of the Quran

Asst.Prof. Said kamal shah Banuri, Shaikh Zayed University, Faculty of Sharia, Jurisprudence Department.

Email: saidkamalshah.banuri.18@gamil.com

Abstract

The Quran was revealed gradually to provide strength and reassurance to the heart of the Prophet Muhammad (peace be upon him). Allah revealed its verses according to the events and needs of specific times. This process carried several profound wisdoms: Comfort for the Prophet Muhammad (peace be upon him): When the disbelievers troubled the Prophet in response to his message, Allah comforted him by gradually revealing the Quran, giving him solace and strength. Ease of Understanding and Memorization: If the Quran had been revealed all at once, it would have been difficult for Muslims not only to understand but also to memorize. Therefore, it was revealed in parts to make it easier for comprehension and retention. Alignment with Events: The Quran was revealed in accordance with the incidents and circumstances of its time, addressing the questions and needs of the companions as they arose. Gradual Training of the Ummah: The gradual revelation of legal rulings made it easier for people to adapt, as their lives during the pre-Islamic period were deeply entrenched in ignorance, and sudden changes would have been challenging. Demonstration of the Quran's Miraculous Nature: Despite being revealed gradually, the Quran remained a miracle in its eloquence and evidence, proving its divine origin. The disbelievers were unable to produce anything like it, even in parts. Thus, the gradual revelation of the Quran was a profound blessing and wisdom tailored to the needs and realities of the time, providing immense benefit to the Muslim community.

Keywords: Gradual Revelation. Necessity. Wisdoms . Benefits

ماخذونه

قرآنکريم

- الحاکم، أ. ع. (۱۴۱۱هـ). المستدرک علی الصحیحین. بیروت: دار الکتب العلمیة.
- البخاري، أ. ع. م. ب. (۱۴۲۲هـ). الجامع المسند الصحيح المختصر من أمور رسول الله ﷺ وسننه وأيامه. بیروت: دار طوق النجاة.
- تھانوي، أ. ع. (کال نه دی ذکر شوی). الاتیان فی علوم القرآن. لاهور: مکتبه شیخ الھند.
- ابن أبي حاتم، أ. م. ع. ر. (1997). تفسیر القرآن العظیم. سعودی عرب: مکتبه نزار مصطفى الباز.
- صافي، ع. غ. (کال نه دی ذکر شوی). قرآن پوهنه. جلال آباد: اسحاق زی مارکیت.
- السيوطي، ج. د. (1993). الدر المنثور في التفسير بالمأثور. بیروت: دار الفكر.
- السيوطي، ع. ر. (کال نه دی ذکر شوی). لباب النقول في أسباب النزول. بیروت: دار إحياء العلوم.
- الطبراني، أ. ق. س. (1983). تفسیر القرآن العظیم. موصل: مکتبه العلوم والحکم.

د مظنون او متهم د سکوت حق

پوهنوال امان الله خدران شیخ زاید پوهنتون د حقوقو او سیاسي علومو پوهنځي، د سیاسي علومو څانگې استاد.

برېښنالیک: amanullah.zadran@gmail.com

لنډیز

د سکوت یا د چوپتیا حق د نورو حقونو څخه یو جلا حق نه دی؛ بلکې د دوی یو ترکیب دی. کله چې له سکوت حق څخه خبرې کېږي، د برائت الذمه اصل، د څارنوال د جرم اثبات مکلفیت او د اطلاعاتو د ترلاسه کولو او د اقرار اخیستلو له پاره د متهم د شکنجې منع، د انسان ذهن ته واردېږي. په دې موضوع کې د مظنون او تورن له حقونو یو مهم حق څخه چې په وخت د تور (اتهام) واردېدلو کې ورته ورکول کېږي، بحث شوی، چې هغه د تورن د چپوالي حق دی. کشفی ارگانونه، عدلي او قضايي ارگانونه د نیولو، د تحقیق او د محاکمې په وخت کې مکلفیت لري، چې د جرم مرتکب باید له ټولو حقوقو څخه خبر کړي، بیا په ځانگړي توگه د سکوت حق حتماً ورکړل شي؛ ځکه په دې حق سره که چیرته ورنه کړل شي کیدای شي هغه څه بیان کړي، چې دی یې مرتکب شوی نه وي؛ نو حق یې ضایع کېږي؛ نو پدې لیکنه کې به ټولو هغه اصولو باندې بحث کړی، چې د تورن د سکوت حق پورې تړاو لري او په دې موضوع کې موږ د سکوت حق تعریف، ډولونه، په اسلامي شریعت کې د سکوت حق. په دې مقاله کې چې کتابتوني (توصیفی - تحلیلي) څېړنیزه مقاله ده، دې پایلې ته ورسېدم، چې د سکوت حق په ملي قوانینو کې او هم بین المللي اسناد کې تسجېل شوی دی او د هغې پر بنسټ مظنون او متهم کولای شي، هر وخت چې وغواړي ترې گټه پورته کړي او د مطروحه پوښتنو د ځواب له ورکړې څخه ډډه وکړي.

کلیدي ټکي: برائت الذمه، تورن، د اثبات مکلفیت، شکمن، متهم.

سريزه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العالمين و الصلوة والسلام على سيد المرسلين محمد و على آله و اصحابه اجمعين.

د انسان د حقوقو او د هغه سره په انساني چلند او کرامت باندې ډېر زيات ترکيز شوې دی، اسلامي شريعت، د افغانستان اساسي قانون، عادي قوانين او نړيوال اسناد ټول په دې باندې صراحت لري چې انسان د ټولو حقوقو څخه برخمن دی، حتی که يو انسان مجرم هم ثابت شي؛ حقوق بايد ورته ورکړل شي، اسلامي شريعت له پخوا څخه هرچاته او د هرې طبقې وگړي ته وکړي که يو فرد مجرم هم وبلل شي حقوق ورکړي او ورته مايل دی، له همدې وجهې دولتونه هم کوشش کوي، چې داسې قوانين وضع کړي؛ ترڅو په وخت د ارتکاب د جرم کې د فرد ساتنه وشي او د هغه د ازادۍ درناوی وشي؛ نو لازمه ده چې د تورن حقوق بايد رعايت شي او له ټولو حقوقو څخه گټه واخلي ځکه اصل براءت دی. د تورن له حقوقو د جملې څخه يو هم د هغه د سکوت او چپوالي حق دی چې اسلامي شريعت، د افغانستان اساسي او عادي قوانين او نړيوال اسناد ټولو ورباندې صراحت کړی دی او د تورن له دغې حق يې څخه يادونه کړې ده، او دا يې لازمه کړې چې تورن ته د تحقيق په وخت کې د هغه د سکوت حق ورکړل شي، پر دې بنسټ ما هم وغوښتل چې د عدلي او قضايې ارگان موظفينو او امنيتي موظفينو له پاره چې کله يو شکمن کس د جرم د ارتکاب په نسبت نيسي او وروسته تورن معرفي کېږي؛ هغوی ته روښانه شي چې د يو شکمن کس او تورن سره بايد څه ډول چلند وشي، کوم حقوق ورته ورکړل شي، بيا په ځانگړي توگه په هغه حالت کې چې کله د امنيتي موظفينو لخوا د شکمن کس څخه بيانات اخيستل کېږي او د څارنوال لخوا د تحقيق په وخت کې له هغه څخه د استجواب غوښتنه کېږي، دوی بايد په دې پوه شي چې په داسې حالت کې يو تورن له کوم حق څخه برخمن کېدای شي؛ نو د دې موضوع په جريان کې به روښانه شي چې شکمن او تورن کس ته بايد د استنطاق او استجواب په وخت کې د سکوت حق ورکړل شي، لازمه ده چې د شکمن او تورن کس د سکوت له حق څخه په تفصيلي او مقاييسوي توگه يادونه وکړم؛ نو د مظنون او متهم د سکوت حق د څېړنې مهم والی احساس کېږي، چې دلته به د سکوت حق مفهوم، د مظنون او متهم د سکوت حق بنسټ، په بين المللي اسنادو کې د مظنون او متهم د سکوت حق، د څارنوال او قاضي لخوا د پوښتنو مطرح کول، د مظنون او متهم سکوت کول د قضیې صحت نه گڼلو په معنا ده، او دا ټول موضوعات به په لاندې ډول انشاء الله مطالعه کړو.

د څېړنې موخې

د دې مقالې د څېړنې موخه د سکوت حق د جزايي دعوی لوريو ته په سم ډول وپيژندل او په عملي ډگر کې ورڅخه گټه پورته کول دي، همدارنگه د جزايي اجرااتو په درې گونو پړاوونو کې د مظنون او متهم د سکوت

حق باندې پوهېدل دي. د سکوت حق د متهم اصلي حقوقو له جملې څخه گڼل کېږي او هيڅوک د مدعي العموم په گډون نشي کولای، چې د جبر او زور او فريبانه وسايلو په کارولو سره متهم مجبور کړي؛ ترڅو د ځان پر وړاندې شهادت اداء کړي او يا په قضيه کې ځان مقصر او مسؤول وگڼي؛ نو له دې امله دې حق ته د خپل ځان د ملامت گڼلو منعې په نوم هم يادېږي. مدعي العموم مکلف دی، چې د تحقيق په جريان کې مظنون او متهم له دې حق څخه خبر کړي، چې که نه غواړي پوښتنو ته له ځواب ورکولو څخه ډډه وکړي. که چېرې له متهم څخه د هغې له رضا او رغبت پرته اظهارات ترې واخيستل شي، که څه هم دا اظهارات د زور او فشار له طريقه په لاس راغلي وي او يا دا چې مستنطق د اظهاراتو د لاسته راوړلو له پاره د حيلې او فريب په وسيله او يا هم د وعدې او وعيد له طريقه متهم اظهاراتو ته مجبور کړي، څارنوال نشي کولای چې جرم د اثبات د دليل په حيث ترې گټه پورته کړي. د څېړنو د موخو څخه يوه د موضوع جذابيت دی او ومې غوښتل د دې مقالې په اساس د مظنون او متهم د سکوت حق خلکو ته معرفي کړم.

کړنلاره او د کار توکي

دا کتابتوني څېړنيزه مقاله ده او د هغه مأخذونو او منابعو څخه استفاده شوي ده، چې په نړيواله او داخلي کچه د اعتبار څخه برخمن دي او بله دا چې زما ليکنه په پښتو ژبه کې ده؛ نو د پښتو ژبې ټول ادبيات په نظر کې نيول شوي دي او هم په دې ليکنه کې روانه او ساده ژبه کارول شوې ده.

کوشش مې کړي دی هره موثقه او دقيقه سرچينه مې چې ترلاسه کړي ده، په يو نه يو ډول مې د خپلې څېړنې په بشپړولو کې گټه ورڅخه پورته کړي ده، دا معنا چې خپل انساني نهايي کوشش مې کړي دي؛ ترڅو موضوع له هره اړخه وڅيړل شي او لوستونکې ورڅخه بشپړه گټه پورته کړي. د سکوت حق مفهوم په لاندې ډول توضيح کوو:

د سکوت يا د چوپتيا حق پېژندنه

سکوت په لغت کې خاموشي، خبرې نه کول، آرام کيدل، دکلام ترکول، سکون، چپوالي، همدارنگه د مرگ په معنى سره هم راغلی دی.

په اصطلاح کې سکوت: د هغې شخص حالت ته وايي، چې اراده يې په صريح ډول نه وي څرگنده کړي او هم يې کوم کار يې نه وي ترسره کړي، چې له رفتار څخه يې د هغې اراده استنباط کړو.

همدارنگه د مظنون او د متهم سکوت داسې هم تعريف شوی: د وينا په نه بيانولو کې د متهم په کامله توگه آزادۍ ته سکوت وايي.

معنی دا کله چې يو شخص په يو تور باندې تورن شي کولی شي سکوت اختيار کړي او له خبرو کولو څخه منع راوړي.

د سکوت په هکله کلي قاعده دا ده، چې: «لا ينسب الى ساکت قول» ژباړه: يعنې ساکت شخص ته د نسبت قول نه راجع کېږي. لومړی کس چې دا قاعده يې بيان کړه هغه امام شافعي رحمه الله دی. (تأيب، ۱۳۹۴، ص. ۲۰۲) د سکوت حق په دې مفهوم دی، چې مظنون او متهم حق لري؛ ترڅو د کشفې، عدلي او قضايي ارگانونو پوښتنو ته د ځواب له ورکولو څخه ډډه وکړي. په داسې مواردو کې کشفې، عدلي او قضايي ارگانونه نشي کولای چې مظنون او متهم ځواب ورکولو ته مجبور کړي. نوموړي ارگانونه دنده لري، که چيرې مظنون او متهم د دوی پوښتنو ته ځواب ورنکړي، نوموړي ارگانونه به موضوع په محضر کې ثبتوي؛ نو په داسې مواردو کې د تحقيق ارگانونه کولای شي، چې د اثبات نورو دلايلو پر بنسټ د متهم جرم په اثبات ورسوي.

د سکوت حق په واقعيت کې د افرادو او اشخاصو د شخصيت او کرامت ته احترام کول دي؛ نو پر اشخاصو باندې د ناروا تور لگول په حقيقت کې د انسان پر کرامت او شخصيت باندې تیری دی. پر هغه شخص باندې چې د جرم د تور ارتکاب واردېږي، بايد نوموړي ته لازم فرصت او موقع برابره شي، چې له ځانه دفاع وکړي او له ځانه وارده تور دفع کړي؛ ځکه براءت الذمه، اصل او د تور لگول د دې امر استثناء ده؛ نو ځکه نشو کولای، چې يوازې د تور په واردولو سره او د څرگندو دلايلو او مدارکو له وړاندې کولو پرته، چې وروسته د تحقيق په جريان کې په لاس راځي، مظنون او متهم د ځواب ورکولو ته مجبور کړو. د څارنوال لخوا د اتهام د واردولو په صورت کې؛ بايد شخص د بشپړ امنيت، اطمینان او آزادۍ په فضا کې، اتهام رد کړي، او بايد هيڅ ډول محدوديت او فشار پر متهم وارد نشي، چې د هغې اراده سلب کړي. (هاشمي، ۱۳۹۳، ص. ۲۸)

د پورته توضيحاتو په نظر کې نيولو سره، ویلی شو، چې د سکوت حق د متهم اصلي حقوقو له جملې څخه گڼل کېږي او هيڅوک د څارنوال په گډون نشي کولای، چې د جبر او زور او فريبانه وسايلو په کارولو سره متهم مجبور کړي؛ ترڅو د ځان پر وړاندې شهادت اداء کړي او يا په قضيه کې ځان مقصر او مسؤول وگڼي؛ نو له دې امله دې حق ته د خپل ځان د ملامت گڼلو منعې په نوم هم يادېږي.

څارنوال مکلف دی، چې د تحقيق په جريان کې مظنون او متهم له دې حق څخه خبر کړي، چې کولی شي له ځواب ورکولو څخه ډډه وکړي. که چيرې له متهم څخه د هغې له رضا او رغبت پرته اظهارات واخيستل شي، که څه هم دا اظهارات د زور او فشار له طريقه په لاس راغلي وي او يا دا چې مستنطق د اظهاراتو د لاسته راوړلو له پاره د حيلې او فريب په وسيله او يا هم د وعدې او وعيد له طريقه متهم اظهاراتو ته مجبور کړي، څارنوال نشي کولای چې جرم د اثبات د دليل په حيث ترې گټه پورته کړي. (علامه، ۱۳۹۸، ص. ۱۶۰)

په واقعیت کې یو له هغو مواردو څخه چې د شخص آزادي او امنیت ته تعرض وگڼو، د ټولنې پر افرادو یې بنیاده او بې اساسه د اتهام منسوبول دي او که چیرې په عمل کې داسې کړنه ترسره شي، چې دا وارده اتهام چې اصلاً وارد نه دی، د متقالبه وسایلو په کارونې سره په اثبات ورسېږي، انسانیت او انساني کرامت اصل د تعرض او تجاوز لاندې راځي، د عدالت پر پیکر باندې خدشه واردېږي.

له یوې خوا متهم په هغه اوضاعو او احوالو کې چې قرار نیسي، ممکن هغه په داسې حالاتو کې تر تهدید لاندې راشي ونیسي، له بله پلوه په داسې حالت کې خپله تورن د دې حالاتو کې تر تاثیر لاندې راځي، یعنې کله چې پر متهم باندې تور وارد شي، متهم یو ډول روحي تزلزل او د عدم امنیت احساس کوي او له بله پلوه د هغې انساني کرامت، شخصیت او حیثیت تر پښتنو لاندې راځي. په دې حالت کې د متهم د سکوت حق په رسمیت پیژندل او د هغې سره د متهم گټې په نظر کې نیول، متهم ته د دې فرصت او موقع برابر وي، چې په خپل حال کې وي او اطمینان او آرامی سره تصمیم ونیسي. د دې یوه بیلگه په هغه مدافع وکیلانو او حقوقپوهانو کې لیدل شو، چې په داسې حالاتو کې د علمیت او حقوقي پوهې با وجود، د دې له پاره چې کومه تیره وتنه ونکړي، د ځان له پاره بل مدافع وکیل ټاکي (رسولي، ۱۳۹۷، ص. ۱۸۱).

د سکوت حق مخینه

د سکوت حق په واقعیت کې د بشر حقوقو نوي لاسته راوړنه ده، چې د حقوقو علماو د یو لړ هڅې او مبارزې په نتیجه کې ترلاسه شوي دي. څرنگه چې په ابتدا کې دا حق په رسمیت نه پیژاندل کیده، د ځینو قضاتو او د حقوقو پوهانو نظر پر دې اصل باندې ولاړ و، چې که چېرې متهم د څارنوال او قاضي پر وړاندې پوښتنو ته له ځواب ورکولو څخه ډډه وکړي، دا امر په واقعیت کې د عدلي او قضایي ارگانونو پر وړاندې یو ډول سرکشي او نافرمانی گڼل کیده؛ نو د متهم سکوت نه یوازې د هغې د براءت سبب نه کېږي؛ بلکې د قضایي او عدلي ارگانونو پر وړاندې تمرد او سرکشي دلیل او قرینه گڼل کیده او هغې له پاره به د مجازاتو په برخه کې مشدده حالت هم په پام کې نیول کیده.

کله چې په لومړي ځل د سکوت حق څخه یادونه وشي، په ۱۸۳۶ م کال کې د فرانسې هیواد دیوان په خپله صادره پریکړه کې د سکوت حق په رسمیت نه پیژني او دا حرکت یو ډول د قانون د احکامو رعایت څخه یو ډول سرغړونه گڼله او په قضایي جلسه کې د حضور څخه د ډډه کولو په معنا پیژندله کیده. د وخت په تیریدو سره د فرانسې د محاکمو دا پریکړه د فوستن هیلې لخوا تر شدید انتقاد لاندې راشي. نوموړي عالم داسې استدلال کاوه چې، د دې دوو موضوعاتو ترمنځ څرگند توپیر شتون لري؛ ځکه د سکوت حق څخه گټه پورته کول یو

معنوي عمل دی او په قضايي جلسه کې د متهم عدم حضور يو مادي عمل او د مؤجه عذر او معقول عذر له شتون پرته د قوانينو او عدالت څخه سرغړونه ده. نوموړی په دې تړاو داسې نظر څرگندويي: «پوښتنو ته ځواب نه ورکول، د دفاع حق د اجراء يوه برخه ده، بل مفهوم نلري. د دې حق پر بنسټ متهم کولای شي، چې څه ډول لازمه گڼي پوښتنو ته د ځواب ورکولو څخه ډډه وکړي او يا هم پوښتنو ته ځواب ورکړي. آيا متهم ملزم دي، چې متهم شي. آيا هر هغه څه چې هغې ته نسبت ورکول کېږي، پر هغې اقرار وکړي؟ په داسې حال کې چې هر هغه څه چې نوموړي ته نسبت ورکول کېږي، له هغې څخه انکار وکړي؛ نو ولي ونشي کولای چې متهم سکوت وکړي او ممکن د هغې اظهارات ناسم وي، ولي ونشي کولای، چې دا حق ولري؛ ترڅو اصلاً څه اظهار ونکړي.»

د دې عالم دې نظر څرگندول په هغه وخت کې د نوموړي په مقابل کې غبرگونونه درلودل. د هغې له ډلې څخه يو هم سزار بيکاريا، د دې نظر پر وړاندې د ټولنې د گټو په خاطر استناد کړی دی او دا کار يې د عامه گټې خلاف گڼلی دی او د مجازات د گټې د نظريې پر بنسټ، د دې طرفدار دی، چې پر داسې شخص باندې د عدلي او قضايي ارگانونو پر وړاندې سکوت کوي بايد شديد مجازات تطبيق شي.

اخلاق پالوونکي بيا داسې نظر لري، چې متهم کولای شي، د قانون له منگولو څخه تېسته وکړي پرته له دې چې نورو ته زيان ورسوي، د څارنوال پوښتنو ته له ځواب ورکولو څخه ډډه وکړي. (رسولي، ۱۳۹۳، ص. ۱۸۹)

د مظنون او متهم د سکوت حق بنسټونه:

د سکوت د حق له پاره عمدتاً څلور بنسټونه ذکر کولای شو:

۱- د برائت الذمي اصل: د متهم د سکوت حق تر ټولو اساسي ترين بنسټ، د متهم د سکوت حق اصل دی. د دې اصل اهميت په دې کې دی، چې د مظنون او متهم سره؛ ترڅو چې د محکمې په قطعي حکم محکوم عليه پېژندل کېږي، بايد د شخص په حيث د مظنون او متهم سره د جزايي اجرااتو په ټولو پړاوونو کې بايد د بيگناه شخص په حيث چلند ورسره وشي.

د دې اصل پر بنسټ، د متهم د مقصر گڼلو له پاره او همدارنگه پر هغې د مجازاتو تطبيق يوازې هغه وخت ممکن دي، حکم قطعي او يا نهايي شي او له بله پلوه د جرم د اثبات مسؤوليت د څارنوال پر غاړه دی، چې د متهم جرم ثابت کړي او متهم د خپلې بې گناهي د اثبات رسولو کوم مکلفيت نلري. د جزا په حقوقو کې برائت د متهم بې گناهي يو اصل دی؛ مگر دا چې د هغې مخالف دليل وجود ولري. د دې اصل پر بنسټ متهم ملزم نه دی، چې خپله بې گناهي په اثبات ورسوي او په نتيجه کې کولای شي، چې سکوت اختيار کړي؛ نو له متهم شخص څخه

هر ډول پوښتنه، د هغې له رضایت پرته غیر مؤجه او ناسم امر گڼلې کېږي او که چیرې متهم مایل نه وي چې پوښتنو ته ځواب ورکړي، نشو کولای، چې دې عمل ته یې مجبور کړو.

۲- د ارادې او اختیار د آزادي اصل: د سکوت حق دوهم بنسټ هغه د انسان آزادي ده او ترڅو چې شخص په خپله اراده او د بشپړې آزادی په درلودلو سره په عمل باندې اعتراف او اقرار ونکړي، له متهم څخه د هر ډول اعتراف او اقرار ترلاسه کول جبري او قانوني اعتبار او ارزښت نلري او نشو کولای چې دا ډول اعتراف او اقرار د جرم د اثبات له پاره دلیل وگڼو:

۳- د البینه علی المدعی اصل: یو اصل وجود لري، چې د هغې پر بنسټ البینه علی المدعی دی. د دې اصل پر بنسټ، د اثبات دنده د هغې چا پر غاړه ده، چې دعوی کوي او په جزایي قضایاوو کې اصل دا دی، چې د اثبات دنده د څارنوال پر غاړه دی؛ نو متهم مکلف نه دی؛ ترڅو خپله بې گناهې په اثبات ورسوي او یا د خپلې بې گناهې له پاره دلیل ذکر کړي.

۴- څلورم اصل، چې په دې رابطه وجود لري، دا دی، چې هیڅوک په دې مجبور نه دي، چې پر خپل ځان باندې دلیل وړاندې کړي یا په بل عبارت خپل ځان مجرم ثابت کړي. (رحمدل، ۱۳۸۵، ص. ۱۹۰)

د سکوت حق ډولونه

سکوت حق پر دوه ډوله دی.

۱- طبعي سکوت: طبعي سکوت هغه دي، چې مظنون او متهم کونې یا کونگ وي او یا په محکمه کې چې محاکمه کېږي، د هغې په ژبه باندې نه پوهېږي. که مظنون او متهم په لیکلو او کتابت باندې پوهېږي، بیا کومه ستونزه نشته؛ خو که په لیکلو او کتابت باندې نه پوهېږي بیا دولت مکلفیت لري، چې د دوی له پاره ژباړن وگماري؛ ترڅو د دوی دا ستونزه حل شي او د بې وزله مظنون او متهم له پاره ژباړن د دولت په لگښت نیول کېږي.

۲- عمدي سکوت: عمدي سکوت د جزایي اجراآتو په ټولو پړاوونو کې د کشفې، عدلي او قضایي ارگانونو له پوښتنو څخه د مظنون او متهم ډډه کولو ته عمدي سکوت وايي، چې زموږ د بحث اصلي موضوع هم عمدي یا قصدي سکوت دی. (شینواري، ۱۳۹۹، ص. ۳)

په اسلامي شریعت کې د مظنون او متهم د سکوت حق دلایل

۱- په اسلامي شریعت کې په خپله شارع د جرم اعتراف کوونکي ته له اعتراف څخه د گرځیدلو او رجوع سپارښتنه کړې ده؛ نو ځکه پیغمبر صلی الله علیه وسلم هغه څوک به چې له اعتراف څخه رجوع وکړه، هیڅکله

به په دوی باندې حد نه دی جاري کړی او له دې څخه معلومېږي، چې په اسلامي شريعت کې کشفې، عدلي او قضايي ارگانونه مظنون او متهم نشي مجبورلې چې په جرم اعتراف وکړي.

۲- پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي، چې حدود په شبهاتو سره ساقط کړئ؛ ځکه د امام له پاره دا دي، چې که په عفو او بخشش کې خطا وکړي نه دا چې د مجازاتو په تطبیق کې اشتباه او تیروتنه وکړي.

نو د اسلامي شريعت او د قوانینو له نظره مظنون او متهم د سکوت حق لري او د مظنون او متهم له رضا پرته به جبر، شکنجه، فريب او داسې نورو غیر قوانینو له لارې د اعتراف او اقرار ترلاسه کول باطل گڼل کېږي او جزايي اجراءات که په هر پړاو کې له بطلان سره مخامخ کېږي (شینواري، ۱۳۹۹، ص ۶۰).

د متهم د سکوت حق رسمیت پیژندنه په بین المللي اسنادو کې

که څه هم د متهم د سکوت حق د سیاسي او مدني حقوقو په بین المللي میثاق کې او همدارنگه د بشر حقوقو په نړیواله اعلامیه کې، که څه هم د سکوت حق څخه په صراحت سره ترې یادونه نه ده شوي؛ اما د ۱۱ مادې په اول بند کې یې د متهم د دفاع له پاره له ټولو لازمو تضمینونو څخه په عمل کې تاکید شوی دی او داسې بیان یې کړی دی، چې: «هر څوک چې د جرم پر ارتکاب تورن شوی وي؛ تر هغې بې گناه گڼل کېږي؛ ترڅو چې په یوه عمومي دعوی کې د هغې د فاع له پاره لازم تضمینونه تأمین شوي وي؛ نو د هغې تقصیر به قانوناً ثابت شي».

د پورته مادې د تعبیر پر بنسټ، که چیرې د ټولو تضمینونو تأمین د سیاسي او مدني حقوقو بین المللي میثاق د ۱۴ مادې د ۳ بند د (ز) او همدارنگه د بین المللي جزايي دیوان اساسنامې ۶۷ مادې د (ز) برخې احکامو په نظر کې نیولو سره د متهم د دفاع په رابطه د متهم له پاره لازم تضمینونه وگڼو، د بشر حقوقو نړیوالې اعلامیې د ۱۱ مادې صراحت پر بنسټ د دې تضمینونو له جملې یو هم د سکوت د حق رعایت گڼل کېږي، چې باید هغې ته احترام وشي او په عمل کې باید تطبیق شي.

د سیاسي او مدني حقوقو نړیوال میثاق د ۱۴ مادې د ۳ بند د (ز) جز د سکوت حق د رعایت په رابطه تصریح کوي چې: «هر څوک چې د جرم پر ارتکاب متهم شي (د هغې پر وړاندې د هر ډول اتهام د تثبیت په جریان کې) حق لري، چې د لاندې حد اقل تضمینونو څخه د کاملې تساوی سره برخمن شي:

(ز) مجبور نشي؛ ترڅو د خپل ځان پر وړاندې شهادت ورکړي او یا پر مجرم والي باندې اعتراف وکړي».

همدارنگه د متهم د سکوت حق د امریکا د بشر حقوقو میثاق ۸ ماده، ۲ فقره (ز) بند او د اروپا بشر حقوقو میثاق ۶ ماده کې هم تسجیل شوي دي.

د جنایې حقوقو بین المللي انجمن د ۱۹۳۹ کال په خپلې مصوبې کې داسې توضیح کوي: « شایسته ده، چې د خپل ځان متهم گڼلو منعې قاعده (د جرم پر ارتکاب د عدم اقرار حق) په قوانینو کې په صراحت سره پیش بینی شي او کله چې متهم پوښتنو ته له ځواب ورکولو څخه ډډه وکړي، محکمه نشي کولای چې هغه د محکومیت دلیل تلقی کړي».

په همدې ډول د ۱۹۵۳ کال د جزا حقوقو بین المللي منعقدہ کنفرانس، د خپلو سپارښتنو له جملې څخه په یوه کې ذکر کړي دي، چې:

« متهم باید پوښتنو ته په ځواب ورکولو مجبور نشي او باید آزاد پریښودل شي؛ ترڅو هغه لاره چې د هغې په مصلحت وي، انتخاب کړي».

د ملگرو ملتونو سازمان د حقوق بشر په کال ۱۹۶۲ کال کې سپارښتنه کړې ده، چې: « هیڅوک باید د خپل ځان پر وړاندې پر شهادت ورکولو مجبور کړی نشي او لازمه ده، چې هر هغه څوک ته چې نیول شوی او یا بازداشت شوی وي، د هر ډول پوښتنو او تحقیق څخه مخکښې باید هغې ته اعلام شي، چې د سکوت حق لري».

د جزایې بین المللي دیوان اساسنامې ۶۷ ماده تصریح کوي، چې: « متهم د شهادت پر اداء کولو او یا پر مجرمیت اعتراف کولو باندې مجبور نه دی او نشي کولای چې سکوت اختیار کړي، پرته له دې چې د هغې سکوت د انکار او یا د اعتراف په شان وگڼل شي».

د ۱۹۸۹ کال د ماشوم حقوقو مصوب میثاق ۴۰ مادې ۲ بند د ب جز د ۴ برخه د دې موضوع په رابطه له غړو دولتونو څخه غواړي؛ ترڅو د ماشوم د حقوقو د تضمین له پاره په قضایې مراجعو کې لاندې موضوع په پام کې ولري:

« د شهادت په ورکولو باندې نه مجبورول یا د تقصیر اظهارول، د مختلفو شاهدانو بررسی کول او یا د شرکت د اجازې کسبول او یا په مساوي شرایطو کې د هغې د شاهدانو بررسی».

دا یو مسلم اصل دی، چې د مظنون او متهم حقوق او آزادی باید د جزایې اجراءاتو په ټولو پړاونو کې رعایت شي او تر ټولو مهمه موضوع د برائت الذمې اصل دی او دا چې دا اصل متعدد نتایج لري، یوه نتیجه یې د مظنون او متهم پر ځان باندې د شهادت پر ورکولو او په مجرم والي باندې په اقرار باندې نه مجبورېږي او د مظنون او متهم د ارادې خلاف، په هغه اظهاراتو باندې مجبور شي، چې خپل ځان مجبور کړي. له بله پلوه د جرم د اثبات او الزام دلایلو راټولو دنده د مدعي العموم دنده ده.

د پورته اصولو په پام کې نيولو سره، دا قاعده، چې په بين المللي عرف کې د تأييد وړ گرځيدلی دی او ټول هيوادونه دا اصول په خپلو قوانينو کې تسجيل کړي دي او له هغې څخه پيروي کوي (رسولي، ۱۳۹۴، ص. ۳۱۶)

په تطبيقي حقوقو کې د سکوت د حق رعايت

د تورن د سکوت حق په اوس وخت کې د بين المللي اسنادو احکامو ته پام سره د هيوادونو په اساسي قوانينو کې او د دوی په جزايي قوانينو کې او همدارنگه په قضايي رويو کې تسجيل شوي دي او رعايت يې حتمي دی. د جاپان د ۱۹۴۶ کال اساسي قانون د ۳۹ مادې پر بنسټ، د متهم د سکوت حق د رعايت په هکله داسې بيان شوی دی، چې: «هيڅوک مجاز نه دی، چې پر ځان باندې شهادت ورکړي، له اجبار، شکنجه، تهديد، د نيونې د مودې اوږدولو څخه ترلاسه شوي اقرارونه، د دليل په توگه نه پيژندل کېږي».

د بلژيک په هيواد کې د متهم د سکوت حق د متهم دفاعي حق په حيث پيژندل شوی دی او هيڅ عدلي موظف حق نلري، چې متهم د خپل ځان پر وړاندې په شهادت باندې مجبور کړي.

د آلمان هيواد په جزايي قوانينو کې تصريح شوي دي، چې متهم هيڅ ډول دنده د خپل محکوميت په برخه کې نلري او هيڅ ډول مرسته او همکاري په خپل محکوميت کيدلو کې نشي کولای. د آلمان د جزايي اجراءاتو قانون د ۲۴۳ مادې ۴ بند کې او د ۱۳۶ مادې د ۱ بند پر بنسټ، متهم د سکوت حق لري، چې سکوت اختيار کړي. کشفې او عدلي ارگانونه مکلفيت لري، چې متهم د سکوت له حق څخه خبر کړي.

د انگلستان په هيواد کې د متهم څخه استنطاق د پوليسو د قانون پر اساس او د جزايي ادلي پر بنسټ ترسره کېږي. د نوموړي د C مجموعې ۱۱ بند پر بنسټ له متهم څخه په زور او جبر ځواب اخيستل، منع شوي دي، سربيره پر دې پوليس ته دنده سپارل شوي ده؛ ترڅو متهم د اظهاراتو د ورکولو او هم له اظهاراتو څخه د ډډه کولو له عواقبو څخه خبر کړي.

د فرانسې هيواد د جزايي اجراءاتو په اصولو کې، د سکوت حق په څرگند ډول تصريح شوی نه دی؛ اما په دې هيواد کې اجراءات په دې ډول دي، چې د بين المللي کنوانسيونونو په تبعيت کولو سره په عمل کې دا حق رعايت کېږي.

د امريکې هيواد د ۱۹۶۴ او ۱۹۶۶ په کلونو کې د عالي ديوان دوې صادري شوي پريکړې پر بنسټ دا حق يې په رسميت پيژندلی دی او هغه يې د متهم د دفاعي حق په حيث پيژندلی دی.

د کاناډا په هيواد کې هم د متهم د سکوت حق په رسميت پيژندل شوی دی، او د هغې پر بنسټ متهم حق لري، چې د مستنطق ته د ځواب له ورکولو څخه ډډه وکړي؛ اما په دې هيواد کې متهم مکلف دی؛ ترڅو د مطروحه پوښتنو پر وړاندې خپل نوم او شهرت بيان کړي.

د ایران هیواد په اساسي قانون کې د متهم د سکوت د حق په ارتباط حکم شتون نلري؛ اما په نورو قوانینو کې دا حق تسجیل شوی دی. څرنګه چې په جزایي امورو کې د انقلاب او د عمومي محاکم د جزایي اجرااتو اصولو په قانون کې توضیح شوي دي، چې: «قاضي په لومړي سر کې د متهم څخه مشخصات او هویت (نوم، د پلار نوم، فامیل، عمر، شغل، عیال او اولاد، تابعیت) او همدارنګه آدرس (ولایت، ښار...) پوښتنه کوي او هم متهم ته وایي چې د خپلو اظهاراتو عواقبو ته یې باید پام وي او وروسته اتهام او د اتهام دلایل په صریح ډول متهم ته تفهیم کوي او وروسته له هغې پر تحقیق باندې شروع کوي. پوښتنې باید مقیدې او واضح وي. تلقیني یا القاح کونکي پوښتنې یا د متهم اکراه او یا اجبار منع دي. څرنګه چې متهم د پوښتنې له ځواب ورکولو څخه ډډه وکړي، د هغې ډډه کول په صورت مجلس کې قید کېږي».

په همدې ډول په قانون کې متهم ته حق ورکړل شوی دی، هغو پوښتنو ته چې شخصي امورو سره ارتباط لري او د ارتکاب شوي جرم سره تړاو ونلري، کولای شي، چې ځواب ورنکړي. دا موضوع د واحدې مادې په ۱۱ بند کې په لاندې متن سره تسجیل شوی دی.

«هر متهم حق لري، چې د کشفی او عدلي ارګانونو هغو پوښتنو ته چې د جرم او تعقیب سره ارتباط لري او د متهم د شخصي او کورني موضوعاتو سره یې تړاو ولري، له ځواب ورکولو څخه ډډه وکړي».

څرنګه چې لیدل کېږي، چې د سکوت حق د ایران په جزایي قوانینو کې په ضمني ډول تسجیل شوی دی. واحدې ماده د متهم د کورني او شخصي امورو اړوند د جرم سره تړاو ونلري، له ځواب ورکولو څخه ډډه وکړي؛ اما په عام ډول متهم نشي کولای؛ ترڅو د مستنطق هر ډول پوښتنو په مقابل کې سکوت اختیار کړي (رسولي، ۱۳۹۳، ص. ۱۹۳).

په داخلي قوانینو کې د متهم د سکوت حق تضمین

د متهم د سکوت حق د افغانستان په اساسي قانون کې هم په ضمني ډول تسجیل شوی دی، چې پر بنسټ یې د افغانستان د اساسي قانون د بین المللي قوانینو او اسنادو په پیروۍ، شکنجه یې منع کړي ده. په دې ارتباط د اساسي قانون ۲۹ ماده صراحت لري چې:

«د انسان تعذیب منع دی. هېڅوک نه شي کولای، چې له بل شخص څخه حتی د حقایقو د ترلاسه کولو له پاره که څه هم تر تعقیب، نیونې یا توقیف لاندې وي او یا په جزا محکوم وي، د هغه د تعذیب له پاره اقدام وکړي یا یې د تعذیب امر ورکړي» (اساسي قانون، ۱۳۸۲، ماده ۲۹، ص. ۱۲).

د اساسي قانون په ۳۰ ماده کې ذکر شوي دي، چې: «له متهم يا بل شخص څخه په زور ترلاسه شوي څرگندونې، اقرار يا شهادت اعتبار نلري». (اساسي قانون، ۱۳۸۲، ماده ۳۰، ص. ۱۳)

«په جرم اقرار، د متهم هغه اعتراف ته وايي چې په کامل رضایت او د عقل د صحت په حالت کې، د واکمنې محکمې پر وړاندې ترسره شوی وي».

د متهم د سکوت حق د جزايي اجراآتو قانون کې په صريح ډول ذکر شوی دی. څرنگه چې د نوموړي قانون ۲۲ ماده کې تصريح شوی دی:

«(۱) تورن د هغې پوښتنې په وړاندې چې له هغې څخه کېږي، سکوت اختيار کړي. سکوت او له ځواب ورکولو څخه ډډه کولو موضوع په محضر کې درجېږي.

(۲) سکوت د هغه د بيان په حکم کې ندي.

(۳) هغه بيان، اقرار او شهادت چې له تورن يا شاهدانو څخه د تطميع، تهديد، تخويف (ويرولو) يا اکراه په وسيله ترلاسه شوی وي، اعتبار نلري.» (د جزايي اجراآتو قانون، ۱۳۹۳، ماده ۱۵۰، ص. ۱۳۲)

د پورته توضيحاتو په نظر کې نيولو سره، په لومړي قدم کې کشفی، عدلي او قضايي مؤظفين مکلفيت لري؛ ترڅو د مظنون او متهم او د هغې وي، جواز نلري.

په درېيم قدم کې، که چيرې دا ډول اظهارات له متهم څخه اوخيستل شي او نوموړی په هغې باندې رضایت ونلري يا په بل عبارت دا د نورو حقوقو د پيژندنې په ضمن کې بايد د کشف او تحقيق په پړاوو کې د سکوت له حق څخه هم خبر کړي.

په دويم قدم کې، له مظنون او متهم څخه د هر ډول اظهاراتو او بيانونو ترلاسه کول چې په جبري ډول وي او يا په حيله او فريب سره

اظهارات د قانون خلاف ترلاسه شوي وي، قانوني اعتبار به ونلري او نشو کولای چې د دليل په توگه د متهم په وړاندې وکارول شي.

په څلورم قدم کې، د عدلي او قضايي ارگانونه نشي کولای، د متهم سکوت، پر هغې باندې د الزام او اتهام دليل وگرځوي. په دې معنا، که چيرې متهم سکوت اختيار کړي او دوی داسې استدلال وکړي، چې نوموړی د قضې مسؤول او مقصر دی. څرنگه چې د افغانستان د ځينو ادارو په اجراآتو کې په تېره بيا په څارنواليو کې دا رويه

سابقه لري. په دې رابطه یو حقوقپوه لیکي چې: «سکوت باید د دلیل په توګه و نه ګڼل شي، د مجرمیت او ملامتیا استنباط د شخص د سکوت پر بنسټ منع دی».

په یوه کلام کې که ووايو، نشو کولای، چې متهم مجبور کړو؛ ترڅو پر خپل ځان باندې شهادت اداء کړي. یا دا ډول زمینه مساعدې شي، چې ترڅو د متهم د بیانونو په اوریدو سره پر هغو خبرو چې د هغې له پاره مسئولیت رمینځته کړي، استدلال وکړو؛ ځکه اصل دا دی، چې په قضایي قضیو کې د دلایل ټولول او د اتهام اثبات د مدعي العموم پر غاړه دی؛ ترڅو د نوموړي په کوشن او هڅې سره او د علمي روشونو په کارونې سره، د اتهام او الزام دلایل ټول کړي (زیرکسار، ۱۴۰۱، ص. ۹).

د مظنون او متهم د سکوت حق قلمرو

د تحقیق ارګانونه او قضیې ته رسیدنه د قضاتو په شمول، باید دا اصل په نظر کې ونیول شي، چې له متهم څخه باید حساب شوي پوښتنې مطرح کړي؛ ځکه دا امکان وجود لري، چې مستنطق د متهم پر وړاندې داسې پوښتنې مطرح کړي، چې دا پوښتنې مشروع وي او یا دا چې دا پوښتنې مشروع نه وي او دا امکان هم وجود ولري، چې د څارنوال لخوا د ځینو پوښتنو مطرح نه یوازې مشروع وي او نه حقیقت ته د رسیدو له پاره وي؛ بلکې په واقعیت کې د نوموړي پوښتنو مطرح کولو څخه موخه، پر متهم باندې د فشار راوړل وي؛ ترڅو متهم مجبور شي هغه څه ووايي، چې د هغې د ارادې او میل خلاف وي؛ نو پر دې بنسټ متهم حق لري، چې د هر ډول پوښتنو په مقابل کې چې د څارنوال لخوا مطرح کېږي، که چیرې مشروع وي؛ خو خیر او که چیرې مشروع نه وي او که د کوم هدف له پاره مطرح کېږي، متهم کولای شي، چې د سکوت له حق څخه استفاده وکړي؛ نو هغه پوښتنې چې له متهم څخه مطرح کېږي، باید په داسې ډول وي، چې:

لومړی دا چې پوښتنې باید مشروع وي او له قضیې سره تړاو ولري.

دویم، متهم باید په مکمله آزادی سره او په رضایت، اختیار او د ارادې په درلودلو سره پوښتنو ته ځواب ورکړي. د ځوابونو د ترلاسه کولو پر مهال باید هیڅ ډول اجبار او اکراه وجود ونلري.

درېم دا چې، مطرحه پوښتنې باید څارنوال او قاضي حقیقت ته رهنمائي کړي. (ستانکزی، ۱۴۰۰، ص. ۴۳)

څلورم دا چې، د ځوابونو په ترلاسه کولو کې د هر ډول حیلې او فریب څخه ډډه وشي.

نو د تحقیق ارګان حق نلري؛ ترڅو هر ډول پوښتنه چې وغواړي د ځواب د ترلاسه کولو له پاره له متهم څخه یې مطرح کړي؛ بلکې هغه پوښتنې مطرح کړي، چې مشروع وي او له ارتکابي جرم سره تړاو ولري. دا امکان هم وجود لري، چې څارنوال له متهم څخه هغه پوښتنې مطرح کړي، چې نه یوازې نامشروع وي؛ خو د پوښتنو له

مطرح کولو څخه هدف حقیقت ته رسیدل نه وي؛ بلکې موخه ترې پر تورن باندې د فشار واردول وي. په داسې مواردو کې د متهم مسلم حق دی؛ ترڅو د دا ډول پوښتنو په مقابل کې د ځواب ورکولو څخه ډډه وکړي او د خپل سکوت حق څخه استفاده وکړي. د بیلگې په ډول، کله چې یو شخص د مطبوعاتي جرم پر ارتکاب باندې متهم شي، او له هغې څخه پوښتنه وشي، چې آیا د چا سره نامشروع اړیکې لري او که نه؟ او یا د اختلاس د جرم له مرتکب څخه پوښتنه وشي، چې آیا کله د شراب څښلو د جرم په ارتکاب نیول شوی دی او که نه؟ (رسولي، ۱۳۹۷، ص. ۱۸۶).

هغه پوښتنو چې موخه یې د متهم تلقین وي هم د داسې پوښتنو مطرح کول ناسمې گڼل کېږي، لکه پر یو شخص باندې د سرقت د جرم تور وي؛ خو له هغې څخه دا ډول پوښتنه وشي، چې غلا شوی مال دې چیرته پټ کړی دی؟ او یا دا ډول پوښتنه وشي، چې غلا شوی مال یې پر چا باندې خرڅ کړی دی؟

په همدې ډول د هغو پوښتنو مطرح کول، چې هدف یې د متهم فریب وي جواز نلري. څرنگه چې متهم ته د درواغو وعده وکړل شي، چې که چیرې اعتراف وکړي له مجازاتو څخه به معاف شي او یا په مجازاتو کې به یې کموالی راشي؛ ځکه د دې امکان وجود لري، چې؛ ترڅو متهم د خلاصون په امید، د جرم پر ارتکاب اعتراف وکړي، اصلاً پر هغې باندې نه دی مرتکب شوی. که څه هم د عدلي او قضايي ارگانونه سره د متهم مرسته په ځینو مواردو کې کیدی شي، چې د هغې د مجازاتو د تخفیف سبب وگرځي؛ اما که چیرې هر ډول وعده له متهم سره د مجازاتو د تخفیف او یا د هغې د آزادۍ له پاره د دې له پاره چې پر جرم ارتکاب وکړي د متهم د فریب په موخه، دا ناسم امر دی.

څرنگه چې له متهم څخه په غیر قانوني توګه د دلیل ترلاسه کول د شکنجې، زور او اجبار په وسیله منع دی، په ورته ډول د تقلب او فریبانه وسایلو کارونه او د تلقیني پوښتنو مطرح کول، د بې هدفه گمراه کوونکي او له متهم څخه د بې ربطه پوښتنې مطرح کول هم جواز نلري او که چیرې څارنوال د دې طریقو څخه په استفاده پر متهم باندې اتهام وارد کړي، محکمه باید په داسې غیر مؤجه دلایلو باندې استناد ونکړي.

نو مظنون او متهم حق لري، چې څرنگه خپل مصلحت ویني د څارنوال د پوښتنو پر وړاندې ځواب ورکړي، یا دا چې د هر ډول پوښتنو ځواب ورکولو څخه ډډه وکړي؛ ځکه دوی ملزم نه دي، چې خپل ځانونه متهم کړي. دوی مکلفیت نلري، هر هغه څه چې دوی ته یې نسبت ورکړي، پر هغې باندې اعتراف وکړي، په هغه صورت کې چې د دوی له پاره د سکوت حق امکان هم وجود ولري، چې ګټه ترې پورته کړي یا دا چې هغه څه اظهار کړي، چې د واقعیت خلاف وي (رسولي، ۱۳۹۳، ص. ۱۹۷).

د مظنون او متهم سکوت د مستنطق د پوښتنو پر وړاندې د جنایې واقعي یا د قضیې د تأیید یا عدم تأیید په معنا نه ده. که چیرې د متهم سکوت د متهم په ګټه یا زیان باندې تعبیر شي، دا موضوع له متهم څخه د سکوت حق د سلب په معنا ده؛ نو پر دې بنسټ متهم حق لري د نورو اسنادو او شواهدو با وجود، سکوت وکړي؛ نو د متهم سکوت په خپل ذات کې جرم نه ګڼل کېږي.

دا موضوع د متهم د مؤقتي آزادۍ د سلب په رابطه هم مهم تاثیر لري؛ ځکه یوازې د سکوت د حق څخه ګټه پورته کول او د الزامي شوهډو او د نورو دلایلو د نه موجودیت په صورت کې، نشو کولای چې د متهم آزادي سلب کړو. د مؤقت آزادۍ سلب دلیل، دا دې، چې د شخص اتهامیت له پاره کافي شواهدو او دلایلو موجودیت ته اړتیا لري (رسولي، ۱۳۹۷، ص. ۱۸۹).

په دې رابطه د بین المللي جزایي اساسنامې ۶۷ مادې د (ز) بند داسې صراحت لري، چې د سکوت حق په رابطه په دریو پړاوونو کې باید پام وشي.

یو دا چې، متهم ته به حق او کامله آزادي ورکړل شي؛ ترڅو وکولای شي د مستنطق د پوښتنو په مقابل کې سکوت وکړي.

بل دا چې، که چیرې متهم د مستنطق د پوښتنو په مقابل کې سکوت وکړي، دا سکوت باید د واقعي د تأییدۍ په معنا نه وي او په دې دلیل باید متهم مجرم و نه ګڼل شي.

درېم دا چې، د سکوت حق باید متهم ته د هغې د استنطاق د دورې یو حق په حیث نوموړي ته توضیح شي یا په بل عبارت د کشف په پړاو کې او د تحقیق پر مهال باید نوموړی حق متهم ته تفهیم شي.

که چیرې متهم د تحقیق او د محاکمې پر مهال له مطروحه پوښتنو څخه ډډه وکړي، ولو که د متهم سکوت پر هر دلیل وي، دا سکوت نشو کولای چې د واقعي د تأییدۍ په معنا تلقي کړو؛ ځکه د سکوت د حق منل د واقعي د صحت د منلو په معنا وي؛ نو دا به په واقعیت کې د متهم د سکوت حق سلب د هغې د اساسي حقوقو د سلب په معنا به وي (رسولي، ۱۳۹۴، ص. ۳۱۷).

نو د پورته توضیحاتو پر بنسټ ویلای شو، چې: د مظنون او د متهم د سکوت حق د اساسي او اصلي حقوقو له ډلې څخه شمیرل کېږي او د عادلانه محاکمې مربوط ګڼل کېږي. دا حق په بین المللي اسنادو کې او په تطبیقي قوانینو کې منل شوی دی او د هغې په رعایت تاکید شوی دی. د هغې په پیروی سره دا حق د افغانستان په اساسي

قانون کې په ضمني ډول منل شوی دی او شکلي جزايي قوانينو کې په صريح ډول تسجيل شوی دی (رسولي، ۱۳۹۳، ص. ۱۹۸).

د متهم د سکوت حق رعايت په رابطه، بايد ذکر وکړو چې: کشفې او عدلي ارگانونه د گرفتاری او تحقيق پر مهال مکلفيت لري، چې متهم ته د پوښتنو له مطرح کولو څخه مخکېني تفهيم وکړي، چې دا موضوع د دوی له حقوقو جملې څخه گڼل کېږي او کولای شي، چې د مطروحه پوښتنو پر وړاندې له ځواب ورکولو څخه ډډه وکړي. يا دا چې سکوت اختيار کړي، په دې توگه د نوموړي سکوت هيڅ ډول جزايي عواقب هغې ته نه متوجې کوي.

- د سکوت له حق څخه ټول متهمين په تيره هغه متهمين چې مدافع وکیل نلري او کومه حقوقي پوهه او دانش هم نلري، دا يو ضروري امر دی؛ ځکه د تحقيق پر مهال ډېری مظنون او متهم د افکارو د پريشانۍ پر اساس د روحي فشار لاندې واقع کېږي او ممکن د دې او ضاعو او حالاتو لاندې د خپل ځان پر وړاندې اظهارات وړاندې کړي. يا دا چې ممکن اغفال شي او يا د ډار او شک سره مخامخ شي او يا دا تناقضونه ممکن د مظنون او متهم له پاره درد سر پيدا کړي.

- د نورو اشخاصو له پاره ولوکه، حقوقي سواد او دانش هم ولري، او يا دا چې رمزونو او د حقوقي قواعدو څخه هم آگاهي ولري، ډېر امکان لري، چې د تحقيق سره د مخامخ کيدلو پر مهال، تر تاثير لاندې واقع شي. ايجابوي، چې د لازم فرصت په ترلاسه کولو سره، متهم خپله آرامتيا بيا ترلاسه کړي او په ډاډ او کاملې آزادۍ سره او يا د مدافع وکیل له طريقه او د هغې سره په مشوره، هغه څه چې لازم دی مستنطق ته بيان کړي (رسولي، ۱۳۹۷، ص. ۱۹۰).

د مظنون او متهم د سکوت حق آثار

د مظنون او متهم د سکوت حق د انساني حقوقو اصولو سره موافق دی. د مظنون او متهم د سکوت حق خلاف استنباطونه د هغوی پر سکوت حق مستقيم تاثير لري. که چيرې د سکوت حق د مظنون او متهم پر وړاندې تفسير شي، دا به مظنون او متهم دېته اړ کړي، چې د حق خلاف اظهارات او بيانات وړاندې کړي، او همدارنگه داسې نشو کولای چې مظنون او متهم ته ووايو، چې هم د سکوت حق او هم د دوی د سکوت د دوی پر وړاندې تفسير کړو. متهم پر خپل سکوت سره د اثبات ټول مسؤوليت د مدعي العموم پر غاړه اچوي؛ نو د جزايي دعوی او د جرم اثبات د مدعي العموم مسؤوليت دی او داسې ویلی شو، چې په جزايي دعوی کې د سکوت آثار انکار دی او په مدني قانون کې سکوت، قسم دی، چې نکول کېږي او دې موضوع ته د مدني محاکماتو اصولو قانون ۲۷۲ ماده صراحت لري. په اصل کې د سکوت حق له مظنون څخه د مادي او معنوي اکراه په وسيله د اعتراف اخيستلو مخنيوی کوي؛ چون نيوونه يا گرفتاري د جرم د کشف مرحله يو له مواردو څخه گڼل کېږي او د جرم د

کشف مرحله د قضايي پروسې اساس او تهداب جوړوي، که چيرې په مرحله کې اجراءات په قانوني ډول ترسره شي، وروستي اجراءات (تحقيق، تعقيب او محاکمه) چې پر هغې باندې ولاړ وي، په سمه توگه پر مخ وړل کېږي او که چيرې د جرم د کشف پړاوو بنسټ سم کينودل نشي او وروستي پړاوونه چې د کشف پړاوو پر بنسټ پر مخ وړل کېږي، منحرف کېږي، او د جنايي عدالت موخه چې هيڅ بې گناه بې موجه محاکمه او مجازات نشي او هيڅ گنهکار پې موجه د قانون له منگولو څخه فرار و نه کړي، نه ترلاسه کېږي (نيازمند، ۱۳۹۹، ص. ۱۴۴).

پايله

د دې کتابتوني علمي مقالې په اوږدو کې دې پايلو ته ورسيدو چې:

۱- کشفې، عدلي، او قضايي ارگانونه په دې وروستيو کې د عدالت د ښه تطبيق له پاره د مظنون او متهم حقوق ته ډېر پام کړی دی او ځينې دا حقوق يې د مظنون او متهم له اساسي او بنيادي حقوق گڼلي دي. په دې معنی کشفې، عدلي او قضايي مقامات د جزايي اجراءاتو په مختلفو پړاوونو کې د مظنون او متهم اساسي حقوق په تيره بيا د سکوت حق رعايت کړي او د عدم رعايت په صورت کې د مسؤولينو جزايي اجراءات تر پوښتنې لاندې راځي.

۲- د سکوت حق د عادلانه محاکمې يو له بنيادي اصولو څخه گڼل کېږي، چې د وگړو د حقوقو له جملې څخه يو حق دی، چې د جزايي اجراءاتو په ټولو پړاوونو کې بايد رعايت شي. د سکوت حق د مظنون او متهم له نورو حقونو څخه جوړ شوی يو حق دی، لکه د براءت الذمې حق، د شکنجې د منع حق، د انساني کرامت د ساتنې حق.

۳- د سکوت حق پر بنسټ منظنون او متهم د جزايي اجراءاتو په ټولو پړاوونو کې حق لري، چې سکوت اختيار کړي او د کشفې، عدلي او قضايي ارگانونو له پوښتنو څخه د کشف، تحقيق، تعقيب او د محاکمې په جريان کې ډډه وکړي او سکوت اختيار کړي.

۴- کشفې، عدلي او قضايي ارگانونه مکلفيت لري، چې د جزايي اجراءاتو په ټولو پړاوونو کې مظنون او متهم د سکوت له حق څخه خبر کړي او د مظنون او متهم د سکوت په صورت کې د دوی سکوت به په محضر کې درج کړي.

۵- د فقهي او قانون له حیثه د مظنون او متهم د سکوت حق په تعريف کې کوم داسې توپير نه ليدل کېږي؛ ځکه موخه يوه ده او د مظنون او متهم د خبرو څخه د شخص منع راوړلو او د وينا نه بيانولو ته وايي.

۶- که چيرتې مظنون او متهم گونگ يا کون وي؛ ديته طبيعي سکوت ويل کېږي، او په دې حالت کې په محکمه باندې لازم دي چې ژباړن، خبر او متخصص شخص ورته وگماري، او عمدي او قصدي سکوت هغه دی: چې

د کشفې، عدلي او قضايي ارگانونو لخوا مظنون او متهم ته پوښتنې راجع کېږي او مظنون او متهم يې له ځواب ورکولو څخه ډډه وکړي.

۵- کشفې، عدلي او قضايي ارگانونه مکلف دي، چې د جرم د اثبات دلایل پیدا کړي او د هغې پر بنسټ د مظنون او متهم باندې تور وارد کړي او يا يې بري الذمه وپيژني.

وړاندیزونه

۱- د پورته نتيجو پر بنسټ، کشفې، عدلي او قضايي ارگانونو ته وړاندیز کېږي، چې مظنون او متهم ته چې کوم حقوق په تيره بيا د سکوت حق په اسلامي شريعت، ملي او بين المللي قوانينو کې په نظر کې نیول شوي دي، د جزايي اجراآتو په مختلفو پړاوونو کې په نظر کې ونيسي؛ ځکه په عمل کې ډېری وخت لیدل کې چې له مظنون او متهم څخه اعتراف د زور او شکنجې په وسيله اخيستل کېږي، يعنې اصلاً د سکوت حق په پام کې نه نیول کېږي، چې دا معمولاً د کشفې، عدلي او قضايي ارگانونو د علمي، حقوقي او مسلکي کمزوريو له امله رامنځته کېږي، چې بايد د دوی په ظرفيت لوړونه کې جدي پاملرنه وشي.

۲- د تحقيق ارگانونو ته وړاندیز کېږي؛ ترڅو هغه مسئولین چې د تحقيق او تعقيب په پړاوونو کې د سکوت حق په پام کې نه نيسي، تر عدلي تعقيب لاندې يې ونيسي او د مجازاتو او د مکافاتو فرهنگ په بنسټيز کيدو کې رغنده رول ولوبوي.

۳- قضايي قوې ته وړاندیز کېږي، چې دا ډول قضایاوو کې چې د مظنون او متهم د سکوت حق په پام کې نه نيسي، او په داسې قضایاوو کې شبهه ولیدل شي، پر داسې قضایاوو کې خپل حکم يا پریکړه صادره نه کړي او همدارنگه کشفې، عدلي او قضايي ارگانونو مسئولین په خپلو دندو کې غفلت او سهل انگاري کوي، بايد د قانون منگلو ته وسپارل شي.

The right of the suspect and accused to remain silent

Associate Professor Amanullah Zadran, Shaikh Zayed University, Law and political science Faculty, Department of political science.

Email: amanullah.zadran@gmail.com

Abstract

The right to remain silent is not a separate right from other rights; rather, it is a combination of them. When talking about the right to remain silent, the principle of innocence, the prosecutor's obligation to prove guilt and the prohibition of torture of the accused to obtain information and confessions come to mind. In this regard, one of the important rights of the suspect and the accused that is granted to them when the charge is filed is discussed. That is, the right of the accused to remain silent. Detective agencies, Investigating bodies and judicial bodies have an obligation during arrest, investigation and trial to inform the perpetrator of the crime of all his rights, especially the right to remain silent; because if this right is not given, he may say something that he did not commit; then his right is lost; So, in this article, we have discussed all the principles related to the accused's right to remain silent. Also, we will discuss the definition of the right to remain silent, its types, and the right to remain silent in Islamic law. In this article, which is a bibliographical (descriptive-analytical) research article, I have come to the conclusion that the right to silence is enshrined in national laws and international documents, and based on it; the suspect and accused can take advantage of it at any time and refrain from answering the questions posed.

Key words: Accused, acquittal, burden of proof, defendant, silence right, suspect.

مأخذونه

- رحمدل، منصور. (۱۳۸۵ هـ ش). حق سکوت. مجله حقوق دادگستري، شماره 56 و 57.
- رسولي، اشرف. (۱۳۹۳ هـ ش). محاکمه عادلانه. (چ، ۱). کابل: انتشارات سعيد.
- رسولي، اشرف. (۱۳۹۴ هـ ش). شرح و توضيح قانون اجراءات جزايي. (چ، ۲). کابل: ناشر، انتشارات سعيد.
- رسولي، اشرف. (۱۳۹۷ هـ ش). اصول محاکمات جزايي. (چ، ۱). کابل: ناشر، انتشارات سعيد.
- زمانی، يوسف. (۱۳۹۳ هـ ش). د جزايي محاکماتو اصول. (چ، ۱). گردیز: خپروونکی، علمي خپرنډويه ټولنه.
- زیرکسار، حسين شريفی. (۱۴۰۱ هـ ش). جایگاه حقوق متهم در حقوق کیفری افغانستان. تهران: مجله
- بیشرفت های نوین در روانشناسی علوم تربیتی او آموزش و پرورش سال پنجم.
- ستانکزی، پرویز. (۱۴۰۰ هـ ش). اصول محاکمات جزايي. (چ، ۱). کابل: ناشر، انتشارات نوی مستقبل.
- شینواری، سمیع الله. (۱۳۹۹ هـ ش). د متهم د سکوت حق له اسلامي شریعت سره پرته له اییزه خپړنه. کابل: نوشته های فقهی حقوقی درباره جمهوری اسلامی افغانستان.
- <http://sarahoqq.blogfa.com/post/248>
- صلاح، احمد نژاد. (۱۳۹۱ هـ ش). بررسی فقهی و حقوقی سکوت در داد رسی مدنی. تهران: مجله علمی-پژوهشی پژوهش های فقهی.
- عدلی وزارت. (۱۳۸۲ هـ ش). اساسي قانون. کابل: پرله پسې گڼه ۱۰۳.
- عدلی وزارت. (۱۳۹۳ هـ ش). د جزايي اجراءاتو قانون. کابل: پرله پسې گڼه ۱۱۳۲.
- علامه، غلام حیدر. (۱۳۹۸ هـ ش). اصول محاکمات جزايي افغانستان. (چ، ۳). کابل: ناشر، دانشگاه ابن سینا.
- غلامی، حمیدالله. (۱۴۰۰ هـ ش). شرح قانون اجراءات جزايي. ج. ۱. (چ، ۱). کابل: ناشر، مؤسسه انتشارات مدیقصو.
- نیازمند، محمد عثمان. (۱۳۹۹ هـ ش). مبنای حق سکوت در افغانستان. کابل: د قضاء مجله، د سترې محکمې نشراتي ارگان.
- هاشمي، غازي. (۱۳۹۶ هـ ش). مزایا و نواقص قانون اجراءاتو جزايي. چ. ۱. کابل: انتشارات سعيد.

په نړيوالو خصوصي حقوقو کې د احوالي پېژندنه او د هغې ډولونه

پوهنوال محمد شفيق مندوږی، شیخ زاید پوهنتون، حقوقو او سیاسي علومو پوهنځی، سیاسي علومو او نړيوالو اړیکو څانګې استاد.

برېښنالیک: shafiqmandozy@gmail.com

لنډيز

په اوسني وخت کې اکثره هغه نړيوال موضوعات، چې د قوانینو ټکر په اساس را منځته کېږي او داخلي قوانین ورته رسېدنه نه شي کولی، احواله یې د حل لارو په سر کې قرار لري؛ نو په دې اساس احواله د نړيوالو خصوصي حقوقو د موضوعاتو او مسئلو په حل او فصل کې خورا زیاته مهمه ده، که څه هم اشخاص په یوه محل کې ژوند کوي او د دې محل سره مادي او حقوقي اړیکه لري، همدارنګه د سیاسي والي او حقوقي والي له حیثه له دولت سره تړاو لري؛ تر څو د دغه تړاو په موجب دولت د هغوی له منافعو څخه په بهر کې ملاتړ وکړي او په داخل کې هم نوموړي اشخاص له هغو حقوقو څخه برخمن شي، چې دولت ټولو ته په نظر کې نیولي دي. په عمل کې اشخاص د مختلفو عواملو لکه: (سیاسي، اقتصادي، جنګي، تحصیلي، طبیعي حوادث او داسې نورو) له امله بهرنیو هیوادونو ته سفرونه کوي، همدارنګه د دولتونو په وسیله د ورود حق په رسمیت پېژندل، ملي قانون منل او د بهرنیو اتباعو په برخه کې د موضوعاتو او مسئلو په حل کې د احوالي اړینوالی را منځته کوي.

د اشخاصو په دایمي یا موقتي ډول په بهرني هیواد کې ژوند کول، د دې موجب کېږي چې یاد شوی هیواد د بهرنیو او خپلو اتباعو له پاره د احوالي قبول او یا نورو هیوادونو ته انتقالول په خپلو قوانینو کې ځای پر ځای کړي؛ تر څو بهرنیو اشخاصو ته په ځینو حقوقو قایل او د ځینو څخه یې محروم کړي، چې په ذکر شوي کتابتوني تحقیقي موضوع کې پرې هر اړخیز بحث شوی دی.

کلیدي کلمې: بهرني اشخاص، حقوقي اړیکه، سیاسي عوامل، مادي اړیکه، ملي قانون.

سريزه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين و على آله و اصحابه اجمعين.

کله چې په نړيوالو خصوصي حقوقو کې قاضي د يوې قضیې د حل له پاره د يو بل هېواد قانون غوره کوي، بايد وگوري چې د هغه هېواد د نړيوالو خصوصي حقوقو قواعد څه وايي، که هغه قواعد قضیه بېرته د اصلي هېواد قانون ته يا د بل هېواد قانون ته واستوي؛ نو دې ته اجازه وايي.

د مختلفو هېوادونو حقوقي نظامونه پدې موفق شوي دي، چې د متعارضو قوانينو مسئله په هغه محکمه کې چې مطرح کېږي د هغه محکمې قانون يې د يوه صالح قانون په توگه قبول کړی دی، چې په اوسني وخت کې په نوموړی قبوليت هم د هېوادونو له خوا ملاحظات او نيوکې شتون لري او د حل له پاره يې هلې ځلې جريان لري.

له بلې خوا په اوسني وخت کې به په نړۍ کې داسې هېواد پيدا نه شي، چې د دوی اتباع دې بل هېواد کې نه اوسېږي او يا په هغه هېواد کې د نورو هېوادونو اشخاص ونه اوسېږي، يعنې هرڅومره، چې د يوه هېواد متبوع اشخاص د هر اړخه په يوه ټاکلي ځای کې ژوند کوي د هغه ځای سره مادي او حقوقي رابطه لري. له سياسي او حقوقي پلوه د دولت سره اړيکه لري او د همدغو اړيکو پر بنياد هېوادونه په بهرکې د خپلو وگړو له حقوقو څخه حمايت کوي او په داخل کې دغه وگړي هم د هغو حقوقو درلودونکي دي، چې يو دولت يې د هغو له پاره په نظر کې نيسي. په عمل کې ليدل کېږي، چې ډېر اشخاص د مختلفو عواملو او پېښو پر اساس خپل اصلي ځای پرېږدي او په نورو هېوادونو کې ژوند غوره کوي؛ نو د دې له پاره چې نوموړي اشخاص په يوه بل هېواد کې د خپلو متبوع هېوادونو د قوانينو څخه استفاده وکړای شي او په دې مطمئن شي، چې په شخصي احوالو کې د متبوع هېواد قوانين تطبيق کېږي.

همدا ډول هغه اشخاص، چې غواړي بهرنيو هېوادونو ته لاړ شي او د اړونده هېوادونو سره سياسي، حقوقي او معنوي اړيکې ونه لري او په دغو هېوادونو کې په دايمي او مؤقتي ډول ژوند غوره کوي، د دې باعث گرځي، چې دولتونه يې د خپلو اتباعو څخه تفکيک کړي، چې پر اساس يې د ځينو حقوقو څخه محرومېږي او سره له دې انساني شخصيت پر دغه امر ملزم دی، چې انسان د هغه حقوقو درلودونکی شي، چې د ژوند له پاره ورته لازم او ضروري وي؛ نو دولتونه دغه عمل ته په پام د بهرنيانو حقوقو د ساتلو له پاره اجازه په نظر کې نيسي؛ نو په دې اساس اجازه او د هغې ډولونو پېژندل د نړيوالو خصوصي حقوقو د بحث يوه مهمه حقوقي موضوع ده، د دې له پاره، چې د ذکر شوي موضوع په ښه توگه وپېژنو؛ نو په دې څېړنيزه مقاله کې د احوالې په پېژندنه او ډولونو باندې بحث کوو.

د څېړنې موخې

د دې څېړنې مقالې موخې دا دي، چې لوستونکي به وپوهېږي، چې احواله د بشري حقوقو د ملاتړ له حیثه ارزښتناکه ده او بدون له احوالې څخه د نړيوالو خصوصي حقوقو موضوعاتو حل ته رسیدنه مشکله ده.

لوستونکي به د احوالې په ډولونو باندې وپوهېږي، هغه مسئلو ته چې په هغه کې د قوانینو تعارض موجود وي او د یوه هیواد داخلي قوانین ورته رسیدنه نه شي کولی او د بل هیواد د قوانینو څخه د استفادې او گټې اخستنې لارې روښانه شي.

د دې مقالې په اساس به لوستونکي په دې وپوهېږي، چې د خاصو شرایطو په اساس بهرني اشخاص د بعضو حقوقو څخه محرومېږي، که چېرته مونږ وغواړو چې بهرنی د خصوصي حقوقو څخه محروم کړو؛ نو نوموړی محرومیت داسې مفهوم افاده کوي، چې نوموړي بهرني ته په دې هیواد کې د ژوند کولو اجازه نه ورکول کېږي، ځکه چې په یوه هیواد کې ژوند کول د خصوصي او خصوصاً د شخصي احوالو حقوقو څخه پرته ممکن نه دی، چې نوموړی مطلب مونږ د احوالې په اساس تر لاسه کولی شو.

د کار مواد او میتود

دا مقاله د توصیفی څېړنې د نوعې څخه ده، چې د اطلاعاتو او معلوماتو په راټولو کې د کتابتوني میتود څخه گټه اخیستل شوي ده او له هغه مأخذونو او منابعو څخه پکې استفاده شوي ده، چې په نړيوالو او داخلي سطحه معتبر گڼل کېږي. کوشش مې کړی دی، چې موضوع له هرې نگاه څخه وڅېړل شي او لوستونکي یې په لوستلو کې نورو کتابونو ته اړ نه شي او بله دا چې زما لیکنه په پښتو ژبه کې ده؛ نو د پښتو ژبې ټول ادبیات په نظر کې نیول شوي دي او هم په دې لیکنه کې روانه او ساده ژبه کارول شوې ده.

څرنگه چې زما د لیکنې موضوع (په نړيوالو خصوصي حقوقو کې د احوالې پېژندنه او ډولونه) دي؛ د موضوع د ښه وضاحت له پاره به لومړی د احوالې مفهوم او پېژندنه، مثبت تعارض او منفي تعارض، د احوالې تاریخي څېړنه، په نړيوالو او د افغانستان په حقوقو کې احواله، د احوالې ډولونه، لومړی درجه احواله، دوهمه درجه احواله باندې خپله کتابتوني څېړنیزه لیکنه بشپړه کړم.

د احوالې مفهوم او پېژندنه

په نړيوالو خصوصي حقوقو کې د احوالې په لغت کې راستنیدلو یا بېرته استولو ته وایي او په اصطلاح کې احواله هغه حالت ته ویل کېږي، چې کله د یوې قضیې د حل له پاره د یوه بل هیواد د قانون کارول ټاکل کېږي؛ خو د

هغه هېواد د نړيوالو خصوصي حقوقو قواعد بيا دا قضيه بېرته د لومړي هېواد قانون ته يا د بل هېواد قانون ته راجع کوي. په بله وينا، احاله د قوانينو ترمنځ د راجع کولو يو ډول تعامل دی.

يا احاله په لغوي لحاظ حواله کول د کار يا امر بل شخص ته يا راجع کول او ليردول دي او په اصطلاح کې احاله د يوه حقوقي امر د ارجاع څخه عبارت ده کوم، چې د يوې قانوني حوزې څخه بلې قانوني حوزې ته صورت نيسي (نظام الدين، ص ۱۱۶).

يا په خلاصه توگه وايو، چې احاله د خصوصي د نړيوالو حقوقو له نظره د يوه حقوقي امر ارجاع کولو څخه عبارت ده، چې د يوه قانون د صلاحيت څخه د بل قانون صلاحيت ته محوله شي (حقوقي قاموس، ص ۷).

بايد يادونه وکړو، چې د کار يا امر حواله کول بايد د نړيوالو خصوصي حقوقو د صلاحيت په ساحه کې وي. په احاله کې لومړی قاضي دا تعيينوي، چې ايا په مطروحه قضيه کې واک لرونکی دی او که نه؟ د خپل واک د تعيين څخه وروسته د صالح قانون د ټاکنې له پاره د مطروحه موضوع په توصيف باندې اقدام کوي (چې د دې په وړاندې جزبي اقامه شوې موضوع په کومې حقوقي طبقې پورې اړه لري)، چې بالاخره د قوانينو د تعارض د حل د قاعدې په اساس صالح قانون ټاکي.

د قوانينو د تعارض د حل په نتيجه کې صالح قانون د دوه ډوله قواعدو څخه رامنځته ته کېږي، د نړيوالو خصوصي حقوقو قواعدو او د داخلي حقوقو پورې اړونده قواعد يا متني قواعدو څخه لکه څرنگه چې قاضي د قوانينو د تعارض د حل له پاره يا د محکمې د مقر هېواد قوانينو او يا هم خارجي صالح قانون ته مراجعه کوي امکان لري يو د دې دوو خالتونو سره مخامخ شي.

لومړی دا، چې آیا د قوانينو د تعارض د حل قاعده د صالح (واک لرونکي) قانون د ټاکنې له مخې د ماهوي قواعدو اعمالو ته تمايل کوي او که نه؟ لومړی فرض کوو، چې قاضي د بهرني صالح قانون ماهوي قواعدو په اعمال لاس پورې کوي، خو په دويم حالت کې داسې يو وضعيت رامنځ ته کېږي، چې په نړيوالو خصوصي حقوقو کې دغه وضعيت ته احاله وايي (صافي، ص ۲۰۳).

په عمومي ډول کله چې قاضي د يوې قضیې د حل له پاره د يو بل هېواد قانون ټاکي، بايد وگوري چې د هغه هېواد د نړيوالو خصوصي حقوقو قواعد څه وايي (د قوانينو تعارض په کې وجود لري او کنه) که هغه قضيه بېرته د اصلي هېواد قانون ته يا د بل هېواد قانون ته واستوي، نو دې ته احاله وايي. څرنگه چې دلته د قوانينو د تعارض څخه يادونه وشوه؛ نو د پوهيدنې له پاره لومړی د قوانينو مثبت او بيا منفي تعارضات د بحث لاندې ونيسو.

د قوانینو مثبت تعارض

په قوانینو کې مثبت تعارض هغه وخت مطرح کېږي، چې د خارجي عنصر د دخالت په اساس یوه موضوع په دوو هېوادونو پورې تړاو پیدا کړي او دواړه هېوادونه علاقه ولري، چې نوموړي موضوع ته رسیدنه وکړي او د قوانینو د تعارض د حل د قاعدې له مخې خپل ملي قوانین واکمن گڼي. مثلاً: یوه کورنۍ خپل هیواد ترک کوي او یوه بهرني هیواد کې استوگنه غوره کوي، هلته د خاوند او ښځې تر منځ د نفقې په ورکړه باندې دعوا پیدا کېږي، دلته که چېرې د کورنۍ متبوع هیواد قانون کې په شخصي احوالو باندې د متبوع هیواد قانون د تطبیق صراحت وجود ولري او له بله طرفه هغه محل کې چې دوی استوگنه غوره کړي ده، په شخصي احوالو باندې د محل قانون د تطبیق صراحت وجود ولري او دواړه هېوادونه موضوع ته د رسیدنې علاقه ولري او په خپلو قوانینو باندې استناد وکړي، دغې لیوالتیا او استناد ته د په قوانینو کې مثبت تعارض ویل کېږي (صافی، ص. ۲۰۴، ۲۰۵).

د قوانینو منفي تعارض

په قوانینو کې منفي تعارض هغه وخت واقع کېږي، چې موضوع په دوو هېوادونو پورې تړاو پیدا کړي؛ خو د مثبت تعارض بر خلاف هېڅکله د ذیدخلو هېوادونو (قوانین) د قوانینو د تعارض د حل قاعدې پر بنیاد خپل ملي یا داخلي قانون صلاحیت لرونکی نه گڼي بلکې غواړي چې د یو بهرني هېواد قانون موضوع ته رسیدگي وکړي. مثلاً: یوه بهرنی کورنۍ، چې د دوی شخصي احوال د استوگنځي د قانون تابع وي، په افغانستان کې استوگنه کوي او د طلاق دعوی د افغانستان په محاکمو کې غواړي اقامه کړي، قاضي د خپل صلاحیت د تعیین څخه او د دعوي د اصلي عنصر د ماهیت د تعیین څخه وروسته (طلاق)، چې د شخصي احوالو په حقوقي طبقې پورې اړه لري د قوانینو د تعارض د حل قاعدې په اساس واک لرونکی قانون ټاکي، لکه د افغانستان د مدني قانون د (۱۷) مادې د حکم پر بنسټ د مدني حالتونو او شخصي احوالو په مورد کې د بهرني شخص د متبوع دولت قانون د اعمال وړ دی؛ نو په دې قضیه کې صالح قانون بهرنی شمیرل کېږي (مدني قانون، ص. ۳۱).

په همدې مثال کې که بهرنی قاضي د قوانینو د تعارض د حل قاعدې ته مراجعه کوي نو گوري، چې د دوی د حقوقي سیستم په اساس (د بهرني د حقوقي سیستم په اساس) د شخصي احوالو حقوقي طبقه د شخص د اوسېدو د ځای (استوگنځي) د قانون تابع گڼل کېږي، یعنې په دې ځای کې د افغانستان قانون حاکم گڼل کېږي، چې د بهرني قاضي دغه حکم د بهرنی د قوانینو د واک سلب گڼل کېږي.

په پورته مثال کې گورو، چې د دواړو هېوادونو علماء د قوانینو د تعارض د حل په قاعده او ذکر شوي دعوی کې په دې عقیده دي، چې د دوی ملي قانون صالح قانون نه دی او له دې طریقې د خپلو ملي قوانینو صلاحیت په

نوموړې دعوی باندې نفې کوي؛ نو بناءً د قوانینو د تعارض د حل د قوانینو تر منځ داسې (تعارض) رامنځ ته کېږي، چې د منفي تعارض یا د احوال په نامه یادېږي؛ نو په دې اساس په هر حقوقي نظام کې احواله د دوه ډوله قاعدو د وجود څخه رامنځ ته کېږي، چې یو یې د تعارض د حل قاعده ده او بله یې مادي قاعده ده.

د تعارض د حل قاعده یواځې صلاحیت لرونکې قانون ټاکي، چې د نوموړي هېواد نړیوال قانون هم گڼل کېږي، چې موضوع مستقیماً نه حل کوي او بله مادي قاعده ده، چې مستقیماً موضوع حل کوي، چې دغه قاعده د هر هېواد د داخلي قانون یوه برخه ده لکه څرنګه، چې پوهېږو د اهلیت، نکاح او میراث پورې اړونده مسئلو کې د افغانستان داخلي قانون تطبیقوي، ولې د بهرنیو اشخاصو په پورتنیو مسئلو کې (د شخصي احوالو مسئلو کې) د متبوع هېواد د قوانینو تابع ګڼي.

په پورته ذکر شوې فرضیه کې که افغانستان د نړیوالو اصولو (د تعارض د حل قاعده) خارجي قانون صلاحیت لرونکې ګڼي یعنې د افغانستان محکمه، بهرنی قانون واکمن ګڼي؛ خو د بهرني قانون د اجراء په وخت کې افغانستان محکمې د دې ستونزې سره مخامخ کېږي، چې آیا په اړونده موضوع کې د بهرني هېواد، داخلي قانون (مادي قاعدې) اعمال شي، که د نوموړي هېواد نړیوال قانون (د تعارض د حل قاعده) یعنې د تعارض د حل قاعدې څخه په دې ځای کې هدف دا دی، چې د بهرني هېواد قوانین په مجموعي ډول تطبیق شي یعنې کله، چې د محکمې د مقر هېواد قاضي، د خپل هېواد د قوانینو د تعارض د حل قاعدې پر بنسټ د بهرني هېواد ملي قانون ته مراجعه کوي، چې د دغو حل لارو په موارد کې حقوقدانان دوه ډلې شوي دي.

لومړۍ ډله حقوقدانان په دې عقیده دي، چې د قوانینو د تعارض د حل د قواعدو څخه یوازینی منظور د بهرني هېواد د مادي یا ماهوي قوانینو اعمال دی او مونږ باید د نوموړي هېواد د قوانینو د تعارض حل قواعد په کلي ډول په نظر کې ونه نیسو، د دې منطق په دې کې دی، چې د قوانینو د تعارض د حل قواعد یوازې مونږ ته په هماغه مطروحه مسئله کې (هغه جزیي مسئله چې د قاضي په وړاندې اقامه شوي) د خارجي هېواد د قانون د اعمال اجازه راکوي.

دویمه ډله حقوقدانان په دې عقیده دي، چې د حقوقدانانو یا قضاتو له خوا د یوه هېواد د ملي او داخلي حقوقو تر منځ تفریک ممکن نه دی؛ نو په همدې اساس په شخصي احوالو پورې اړونده مسئلو کې د افغانستان د قوانینو د تعارض د حل قواعد، صالح قانون د بهرنی ګڼي یعنې په دې ځای کې د افغانستان قوانین د بهرنی هېواد بین المللي قانون (د تعارض حل قاعده) قابل د اعمال ګڼي، چې د بهرني هېواد د خپل بین المللي قانون له مخې دغه

موضوع (د استوګنځۍ) د اصل پربنسټ بېرته اولي هېواد ته ارجاع کوي، او په نتیجه کې احواله رامنځته ته کېږي (صافي، ص. ۲۰۶، ۲۰۷).

د احوالي تاريخي څېړنه

احاله په لومړنيو پېړيو کې، چې د قوانينو تعارض موضوع محدوده وه، ځکه چې د روم سترواکي په يوه واحد قانون اداره کيده او د ملتونو حقوقو له لارې د بهرنيانو له پاره ځانګړي اصول موجود وو؛ خو د احوالي له پاره يو واحد اصل موجود نه و، بيا هم ویلی شو، چې په نوموړي دوره کې د احوالي له پاره په راتلونکي ابتدايي فکري زمینه برابره کړه.

په منځنيو پېړيو کې په اروپا کې د کوچنيو ښاري دولتونو او سلطنتونو ترمنځ د سوداګرۍ او مهاجرت زیاتیدو سره د قوانينو تعارض ستونزه را پیدا شوه او کوشش وشو، چې د قوانينو د تعارض په صورت د محل ځای قانون تطبیق شي، باید وویل شي چې په نوموړي دوره کې هم احواله په رسمي توګه نه وه را منځته شوي؛ خو د بهرني قانون د منلو او بېرته استولو نظر په ځینو قضیو او مسئلو د تطبیق وړ شمېرل شوی وو.

په نولسمه پېړۍ کې د فرانسې په قضايي رویه کې د احوالي موضوع د لومړي ځل له پاره په (۱۸۷۸) میلادي کال کې د فورګو د یو وارث د عوایدو او املاکو د داريې تر منځ د فرانسې په دیوان کې مطرح شوه، او د (فورګو) د قضیې نوم یې خپل کړو، چې د دې قضیې حل څو کاله دوام وکړو، چې بالاخره د فرانسې د عالي دیوان د حکم پر موجب حل شوه، چې همدغه قضیه د حقوقدانانو له خوا په زیاتو حقوقي مباحثو کې د مطرح کېدو نه وروسته په خصوصي بین المللي حقوقو کې د یوې قاعدې شکل ځان ته غوره کړو او په قراره قراره د ځینو هېوادونو له خوا ومنل شوه.

فورګو یو ماشوم و، چې د نامشروع اپیکو په نتیجه کې دنیا ته راغلی وو، نوموړی پنځه کلن و، چې د خپلې مور سره فرانسې ته راغی نوموړی د باویریا (جرمني) سیمې ته منسوب وو، او تر (۶۸) کلنۍ پورې یې په فرانسه کې اقامت درلود، چې تر دغه مودې پورې د ده استوګنځی په فرانسه کې رسمیت نه درلودو، او د دې قانوني استوګنځی (باویریا) ګڼل کېده، د استوګنځی د نه درلودلو او دې علت د فرانسې د مدني قانون (۱۳) ماده وه، چې د دې مادې پر بنسټ بهرنيانو ته په فرانسه کې د استوګنځي حق نه ورکول کېده.

کله چې په (۶۸) کلنۍ کې وفات شو، نو له ده څخه یو څه منقوله شتمني پاتې شوه، چې د دې د وفات څخه وروسته یواځې د ده ماما او خاله ژوندۍ وه، د دې دواړو په دې دلیل چې د فرانسې د قوانينو د تعارض حل قواعد

د میراث مسئلې د شخص د استوګنځی د قانون تابع ګڼي او د فورګو تر مرګه پورې د (باوریا) اقامت درلوده، نوموړي (خاله او ماما) د باوریا د قانون په اساس د فورګو مالونه خپل ځان ته منسوبول او د فرانسې د هېواد څخه یې غوښتل، چې دغه مالونه دوی ته وسپاري د فرانسې قانون دغه منقوله ترکه د فورګو یا دایمي استوګنځی (باوریا) د قانون تابع وګڼله د کوم قانون له مخې، چې د نوموړي ماما او خاله د فورګو میراث وړلی شو.

خو په مقابل کې د (باوریا) قانون بېرته موضوع د شخص د عملي استوګنځی (فرانسې) د قانون تابع وګڼله، چې د فرانسې هېواد بالاخره د نوموړي ماما او خاله په رسمیت ونه پېژندل او فورګو یې بې وارثه اعلان کړو او د ده مال د فرانسې د دولت پورې اړیکه پیدا کړه.

په (۱۹۱۰) میلادي کال کې یعنې د فورګو د قضیې څخه (۳۲) کاله وروسته د فرانسې عالي دیوان د سولیه (چې د امریکا د متحده ایالاتو یو تبعه وو) په قضیه باندې چې د فورګو د قضیې سره یې تقریباً مشابهت درلوده، د فورګو د قضیې د حکم په څېر یې حکم صادر کړو یعنې د فورګو حکم یې صریحاً تائید کړو.

همدارنګه په (۱۹۳۹) م کال کې د احوالې موضوع مجدداً رامنځ ته شوه، (د یو انګلېسي مېړه او ښځې تر منځ د طلاق په دعوی کې)، چې په دغه قضیه کې هم د فرانسې عالي دیوان هغه احکام چې پخوا د میراث په مورد کې صادر کړي وه، یو ځل بیا تائید کړه (مندوزی، ص. ۲۱۶-۲۱۸).

له پورتنیو توضیحاتو څخه معلومېږي، چې فرانسې قضایي رویې لومړې درجه احواله صریحاً قبوله کړېده، خو د دویمې درجې احوالې په هکله یې یو لړ اندېښنې درلودلې او د فرانسوي محاکمو د ۲۰ پېړۍ د دویمې نیمایي تر پیل پورې دغه احواله نه ده قبوله کړې، چې د دغې مودې څخه وروسته دویمه درجه احواله هم د فرانسې هېواد قبوله کړه.

په دې ډول د فرانسې قضایي رویې د هغو حقوقدانانو نظر تائید کولو کومو، چې د یو هېواد د حقوقي نظام په ننی اصل باندې معتقد وو، که څه هم دغه نظریه د انګلیستان په حقوقو او همدارنګه د المان په حقوقو کې او د فرانسې په پخوانیو حقوقو هم موجوده وه. که په دقیق ډول سره ووايو دغه مسئله د فورګو د قضیې څخه وروسته د فرانسې حقوقي نظام ته داخله شوه او په نړۍ کې یې شهرت پیدا کړو او اکثر و هیوادونو خپلو حقوقي نظامونو ته داخله کړه (صافی، ص. ۲۰۹-۲۱۱).

د افغانستان په حقوقو کې احواله

د احوالي په اړه د افغانستان په حقوقي نظام او په وضعي قوانينو کې کوم اسناد وجود نه لري، چې د هغې په اساس د احوالي مشروعيت او قانوني والی په مستقیمه توګه مستند کړو؛ خو بيا هم په ضمني توګه د افغانستان د (۱۳۵۵ هـ ش) کال د مدني قانون په (۳۴) ماده کې يې په ضمني توګه د احواله قبوليت تر سترګو کېږي، چې نوموړي ماده داسې صراحت لري (په هغه مواردو کې چې د باندنيو هېوادونو د قانون د تطبيق پيش بيني شوي وي د ذکر شوي قانون هغه موضوعي حکمونه، چې بين الدول خصوصي قانون پورې مربوط نه وي تطبيق کېږي، که د هغه دولت په قانون کې چې حکمونه يې د تطبيق وړ وي، د دينونه تعدد موجود وي؛ نو د هغه دين حکمونه پلي کېږي چې د هغه دولت قانون ټاکلي وي) (افضلي، رحيمي، ص. ۲۸۸، ۲۸۷).

همدا قسم د افغانستان مدني قانون (۳۵) ماده داسې صراحت لري، چې (د باندني هېواد حکمونه چې د مدني قانون په پورتنیو مواردو کې تصريح شوه په هغه حدودو کې د پلي کيدو وړ دي، چې په افغانستان کې د عمومي ادابو مخالف نه وي).

د ذکر شوي مادې څخه معلومېږي، چې په افغانستان کې د بهرنيو هېوادونو صرف متني قواعد په هغه صورت کې د تطبيق وړ دي، چې د عمومي ادابو خلاف نه وي.

په نتيجه کې ويلی شو، چې د احوالي په مورد د افغانستان په حقوقي نظام کې صرف متني يا ماهوي حکمونه هغه هم چې د عمومي ادابو سره ټکر ونه لري د پلي کيدو وړ دي او شکلي حکمونه د بهرنيو هېوادونه په هيڅ صورت نه پلي کېږي (مدني قانون، ص. ۳۸).

په نړيوالو حقوقو کې احواله

ټول هېوادونه د حاکميت اصل او د ملي منافعو په نظر کې نيولو سره د نړيوالو خصوصي قواعد منځته راوړي، بعضي هېوادونه ملي قانون يا د تابعيت قانون د اشخاصو په حقوقي اړيکو باندې د تطبيق وړ بولي او بعضي هېوادونه د اوسيدنې د ځای قانون په حقوقي اړيکو باندې قابل اجرا بولي، چې همدغه اختلاف د قوانينو د تعارض باعث کېږي او دغه تعارض ممکن په بعضو مواردو کې د لويو ستونزو د پيدا کيدو باعث شي. د ذکر شويو ستونزو د حل لپاره په نړيواله سطحه هم هڅې شوي دي د هغې جملې څخه د ۱۹۵۱م کال د نړيوال خصوصي حقوقو په کنفرانس کې يو مسوده لاسليک شوه او بالاخره په تصويب ورسیده، تر دې وروسته ۱۹۵۵م کال کې د جون په ۱۵ نېټه د لاهې کنوانسيون د ملي او استوګنځي قانون اړوند د مثبت تعارض د قواعدو او منفي

تعارض تر منځ په (۱۳) مادو کې تصویب شو، چې د نوموړي کنوانسیون د موادو لنډیز په لاندې ډول یادونه کوو (افضلی، رحیمی، ص. ۲۵۷).

د نوموړي کنوانسیون د لومړۍ مادې په اساس (هغه وخت، چې د وگړو متبوع هېواد د استوګنځي قانون د هغه په حقوقي اړیکو باندې پلي کړي، مگر د وگړو د اقامت د محل د حقوقو په اساس د تابعیت قانون د هغوی د شخصي احوالو په موضوعاتو باندې تطبیق کړي؛ نو د کنوانسیون ټول غړي دولتونه مکلف دي، چې د استوګنځي قانون په پرديو وگړو باندې تطبیق کړي، لکه څرنګه، چې لیدل کېږي په لومړۍ ماده کې لومړۍ درجه احاله قبوله شوي ده، د وگړو د استوګنځي د مقر قاضي ته د احالي د رعایت واک ورکول شوی دی، دا هم مهمه نه ده، چې دعوی کوم هېواد کې مطرح شوي، یوازې دا کفایت کوي، چې دعوه د استوګنځي په محل کې اقامه شوي وي.

د دویمې درجې احالي منځته راتلل هم محال نه دي ځکه دا هم امکان لري، چې دعوه د شخص په استوګنځي کې نه بلکې په یو هېواد کې اقامه شي او د محکمې مقر د تعارض د حل قواعد د شخص د استوګنځي د محل قانون ته احاله شي لڼده دا چې کنوانسیون دویمه درجه احاله نه ده منلې.

همدارنګه د نوموړي کنوانسیون دویمه ماده (هغه وخت، چې د وگړو متبوع او د استوګنځي د محل هېوادونه د استوګنځي قانون تجویز کړي ټول متعاهد هېوادونه مکلف دي، چې د وگړو د استوګنځي قانون د هغوی په حقوقي اړیکو باندې پلي کړي) په دې ماده کې هم پورتنی فرض کړل شوی تصور تر سترگو کېږي او ویلی شو، چې په دغه ځای کې هم دواړه ډوله احاله منل شوي ده یعنې، چې لومړۍ درجه احاله یې په مطلق او دویمه درجه احاله یې په مشروط ډول منلې ده.

همدارنګه د کنوانسیون د درېیمې مادې د حکم په اساس د شخص د متبوع هېواد او د شخص د اقامت د محل د توافق په صورت کې ټول غړي هېوادونه مکلف دي، چې ترڅو د وگړو په شخصي احوالو باندې د استوګنځي د قانون پر ځای ملي قانون پلي کړي، همدا قسم غړي هېوادونه د اوسیدنې د ځای قانون او یا د ملي قانون تطبیق هغه وخت تحقق پیدا کوي، چې د غړو هېوادونو له پاره هیڅ نوعه تعارض د هغه تطبیقي قوانینو او عمومي عاداتو ترمنځ وجود ونه لري.

پاتې د نه وي، چې هغه هېوادونه چې د ذکر شوي کنوانسیون غړیتوب نه لري، د غړیو هېوادونو لخوا د تابعیت او د استوګنې ځای قانون ورباندې الزامي نه دی (افضلی، رحیمی، ص. ۲۵۸، ۲۵۹).

د احوالي ډولونه

مخکې مو یادونه وکړه، چې احواله د یوه حقوقي امر د ارجاع څخه عبارت ده کوم، چې د یوې قانوني حوزې څخه بلې قانوني حوزې ته صورت نیسي او نوموړي ارجاع باید د خصوصي نړيوالو حقوقو په قلمرو کې وي او په دوه ډول ده، چې په لاندې ډول یې مطالعه کوو.

لومړۍ درجه احواله

دا هغه احواله ده، چې د یوه هیواد قانون د یوه بل هیواد په قانون باندې د یوې موضوع د حل او راسیدنې له پاره استناد وکړي، مگر دا دوهم دولت موضوع دوباره د همغه لومړني دولت قانون ته محوله کړي.

د بیلګې په ډول یوه ښځه او سړی د انگلستان تبعه په فرانسه کې ژوند کوي او په شخصي احوالو پورې اړوند په کومه مسئله کې یې اختلاف رامنځته شي؛ نو د تنازع د حل له پاره فرانسوی محکمې ته مراجعه کوي؛ خو د فرانسې د قانون له مخې د پردیو خلکو د شخصي احوالو پورې اړوند مسایل د هغې د متبوع هیواد د قانون په اساس حل و فصل کیږي؛ خو د بله پلوه د انگلستان د قانون له مخې د انگلسي وګړو شخصي احوال د اقامتگاه د قانون تابع دي: نو دوباره موضوع د فرانسې هیواد ته احواله کوي، اگر چې کیدای شي چې نوموړي احواله د دواړو هیوادونو ترمنځ په تکراري ډول صورت ونیسي؛ خو څرنگه چې نوموړي احواله یواځې په همغه یوه هیواد کې شوي ده نو لومړي درجه احواله ورته وایي (مندوزی، ص. ۲۱۵، ۲۱۶).

دویمه درجه احواله

دوهمه درجه هغه احواله ده، چې د موضوع لیرنه د قانون په اساس یو دریم هیواد قانون ته احواله کوي، چې دغه احواله د دوهمې درجې احوالې په نوم یادېږي. د پورته مثال په نظر کې نیولو سره که چیرې د فرانسې هیواد نوموړي موضوع دوباره د انگلستان هیواد ته احواله نه کړي او کوم دریم هیواد قانون ته احواله شي. یعنې لومړی د فرانسې له لوري انگلستان ته د متبوع د هیواد د قانون د تطبیق په اساس ولېږدول شي ته او بیا د فرانسې له خوا ایټالیا ته احواله شي، چې دا دوهمه درجه احواله ده، دا هغه وخت امکان لري، چې نوموړي ذکر شوي ښځه او سړی د موقت وخت له پاره په ایټالیا استوګنه اختیار کړي وي او موضوع په ایټالیا کې رامنځته شوي وي. (بشلیه....، ص. ۱۲۸-۱۳۲).

پايله

د نوموړي کتابتونې څېړنې په بهير کې لاندې پايلې ته ورسېدم، چې په نړيواله سطحه د موضوعاتو په حل او فصل کې احواله مهمه ونډه لري او هغه نړيوال موضوعات چې د قوانينو د اختلاف په اساس را منځته کېږي او داخلي قوانين ورته رسېدنه نه شي کولی، احواله د حل لارو په سر کې قرار لري؛ نو په دې اساس احواله د نړيوالو خصوصي حقوقو د هغو حقوقي وسيلې څخه ده، چې د بېلابېلو هيوادونو د حقوقي نظامونو تر منځ د شخړو د حل له پاره کارول کېږي. که څه هم يادونه وشوه، چې احواله د شخصي احوالو په قضيو کې چې بهرنی عنصر په کې وجود ولري، د حل او فصل له پاره د يوه حقوقي سند او قاعدې په حيث او د قضېې د اړخونو د حقوقو د خونديتوب وسيله ده؛ خو په ځينو مواردونو کې د پېچلتيا وو او تضادونو او د قضيو د اوږدېدو سبب هم گرځي، له همدې امله د ځينو هيوادونو حقوقي نظامونه د احوالې منلو او قبولولو ته ليوالتيا لري؛ خو بعضې هيوادونه ورته بشپړه ليوالتيا نه لري او يا يې ردوي.

په ټوله کې ويلی شو، چې احواله په نړيوالو خصوصي حقوقو کې د عدالت د تامين، د نړيوالو اړيکو د همغږۍ او د حقوقي قضيو د منازعاتو د حل او فصل کولو له پاره يوه حقوقي وسيله ده. بايد وويل شي، چې د احوالې عملي تطبيق بايد د هر هيواد د ځانگړو قوانينو، قضايي روپې او نړيوالو اړيکو سره سم ترتيب او تر سره شي.

وړاندیزونه

- ۱- دولتونه ترمنځ قراردادونه او تعاهدات تر سره شي؛ تر څو د احوالې د الزام والي او تطبيق زمينه برابره شي.
- ۲- د هر هيواد په حقوقي نظام کې بايد په واضحه توگه وښودل شي، چې په کومو قضيو کې احواله منل کېږي او په کومو کې نه منل کېږي؛ څو د قضايي اختلافاتو مخه ونیول شي.
- ۳- د احوالې په اړه بايد يو ډول نړيواله همغږي يا معياري قاعده موجوده وي؛ تر څو د هيوادونو ترمنځ د قوانينو تضاد او د قضيو اوږدېدل له منځه يوړل شي.
- ۴- د احوالې تطبيق بايد معياري، محدود، شفاف، د داخلي او نړيوالو اسلامي قضايي اړيکو سره همغږي ولري؛ تر څو حقوقي عدالت، د قضيو د اړونده اشخاصو او هيوادونو د گټو ساتنه په کې شوي وي.

Definition and types of Renvoi in private international law

Associate Professors Mohammad Shafiq Mandozai, Shaikh Zayed University,
Faculty of Law and Political Science, Administration and Diplomacy
Department.

Email: shafiqmandozy@gmail.com

Abstract

Nowadays, the majority of international issues that arise on the basis of conflict of laws and that cannot be resolved by domestic laws are resolved by renvoi; therefore, renvoi is of great importance in the resolution of issues and problems of private international law, even though individuals live in a specific geographical location and have a material and legal relationship with that location. They are also related to the state in terms of political and legal status; so that, according to this relationship, the state supports their interests abroad and, at home, these individuals enjoy the rights that the state has taken into account for everyone. In practice, individuals travel to foreign countries due to various factors such as: (political, commercial, economic, war, educational, natural disasters, etc.), It also creates the obligation of the state to recognize the right of entry, to adopt national law, and to resolve issues and problems in the field of foreign nationals. The entry and exit of foreign individuals, permanent or temporary residence in a foreign country, causes the said country to include in its laws the acceptance of the right of entry or transfer to other countries for foreigners and its own citizens; To grant certain rights to foreigners and deprive them of others, which has been discussed in detail in the aforementioned bibliographic research topic.

KeyWords: Foreign persons, legal relationship, material relationship, national law, political factors

ماخذونه

- افضلي، عبدالواحد. رحيمي، محمد اسحاق. (۱۳۹۱ هـ ش). حقوق بين الملل خصوصي، چ ۱. تهران: سمت.
- افضلي، عبدالواحد. رحيمي، محمد اسحاق. (۱۳۹۲ هـ ش). حقوق بين الملل خصوصي، چ ۲. تهران: سمت.
- افضلي، عبدالواحد. رحيمي، محمد اسحاق. (۱۳۹۷ هـ ش). حقوق بين الملل خصوصي، چ ۳. تهران: گلها.
- بشليه... عبدالبصير. (۲۰۱۲ م). مباحث اساسي حقوق بين الملل خصوصي، ج ۱، (چ ۱): مركز تعليمات قضايي ستره محكمه به همكاري انستيتوت بين المللي مطالعات حقوق مقاييسوي فرانسه - پارييس (IIPEC) و حمايت وزارت امور خارجه فرانسه.
- صافي، شمس الاسلام شمس. (۱۳۹۷ هـ ش). خصوصي بين المللي حقوق، چ ۲. ننگرهار: مسلم خپرندويه ټولنه.
- کابل پوهنتون د حقوقو او سياسي علومو پوهنځي. (۱۳۸۷ هـ ش). د حقوقي اصطلاحاتو قاموس: USAID.
- مندوزي، محمد شفيق. (۱۴۰۲ هـ ش). نړيوال خصوصي حقوق ۱ او ۲. ننگرهار: يار خپرندويه ټولنه
- نظام الدين، عبدالله. (۱۳۹۶ هـ ش). شرح قانون مدني افغانستان و حقوق بين الملل خصوصي، چ ۹. کابل: نشر سعيد.
- وزارت عدليه. (۱۳۵۵ هـ ش). قانون مدني جلد اول. کابل: جريده رسمي ۳۵۳.

د جرمونو نړيوالې محکمې بې پرېتوب ته يوه کتنه

پوهندوی دوکتور احمد جاوید شکیب، شیخ زاید پوهنتون، ژورنالیزم او عامه اړیکو پوهنځی، ژورنالیزم خانګه.

برېښنالیک: javid.shakib@gmail.com یا javid.shakib@su.edu.f

لنډيز

جرمونو نړيواله محکمه د روم د اساسنامې په پایله کې اروپا کې تأسیس شوه. د اروپایانو په اساس د دې محکمې هدف په بې پریتوب سره د جدي نړيوالو جرمونو لکه نسل وژنې او جنګي جرمونو تعقیب دی. د دې مقالې موخه دا ده، تر څو معلومه کړې، چې تر کومې کچې پورې په اصطلاح د جرمونو محکمه یوه نړيواله محکمه ده او په خپلو چارو کې د بې پریتوب او شفافیت اصل پلي کوي. د دې څېړنې د بشپړیدو لپاره لیکوال د استقرائي تشریحي میتود څخه استفاده کړې ده. د محکمې د چارو د تعقیب په موخه د نورو لیکوالانو علمي لیکنو څخه ګټه اخیستل شوې ده. همدارنګه په دې مقاله کې د محکمې د فعالیتونو په هکله د علامیو او د نړيوالو رسنیو د گزارشونو څخه هم استفاده شوې ده. د علمي مقالو او نړيوالو رسنیو د گزارشونو مشاهدې او تحلیل څخه معلومه شوه، چې د جرمونو نړيواله محکمه نه یوازې یوه نړيواله محکمه نه ده، بلکه محکمه د عدالت د پلې کولو لپاره د بې پریتوب له اصل څخه ګټه نه ده اخیستلې، محکمه کې ښکاره سؤ استفادې او تبعیض شتون لري. محکمې تل غریبان او غربي ارزښتونه په نورو غوره ګڼلې دي. له محکمې څخه غرب د یوې سیاسي پدیدې په توګه د نورو غیر غریبانو پر وړاندې کار اخلي. نو د دې لیکنې پایله کې په اثبات ورسېده، چې د جرمونو نړيواله محکمه غیر عادلانه محکمه ده، چې د بې پریتوب اصل نه مراعتوي.

کلیدي ټکي: جرمونو نړيواله محکمه، بې پریتوب، تبعیض، عدالت، غربي ارزښتونه.

سريزه

الحمد لله رب العالمين و الصلوة والسلام على سيد المرسلين محمد و على آله و اصحابه اجمعين وبعد: قال تعالى اعوذ بالله من الشيطان الرجيم بسم الله الرحمن الرحيم: فَلَا وَ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُخْطَمُوا فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَزْبًا مِّمَّا قَصَّيْتُمْ وَ يُسَلَّمُوا تَسْلِيمًا (الآية)

د شپاړسمې پېړۍ څخه را وروسته له کله چې غرب د نړۍ په کچې په سياسي، نظامي، علمي او اقتصادي برخه کې برتري ترلاسه کړه، د دوی د فلسفې د برخې پوهانو د نړۍ پر کچې د روا او ناروا، ښه او بد، جاييز او ناجاييز او... لپاره روايتونه هم رامنځته کړل. پر نړيوالې کچې د دوی سياسي، نظامي اقتصادي او فکري برتري له دوی سره مرسته وکړه، چې خپل روايتونو ته نړيوال يا Universal نوم ورکړي. غربيانو د خپلو گټو د خونديتوب په موخه په بيلابيلو برخو کې سازمانونه جوړ کړل بيا يې نور هېوادونه هم ورته راوبلل ورکړه، چې د دې سازمان برخه شي او نړيوال نوم يې پرې کېښود. د خپلو منافعو د خونديتوب په موخه د نورو سازمانونو سربيره اروپايانو په ۲۰۰۲ ز کال کې د هالنډ په هاگ کې يوه محکمه هم تاسيس کړه، محکمې نوم يې د (جرمونو نړيواله محکمه) کېښود.

ډېری وخت د جرمونو نړيواله محکمه د عدالت د نړيوالې محکمې سره مغالطه کېږي. حال دا چې د عدالت نړيواله محکمه چې په انگليسي کې ورته International Court of Justice – ICJ وايي که څه هم دا محکمه هم د هالنډ په هاگ کې موقع لري؛ خو دا محکمه د ملگرو ملتونو اصلي قضايي ارگان دی او د جرمونو نړيوالې محکمې څخه توپير لري. د عدالت نړيواله محکمه يا ICJ په ۱۹۴۵ کال کې د ملگرو ملتونو د منشور له مخې جوړه شوې، دندې يې د هېوادونو ترمنځ حقوقي شخړې حلول او حقوقي مشورې ورکول دي. په دې محکمه کې مسائل د دولتونو ترمنځ وي او پکې افراد نه محاکمه کېږي. د جرمونو نړيواله محکمه يا نړيواله جنايي محکمه چې په انگليسي کې ورته International Criminal Court – ICC وايي بيا د روم د اساسنامې Rome Statute له لارې رامنځته شوې ده. د روم اساسنامه Rome Statute اروپايي هېوادونو د ايتاليې په پلازمېنه روم کې په ۱۹۹۸ ز کال کې تصويب کړه.

موخه او اهميت

اروپايي هېوادونه په اصطلاح د جرمونو نړيوالې محکمې ته يوه خپلواکه محکمه وايي چې هدف يې د هغو افرادو محاکمه کول دي چې د جدي نړيوالو جرمونو مرتکب وگرځي لکه: نسل وژنه، Genocide، جنګي جرمونه War Crime او د تيري يا يرغل جرم Crime of aggression. اوس پوښتنه دا ده، چې د جرمونو نړيواله محکمه واقعاً يوه عادلانه محکمه ده؟ آيا د دوی اعلاميې معقولي او حقوقي ارزښت لرونکي دي يا هسي د چا

خبره اوتې بوتې دي؟ په دې لیکنه کې لیکوال د مستندو منطقي دلایلو په ذریعه هڅه کوي، چې همدې پوښتنې ته ځواب ووايي. د لیکوال فرضیه دا ده، چې د جرمونو نړیواله محکمه د تبعیض او سؤ استفادې ډکه غیر عادلانه محکمه ده. د اسلامي امارت د مشرانو پر وړاندې یې اعلاميې او بریکړه لیکونه هسي اوتې بوتې دي. لیکوال د خپلې فرضيې د اثبات لپاره د دې مقالې له بیلابیلو منابعو څخه دلایل وړاندې کړي دي. د دې لیکنې هدف دا دی تر څو معلومه کړي، چې تر کومې کچې په اصطلاح د جرمونو نړیواله محکمه کې عدالت او د بې پریتوب اصل په نظر کې نیول کېږي. کله چې د محکمې اصلي برخه روښانه شي نوځوان نسل وکولای شي، چې د محکمې اصلي پټ اهدفو باندې پوه شي.

کړنلاره او کارټوکی

د دې لیکنې د بشپړولو لپاره لیکوال د استقرائي تشریحي میتود څخه استفاده کړې ده. د محکمې د چارو د تعقیب په موخه یې د نورو لیکوالانو علمي لیکنې مرور کړې دي. همدارنګه په دې مقاله کې د محکمې د فعالیتونو په هکله د نړیوالو رسنیو د گزارشونو څخه هم استفاده شوې ده. د مقالې په لومړۍ برخه کې په دې بحث شوی، چې څنګه د جرمونو نړیواله محکمه د غیر اروپایانو پر وړاندې تبعیضي پالیسي پر مخ وړي. د مقالې په دویمه برخه کې د عدالت ټینګښت او حق، حقدار ته د سپارلو کې د غرب پر تاریخي اخلاقي مشروعیت بحث شوی دی. د مقالې په وروستۍ برخه کې د محکمې د منابعو د باطل والي باندې بحث شوی دی او د مقالې په وروستۍ برخه کې لیکوال د محکمې په بې پریتوب غږیدلی دی. لیکنه پر پایله بشپړ شوې ده.

محکمه کې تبعیضي چلند

که څه هم اوسنۍ د جرمونو نړیواله محکمه د هغو جرمونو قانوني تعقیب کولای شي، چې د ۲۰۰۲ ز کال د جولای له لومړۍ نېټې وروسته پېښې شوې دي؛ خو له دې مخکې د دویمې نړیوالې جګړې ګټوونکو هېوادونو هم دې ته ورته یوه محکمه چې نورنبرګ محکمه Nuremberg Trials یې ورته ویل تاسیس کړې وه. په دې محکمه تبعیض دا وو، چې یوازې نازي المان او جاپان جنرالان او لوړپوړي چارواکي د جنګي جرمونو، نسل وژنې او بشر ضد جرمونو په تور محکمه شول. د دویمې نړیوالې جګړې ګټوونکي هېوادونو هغه چارواکي چې په ورته جرمونو تورن و، د عدلي تعقیب څخه مستثنی و (Tusa & Tusa, 2010).

د جرمونو نړیوالې محکمې په ۲۰۱۱ کال کې د افریقا په لویه وچه کې لاورینټ ګباګو، چې د عاج ساحل مخکنی ولسمشر و محکمه کړ، د محکمې په اساس پرې جرمونه ثابت نه شول. په ۲۰۱۲ کال کې توماس لوبنګا د جنګي جرمونو په تور جولای میاشت کې په ۱۴ کاله زندان محکوم کړ. توماس لوبنګا د افریقا د لویې وچې کې د کانګو ډیموکراتیک جمهوریت د یوې ملیشي ځواک مشر و. همدارنګه محکمې په مطلوبو کسانو

کې د افریقا په لویه وچه کې یو کس د یوگاندا د چریکې خوځښت (ایل ار ای) مشر جوزیف کونی، بل کس د سوډان مخکینی ولسمشر عمر البشیر دی (Du Plessis et al., 2013).

دا چې محکمې یوازې افریقایي وگړي هدف گرځول؛ نو افریقایي هېوادونو ټولنه متوجه شوه، چې جرمونو نړیواله محکمه په اصل کې د تورپوسته او غیر اروپایانو پر وړاندې یو ډول تبعیضي پروسه پرمخ وړي، نو د افریقایي هېوادونو ټولنې یاده محکمه په اروپایي تبعیض تورنه کړه. محکمې دا تورونه رد کړل او په ۲۰۲۳ کال کې یې له اوکراین څخه روسیې ته د ماشومانو د غیر قانوني او جبري لیږد په تړاو د جنګي جرمونو د ترسره کولو په تور د پوتین د نیولو امر هم صادر کړ. بل پلو هغه جرمونه چې اوکرایني جنرالانو په اوکراین کې د روسیې وگړو پر وړاندې ترسره کوي، د بحث موضوع ځکه نه وه چې د اوکراین او روسیې ترمنځ جگړه کې اروپایي هېوادونه د اوکراین ملاتړ کوي (Bonta, 2023).

د محکمې له لورې د جنګي مجرمینو تعقیب له تبعیض څخه ډک دی. لکه چې پورته یادونه وشوه، محکمې له لورې یوازې هغه افراد تر عدلي تعقیب لاندې نیول شوي دي، چې افریقایان دي او یا هم د اسیا د لوی وچې دي. غریبان، ځانونه د جرم څخه مستثنی گڼي. حال دا چې په اصطلاح د جرمونو د نړیوالې محکمې له ایجاد سره سم د بشریت پر وړاندې تر ټولو ډېر جرم او جنایت غریبانو کړی دی. یوه وړه بیلگه یې د بوش او اوباما له خوا په اصطلاح د ترهګري پر وړاندې د جگړې بیلگه ده. امریکا کې د ۲۰۰۱ کال د سپتمبر د ۱۱ نېټې د بریدونو په پایله کې ۲۹۹۷ کسان چې په دوی کې ۱۹ بریدګر هم شامل و، ووژل شول. د دې پېښې اصلي ترسره کوونکی لا هم معلوم نه دی. مګر د امریکا د وخت ولسمشر جورج ډبلیو بوش د ۲۹۷۸ کسانو د وژني د انتقام لپاره د شک په اساس د ترهګري پر وړاندې د جگړې اعلان وکړ، لومړی یې افغانستان اشغال کړ. بیا یې په ۲۰۰۳ کال کې عراق اشغال کړ د دې جگړو په پایله کې د برون پوهنتون د یوې څېړنې په اساس تقریباً څلور نیم میلیونه مسلمانان ووژل او ۳۷ میلیونه نور یې مهاجرت ته اړ کړل. د بشر پر وړاندې دومره ستر جنایت څخه معلومیږي، چې د یو شمې پېړۍ تر ټولو ستر مجرمین بوش او اوباما دی. خو د جرمونو نړیوالې محکمې د بوش او یا اوباما د نیولو حکم صادر نه کړ، ځکه د غرب او د غربي محکمې په اساس بوش او اوباما مجرمین نه دي، د هغوی د نیولو حکم به هیڅکله صادر نه شي، ځکه هغوی غریبان دي (Crawford, 2018).

د جرمونو نړیواله محکمه کې د تبعیض او انتخابي عدالت له کبله یو شمیر افریقایي هېوادونه لکه بورکینافاسو، نایجری او مالي خپل غړیتوب له یادې محکمې څخه ختم اعلان کړ. یادو هېوادونو د یوې ګډې علامې په ترڅ یادونه وکړه، چې د جرمونو نړیواله محکمه د ((امپریالیزم په لاس جوړ شوې او د نوي استعماري د جبر یوه وسیله ده.)) له دې څخه مخکې هنګري د جرمونو نړیوالې محکمې غړیتوب پرېښی وو (ISS, 2025).

د ۲۰۲۵ ز کال د جولای په میاشت کې په اصطلاح د جرمونو نړیوالې محکمې پاکستانی الاصله احمدیه ډلې بریتانوي څارنوال کریم اسد احمد خان په مشرۍ د محکمې قضایې خونې یوه حکم کې ویلي دي چې کواکې دوی داسې دلایل موندلي چې د اسلامي امارت څینې لوړ پوړي مشرانو چلند او تگلاري د ښځو، انجونو او د هغوی له ملاتړو سره د روم د اساسنامې د ۷ (۱) (ه) مادې سره په ټکر کې دی. همدارنګه د محکمې لوی څارنوال کریم خان اسلامي امارت د همجنسبازانو د آزادۍ پر سلب کولو هم تورن کړل. (xEl Abdallah, 2025)

محکمې هغه افراد د ښځو پر وړاندې په تبعیضي چلند تورن کړل، چې هغوی د خپل هېواد خلک (ښځینه او نارینه) د اشغال څخه وژغورل. تر شلوکلونو مبارزې او بریا وروسته یې خپل ټول دښمنان معاف کړل. کابل ښار، د شپږ میلیونه وګړو ښار یې د یوه کس د مړینې څخه پرته ونیو. په هېواد کې یې څلویښت کلنې جګړې ته د پای ټکی کېښود، د مخدره موادو، کښت او قاچاق یې صفر ته ټیټ کړ او تر یو میلیون پورې په نشه ای توکیو معتمد افغانانو علاج یې وکړ. د غربي روایت په اساس هغه کسان بد خلک دي، چې هغوی د نړۍ په کچې تر ټولو ډېر فاسد هېواد کې ادارې فساد محوه کړ او وطن یې د خپلو ټولو اتباعو لپاره امن وګرځول، د ښځو او انجونو پر وړاندې د فحشا او سؤاستفادې مخه یې ونیوله. د نړۍ په کچې داسې شریف خلک پر جنسیتي تبعیض تورنول په اصل کې د اسلام او مسلمان پر وړاندې د غربي محکمې د تبعیض او تعصب څرګندونه ده.

د محکمې د بنسټګرو غیر اخلاقي مشروعیت:

د جرمونو د نړیوالې محکمې بنسټګر غړو کې جرمني، فرانسه، بریتانیا، ایټالیا، هالنډ، سویډن، کاناډا سویس، ناروې، بلجیم، استرالیا، جاپان او ارجنټاین شامل دي. تقریباً ټول هغه اروپایي هېوادونه دي، چې د بشر پر وړاندې د جرمونو تور اوږد تاریخ لري. غربيان هیڅ اخلاقي مشروعیت نه لري، چې د جرمونو پر وړاندې بې طرفه او عادلانه محکمه جوړه کړي. ځکه دوی پرون هم د بشریت پر وړاندې په جرمونو کې ښکیل و او نن هم ښکیل دي. غربيان اوس په ۲۱ مې پېړۍ کې هم د نوې استعمار پروسه پرمخ وړي. دوی د غیر اروپایانو په نسل وژنه، سؤاستفادې او تبعیض کې ښکیل دي. له کومې ورځې چې کرسټوف کولمپ د امریکا لویې وچې ته سفر پیل او هلته یې د غیر اروپایي بومي خلکو نسل وژنه پیل کړې، له همدې ورځې او له هغې څخه لا مخکې د غیر اروپایانو پر وړاندې د غربيانو د جرمونو سلسلې دوام درلود (Perry, 2008).

تقریباً ټول غربيان د غلا او سؤاستفادو د یو اغیر اخلاقي جرم مرتکبین دي. دوی له شپاړسمې پېړۍ څخه د شلمې پېړۍ تر نیمایي پورې یې ټوله افریقا د لیبیا او ایتوپیا پرته استعمار کړه. اسلامي نړۍ کې یوازې افغانستان، ایران او ترکیې پرته یې ټوله اسلامي نړۍ مستعمره کړه او تر ۴۵۰ کلونو پورې یې آسیایي، امریکایي او افریقایي هېوادونه څخه سرمایې او منابع د خپلو هېوادونو د آبادولو لپاره د برچې په زور غلا کول. نن هم دوی استعماري

سياست په اساس افريقا او آسيا منابع غلا کوي. له يوې خوا اروپايان د جرمونو نړيواله محکمه جوړه کړې له بل پلوه دوی د غزې د خلکو نسل وژني کې ښکېل دي. دوی اسرائيلو ته وسلې ورکوي. اسرائيلو د غرب د نظامي، سياسي او اقتصادي ملاتړ په زور په تيرو دوو کلونو کې تقريباً ۶۰ شپيته زره فلسطينيان په شهادت ورسول. هغه اروپايي هېوادونه چې د فلسطين د خلکو د نسل وژني پر وړاندې مظاهره جرم گڼي کوم اخلاقي او حقوقي حيثت لري چې د جرمونو نړيواله محکمه تاسيس کړي؟، څنگه نسل وژنې او جرم کې ښکېل مجرمين او غله دې د عدالت لپاره د يوې محکمې مؤسسين شي؟ په اصل کې د يوه مجرم له خوا د يوې محکمې تاسيس پر حق او عدالت يو ډول ملنډې او اوتې بوتې دي (Nielsen & Robyn, 2019).

د محکمې د حکم د ماخذ او منابعو باطل والی

د جرمونو نړيوالې محکمې د اسلامي امارت د ځينو مشرانو د نيونې حکم د دې لپاره صادر کړ، چې کواکې دوی د ښځو، انجونو او د هغوی له ملاتړو سره چلند د روم د اساسنامې د ۷ (۱) (ه) مادې سره په ټکر کې دی. يو بل ځای کې د جرمونو د نړيوالې محکمې لوی څارنوال کريم خان د اسلامي امارت پر مشرانو په دې تور پورې کړ، چې امارت د همجنس بازانو (LGBTQI+) حقوق نه مراعتوي. غربيان له اخلاقي پلوه دومره د ذلالت او پستي هغې کچې ته رسيدلي دي، چې پخواني امتونه ورته نه وو رسيدلي. د غربيانو د خودساخته قوانينو په اساس زنا، لواطت، جنسي تيری او د همجنسبازانو له يو بل سره ودونه کول، نه يوازې دا چې د انسان په لاس جوړ قوانينو کې روا او جايز دی، دوی همدا د انساني کرامت څخه عاري قوانين پر نورې نړۍ بالخصوص اسلامي هېوادونو بيا د افغانستان پر څير هېواد هم د تطبيق وړ بولي (Dörmann, 2003).

بل پلو کوم څارنوال کريم خان، چې د امارت پر مشرانو د جنسيتي توپير چلند تور پورې کوي د مسلمان ترنامه لاندې احمدیه ډلې څخه دی، چې پاکستان پارلمان د اسلام له دايرې څخه بهر گڼلي دي. دې سړي خپله د ۲۰۲۳ کال د ډسمبر په مياشت کې د خپل دفتر يوه ښځينه کارمنده په زور جنسي سؤ استفاده ته اړ کړې وه. د څارنوال کريم خان ورور عمران احمد هم چې برتانيه کې محافظه کارانو د گوند غړيتوب لري پر جنسي تيري تورن دی. د تعجب ځای دا دی، چې د جرمونو نړيواله محکمې په داسې فاسد اشخاصو د امارت د مشرانو د توپير چلند قضیې تعقيبوې؟ (Davies & Flummerfelt, 2025).

غربي محکمې لا هم دا نه ده درک کړې، چې هر مسلمان ته د ښه او بد، روا او ناروا، حلال او حرام د قانون منبع او ماخذ يوازې او يوازې د الله سبحانه و تعالی کلام قرآن کريم، د پيغمبر صلی الله عليه وسلم صحيح احاديث، د علماوو اجماع او قياس دی. د مسلمان لپاره د قرآن الکريم او صحيح احاديثو سره په ډکر کې هر بل قانون که هغه د روم د اساسنامې د ۷ (۱) (ه) ماده وي يا روم ټوله اساسنامه، باطله او هسي اوتې بوتې دي.

پوښتنه دا ده، چې د غرب او د غرب په لاس محکمه څه حق لري، چې د خپل ذوق مطابق په خپل لاس جوړ کړي یوه باطل قانون پر نقص د یوه اسلامي هېواد مشران تورن کړي؟

د محکمې ناخپلواکي

له یوې خوا غریبان وايي، چې محکمه خپلواکه ده، له بل لوري د محکمې لگښتونه کې تر ټولو ډېره برخه بریتانیا، جرمني او فرانسه ورکوي. څنگه ممکنه ده، چې یو څوک دې د لگښت تر شاه پټه اجنډا ونه لري؟ په اصل کې غربي هېوادونه د جرمونو د نړیوالې محکمې څخه د سؤ استفادې او بلک میل کولو یوه پټه اجنډا لري. غریبان په افریقا او آسیا کې مهم شخصیتونه تعقیبوي، که کوم شخص د غربي لیبرالیزم د تاثیراتو څخه ځان خلاص وگڼي او یا هم هڅه وکړي، چې د غریبانو منافعو ته تاوان ورسوي، نو غرب ورته په شکل د اشکالو توطئه جوړوي، چې له خپل موقف او دریځ څخه یې راواړوي، نو ځکه غرب د جرمونو نړیواله محکمه د غرب د استعماري پالیسیو پر وړاندې د بغات کونکو د ازار او اذیت یوه وسیله ده. نو ځکه پر مسلمان د روم اساسنامه د تطبیق وړ نه ده او نه هم کوم مسلمان ته پکار دی، چې د جرمونو نړیوالې محکمې ته کوم قانوني اعتبار ورکړي. (Wiebelhaus-Brahm & Ainley, 2023)

پایله

د جرمونو نړیواله محکمه یا نړیواله جنایې محکمه چې د اروپایي هېوادونو پر نړۍ د نرم قدرت د منع په توگه ایجاد کړه، د غریبانو له خوا تمویلېږي، چې ظاهري هدف یې د هغو افرادو محاکمه کول دي، چې د جدي نړیوالو جرمونو مرتکب وگرځي لکه: نسل وژنه، Genocide، جنګي جرمونه War Crime او د تیري یا یرغل جرم Crime of aggression. که څه هم اروپایان یاده محکمه یوه عادلانه او بې پرې محکمه گڼي خو په پاس لیکنې کې شواهدو څرگنده کړه، چې یاده محکمه انتخابي عدالت لپاره کار کوي، د غیر اروپایي، آسیایي او افریقایانو پر وړاندې له توکمپالنې ډک چلند کوي. محکمه د غیر لیبرال هېوادونو او خلکو سره تبعیضي او دوه مخه رویه لري. په نړۍ د بشري حقوقو پر وړاندې تاریخي تیرو ته په کتو د جرمونو نړیوالې محکمې بنسټګر غړي د داسې محکمې د ایجاد او ملاتړ هیڅ اخلاقي مشروعیت نه لري، ځکه دوی نه یوازې په تیر کې د بشري حقوق تر پښو لاندې کړې. اوس هم عملاً د اسرائیلو سره یوځای په غزه کې د نسل وژنې په جرم کې شریکان دي. همدارنګه یاده محکمه پر اسلامي هېوادونو او مسلمانانو ځکه د تطبیق وړ نه ده، چې د محکمې قوانین، اصول او ارزښتونه د لیبرالیزم پر نظریې ولاړ دي. حال دا چې د مسلمانانو لپاره د قوانینو منع یوازې د الله سبحانه و تعالی کلام قرآن الکریم او د رسول الله صلی الله علیه وسلم احادیث دي. د لیبرالیستانو له خوا په لاس جوړ شوي قوانین مسلمان پر ځان نه تطبیقوي.

An Examination of the Impartiality of the International Criminal Court

Dr. Ahmad Javid Shakib, Shaikh Zayed University, Faculty of Journalism and Public Relations, Department of Journalism.

Email Add: javid.shakib@gmail.com or javid.shakib@su.edu.f

Abstract

The International Criminal Court (ICC) was established in Europe based on the Rome Statute. According to Europeans, the aim of this court is to impartially prosecute serious international crimes, such as genocide and war crimes. This paper seeks to determine the extent to which the so-called International Criminal Court functions as a genuine international tribunal and upholds the principles of impartiality and transparency in its operations. To achieve this, the author employs an inductive descriptive method, utilizing academic articles of other scholars to track the court's activities. Additionally, the paper draws on reports from international media regarding the court's functions. Through the observation and analysis of scholarly articles and media reports, it indicates that the ICC is not only failing to operate as a true international court, but also does not adhere to the principle of impartiality in administering justice. The court exhibits favoritism and discrimination, often prioritizing individuals of European descent. Furthermore, Western powers utilize the court as a political tool against non-Western entities. Consequently, this study concludes that the International Criminal Court is an unjust institution that does not respect the principle of impartiality.

Keywords: International Criminal Court, impartiality, discrimination, justice, West.

مأخذونه

Bonta, S. (2023). ICC WARRANT FOR PUTIN. The New American, 39(9), 25–29.

Crawford, N. C. (2018). Human cost of the post-9/11 wars: Lethality and the need for transparency. *Costs of War*, 1–11.

Davies, H., & Flummerfelt, R. (2025, August 28). Second woman accuses ICC chief prosecutor Karim Khan of sexual misconduct. The Guardian. <https://www.theguardian.com/law/2025/aug/28/second-woman-accuses-icc-chief-prosecutor-karim-khan-of-sexual-misconduct>

Dörmann, K. (2003). *Elements of war crimes under the Rome Statute of the International Criminal Court: Sources and commentary*. Cambridge University Press.

Du Plessis, M., Maluwa, T., & O'Reilly, A. (2013). Africa and the International Criminal Court. *Criminal Justice*, 11(3), 563–570.

ISS. (2025). Unity at any cost? AES states jointly leave the ICC. ISS Africa. <https://issafrica.org/iss-today/unity-at-any-cost-aes-states-jointly-leave-the-icc>

Nielsen, M., & Robyn, L. M. (2019). *Colonialism is crime*. Rutgers University Press.

Perry, B. (2008). *Silent victims: Hate crimes against native Americans*. University of Arizona Press.

Tusa, A., & Tusa, J. (2010). *The Nuremberg Trial*. Skyhorse Publishing Inc.

Wiebelhaus-Brahm, E., & Ainley, K. (2023). The evolution of funding for the International Criminal Court: Budgets, donors and gender justice. *Journal of Human Rights*, 22(1), 31–46.

xEl Abdallah, E. A. (2025, July). Situation in Afghanistan: ICC Pre-Trial Chamber II issues arrest warrants for Haibatullah Akhundzada and Abdul Hakim Haqqani. <https://www.icc-cpi.int/news/situation-afghanistan-icc-pre-trial-chamber-ii-issues-arrest-warrants-haibatullah-akhundzada>

د کالم لیکنې مسلکي ځانگړنې

پوهندوی نقیب الله عطیش، شیخ زاید پوهنتون، د ژورنالېزم او عامه اړیکو پوهنځی، د ژورنالېزم څانگه.

برېښنالیک: naqib.atish@gmail.com

لنډیز

کالم لیکنه د چاپي رسنیو، ورځپاڼو او مجلو د محتوا یوه مهمه برخه تشکیلوي. کالمونه د لیکوالانو له خوا په ځانگړو موضوعاتو لیکل کېږي، چې هدف یې د لوستونکو پوهه زیاتول، د نظرونو تبادله او د ټولنیزو مسایلو په اړه خبرې کول دي. کالم لیکونکی د خپل تحلیل له لارې د ټولنې مهمې مسئلې مطرح کوي او لوستونکو ته نوي معلومات وړاندې کوي. کالمونه اکثراً د لیکوال د شخصي نظرونو، تجربو یا د ټولنیزو او سیاسي مسایلو په اړه تبصره کوي. د دې څېړنې موخه داده چې د رسنیو عام لوستونکي په دې و پوهوي چې له رسنیو څخه خبرېدونکي مطالبو جوړښت او د وړاندې کولو د هدف له مخې توپیر لري. د خبر په څېر په ځینو ژانرونو کې خبريال خپلو مخاطبانو ته حقایق او واقعیتونه وړاندې کوي خو په ځینو نورو لیکنو کې لیکوال پېښې تحلیلوي او د ورځینو موضوعاتو او خبرونو په اړه خپل شخصي لیدلوري بیانوي. زموږ په ټولنه کې د ورځپاڼو عام لوستونکي د خبري او تحلیلي لیکنو د موخو او ځانگړنو ترمنځ ډېر توپیر نه شي کولی او په هره رسنیزه لیکنه د خبري مطالبو په څېر چې یواځې د پېښو په اړه حقایق خپروي، باور کوي. ټاکلې مقاله له رسنیزو مخاطبانو سره مرسته کوي، چې د رسنیزو خبرونو په ځواکې، کالم چې د تحلیلي لیکنو یو ډول دی وپېژني. په دې مقاله کې د اړوندې موضوع په تړاو د موجوده څېړنو په تحلیل تمرکز شوی او په دې اړه د څېړونکو لخوا د وړاندې شویو نظرونو په رڼا کې کتنه شوې. کالمونه د خلکو د نظرونو او افکارو په بدلولو کې اغیزمن ثابتېدلی شي. موندنې ښيي چې ښه لیکل شوي کالمونه په لوستونکو اغېز کوي او د هغوی په ذهن کې پاتې کېږي او په دې ډول د مخاطبانو د چلند او باورونو په بدلون کې مرسته کوي. د کالم لیکنې مسلکي ځانگړنې دا دي چې لیکوال باید په لوستونکو باندې اغېز ولري، خپل نظرونه په واضح او جذاب ډول وړاندې کړي، او د دقیقو معلوماتو، پوره څېړنې او روانې ژبې له لارې خپل رسالت ترسره کړي.

کلیدي ټکي: تحلیلي ژانر، د کالم ارزښت، ژورنالیستیک ژانرونه، شنیزې لیکنې، کالم لیکنه

سريزه

بسم الله الرحمن الرحيم! الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيد المرسلين و على آله و اصحابه اجمعين.

د راډيو تلويزيون منځته راتگ او تر دويمې نړيوالې جگړې وروسته يې چټک پرمختگ او د خبرونو ژر خپراوي، د دې لامل شول چې چاپي رسنۍ د له منځه تللو له ويرې سره مخ شي. له همدې امله د نړۍ مشهورې چاپي رسنۍ، د راډيو تلويزيون د نفوذ د مخنيوي او د خپل مالي ملاتړ او سقوط له وېرې دې ته اړ شوې، چې د دې ستونزې د حل له پاره لارې چارې ولټوي. هغه مهمه لاره چې ورځپاڼو د خپل نفوذ او پايښت له پاره انتخاب کړه، هغه د پېښو په تحليلي ډول وړاندې کول وو. ورځپاڼو هڅه کوله ترڅو د راډيو تلويزيون هغه مخاطبان چې له پېښو خبر شوي، د پېښو د څرنگوالي او لاملونو په ښودلو سره يې، د پېښې له عمق او جزياتو سره اشنا کړي. په دې سربېره، ورځپاڼو د خپل اغېز د زياتولو له پاره له ځينو نورو لارو چارو هم استفاده وکړه، چې په هغې کې د نشراتي برخې انځورول، د بېلابېلو رنگونو څخه استفاده او د ورځپاڼو په چاپ او توزيع کې له سرعت څخه کار اخيستل وو. د ورځپاڼې چلوونکي يواځې د پېښو او خبرونو د راټولو په فکر کې نه وو، ځکه چې په دې برخه کې راډيو تلويزيون د چاپي رسنيو په پرتله مخکې وو. له همدې امله، چاپي رسنۍ د متخصصو ليکوالانو په لټه کې وې ترڅو خپلو لوستونکو ته ورځنۍ پېښې تفسير کړي. ورځپاڼې له خپلو خبريالانو غواړي چې لوستونکو ته پېښې تحليل او تفسير کړي او دې ته اړتيا ده چې خبريالان خپله تخصصي رشته انتخاب او په ټاکلې برخه کې خپله معلوماتي پانگه زياته کړي. د تحليلي ليکنو څخه يو ډول کالم ليکنه ده، چې ليکوال د ورځنيو مهمو پېښو په اړه مخاطبانو ته تحليل وړاندې کوي. کالم ليکنه په چاپي رسنيو کې له ارزښتمنو هنرونو څخه شمېرل کېږي، چې هر سهار د ورځپاڼې تر چاپ وروسته يې لوستونکي د لوستلو په تمه وي. کالم ممکن په چاپي رسنيو کې د ځانگړې پاڼې پر ځای، د مطلب حجم او محتوا ته په کتو، په مختلفو صفحو کې نشر شي.

موخې

۱. د کالم ليکنې ځانگړنې تشرېح کول ترڅو د دې ليکنيز ډول مسلکي ځانگړتياوې په رسنيو کې روښانه شي.
۲. په مطبوعاتو کې د کالم ليکنې اغېز او اهميت روښانه کول.
۳. له ځينو نورو ژورناليستيکو ليکنو سره د کالم ليکنې توپير ښودل.

د کالم پېژندنه

د ژورنالېزم په اصطلاح کې کالم دوه ماناوې لري. يوه موخه يې د ورځپاڼې هغه برخه ده، چې په عمودي بڼه په څو برخو وېشلي وي، او د کالم ليکنې دويمه مانا بيا هغه ليکنه ده چې په منظم ډول په ورځپاڼه کې خپرېږي.

کالم د فرانسوي ژبې له colonne او د لاتیني ژبې له columnae کلمې څخه انګلیسي ژبې ته راغلی، چې لغوي مانا یې "ستنه" ده. کالم د ژورنالېزم هغه لیکنیز ډول دی چې لیکوال پکې شخصي لیدلوری او تجربې شریکوي. کالم له خبر او راپور سره توپیر لري، ځکه چې په دې ډول لیکنه کې لیکوال خپل نظر څرګندوي او له مخاطب سره د موضوع په اړه خپلې شخصي تجربې او وړاندیزونه شریکوي.

همدارنګه، د لغت له مخې کالم په چاپي رسنیو کې عمودي وېش ته هم ویل کېږي. په انسایکلوپېډیا بریتانیکا کې د کالم لیکوال په هکله لیکل شوي: "په یوه ورځپاڼه کې د لیکوال له نوم سره د یوه خپلواک سرلیک لاندې د باقاعده خپرېدونکې لیکنې لیکوال یا مدیر ته کالم لیکوال وایي، چې په تازه پېښو او حالاتو نظر څرګندولو ته ځانګړې شوې وي (شاهد، ۱۳۸۵، ص. ۲۴۴). کالم لیکوال د ټولنې انځور د خپل فکر او خیال له لارې د قلم په وسیله د الفاظو په بڼه څرګندوي او هغه څه چې گوري، اوري او فکر کوي، د الفاظو په بڼه یې د نورو په ذهنونو کې د ثبتولو هڅه کوي. کالم یوه داسې لیکنه ده چې د لیکوال شخصي نظر، تحلیل، مشوره یا تجربه پکې وړاندې کېږي. دا ډول لیکنه له نورو ژورنالیستي لیکنو توپیر لري، ځکه چې لیکوال پکې کولی شي خپل احساسات، قضاوتونه، او حتی شخصي ژوند شریک کړي (Naveed, 2011). د یو کالم لیکونکي دنده داده چې د باوري او موثوقو سرچینو څخه ترلاسه شوي معلومات، د خپلې رایې او نظر په ملتیا عامو خلکو ته په داسې ډول وړاندې کړي، چې د حق او باطل ترمنځ توپیر وکړي. مشهور امریکایي کالم لیکوال والتیر لېپ د کالم لیکنې په اړه وایي: "زه د کالم لیکوال رسمي نوم ترڅنګ، سرمقاله لیکوال هم ګڼل کېږم، د لهجې او موادو پربنسټ په ځینو کالمونو او سرلیکونو کې توپیر شونی نه دی، یواځې د لیکوال د نوم په حذفولو سره کالم په اسانۍ سره په ورځپاڼه کې د سرلیکنې پر ځای خپرېدلی شي (ډوګر، ۱۳۸۹، ص. ۹). کالم تر یو خپلواک سرلیک لاندې د بېلابېلو موضوعاتو په اړه په دوامداره توګه د لیکوال له نوم سره یو ځای خپرېږي. دغه ډول لیکنې د لوستونکو ذهني سطحه لوړه وي او د موضوعاتو له نوي زاویو او اړخونو سره یې اشنا کوي ترڅو لوستونکي د پانده تقلید پرځای په حقیقت ولاړه نظریه خپله کړي. کالم لیکنه په حقیقت کې هغه مقاله ده چې د یوې جريدې، ورځپاڼې یا مجلې په ټاکلې برخه کې تر ټاکلې عنوان لاندې او د ټاکل شوي لیکوال لخوا د بېلابېلو سکالو په اړه په دوامداره توګه خپرېږي او په هره ګڼه کې ځانګړې سکالو تر څېړنې لاندې نیسي (ناظم، ۱۳۹۳، ص. ۲۷۶). مخلص، هېواد او مسلک ته ژمن لیکوالان د کالم له لارې په ټولنه کې د شته ستونزو او نیمګړتیاو په ښودلو سره، عامه رایه بدلون مومي او د ډېرو خلکو د کړنو د اصلاح لامل کېږي. خپلې عقېدې او هېواد ته ژمن کالم لیکونکي د خپلې شخصي ګټې له پاره د خپل ضمیر سودا نه کوي او د ټولنې د اصلاح په نیت، په خپله لیکنه کې ښه او بد په نښه کوي. ډېری کالم لیکونکي د بېلابېلو لیکنو له لارې د لوستونکو ترمنځ ځانګړی ارزښت او مقام خپلوي او ورځپاڼې هم د لوستونکو د راجلبولو له پاره په همدې کالم لیکونکو تکیه کوي. کالم د یوې ورځپاڼې مستقل

برخه وي او زيات وخت د کالم ليکونکي په نوم شهرت لري او په دې ليکنه کې د ليکوال خپل نظر څرگند وي. د ژورنالېزم نورې ليکنې د کالم نه په دې توپير لري چې دلته په لږو الفاظو يو مضمون ته پام شوی وي او ليکوال د خپلو نظريو له کبله پېژندل شوی وي (حليم، ۱۳۹۱، ص. ۸۷).

د کالم ليکوال ځانگړنې

په مسلکي لحاظ د ښه او اغېزمن کالم ليکلو له پاره، ليکوال بايد يولړ ځانگړنې ولري، ترڅو ښه معياري ليکل وکړي. ايس ايم شاهد په خپل کتاب « ژورنالېزم مطالعه » کې هغه ځانگړنې يادې کړې دي، چې يو ښه کالم ليکوال يې بايد ولري (شاهد، ۱۳۸۵، ۲۵۳).

پراخه مطالعه او مشاهده لرل

که ليکوال غواړي چې د ژوند په بېلابېلو برخو کې ليکل وکړي، بايد په هره برخه کې مطالعه ولري. ليکوال بايد په ادب، ساينس، فلسفه، اقتصاد، سياست او د ژوند په هر اړخ کې پراخه مطالعه او معلومات ولري. که ليکوال يواځې په يوه ځانگړې برخه او څانگه کې ليکل کوي، بايد په دې برخه کې خپل معلومات په دوامداره توگه تازه کړي. ليکوال په دې ډول ليکنه کې خلکو ته لارښوونه کوي، نو که ليکوال خپله له موضوع سره نا آشنا وي، نو نورو ته به څنگه لارښوونه وکړي؟

د پنځونې وړتيا لرل

کالم ليکوال د خپلو لوستونکو د پوهې او خوښۍ له پاره مختلفې وسيلې کاروي. کالم ليکوال ته د پنځونې وړتيا لرل ډېره اهميت لري، ځکه چې ليکوال له دې لارې لوستونکو ته په منظم ډول مرحله په مرحله فکري لارښوونه کوي.

د ولسي مسئوليتونو څخه خبرتيا لرل

کالم ليکوال بايد د ټولنې د اړتياوو، ستونزو، او مسئلو څخه خبر وي او د دې مسئلېتونو پر بنسټ خپله ليکنه وړاندې کړي.

په سختو حالاتو کې هم له حقايقو د پردې پورته کولو وړتيا لرل

کالم ليکوال بايد د شجاعت او صداقت له مخې په داسې شرايطو کې چې نور ممکن يو څه پټ کړي، دې له حقايقو پرده پورته او خلکو ته يې ښکاره کړي.

په ژبه برلاسی لرل

ژبه د کالم ليکوال له پاره يوه اغېزمنه وسيله ده، چې د پيغام د انتقالولو له پاره بايد په هغې کې مهارت ولري. ليکوال چې په کومه ژبه ليکنه کوي، بايد د اړوندې ژبې په قواعدو او باريکيو باندې پوه وي. علاوه پر دې، ليکوال بايد د ژورناليستيکو قوانينو څخه هم باخبره وي، تر څو داسې څه ونه ليکي چې د رسنيو مسئولينو ته سرخوږی جوړ

کړي. کالم لیکونکی معمولاً ډېر تجربه لرونکی او لوړه مهارت لرونکی کس وي. کالم د یوې موضوع په اړه د لیکوال ژوره پوهه او درک ښيي. کله چې لیکوال د یوه ځانگړي موضوع په اړه کالم لیکي، نو د معلوماتو د ترلاسه کولو له پاره له خپلو اړیکو، سرچینو او ټولنیز محیط نه ګټه اخلي (Punn, 2019, p. 1).

د کالم مهمې ځانگړتیاوې

د مسئلې تجزیه او تحلیل: په ورځپاڼه کې د کالم له لارې یوه مسئله تجزیه او تحلیل کېږي او لیکوال د خپلې پوهې او تجربو په رڼا کې د اړوندې مسئلې په اړه مخاطبانو ته لارښوونه کوي. کالم بېلابېل موضوعات تر پوښښ لاندې نیسي، له کورني او بهرني سیاست څخه نیولې آن د بشرکوچیني احساسات او ارمانونه رانغاړي، کالم دوه متفاوت عنوانونه لري، چې یو یې ثابت او بل یې بدلون مومي، لیکوال د کالم له پاره یو ثابت عنوان ټاکي او ترهغې وروسته د خپل هرکالم له پاره موضوع ته په کتو، ځانگړی عنوان غوره کوي. د کالم لیکوال له پاره اړینه نه ده، چې هغه دې د ورځپاڼې کارمند وي خو دې ته اړتیا ده چې د ژورنالېزم له اصولو سره بلد وي.

شخصي نظر

کالم لیکوال خپل نظرونه او لیدلوري له مخاطبانو سره په آزادانه ډول شریکوي، چې دا د کالم یوه ځانگړې خصوصیت دی او لیکوال د خپل ځانگړي لیدلوري څخه موضوع تحلیلوي. کالم د لیکوال خپل غږ او فکرونه څرګندوي. د خبرونو د بې پرېوالي پرځای، کالم کې لیکوال خپل احساسات او نظرونه شریکوي. کالمونه اکثره په ټاکلې دوره لکه په ورځنۍ، اوونیزه یا میاشتني توګه خپرېږي. د کالم ژبه غیر رسمي او د خبرو اترو په شان وي، چې لوستونکي ورسره ښه اړیکه جوړوي. کالم د یوې لویې موضوع تحلیل نه کوي او معمولاً د یوې ځانگړې زاوېې یا برخې په اړه لیکل کېږي (PRINT MEDIA, 2023).

قضاوت او وړاندیزونه

د خبر لیکنې پر خلاف، په کالم لیکنه کې لیکوال خپل شخصي قضاوت او وړاندیزونه وړاندې کوي. په دې ډول لیکنه کې د پېښو تحلیل یوازې د حقایقو بیان نه وي، بلکه لیکوال د خپلو شخصي نظرونو او وړاندیزونو له لارې د موضوع ژوره څېړنه کوي.

غیر رسمي او جذاب انداز: د کالم ژبه محاوره‌ای او غیر رسمي وي، چې دا د لوستونکو د جذبولو اسانه لاره ده. د کالم لیکوال د جذاب انداز او ساده ژبې له لارې خپل پیغام په مؤثره توګه مخاطب ته رسوي.

د موضوعاتو تنوع

کالمونه د مختلفو موضوعاتو لکه طنز، محلي پېښې، بشري کيسې، سياست، او مالي چارو په اړه ليکل کېږي. دا د کالم يوه بله ځانگړتيا ده چې د هر ډول لوستونکو له پاره موضوعات مطرح کوي.

منظم وخت او ځای

کالم په منظم ډول په ټاکلي وخت او د ورځپاڼې په ځانگړي برخه کې خپريږي، چې د وفاداره لوستونکو له پاره يې موندنه اسانه وي.

د کالم ليکنې موخې

په رسنيزه برخه کې اطلاعاتي ژانرونه د مهمو پېښو په اړه لوستونکو ته اطلاعات وړاندې کوي، چې له دې ډول ليکنو څخه تر يوه حده د بوختيا، لارښوونې او ساعت تېرې موخې پوره کېږي خو په ورځپاڼه کې کالم د بېلابېلو موخو له پاره ليکل کېږي چې د ليکنې په دې برخه کې يې د ځينو يادونه کوو:

د مهمې موضوع د رابرسېره کولو له پاره

کالم د يوې مهمې او ټولنيزې موضوع په اړه ليکل کېږي چې خلکو ته نوي مفاهيم او حقيقتونو څرگندوي.

د خلکو د احساساتو او غوښتنو څرگندونه

کالمونه د خلکو احساسات او غوښتنې مطرح کوي او د هغو په اړه خبرې کوي (شاهد، ۱۳۸۵، ص. ۲۵۰).

پېښو او حالاتو د شننې له لارې لارښوونه

کالم د پېښو او حالاتو د شننې له لارې لوستونکو ته لارښوونه کوي او له دې لارې د عامه فکرونو د جوړولو وسيله گرځي.

د ليکوال له پاره د نظر څرگندولو اسانتيا

کالم ليکوال ته دا اسانتيا برابروي چې د ليکنې په بڼه د خپل نظر په څرگندولو کې برخه واخلي. کله چې ورځپاڼې د خپلې پاليسۍ له مخې په ځينو موضوعاتو د نظر څرگندولو وړتيا ونه لري، کالم يې يو غوره بديل دی چې ليکوال ته له دې لارې د موضوعاتو په اړه د نظر څرگندولو فرصت ورکوي.

د ټولنې د اخلاقي ارزښتونو د لوړولو هڅه

کالم ليکوال د روانو چارو د شننې له لارې خلک خپلو مسئوليتونو ته متوجه کوي او د ټولنې په منځ کې لوړ اخلاقي ارزښتونه رواجوي.

د نويو پرمختگونو څخه خبرتيا

کالم د ځانگړو او تخصصي برخو لکه ساينس، ټکنالوژي، يا ټولنيزو چارو په اړه ليکل کېږي، چې له دې لارې لوستونکو ته د مسلکي ساحو په نوي پرمختگونو او بدلونونو خبر ورکوي.

د لوستونکو سره د اړیکې پراختیا

د ورځپاڼې هغه لوستونکي چې په منظم ډول کالم تعقیبوي، د کالم لیکوال سره د لیکنو له لارې خپل نظرونه شریکوي، او د ورځپاڼې د پالیسیو اصلاح ته لاره هواروي.

له نورو لیکنو سره د کالم توپیر**۱. د کالم او عامې لیکنې توپیر**

کالم له نورو عامو لیکنو سره توپیر لري. د کالم لیکوال د موضوع د روښانتیا او وضاحت له پاره مختلفو پېښو او موضوعاتو ته اشاره کوي، په داسې حال کې چې په عادي لیکنو کې لیکوال د یوې ځانگړې موضوع څخه بهر نه وځي او د موضوع وحدت او یووالي ته ژمن وي. په کالم کې، لیکوال د موضوع د څو اړخونو او زاویو په اړه خپل تحلیل او نظر وړاندې کوي، ترڅو د موضوع عمق او پراختیا څرگنده کړي، خو په عادي لیکنه کې د یوې محدودې موضوع په اړه پراخ او مفصل تحلیل نه وړاندې کېږي.

۲. د کالم او راپور توپیر

کالم له راپور سره هم جوت توپیر لري. په راپور کې، رپوټر د پېښې د پخلي له پاره د اړوندې پېښې په اړه د ښکېلو لوړو نقل قولونه وړاندې کوي او د پېښې له هر لوري سره اړیکه نیسي، چې هدف یې د حقایقو وړاندیز او د پېښې یوه بې طرفه تصویر ورکول وي. په کالم کې، لیکوال په هغه کچه چې په راپور کې ښودل کېږي، نقل قولونو او مستندو شواهدو ته اړتیا نه لري، بلکه د کالم لیکوال خپل شخصي قضاوت او تحلیل وړاندې کوي. په کالم کې لیکوال د خپل تحلیل، تجربو او نظرونو پر بنسټ لوستونکي ته موضوع وړاندې کوي.

۳. د کالم او علمي لیکنې توپیر

کالم له علمي لیکنو او مقالو سره هم توپیر لري. په علمي مقالو کې، لیکوال د معتبره او مستندو منابعو لکه کتابونه، علمي څېړنې او مقالو استناد کوي، ترڅو د خپلې موضوع په اړه باوري او تایید شوي معلومات وړاندې کړي. په کالم کې، لیکوال ډېری وخت خپل شخصي نظریات او مشاهدې شریکوي. کالمونه د لیکوال د خپل لیدلوري، تحلیل او د هغه د تجربو پراساس لیکل کېږي، کوم چې د علمي او تحلیلي څېړنو پر اساس نه وي.

د کالم ډولونه

کالم که څه هم په هره موضوع لیکل کېدای شي، خو سیاست او حکومت هغه برخې دي چې ډېر کالمونه پرې لیکل کېږي، چې لامل یې له دې ډول موضوعاتو سره د عامو وګړو دلچسپي او اهمیت دی. په ورځپاڼو کې د

محتوا او بڼې له مخې بېلابېل کالمونه خپرېږي، هر لیکوال د لیکنې یو ځانگړی انداز لري خو په لویه کچه د موضوع له مخې کالم لاندې ډولونه لري لکه روغتيايي کالم، قانوني کالم، ديني کالم، ټولنیز کالم، سپورتي کالم، نفسياتي کالم، طنزي کالم، اقتباسي کالم، معیاري کالم د راغلیو لیکنو کالم، فېشن او د کور چارو اړوند کالمونه په برکې نیسي. د لیکوال له پاره په دې ډول کالم لیکنه کې ځانگړې پوهې او مهارت لرلو ته اړتیا ده، په لیکنه کې یې لیکوال باید له احتیاط څخه کار واخلي او د کالم د ځینو ډولونو په لیکنه کې د لیکوال له پاره، د خپل خیال او نظر ځایولو گنجایش نه وي.

د کالم لیکنې پړاوونه

د نورو لیکنو په څېر کالم هم په خپل جوړښت کې درې برخې لري. په لومړۍ برخه کې د موضوع د پېژندنې په خوا کې د لوستونکو پاملرنه راجلبېږي. په دویمه یا اصلي برخه کې لیکوال د موضوع په اړه خپل استدلال، بیلگې او تشریحات وړاندې کوي او په وروستۍ برخه کې ټول متن خلاصه کېږي او لیکوال کالم په یوه په زړه پورې جملې سره پای ته رسوي. د کالم اصلي جوړښت د FIRE په نامه یوه فورمول دی چې څلور مهمې برخې پکې شاملې دي چې یو یې حقایق Facts دویم یې نظرونه Ideas درېیم یې دلیل Reasons او ورستی برخه یې احساسات Emotions دي. ۱۵. څلور برخې د کالم مهمې مواد دي چې یو ځای کالم جوړوي. لیکوال دغه مواد د اوبو په څېر بولي چې اوبه د لوبڼې له شکل سره سم بڼه نیسي، نو کالم هم د دې جوړښت یا چوکاټ په مرسته منظم کېږي او شکل مومي. د لیکوال په خبره، د کالم جوړښت د لیکونکي د نظر او هدف له مخې ټاکل کېږي او په دې برخه کې د قانوني بندیزونه ډېر کم دي (Uyo, 2009, p. 10).

د کالم ژبه باید ژورنالېستیکه او عامه فهمه وي د کالم په پیل کې د ټاکلې پېښې او خبر په اړه اړین اطلاعات راوړل کېږي، تر هغې وروسته لیکوال د پېښې سره د موافقت یا مخالفت په صورت کې، په لنډ ډول تبصره کوي او د لیکنې په وروستۍ برخه کې د موضوع په تړاو خپل ځانگړی لیدلوری په اغېزمن ډول څرگندوي، نو د ځینو لیکوالانو په اند د کالم عنوان هم باید له همدې ځای څخه انتخاب شي.

۱- د موضوع ټاکل

د موضوع ټاکل د کالم په لیکنه کې ډېر اهمیت لري، ځینې لیکوالان د خپل کالم له پاره د ورځینو مهمو خبرونو څخه موضوع غوره کوي. د موضوع په ټاکنه کې مهمه داده، چې داسې موضوع وټاکل شي چې خلکو ته په زړه پورې او په اړه یې لوستل غواړي. احمد ډوگر په خپل کتاب (کالم، فیچر او تبصره) کې د کالم له پاره د موضوع د انتخاب په اړه د ځینو لیکوالانو نظرونه را اخیستي دي: احمد ندیم قاسم: زه د خپل کالم موضوع د

ورځپاڼې له خبرونو څخه اخلم او په اورېدلو خبرونو يې نه ليکم... ظهور کشميري د کالم د موضوع په اړه وايي: په نړۍ کې پر موضوعاتو ليکونکي کالم ليکوال ډېر کم دي، هر کالم ليکوال د خپلې خوښې موضوع د چاپېريال له تازه خبرونو څخه ترلاسه کوي او په هغه خپل نظر ليکي. ځينې ليکوالان د ټوکو، ځينې سياسي او ځينې کلتوري موضوعات ټاکي. همدارنگه بل ليکوال انتظار حسن وايي چې زه د ښار له ټولنيز ژوند څخه نوې موضوع اخلم په هغې پسې لري نه ځم (ډوگر، ۱۳۸۹، ص. ۳۶).

۲- د موادو ترلاسه کول

د کالم له پاره د موضوع تر انتخاب وروسته ليکوال په دويمه مرحله کې د ټاکلې سوژې په اړه د اړينو موادو په لټه کې وي. د مواد ترلاسه کول د کالم په موضوع پورې اړه لري که موضوع معياري وي نو کولی شو چې اړوند مواد يې له کتابتون او ياهم د ورځپاڼې په کلکسينونو کې وکتل شي. د کالم ليکوال په ورځيني ژوند کې د خپل چاپېريال د مشاهدې له لارې داسې موضوعاتو ته متوجه کېږي، چې د عامو خلک ورته فکر نه وي. د ليکوال تجربه هم په دې برخه کې ډېره اغېزمنه تمامېږي، ليکوال د ژوند په بېلابېلو برخو کې د خپلو تېرو تجربو له مخې، نوې پېښې توضيح او روښانه کوي. ليکوال د مطالعې له لارې کولی شي چې خپل ذهني افق پراخه او له ترلاسه شوې پوهې د خپلو کالمونو په ليکنه کې په اغېزمن ډول استفاده وکړي. همدارنگه د راپور او مرکې له لارې هم ليکوال د کالم له پاره په زړه پورې موضوع او مواد ترلاسه کولی شي. د مرکې او راپور جوړونې پرمهال له هر ډول خلکو سره خبرې کوي او په دې بهير کې له داسې موضوعاتو سره مخ کېږي، چې د خبر په نسبت په کالم کې په اغېزمنه بڼه وړاندې کېږي. همدارنگه ډاکتر جلالې د «کالم ليکنه» تر سرليک لاندې د خپلې ليکنې په يوه برخه کې، د اغېزمن کالم د ځينو بېلگو د يادونې په لړ کې، د جاوېد چوهدري چې د ايکسپريس اردو ژبې ورځپاڼې ته کالم ليکي، يادونه کوي. د نوموړي په وينا کله چې په ورځپاڼه کې د ده کالم «زيرو پواينټ» راشي، هغه ورځ نو بيا ايکسپريس ورځپاڼه د مرغۍ پي شي. ده پر همدې نامه د کالمونو پنځه ټولگې خبرې کړې دي. هغه څه چې زه يې ډېر اغېزمن کړم، داده، چې د ده «زيرو پواينټ» لومړۍ ټولگه په دوولس کالو کې ۷۲ ځله! يعنې په کال کې شپږ ځلې د چاپ پر پوله درېدلې.

پاياله

کالم د ژورناليستيکې ليکنې د يو ځانگړي ډول په توگه هغه مهال ليکل کېږي، کله چې څوک غواړي د يوې ځانگړې موضوع په اړه خپل نظر څرگند کړي. د کالم ليکل يو ځانگړی مهارت دی چې د ليکوال خلاقيت، شخصي نظر او د لوستونکو سره اړيکه په کې ډېر اهميت لري. همدارنگه د لوستونکو خوښي او رضايت د کالم

د برياليتوب له پاره اړين دی. عموماً، چاپي رسنۍ کالم ليکونکي لري چې د ځانگړو موضوعاتو او عمومي علاقې وړ مسايلو په اړه ليکنې کوي. د کالم په ليکنه کې ليکوال هڅه کوي چې لوستونکو ته د واقعيت څخه يو تفسير وړاندې او له دې لارې هغوی ته لارښوونه کوي. په ځينو مواردو کې، کالمونه د يوې ځانگړې موضوع په اړه بېلابېل نظرونه وړاندې کوي، ترڅو خلک وکولی شي د يوې موضوع په اړه بېلابېل ليدلوري ترلاسه او پر بنسټ يې خپلې پايلې راوباسي. کالم ليکونکي کولی شي سپارښتنې ورکړي؛ د حکومت او هرې بلې ادارې د ناسمو تگلارو په اړه خبرې وکړي چې د خلکو په ژوند ناوړه اغېز کوي. کالم د ورځنيو مهمو پېښو په ځواکي په بېلابېلو موضوعاتو ليکل کېږي. کالم د اجتماعي، سياسي او فردي بدلون په لور يوه ځواکمنه وسيله ده، او د ليکوالانو له پاره د خلکو په افکارو، احساساتو او عملونو باندې د تاثير کولو يوه اغېزمنه لار ده.

وړاندیزونه

۱. د کالم ليکنې د مسلکي ځانگړنو د وضاحت له پاره کتابونه تاليفول

د کالم ليکنې د مسلکي ځانگړتياوو په اړه د کتابونو تاليف کول چې د ليکوالانو او رسنيزو کارمندانو له پاره يو اړين لارښود وي. دغه کتابونه بايد د کالم ليکنې پر ټولو اړخونو لکه د موضوع ټاکنه، موادو ترلاسه کول، د استدلال وړاندیز، او د ژورناليستي قواعدو په اړه تفصيل ولري.

۲. د کالم ليکنې د زده کړې او ارزښت په اړه د روزنيزو ورکشاپونو جوړول

د کالم ليکنې په اړه ورکشاپونه او سيمينارونه جوړول چې د دې مهمې ژورناليستيکې برخې ارزښت په ټولنه کې روښانه کړي. دغه کار د کالم ليکنې د گټو په اړه پوهه لوړوي او په رسنيز ډگر کې د دې ژانر ارزښت روښانه کوي.

۳. د عامه افکارو په جوړونه کې کالم ليکنې رول او ونډې ته د رسنيزو مسئولينو متوجه کول

د چاپي رسنيو مسئولين بايد د کالم ليکنې رول او د هغې اغېز ته پاملرنه وکړي. کالم د عامه افکارو جوړولو او د ټولنې د اخلاقو او فکري پرمختگ له پاره يو ځواکمن وسيله ده، چې بايد د رسنيو د اخلاقو او اصولو سره سم وليکل شي.

The professional characteristics of column writing

Assistant Professor Naqeebullah Atyash, Shaikh Zayed University, Faculty of Journalism and Public Relations, Department of Journalism.

Email: naqib.atish@gmail.com

Abstract

Column writing is an important part of the content in print media, newspapers, and magazines. Columns are written by authors on specific topics with the goal of increasing readers' knowledge, exchanging opinions, and discussing social issues. A columnist raises important societal issues through analysis and provides new information to the audience. Columns often reflect the author's personal opinions, experiences, or commentary on social and political matters. The aim of this research is to help general media readers understand that the structure and purpose of content published in the media can differ. In some genres like news, journalists present facts and realities to their audience, while in others, the author analyzes events and expresses personal viewpoints on daily issues and news. In our society, general newspaper readers often fail to distinguish between the purposes and characteristics of news and analytical writings, and they tend to treat every media piece like news, which only presents facts about events. This article helps media audiences recognize columns, which are a form of analytical writing, among other media news. This paper focuses on analyzing existing research related to the topic and examines the views presented by researchers. Columns can be effective in changing people's opinions and thoughts. Findings show that well-written columns have an impact on readers, stay in their minds, and help alter the behavior and beliefs of the audience. The professional characteristics of column writing include the need for the author to influence readers, present opinions clearly and attractively, and carry out their mission through precise information, thorough research, and fluent language.

Keywords: Analytical genre, value of columns, journalistic genres, media writings, column writing.

مأخذونه

حليم، صفيه، (۱۳۹۱)، ژورنالېزم. جلال اباد: مومند خپرندويه ټولنه .

ډوگر، محمد اسلم، (۱۳۸۹)، کالم، فيچر او تبصره، د اميرجان وحيد احمدزی ژباړه. پېښور: دانش خپرندويه ټولنه.

شاهد، ايس ايم، (۱۳۸۵)، د ژورنالېزم مطالعه، د اميرجان وحيد احمدزی ژباړه. پېښور: دانش خپرندويه ټولنې تخنيکي خانگه .

ناظم، محمد داود، (۱۳۹۳)، د انيس ملي جريده او د عامه ذهنيونو په روښانولو کې د هغې ونډه. کابل: د رسالت خپرونډويه اداره.

Iqbal Pun, G. (2019, September 25). Column – What’s it all about and its role in journalism. ResearchGate.

https://www.researchgate.net/publication/336020403_Column_-_What's_It_All_About_and_Its_Role_in_Journalism

Naveed, F. (2011, October 25). COLUMN, definition, types of column & writing column. Mass Communication Talk.

<https://www.masscommunicationtalk.com/column-definition-types-of-column-writing-column.html>

PRINT MEDIA. (2023, December 25). Columns vs. special articles: Understanding the distinctions. <https://journalism.university/print-media/columns-vs-special-articles-distinctions/>

Uyo, A. (2009). The art of column writing. In L. Idowu (Ed.), Nigerian columnists and their art (pp. 2–15). Lagos: Diamond Publications.

په اسلامي فقه کې د امير شرطونه

څېړندوی محمد طاهر شرر، د افغانستان علومو اکاډمۍ، د فقه او قانون څانګه.

برېښنالیک: Sharar_safay@yahoo.com

لنډيز

دا مقاله هغه ځانګړتياوې او شرطونه تشرېح کوي چې بايد يو امير يې ولري، خو د اسلامي ټولنې رهبري وکړي او د هغې ثبات او استقرار باوري کړي. دا څېړنه د اسلامي فقهې په چوکاټ کې د خلافت يا امامت د شرطونو تحليل وړاندې کوي. موضوع دا ده، چې ولې د امام ټاکنه د امت د نظم او مشروعيت له پاره مهمه ده. څېړنه د حديثو او د څلورو امامانو د فتاوو ترمنځ اړيکې او عصري تطبيق ته کتنه کوي. موخه دا ده چې د خلافت د شرطونو منطقي او فقهې اړخونه وڅېړي. مېتود تحليلي او توصيفي دی، د شواهدو، حديثي منابعو او فقهې اجتهاد پر بنسټ ترسره شوی. د څېړنې عمده پوښتنه دا ده، چې کوم شرطونه د خلافت له پاره عملي او اړين دي. د مقاييسوي تحليل، متني تحليل او فقهې استدلال تخنيکونه کارول شوي. پايله ښی چې د خلافت شرطونه د امت د يووالي او مشروعيت له پاره ټاکل شوي، خو عصري تطبيق اصلاح ته اړتيا لري. موندنې څرګندوي چې د اسلامي فقهې، حديث او اجتهاد ترمنځ اړيکه بايد د عصري شرايطو په پام کې نيولو سره تحليل شي، خو د اسلامي ټولنې د اړتياوو سره سم تطبيق ومومي.

کلیدي ټکي: امير، امام، خليفه، شرطونه، فقهاء.

سريزه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيد المرسلين وعلى اله و اصحابه اجمعين.

په يوه اسلامي ټولنه کې صالح امير څکه اړين او ضروري دی چې واکمن دولت د الله جلا جلاله په اوامرو او نواهيو سنبال وساتي، همدا ده چې اسلامي شريعت د امير ټاکل واجب کړي دي، په دې باندې د صحابه وو رضوان الله عليهم له زمانې څخه اجماع ده. ابن خلدون رحمه الله وايي: «إِنَّ نَصَبَ الْإِمَامِ وَاجِبٌ قَدْ عُرِفَ وَجُوبُهُ فِي الشَّرْعِ بِإِجْمَاعِ الصَّحَابَةِ وَالتَّابِعِينَ؛ لِأَنَّ أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عِنْدَ وَفَاتِهِ بَادَرُوا إِلَى بَيْعَةِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَتَسْلِيمِ النَّظَرِ إِلَيْهِ فِي شَوْؤِهِمْ. وَكَذَا فِي كُلِّ عَصْرِ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ، فَلَمْ تَتْرِكِ النَّاسُ فَوْضَى فِي أَيِّ عَصْرِ مِنَ الْأَعْصَارِ...» (ابن خلدون، بې تا، ج ۱ ص ۲۹۵). د امام ټاکل واجب دي او د دې وجوب شرعاً د صحابه وو رضوان الله عليهم او تابعينو په اجماع ثابت شوی دی؛ څکه د رسول الله ﷺ له وفات وروسته د هغه ملگرو بې له ځنډه ابوبکر صدیق رضي الله عنه سره بيعت وکړ او د خپلو چارو واک يې هغه ته وسپاره. همداسې په هر دور کې تر دې وروسته هم شوي او هېڅکله خلک په هېڅ زمانه کې بې مشره پاتې شوي نه دي.

د صالح امير په امارت او واک کې خلک له فتنو، گډوډۍ... څخه ژغورل کېږي، جويني رحمه الله وايي: «که خلک بې نظمۍ ته پریښودل شي، داسې څوک نه وي چې په حق يې راټول کړي او نه څوک وي چې د هغوی مخه ونيسي او نه څوک وي چې د شيطان له ليارې يې را وگرځوي، نو د نظرونو اختلاف او بېلابېلې نفسي غوښتنې به دانه وانه کړي، لويان به هلاک شي او ټيټ او ناپوه خلک به سرونه راپورته کړي، متناقض نظرونه به يو بل ته سنگرونه ونيسي، نظرونه به په يو بل پسې دښمن شي، غوښتنې به سره ټکر وکړي، پست خلک به مشران شي، ټولنې به ړنگې شي، د جوال خوله به وشلېږي، دعوي او شخړې به خپرې شي، د دين په نامه به خلک په اهل دينو واکمن شي او ټولنې به ټوټې ټوټې شي». (الجويني، بې تا، ج ۱، ص ۲۳).

همدارنگه عثمان بن عفان او عمر بن الخطاب رضي الله عنهما وايي: «إِنَّ اللَّهَ لَيَنْزِعَ بِالْأَمْرِ مِمَّا لَا يَزْعُ بِالْقُرْآنِ» (ابن شبه، ۱۳۹۹ هـ ق، ج ۳، ص ۹۸۸). الله جلا جلاله په واکمنۍ هغه څه منع کوي چې په قرآن نه منع کېږي، مطلب دا چې ځينې داسې خلک شته چې له گناهونو او فحاشۍ څخه په زور منع کېږي، په قرآن نه منع کېږي.

ابن المعتز رحمه الله وايي: «له پاچاه پرته ولس داسې خرابېږي لکه له روح پرته چې بدن خرابېږي، ځينې بليغانو ويلي دي، واکمني د يوه ملت واگي، د ټولو نظام، د کړاوونو محوه کوونکي، د کمزورو کلا او د علمي بنسټونو ستنه ده، يو بل وايي، واکمني له ولس نه په رانه دعوت دفاع کوي». (القلعي، ۱۴۰۱ هـ، ج ۱، ص ۹۷)..

د اسلام له نظره د امير مقام يوازې يو سياسي منصب نه دی، بلکې دا يو الهي مسووليت، ستر امانت او د بشري ټولنې د سمون يو مهم رکن دی. دا ستر بار هغه څوک پورته کولی شي چې د دغه منصب له پاره جوگه وي.

دا مقاله د همدې مقام اهميت، د امير په مواصفاتو او د دغو صفاتو شرعي بنسټونه او د اسلامي تاريخ د مثالونو پر بنسټ تشرېح کوي.

موخې

۱. د امير د اصطلاح تعريف او تاريخي شاليد.

۲. د امام، خليفه او امير المؤمنين ترمنځ توپير روښانه کول.

۳. د امير د ټاکنې شرائط او اسلامي معيارونه بيانول

د څېړنې تگلاره: څرنگه چې ياده موضوع کتابتونۍ بڼه لري، نو په څېړنه کې له تحليلي او وصفي مېتود څخه کار اخېستی دی، مستقيم نقل قول مې په دې قوس « » کې راخېستی، هر قول مې خپل قايل ته د علمي امانت له مخې منسوب کړی دی، تر خپله وسه مې هڅه کړې چې له اصلي سرچينو څخه اقوال رانقل کړم. که مې په اصلي ماخذونو کې نه دی پيدا کړی، نو بيا مې چې هر ماخذ کې موندلی راخېستی مې دی. د اړتيا په صورت کې مې د ځينو حديثونو تخريج هم کړی دی او خپله څېړنه مې د امير په تعريف پېل کړې ده.

د امير تعريف

په مطلق ډول د امير کلمه د رسول الله صلى الله عليه وسلم په زمانه کې کارېدله، خو په خليفه يې اطلاق نه کېده، لښکر مشرانو، واليانو او ښاروالانو ته کارېده، له ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: «مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ، وَمَنْ أَطَاعَ أَمِيرِي فَقَدْ أَطَاعَنِي، وَمَنْ عَصَى أَمِيرِي فَقَدْ عَصَانِي» (البخاري، ۱۴۰۷هـ، ج ۷، ص ۴۶۹). چا چې زما اطاعت وکړ، هغه د الله جلا جلاله اطاعت وکړ، چا چې زما نافرمانی وکړه هغه د الله جلا جلاله نافرمانی وکړه، چا چې زما د امير نافرمانی وکړه هغه زما نافرمانی وکړه. د امير اصطلاح مسلمانانو رامنځ ته کړه او د لومړي ځل له پاره عمر بن الخطاب رضي الله عنه ته وکارول شوه، کله چې عمر بن الخطاب د مسلمانانو لخوا وټاکل شو، ويې ويل: «ابوبکر الصديق - رضي الله عنه - ته يې د رسول الله صلى الله عليه وسلم خليفه وایه، نو ماته به څنگه د رسول الله صلى الله عليه وسلم د خليفه خليفه ويل کېږي، دا خو اوږدېږي، وايي: مغیره بن شعبه رضي الله عنه ورته وويل: ته زموږ امير او موږ دې مادون يو، ته د مومنانو امير يې، هغه وويل: دا بيا سم دی». (ابن شبة، ۱۹۷۹م، ج ۲، ص ۶۸۷).

د امام، خليفه او امير المومنين ترمنځ توپير: په قرآن کریم کې د امام لفظ راغلی دی، الله جلا جلاله د ابراهيم څخه حکايت کوي: ﴿إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾ (البقره: ۱۲۴). امام طبري

رحمه الله د دې آيت په تفسير کې راخېستي: «يَا اِبْرَاهِيمُ اِنِّي مُصَيِّرُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا يُؤْتَمُّ بِهِ وَيُقْتَدَى بِهِ» (امام طبري، ۱۴۰۲ هـ ق، ج ۲، ص ۵۰۹). (اې ابراهيمه! زه تا د خلکو له پاره امام گرځوم، چې اقتداء يې وشي او پيروي يې وشي. د امام لفظ په ډېرو حديثونو کې راغلی دی، د عبدالله بن عمر رضي الله عنه څخه روايت دی، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: «فَالْاِمَامُ الَّذِي عَلَى النَّاسِ رَايَ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ» (البخاري، ج ۶، ص ۲۶۱۱). نو کوم امام (مشر) چې پر خلکو واکمن وي، نو هغه د خپل رعيت (قوم) په اړه مسوول دی. په ځينو نوي حديثونو کې د امام پر ځای د امير کلمه هم کارول شوې ده. له انس رضي الله عنه څخه روايت دی، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: «الْاِمَّةُ مِنْ قُرَيْشٍ» (ابن البيع، ۱۴۱۱ هـ ق، ج ۴، ص ۸۵). دلته ترې مشر او خليفه مطلب دي. په دې توگه امامت يوه اسلامي اصطلاح وگرځېده او له امام نه موخه د مسلمانانو خليفه او واکمن دی. نووي رحمه الله وايي: «يَكُونُ أَنْ يُقَالَ لِلْاِمَامِ: الْخَلِيفَةُ وَالْاِمَامُ وَامِيرُ الْمُؤْمِنِينَ» (النووي، ۱۴۱۲ هـ، ج ۴، ص ۸۵). روا ده چې امام ته خليفه، امام او اميرالمومنين وويل شي.

د اميرالمؤمنين شرطونه

۱. اسلام: د يو مسلمان امير له پاره دا شرط ضروري دی، چې په اسلامي عقیده او تقوا سنبال وي، په اسلام کې د نامسلمان امير ټاکل روا نه دي؛ ځکه چې الله جلا جلاله فرمايي: «وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا». (النساء: ۱۴۱). ځکه چې کافر په مسلمان ولايت نه لري، ابن منذر رحمه الله وايي: «أَجْمَعَ كُلُّ مَنْ يُحْفَظُ عَنْهُ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّ الْكَافِرَ لَا وَلَايَةَ لَهُ عَلَى مُسْلِمٍ بِحَالٍ» (ابن قيم، ۱۳۱۸ هـ، ج ۲، ص ۷۸۷). ټول اهل علمو په دې اجماع کړې ده چې په هېڅ حالت کې پر مسلمان د کافر ولايت نشته. همدارنگه د غير مسلم اطاعت او درناوی واجب نه دی، هغه الله جلا جلاله په خپل کفر ذليل کړی دی، نو د مسلمانانو په هېڅ چاره يې ولايت روا نه دی، ابن قيم رحمه الله وايي: «وَلَمَّا كَانَتْ التَّوَلِيَةُ شَقِيقَةَ الْوَلَايَةِ كَانَتْ تَوَلِيَتُهُمْ نَوْعًا مِنْ تَوَلِيَتِهِمْ، وَقَدْ حَكَّمَ تَعَالَى بِأَنَّ مَنْ تَوَلَّاهُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ، وَلَا يَتِمُّ الْإِيمَانُ إِلَّا بِالْبَرَاءَةِ مِنْهُمْ، وَالْوَلَايَةُ تَنَافِي الْبَرَاءَةَ، فَلَا تَجْتَمِعُ الْبَرَاءَةُ وَالْوَلَايَةُ أَبَدًا، وَالْوَلَايَةُ إِغْرَازٌ، فَلَا تَجْتَمِعُ هِيَ وَإِذْلَالُ الْكُفْرِ أَبَدًا، وَالْوَلَايَةُ صِلَةٌ، فَلَا تَجَامِعُ مُعَادَاةَ الْكَافِرِ أَبَدًا» (ابن قيم، ج ۱، ص ۴۹۹) چې څرنگه تولى (واک ورکول، د زړه دوستي) د ولايت (سرپرستی) خور ده، نو د هغوی ټاکل هم د هغوی د ولايت يوه بڼه ده. الله جلا جلاله پرېکړه کړې چې څوک يې په ملگرتيا ونيسي، نو هغه له دوی (کفارو) څخه شمېرل کېږي. تر هغې ايمان نه شي بشپړېدای، ترڅو چې له هغوی نه بيزار (برائت) نه شي او ولايت له برائت سره ټکر لري، نو هېڅکله برائت او ولايت يو ځای نه شي جمع کېدای. ولايت يو ډول عزت ورکول دي، نو دا د کفر د ذليلولو سره نه شي راټولېدای. ولايت اړيکه ده، نو د کفارو د دښمنۍ (عداوت) سره نه شي يوځای کېدای.

له عائشې رضي الله عنها څخه روايت دی هغې له نبي کریم صلی الله علیه وسلم څخه روايت کړی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: «فَلَنْ أَسْتَعِينَ بِمُشْرِكٍ» (مسلم، بې تا، ج ۳، ص ۱۴۴۹). زه هېڅکله له مشرک مرسته نه اخلم. دا چې په ځينو چارو کې ترې مرسته نه ده روا، نو څنگه د مسلمانانو چارې وروسپارل شي، عمر بن الخطاب رضي الله عنه دا ښه عملي کړې وه، ابو موسیٰ الاشعري رضي الله عنه يې په دې وگواښه چې ليکوال يې نصراني و، عمر رضي الله عنه ورته وويل: «قَاتَلَكَ اللَّهُ! أَمَّا سَمِعْتَ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ﴾» (۲۱)، «أَلَا اتَّخَذْتَ حَنِيْفًا قَالَ: قُلْتُ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ لِي كِتَابَتُهُ وَلَهُ دِينُهُ، قَالَ: لَا أَكْرَهُهُمْ إِذْ أَهَانَهُمُ اللَّهُ وَلَا أُعِزُّهُمْ إِذْ أَدْنَاهُمُ اللَّهُ، وَلَا أُذْنِيهِمْ إِذْ أَفْصَاهُمُ اللَّهُ» (المائدة: ۵۱) (ابن قيم، ج ۱، ص ۴۵۲). الله دې مړ کړه! ايا ته د الله دا خبره نه ده اورېدلې چې فرمايي: اي مؤمنانو! يهوديان او عيسويان خپل ملگري مه نيسي، دوی په خپلو منځو کې سره ملگري دي. او که ستاسې څخه څوک هغوی خپل ملگري نيسي، نو بيا هغه هم په هماغو کې شمېرل کېږي.

ولې دې يو سوچه مسلمان نه نيوه؟ ما ورته وويل: اې د مؤمنانو اميره! هغه زما ليکوال دی، او دين يې خپل دی (زه يې پر دين کار نه لرم). (امير المؤمنين) وويل: زه داسې خلک نه درنوم چې الله سپک کړي دي او نه عزت ورکوم هغو چې الله جلجله ذليل کړي دي او نه يې نږدې کوم چې الله لرې کړي دي. قاضي عياض رحمه الله وايي: «أَجْمَعَ الْعُلَمَاءُ عَلَى أَنَّ الْإِمَامَةَ لَا تَنَعَقِدُ لِكَاْفِرٍ، وَعَلَى أَنَّهُ لَوْ طَرَأَ عَلَيْهِ الْكُفْرُ انْعَزَلَ، قَالَ: وَكَذَا لَوْ تَرَكَ إِقَامَةَ الصَّلَاةِ وَالِدُّعَاءَ». (النووي، ۱۳۹۲ هـ ق، ج ۱۲، ص ۲۲۹). ټولو علماوو منلې ده، چې کافر ته د خلکو د مشرتابه حق نه ورکول کېږي او که څوک کافر شي، نو له مشرتابه څخه به لرې کېږي. او ويلي يې دي همدارنگه که لمونځونه او دعا پرېږدي، ورته حکم دی.

۲. بلوغ: بلوغ هغه صفت او شرط دی چې په اسلامي ټولو چارو کې که هغه وږې وې او که لويې، لازمي او ضروري ده، د ماشوم امامت او اميريت ناسم دی، ځکه چې د هغه چارې د نورو په لاس کې دي، نو بيا څنگه کېدلای شي چې د نورو چارې وروسپارل شي، الله جلا جلاله فرمايي: «وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا» (النساء: ۵). او ناپوهانو ته (د هغوی) مالونه مه ورکوئ، (کوم چې ستاسو په تصرف کې دي)، الله جل جلاله هغه ستاسو د ژوند د سمبالښت وسيله ګرځولې ده او د دغو مالونو څخه هغوی ته خوراک او پوښاک ورکړئ، او (د دوی د مال او حساب په ساتنه) دوی ته سمه لارښوونه ورکړئ. مفسرين وايي: «قَالَ عَامَّةُ عُلَمَاءِ السَّلَفِ: هُمُ النَّسَاءُ وَالصَّبِيَّانُ» عام سلف علماء وايي چې دوی ښځې او ماشومان دي. (ابن جرير، ۱۴۲۲ هـ، ج ۱، ص ۳۰۲. ابن کثير، ۱۴۲۰ هـ، ج ۱، ص ۱۸۲).

دا چې د مالونو په ورکولو کې منعه راغلې ده، نو بيا د مسلمانانو چارې څنگه ور وسپارل شي، ماشوم غير مکلف دی، له عايشې رضي الله عنها څخه روايت دی چې نبي کریم صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي: «رَفَعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ: الصَّبِيِّ حَتَّى يَحْتَلِمَ، وَعَنِ الْمَعْتُوهِ حَتَّى يُفِيقَ، وَعَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ»^(۱۰) د دريو کسانو څخه قلم پورته دی) يعنې گناه يې نه ليکل کېږي، له ماشوم څخه څو چې بالغ شوی نه وي، له وېده څخه څو چې وينې شوی نه وي، له ليونې څخه څو چې هوښيار شوی نه وي).

له چا څخه چې قلم پورته وي او گناه يې نه ليکل کېږي، نو په چارو کې يې تصرف هم ناسم دی؛ ځکه چې هغه په شرعي توگه غير مکلف دی، همدارنگه رسول الله صلی الله عليه وسلم د ماشومانو له امارت څخه په الله جلا جلاله پناه نيولې ده، له ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي: «تَعَوُّذُوا بِاللَّهِ مِنْ رَأْسِ السَّبْعَيْنِ وَإِمَارَةِ الصَّبْيَانِ»^(۱۱) (امام احمد، ۱۴۲۱ هـ، ج ۱۴، ص ۶۷). په الله پورې د اوياميې له پېل او د ماشومانو له امارت نه پناه وغواړئ. (له اهل التشيع پرته هېڅ داسې اهل قبله نشته چې د ښځې او ماشوم امارت ته دې جواز ورکړی وي، يوازې اهل التشيع وايي چې د ماشوم امارت روا دی) (ابن حزم، بې تا، ج ۴، ص ۸۷).

۳. عقل او جسماني وړتيا: د غير عاقل واکمني که هغه د ماشومتوب له امله وي او يا هم د يوې پېښې له امله وي، روانه نه ده، ځکه چې عقل د تدبير آله ده، کله چې عقل نه وي، نو تدبير هم نه وي (القلقشندي، بې تا، ج ۱، ص ۳۲). که يې په عقل کې خلل وي، نو بيا يې هم د مسلمانانو په هېڅ کار باندې واکمني سمه نه ده، نو د امير په ټاکلو کې څو اوليت لري چې غير عاقل نه وي. دا چې ماشوم له همدې امله له دې منصب نه محروم دی، نو ليونی څو په طريقه اولی محروم دی.

^{۱۰} . ابوداود په حدودو کې راخيستی دی، باب المجنون يسرق او يصب، (۵۵۸/۴)، د حديث شمېره: ۴۳۹۸. نسائي په الطلاق کې راخيستی، باب من لا يقع طلاقه من الازواج (۴۸۶/۶)، دحديث شمېره: ۳۴۳۲، ابن ماجه په طلاق کې راخيستی، باب طلاق المعتوه والنائم (۶۵۸/۱) د حديث شمېره: (۲۰۴۱)، الحاکم په مستدرک کې راخيستی، (۷۶-۷۵). دشمبر حديث ۲۴۰۵. ټولو له عائشې رضي الله عنها څخه روايت کړی دی. د حديث ترجمه مخکې تېره شوې ده. الحاکم ويلي دي: "هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ وَلَمْ يُخَرِّجَاهُ" وَرَوَاهُ شُعْبَةُ، عَنِ الْأَعْمَشِ بِزِيَادَةِ الْفَاطِ "دا حديث د شېخينو په شرط صحيح دی څو هغوی نه دی تخريج کړی او شېبه له اعمش نه په زياتو لفظونو روايت کړی دی، وگوره: (المستدرک على الصحيحين د حاکم ۴۲۹/۴).

^{۱۱} . الباني په الجامع الصغير کې ضعيف کړی دی، ج ۱، ص ۳۶۲. خو هيثمي په مجمع الزوائد کې وايي: رواه أحمد والبخاري ورجال أحمد رجال الصحيح غير كامل بن العلاء وهو ثقة. احمد او بخاري روايت کړی دی، د احمد رجال صحيح دی، پرته له کامل بن العلاء څخه او هغه ثقة دی. هيثمي، ج ۱۵، ص ۴۱۵.

امام غزالي رحمه الله د امير په صفاتو او شرطونو کې ليکي: «...الأولى البلوغ، فلا تَعْقِدُ الإمامةَ لصبيٍّ لم يَبْلُغ. الثانية: العقل، فلا تَعْقِدُ لمجنونٍ؛ فَإِنَّ التَّكْلِيفَ مِلَاكُ الْأَمْرِ وَعَصَائِهِ، وَلَا تَكْلِيفَ عَلَى صَبِيٍّ وَمَجْنُونٍ» (الغزالي، ۱۹۸۰م، ج ۱، ص ۱۸۰). لومړی یې بلوغ دی، ځکه چې تکلیف (د شریعت مکلفیت) د هر امر اصل او د هغه ساتونکی دی.

امام ماوردي رحمه الله د عقل د زوال په اړه مفصل بحث کړی او ويلي یې دي:

که د عقل زوال دايمي وي او د ښه کېدو هيله يې نه وي - لکه لیونتوب (جنون) یا «ذهني اختلال»، او یا یې هم د لیونتوب وختونه له روغتیا بهر وي، نو د امارت وړتیا نه لري او که وروسته پیل شي، نو د ځینو په نزد یې امارت پای مومي خو د ځینو نورو په نزد له منځه نه ځي.

همدارنگه د سترگو پوند والی هم د امارت مانع گرځي، ځکه چې پوند کس قاضي کېدای نه شي، نو د امير مقام ته هم نه رسېږي.

د امارت له پاره تر ټولو مهم اصل دا دی، چې رهبر داسې عقل، لید، اورېدنه او وینا ولري چې د خلکو په چارو کې پرېکړه وکړای شي. لوی او دايمي عیبونه لکه لیونتوب او پوندوالی د امارت له پاره خنډ دي. خو هغه نیمگړتیاوې چې د سیاست او رهبرۍ په کار کې اغېز نه کوي، د امارت د صحت او مشروعیت مخه نه شي نیولی (الماوردي، ۱۹۸۰م، ج ۱، ص ۴۳).

۴. نارینتوب: فقهاوو په عامه ولایت کې نارینتوب شرط گرځولی دی، (او د علماوو ترمنځ په کې اختلاف نشته) شنیقېطی، ۱۹۹۵م، ج ۱، ص ۲۷). د دې ښه ثبوت هغه حدیث دی، چې ابوبکره رضي الله عنه روایت کړی چې کله نبي کریم صلی الله علیه وسلم خبر شو چې فارس د کسرا لور ځای ناستې کړه، نو ویې ویل: «لَنْ يُفْلَحَ قَوْمٌ وَلَوْ أَفْرَهُمْ امْرَأَةً» (البخاري، ج ۲۱، ص ۴۹۷). هېڅکله یو ملت نه بریالی کېږي چې خپلې چارې د ښځې لاس ته ورکړي.

ملا علي قاري رحمه الله د دې حدیث په شرحه کې وايي: «(قَالَ لَنْ يُفْلَحَ قَوْمٌ وَلَوْ أَفْرَهُمْ) بِالتَّشْدِيدِ؛ أَيِ قَوْضُوا (أَمْرَهُمْ)؛ أَيِ أَمَرَ مُلْكِهِمْ (امْرَأَةً) فِي شَرْحِ السُّنَنِ؛ لَا تَصْلُحُ الْمَرْأَةُ أَنْ تَكُونَ إِمَامًا، وَلَا قَاضِيًا؛ لِأَنَّهَا مُحْتَاجَانِ إِلَى الْخُرُوجِ لِلْقِيَامِ بِأُمُورِ الْمُسْلِمِينَ، وَالْمَرْأَةُ عَوْرَةٌ لَا تَصْلُحُ لِدَلِكْ، وَلِأَنَّ الْمَرْأَةَ نَاقِصَةٌ؛ وَالْقَضَاءُ مِنْ كَمَالِ الْوَلَايَاتِ؛ فَلَا يَصْلُحُ لَهَا إِلَّا الْكَامِلُ مِنَ الرِّجَالِ» (ملا علي قاري، ۱۴۲۲هـ، ج ۶، ص ۲۴۰۶). رسول الله صلی الله علیه وسلم (وَلَوْ) په تشدید ويلي دي؛ یعنې خپل چاره یې وروسپارله، یعنې پاچاهي یې ښځې ته ورکړه، د سنتو په تگلاره کې ناسمه ده، چې ښځه دې یا امامه شي، یا دې قاضي شي؛ ځکه چې دا دواړه د مسلمانانو د چارو د سمبالښت په خاطر بهرون وځي او ښځه عورته ده، د دې له پاره مناسبه نه ده؛ ځکه چې ښځه ناقصه ده او قضاء د ولایت له کمال څخه ده، نو یوازې ورته کامل سړی مناسب دی.

په قرآن کریم کې ډېر داسې آیاتونه راغلي دي، چې نارینه یې پر ښځینه مقدم کړی دی، الله جلا جلاله فرمایي: (الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمُ النِّسَاءُ) (النساء: ۳۴). (سړي پر ښځو حاکمان دي، له دې کبله چې الله پاک ځينو د دوی ته پر ځينو نورو غوراوی ورکړی دی او د دې له پاره نارینه (د ښځو له پاره) خپله شتمني لگوي).

همدارنگه رسول الله صلی الله علیه وسلم ویلي دي، چې ښځې ناقصات العقل والدين دی او امامت او اميريت کمال الرأى او څیرکتيا ته اړتیا لري، له همدې امله یې له سړي پرته شهادت د اعتبار وړ نه دی، الله جلا جلاله یې هېرچني ياده کړې ده: «أَنْ تَصِلَ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى» (البقرة: ۲۸)، که یوه یې هېر کړي، نو هغه بله به یې وریاده کړي، ابن قدامه رحمه الله په مغني کې وايي: «وَلَهَذَا لَمْ يُؤَلَّ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَلَا أَحَدٌ مِنْ خُلَفَائِهِ، وَلَا مَنْ بَعْدَهُمْ، امْرَأَةً فَضَاءً وَلَا وَلَايَةً بَلَدٍ، فِيمَا بَلَعْنَا، وَلَوْ جَارَ ذَلِكَ لَمْ يَخْلُ مِنْهُ جَمِيعُ الزَّمَانِ غَالِبًا». (ابن قدامه، ۱۳۸۸هـ، ج ۱۰، ص ۳۶) نو ځکه نه پېغمبر صلی الله علیه وسلم، نه د هغه کوم خليفه، او نه هم وروسته راتلونکو (حاکمانو) کومه ښځه قاضی ټاکلې ده او نه یې د کوم ښار والي (حاکمه) ګرځولې ده، تر هغه څه چې موږ ته رسېدلي دي. که دا کار جائز وای، نو داسې به نه وای چې د ټول تاریخ په اوږدو کې (تقریباً) هېڅ وخت کې دا نه وای شوی.

همدارنگه د مسلمانانو اميريت او امامت دا ايجابوي چې امير او امام دې مجلسونو کې کښي، له نارینه وو سره دې اختلاط وکړي، د لښکرو سرمشري دي وکړي او په شريعت کې دا کار په ښځو منعه دی، الله جل جلاله فرمایي: (وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ) (الاحزاب: ۳۳). (په خپلو کورونو کې دې کښيني، امام بغوي رحمه الله وايي: «اتَّقُوا عَلَى أَنَّ الْمَرْأَةَ لَا تَصْلُحُ أَنْ تَكُونَ إِمَامًا وَلَا قَاضِيًا، لِأَنَّ الْإِمَامَ يَخْتِاجُ إِلَى الْخُرُوجِ لِإِقَامَةِ أَمْرِ الْجِهَادِ، وَالْقِيَامِ بِأُمُورِ الْمُسْلِمِينَ، وَالْقَاضِي يَخْتِاجُ إِلَى الْبُرُوزِ لِفَصْلِ الْخُصُومَاتِ، وَالْمَرْأَةُ عَوْرَةٌ لَا تَصْلُحُ لِلْبُرُوزِ، وَتَعْجُزُ لِضَعْفِهَا عِنْدَ الْقِيَامِ بِأَكْثَرِ الْأُمُورِ، وَلِأَنَّ الْمَرْأَةَ نَاقِصَةٌ، وَالْإِمَامَةُ وَالْقَضَاءُ مِنْ كَمَالِ الْوَلَايَاتِ، فَلَا يَصْلُحُ لَهَا إِلَّا الْكَامِلُ مِنَ الرِّجَالِ» (امام بغوي، ۱۴۰۳هـ، ج ۱۰، ص ۷۷).

علماوو اتفاق کړی دی چې ښځه د مسلمانانو د امام یا قاضی په توګه نه شي ټاکل کېدلی، ځکه چې امام د جهاد او د مسلمانانو د عمومي چارو سمبالښت له پاره له کوره په وتلو مجبور دی، همدا راز، قاضي بايد ښکاره حضور ولري تر څو د خلکو ترمنځ شخړې او دعوې حل کړي. خو ښځه عورته ده (يعني بايد پټه وساتل شي) او مناسب نه ده، چې ډېر ښکاره حضور ولري. سربېره پر دې، ښځه په ډېرو چارو کې د جسمي کمزورۍ له امله ناتوانه ده،

او همداراز ښځه ناقصه گڼل شوې ده، حال دا چې امامت او قضاء د حکومت له لورې او بشپړو منصوبونو څخه دي، نو دا مقام يوازې کامل نارینه ته مناسب دی، نه ښځې ته.

قرطبي رحمه الله وايي: «أَجْمَعُوا عَلَى أَنَّ الْمَرْأَةَ لَا يَجُوزُ أَنْ تَكُونَ إِمَامًا وَإِنْ اِخْتَلَفُوا فِي جَوَازِ كَوْنِهَا قَاضِيَةً فِيمَا تَجُوزُ شَهَادَتُهَا فِيهَا». (القرطبي، ۱۳۸۲هـ، ج ۱، ص ۳۷۵). علماوو اجماع کړې چې ښځې ته امامت ناروا دی، که څه هم په هغه څه کې چې شهادت ورکولی شي قاضي کېدلای هم شي، اختلاف دی.

د يادولو وړ ده چې په حنفي مذهب کې ښځه په هغه څه کې قضاء کولای شي چې په کې شهادت ورکولی شي او د قضاء په اړه خو چې چا ټاکلې وي هغه گناهگار بولي، مجمع الأنهر را اخېستي: «وَيَجُوزُ قَضَاءُ الْمَرْأَةِ فِي جَمِيعِ الْحُقُوقِ لِكَوْنِهَا مِنْ أَهْلِ الشَّهَادَةِ لَكِنْ أَمَّا الْمُؤَيَّةُ لَهَا لِلْحَدِيثِ (لَنْ يَفْلَحَ قَوْمٌ وَلَوْ أَمَرَهُمْ امْرَأَةٌ) (داماد أفندي، ۱۹۹۰م، ج ۲، ص ۱۶۸). په ټولو حقوقي چارو کې د ښځې قضاء روا ده، ځکه چې اهل شهادت ده، مگر ټاکونکي يې د رسول الله صلى الله عليه وسلم د دې حديث په استناد گناهگار دی، هېڅکله هغه قوم نه بريالی کېږي چې خپلې چارې ښځې ته وسپاري.

له ابن حزم څخه ښځې ته د ولايت د نه ورکولو په اړه اجماع راغلي ده: «وَجَمِيعُ فِرْقِ أَهْلِ الْقِبْلَةِ لَيْسَ مِنْهُمْ أَحَدٌ يُجِيزُ إِمَامَةَ امْرَأَةٍ» (ابن حزم، ج ۴، ص ۸۹). د اهل قبلې له ټولو فرقو څخه يې يوه هم د ښځې د امامت جواز نه ورکوي، په دې کې يوازې له خوراجو نه شيبه مخالف دی، الفرق بين الفرق را اخېستي: «أَنَّهُ مَعَ أَتْبَاعِهِ أَجَازُوا إِمَامَةَ الْمَرْأَةِ مِنْهُمْ إِذَا قَامَتْ بِأَمْرِهِمْ وَخَرَجَتْ عَلَى مَخَالِفِهِمْ وَزَعَمُوا أَنَّ غَزَالَه أُمَّ شَيْبٍ كَانَتْ الْإِمَامَ». (الاسفرايني، ۱۹۷۷م، ج ۱، ص ۸۹). له خپلو اتباعو سره يې د ښځې امامت روا کړی و، خو چې د دوی چارې يې سمبالولې، د مخالفينو پر وړاندې راووتله، او دعوه لري چې د شيب مور غزاله (له شيب) وروسته اميره وه.

۵. پوهه: د امامت او اميريت له پاره دومره پوهه اړينه ده، چې خپلې چارې پرې په بشپړه توگه سر ته ورسوي، قرآن کریم د طالوت په کيسه کې دې شرط ته اشاره کړې ده او دا يې له هغو چارو گرځولی چې د نورو نه پرې د پاچاهۍ وړ دي، الله جل جلاله فرمايي: «إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَأَيُّ يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿البقرة: ۲۴۷﴾». "الله جل جلاله طالوت ستاسې باچا ټاکلی دی. د دې خبرې په اورېدو هغوی وویل: "هغه څنگه پر موږ باندې د باچا کېدو حق وموند؟ - د هغه په پرتله موږ د باچاهۍ زيات وړ يوو او هغه کوم زيات شتمن سړی نه دی." - پېغمبر ځواب ورکړ: "الله جل جلاله پر تاسې هم هغه غوره کړی دی او هغه ته يې روحي او جسمي دواړه ډوله پراخ اهليت وربښلی دی. او الله جل جلاله واکمن دی چا ته يې چي خوښه شي

خپل ملك وركوي. له خدای سره ډېره پراخي ده او پر هر څه عالم دی. "او د سليمان عليه السلام په اړه وايي: ﴿وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَضَّلَ الْحَطَابَ﴾ (ص: ۲۰) موږ د هغه سلطنت ټينگ كړی و، هغه ته مو حكمت وركړی و او د فيصله كوونكو خبرو صلاحيت مو ور په برخه كړی و او د يوسف عليه السلام په اړه وايي: ﴿قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْهَا﴾ (يوسف: ۵۵). يوسف عليه السلام وويل: د هېواد خزانې ماته وسپاره، زه ساتونكی هم يم او عالم هم.

په آيت كې د حفيظ لفظ له عليم نه مخكې راغلی دی، لومړی دا چې د سياق سره مناسب و، هغه مهال په مصر كې اختلاس او خيانت خپل اوج ته رسېدلی و، نو د پاچا د ډاډ په خاطر حفيظ له عليم نه مخكې ذكر شو، امام بغوي رحمه الله د حفيظ بېلابېلې معناوې را اخېستي دي، د خزانو ساتونكی، ليكوال او حساب كوونكی، د حساب او كتاب ساتونكی، د ټولو خلكو په ژبه پوهه، په حاصلخېزه كلونو كې د وچكالۍ له پاره د پوره مقدار غلو ساتونكی (امام بغوي، ۱۴۱۷ هـ، ج ۴، ص ۲۵۱).

نو جمهورو علماوو د خليفه په شرط كې امانت نه دی را اخېستی.

خو فقهاء د علم په كچه كې اختلاف لري، ايا امير او امام به د اجتهاد درجې ته رسېدلی وي او كه نه؟ په دې اړه دوه قوله موجود دي:

لومړی قول: جمهور علماء وايي چې په امير كې د اجتهاد مرتبه شرط ده، شاطبي رحمه الله وايي: «أن العلماء نقلوا الإتفاق على أن الإمامة الكبرى لا تنعقد إلا لمن نال رتبة الإجتهد». (الشاطبي، ۱۴۰۱ هـ، ج ۱، ص ۸۴). له علماوو نه په دې اتفاق راغلی دی، چې امامة الكبرى (اميريت، خلافت) يوازې د هغه چا له پاره سم دی چې د اجتهاد رتبې ته رسېدلی وي. جويني رحمه الله وايي: «فَأَمَّا الْعِلْمُ، فَالْشَّرْطُ أَنْ يَكُونَ الْإِمَامُ مُجْتَهِدًا بَالِغًا مَبْلَغَ الْمُجْتَهِدِينَ، مُسْتَجْمِعًا صِفَاتِ الْمُفْتِينَ، وَلَمْ يُؤْتَرِ فِي اشْتِرَاطِ ذَلِكَ خِلَافٌ» (الجويني، ۱۴۰۱ هـ، ج ۱، ص ۸۴). نو د علم په اړه شرط دا دی چې امام بايد مجتهد وي، تر هغه بريده، چې د مجتهدينو مقام ته رسېدلی وي او د مفتيانو ټولې لازمې ځانگړنې ولري او د دې شرط په اړه كوم مخالف قول نه دی روايت شوی. رملي رحمه الله د امام د شرطونو په لړ كې وايي: «... (مُجْتَهِدًا) كَالْقَاضِي وَأَوَّلُ بَلْ حَكَمِي فِيهِ الْجَمَاعَ» (رملي، ۱۴۰۴ هـ، ج ۷، ص ۴۰۹). رملي رحمه الله زياتوي: «وَكَوْنُ أَكْثَرِ مَنْ وَلِيَ أَمْرَ الْأُمَّةِ بَعْدَ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ غَيْرَ مُجْتَهِدِينَ إِنَّمَا هُوَ لَتَغْلِبُهُمْ فَلَا يُرَدُّ». (الرملي، ج ۷، ص ۴۰۹). دا چې له خلفاوو راشدينو څخه وروسته د امت چارې چا په لاس كې اخېستي او مجتهدين نه دي، نو دوی خو د زور له لارې واک ته رسېدلي او دا خبره نه شي ردېدلی او نه كومه نيوکه راولاړه ولی شي.

خو رشيد رضا په الخلافه كې وايي: «حينئذ احناف د غير مجتهد امارت مني، ځكه چې هغوی د مجتهدو مفتيانو له فتوا مرسته غواړي، لكه قضاء». (رشيد رضا (۲۰۱۲م)، ص ۲۱).

استدلال: صحابه کرامو هغه څوک لمانځه ته وړاندې کړ کوم چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وړاندې کړی و. له ابو مسعود رضي الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: «يَوْمَ الْقَوْمِ أَقْرُوهُمْ لِكِتَابِ اللَّهِ فَإِنْ كَانُوا فِي الْقِرَاءَةِ سَوَاءً فَأَعْلَمَهُمُ بِالسُّنَّةِ...» (مسلم، ج ۱، ص ۲۶۵). د خلکو مشري (په لمانځه کې) دې هغه څوک کوي، چې د الله د کتاب (قرآن) ډېر لوستونکی وي؛ که چېرې ټول په قرائت کې برابر وي، نو هغه دې امام وي چې پر ستو (نبوي احادیثو) زیات علم لري.

همدارنگه یې په قیاس استدلال کړی دی، خلافت یې د قضاء په منصب قیاس کړی دی، قاضي چې د امیر له خوا ټاکل کېږي، هغه اجتهاد ته اړتیا لري، نو امام او امیر خو یې په طریقه اولي لري.

ابن خلدون رحمه الله هم په امام کې اجتهاد شرط ګڼي، وایي: «لأن التقليد نقص و الإمامة تستدعي الكمال في الأوصاف و الأحوال». (ابن خلدون، بې تا، ج ۱، ص ۹۷). ځکه چې تقلید نقص او کمی دی او امامت په اوصافو او احوالو کې د کمال ایجاب غواړي.

دویم قول: ځینې علماء په امام کې اجتهاد شرط نه ګڼي. شهرستاني وایي: «وَمَالَتْ جَمَاعَةٌ مِنْ أَهْلِ السُّنَّةِ إِلَى ذَلِكَ، حَتَّى جَوَّزُوا أَنْ يَكُونَ الْإِمَامُ غَيْرَ مُجْتَهِدٍ وَلَا خَيْرًا بِمَوَاقِعِ الْاجْتِهَادِ، وَلَكِنْ يَجِبُ أَنْ يَكُونَ مَعَهُ مَنْ يَكُونُ مِنْ أَهْلِ الْاجْتِهَادِ فَيُرَاجِعُهُ فِي الْأَحْكَامِ، وَيَسْتَفْتِي مِنْهُ فِي الْحَلَالِ وَالْحَرَامِ، وَيَجِبُ أَنْ يَكُونَ فِي الْجُمْلَةِ ذَا رَأْيٍ مَتِينٍ، وَبَصِيرٍ فِي الْحَوَادِثِ نَافِذٍ.» (شهرستاني، ۱۲۰۴، ج ۱، ص ۱۵۳). د اهل سنتو یوه ډله علماء دې نظر ته مایله شوې ده چې امام (خلیفه) کېدای شي، یعنې که نه مجتهد وي او نه هم د اجتهاد د مواردو په پېژندلو کې ماهر وي، خو واجب دي چې د اجتهاد له څښتنانو څخه ورسره وي، په احکامو کې ورته مراجعه کوي، په حلال او حرام کې ترې فتوا غواړي او پرې لازم دي چې په ټوله کې د ټینګې رای او په پېښو کې د ژور لر لید څښتن وي.

اووم شرط نسب: د دې څېړنې لمن تنګه ده، نو په دې اړه به مستقله څېړنه په نظر کې لرم.

پایلي

په اسلامي سیاست کې امارت یوازې د واکمنۍ نوم نه، بلکې د سترې امانتدارۍ او مسوولیت مانا لري. امیر د امت د عزت، د دین ساتنې، د عدالت ټینګښت او د خلکو د هوساینې له پاره د الله جل جلاله له لوري ټاکل شوی مهم منصب دی.

د قرآن، سنت او د علماوو اجتهادي نظرونه ټینګار کوي چې امیر باید د تقوا، علم، عدالت او تدبیر څښتن وي او د امت د مشورې پر بنسټ غوره شي.

که د امیر ټاکنه د شرعي معیارونو په رڼا کې وشي نو د امت یووالی او ځواک به خوندي پاتې شي او د ظلم او بې عدالتۍ مخه به ونیول شي.

د اسلامي ټولنې راتلونکې او ثبات د دې سره تړلی دی چې امیر د دیني، اخلاقي او اداري اهلیت څښتن وي، ځکه دا هغه امانت دی چې قرآن کریم "عظیم مسوولیت" بللی دی.

وړاندیزونه

۱. **علماءو ته وړاندیزونه:** د امیر په ټاکنه او ارزونه کې باید د شرعي معیارونو او فقهي اصولو په رڼا کې خلک رهبري کړي، خو د امارت بنسټ پر عدالت، تقوا او اهلیت ولاړ وي.

د دیني نصوصو په تشریح کې باید د عصري اړتیاوو او د خلکو د حالاتو درک هم په پام کې ونیول شي.

د امت د یووالي، د فتو د مخنیوي او د خلکو د باور د ټینګښت له پاره خپل علمي دریځونه د حکمت، نرموالي او منځلاریتوب پر بنسټ وړاندې کړي.

۲. **اسلامي امارت ته وړاندیزونه:** د امیر او مسوولینو په ټاکنه کې باید اهلیت، تقوا، علم، عدالت او د خلکو د خدمت توان لومړیتوب ولري.

د مشورې اصل (الشوری) باید په عملي ډول د نظام د ټولو برخو په تصمیمونو کې ژوندي وساتل شي.

د خلکو ستونزو ته غور نیول، د عدالت ټینګول او د قانون پر وړاندې د ټولو برابري د اسلامي حاکمیت اصلي نښه وګرځوي.

له علماءو سره په هره پرېکړه کې مشوره وشي او د دیني نصوصو پر بنسټ د سیاست عملي کول د ژوندانه په ټولو برخو کې ونښتلی شي.

د نړیوالو اړیکو او داخلي سیاست په لړ کې باید د اسلامي اصولو ساتنه د ملي ګټو او د امت د یووالي سره یو ځای په پام کې ونیول شي.

۳. **د ټولنې د خلکو له پاره وړاندیزونه:** د صالح امیر د ملاتړ او اطاعت په ترڅ کې د دیني اصولو او ملي یووالي ساتنه وکړي.

د علماءو او رهبرۍ د مشروع نصیحت او اصلاح غوښتنې درناوی دې وکړي، خو د ټولنې ثبات او پرمختګ تضمین شي.

The Conditions of 'Amir' in Islamic Jurisprudence

Assistant Professor Mohammad Tahir Sharar, Department of Fiqha and Law
Afghanistan Science Academy (ASA).

Email Add: Sharar_safay@yahoo.com

Abstract

This article examines the essential qualities and conditions required for an Amir (leader) to guide the Islamic community and ensure its stability and cohesion. The study provides an analysis of the conditions of the Caliphate (Imamate) within the framework of Islamic jurisprudence (Fiqh). The central issue concerns why the appointment of an Imam is vital for the order and legitimacy of the Ummah. The research explores the interrelation between Prophetic traditions (Hadith) and the legal opinions of the four major jurists, while also considering their contemporary application. The aim is to analyze the logical and jurisprudential dimensions of the prerequisites for the Caliphate. Methodologically, the study employs an analytical and descriptive approach based on textual evidence, Hadith sources, and juristic reasoning (Ijtihad). The core research question is which conditions are both practical and indispensable for the Caliphate. Comparative analysis, textual interpretation, and jurisprudential argumentation are applied as research techniques. The findings indicate that the conditions of the Caliphate were originally formulated to preserve the unity and legitimacy of the Ummah, yet their modern application requires reform. The study concludes that the dynamic interplay between Islamic jurisprudence, Hadith, and Ijtihad must be reassessed in light of contemporary realities in order to serve the needs of the Muslim community.

Keywords: Amir, Caliph, Conditions, Fiqh, Imam

سرچينې

القرآن الكريم

ابن الأثير، مجد الدين أبو السعادات المبارك بن محمد الجزري (١٩٧٨)، جامع الأصول في أحاديث الرسول، تحقيق: عبد القادر الأرناؤوط، مكتبة الحلواني - مطبعة الملاح - مكتبة دار البيان.

ابن البيع، أبو عبد الله الحاكم محمد بن عبد الله بن محمد بن حمدويه بن نعيم بن الحكم الضبي الطهماني النيسابوري (١٩٩٠)، المستدرك على الصحيحين، تحقيق: مصطفى عبد القادر عطا، دار الكتب العلمية - بيروت.

ابن البيع، محمد بن عبد الله، (١٤١١ هـ ق)، المستدرك على الصحيحين. (ط: ١) مصطفى عبد القادر عطا، دار الكتب العلمية - بيروت

ابن حجر، أحمد بن علي بن حجر أبو الفضل العسقلاني الشافعي (١٩٥٩)، فتح الباري شرح صحيح البخاري، دار المعرفة - بيروت.

ابن حزم، علي بن أحمد بن سعيد، (بي تا) الفصل في الملل والأهواء والنحل، مكتبة الخانجي - القاهرة.

ابن خلدون، ولي الدين عبدالرحمن بن محمد (١٩٣٢)، مقدمة ابن خلدون، دار عرب: دمشق.

ابن شبة، عمر بن شبة (واسمه زيد) بن عبيدة بن ربيعة النميري البصري (١٩٧٩ م)، تاريخ المدينة لابن شبة، تحقيق: فهد محمد شلتوت.

ابن قدامة، أبو محمد موفق الدين عبد الله بن أحمد بن محمد بن قدامة الجماعلي المقدسي ثم الدمشقي الحنبلي (١٩٦٨)، المغني لابن قدامة، مكتبة القاهرة.

ابن قيم الجوزية، محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد شمس الدين، (١٤١٨ هـ ق)، أحكام أهل الذمة، تحقيق: يوسف بن أحمد البكري - شاعر بن توفيق العاروري، (ط: ١) رمادي، الدمام.

ابن كثير، أبو الفداء إسماعيل بن عمر بن كثير القرشي البصري ثم الدمشقي (١٩٩٩)، تفسير القرآن العظيم، المحقق: سامي بن محمد سلامة، دار طيبة.

أبو بكر أحمد بن الحسين بن علي البيهقي (١٩٩٤)، السنن الكبرى، تحقيق: محمد عبد القادر عطا، مكتبة دار الباز - مكة المكرمة.

أبو عبد الله أحمد بن محمد بن حنبل بن هلال بن أسد الشيباني (١٩٩٥)، مسند الإمام أحمد بن حنبل، المحقق: شعيب الأرناؤوط - عادل مرشد وآخرون، إشراف: عبد الله بن عبد الحسَن التركي، مؤسسة الرسالة.

البخاري، محمد بن إسماعيل، صحيح البخاري، (١٤٠٧ هـ ق)، (ط: ١)، دار ابن كثير، اليمامة: بيروت.

البغوي، أبو محمد الحسين بن مسعود بن محمد بن الفراء الشافعي (١٩٨٣)، شرح السنة، تحقيق: شعيب الأرنؤوط-محمد زهير الشاويش، المكتب الإسلامي - دمشق: بيروت.

الجويني، عبد الملك بن عبد الله بن يوسف بن محمد، أبو المعالي، ركن الدين، الملقب بإمام الحرمين (١٩٥٠)، الغياثي غياث الأمم في التياث الظلم، الخقق: عبد العظيم الديب، مكتبة إمام الحرمين.

الخطابي، أبو سليمان حمد بن محمد بن إبراهيم بن الخطاب البستي، (١٣٥١هـ)، معالم السنن، المطبعة العلمية - حلب. داماد أفندي، عبد الرحمن بن محمد بن سليمان المدعو بشيخي زاده (١٩٩٠)، مجمع الأثر في شرح ملتقى الأبحر، دار إحياء التراث العربي.

رشيد رضا (٢٠١٥)، الخلافة، مؤسسة الهنداوي، مصر، القاهرة. الرلمي، شمس الدين محمد بن أبي العباس أحمد بن حمزة شهاب الدين (١٩٨٤)، نهاية المحتاج إلى شرح المنهاج، دار الفكر، بيروت.

الشاطبي، أبو إسحاق الشاطبي (١٩٨٥)، الاعتصام، المكتبة التجارية الكبرى - مصر. الشنقيطي، محمد الأمين بن محمد بن المختار الجكني (١٩٩٥)، أضواء البيان في إيضاح القرآن بالقرآن، دار الفكر، بيروت. شهرستاني، محمد بن عبد الكريم بن أبي بكر أحمد (١٤٠٤)، الملل والنحل، تحقيق: محمد سيد كيلاي، دار المعرفة - بيروت

الطبري، محمد بن جرير بن يزيد بن كثير بن غالب الآملي (٢٠٠١)، جامع البيان عن تأويل آي القرآن، تحقيق: الدكتور عبد الله بن عبد المحسن التركي بالتعاون مع مركز البحوث والدراسات الإسلامية بدار هجر الدكتور عبد السند حسن يمامة، دار هجر.

الطحاوي، أبو جعفر أحمد بن محمد بن سلامة (١٩٨٧)، شرح مشكل الآثار، تحقيق: شعيب الأرنؤوط، مؤسسة الرسالة، لبنان: بيروت.

العيني، أبو محمد محمود بن أحمد بن موسى بن أحمد بن حسين الغيتايي الحنفى بدر الدين (١٩٨٥)، عمدة القاري شرح صحيح البخاري، دار إحياء التراث العربي - بيروت.

الغزالي، فضائح الباطنية (١٩٨٠)، الخقق: عبد الرحمن بدوي، مؤسسة دار الكتب الثقافية - الكويت. القرطبي، أبو عبد الله محمد بن أحمد بن أبي بكر بن فرح الأنصاري الخزرجي شمس الدين (١٩٦٤)، الجامع لأحكام القرآن = تفسير القرطبي، تحقيق: أحمد البردوني وإبراهيم أطفيش، دار الكتب المصرية - القاهرة.

القلعي، أبو عبد الله محمد بن علي بن الحسن الشافعي (١٩٨٠)، تهذيب الرياسة وترتيب السياسة، تحقيق: إبراهيم يوسف مصطفى عجو، مكتبة المنار - الأردن الزرقاء.

- القلقشندي، شهاب الدين أحمد بن علي بن أحمد، (بي تا) مآثر الآنافة في معالم الخلافة.
- الماوردي، أبو الحسن علي بن محمد بن محمد بن حبيب البصري البغدادي (١٩٨٠)، الأحكام السلطانية، دار الحديث - القاهرة.
- مسلم، مسلم بن الحجاج أبو الحسين القشيري النيسابوري، (بي تا) صحيح مسلم، تحقيق : محمد فؤاد عبد الباقي، دار إحياء التراث العربي - بيروت.
- ملا علي قاري، علي بن (سلطان) محمد، أبو الحسن نور الدين (٢٠٠٢)، مرقاة المفاتيح شرح مشكاة المصابيح، دار الفكر، بيروت - لبنان.

د صحابیاتو د صحي خدمتونو فقهي ارزونه

څېړندویه مرسل نسیمی، د افغانستان د علومو اکاډمۍ د اسلامي علومو څانګې غړې.

برېښنالیک: Mursalwardak336@gmail.com

لنډیز

دا مقاله د هغو صحابیاتو صحي فعالیتونه څېړي چې د اسلام په لومړیو وختونو کې یې د ناروغانو درملنه، د ټپیانو پاملرنه او طبي خدمتونه وړاندې کړي دي. دا څېړنه یواځې د هغوی عملي خدمات نه بیانوي، بلکې د شریعت له نظره د دې اعمالو شرعي حیثیت هم څېړي، او دا څرګندوي چې دا ډول خدمات د شرعي اصولو په چوکاټ کې، د اړتیا پر مهال جایز ګڼل کېږي. دا مقاله د اسلامي تمدن په جوړښت کې د ښځو ونډه روښانه کوي او معاصرو ټولنو ته مهم پیغام وړاندې کوي. دې موضوع ته د فقهي متونو او احادیثو په کتابونو کې اشاره شوې ده. خو دا بحثونه په منظم ډول د یو کتاب په ترڅ کې نه دي راټول شوي. او د صحابیاتو (رضي الله عنهن) طبي ونډه جلا نه ده څېړل شوې. خاصیت د دې څېړنې تشه د افغانستان په ملي ژبو کې ډیره ترسترګو کېږي. د دې علمي - څېړنیزې مقالې موخه په صحي برخو کې د ښځو ونډې ته د شرعي جواز له زاویې کتنه ده. دا څېړنه ډېری په کتابتوني او تحلیلي - توصیفی بڼه ترسره شوې ده. ددې څېړنې په ترڅ کې دې پایلې ته رسېږو چې په صحي برخو کې د ښځو د زده کړې او کار د شرعي اصولو په چوکاټ کې کومه ستونزه نه لري.

کلیدي کلمې: احادیث، ارزونه، خدمتونه، ښځې، صحابیات.

سريزه

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيد المرسلين وعلى آله وأصحابه أجمعين.

د اسلام د سپيڅلي دين د وړانگو په خپرېدلو سره انساني ټولنه له عدل او برابري سره آشنا شوه، په ځانگړې توگه يې ښځه د ظلم له تيارونه د ايمان او اسلام رڼا ته په رابللو سره په بې شميره حقونو و نازوله. هغې ته يې د اسلامي شريعت په چوکاټ کې په انساني ټولنه کې د ژوند کولو لارې چارې ور زده کړې. ښځو هم د اسلام د سپيڅلي دين له راتگ څخه وروسته خپل ځان وپېژندلو. دوی هم د اسلام د دين په لاره کې هر ډول سربښندنې ته چمتووالی درلود. له پيغمبر صلي الله عليه وسلم څخه به يې په ډېره ليوالتيا په غزواتو کې د گډون اجازه اخيسته، هلته به دې خپلو مجاهدو وړونو په خدمت بوختې وې. چا به د بيمارانو او ټپيانو د تداوي دنده په غاړه لرله او چا به هم د مجاهدينو له پاره د خوراک او څښاک چمتوالی نيولو. د دې ټولو تر څنگ د ښځو ونډه د مجاهدينو په تشويق کې ډېره مهمه او بارزه وه، تر ډېره حده د دوی تشويق د مجاهدينو د بريا او کاميابۍ لامل و. دا ټول د دې ښکارندويه کوي چې ښځه په اسلامي نړۍ کې ځان ته بيل ځای او بيل حقوق لري. ښځه د اسلامي چوکاټ په رڼا کې حق لري تر څو په ټولنيز او علمي ډگر کې وځلېږي. لکه څرنگه چې يې د رسول الله صلي الله عليه وسلم په زمانه کې په غزواتو کې د ځلېدلو بيلگې شتون لري. په طبي برخه کې د ښځو له پاره زده کړې د شرعي زده کړو په شان ډېرې اړينې گڼل کېږي، ځکه د ښځينه طبيعې په نه شتون کې ښځينه بيمارانې له خورا ډېرو ستونزو سره لاس او گريوان وي. نو ويلی شو چې د صحابياتو طبي فعاليتونه د نبوي دورې په غزاگانو، د ټپيانو درملنه، نرسنگ، او د صحي کمپونو په جوړولو کې ډېر مهم بلل کېږي. دا مقاله د دغو فعاليتونو فقهي مشروعيت او ارزښت څېړي، ترڅو څرگنده شي چې ښځې له اسلامي پلوه د طبي خدمتونو په ډگر کې فعاله ونډه اخيستی شي.

د څېړنې موخه: د دې علمي - څېړنيزې مقالې موخه په صحي برخو کې د ښځو ونډې ته د شرعي جواز له زاويې کتنه ده.

د موضوع شاليد: دې موضوع ته د فقهي متونو او احاديثو په کتابونو کې اشاره شوې ده. خو دا بحثونه په منظم ډول د يو کتاب په ترڅ کې نه دي راټول شوي. او د صحابياتو (رضي الله عنهن) طبي ونډه جلا نه ده څېړل شوې. خاصاً د دې څېړنې تشه د افغانستان په ملي ژبو کې ډيره ترسترگو کېږي.

د څېړنې بڼه او تگلاره: دا څېړنه ډېری په کتابتوني او تحليلي - توصيفي بڼه ترسره شوې ده.

ددې څېړنې په ترڅ کې دې پايلې ته رسېږو چې په صحي برخو کې د ښځو د زده کړې او کار د شرعي اصولو په چوکاټ کې کومه ستونزه نه لري.

د څېړنې ارزښت

د دې څېړنې ارزښت هم د موضوع له سرليک څخه له ورايه جوتيري، چې د ښځو د روغتيايي خدمتونو له پاره ديني الهام او تاريخي بنسټ وړاندې کول دي.

اصلي پوښتنه: - د صحابیاتو طبي فعالیتونه د اسلامي فقهي د اصولو له مخې څه ډول ارزول شوي دي؟

فرعي پوښتنې

۱. کومې صحابیاتې د اسلام په لومړیو دورو کې د صحي خدمتونو وړاندې کوونکې وې؟
۲. د رسول الله ﷺ دريځ د صحابیاتو (رضي الله عنهن) د صحي فعالیتونو په وړاندې څه و؟
۳. د صحابیاتو (رضي الله عنهن) صحي مشارکت څنگه کولای شي، په معاصرو اسلامي ټولنو کې د ښځو صحي رول ته دیني مشروعیت ورکړي؟

د اسلام مقدس دین مسلمانې ښځې ته انساني ارزښت ورکړ، هغه یې د پټ او وقار په جامو سمباله کړه. دا هر څه د دې لامل شول چې مسلمانې ښځه د خپل عزت او غرور تر څنګ ډېره زړه او غیرتي ووسي، د غیرت او زړورتیا بیلګې یې په اسلامي تاریخ کې بې شمیره دي. دا چې دوی غزواتو ته د تګ اجازه په ډېره لیوالتیا له مبارک نبي صلی الله علیه وسلم څخه اخستله او پرته له دې چې په زړونو کې یې ډار او ویره ځای ولري، د جنگ د میدان بیماران او ټپیان یې په ډېره حوصله مندی سره تداوي کول او د هغو له پاره یې د خوراک او څښاک تیاري نیوله. دا یعنې د ایمان قوت او په دین غیرت، چې د یو رهنسني مسلمان ښځې دي. کله چې د اسلامي نړۍ تاریخ ته کتنه وکړو نو لیدل کېږي چې د مسلمانانو د ستر لارښود حضرت محمد صلی الله علیه وسلم له وخت نه رانیولې تر اوسه پورې مسلمانو ښځو په طبي برخو کې بې شمیره لاسته راوړنې لرلې. د اسلام په تاریخ کې د لومړني روغتون ویار (دې خیمې په شکل) چې په مدینه منوره کې دې نبوی جومات په منځ کې د رسول الله صلي الله علیه وسلم په امر دا خیمه ولاړه وه، هم دې یوې مسلمانې جلیل القدرې صحابې رفیده الأسلمیة رضي الله تعالی عنها په برخه دی (أحمد عیسی، ۱۴۰۱ هـ ۹ مخ). د دې جلیل القدرې صحابې رضي الله عنها تر څنګ نورو صحابیاتو (رضي الله عنهن) هم په طبي برخو کې ونډه لرله. د دې علمي - څېړنیزې مقالې په لومړۍ برخه کې به هڅه وکړو چې دې مؤثقتو سرچینو په رڼا کې د جلیل القدرو صحابیاتو ونډه په طبي برخه کې په گوته کړو. هغه صحابیاتې (رضي الله عنهن) چې په صحې برخو یې فعاله ونډه لرله:

- ۱- رفیده یا کعبیة بنت سعد اسلمي (رضي الله تعالی عنها): رفیده بنت سعد الاسلمي د بني اسلم له قبیلې څخه وه. هغې خپل ژوند د مجاهدینو او مسلمانانو د بیمارانو او ټپیانو له پاره وقف کړی و. رفیده اسلمي (رضي الله عنها) د اسلامي نړۍ لومړۍ ډاکټره ګڼل کېږي. هغې وروسته له هجرت نه بیعت کړی (عسقلاني، احمد بن علی، ۱۳۵م). د خندق په غزو کې کله چې سعد بن معاذ (رضي الله عنه) زخمي شو نو رسول الله صلي الله علیه وسلم و فرمایل: (اجعلوه فی خیمه رفیده) (کرمي، ۱۳۲۷ هـ ۱۹۷م). ژباړه: (هغه د رفیدې په خیمه کې واچوی). د دې جلیل القدرې صحابې (رضي الله تعالی عنها) خدمات یواځې جنگي وخت ته مختص نه و، بلکې په نبوي جومات کې یې د مریضانو د تداوی له پاره یوه خیمه لګولې وه چې هلته به یې د ناروغو ماشومان،

نارینه او بنځینه د تداوی له پاره شپه او ورځ زیار ایستلو. امام بخاري په ادب المفرد کې په صحیح سند سره له محمود بن لید (رضي الله تعالى عنه) څخه روایت کړی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم و فرمایل: **حَدَّثَنَا ابْنُ الْغَسِيلِ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ عَمْرِو، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ لَبِيدٍ قَالَ: لَمَّا أُصِيبَ أَكْحَلُ سَعْدٍ يَوْمَ الْخَنْدَقِ، فَقِيلَ: حَوْلُوهُ عِنْدَ امْرَأَةٍ يُقَالُ لَهَا رَفِيدَةٌ، وَكَانَتْ تُدَاوِي الْجُرْحَى، فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا مَرَّ بِهِ يَقُولُ: كَيْفَ أُمْسَيْتَ؟ وَإِذَا أَصْبَحَ قَالَ: كَيْفَ أَصْبَحْتَ؟ فَيُخْبِرُهُ.** (البخاري، ۱۳۷۹ م، ۳۸۵ م).

ژباړه: ابن غسيل له عاصم بن عمر او له محمود بن لید نه روایت کوي چې ویل: کله چې سعد د خندق په ورځ په اکحل (شاه رگ) ولگیدو، یوې بنځې ته یې یووړ، چې رفیده نومیده، هغې د زخمیانو تداوي کوله. او کله به چې رسول الله صلى الله عليه وسلم په هغې تېریدلو ورته ویل به یې: ورځ دې سنگه تیره شوه؟ او کله به چې سهار شو: شپه دې سنگه تیره شوه؟ نو خبر به یې ورکولو.

هغه له رسول صلي الله عليه وسلم سره په خیر کې وه، او د غنیمت له مال نه یې هغې ته د نارینه په شان مکمل سهم ورکړ (الکتاني، ۷۵ م.).

۲- فاطمه بنت محمد صلى الله عليه وسلم: **حِينَما قَامَتْ بِحَرْقٍ قِطْعَةٍ مِنْ حَصِيرٍ، عِنْدَمَا رَأَتْ الدَّمَ لَا يَسْتَمْسِكُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ عِنْدَمَا أَصَابَتْهُ الْجِرَاحُ فِي أَحَدٍ، فَأَلْزَقَتْ الْحَصِيرَ الْمُحْرَقَ بِمَوْضِعِ التَّزْفِ، فَاسْتَمْسَكَ الدَّمُ (مجموعة من المومنين، ۱۲۸۲ مخ).** ژباړه: کله چې یې اقدام وکړو د یو ټوټه ټوکر په سوځولو سره هغه وخت چې ویې لیدل رسول صلي الله عليه وسلم په احد کې زخمي شوی او وینه یې نه درېدله. نو د سوځول شوې ټوکر اړه یې د زخم پر ځای ورته کېښودله، وینه بنده شوله. د دې نه څرگندېږي چې فاطمه (رضي الله عنها) په طبي برخه کې برلاسې وه. دا د هغې طبي پوهه وه چې د رسول الله صلي الله عليه وسلم د وینې جریان یې ودرولو.

۳- عائشة بنت أبي بكر صديق رضي الله عنها: **«حَيْثُ رَوَى عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ أَنَّهُ قَالَ لِحَالَتِهِ عَائِشَةَ (لِأَنَّهَا أَحْتُ أُمِّهِ أَسْمَاءُ بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ): «يَا أُمَّتَاهُ، لَا أَعْجَبُ مِنْ فِقْهِكَ، أَقُولُ: زَوْجُهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَلَا أَعْجَبُ مِنْ عِلْمِكَ بِالشَّعْرِ وَأَيَّامِ النَّاسِ، أَقُولُ: ابْنَةُ أَبِي بَكْرٍ، وَلَكِنِّي أَعْجَبُ مِنْ عِلْمِكَ بِالطَّبِّ!» (الترتيب الادارية، ۱ ټ، ۴۵۵ م).**

ژباړه: څرنگه چې له عروۃ بن زبیر (رضي الله عنه) نه روایت شوی، خپلې خاله عائشې (ځکه چې د مور خور یې وه) ته یې وویل: (ای زما خاله، ستا له فقهي نه په تعجب کې نه یم ځکه د پیغمبر میرمن یې. د شعر او د خلکو په واقعیاتو له پوهېدلو نه دې هم په تعجب کې نه یم ځکه د أبي بکر لور یې. خو ستا د طب له پوهې ډېر حیران یم!

۴- أسماء بنت ابي بكر: **و في الصحيحين أَنَّ أَسْمَاءَ كَانَتْ إِذَا أُتِيَتْ بِالْمَرْأَةِ قَدْ حَمَّتْ تَدْعُو لَهَا، أَخَذَتْ الْمَاءَ فَصَبَّتْهُ بَيْنَهَا وَبَيْنَ جَبْهَيْهَا وَقَالَتْ: "كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِأَمْرِنَا أَنْ نُرِدَّهَا بِالْمَاءِ (مجلة الفقه الإسلامية، ۱۲۸۲ مخ)**

ژباړه: په صحیحین کې راغلي چې کله به اسماء (رضي الله تعالى عنها) ته تبه لرونکې ښځه راوستله هغې به دم کوله، اوبه به یې اخستلې او د هغې په گریوان کې به یې شندلې، او ویل به یې: رسول الله صلی الله علیه و سلم موږ ته امر کړی چې په اوبو یې سپړه کړو (تبه یې له منځه یوسو).

۵- لیلی الغفاریه (رضي الله تعالى عنها): لیلی الغفاري (رضي الله تعالى عنها) د أبي ذر میرمن وه (لجنة الفتوى بالشبكة الاسلامية، ۲۴۶مخ). له رسول الله صلی الله علیه و سلم سره به غزواتو ته تلله، د ناروغانو او ټپیانو څخه یې د پالنې او تداوی دنده ترسره کوله (ابن الأثیر، أبو الحسن، ۱۴۱۵هـ، ۲۵۲م).

۶- أم ایمن (رضي الله تعالى عنها): فِيهَا أَيْضًا فِي تَرْجَمَةِ أُمِّ أَيْمَنٍ مَوْلَاةٍ النَّبِيِّ وَحَاضِنَتِهِ، عَنِ الْوَاقِدِيِّ: حَضَرَتْ أُمُّ أَيْمَنٍ أَحَدًا، كَانَتْ تَسْقِي الْمَاءَ وَتُدَاوِي الْجُرْحَى، وَشَهِدَتْ خَيْرَ (لجنة الفتوى بالشبكة الاسلامية، ۲۴۶مخ).

ژباړه: د ام ایمن (رضي الله تعالى عنها) په سوانح کې راغلي چې هغه د رسول الله صلی الله علیه و سلم آزاده کړل شوي او پالونکې وه، له واکدي نه روایت دی چې: ام ایمن په احد کې حاضر وه، هغې اوبه ورکولې د ټپیانو تداوي یې کوله او په خیر کې یې هم گډون درلود.

۷- أم سنان الأسلمية (رضي الله تعالى عنها): لَمَّا أَرَادَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْخُرُوجَ إِلَى حَبِيرٍ، جِئَتْهُ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَخْرِجْ مَعَكَ أَخْرُ السِّقَاءَ، وَأُدَاوِي الْمَرِيضَ وَالْجُرْحَ، إِنَّكَ كَانَتْ جَرَّاحًا، وَأُبْصِرَ الرَّحْلَ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَخْرِجِي بَرَكَهَ اللَّهِ، فَإِنَّ لَكَ صَوَاحِبَ قَدْ كَلَّمْنِي، وَأَذْنْتُ هُنَّ مِنْ قَوْمِكَ وَمِنْ غَيْرِهِمْ، فَإِنْ شِئْتَ فَمَعَنَّا قُلْتُ: مَعَكَ قَالَ: «فَكُونِي مَعَ أُمِّ سَلَمَةَ زَوْجَتِي قَالَتْ: فَكُنْتُ مَعَهَا (الترتيب الدارية= نظام الحوكمة الاسلامية، ۷۵م).

کله چې رسول الله ﷺ غوښتل د خیبر لوري ته لاړ شي، نو زه ورغلم او ورته مې وویل: ژباړه ای د الله رسول (صلي الله علیه و سلم)! اجازه راکړه چې له تاسو سره لاړه شم، تر څو د اوبو مشکې گنډم، ناروغان او زخمیان تداوي کړم که زخمونه موجود وي، او د کاروان سامان وڅارم، نو رسول الله ﷺ وفرمایل: ". لاړه شه، د الله برکت دې وي! ځکه ستا له قوم او نورو قومونو څخه ځینو ښځو له ما سره خبرې کړي، او ما هغوی ته اجازه ورکړې ده. که ته هم غواړې، له موږ سره لاړه شه، ما وویل: "زه به له تاسو سره یم". نبي ﷺ وفرمایل: "نو له ام سلمه (زما مېرمن) سره اوسېره". هغې وویل: نو زه له ام سلمه سره وم.

۸- أم كبشة (رضي الله تعالى عنها): عَنْ أُمِّ كَبْشَةَ، امْرَأَةٍ مِنْ نَبِيِّ عُدْرَةَ قُضَاعَةَ، قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، ائْذَنْ لِي أَخْرُجَ فِي كَذَا جَيْشٍ، كَذَا وَكَذَا؟ قَالَ: لَا. قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّهُ لَيْسَ يُرِيدُنِي أَنْ أَقَاتِلَ، إِنَّمَا أُرِيدُ أَنْ أُدَاوِيَ الْجُرْحَى وَالْمَرْضَى. (الترتيب الدارية= نظام الحوكمة الاسلامية، ۷۵م).

ژباړه: د بني عذره قبیلې له میرمنې ام كبشة نه روایت دی چې هغې وویل: ای د خدای رسول صلی الله علیه و سلم ما ته اجازه راکړه چې له فلاني لښکر سره لاړه شم. وویل: نه، و مې ویل: ای د الله رسول صلي الله علیه و سلم زه جنگ نه غواړم، بلکې د ټپیانو او ناروغانو درملنه غواړم.

۹- أمية بنت قيس الغفارية (رضي الله تعالى عنها): قَالَتْ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي نِسْوَةٍ مِنْ بَنِي غِفَارٍ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَدْ أَرَدْنَا أَنْ نَخْرُجَ مَعَكَ إِلَى وَجْهِكَ هَذَا. وَهُوَ يَسِيرُ إِلَى خَيْبَرَ. فَتَدَاوَى الْجَرْحَى، وَنُعِينِ الْمُسْلِمِينَ بِمَا اسْتَطَعْنَا. فَقَالَ: عَلَى بَرَكََةِ اللَّهِ (الباجوري، العفيفي، ۱۳۵۰هـ-۳۸م)

ژباړه: هغې وويل: د بني غفار له ښځو سره رسول الله صلى الله عليه وسلم ته راغلم، و مو ويل: اى رسول الله په تحقيق سره موږ اراده كړې چې له تاسو سره په دې لاره ووځو - اشاره يې خيبر ته وه - زخميان به تداوي كوو، او له مسلمانانو سره به د خپل وس په اندازه مرسته كوو، نو و يې ويل: له خيره سره راشئ.

۱۰- حمنة بنت جحش (رضي الله تعالى عنها): د ام المومنين زينب بنت جحش (رضي الله تعالى عنها) خور ده چې له پيغمبر صلى الله عليه وسلم سره د احد په غزوه كې حاضره وه. ترو ته يې اوبه وركولې او زخميان يې تداوي كول (الباجوري، العفيفي، ۱۳۵۰هـ-۳۹م).

۱۱- الربيع بنت معوذ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، حَدَّثَنَا بَشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ ذَكْوَانَ، عَنْ الرَّبِيعِ بِنْتِ مُعَوَّذٍ، قَالَتْ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نُسْقِي وَتَدَاوِي الْجَرْحَى، وَنُرُدُّ الْقَتْلَى إِلَى الْمَدِينَةِ (البخاري، أبو عبدالله، صحيح البخاري، ۱۳۱۱هـ، ۳۴م).

ژباړه: خبر راوړسېدلو موږ ته د علي بن عبدالله، بشر بن الفضل او خالد بن ذكوان نه چې ربيع بنت معوذ وويل: موږ له رسول الله صلى الله عليه وسلم سره و اوبه مو وركولې، زخميان مو تداوي كول او شهيدان مو مدينې ته راوړل.

۱۲- أم عطية الانصارية (رضي الله تعالى عنها): أم عطية الانصاري (رضي الله تعالى عنها) په اووه غزواتو كې له رسول الله صلي الله عليه وسلم سره گډون درلود او په دې ټولو غزواتو كې يې د ټپيانو او بيمارانو د تداوي دنده ترسره كړې ده (ابن القطان، ۱۴۳۳هـ-۴۰۲م)

وَعَنْ أُمِّ عَطِيَّةٍ قَالَتْ: غَزَوْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبْعَ غَزَوَاتٍ، أَخْلَفَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ، فَأَصْنَعُ لَهُمُ الطَّعَامَ، وَأُدَاوِي الْجَرْحَى، وَأَقُومُ عَلَى الْمَرْضَى. (ابن القطان، علي بن محمد، ۱۴۳۳هـ، ۴۰۲م)

ژباړه: له ام عطيه (رضي الله تعالى عنها) څخه روايت دى چې ويې ويل: له رسول الله صلى الله عليه وسلم سره په اووه غزواتو كې وم د هغو (مجاهدينو) مال ته به پاتې كيدلم، ډوډۍ به مې ورته تياروله، زخميان به مې تداوي كول او له مريضانو سره به ولاړه وم.

ام عطيه هماغه نسيه بنت كعب بن عمرو بن عوف ده چې كنيه يې أم عماره ده (أبو ملاسة، عفاف على محمد، ۲۳مخ). هغه د صحباياتو له كبارو څخه شمېرل كيدله. د بيمارانو په پالنه او د ټپيانو په تداوى بوخته وه، د دې تر څنگ يې له رسول الله صلي الله عليه وسلم څخه ډېر احاديث روايت كړي. له رسول الله صلي الله عليه و سلم

سره یې په احد، حدیبیه، خیبر او حنین کې ګډون درلود، د احد په غزوه کې یې له خپل زوی عبدالله بن زید او خاوند زید بن عاصم سره وه چې زخمي شوه (النیشاپوري ۱۳۳۴هـ، ۱۹۶م.).

۱۳- أم سلیم بنت ملحان بن زید بن حرام (رضي الله تعالى عنها): حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ يَحْيَى، أَخْبَرَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَغْزُو بِأُمِّ سَلِيمٍ وَنِسْوَةٍ مِنَ الْأَنْصَارِ مَعَهُ إِذَا غَزَا، فَيَسْقِيَنِ الْمَاءَ وَيُدَاوِينَ الْجُرْحَى. (مجله مجمع الفقه الاسلامي، ۸ ټوک، ۱۲۸۳ م.)

ژباړه: خبر راکړ مور ته یحیی بن یحیی، جعفر بن سلیمان. له ثابت او انس بن ملک نه وویل: رسول الله صلی الله علیه وسلم له ام سلیم سره غزوه وکړه، د غزا په وخت کې د انصارو ښځې ورسره وې، نو اوبه یې ورکولې او ټپیان یې تداوي کول.

۱۴- أم سلیط (رضي الله تعالى عنها): ام سلیط (رضي الله تعالى عنها) د احد په غزوه کې زخمیان تداوي کول او تېرو ته یې اوبه ورکولې، جنگیدله د پیغمبر صلی الله علیه وسلم په دفاع کله به چې جنگ شدت ونیولو. أم سلیط (رضي الله تعالى عنها) چې د أم قیس بنت عبد (رضي الله تعالى عنها) په نوم هم یادیدله له بني مازن قبیلې څخه وه. هغه د أبو سلیط چې د انصارو له بني نجار قبیلې څخه و میرمن وه. دوه اولادونه یې لرل: سلیط او فاطمه (رضي الله تعالى عنهما). هغې په اولو وختونو کې له نبی صلی الله علیه وسلم سره په مدینه کې بیعت وکړ، او د احد، خیبر او حنین په غزواتو کې یې ګډون درلود. (دور المرام في صدر الاسلام عصر الرسول صلی الله علیه وسلم و خلفاؤ الراشدين، ۲۵ مخ)

۱۵- أم زیاد الاشجعية (رضي الله تعالى عنها): ام زیاد الاشجعية (رضي الله تعالى عنها) له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره په خیبر کې ګډون درلود او ویې ویل: له مور سره دې مریضانو د تداوی له پاره دوا وه، او غیشي مو رایستل، او نارینو ته مو په جنگ کې اوبه ورکولې، کله چې د الله رسول په خیبر کې فاتح شو نو مور ته یې دې نرانو په شان حصه راکړه. (الترتيب الداریة= نظام الحوکمة الاسلامیة، ۷۶ م) وَتَرْجَمَ لِأُمِّ زَيْدَةَ الْأَشْجَعِيَّةِ. فَذَكَرَ أَنَّهَا خَرَجَتْ مَعَ الْمُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي غَزْوَةِ خَيْبَرَ سَادِسَةً سِتَّ نِسْوَةٍ. قَالَ: فَبَلَغَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَبَعَثَ إِلَيْنَا، قَالَ: بِإِذْنٍ مَنْ خَرَجْتُ؟ وَرَأَيْنَا فِي وَجْهِهِ الْعُضْبَ. فَقُلْنَا: خَرَجْنَا وَمَعَنَا دَوَاءٌ نُدَاوِي بِهِ الْجُرْحَى، وَنُتَاوِلُ السِّهَامَ، وَنَسْقِي السَّوِيقَ. (المازني، دکتور اسلام، ۲۰۱۳، ۶۰ مخ)

د ام زیاده الاشجعية په ذکر کې راغلي چې: هغه له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره د خیبر په غزوه کې راوتلې وه، او هغه له هغهو نهو ښځو څخه وه چې په دې غزوه کې یې ګډون له پاره راوتلې وې. هغې وویل: دا خبره پیغمبر صلی الله علیه وسلم ته ورسیدله، نو مور یې راوغوښتلو او پیغمبر صلی الله علیه وسلم وویل: د چا په اجازه راوتلې یی؟ او د هغه په مخ کې مو غصه ولیدله. دوی وویل: له مور سره دوا ده راووتلو تر څو زخمیان ورباندې تداوی کړو، غشي راوباسو، او تېرو ته اوبه ورکړو.

۱۶- أم حبيبة الانصارية (رضي الله تعالى عنها): له رسول الله صلى الله عليه وسلم سره په غزواتو کې د گډون تر څنګ يې د ټپيانو د تداوی د ناروغانو د پالنې او مجاهدينو ته دې ډوډۍ دې تيارولو دنده ترسره کوله. (جماعة من العلماء، مخ: ۳۳۰)

د نبوي دورې ښځينه صحابياني (رضي الله عنهن) نه يوازې د علم، روايت او فتوا له پلوه فعاله وې، بلکې په صحي خدمتونو کې يې هم فعاله ونډه لرله، چې د دوی همدا فعاله ونډه په صحي برخو کې د ښځو د فعاليت پر مشروعيت دلالت کوي، خو دا مشروعيت له ځانګړو حدودو او شرايطو سره تړلی دی. د صحباياتو (رضي الله تعالى عنهن) عمل د رسول الله ﷺ په تاييد شوی، چې دا تفريحي سنت ګڼل کېږي. دوی به په جهادي ميدانونو کې نارينه ټپيان تداوي کول، او دا د فقهي قواعدو له مخې د ضرورت د اصل لاندې جائز بلل کېږي.

که د يوې ښځې د بدن داسې ځای کې زخم وي چې هلته د نارينه کتل روا نه وي، نو نارينه ته د دې ځای کتل جايز نه دي. او دا ښځه بايد يوې بلې ښځې ته زخم وښيي، تر څو يې هغه تداوي کړي. که يې داسې ښځه پيدا نه کړه چې زخم يې تداوي کړي، او نه داسې ښځه پيدا شوه چې په دې اړه تعليم ورکړل شي، او دا کار زده کړي. او ويره هم وي چې که تداوي ونه شي، نو له سخت درد او هلاکت سره به مخ شي. دلته نارينه ډاکټر په دې شرط سره دا تداوي کولی شي چې؛ د هغې ټول بدن پټ شي، پرته له هماغه زخم شوي ځای نه، او ډاکټر بايد د خپل نظر حفاظت وکړي، پرته له د ضرورت له ځای څخه به بل ځای ته نه گوري. په دې حکم کې د محارومو او غير محارمو تر منځ توپير نشته. ځکه د عورت ليدل د نارينه له پاره د محرمۍ له مخې هم روا نه دي (ابن عابدين، مخ: ۳۷۱). مسلمة ښځه کولای شي د بلې ښځې بدن ته وگوري، لکه نارينه چې نارينه ته گوري. همدارنګه ښځه کولی شي د نارينه بدن ته وگوري، که چېرې له خپل شهوت څخه ډاډه وي. که يې د شهوت ويره يا شک شتون ولري، نو د استحسان له مخې حرام دی، او دا حکم د نارينه او ښځينه دواړو له پاره يو شان دی، او دا صحيح قول دی. محمد رحمه الله دا خبره په "الأصل" کې ذکر کړې ده، چې افضل دا ده چې ښځې د اجنبي نارينه پر لور نظر و نه کړي. همدا راز د برعکس حالت (نارينه د ښځې اجنبي په لور) هم بايد مخنيوی وشي. (المبسوط للسرخسی، مخ: ۱۵۷)

د يو جنس (نر) کتنه بل جنس (ښځې) ته په اصل کې سخته گناه ده، خو د هلاک او سخت ضرر له ويرې دا تداوي او کتنه يواځې د ضرورت په اندازه جواز لري.

نو په دې اساس ویلی شو چې: چې د اجنبي نارينه او ښځې نظر يو او بل ته روا نه دی. د ښځې ناروغانو له پاره بايد ښځينه ډاکترانې و روزل شي. نارينه ته روا نه ده چې د ښځې بدن ته، که د عورت (پټ ځای) برخه وي يا نږدې، وگوري. او دا درملنه بايد د ښځينه ډاکترې لخوا ترسره شي. که چېرې ښځينه ډاکتره شتون و نه لري، او د

ناروغې ژوند د مرګ له خطر سره مخ وي. دلته نارینه ډاکټر د شرعي حدودو په مراعات کولو سره د دې ناروغې درملنه ترسره کولی شي.

دا ټول موارد په صحي برخو کې د ښځو د زده کړو او کار په شرعي مشروعیت دلالت کوي.

پایله

د صحابیاتو (رضی الله عنهن) د صحي خدماتو تاریخي شواهد نه یوازې دا څرګندوي چې ښځو د رسول الله صلی الله علیه وسلم په وخت کې فعال حضور درلود، بلکې دا هم ثابتې شوې چې دوی د جهاد په وخت کې په درملنې، پاملرنې او حمایتي چارو کې فعاله ونډه لرله. د هغوی ګردار د شرعي اصولو او اسلامي ارزښتونو پر بنسټ، د حیا، پردې، عزت او فتنې د نه شتون په شرایطو کې ترسره شوي دي.

وړاندیز

۱- د صحابیاتو (رضی الله عنهن) د صحي خدمتونو پر بنسټ باید د ښځینه ډاکټرانو، نرسانو او قابلو روزنیز پروګرامونه د شریعت د اصولو په چوکاټ کې پراخ شي، تر څو ښځې د ښځو درملنه وکړي او د شرعي حدودو مراعات تضمین شي.

۲- د ښځو له پاره باید ځانګړي روغتونونه یا ځانګړې رامنځته شي، خو د نارینه تعامل ته اړتیا کمه، او د فتنې خطرات کم شي. د صحي خدماتو پر مهال باید ستر، حجاب، تماس او اړینې خبرې محدودې شي، د نارینه او ښځینه کارکوونکو تر منځ باید مناسب حائل موجود وي.

۳- د ښځو له پاره دې د عامې روغتیا رضاکارانې وروزل شي، تر څو د طبیعي پېښو، جنګونو او بهرنیو حالتونو پر مهال د ښځو تداوي ترسره کړي.

Jurisprudential Evaluation of Female Companions' Medical Services

Researcher: Mursal Nasimi, Member of the Islamic Studies Department, Academy of Sciences of Afghanistan

Email: Mursalwardak336@gmail.com

Abstract

This paper examines the medical contributions of female companions (Ṣaḥābiyyāt) during the early Islamic era, particularly focusing on their roles in treating the sick, caring for the wounded, and providing essential medical services. The study documents these practical efforts and analyzes their legitimacy within the framework of Islamic jurisprudence. It emphasizes that such services, especially in times of necessity, are permissible under Shariah law. Moreover, the article highlights the vital role of women in the development of Islamic civilization and underscores the importance of women's participation in contemporary public health. Although references to this topic exist in classical jurisprudential texts and hadith collections, there is a lack of comprehensive and systematic exploration, particularly concerning the distinct medical roles of female companions. This research addresses a significant gap, especially in the national languages of Afghanistan. The primary aim of this study is to assess the religious permissibility of women's involvement in the health sector through a jurisprudential lens. This research adopts a descriptive-analytical approach, relying on the review of relevant literature and textual analysis. The findings confirm that women's education and employment in healthcare, when practiced within the boundaries of Islamic principles, are religiously permissible.

Keywords: Hadith, Islamic Jurisprudence, Women, Healthcare, Female Companions (Ṣaḥābiyyāt)

سرچېنې

- ۱- الدكتور أحمد عيسى، (١٤٠١ هـ) تاريخ البيمارستانات في الإسلام، دوهم چاپ، چاپ خای: دارالرائد العربي- بيروت، ٩ مخ
- ۲- ابن حجر عسقلاني، احمد بن على، الاصابة في تميز الصحابة، ٨ ت، ١٣٥ م.
- ۳- كرمي، أحمد عجاج، (١٣٢٧ هـ) الادارة في عصر رسول الله صلى الله عليه وسلم. لومړی چاپ، د چاپ خای: دارالسلام - قاهره، ١٩٧ م.
- ۴- البخاري، محمد بن اسماعيل، (١٣٧٩ م)، الأدب المفرد، باب: كيف اصبحت، دوهم چاپ، د چاپ خای: المطبعة السلفية و مكتبتها- القاهرة، د حديث شميره: ١١٢٩، ٣٨٥ م.
- ۵- الكتاني، عبدالحی، الترتيب الادارية = نظام الحكومة النبوية، دوهم چاپ، د چاپ خای: دارالارقم- بيروت، ٢ ت، ٧٥ م.
- ۶- مجموعة من المومنين، مجلدة الفقه الاسلامية، المكتبة الشاملة، ٨ ټوک، ١٢٨٢ مخ
- ۷- الترتيب الادارية، ١ ت، ٤٥٥ م.
- ۸- مجلة الفقه الإسلامية، ٨ ټوک، ١٢٨٢ مخ.
- ۹- لجنة الفتوى بالشبكة الاسلامية، فتاوى الشبكة الاسلامية، ٢٢ ټوک، ٢٤٦ مخ.
- ۱۰- ابن الأثير، عز الدين أبو الحسن، (١٤١٥ هـ)، أسد الغابة في معرفة الصحابة، لومړی چاپ، د چاپ خای: دارالكتب العلمية، ٧ ت، ٢٥٢ م.
- ۱۱- الترتيب الدارية = نظام الحوكمة الاسلامية، پخوانی مآخذ، ٢ ټوک، ٧٦ م.
- ۱۲- پخوانی مآخذ، ٢ ټوک، ٧٥ مخ.
- ۱۳- پخوانی مآخذ،
- ۱۴- الباجوري، عبدالله العفيفي، (١٣٥٠ هـ)، المرأة العربية في جاهليتها و اسلامها، دوهم چاپ، د چاپ خای: مكتبة الثقافة- المدينة المنورة، ٢ ت، ٣٨ م.
- ۱۵- پخوانی مآخذ، ٣٩ م
- ۱۶- البخاري، أبو عبدالله، صحيح البخاري، (١٣١١ هـ)، چاپ خای: سلطاني مطبعة، ٤ ت، د حديث شميره: ٢٨٨٢، ٣٤ م.
- ۱۷- ابن القطان، على بن محمد، (١٤٣٣ هـ)، احكام النظر في احكام النظر بحسابة البصر، لومړی چاپ، چاپ خای: دارالقلم - دمشق، ٢٠٢ م.

- ۱۷- التبريزي، محمد بن عبدالله، (۱۹۸۵)، مشكاة المصابيح، دوهم چاپ، چاپ خاى: المكتبة الاسلامية- بيروت، د حديث شميره: ۳۹۴۱، ۲، ۱۱۵۳ م.
- ۱۸- تصدر عن منظمة المؤتمر الاسلامي بجدة، مجلة مجمع الفقه الاسلامي، ۸ ټوك، ۱۲۸۲ م.
- ۱۹- أبو ملاسة، عفاف على محمد، دور المرأة في صدر الاسلام عصر الرسول صلى الله عليه وسلم و الخلفاء الراشدين من سنة ۱ الى ۴۰ هـ، خاى: جامعة الزوية، كلية التربية العجالات، ۲۳ مخ.
- ۲۰- النيشاپوري، أبو الحسن، (۱۳۳۴ هـ)، الجامع الصحيح، چاپ خاى: دارالطبعة العامة- تركيا، ۵ ټوك، ۱۹۶ م.
- ۲۱- مجلة مجمع الفقه الاسلامي، ۸ ټوك، ۱۲۸۳ م.
- ۲۲- دور المرآم في صدر الاسلام عصر الرسول صلى الله عليه وسلم و خلفاء الراشدين، ۲۵ مخ.
- ۲۳- الترتيب الدارية = نظام الحوكمة الاسلامية، پخوانى مآخذ، ۲ ټوك، ۷۶ م.
- ۲۴- المازني، دكتور اسلام، (۲۰۱۳) تاريخ الطب و الأطباء المسلمين، دوهم چاپ، چاپ خاى: دارالعرب- دمشق، ۶۰ مخ.
- ۲۵- جماعة من العلماء، الفتاوى الهنديه، المطبعة الكبرى الاميرية ببولاقي مصر، دويم چاپ، ټوك: ۵، مخ: ۳۳۰.
- ۲۶- ابن عابدين، حاشية رد المحتار على الدرالمختار، چاپ خاى: شركة مكتبة و مطبعة مصطفى البابي الحلبي و اولاده بمصر. دويم چاپ، ټوك: ۶، مخ: ۳۷۱.
- ۲۷- المبسوط للسرخسي، ج: ۱۰، مخ: ۱۵۷.

د انگلیسي ژبې مهارت لوړولو کې د ټولنیزو رسنیو رول

پوهنمل محمد نواب شینواری، شیخ زاید پوهنتون، ژبو او ادبیاتو پوهنځی، انگلیسي ژبې او ادبیاتو خانګه

برېښنالیک: nawabkhan.szu@gmail.com

لنډیز

ټولنیزې رسنۍ په پیل کې یوازې د اپیکو او معلوماتو شریکولو له پاره کارول کېدې، اوس د زده کړې یوه مهمه وسیله ګرځیدلې ده. د انگلیسي-ژبې په زده کړه کې، دا وسیلې د متنوع، انعطاف پذیر او پرمختللي موادو د سرچینو په توګه کارول کېږي، چې د نړیوالې ژبې په توګه د انگلیسي-ژبې اهمیت ته وده ورکوي. څرنګه چې د ځینو ټولنیزو رسنیو اغیزې او ګټې د انگلیسي-ژبې د مهارتونو په لوړولو کې تر اوسه په بشپړ ډول نه دي مطالعه شوي. سربېره پر دې، د دې رسنیو د ځانګړو وړتیاوو او د هغوی د اغیزو د مقایسوي تحلیل په برخه کې د څېړنو کمښت موجود دی، نو د دې څېړنې هدف د پنځو مشهورو ټولنیزو رسنیو (فیسبوک، وټساپ، یوټیوب، انسټاګرام او ټویټر) رول د انگلیسي-ژبې د مهارت لوړولو باندې څېړل دي. په دې څېړنه کې ۲۵ علمي مقالو ته په سیستماتیک ډول بیا کړه کتنه شوې، چې د نړۍ په معتبر ژورنالونو کې چاپ شوې دي. د انگلیسي-ژبې د مهارت په لوړولو کې د پنځو ټولنیزو رسنیو، فیسبوک، وټساپ، یوټیوب، انسټاګرام، او ټویټر رول په ځانګړي ډول ارزول شوی دی. د څېړنې پایلې ښيي چې د پنځه نښه شوو ټولنیزو رسنیو کې فیسبوک د انگلیسي-ژبې د مهارت لوړولو کې تر ټولو اغیزمنه وسیله ده، په داسې حال کې چې ټویټر رول تر ټولو کم رنګه دی. څرنګه چې ټولنیزې رسنۍ د انگلیسي-ژبې د زده کړې له پاره یوه اغیزمنه وسیله ده، نو پکار ده چې د دې رسنیو څخه لا اغیزمنه او منظمه استفاده وشي.

کلیدي ټکي: ټولنیزې رسنۍ، انگلیسي ژبه، مهارت، رول، ټکنالوجي او مهارت لوړونه

سريزه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيد المرسلين وعلى اله واصحابه اجمعين.

په اوسني وخت کې د ټکنالوژۍ او انټرنېټ پرمختګ د انسان د ژوند ګڼ اړخونه بدل کړي دي، چې د زده کړې برخه هم پکې شامله ده (Anggraeni et al., 2023). يو له هغو مهمو پديدو څخه چې د دې پرمختګ په پايله کې رامنځته شوې، په زده کړيز بهير کې د ټولنيزو رسنيو کارونه دي. ټولنيزې رسنۍ په پرله پسې ډول زموږ ورځنی ژوند بدلوي، په ځانګړي ډول د معلوماتو د انتقال، د پوهې د تبادلې، اړيکو او بصري کلتور په برخو کې نن ورځ، په ټوله نړۍ کې د ۳.۶ ميلياردو ټولنيزو شبکو کاروونکو سره، د ټولنيزو رسنيو کارول ورځ تر بلې د پام وړ او لاسرسی ورته اسانه کېږي، په ځانګړي ډول د ځوان نسل په منځ کې. د ټولنيزو شبکو برکت دی چې انټرنېټ د اړيکو د اساسي وسيلې او د ټولنيز ژوند د ساتلو يوه لاره ګرځيدلې ده (Croucher & Nguyen, 2020).

ټولنيزې رسنۍ، چې پخوا يوازې د اړيکو او معلوماتو شريکولو لپاره کارول کېدې، اوس په يو څو اړخيزه پليټ فارم بدلې شوې دي، چې د زده کړې وسيله هم پکې شامله ده. په ځانګړي ډول د انگليسي ژبې زده کړې په برخه کې، دا ډول رسنۍ د داسې موادو سرچينه ګرځيدلې چې خورا متنوع، انعطاف پذير او د اوسنۍ پرمختياوو سره سمون لري. انگليسي ژبه، چې يوه نړيواله ژبه ګڼل کېږي، په نړيوال ډګر کې په بېلابېلو برخو لکه تجارت، اکاډميکو او ټولنيزو شرايطو کې د زياتېدونکې اهميت لرونکې ده. د دې ژبې مهارت د هغو زده کوونکو لپاره يو اساسي شرط ګرځيدلی دی چې غواړي په نړيواله کچه سيالي وکړي (Asdiniah & Lestari, 2021). همدا وجه ده چې د ټولنيزو رسنيو رول يو ځانګړی اهميت خپلوي. پليټفارمونه يا د ټولنيزو رسنيو ډولونه لکه فېسبوک، وټساپ، يوټيوب، انسټاګرام، ټويټر، ټک ټاک او نور، د انگليسي ژبې داسې مينځپانګه برابروي چې نه يوازې متنوع وي، بلکې د زده کوونکو پام هم ځان ته را اړوي (Anggraeni et al., 2023). دغه مينځپانګه له ښوونيزو وډيوگانو، پوډکاسټونو او مقالو څخه نيولې تر خبرو اترو پورې رسېږي، چې د مختلفو متقابلو ځانګړتياوو له لارې د اصلي ژبو ويونکو سره ترسره کېږي.

ټولنيزې رسنۍ په پرله پسې ډول زموږ ورځنی ژوند بدلوي، په ځانګړي ډول د معلوماتو د انتقال، د پوهې د تبادلې، اړيکو او بصري کلتور په برخو کې نن ورځ، په ټوله نړۍ کې په ميلياردونو ټولنيزو شبکو کاروونکو سره، د ټولنيزو رسنيو کارول ورځ تر بلې د پام وړ او لاسرسی ورته اسانه کېږي. د ټولنيزو شبکو ځانګړنه ده چې انټرنېټ د اړيکو د اساسي وسيلې او د ټولنيز ژوند د ساتلو يوه لاره ګرځيدلې ده (Croucher & Nguyen, 2020). د ټولنيزو رسنيو د پرمختګ او پراخې کارونې له امله، څېړونکو ټولنيزې رسنۍ په مختلفو کټګوريو

وېشلي دي. د ځینو څېړونکو په وینا، ټولنیزې رسنۍ په ۱۵ برخو وېشل شوي دي (Ndlangamandla 2016 & Chisenga). د پورته څېړنکو موندنې ښيي چې ځینې یې د انگلیسي-ژبې په زده کړه کې ډېر موثره ثابت شوې دي.

مگر، د پخوانیو څېړنو لومړنۍ مشاهدې ښيي چې ټولنیزې رسنۍ د زده کړې د وسیلې په توګه په بشپړ ډول نه دي کارول شوي، په ځانګړې توګه د انگلیسي-ژبې په زده کړه کې (Statistia, 2020). د ځینو څېړنو پایلو دا هم معلومه کړې ده چې د انگلیسي-ژبې په زده کړه کې د ټولنیزو رسنیو د رول په اړه لا هم په جزوي ډول څېړنې ترسره شوي دي، همدارنګه څېړنو دا هم ثابته کړې چې د ټولنیزو رسنیو ځینې وړتیاوې لا تر اوسه پورې د انگلیسي-ژبې په زده کړه او د یادې ژبې د مهارت په لوړولو کې ترې په بشپړ ډول کار نه دی اخیستل شوی. په خاص ډول د ټولنیزو رسنیو د اغیز د انگلیسي-ژبې مهارت په لوړولو باندې تر اوسه د مقالو کومه علمي، سیستماتیکه او کره بیا کتنه نه ده ترسره شوې تر څو معلومه کړي چې کومې ټولنیزې رسنۍ د یادې ژبې مهارت لوړولو کې ډېرې موثرې دي. نو په همدې اساس په دې څېړنه کې هڅه شوې ده چې د ټولنیزو رسنیو رول، په ځانګړې ډول د فیسبوک، وټسپ، یوټیوب، انسټاګرام، او ټویټر، د انگلیسي-ژبې د مهارتونو په لوړولو کې وڅېړل شي. څېړنه به دا هم معلومه کړي چې کوم مهارتونه (اورېدنه، خبرې کول، لوستل، لیکل) د دې وسیلو په مرسته زیات پرمختګ کوي او کومې ټولنیزې رسنۍ په دې برخه کې تر ټولو اغېزمنې دي.

موخې: د دې څېړنې موخې په لاندې ډول ترتیب شوې دي.

د پنځو مشهورو ټولنیزو رسنیو (فیسبوک، وټسپ، یوټیوب، انسټاګرام او ټویټر) اغیز څېړل د انگلیسي-ژبې د مهارتونو (اوریدل، خبرې کول، لوستل او لیکل) باندې.

د هغې ټولنیزې رسنۍ پیژندنه چې د انگلیسي ژبې د مهارت لوړولو کې تر ټولو ډېره اغېزمنه ګڼل شوې وي.

د انگلیسي ژبې د مختلفو مهارتونو (اورېدلو، خبرې کولو، لوستلو، او لیکلو) په لوړولو کې د هرې انتخاب شوې ټولنیزې رسنۍ د رول پرتله کول.

څېړنې میتود

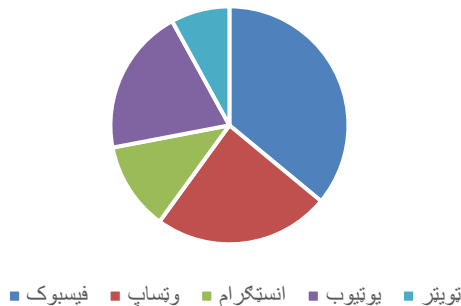
په دې څېړنه کې تیرو چاپي اثارو ته په سیستماتیک ډول بیا کتنه شوې تر څو د انگلیسي-ژبې مهارت لوړولو کې د ټولنیزو رسنیو رول پیدا کړي. لکه څرنګه چې په دې څېړنه کې د یادې ژبې د وړتیا په لوړولو کې د ټولنیزو رسنیو رول نا معلوم دی، نو ځکه (Zainal & Rhamat, 2020) وایي چې تیرو چاپي اثارو ته په

سیستماتیک ډول کتنه د یوې ځانګړې تحقیقي موضوع یا ستونزې په پېژندلو سره پیل کېږي. همدارنګه په دې ډول څېړنه کې، څېړونکي د اړوند چاپي اثارو د موندلو له پاره د بېلابېلو سرچینو لکه کتابونو، علمي ژورنالونو، مقالو او نورو ایلکټروني منابعو له لارې پلټنه ترسره کوي. کله چې اړوند چاپ شوي اثار راټول شي، څېړونکي د یو ټاکنیز بهیر له لارې هغه منابع انتخابوي چې څېړنې موضوع یا ستونزې پورې ډېر اړوند وي. د دې ډول څېړنې راتلونکي پړاو د ټاکل شویو چاپي اثارو لوستل، تړلي او اړوند موادو اخیستل او د ترلاسه شوي معلوماتو تنظیم کول دي، چې د څېړنې له موضوع سره اړوند مهمو نظریاتو، مفاهیمو او موندنو باندې تمرکز کوي. له دې وروسته، څېړونکي د ټاکل شویو چاپي اثارو څخه د راټول شوي معلومات په کره او مقایسوي ډول تحلیلي تر څو د څېړنې له پاره ټاکل شوې موخې ترلاسه شي (Vygotsky, 1978).

په دې څېړنه کې د اړوندو خپرو شویو مقالو د لټون له پاره کارېدلی کلیدي ټکی "ټولنیزې رسنۍ" و. د دې کلیدي ټکي په اساس، په نړیوالو معتبرو ژورنالونو کې خپرې شوې ګڼې مقالې راټولې شوې، او بیا تکراري مقالې ترې لرې شوې. د راټول شویو مقالو له منځه یوازې ۲۵ اصلي تحقیقي مقالې د کره کتنې له پاره انتخاب شوې، چې نوموړې مقالې د څېړنې موضوع سره ډېرې تړلې وې. د ټولو مقالو څخه د ۲۵ مقالو د انتخاب معیار دا وه چې نوموړې ۲۵ مقالې د معلوماتو سرچینې معتبرې وې، د دې څېړنې د موخو سره یې سمون درلود، او په لوړو معیاري ژورنالونو کې خپرې شوې وې. لکه څنګه چې (Ndlangamandla, 2016 او Chisenga) ویلي دي چې د ټولنیزو رسنیو پنځلس ډولونه شتون لري، نو دا ستونزمنه ده چې د ټولو پنځلسو ډولو ټولنیزو رسنیو رول د انګلیسي-ژبې مهارتونو په لوړولو کې معلوم شي. له همدې امله، دا څېړنه د پنځو ټولنیزو رسنیو: فیسبوک، ویتساپ، انسټاګرام، یوټیوب او یوټیوب رول د انګلیسي ژبې د مهارتونو په لوړولو باندې تمرکز کوي.

نتیجه او مناقشه

د مقالو د بیا کره کتنې په اساس د پنځه انتخاب شویو ټولنیزو رسنیو رول



پاسنی پایي ډیاگرام ښیي:

فیسبوک په اړه ۹ مقالې (۳۶٪) لیکل شوي، چې تر ټولو لوړه سلنه ده.

وټسپ په اړه ۶ مقالې (۲۴٪) لیکل شوي دي.

یوتیوب په اړه ۵ مقالې (۲۰٪) شتون لري.

انسټیګرام په اړه ۳ مقالې (۱۲٪) لیکل شوي دي.

تویټر په اړه یوازې ۲ مقالې (۸٪) لیکل شوي دي.

فیسبوک (Facebook)

پورتنۍ پایي ډیاګرام د هغو څېړنو اصلي شمیرې او سلنې ښیي چې د زده کوونکو د انگلیسي-ژبې د ښه والي له پاره یې ټولنیزې رسنۍ کارولې دي. د مقالو د بیا کره کتنې څخه دا معلومه شوه چې د پنځه ټولنیزو رسنیو له جملې څخه فیسبوک د انگلیسي-ژبې مهارت په لوړولو کې تر نورو ډېر رول لري او همدارنګه ټویټر تر ټولو کمه ونډه لري. کله چې ۲۵ مقالې په دقیق ډول بیا کتنه وشوه، د اکثره مقالو موندنې دا وښودله چې فیسبوک د نورو ټولنیزو رسنیو په پرتله د انگلیسي ژبې مهارت په لوړولو کې ډېر استعمال شوی او رول یې ډېر دی.

همدا ډول څېړنو (Çetinkaya & Sütçü, 2016; Espinosa, 2015; Leppälä & Espinosa, 2020) موندنې ښیي چې د انگلیسي-ژبې زده کوونکو د انگلیسي-ژبې د تمرین کولو له پاره فیسبوک تر هرې بلې ټولنیزې رسنۍ ډېر استعمال کړی دی. په یوه بله څېړنه کې (Ramdani, 2019 او Widodo) دا منلې ده چې زده کوونکو د یادې ژبې په زده کړه کې فیسبوک ته ډېر اهمیت ورکړی دی ځکه دوی د دې ټولنیزې رسنۍ په استعمال کې راځي احساسوله. بلخوا، فیسبوک د بحث او مباحثې له پاره د یو غوره ټولنیزې رسنۍ په توګه په داسې ډول کارول شوې ده چې د انگلیسي-ژبې زده کوونکي په انگلیسي-ویلو او لیکلو ته هڅوي، او همدارنګه د دې ټولنیزې رسنۍ په وسیله د ډله ییزو متقابلو اړیکو له لارې د خپلو ملګرو نظرونه اوري او لولي (Rodliyah, 2016). نورو معتبرو څېړنو موندنې هم ښیي چې نوموړې ټولنیزه رسنۍ د انگلیسي-ژبې نور فرعي مهارتونه هم لوړوي. د بېلګې په توګه، د (Lu, 2017) څېړنه ثابتي چې فیسبوک د زده کوونکو د لیکلو مهارتونه لوړوي. د "Group Discussion" برخې په کارولو سره زده کوونکي هڅول کېږي چې انگلیسي-ژبه کې خپل نظرونه ولیکي، کوم چې د هغوی په ګرامر او لغت پراختیا کې مرسته کوي. همدارنګه، د (Shih, 2011) څېړنه څرګندوي چې فیسبوک د لوستلو او لیکلو دواړو مهارتونو ته وده ورکوي. زده کوونکي د فیسبوک له لارې په منظم ډول د درسي موادو لوستلو ته هڅول کېږي، او بیا د هغو په اړه لیکلې بحثونه ترسره

کوي، چې په دې سره د هغوی د لوستلو پوهاوی او د لیکلو توان لوړېږي. د همدې څېړنې موندنې ښيي چې فېسبوک د زده کونکو انگلیسي ژبې زده کړه کې یو اغېزمنه وسیله ده.

د انگلیسي-ژبې وړتیا لوړولو کې د فېسبوک د رول په اړه نورې څېړنې هم ترسره شوې دي. همدارنګه د دې څېړنې نتیجه د (Çetinkaya, 2016 او Sütçü) او (Espinosa, 2015) څېړنو سره مطابقت لري، چېرې چې فېسبوک د زده کونکو د ژبې د لیکلو او ګرامر مهارتونو په لوړولو کې ګټور ګڼل شوی. په ورته وخت کې، ځینې څېړنې د فېسبوک د منفي اړخونو په اړه اندېښنه لري، لکه د (Almurashi, 2016) څېړنه چې ښيي فېسبوک د زده کونکو د پام اړولو سبب کېږي او د فېسبوک په استعمالولو کې د وخت مدیریت ستونزې پیدا کوي.

وټسپ (WhatsApp)

د انتخاب شوو مقالو د دقیقې بیا کتنې څخه دا وموندل شول چې وټسپ د ټولنیزو رسنیو په فطار کې دوهم ځای لري. د ۲۵ مقالو څخه د شپږو مقالو موندنو وښودله چې وټسپ د انگلیسي-ژبې د وړتیاوو لوړولو کې اغېزمن رول درلود. نوموړې ټولنیزه رسنۍ د نړۍ تر ټولو زیات د پیغام رسونې وسیله ده. د دې ټولنیزې رسنۍ اسانه استعمال د انگلیسي-ژبې په زده کړه کې د دې سبب شوی دی چې نوموړې وسیله په ټولو ټولنیزو رسنیو کې ډېره مشهوره ده. (Akayoglu, Satar, Dikilitaş, Cirit, & Korkmazgil, 2020) په همدې ډول، (Awada, 2016) د وټسپ ګروپ د وضاحتونو او ښوونیزو موادو د شریکولو له پاره یو مناسب ځای بولي. د Rajab او (Siddig, 2020)، (Al-Sadi 2015 او Suswati) او (Saleh, 2019) له پاره، وټسپ هغه ټکنالوژي ده چې د انگلیسي-زده کړه یې د زده کونکو له پاره لا اسانه، زړه پورې او د ۲۱مې پېړۍ له شرایطو سره یې تړلې ده. د نورو ټولنیزو رسنیو په شان، وټسپ هم د انگلیسي-ژبې بېلابېل مهارتونه لوړوي. د بېلګې په توګه، د (Albogami او Algethami, 2022) څېړنه څرګندوي چې وټسپ د انگلیسي-ژبې د خبرو کولو مهارت ته وده ورکوي. په دې څېړنه کې، سعودي زده کونکو د وټسپ د غړیزو پیغامونو له لارې د خبرو کولو تمرین وکړ، چې پایله یې د هغوی په خبرو کولو کې د پام وړ پرمختګ و. همدارنګه د (۲۰۱۹، Ahmad) څېړنه ښيي چې وټسپ د انگلیسي-ژبې د لوستلو او لیکلو مهارتونو په لوړولو کې اغېزمن دی. په پورته څېړنه کې، زده کونکو د وټسپ له لارې درسي مواد ترلاسه کولو څخه د لیکلو تمرینونه یې ترسره کړي، چې د هغوی په لوستلو او لیکلو مهارتونو کې یې د پام وړ پرمختګ رامنځته کړی وه. پورتنۍ موندنې ښيي چې وټسپ د انگلیسي ژبې د خبرو کولو، لوستلو او لیکلو مهارتونو په لوړولو کې اغېزمنه وسیله ده.

په دې څېړنه کې، وټسپاپ د پیغام رسونې له پاره د ساده او متقابل عمل وسیله گڼل شوې ده، چې په انگلیسي ژبه خبرې کولو او لوستلو مهارتونو ته وده ورکوي. د (Akayoglu et al., 2020) څېړنې دا تاییدوي، خو د نورو څېړنو په وینا، لکه (Chen & Denoyelles, 2013)، وټسپاپ په ځانگړي ډول د علمي متنونو د مطالعې له پاره محدود امکانات لري، ځکه چې اوږدې لیکنې پکې ستونزمنې وي.

یوتیوب (YouTube)

توتیوب هم د نورو ټولنیزو رسنیو ته ورته، یوه مهمه غړیزه او څیره ښکاره کوونکې ټولنیزه رسنۍ ده، چې د انگلیسي-ژبې په زده کولو او لوړولو کې ډېر پیاوړی رول لري. د ټولو انتخاب شوو مقالو څخه پنځه مقالو موندنو دا ښکاره کړې ده چې نوموړې ټولنیزه رسنۍ د انگلیسي-ژبې په زده کولو او یادې ژبې د وړتیا په لوړولو کې ډېر مؤثره ثره رول لري. په عمومي ډول د ښه شوو مقالو د دقیقې کتنې څخه دا جوته شوه چې یوتیوب په پنځه ټولنیزو رسنیو کې دریم ځای لري. له دې ټولنیزه رسنۍ څخه د فیسبوک او وټسپاپ څخه وروسته د انگلیسي-ژبې په زده کړه کې ترې ډېره استفاده شوې ده. د (Al-Arif, 2019) او (Alshabeb, 2018) او (Almaqarn) په وینا، یوتیوب زده کوونکو ته زېره راښکونکې دی ځکه چې دا تفریحي دی، لاسرسی ورته اسانه دی، او د ویدیوگانو پراخه مجموعه وړاندې کوي چې د متقابل عمل له لارې زده کوونکي په نړیواله کچه سره نښلوي. د (Alshenqeeti, 2018) په باور، یوتیوب داسې ځانگړتیاوې لري چې د ویدیوگانو پورته کولو، شریکولو او لیدلو اجازه ورکوي، چې په مختلفو بڼو او مینځپانگو کې وړاندې کېږي او د زده کوونکو د زده کړې علاقې د اسانتیا له پاره خورا گټور ثابتېدای شي.

(Alwehaibi, 2015) له نظره د یوتیوب له لارې د شریک شوي پراخ مینځپانگې باندې تمرکز وکړ، څو خپلو زده کوونکو ته اړوند معلومات وړاندې کړي او د پوهنتون زده کوونکو د ستونزو د حل مهارتونه اسانه کړي. د یوتیوب د مینځپانگې اوږدونکي او لیدونکي بڼه د یو مهم ټکی په توگه لیدل شوې، چې یوتیوب یې د زده کوونکو له پاره غوره کړی دی (Yusri, Nurmi, & Delyana, 2019). همدارنګه یوتیوب یوه مهم ټولنیزه رسنۍ ده چې د انگلیسي-ژبې په زده کولو او مهارت لوړولو کې اغېزمن رول لري. د مثال په ډول د Almurashi څېړنه څرګندوي چې یوتیوب د انگلیسي-ژبې د اوږدولو او لوستلو مهارتونو په لوړولو کې مرسته کوي. زده کوونکي د یوتیوب ویدیوگانو له لارې د اصلي ویناوالو تلفظ او لهجې اوري، چې د اوږدولو مهارت یې پیاوړی کوي. د بلې خوا، د ویدیوگانو لاندې سرلیکونه (subtitles) د لوستلو مهارت ته وده ورکوي. بله څېړنه چې د (Alshenqeeti, 2018) لخوا ترسره شوې، ښيي چې یوتیوب د انگلیسي-ژبې د خبرو کولو او لیکلو مهارتونو په پرمختګ کې اغېزمن دیزده کوونکي د یوتیوب له لارې د مختلفو موضوعاتو په اړه

ویدیوگانې گوري او بیا د هغو په اړه خپل نظریات په لیکلي یا شفاهي ډول بیانوي، چې دا د هغوی د خبرو کولو او لیکلو مهارتونو ته وده ورکوي. نو پورته څېړنو موندنې څرگندوي چې دا ټولنیزه رسنۍ د انګلیسي-ژبې لوړتیا لوړولو کې ښه رول لري.

د دې څېړنې موندنې د یوتیوب اړوند د (Almurashi, 2016) څېړنې سره مطابقت لري، چیرې چې د اورېدو او ویلو مهارتونه په ځانګړي ډول لوړ ګڼل شوي دي. په هر حال، ځینې څېړنې، لکه (Al-arif, 2019)، استدلال کوي چې د ویدیوګانو لیدل یوازې هغه وخت ګټور وي چې د ښوونکي لخوا لارښوونه شتون ولري.

انسټیګرام (Instagram)

د ۲۵ مقالو څخه دریو مقالو موندنې ښيي چې انسټاګرام د انګلیسي-ژبې په زده کړه کې مهم رول لوبولی دی. د Gunantar او (Transinata, 2019) په وینا، د انسټاګرام د "کیپشن" ځانګړنه زده کوونکي د انګلیسي-لیکلو له پاره هڅوي. برسېره پر دې، انسټاګرام په پراخه کچه د لنډو ویدیوګانو او ثبت شوو معلوماتو د پورته کولو له پاره کارول شوی دی. د (Wulandari, 2019) د څېړنې له مخې، یادې ځانګړنې زده کوونکي د انګلیسي-ویلو ته هڅوي. همدارنګه، د Prichard او همکارانو (۲۰۲۰) څېړنه څرګندوي چې انسټاګرام د انګلیسي-ژبې د لیکلو مهارت ته وده ورکوي. زده کوونکي د انسټاګرام د پوستونو له لارې په انګلیسي-کې لیکنې کوي، چې دا د هغوی د لیکلو مهارت پیاوړی کوي. په ورته ډول، د (Sundqvist, 2020) څېړنه ښيي چې انسټاګرام د انګلیسي-ژبې د لوستلو مهارت ته هم وده ورکوي. زده کوونکي د انسټاګرام پوستونه او تبصرې په انګلیسي ژبه لولي، چې دا د هغوی د لوستلو وړتیا غښتلې کوي.

ټویټر (Twitter/X)

د یادو پنځه ټولنیزو رسنیو څخه، ټویټر د انګلیسي-ژبې د زده کړې او د ژبني مهارتونو د لوړولو په برخه کې تر ټولو لږ کارېدونکې رسنۍ ده. د ۲۵ مقالو څخه یوازې د دوو مقالو موندنې ښيي چې ټویټر په دې برخه کې اغېزناک رول لري. د (Montero-Fleta, 2015) په وینا، د ټویټر متقابل عمل د زده کوونکو د ویبښتیا پراختیا ته وده ورکوي. په ورته ډول، د (Al-(Arif, 2019) استدلال کوي چې ټویټر د زده کوونکو ترمنځ د اړیکو د ټینګښت او همکارۍ د ودې له پاره فرصتونه برابروي. د (Alkamel, 2024) څېړنه څرګندوي چې ټویټر د انګلیسي-ژبې د اورېدلو، خبرې کولو، لوستلو او لیکلو په مهارتونو کې د زده کوونکو د پرمختګ لامل کېږي. زده کوونکي د ټویټر له لارې د اصلي ویناوو تلفظونه او لهجې اوري، چې دا د دوی د اورېدلو وړتیا پیاوړې کوي. همدارنګه، د ټویټر پوستونه لوستل او د هغوی په انګلیسي-ځواب ورکول د لوستلو او لیکلو مهارتونو ته

وده ورکوي. په ورته توګه، د Risnawati او همکارانو (۲۰۲۲) څېړنه ښيي چې ټویټر د انگلیسي-ژبې د لیکلو مهارت د پیاوړتیا له پاره ګټور دی، ځکه زده کوونکي د دې پلاټفورم له لارې په انگلیسي-لیکنې کوي. د (Sundqvist, 2020) څېړنې له مخې، که څه هم انسټاګرام او ټویټر د نورو ټولنیزو رسنیو په پرتله لږ اغېزناک دي، خو انسټاګرام د لنډو لیکنو له پاره ګټور تمامېږي. په ورته ډول، د (Montero-Fleta, 2015) او (Pérez-Sabater) څېړنه څرګندوي چې ټویټر د لوستلو او لیکلو مهارتونو د ښه والي له پاره یو ګټور وسیله ده.

په عمومي ډول د څېړنې پایلې دا ښيي چې ټولنیزې رسنۍ د انگلیسي-ژبې د زده کړې په نوې او اغېزمنه لاره بدل شوي دي. فیسبوک او وټسپ د ډله ییز تعامل او اسانتیا له مخې ډېر ارزښتناک دي، په داسې حال کې چې یوټیوب د اورېدلو مهارتونو له پاره ځانګړې وسیله ګڼل کېږي. انسټاګرام او ټویټر د خلاقیت او لنډو نظریاتو له پاره ګټورې دي. په ټوله کې، دغه ټولنیزې رسنۍ د انگلیسي-ژبې د زده کړې له پاره یو متقابل، زړه راښکونکی او ګټور چاپېریال وړاندې کوي، چې زده کوونکي د ژبې په مهارتونو کې پرمختګ ته هڅوي. د ټولنیزو رسنیو پوسيله د انگلیسي-ژبې د زده کړې او یا د دې ژبې د مهارت لوړولو په اړه د دې څېړنې پایلې د یادې ژبې زده کړې له پاره د ټولنیزو رسنیو اهمیت په واضح ډول روښانه کوي، خو د نورو څېړنو پایلې ښيي چې د دې اغېز د ډېرو عواملو پورې تړلی دی، او اړتیا ده چې د دې ډول وسیلو په استعمال کې متوازن چلند غوره شي.

پایله

د انگلیسي-ژبې په زده کړه کې د مشهورو ټولنیزو رسنیو کارول دا څرګندوي چې څیړونکي او ښوونکي د خپلو زده کوونکو د ۲۱مې پېړۍ شرایطو سره همغږي ساتلې ده، او د زده کوونکو ډیجیټل سواد او ډیجیټلي ژوند طرز یې د لا اغېزناکې زده کړې د ودې له پاره د فرصت په توګه کارولی دی.

د دې څېړنې پایلې څرګندوي چې ټولنیزې رسنۍ د انگلیسي-ژبې د زده کړې په لوړولو کې خورا مهم رول لوبوي. په ځانګړې توګه، د پنځو مشهورو ټولنیزو رسنیو (فیسبوک، وټسپ، یوټیوب، انسټاګرام، او ټویټر) ارزونه څرګندوي چې دا ټولنیزې رسنۍ د ژبې په ځانګړو مهارتونو باندې اغېز لري، او د دوی اغېز د زده کوونکو اړتیاوو او معاصرې ټکنالوژۍ سره په تطابق کې د زده کړې یوه نوې لاره برابروي.

د بیا کره کتنې له پاره، د ټولو انتخاب شوو مقالو له جملې څخه ۹ مقالو موندنې ښيي چې د پنځه انتخاب شوو ټولنیزو رسنیو په منځ کې فیسبوک د انگلیسي-ژبې وړتیا لوړولو کې تر ټولو ډېره اغېز لرونکې ټولنیزه رسنۍ ده. نوموړې ټولنیزه رسنۍ د زده کوونکو د ژبې لوستلو او لیکلو او نورو مهارتونو په لوړولو کې مهم رول لوبوي، او

ځينو خاصو ځانگړتياوو له لارې زده کونکي هڅوي چې په انگليسي-ژبه خپلې خبرې او نظريات وړاندې کړي.

د ۲۵ مقالو بيا کره کتنه ښيي چې د فيسبوک څخه وروسته وټساپ د انگليسي-ژبې د وړتيا لوړولو کې دويم ځای خپل کړی دی. ياده ټولنيزه رسنۍ د خبرو کولو او گروپي تعاملاتو په برخه کې غوره وسيله ده. د دې رسنۍ د پيغام رسولو او گروپي چيټ فيچر زده کوونکو ته د خپل انگليسي-تلفظ او جملو جوړولو په وده کې مرسته کړې ده. همدارنگه د دې کره کتنې په اساس، پنځه مقالو موندنې د انگليسي-ژبې مهارت لوړولو کې د يوتيوب اغيز مهم بللی دی. په دې ټولنيزه رسنۍ کې د وېديويي منځپانگې تنوع زده کوونکو ته د پوهې زياتولو، د اورېدلو مهارت لوړولو، او د اصلي انگليسي ژبو ويونکو له تلفظ سره د بلدتيا زمينه برابروي.

همدارنگه انسټاگرام او ټويټر د انگليسي-ژبې د وړتيا په لوړولو کې په ترتيب سره څلورم او پنځم ځای خپل کړی دی. انسټاگرام د انگليسي-ژبې د ليکلو او ويلو په برخه کې زده کوونکي هڅوي او خاصو ځانگړتياوو يې د يادې ژبې زده کوونکو ته د خپلو نظرياتو په ليکلو او د خپلو وېديوگانو له لارې د خبرو کولو له پاره فرصت برابروي. همدارنگه ټويټر د لغتونو په زده کړه او د لنډو جملو جوړولو په برخه کې ځانگړی ځای لري. د ټويټر د ځانگړتياوو په اساس زده کوونکي په لنډو، دقيقو او اغېزمنو جملو کې خپل نظريات وړاندې کړي. په ټوله کې، څېړنه څرگندوي چې د ټولنيزو رسنيو گټور او اغېزمن استعمال د انگليسي-ژبې د زده کړې په پروسه کې يوه نوې، انعطاف منه او په زړه پورې لاره برابروي.

وړاندیزونه

لکه څرنگه چې دا څېړنه د انگليسي-ژبې د مهارت لوړولو کې د پنځه مشهورو ټولنيزو رسنيو د رول په اړه تر سره شوه، نو دا به هم ډېره ارزښتناکه وي، که چيرې د يادې ژبې په زده کړه کې د نورو ټولنيزو رسنيو د اغيز په اړه څېړنې سرته ورسېږي. د مثال په ډول د ټيکټاک (Tiktok)، سنپ چاپټ (Snapchat) او چاپټ جي پي ټي (ChatGPT) اغيزې د انگليسي-ژبې د مهارت په لوړولو کې وځيرل شي. سربېره پر دې، د ټولنيزو رسنيو اوږدمهاله اغېزې څېړل اړين دي ترڅو معلومه شي چې ايا د دې رسنيو په مرسته زده شوې مهارتونه دوامداره دي که يوازې لنډمهاله اغېز لري.

په پای کې، د ټولنيزو رسنيو او د زده کوونکو د انگيزې ترمنځ اړيکې څېړل کولی شي چې د ژبې د زده کړې له پاره د تعليمي تگلارو ښه والی روښانه کړي. دا څېړنې به د انگليسي ژبې زده کړې په برخه کې د ټولنيزو رسنيو د موثرې کارونې له پاره د لا غوره لارو چارو په موندلو کې مرسته وکړي.

The Role of Social Media in Enhancing English Language Skills

Senior Teaching Assistant Mohammed Nawab Shinwari

Shaikh Zayed University, Faculty of Languages and Literature, Department of English Language and Literature

Email: nawabkhan.szu@gmail.com

Abstract

Social media platforms were initially used only for communication and information sharing; however, they have now become important tools for learning. In English language learning, these platforms have served as sources of diverse, flexible, and advanced materials, which contribute to enhancing the importance of English as a global language. Since the impacts and benefits of social media platforms in improving English language skills have not yet been fully explored, and there is also a lack of conducting research on the comparative analysis of their specific features and effects, the aim of this study is to investigate the role of five popular social media platforms (Facebook, WhatsApp, YouTube, Instagram, and Twitter) in enhancing English language skills. In this study, 25 scholarly articles published in reputable international journals were systematically reviewed. The roles of the five selected social media platforms (Facebook, WhatsApp, YouTube, Instagram, and Twitter) were specifically evaluated the improvement of English language skills. The findings revealed that among the five platforms, Facebook is the most effective tool for enhancing English language skills, whereas Twitter plays the least significant role. Since social media platforms are effective tools for English language learning, it is recommended that they be used more effectively, systematically, and purposefully.

Keywords: Social media, English language, Skills, Role, Technology, Skill enhancement

مأخذونه

- Ahmed, Y. A., Ahmad, M. N., Ahmad, N., & Zakaria, N. H. (2019). Social media for knowledge-sharing: A systematic literature review. *Telematics and Informatics*, 37, 72–112.
- Albogami, A., & Algethami, G. (2022). Exploring the use of WhatsApp for teaching speaking to English language learners: A case study. *Arab World English Journal (AWEJ)*, 2nd Special Issue on COVID-19, 183–201. <https://doi.org/10.24093/awej/covid2.12> ResearchGate
- Al Arif, T. Z. Z. (2019). The use of social media for English language learning: An exploratory study of EFL university students. *Metathesis: Journal of English Language, Literature, and Teaching*, 3(2), 224–233.
- Anwas, E., Sugiarti, Y., Permatasari, A., Warsihna, J., Anas, Z., Alhapip, L., ... Rivalina, R. (2020). Social media usage for enhancing English language skill.
- Alfahadi, A. M. A. (2017). The role of social media sites in the enhancement of English language learning at the University of Tabuk. *International Journal of English and Education*, 6(3), 105–113.
- Alshabeb, A., & Almaqrn, R. (2018). A study of EFL Saudi students' use of mobile social media applications for learning. *Arab World English Journal (AWEJ)*, Special Issue on CALL, (4).
- Alshenqeeti, H. (2018). Technology in the language classroom: How social media is changing the way EFL is taught. *Arab World English Journal (AWEJ)*, Special Issue on CALL, (4).
- Almurashi, W. A. (2016). The effective use of YouTube videos for teaching English language in classrooms as supplementary material at Taibah University in Alula. *International Journal of English Language and Linguistics Research*, 4(3), 32–47.
- Alkamel, M. (2024). Utilizing Massive Open Online Courses (MOOCs) to enhance English language proficiency among Yemeni EFL learners. *Journal of ELT Studies*, 1(1), 1–15.
- Alkamel, M. A. A. (2024). Social media in teaching English for EFL students: A review of challenges and suggestions. *International Journal*, 2(1), 8–17.
- Alwehaibi, H. O. (2015). The impact of using YouTube in EFL classroom on enhancing EFL students' content learning. *Journal of College Teaching & Learning*, 12(2), 121–126.
- Anggraeni, F. K. A., Nuraini, L., Harijanto, A., Prastowo, S. H. B., Subiki, S., Supriadi, B., & Maryani, M. (2023, November). Student digital literacy analysis in physics learning through implementation of digital-based learning media. *Journal of Physics: Conference Series*, 2623(1), 012023.

- Asdiniah, E. N. A., & Lestari, T. (2021). Pengaruh media sosial TikTok terhadap perkembangan prestasi belajar anak sekolah dasar. *Jurnal Pendidikan Tambusai*, 5(1), 1675–1682.
- Akayoglu, S., Satar, H. M., Dikilitas, K., Cirit, N. C., & Korkmazgil, S. (2020). Digital literacy practices of Turkish pre-service EFL teachers. *Australasian Journal of Educational Technology*, 36(1), 85–97.
- Awada, G. (2016). Effect of WhatsApp on critique writing proficiency and perceptions toward learning. *Cogent Education*, 3(1), 1264173. <https://doi.org/10.1080/2331186X.2016.1264173> (assuming typical format)
- Croucher, S. M., Nguyen, T., & Rahmani, D. (2020). Prejudice toward Asian Americans in the COVID-19 pandemic: The effects of social media use in the United States. *Frontiers in Communication*, 5, 39.
- Çetinkaya, L., & Sütçü, S. S. (2016). Parents' restrictions on their children's use of information technologies and their reasons. *Turkish Online Journal of Qualitative Inquiry*, 7(1), 18–36.
- Chen, B., & Denoyelles, A. (2013). Exploring students' mobile learning practices in higher education.
- Espinosa, M. P. (2015). Integrating social media into English language learning: How and to what benefits according to recent studies. *NOBEL: Journal of Literature and Language Teaching*, 6(2), 1–16.
- Gunantar, D. A., & Transinata, T. (2019). Writing caption on Instagram as media for student's motivation and writing skill improvement. *ETERNAL (English Teaching Journal)*, 10(1).
- Hamadeh, W., Bahous, R., Diab, R., & Nabhani, M. (2020). Using social media to enhance second language learning. *Computer-Assisted Language Learning Electronic Journal*, 21(2), 132–149.
- Leppälä, M., & Espinosa, J. A. (2020). Identifying knowledge brokers in enterprise social media. In T. X. Bui (Ed.), *Proceedings of the 53rd Annual Hawaii International Conference on System Sciences* (pp. 481–490).
- Muftah, M. (2024). Impact of social media on learning English language during the COVID-19 pandemic. *PSU Research Review*, 8(1), 211–226.
- Prichard, I., Kavanagh, E., Mulgrew, K. E., Lim, M. S., & Tiggemann, M. (2020). The effect of Instagram #fitspiration images on young women's mood, body image, and exercise behaviour. *Body Image*, 33, 1–6.
- Pérez-Sabater, C., & Montero-Fleta, B. (2015). A first glimpse at mobile instant messaging: Some sociolinguistic determining factors. *Poznan Studies in Contemporary Linguistics*, 51(3), 411–431.
- Rajab, H., & Al-Sadi, A. (2015). An empirical study of reading habits and interests of Saudi university EFL learners. *International Journal of Linguistics*, 7(2), 1–17.

- Ramdani, J. M., & Widodo, H. P. (2019). Student teachers' engagement in Facebook-assisted peer assessment in an initial teacher education context: Speaking 2.0. *Journal of Education for Teaching*, 45(3), 348–352.
- Rieger, D., & Klimmt, C. (2019, May). The daily dose of digital inspiration 2: Themes and affective user responses to meaningful memes in social media. Presentation at the 69th Annual Meeting of the International Communication Association, Washington, D.C.
- Rodliyah, R. S. (2016). Using a Facebook closed group to improve EFL students' writing. *Teflin Journal*, 27(1), 82.
- Siddig, B. (2020). Social media in teaching of languages. *International Journal of Emerging Technologies in Learning (iJET)*, 15(12), 72–80.
- Statista. (2020). Social media usage worldwide. *Statista*. <https://www.statista.com/study/12393/social-networks-statista-dossier/>
- Suswati, R., & Saleh, S. (2019). The use of social media in designing the writing assessment for EFL students. *Journal of ELT Research*, 4(1), 26–34.
- Sundqvist, P. (2020). Technological knowledge in early childhood education: Provision by staff of learning opportunities. *International Journal of Technology and Design Education*, 30(2), 225–242.
- Shih, R. C. (2011). Can Web 2.0 technology assist college students in learning English writing? Integrating Facebook and peer assessment with blended learning. *Australasian Journal of Educational Technology*, 27(5).
- Yusri, R., Nurmi, N., & Delyana, H. (2019, February). Development of ICT integrated project based learning student worksheet. In *Journal of Physics: Conference Series*, 1157(3), 032127.
- Yadav, M. S. (2021). Role of social media in English language learning to the adult learners. *International Journal of Linguistics, Literature and Translation*, 4(1), 238–247.
- Wulandari, M. (2019). Improving EFL learners speaking proficiency through Instagram vlog. *LLT Journal: A Journal on Language and Language Teaching*, 22(1), 111–125.
- Zainal, Z., & Rahmat, N. H. (2020). Social media and its influence on vocabulary and language learning: A case study. *European Journal of Education Studies*, 7(11), 18–36. <https://doi.org/10.46827/ejes.v7i11.3259>

په ټیټو کې د قومي مرکې اصول

پوهنمل مشفق اصولي، شیخ زاید پوهنتون، ژبو او ادبیاتو پوهنځی، پښتو څانگې استاد.

برېښنالیک: Mushfiqueosuli@gmail.com

لنډیز

دا څېړنه د یوې سیمې (ټیټو) د فوکلوريکې مرکې اصول ښيي او هغه څه چې مرکه تشکیلوي، بیانوي یې. په دې څېړنه کې د ټیټو ولسي او فوکلوريکې مرکې اصول، قواعد، مقررات معلومېږي، چې د دې سیمې قومي مشرانو او ځوانانو پر مټ مخته وړل کېږي او دا څرگندوي چې مرکه څه ډول رامنځته کېږي. ما یاده څېړنه د کيفي ساحوي څېړنې پر مټ ترسره کړې ده. د ټیټي مرکې ارزښت، اړتیا دا دي، چې د دې پرمټ د دوو کسانو ترمنځ د اوږدې مرحلې لاندې د قومي اصولو په رڼا کې حل کېږي. د ټیټو قومي مرکه هغې مرکې ته ویلې شو، چې د ټیټو د څلورو قومونو څخه یو یو کس او دوه ملایان ورسره مل وي، څلور قومي مشران او دوه ملایان یې تشکیل جوړوي. احياناً که څلور مرکه چیان او دوه ملایان د کومې موضوع په حل کې ناتوانه شي، نو دوی هر یو کس د قوم له داخل څخه یو، یو بل مرکچي له ځان سره نیسي، چې په دې صورت کې اته ټیټي کېږي، دوی سره همدا دوه ملایان یو ځای لاندې یا دعوه حل کوي، احياناً که یاد اته کسه مرکه چیان او دوه ملایان د کومې موضوع په حل کې ناکام شي، نو بیا یاده موضوع د ټیټي (خړې شگې) ځای ته وړل کېږي. که په خړه شگه کې حل نه شوه، نو دوی بیا د ټیټي قوم په شمول له شپږو نورو قومونو څخه یو یو یا دوه دوه کسان نوره مرکه چیان راغواړي، او دې حالت ته (تخم) وايي.

کلیدي ټکي: پرېکړې، فوکلور، قومي او ټولنیز ارزښت، مرکه، نرخ

سريزه

بسم الله الرحمن الرحيم. الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيد المرسلين و على آله و اصحابه اجمعين.

د تنيو قوم د تاريخ په اوږدو کې د همدې قومي مرکې او اصولو په رڼا کې بهرنۍ او قومي ستونزې حل کړې دي، د خپل قومي نرخ او ځلي په رڼا کې يې داسې ژوند کړی دی، چې ته به وايي لکه يو داسې ملک او هېواد چې اساسي قانون او حکومتي اصول ولري. پښتني ټولنه په خپله غېږه کې پراخ او غني فوکلور لري، چې په بېلابېلو برخو کې مختلفو ليکوالانو څېړلی او ثبت کړی دی، خو په بعضو برخو کې د څېړونکو له نظره بهر پاتې شوی يا کار نه دی پرې شوی. د تنيو قومي مرکه د فوکلور او ولسي پوهې هغه برخه ده، چې خلک او ولسونه د ورځني ژوند په جريان کې خپلې ستونزې پرې حل کوي، له روشنو او اصولو يې خلک استفاده کوي، خو عام او ولسي خلک په دې پوهېږي، چې دا برخه هم د پښتني فوکلور يوه غني برخه ده، چې له پېژندگلۍ پټه او ناخبره پاتې شوې ده، کوشش شوی دی، چې ياده برخه هر اړخيزه وڅېړل شي او راتلونکو نسلونو ته په ليکلي ډول په ميراث پاتې شي. تنيو قوم د تاريخ په اوږدو کې، که رسمي حکومتونو او قوانينو وجود نه درلود، دوی بيا هم په داخل کې داسې اصول او قومي قوانين لرل، چې زياتره مشکلات، لانجې، دعوې يې په خپلو منځونو کې حل و فصل کړې دي. د دې قومي اصولو او قوانينو له جملې يې يوه قومي مرکه ده، د همدې قومي مرکې په اساس يې خپلې دعوې، دنگلې تر غور لاندې نيولې دي، او قومي مخورو د همدې اصولو په رڼا کې حل کړې دي. بريالۍ مرکه (مشران، اشخاص) هغه ده، چې دوی د قومي مرکې د نرخ او ځلي باره کې پوره معلومات ولري. د مرکې مخور مشران به کوشش کوي، چې د هر طرف له طرفدارۍ ځانونه وساتي، که احياناً دوی د دوو کسانو تر منځ بعض، عقده ولرله يا يې د کوم لوري په گټه نظر ورکړ، نو دا مرکه ناکامېږي او خپل باور، حيثيت بايلي. تنيو قومي مرکه څلور مشران او دوه ملایان په بر کې نيسي، دوه مرکچيان او يو ملا د يو طرف او دوه مرکچيان او يو ملا د بل لوري انتخابېږي او که له دوی يو هم نيمگړی يا غير حاضر و، نو پرېکړه به يې نيمگړې او د قومي مرکې پر اصولو پوره نه وي. دا ځکه داسې چار ترسره کېږي، چې (تنی) څلور قومونه دی او له هر قوم به يو، يو مخور په مرکه کې حاضر وي.

د څېړنې موخې (اصلي موخه)

۱. پر ټولنه د قومي مرکې اغېز
۲. د ټولنې د ستونزو د حل په باره کې د تنيو قومي مرکې رول معلومول
۳. د قوم د مشکلاتو حل، وينښتيا، يووالي، هوساينې او د قومي مرکې د اصولو پېژندل

کړنلاره او کار توکي

دا یوه کیفی ساحوي څېړنه ده. د څېړنې گډونوال لس قومي او د قوم په اصولو اگاه مشران دي، چې د مرکې پر مټ ترې معلومات حاصل او راټول شوي دي. لومړۍ لاس معلومات مستقیماً د دوی څخه د مرکې پر مټ راټول شوي دي او دویم لاس معلومات تېرو اثارو ته د کتنې پر مټ حاصل شوي دي. مرکچیانو سره مخامخ خبرې پرې تحلیل شوې دي. (Qualitative Contents analysis) او بیا د دوی خبرې په څېړنه کې د هر گډونوال له پاره توری د کوډ په ډول کارول شوی دی.

تېرو اثارو ته کتنه

تنه د شیتک زوی، شیتک د ککي زوی، ککي د کرلان زوی دی. (خبري، ۲۰۰۵م، ص، ۳۷۰). تني قوم د خوست ولایت جنوب لویدیځ خواته د شمالي وزیرستان سره لگیدلې پوله لري. (خبري، ۲۰۰۵م، ص، ۳۸۲). لویدیځ ته یې د خوست سپېرې ولسوالي، شمال لویدیځ طرف ته یې نادرشاکوټ او اسمعیل خېلو مندوزیو ولسوالۍ پرتې دي، جنوب حتیڅ ته یې گرېز او حتیڅ ته یې شمل خوړ پروت دی. پښتون قوم د تاریخ په اوږدو کې خپلې ستونزې د مرکو، جرگو له لارې حل کړې دي. (روان، ۱۳۹۰هـ ش، ص، ۸). د ټیټو قومي مرکې اصول ممکن په نورو قومونو کې یو شان او یو شان نه وي. د ټیټو قومي مرکه د قومي مجلس، مشورې، جرگې، خبرو او اترو او سلا په معنی ترسره شوې ده، یعنې د پورته ذکر شویو مواردو له پاره هم تر سره کېدلی شي، خو عمده د ستونزو د حل په مورد یې مختلفې پرېکړې ترسره کړې دي. د ټیټو قومي مرکه د خاص هدف، خاصې موضوع، خاصې اجندا له پاره په هغه صورت کې ترسره شوې ده، چې دوه کسان، دوه قومونه... په خپلو کې یو تر بل دعوي لرلې وي، د دوی تر منځ یادې ستونزې چې حل نه درلود، نو دوی به مرکې ته او قومي مخورو ته رجوع کوله. د ټیټو قومي مرکه د ولسونو د ټولنیزو ستونزو د حل او له منځه وړلو یوه موثره او اغېزمنه وسیله او راټولیدنه او د خلکو د مشکلاتو د حل کولو له پاره یوه قوي او ولسي مرجع ده، چې د خلکو د ستونزو په حل کې یې ښه تاثر لرلی دی. د دې مرکې د اصولو په رڼا کې نه تنها چې خلکو خپلې دعوي او لانجې حل کړې دي، بلکې دوی د دې اصولو د زده کړې او پلي کولو په رڼا کې زده کړې کړې دي. پښتنو کې قومي مرکې زیاتې ترسره کېږي، په مشخص ډول د ټیټو قومي مرکې باره کې دا یوه هر اړخیزه څېړنه ترسره شوې ده. مرکچیان د قوم له منځه هغه مخور اشخاص دي، چې د قوم په نرخ، دود، دستور، کلتور، ژبه له عادي خلکو ښه پوهیدلی شي او د مرکو، جرگو په حل و فصل کې یې ورځې، میاشتې، کالونه تېر کړي وي، قومي مسایلو او مرکو کې هوشیار، زیرک وي او د یوې موضوع د حل په موخه ښه فکر او غور کولی شي. په دې برخه کې د بېلگې په توگه، د دویم او بېل قوم د منگلو مرکه، چې د دوو کسانو څخه تشکیلېږي، راوړم. (روان، ۱۳۹۰هـ ش، ص، ۲۱).

تنی قوم له څلورو لویو قومونو څخه جوړ شوی قوم دی، چې یاد قومونه بیا په واپرو خپلونو او پښو وېشل شوي دي. پښتنو د نړۍ په تاریخ، نړیوال کلتور او تهذیب ژور تاثرات مرتب کړي دي. (خدران، ۱۳۹۷هـ ش، ص، ب). زموږ لرغونی هېواد چې د اریایي توکمونو لومړنۍ زانگو او د اریایي ژبو ټاټوبی دی، په زرگونو کلونو یې د فوکلور او ولسي ادب په خپله غېږ کې روزلی دی. (دوست شینواری، ۱۳۸۵هـ ش، ص، ۱۱).

د مرکو او جرگو د ارزښت او رامنځ ته کولو به باب مرحوم محمد ساد یوه داسې اشاره کوي، چې (۲۰۰۰هـ ق) په شا او خوا کې اریایانو د ځمکو او ورشوکانو د تنگښت له امله یو تربل جگړې او لانجې ترسره کړې، دوی مجبور شول، چې په دې برخه کې جرگو او مرکو ته لاره هواره او ارزښت ورکړي. (زغم، ۱۳۹۴هـ ش، ص، ۳۸۹). پکتیا - خوست د اریانا د هغو مهمو عمدو ولایتونو څخه یو ولایت دی، چې د اریانا په مهمو او عمدو ولایتونو کې د پکتیا (ولایت خوست تر سند) په نوم نومول شوی دی، نو ویلی شو، چې تنی هم د یو تاریخي خوست یوه برخه دي، چې خپل ژوند یې د پښتنو د رسم رواج مطابق تېر کړی دی او خپلې ستونزې یې د مرکو له لارې حل و فصل کړې دي. (عطاالله، ۲۰۰۴م، ص، ۲۶۹).

نرخ د مرکچیانو له خوا ترتیبېږي، جوړېږي او بیا د قتل، ناموسي تیري، د بدن د غړیو د ماتیدو او ژوبلیدو، په جینۍ د غږ کولو... عملونو په صورت کې د مرکچیانو له خوا اعلانیږي. (منگل، ۱۳۹۵هـ ش، ص، ۹۰-۹۱-۹۲-۹۳-۹۴-۹۵).

مرکه د پښتنو په ځینو سیمو کې د تړون منلو باره کې هم جوړه شوې ده، مرکه د جینۍ غوښتلو جرگې ته هم ویل شوې ده، د پښتنو په ځینو سیمو کې د محاورې په معنی هم کارول شوې ده، خو په دې وروستیو کې مصاحبې، د ډېرو یا یو سره خبرو کولو ته وایي، چې د یو ټاکلي هدف په رڼا کې د سمو او باوري معلوماتو د راغونډولو له پاره د ډېرو کسانو سره کېږي. (میاخېل، ۱۳۸۳هـ ش، ص، ۲۵).

د تنیو قومي مرکې اصولو څېړنه موږ ته ثابتوي، چې دا چاره زموږ د قوم د ورځني جریان له پاره ښه ثابتېدای شي او موږ ته دا کار د قومي مرکې د مرکچیانو د اخلاص په صورت کې لا روښانیدای شي، چې دا کار د ټولنې له پاره څومره مفید او ګټور دی او د قومي مرکې د زده کړې او جوړښت هڅه هم شوې ده. عموم کې ویلی شو، چې په دې برخه کې کوم علمي او تحقیقي کار نه دی شوی.

پایله

د تنیو د څلورو قومونو څخه یو یو مخور انتخابېږي، دا انتخاب په څو صورتونو کې کېږي، یو صورت او شکل یې دا دی، چې د دوو کسانو تر منځ مصلحین یا دوستان، خپلوان موجود وي، که احياناً دوی د مسلې او دعوې په حل کې عاجز او بې وسه شول، نو همدغه دوستان، خپلوان نور مرکچیان او ملایان ورته خوښوي، مرکچیان او

ملایان دواړه جانب په جلا جلا گوري او د دوی نظرونه، دلایل اوري. بل صورت یې دادی، چې یو طرف چې متضرر شوی وي، نو مقابل طرف ته اول دوستان، خپلوان ور لېږي یا بهرنی نور کسان ورلېږي. مقابل طرف ته دوستان او خپلوان ورځي او خبر ورکوي، چې تا سره د پلاټکي نفر دا کار دی او له تا دا خبره دا ډول غواړي، مقابل طرف همدې نفرو ته ځواب ورکړي، چې یا دا موضوع تاسې وگورئ یا یې په نرخ ورسره گورم او نرخ ته ورته ناست یم، که دوستانو ته یې واک صلاحیت ورکړ نو دوستان او همدغه خپلوان یې گوري، که دوی ناتوانه شول بیا نو دوی ترې ووځي او څلور نور ټټي یا مرکه ورته انتخابوي. بل صورت یې دادی، که یو متضرر نفر غوښتل چې دوستان او خپلوان ور ونه لېږي، نو څلور ټټي انتخابوي او مقابل طرف ته یې په داسې بڼه ورلېږي، چې حالات هم ورکوي، تر څو یاده مرکه او اگويي یا خبر قومي نرخي رسمیت پیدا کړي او سبا که له یادو کسانو څخه هر چا پوښتنه کوله نو یاده مرکه به شاهدې ورکوي، چې پلاټکي موږ په پلاټکي نېټه پلاټکي ته ورلېږي وو. مشخص شوي یا انتخاب شوي، یا په خپله ورغلې مرکه مربوطه موضوع گوري، کوشش کوي چې زر یې حل کړي او یوه مناسبه حل لاره ورته را وباسي او فیصله ور وکړي. لومړۍ خو همدغه څلور کسان د سوال زاری تر څنگ د قومي مرکې د اصولو په بنیاد همدغه راپورته شوې موضوع حل کوي، که بیا هم حل نه شوه، نو همدغه څلور کسان د دواړو طرفونو څخه واک، توی وړی واک، په گوتو جوړ واک، لفظ د نرخ ویلو له پاره غواړي، دا نو بیا د دوو طرفونو کار دی، چې دوی پر مرکه څومره باور کولی شي او واکونه ورکولی شي یا نه، که واک یې ورکړ، نو همدغه څلور نفرې مرکه د واک اخیستو په خط لاسلیک یا گوتې اخلي او د ډېر هر اړخیز سوچ فکر وروسته فیصله د څو کسانو په شتون کې یا یوازې دوی ته اوروي.

که یاده څلور نفرې مرکه په مشخصه او مربوطه لاندې، دعوه کې بریالی نه شوه، نو یاد څلور کسان بیا نور څلور ټټي انتخابوي، چې د مرکې شمېر اتو کسانو ته رسېږي، دا اته کسان یاده موضوع، لاندې، دعوه گوري، د دوی دلایل او نظرونه گوري، گرم نه گرم، ملامت، سلامت معلوموي. په لومړي ځل همدغه اته کسان کوشش کوي، چې بغیر د واک او اختیار دواړو طرفونو ته قناعت ورکړي او دعوه د یو لفظ اخیستو او خط په اساس ور حل کړي او فیصله د

څو کسانو په شتون یا فقط دوی ته اعلان کړي، فیصله که د دواړو طرفونو له خوا ومنل شي، نو دواړه قناعت کوي او په هغه خط چې مرکې لیکلې یا ترتیب کړی دی، گوتې لگوي او که په فیصله یو طرف قناعت ونه لري، نو یو طرف جگېږي او د انکار غږ کوي او فیصله ماتوي، که د دواړو د قناعت وړ فیصله نه وه، نو دواړه جگېږي او د انکار غږ کوي. که یادو اتو کسانو ته موضوع ژوره او بغرنجه معلومه شوه نو یاد اته کسان کوشش کوي چې د دواړو طرفونو څخه په رضایت، سوال، زاری، لفظ اخیستو، واک، توی وړی واک، په گوتو جوړ واک واخلې او دوی د دواړو طرفونو څخه د لفظ کولو، واک، توی وړي واک، په گوتو جوړ واک غوښتنه کوي. که دواړو

طرفونو د يادشويو واکونو له جملې هر يو واک او لفظ دوی ته ورکړ، نو مرکه د عدل او انصاف په رڼا کې فيصله ورته ابلاغوي، خو فيصله په هغه صورت کې ورته ابلاغوي، چې مرکه به گوري چې دوی ته کوم ډول واک او لفظ ورکړل شوی دی، که واک، توی وړی واک ورکړل شوی و، نو د دواړو طرفونو له خوا به د مرکې له خوا په فيصله مخکې له مخکې گوتې په داسې حالت کې لگيدلې وي، چې دواړه طرفونه به د خط او فيصلې څخه ناخبره وي او که چېرې د گوتو جوړ واک او لفظ په رڼا کې فيصله ورکوي، نو دلته دوه صورتونه دي، يو دا چې د فيصلې وروسته شاهدان او مرکچيان او دواړه طرفونه گوتې لگوي او بل دوهم صورت دادی چې فيصله خط باندې د دواړو طرفونو او مرکچيانو او شاهدانو له خوا گوتې د فيصلې نه مخکې لگيدلې وي. بالخاصه که ياد اته کسان د مربوطه موضوع په حل کې بريالي نه شول، نو همدغه اته کسان د بهر نورو قومونو (خوست کې د تنيو، گربزو، منگلو، خدرانو، صبريو، څاڅيو) څخه يو يو يا دوه دوه مخور کسان انتخابوي، چې د دوی په شمول مرکه دولس کسانو ته رسېږي. يادو دولس کسانو ته (تخم) ويل کېږي او ياد نوم ورکوي او ترڅنگ مرکه هم ورته ويلی شو.

په دې ډول مرکه يا تخم کې د تني قوم څخه يو يا دوه او د خوست د نورو پاس ذکر شويو قومونو څخه يو، يو يا دوه، دوه کسان داخليږي، ياده مرکه هم د موضوع د حل په غرض کوشش کوي، چې لانجه، دعوه حل کړي، که احياناً ياده مرکه په دې ونه توانيده، چې موضوع حل کړي، نو بيا ياده موضوع د تني قوم ترمنځ عمومي داسې يو ځای (خړه شگه) کې مرکې ته مخه اچوي، چې د تني قوم مشران به حاضر وي. د تني قوم ټول مشران په دې ځای سره راټولېږي، د همدې موضوع د حل له پاره بحث، خبرې، اترې کوي او خپل نظرونه يو تر بل سره تبادله کوي، هر کله که دوی د دې خبرو اترو وروسته کوم مثبت تفاهم ته سره ورسيدل، نو په خړه شگه کې د کانو، تيرو غټ او جگ څلی په دې معنی جوړوي، چې د دې څلي څخه غرض دا شو، چې په دې موضوع کې، په دې ډول اصولو سره نوی څلی او نوی نرخ ترتيب او وټاکل شو. خړه شگه د تني قوم له پاره هغه ارزښتمن ځای دی، چې که د تني قوم مشرانو څخه د يوې موضوع د حل لاره، چاره، اصول ورک شول، نو د يوې موضوع د حل له پاره په دې ځای کې نوی نرخ، نوی څلی او نوي قومي اصول جوړېږي.

د تنيو قومي مرکه کولی شي، چې د دوو جانيينو څخه برمه، ناغه، نوواټ هم واخلي او دا کار ځکه ترسره کوي، تر څو دواړه طرفين د مرکې پرېکړه ومني او که د دوی پرېکړه ونه مني، نو د دواړو جانيينو نوواټ، برمه به د مرکې له خوا خوړل کېږي او دا هېڅکله د جانيينو له خوا غوښتونکي نه دي. کله کله داسې هم شوي يا کېږي، چې د مرکې پرېکړه دواړه جانيين ومني، نو نوواټ او برمه به دواړو جانيينو ته ورکوي. کله داسې هم شوي دي، چې د مرکې پرېکړه د يو طرف څخه منل شوې ده، خو بل طرف يې ونه مني، نو مرکه د نه منونکي اړخ نوواټ يا برمه، هغه که نغدي وي يا مادي، د خپلو ځانونو له پاره شخصي اعلاوي او مرکه يې په خپل منځ کې سره ويشي او

کوم طرف چې فیصله منلې وي، نو همدې شخص یا طرف ته ننوات یا برمه ورکوي. مرکه د دوی د دلایلو او استدلال له رویه توانېږي، چې د نرخ په رڼا کې گرم نه گرم معلوم کړي. مرکې په دې هم توانېدلې دي، چې د دوو طرفینو تر منځ داسې لانجې او شخړې حل کړي، چې دوی د (الله ج حق کتاب یعنې قسم) ته سره ناست وي، خو دوی د قومي مرکې د اصولو په رڼا کې یوه داسې لاره ورته برابره کړې ده، چې دواړه طرفین پرې راضي شوي دي. د ټیټو قومي مرکه هغه وخت پوره بلل کېږي، چې د دوی له جملې یو کس هم یعنې دیني عالم او قومي مشر غیر حاضر نه وي او که چېرې په دې کسانو کې یو کس هم غیر حاضر و، نو مرکه نیمگړې ده او فیصله نه شي کولی، که په دې نیمگړې حالت کې فیصله ترسره کړي، نو نیمگړې ده او هر طرف د اصولو په رڼا کې کولی شي، چې مرکه نیمگړې معرفي کړي او فیصله ونه مني. ټیټو قومي مرکه په هغه صورت کې دوو کسانو ته قسم ورکولی شي، چې دوه ملایان حاضر

وي او د دوی د نه موجودیت په صورت کې مرکه قسم نه شي ورکولی. د ټیټو قومي مرکه په هغه صورت کې چې (تخم) په اساس کومه فیصله وکړي او د دوو جانیینو له خوا ونه منل شي یا د یو جانب له خوا ومنل شي او بل طرف له خوا ونه منل شي، مرکه ترې رخصت شي، نو یاده موضوع دوباره د ټیټو قوم مرکه نه اخلي او په دې موضوع کې نوره مرکې خبرې نه کوي او دا موضوع د مرکې له اصولو اچوي او جانیین ازاد دي، چې محکمې ته یې وږي یا یې بل قوم مرکې ته وږي. ((لسو کسانو ویلي دي)).

ټیټي قوم د دوی د پیدایښت سره هم مهاله په غېږه کې داسې قومي او کلتوري اصول د ځان له پاره برابر او جوړ کړي دي، چې په زړه اوو کالونه د همدې اصولو په رڼا کې دوی ژوند کړی دی او خپل ورځني مشکلات، دعوي، لانجې او ستونزې یې پرې حل کړې دي. ((اتو کسانو ویلي دي))

یادو اصولو او جوړښت هېچاته اجازه نه ده ورکړې چې یو تر بل ستونزې سره جوړې کړي او یا یو تر بل تېری سره وکړي، بیا هم که یو تر بل ستونزې سره جوړې کړي وي یا یو تر بل کوم تېری سره کړی وي او د قوم له اصولو وتلي وي، نو بیا قومي مرکو او جرگو یاد اشخاص ناغه کړي، له قوم او کلي یې په وېره شړلي دي. ((لسو کسانو ویلي دي))

ټیټي قوم په خپله غېږه کې د ، نړۍ د فوکلوريکو ادبیاتو په قسم، فوکلوري ادبیاتو ته ځای ورکړی دی، د ټیټو قومي مرکې اصول هم د پښتو ژبې او پښتون قوم د فوکلوريکو ادبیاتو له برخو څخه یوه ډېره مهمه او لرغونې برخه ده، چې د دې برخې ساتنه او ثبوت به پښتو فوکلور ته زیاته مثره تمامه شي. د نړۍ نوره قومونه قومي مرکې نه لري او خپلې ستونزې یا د دولت له لوري او یا د بل کوم رسمي ارگان له طریقه حل کوي. ((درې کسانو ویلي دي))

ياده قومي مرکه د ټولنيز ژوندانه د ستونزو په حل کې رغنده رول لوبوي او لوبولی يې دی، حتا د خلکو او ولسونو اذهان داسې جوړ شوي دي، چې قومي مرکې کولی شي، د دولتونو او ولسونو، ولسونو تر منځ غټې دعوي او ستونزې حل کړي. ((پنځو کسانو ويلي دي))

قومي مرکې د ولسي ستونزو او دعوو په له منځه وړلو کې ژور بدلونونه رامنځ ته کوي او موږ په زياتو مواردو او ځايونو کې شاهد حال يو/وو، چې قومي مرکو د غم او خفگان محول او فکرونه د خوشحالي او ارامي په محلولو او فکرونو بدل کړي دي. ((پنځو کسانو ويلي دي)).

تښو قومي مرکه د فرد او ټولنې ترمنځ د سمون او بدلون اغېزمنه وسيله گرځيدلې ده، چې په نتيجه کې يې د فرد او ټولنې ترمنځ اړيکې پياوړې کړې دي. ((دوو کسانو ويلي دي)).

تښو قومي مرکه د نوم له نظره دومره ارزښتمنه نه ښکاري، خو په عمل کې ډېر د ارزښت ډکې فيصلې ترسره کوي او ډېر غني او بډايه اصول دي. ((پنځو کسانو ويلي دي)).

تښي قوم کې مرکه په تاريخي لحاظ د زيات ارزښت وړ بل کېږي، حتا د ستونزو او دعوو د حل د ملا د تير حيثيت لري. ((۷ اوو کسانو ويلي دي)).

تښو کې قومي مرکه زياته فعاله ده او اکثريت دعوي، لانجې همدغه قومي مرکه خلاصوي او د ارام، سولې، فضا قايموي، نفرت او فرق له منځه وړي، مينه او محبت ته لاره هواروي. ((اتو کسانو ويلي دي)).

تښو کې قومي مرکه داسې يو ډول اصول دي، چې ولس سره نېغه او مستقيمه اړيکه لري، د ولس له منځه او د دوی د ذهنونو څخه د دوی د رسم رواج او کلتور مطابق فيصلې صادروي. ((څلورو کسانو ويلي دي)).

خوست کې تخم د تښو، څدرانو، منگلو، صبريو، گربزو، څاڅيو شپږو قومونو د شپږو کسانو يا د دولسو کسانو څخه جوړېږي. ((شپږو کسانو ويلي دي)).

د تښو قومي مرکې پرېکړې: د نايب الحکومه فيض محمد خان په وخت کې د تښو د دره گي او اسماعيل خېلو قومونو تر منځ د هغو دعوو، چې د ځمکې په سر به رامنځ ته کېدلې، حل کول.

د تښو او گربزو قومونو تر منځ د هغو دعوو، چې د ځمکې پر سر به راپورته کېدلې، حل کول. ((لسو کسانو ويلي دي)).

پورته دوي هغه غټې او تاريخي فيصلې او پرېکړې راوړل شوې دي، چې د تښو د قومي مرکې په برکت او اساس تر ننه حل او خلاصې شوې دي.

مناقشه

ما د تښو قومي مرکې اصول هر اړخيز په داسې ډول څېړلي دي، چې کليو، بانډو او لرې پرتو سيمو ته د مرکو کولو له پاره لار شوی يم، هره برخه له قومي مخورو سره شريکه شوې ده او د دوی له خوا چې کوم اصول او قواعد اورول شوي دي، ليکل شوي دي. د يادې څېړنې په ساحه کې هېڅ ساحوي او کتابتوني کار نه دی شوی،

نو نه شو کولی په دې برخه کې مقایسوي نظر ورکړو. د ټیټو او خوست په سیمه کې لیکوال یادې برخې ته نه دي متوجه شوي، نو ځکه په دې برخه کې خلاوې موجودې وې، که کوم لیکوال وغواړي، چې په دې برخه کې کار ترسره کړي، نو دوی به لرې پرتو سیمو، کلیو ته په قومي مخورو پسې ورځي. قومي مشران، ولسي با نفوذه ځوانان هر یو په خپل ځای کې د قدر وړ دي، دوی دي، چې د ولسونو تر منځ موجوده او راپورته شوې ستونزې او دعوي حل کوي. زه د دې څېړنې په ترسره کولو دې نتیجې ته رسیدلې یم، چې قومي مرکه یو داسې کلیوالي او قومي تړون یا قانون رامنځ ته کوي، چې د ټولنې او حکومتونو هېڅ قسمه مالي نقصان نه وي پرې شوی، نو پکار ده، چې یادې برخې ته په کامله او پوره معنی ارزښت ورکړل شي. افغانستان د تاریخ په اوږدو کې د بیلابیلو هېوادونو تر جنګي، فرهنگي، کلتوري تړاګونو لاندې راغلی دی، چې په دې برخه کې د دې هېواد قومونو رغنده مثبت ګامونه اوچت کړي دي او دوی سره یې د خپلو قومي جوړښتونو، کلتورونو نه په استفادې مقاومتونه ترسره کړي دي. د بهرنیو یرغلونو د مقاومت له پاره د ټیټو قومي مرکو نه استفاده شوې ده او یادو قومي مرکو خلک راټول کړي او د دښمن په مقابل کې یې لکه سپر او ډال درولي دي. د ټیټو قومي مرکو په سیاسي جریانونو کې رغنده او هر اړخیز رول لوبولی دی، سولې په پروسو کې مفیدې تمامې شوې دي، د حکومتونو په جوړښت کې یې څه نه وې او حتا د ټیټو قومي مرکې توانیدلې دي، چې د سیمه ایزو حکومتونو جوړښتونه ترتیب او دوی ته اصول وړاندې کړي. د ټیټو قومي مرکو ټولنیز اړخ د قومونو تر منځ د باور، درناوي، همکارۍ پر بنسټ ولاړ دی، ټیټو کې قومي مرکو سره همکاري زیاته او هر اړخیزه، باوري ده، ځکه تر اوسه د مرکو له منځه داسې کړنه نه ده ترسره شوې، چې په هغې کې مذهب او اسلام مبارک دین ته کومه منفي اشاره شوې وي. ټیټو قومي مرکه خورا لرغونې ده، حتا د احمدشاه بابا له وختونو پخوا د قومي مرکو له لارې فیصلې کېدلې. ټیټو کې قومي مرکه // مرکې د امنیت په برخه حیاتي رول لوبولی دی، د سولې او ثبات په برخه کې د دوی رول حیاتي دی. ټیټو کې قومي مرکه د کلیو، قومونو، خپلونو تر منځ د مثبتو اړیکو په ترتیب او جوړولو کې ژوندۍ ده.

وړاندیزونه

۱. ولسي لیکوالان دې کوشش وکړي، څو یادې ولسي فولکلوريکې برخې ثبت کړي!
۲. فولکلوريستان دې، دې برخې ته توجه وکړي، څو قومي او ولسي پرېکړې او رسمونه ژوندي وساتل شي!
۳. قومي او ولسي لیکوالان دې تشویق، مالي امکانات دې ورکړل شي، څو قومونو کې قومي مرکې ثبت کړي!
۴. قومي مرکې دې، وس تر توان کوشش وکړي، څو په ټولنه کې دعوي، دنگلې پر وخت حل کړي!

proper methods and approaches by which negotiations should be conducted.

Rules of ethnic interview in the tani

Senior Teaching Assistant Mushfiqe Osuli, Shaikh Zayed University, faculty of language and literature, Pashto Department.

Email: Mushfiqeosuli@gmail.com

Abstract

This research examines the principles and rules of tribal mediation among the Pashtuns, particularly within the Tani tribe and communities. The study explores the methods, approaches, procedures, principles, practices, and customary traditions that are applied in resolving and settling disputes between two individuals, parties, tribes, villages, or, more generally, in conflict resolution. The research is field-based and was conducted through interviews and written sources. I conducted this research using qualitative field research. Data and interviews were collected from tribal and community elders as well as from the youth within their villages and local areas. I personally visited each household and village, and in some cases, I gathered materials during life events when I met them face-to-face. The research highlights how, in the future, an individual may come to understand the principles of negotiation and how, in light of customary norms, disputes or conflicts arising between two individuals, tribes, clans, or families can be resolved and settled. It presents the possible solutions and instructs those individuals or elders who lack knowledge of negotiation principles on the proper methods and approaches by which negotiations should be conducted. The tani interview Four tribal elders and two mullahs form its structure. The value and necessity of this interview is that long-standing disputes between two people are resolved in the light of ethnic principles.

Key words :Decisions ,Ethnic and social value ,Folklore ,Narkh ,Interview.

مأخذونه

- خدراني، محمد شريف. (۱۳۹۷ه.ش). پښتانه د تاريخ په اوږدو کې. کابل: شمشاد هاشمي مطبعه.
- خيبري، غوث. (۲۰۰۵م). پښتانه د برهما، زردشت، بودا او اسلام په پېر کې. د دانش خپرندويې ټولنې تخنيکي خانګه.
- دوست شينواری، دوست محمد. (۱۳۸۵ل). د پښتو د ولسي ادب لارې. کابل: دانش خپرندويه ټولنه.
- روان، بريالي. (۱۳۹۰). د شفاهي ادبياتو د پيدايښت او پايښت سمینار د مقالو ټولګه.
- زغم، احمد شاه. (۱۳۹۴ل). فولکلور او فولکلوري ادبيات. د افغانستان ملي تحریک، فرهنگي خانګه.
- قاضي عطاوالله خان. (۲۰۰۴ دویم ځل). د پښتنو تاريخ. خير بازار پېښور: جدون پرنټينګ پریس.
- منگل، محمد داوود. (۱۳۹۵ ه.ش). د منګلو نرخونه. خوست: حسين احمد چاپ خانه.
- مياخېل، محمد عمر روند. (۱۳۸۳ل). د پښتنو قبيلو شجرې او مېنې. ميوند خپرندويه ټولنه.

مرکه کوونکي (ضمائم)

۱. قومندان. (۱۴۰۴. ۳. ۲). دره ګی.
۲. اصولي، نوروز. (۱۴۰۴. ۵. ۱). دره ګی.
۳. سيدامير. (۱۴۰۴/ ۱/ ۴). ژۍ کلی.
۴. رسول نواز خان. (۱۴۰۴/ ۱/ ۷). شمويني.
۵. نورخان. (۱۴۰۴/ ۱/ ۹). دره ګی.
۶. شيرغازي خان. (۱۴۰۴/ ۲/ ۴). عیسی خېل.
۷. الله خان. (۱۴۰۴/ ۱/ ۱۸). نړخيل.

۸. بیتول. (۱۸/۲/۱۴۰۴). ورژله.

۹. جوني. (۲۹/۱/۱۴۰۴). چری پخی ورژله.

۱۰. جانباز خان. (۱۹/۲/۱۴۰۴). نريزيې.

د ازمويڼې اضطراب (اغېزې، نښې، ډولونه او د کمولو درملیزې لارې)

پوهنمل دوکتور احسان الله احسان، شیخ زاید پوهنتون، ښوونې او روزنې پوهنځي کادر غړی.

برېښنالیک: ehsan.af.1988@gmail.com

لنډيز

د زده کړې د پروسې يو تر ټولو مهمه برخه ازمويڼه ده، مگر د فشار، اندېښنې، وېرې، ذهني گډوډۍ او د حافظې د اختلالاتو له امله د ډېرو زده کوونکو له پاره يوه ترخه تجربه ده. په دې مقاله کې د ازمويڼې د اضطراب، اضطراب، علایمو، ډولونو او درملنې په اړه بحث شوی دی، همدارنگه نوموړې مقاله د کتابتونې څېړنو له ډلې څخه ده، د معلوماتو په راټولولو کې له معتبرو ژورنالونو او ډېټابېسونو څخه گټه اخیستل شوې ده. موندنې ښيي، چې د ازمويڼې اضطراب د زده کوونکو پر رواني روغتیا، تمرکز، حافظې، تحصیلي فعالیتونو، عواطفو، ورځنیو فعالیتونو او نورو برخو باندې ژوره منفي اغېزه کوي. هېره دې نه وي چې اضطراب بېلابېل ډولونه لري، لکه عمومي اضطراب، ټولنیز اضطراب، وېره، د جلاوالي اضطراب او نور، چې د دې ډول حالاتو د کنټرول او مدیریت له پاره له شناختي رفتاري درملنې (CBT) څخه کار اخیستل کېږي او په شدیدو حالاتو کې د شناختي رفتاري درملنې ترڅنگ دارو درملنه هم ښه نتیجه ورکوي. په پای کې ویلی شو، چې ښوونیز بنسټونه د زده کوونکو او د هغوی د والدینو له پاره د اضطراب په برخه کې د عامه پوهاوي تر عنوان لاندې سمینارونه او ورکشاپونه دایر کړي، ترڅو د زده کوونکو مورال لوړ وساتل شي او د ستونزو په وړاندې استوار پاتې شي.

کلیدي ټکي: ازمويڼې اضطراب، اضطراب، تحصیلي پرمختګ، رواني روغتیا، شناختي رفتاري درملنه

سريزه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيد المرسلين وعلى اله واصحابه اجمعين.

ښکاره ده چې په انسانانو کې اضطراب موجود وي او هغه مهال چې د زده کړې بهير ټکنی، د تحصيلي پرمختگ مخه ږپ او ذهني ستونزې را منځ ته کړي د ازموينې د اضطراب په نوم سره يادېږي. د ازموينې اضطراب د زده کوونکو په ذهني او جسمي وړتياوو، تمرکز، حافظه او د دزه کړې په کچه باندې منفي اغېزه کوي (سپيلبرگر او وگ، ۱۲، ۱۹۹۵، ۱۴-۳). په ښوونيز چاپېريال او د زده کړې په ټولو پړاوونو کې ازموينې د پرېکړو تر ټولو مهمه وسيله بلل کېږي، ځکه چې زموږ په سيالۍ کوونکې ټولنه کې، د هر عمر لرونکي خلک د خپلو لاسته راوړنو، مهارتونو او وړتياوو له مخې ارزول کېږي. د زولر او بن چين (۱۹۹۰) په باور «د ژوند هغه دوره چې مونږ په کې ژوند کوو، يوه ازموين پاله زمانه ده، چې نه يوازې د ډېرو خلکو ژوند اغېزمن کوي بلکې د هغوی برخليک هم د ازموينو له پايلو څخه ټاکل کېږي». ډېر وخت د ازموينو فشار د ځينو افرادو د تحصيلي پرمختگ مخه نيسي. څېړنو ښودلې ده چې زده کوونکي، ازموينې د اضطراب د ډېروالي اصلي لامل بولي او يو داسې نا څرگند او غير عادلانه وضعيت يې گڼي، چې دوی ته پکې د خپلو واقعي لاس ته راوړنو په پار موقع نه ورکول کېږي (زيدنر او بين-زور، ۱۴، ۱۹۹۰؛ سپيلبرگر، ۱۹۸۵). څرگنده خبره ده، چې په زده کوونکو کې دا ډول احساسات د ازموينې پرمهال د هغوی د وړتياوو مخه نيسي چې په پايله کې په لوړه کچه اندېښنه (د ازموينې اضطراب) رامنځ ته کوي (هيل او ويگفيلډ، ۱۵، ۱۹۸۴).

داچې رواني روغتيا د عمومي روغتيا يو له مهمو برخو څخه گڼل کېږي، په بېلابېلو ډولونو تعريفېږي. لکه د ناروغۍ نه شتون، په ارگانيزم کې يو داسې حالت چې ټولې دندې په پوره ډول تر سره کړي او يا هم د توازن يو داسې حالت چې د انسان د ننه او د هغه د فزيکي او ټولنيز چاپېريال ترمنځ شتون ولري. د دې تعريفونو له ډلې څخه د هر يو کارول د روغتيا د اړتياوو د پوره والي پر سطحو پورې تړاو لري، دا اړتياوې عبارت دي له: خواږه، سرپناه، بقا، خونديتوب، ټولنه، ټولنيز ملاتړ، له درد څخه خلاصون، چاپېريالي خطرونه او غير ضروري استرسونه (بيوگرا او سارتوريوس، ۱۶، ۲۰۱۳).

¹² Spielberger & Vagg

¹³ Zoller & Ben-Chain

¹⁴ Zeidner & Ben-Zur

¹⁵ Hill & Wigfield

¹⁶ Bhugra & Sartorius

هغه مخ پر ډېرېدو اندېښنه چې د روغتيايي چارو کار کوونکي يې لري، د زده کوونکو رواني روغتيا گڼل کېږي. ځکه چې رواني روغتيا د زده کوونکو پر عمومي چلند، خوراک، خوب، تمرکز او همدارنگه پر تحصيلي پرمختگ اغېزه کوي. يو له هغه عواملو څخه، چې رواني روغتيا گواښي اندېښنه (اضطراب) دی. اندېښنه هغه ناخوښه او ناڅرگنده احساس ته ويل کېږي، چې د خطرناکو حالاتو د وړاندوينې پر مهال رامنځ ته کېږي، چې شديد حالت يې په رواني روغتيا منفي اغېزه کوي او د فردي، ټولنيزو، شغلي او تحصيلي کړنو د گډوډۍ لامل گرځي (سفير او شاه ۱۷، ۲۰۱۹). معمولا د تحصيلي دورې، د نويو مطالبو د زده کړې او يا د يو نوي فعاليت د سرته رسولو پر مهال اضطراب او استرس ډېروالی مومي، او هغه لويه ستونزه چې محصلين ور سره لاس او گرېوان دي، تحصيلي پرمختگ گڼل کېږي، دا ځکه چې د ازموینې پر مهال محصلين په لوړه کچه استرس او اضطراب تجربه کوي او دې چارې ته د ازموینې اضطراب وايي او د ازموینې د وخت د ناسم مدیریت له کبله د محصلينو په تحصيلي پرمختگ ناوړه اغېز شیندي (شمس الدين او ملگري، ۲۰۱۳).

اضطراب په لږه پيمانه گټور دی، د مطلوبې پايلې تر لاسه کولو له پاره محصلان هڅوي مگر اضطراب په لوړه کچه د زده کوونکو پر تحصيلي پرمختگ ناوړه اغېز لري. معمولا له ازموینې څخه وړاندې او يا د ازموینې پر مهال اضطراب ځانگړي علايم لري لکه بې قراري، په تمرکز کې ستونزه، عضلاتي انقباض لکه د گېډې درد يا اسهالات او نور (کون او مېټرر ۱۸، ۲۰۰۹). همدارنگه پايلې ښي چې په ځوانانو کې د ازموینې د اضطراب کچه مخ پر زياتېدو ده او دغو پايلو ته په پاملرنې سره دا ډول وضعيت د اندېښنې وړ ښکاري (اوډريسکول او مک لیس ۱۹، ۲۰۲۳).

له پورته معلوماتو څخه دا جوتنه شوه، چې د ازموینې اضطراب د زده کوونکو پر تحصيلي پرمختگ، رواني روغتيا، تمرکز، حافظې، وړتياوو، انگېزې، ورځنيو فعاليتونو او نورو مسايلو باندې ژوره اغېزه کوي. د دې موضوع څېړنه او توضېح ځکه اړينه ده، تر څو وکولى شو د زده کوونکو له پاره د ازموینې د اضطراب نښانو، لاملونو، ډولونو او د اضطراب مدیریت او درملنې په اړه لازم معلومات راټول او د هغوی په واک کې ورکړو، چې په راتلونکي کې زده کړه کوونکي افراد د اضطراب او په ځانگړي ډول د ازموینې اضطراب په اړه لازم پوهاوی ولري او وکولى شي د زده کړې مسير پرته له کومې وېرې او فشارونو بشپړ کړي.

¹⁷ Safeer & Shah

¹⁸ Coon & Mitterer

¹⁹ O'Driscoll & McAleese

موخه

د دې مقاله موخه د ازمويښي د اضطراب څېړنه، نښې، لاملونه، ډولونه او درمليزې لارې چارې واضح کول دي، تر څو دا معلومه شي چې اضطراب څنگه د زده کوونکو پر رواني روغتيا، تمرکز، حافظې، انگيزې او تحصيلي پرمختگ اثر کوي او د دغه ستونزې د کمولو او مدیریت له پاره کومې لارې چارې ښه نتيجه ورکوي.

د کار مواد او کړنلاره

دا څېړنه د کتابتوني مطالعې له ډلې څخه ده، چې د معتبرو ژورنالونو او ډېټابسونو لکه Google Scholar، Science Direct او ISI له مقالو څخه د موضوع اړوند معلومات راټول شوي دي.

اضطراب څه ته وايي؟

اضطراب يو داسې حالت دی، چې شخص يې له داخلي گډوډيو څخه د ناخوښۍ په بڼه څرگندوي او د راتلونکو پېښېدونکو ستونزو څخه د وېرې او اندېښنې احساس ورسره مل وي (ديويسون ۲۰۰۸، ص. ۱۵۴؛ ميشلي او کاسټلفرانچي ۲۰۱۴، ص. ۱-۳۰؛ چانډ او مروه ۲۰۲۲، ۲۲). اضطراب له وېرې سره توپير لري ځکه، چې وېره د موجود گواښ پر وړاندې عاطفي غبرگون ته وايي، په داسې حال کې چې اضطراب په راتلونکي کې د پېښېدونکي گواښ پر وړاندې د اندېښنې په معنی دی (کراک ۲۰۱۵، ۲۳). ډېری مهال اضطراب له بېلابېلو عصبي کړنو سره لکه وړاندې او وروسته قدم وهلو، جسمي دردونو او فکري نشخوارونو (شخوندونو) سره يو ځای وي (سليگمن او والکر ۲۰۰۱، ص. ۳۹۳-۳۹۸) او اکثره وخت اضطراب د شخص له نظره د گواښ کوونکي پېښې په وړاندې په غیر متمرکز ډول د نا آرامۍ او اندېښنې په توگه را څرگندېږي (بوراس او هولټ ۲۰۰۷، ص. ۱۸۹).

د ازمويښي اضطراب: د یرکس ډاډسن قانون پر بنیاد د هر کار د برياليتوب له پاره لکه ازمويښه يا سيالي د هڅونې يوه مناسبه کچه اړینه ده، مگر کله چې د اضطراب يا هڅونې کچه له مناسبې اندازې څخه لوړه شي د عمل د پایلې کچه ټيټېږي (ټايگن ۲۶، ۱۹۹۴). په دې اساس ویلی شو، چې د ازمويښي اضطراب هغه اندېښنه، وېره يا نا

²⁰ Davison

²¹ Miceli & Castelfranchi

²² Chand & Marwaha

²³ Crocq

²⁴ Seligman & Walker

²⁵ Bouras & Holt

²⁶ Teigen

آرامۍ ده، چې زده کوونکي یې د ازمونې پر مهال د ناکامۍ یا ټیټې کچې فعالیت په سبب احساسوي. د ازمونې اضطراب لرونکي زده کوونکي ممکن له دې ډول حالتونو سره مخ شي: لکه د نمر و تړل له شخصیتي ارزښت موندنې سره، د ښوونکي له خوا د شرمېدو وېره، د والدينو یا ملگرو له خوا د ترک کولو وېره، د وخت فشارونه، کنټرول له لاسه ورکول او عامې نښې یې عبارت دي له: خولې کېدل، سرگرځېدل، سر درد، د زړه د ضربان لوړېدل، زړه بدوالی، بې قراري، نه کنټرولېدونکې ژبا یا خندا او مېز پر څپېره وهل (کولانجیلو او آډیټ ۲۷، ۲۰۲۰). ځکه چې د ازمونې اضطراب د منفي ارزونې سره اړیکه لري (لیبرت او موريس ۲۸، ۱۹۶۷) خو پر دې موضوع باید بحث وشي چې دا خپله یو ځانگړی اضطرابي اختلال دي او که د ټولنیزې وېرې (social phobia) یو ډول دی (بیلل او ټرنر ۲۹، ۱۹۸۸) هره د نه وي، چې نوموړی اختلال په DSM-5 کتاب کې د ازمونې اضطراب د ټولنیزې وېرې (social phobia) یو ډول گڼل شوی دی (ریپي او هیمبرگ ۳۰، ۱۹۹۷).

د وېرې او اضطراب ترمنځ توپیر

وېره له اضطراب سره توپیر لري، ځکه چې وېره د یو درک شوي گواښ پر وړاندې ذهني او عاطفي عکس العمل دی (دورشل ۳۱، ۲۰۱۲)، مگر اضطراب د د فاعلي حالت په بڼه د جنگ یا تېښتې په توگه را څرگندېږي (هیرین ۳۲، ۲۰۲۰). یو غلط تصور دا دی، چې اضطراب یوازې هغه مهال رامنځ ته کېږي، چې حالت نه کنټرولېدونکی یا د مخنيوي وړ نه وي، خو همېشه داسې نه ده (آهمن ۳۳، ۲۰۰۰). دیوید بارلو (David Barlow) اضطراب داسې تعریفوي: «اضطراب د راتلونکي په اړه تمه لرونکی عاطفي حالت دی، په داسې حال کې چې هېڅ څوک د پېښېدونکو منفي ستونزو سره د مقابلي له پاره چمتو نه دي» (بارلو ۳۴، ۲۰۰۰). په همدې اساس د وېرې او اضطراب ترمنځ اصلي کرښه د اوسني او راتلونکي گواښ ترمنځ توپیر دی. بل توپیر یې دا دی، چې اضطراب د ځورېدنې، وېرې او یا اندېښنې په بڼه څرگندېږي (یاکوو ۳۵، ۲۰۱۱).

²⁷ Colangelo & Audet

²⁸ Liebert & Morris

²⁹ Beidel, D. C., & Turner

³⁰ Rapee & Heimberg

³¹ Dorschel

³² Heeren

³³ Ohman

³⁴ Barlow

³⁵ Iacovou

په څلور برخو کې کولی شو د اضطراب او وېرې ترمنځ توپیر وکړو:

- د عاطفي تجربې موده
- لنډ مهاله تمرکز
- د گواښ ځانگړتیا
- د تحریک لوری

وېره لنډ مهاله، په اوسني وخت متمرکز، د مشخص گواښ پر لوري متوجه او له گواښ څخه د تېښتې يا خلاصون سره مرسته کوونکې ده، مگر د وېرې بالعکس، اضطراب اوږد مهاله، د راتلونکي پر لور متمرکز، د ناڅرگند گواښ پر وړاندې پراخ تمرکز لرونکی او د ډېر احتیاط لامل گرځي او ځينې وخت د احتمالي گواښونو پر وړاندې د گټورې مقابلي مخنيوی کوي (سلورز ۳۶ او ملگري، ۲۰۱۱).

د اضطراب نښانې (Symptoms)

اضطراب د ورځنيو اوږد مهاله علایمو په درلودلو سره تجربه کېږي او د ژوند د کیفیت پر کچې اغېزه کوي، چې د عمومي اضطراب په نوم سره یادېږي. او یا د لنډو ناڅاپي (پانیک) او استرس رامنځ ته کوونکو حملو په بڼه تجربه کېږي، چې د حاد اضطراب (acute anxiety) په نامه یادېږي (رین او براومن-مینتزر ۳۷، ۲۰۰۴). په افرادو کې د اضطراب نښانې د شمېر، شدت او تکرار له مخې توپیر کوي، په دې اساس ډېری خلک له مزمن اضطراب څخه نه رنځېږي (د رواني روغتیا ملي انستیتیوت ۳۸، ۲۰۲۳، مارچ ۲۹). په عام ډول اضطراب څلور ډوله علایم لري لکه شناختي، رفتاري، عاطفي او فزیولوژیکي:

- اضطراب کولی شي د یو شمېر دردونو او یا رواني اختلالاتو (افسردگي) لامل شي او امکان لري ځان ته زیان ورسوي یا ځان وژنه وکړي او یا هم د مرگ یا قلبي حملې څخه د غیر منطقي وېرې لامل شي (فالک ۳۹، ۲۰۲۱)

³⁶ Sylvers

³⁷ Rynn & Brawman-Mintzer

³⁸ National Institute of Mental Health

³⁹ Folk

- سربېره پر رواني ستونزو اضطراب رفتاري گډوډۍ هم رامنځ ته کوي لکه په عادتونو کې تغیر، د ډوډۍ خوړلو اختلال، وینې پاتې کېدل، له موقعیت څخه تېښته او حرکتی ستونزې لکه قدم وهل یا پښه پر ځمکه وهل (بارکر ۲۰۰۳، ص. ۱۵۲).
- هېرډه د نه وي، چې اضطراب د ځینې عاطفي ستونزو لامل هم ګرځي لکه د وېرې احساس، په تمرکز کې ستونزه، بې قراري، د بې ارزښتی احساس، د شرم یا ګناه احساس، ناامیدي، په ځان بې باوري، د بې وسی احساس، مرستې ته اړتیا او د خطر علایمو ته پاملرنه (سمیت ۲۰۰۸، ۴۱، میل‌فایټي ۲۰۰۸ او ملګري، ۲۰۲۰).
- د اضطراب فزیولوژیکي نښې په لاندې ډول دي: سر ګرځېدل، د بدن خولې کېدل یا د پوستکي خارش، د بدن لږزه، د تش ادرار تکرار، جنسي ناتواني، د زړه درزا، د زړه د ضربان سرعت، د سینې درد، د خولې وچوالی، د استفراق احساس، د معدې سوزش-درد، اسهال، د ستریا احساس، بې اشتهايي (د روغتیا نړیوال سازمان، ۲۰۰۹، ص. ۳۷-۴۴؛ پیستیا ۲۰۱۳، ۴۴ او ملګري، ۲۰۱۳).

د اضطراب ډولونه

د امریکا د روانپوهانو د انجمن د رواني اختلالاتو د تشخیص او احصایوي لارښود (DSM-5) له مخې، اضطراب مختلف ډولونه لري، چې نوموړی لارښود د رواني ناروغیو د تشخیص له پاره یو ستندرد ګڼل کېږي. په دې ځای کې د اضطراب ډولونو ته لنډه کتنه کوو:

۱. عمومي اضطراب (GAD): د دې اختلال نښانې ډېرې مختلفې دي، مګر تر ټولو مهمه نښانه یې پرته له کوم دلیل څخه د ورځې په جریان کې د افراطي اندېښنې شتون دی. شخص پوهېږي چې ستونزه نشته مګر بیا هم د وېرې، اندېښنې او دایمي فشار احساس کوي، او دا ډول حالات د ورځنیو چارو، دندو، روغتیا، کورني ژوند په اړه غیر منطقي او تکراري اندېښنې رامنځ ته کوي.
۲. اګورافوبیا (Agoraphobia): دا ډول اختلال د شدیدې وېرې لامل ګرځي، مبتلا شخص له، ډېرو خلاصو، بندو او تړلو ځایونو، جمعیت او یوازې بېرون ته تللو څخه وېره لري. شخص له دې ډول ځایونو

⁴⁰ Barker

⁴¹ Smith

⁴² Milfayetty

⁴³ World Health Organization

⁴⁴ Testa

څخه وېره لري، فکر کوي د ستونزې په صورت کې له دې ډول موقعیتونو څخه په آسانی سره نشي وتلی او د اګورا فوبیا تر ټولو شدیدترین حالت د شخص په کور کېناستل دي.

۳. پانیک اختلال: (**Panic disorder**): په دې ډول ناروغۍ مبتلا کسان د اضطراب په سبب تر مکررو او غیر منتظره حملو لاندې راځي، د دې اختلال تر ټولو مهمه ځانګړنه داده، چې حملې پرته له کوم خبرداري منځ ته راځي او د کوم بل رواني یا فزیکي اختلال له امله نه وي. ځینې خلک چې پانیک اختلال لري اګورا فوبیا هم لري. همدارنګه د دې ډول اختلال په سبب مبتلا کسان لاندې نښې لري لکه خولې کېدل، لږزه، د سینې د قفس درد، د زړه د ضربان د پېروالی او د کنټرول له لاسه ورکول.

۴. ځانګړې فوبیاوې (**Specific phobias**): په دې ډول اختلال مبتلا کسان له خاصو شیانو څخه چې ژوند ته یې خطر محسوبوي، شدیدې وېره لري، دا ډول اختلال ډېر ډولونه لري او تقریباً ټول د ځانګړې فوبیا په نوم تشخیص کېږي. هغه علایم چې شديده وېره رامنځ ته کوي ځینې عبارت دي له وینې، ارتفاع، پرواز کول، پېچکاری، ځینې حیوانات لکه مار، عنکبوت، سپی او داسې نورو څخه.

۵. د ټولنیز اضطراب اختلال (**Social anxiety disorder**): په دې ډول اختلال مبتلا کسان د نورو کسانو له خوا د منفي قضاوت له کبله شديده وېره لري او له هغه موقعیت څخه شديده وېره لري چې د هغو له ارادې څخه بهر وي، حتی د ځینو کسانو له پاره دا حالت دومره شدید وي، چې نشي کولی د نظر وړ ټولنیزو موقعیتونو ته حاضر شي لکه د کار ځای یا ښوونځی او نور. ځینې علایم یې عبارت دي له: د زړه درد، د ماهیچو انقباض، لږزه، د بدن گرموالی او خولې کېدل، د زړه ضربان لوړېدل، د سترګو تماس کې ستونزه، له نويو افرادو سره په توافق کې ستونزه او د منفي قضاوت احساس.

۶. د جلاوالي اضطراب اختلال (**Separation anxiety disorder**): د دې ډول اضطراب لرونکي کسان د خپلو نږدې کسانو له جلاکېدو څخه وېره لري، ځنې روانپوهان وايي دا اختلال یوازې په ماشومانو کې دی مګر په لویانو کې هم وي او د هغوی ژوند له ستونزو سره مخ کوي، هغوی فکر کوي چې د جدایې په حالت کې له بدې پېښې سره مخ کېږي، اصلي علامه یې لکه د خوب لېدل.

۷. د خاموشۍ یا خبرې نه کولو اختلال (**Selective mutism**): دا اختلال هغه مهال رامنځ ته کېږي چې په ځانګړو حالاتو کې شخص د اضطراب په سبب خبرې نه کوي. معمولاً دا اختلال د ماشومانو له پاره دی مګر لویان او ځوانان هم اغېزمنوي. ځینې نښانې یې په لاندې ډول دي: اجبار، بد اخلاقي، ګوښه والی، شرم او وابستګي.

۸. ځینې نور رواني اختلالات چې د اضطراب ځانګړنې لري: لکه له ټپي کېدو وروسته اختلال (**PTSD**)، د اجبار اختلال (**OCD**) او د شدید استرس اختلال (**Acute stress disorder**)، خو دا ډول

اختلالات د امریکا د روانپوهانو د ټولنې له خوا د اضطراب د اختلالاتو له جملې څخه نه شمېرل کېږي بلکې جلا اختلالات گڼل کېږي (د امریکا دروانپوهانو ټولنه ۲۰۱۳، ص. ۲۳۴-۱۸۹).

د اضطراب درملنه (Treatment)

په اضطراب د مبتلا کس د درملنې له پاره لومړی گام د هغو تشخیص دی، چې آیا کوم بل علت لري او که نه. د ښې او دقیقې درملنې په موخه تشخیص ډېر اړین دی (روغتیا نړیوال سازمان ۲۰۰۹، ص. ۳۷-۴۴؛ ټیسټا ۲۰۱۳؛ او ملگري، ۲۰۱۳) ډېری وخت دا امکان شته چې د یوې ناروغۍ په سبب د اضطراب نښانې پټې شي او یا بالعکس او یا هم له کومې ناروغۍ سره یوځای څرگندې شي (د روغتیا نړیوال سازمان، ۲۰۰۹، ص. ۳۷-۳۴؛ ټیسټا او ملگري، ۲۰۱۳).

شناختي رفتاري درملنه (CBT) د اضطرابي اختلالاتو د درملنې له پاره غوره طریقه گڼل کېږي (ستین او سارین ۲۰۱۵، ۴۸؛ کوپرز ۲۰۱۴؛ او ملگري، ۲۰۱۴؛ او ۵۰، ۲۰۱۱). د شناختي رفتاري درملنې (CBT) تر څنګ رواني درمل هم کارول کېږي، ډېری اضطرابي اختلالاتو ته د لومړۍ مرحلې درمل ښه نتیجه ورکوي، کوم درمل چې د خپګان ضد درملو په نوم یادېږي هغه دا دي: Selective serotonin reuptake inhibitors (SSRIs) او Serotonin-norepinephrine reuptake inhibitors (SNRIs). همدارنګه اضطراب یو جدي رواني اختلال دی، چې د خپرېدو دقیقه اندازه یې نه ده معلومه او ډېری کسان هم د هغو د درملنې غوښتنه نه کوي او حتی ډېری مسلکي اشخاص یې تشخیص له پامه غورځوي (چاند او مروه ۲۰۲۲، ۵۱).

د ازمونې د اضطراب کمولو او مدیریت له پاره د دې لاندې میتودونو کارولو هم مثبت پایله ورکړې، چې عبارت دي له:

- په هغه چاپېریال کې مطالعه وکړی، چې ازمونه پکې اخیستل کېږي؛
- په کافي اندازه خوب وکړی؛

⁴⁵ American Psychiatric Association

⁴⁶ World Health Organization

⁴⁷ Testa

⁴⁸ Stein & Sareen

⁴⁹ Cuijpers

⁵⁰ Otte

⁵¹ Chand

- په کافي اندازه زده کړې ته وخت ورکړی او مطالعه وکړی؛
- منظم ورزش وکړی؛
- د کافین لرونکو موادو استعمال کم کړی؛
- د آرامښت تمرینونه تر سره کړي لکه ژور تنفس، عضلي آرامښت او ذهني تمرکز؛
- مثبت فکر وکړی، له ځان او خپلو وړتیاوو څخه مثبت انځور ولری؛
- د رواني مشاور څخه مرسته واخلي (تيري ويدي او ملگري، ۲۰۲۳).

مناقشه

له پورته ذکر شویو معلوماتو څخه جوتیږي، چې د ازموینې اضطراب د زده کوونکو پر ذهني، رواني او فزیکي حالاتو باندې ژوره اغېزه کوي، که څه هم په لږه پیمانه اضطراب د انسان د هڅونې او تحرک له پاره اړین دی، مگر کله چې د اضطراب کچه لوړه شي د زده کړې او ژوند بهیر گډوډوي او د تحصیلي پرمختګ مخه نیسي. څېړنې څرگندوي، چې د زده کوونکو له پاره ازموینه د فشار لوي لامل کېږي، چې ډېری وخت د ناسمې ارزونې، غیر معقولو غوښتنو او د وخت د ناسم مدیریت پر بنسټ د اضطراب لامل ګرځي.

اضطراب د عاطفي، حرکتی، فزیولوژیکي او شناختي علایمو په څرګندولو سره نه یوازې تحصیلي وړتیاوې تر اغېزې لاندې راولي بلکې، د رواني روغتیا پر بنسټیزو اړخونو هم ژوره اغېزه کوي. همدارنګه اضطراب د ټولنیزو، تعلیمي او فردي ستونزو رامنځ ته کولو سربېره د زده کوونکو د باور، انګېزې او ځان مثبت ارزونې کچه هم ټیټوي.

د اضطراب د غوره مدیریت او درملنې له پاره شناختي رفتاري درملنه CBT یا (Cognitive Behavioral Therapy) ګټوره ثابته شوې، دا درملنه د منفي افکارو د اصلاح له لارې د اضطراب سرچینې له منځه وړي، سربېره پر دې دارو درملنه هم د ځینو شدیدو حالاتو له پاره مؤثره تمامیږي. تر ټولو غوره داده چې د رفتاري او دارو درملنو سره سره د خلکو د عامه پوهاوي کچه لوړه شي او په ښوونیزو ادارو کې د روحي فشارونو د مدیریت له پاره مناسبې تګلارې رامنځ ته شي.

پایله

د ازمويښې اضطراب د یو جدي رواني اختلال په توګه د زده کوونکو د ژوند کیفیت، تحصیلي پرمختګ، رواني روغتیا او ټولنیز فعالیتونه ګواښي، د اضطراب علایم دا څرګندوي، چې اضطراب یو رواني احساس نه، بلکې د مدیریت وړ اختلال دی، چې پر وخت باید تشخیص او تداوي شي. د اضطراب د مدیریت او کمولو له پاره د شناختي رفتاري درملنې تر څنګ په شدیدو حالاتو کې دارو درملنه هم کارول کېږي، همدارنګه د ازمويښې اضطراب د کمولو او مدیریت په موخه ځینې تمرینونه او طریقي دي لکه (کافي اندازه خوب، ښه مطالعه او نور)، چې زده کوونکو سره ډېره مرسته کوي. سربېره پردې باید عامه پوهاي زیات او د فشار واردونکو لاملونو د کنترول او له منځه وړلو له پاره ګټورې لارې غوره شي.

په پای کې ویلی شو، چې دا موضوع نه یوازې د روانپوهانو، بلکې د ټولو ښوونیزو او کاري بنسټونو لازمي پاملرنې ته اړتیا لري، او د یوې داسې فضا د برابرولو هڅې وشي، چې په هغو کې زده کوونکي د فشار پر ځای له فرصتونو سالمه ګټه پورته کړي او د سالمې روغتیا تر څنګ سالم پرمختګ هم ولري.

وړاندیزونه

۱. ښوونځي، پوهنتونونه او په ټوله کې ښوونیزې او روزنیزې ادارې زده کوونکو او د زده کوونکو والدینو ته د اضطراب په اړه د عامه پوهاوي سمینارونه، ورکشاپونه او نورې ګټورې برنامې ترتیب کړي، تر څو په خپله زده کوونکي او د هغوی والدین د ازمويښې اضطراب له ستونزو څخه خبر شي.
۲. د شناختي رفتاري درملنې په پار د مشاورې څانګې مرکزونه رامنځ ته شي، چې زده کوونکي په کې خپلو رواني ستونزو ته حل لارې ومومي.
۳. تعلیمي ادارې هڅه وکړي چې د ازمويښو په مېتودونو کې لازم اصلاحات رامنځ کړي او په هغو بدیلو لارو کار وکړي، چې په سبب یې زده کوونکي تر ډېر فشار لاندې نه واقع کېږي.
۴. نوموړې څېړنه کتابتوني ده، دا چې وکولی شو د تیوريکو معلوماتو تر څنګ د اضطراب په اړه دقیق معلومات تر لاسه کړو، باید میداني څېړنې ترسره شي، تر څو د اضطراب دقیق لاملونه په نښه او د مدیریت له پاره یې مناسبې حل لارې و موندل شي.

Test Anxiety: Effects, Types, Symptoms, and Therapeutic Interventions

Ehsanullah Ehsan, a member of the academic staff at the Faculty of Education.

Email: ehsan.af.1988@gmail.com

Abstract

Examinations are one of the most important aspects of the learning process. However, due to stress, anxiety, fear, mental confusion, and memory disorders, they often become a distressing experience for many students. This article discusses test anxiety its symptoms, types, and treatments and is based on a review of library based research. The information was gathered from reputable journals and academic databases. Findings show that test anxiety has a deeply negative impact on students' mental health, concentration, memory, academic performance, emotions, daily functioning, and other areas of life. It is important to note that anxiety comes in various forms, including generalized anxiety, social anxiety, fear-based anxiety, separation anxiety, and more. To manage and control such conditions, Cognitive Behavioral Therapy (CBT) is often used. In severe cases, combining CBT with medication has shown better results. In conclusion, educational institutions are encouraged to organize seminars and workshops under the theme of public awareness about anxiety for both students and their parents. Such initiatives can help raise student morale and strengthen their resilience in the face of challenges.

Keywords: anxiety, academic achievement, Cognitive Behavioral Therapy (CBT), mental health, Test anxiety

اخځلیکونه

- American Psychiatric Association. (2013). *Diagnostic and statistical manual of mental disorders* (5th ed., pp. 189–234). Arlington, VA: American Psychiatric Publishing.
- Barker, P. (2003). *Psychiatric and mental health nursing: The craft of caring* (p. 152). London: Edward Arnold. ISBN 978-0-340-81026-2.
- Barlow, D. H. (2000). Unraveling the mysteries of anxiety and its disorders from the perspective of emotion theory. *American Psychologist*, 55(11), 1247–1263. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.55.11.1247>
- Bhugra, D., Till, A., & Sartorius, N. (2013). What is mental health?. *International Journal of Social Psychiatry*, 59(1), 3-4.
- Bouras, N., & Holt, G. (2007). Psychiatric and behavioral disorders in intellectual and developmental disabilities (2nd ed., p. 189). Cambridge: Cambridge University Press.
- Beidel, D. C., & Turner, S. M. (1988, June). Comorbidity of test anxiety and other anxiety disorders in children. *Journal of Abnormal Child Psychology*, 16(3), 275–287. <https://doi.org/10.1007/BF00913800>
- Colangelo, R., & Audet, K. (2020, December 31). Stress in post-secondary: Toward an understanding of test-anxiety, cognitive performance, and brief mindfulness meditation. *Behavioural Sciences Undergraduate Journal*, 3(1), 31–44. <https://doi.org/10.29173/bsuj500>
- Chand, S. P., & Marwaha, R. (2022). *Anxiety*. In StatPearls [Internet]. Treasure Island (FL): StatPearls Publishing. Retrieved August 22, 2025, from <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/books/NBK470361/>
- Coon, D., & Mitterer, J. (2009). Psychology of test anxiety. *Journey of Cengage Learning*, 28(3), 48-53.
- Cuijpers, P., Sijbrandij, M., Koole, S., Huibers, M., Berking, M., & Andersson, G. (2014). Psychological treatment of generalized anxiety disorder: A meta-analysis. *Clinical Psychology Review*, 34(2), 130–140. <https://doi.org/10.1016/j.cpr.2014.01.002>
- Crocq, M. A. (2015). A history of anxiety: from Hippocrates to DSM. *Dialogues in clinical neuroscience*, 17(3), 319-325.
- Davison, G. C. (2008). *Abnormal psychology* (7th ed., p. 154). Toronto: Veronica Visentin.

- Dorschel, A. (2012). Furcht und Angst. In D. Goltschnigg (Ed.), *Angst. Lähmender Stillstand und Motor des Fortschritts* (pp. 49–54). Tübingen: Stauffenburg.
- Folk, J. (2021, March 27). *Anxiety symptoms – Fear of dying* (M. Folk, Ed.). Anxiety Centre. (Original work published 1987). Retrieved March 3, 2009, from <https://www.anxietycentre.co.uk/anxiety-disorders/symptoms/fear-of-dying/>
- Heeren, A. (2020). On the distinction between fear and anxiety in a (post)pandemic world: A commentary on Schimmenti et al. (2020). *Clinical Neuropsychiatry*, 17(3), 189–191. <https://doi.org/10.36131/cnfioritieditore20200307>
- Hill, K.T., & Wigfield, A. (1984). Test anxiety: A major educational problem and what can be done about it. *Elementary School Journal*, 85, 105-126.
- Iacovou, S. (2011). What is the difference between existential anxiety and so-called neurotic anxiety? "The sine qua non of true vitality": An examination of the difference between existential anxiety and neurotic anxiety. *Existential Analysis*, 22(2), 356–367. <https://go.gale.com/ps/i.do?id=GALE%7CA288874227&it=r&p=H&RCA&sid=sitemap&sw=w&v=2.1>
- Liebert, R. M., & Morris, L. W. (1967, June). Cognitive and emotional components of test anxiety: A distinction and some initial data. *Psychological Reports*, 20(3), 975–978. <https://doi.org/10.2466/pr0.1967.20.3.975>
- Miceli, M., & Castelfranchi, C. (2014). *Expectancy and emotion* [eBook edition]. Oxford University Press .
- Milfayetty, S., Fadli, R. P., Ildil, I., Zola, N., Amalianita, B., Putri, Y. E., et al. (2020, September). The effectiveness of multidimensional counseling in the intervention of student anxiety. *Addictive Disorders & Their Treatment*, 19(3), 131–135. <https://doi.org/10.1097/ADT.0000000000000187>
- National Institute of Mental Health. (2023, March 29). *Generalized anxiety disorder*. U.S. Department of Health and Human Services. [https://www.nimh.nih.gov/health/publications/generalized-anxiety-](https://www.nimh.nih.gov/health/publications/generalized-anxiety-disorder/)

- O'Driscoll, D., & McAleese, M. (2023). The protective role of self-compassion on test anxiety among adolescents. *Pastoral Care in Education*, 41(2), 211-224.
- Öhman, A. (2000). Fear and anxiety: Evolutionary, cognitive, and clinical perspectives. In M. Lewis & J. M. Haviland-Jones (Eds.), *Handbook of emotions* (pp. 573–593). New York, NY: The Guilford Press.
- Otte, C. (2011). Cognitive behavioral therapy in anxiety disorders: Current state of the evidence. *Dialogues in Clinical Neuroscience*, 13(4), 413–421. <https://doi.org/10.31887/DCNS.2011.13.4/cotte>
- Rynn, M. A., & Brawman-Mintzer, O. (2004). Generalized anxiety disorder: Acute and chronic treatment. *CNS Spectrums*, 9(10), 716–723. <https://doi.org/10.1017/S1092852900022367>
- Rapee, R. M., & Heimberg, R. G. (1997, August). A cognitive-behavioral model of anxiety in social phobia. *Behaviour Research and Therapy*, 35(8), 741–756. [https://doi.org/10.1016/S0005-7967\(97\)00022-3](https://doi.org/10.1016/S0005-7967(97)00022-3)
- Safeer, U., & Shah, S. A. (2019). Effect of test anxiety on academic achievement of university students. *Pakistan Journal of Physiology*, 15(2), 76-79.
- Seligman, M. E., Walker, E. F., & Rosenhan, D. L. (2001). *Abnormal psychology* (4th ed., pp. 393–398). W.W. Norton & Company.
- Shamsuddin, K., Fadzil, F., Ismail, W. S. W., Shah, S. A., Omar, K., Muhammad, N. A., & Mahadevan, R. (2013). Correlates of depression, anxiety and stress among Malaysian university students. *Asian journal of psychiatry*, 6(4), 318-323.
- Smith, M. (2008, June). *Anxiety attacks and disorders: Guide to the signs, symptoms, and treatment options*. Helpguide. (Archived from the original on March 7, 2009). Retrieved March 3, 2009, from <https://www.helpguide.org/articles/anxiety/anxiety-attacks-and-disorders.htm>
- Stein, M. B., & Sareen, J. (2015). Clinical practice. Generalized anxiety disorder. *The New England Journal of Medicine*, 373(21), 2059–2068. <https://doi.org/10.1056/nejmcp1502514>
- Sylvester, P., Lilienfeld, S. O., & LaPrairie, J. L. (2011). Differences between trait fear and trait anxiety: Implications for psychopathology. *Clinical Psychology Review*, 31(1), 122–137. <https://doi.org/10.1016/j.cpr.2010.08.004>

- Spielberger, C. D., & Vagg, P. R. (1995). *Test anxiety: A transactional process*. In C. D. Spielberger & P. R. Vagg (Eds.), *Test Anxiety: Theory, Assessment, and Treatment* (pp. 3–14). Washington, DC: Taylor & Francis.
- Spielberger, C. D. (1985). Assessment of state and trait anxiety: Conceptual and methodological issues. *Southern Psychologist*, 2(4), 6–16.
- Testa, A., Giannuzzi, R., Sollazzo, F., Petrongolo, L., Bernardini, L., & Daini, S. (2013, February). Psychiatric emergencies (part I): Psychiatric disorders causing organic symptoms. *European Review for Medical and Pharmacological Sciences*, 17(Suppl 1), 55–64, 86–99. PMID 23436668. (Archived from the original on February 26, 2021; Retrieved October 26, 2018).
- Teigen, K. H. (1994). Yerkes-Dodson: A law for all seasons. *Theory & Psychology*, 4(4), 525–547. <https://doi.org/10.1177/0959354394044003>
- Thiriveedhi, S. R., Myla, A., Priya, C. V., Vuppuluri, K., Dulipala, P., & Vudathaneni, V. K. P. (2023). *A study on the assessment of anxiety and its effects on students taking the National Eligibility cum Entrance Test for undergraduates (NEET-UG) 2020*. *Cureus*, 15(8), e44240. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC10523350/>
- World Health Organization. (2009). *Pharmacological treatment of mental disorders in primary health care* [PDF] (pp. 37–44). Geneva: Author. <https://www.who.int/publications/i/item/9789241547697>
- Zeidner, M., & Ben-Zur, H. (1990). Individual differences in anxiety, coping, and academic achievement. *Contemporary Educational Psychology*, 15(2), 121–134.
- Zoller, U., & Ben-Chain, D. (1990). Gender differences in examination type, test anxiety, and academic achievement in college science: a case study. *Science education*, 74(6), 597–608.

پکتیا ولایت ته داخلېدونکې ورېځې، د اورښت اندازه او د هغې د لاملونو څېړنه

(۱۹۹۶ - ۲۰۲۵ م)

پوهنمل عصمت الله زیار، پوهنپار نظیرگل صدیقی او پوهنمل سیف الله غروال، شیخ زاید پوهنتون،
ټولنیزو علومو پوهنځی، د تاریخ او جغرافیې څانګه.

برېښنالیک: Asmatullah.ziar@gmail.com

لنډیز

دا څېړنه د اقلیمي بدلونونو د اغېزو پر بنسټ، په ځانګړې ډول د پکتیا ولایت د اورښتونو د زیاتوالي او کموالي وضعیت ارزوي او هغه عوامل په ګوته کوي، چې په نوموړې سیمه کې د اورښتونو د زیاتوالي او کموالي سبب شوي دي. د اقلیمي بدلون له امله په افغانستان کې د اورښتونو کچه بې ثباته شوې ده، چې ځینې سیمې د شدیدو اورښتونو او ځینې نورې د وچکالۍ سره مخ شوې دي. پکتیا ولایت هم له همدې حالت څخه مستثنا نه دی، چېرته چې کله د زیات اورښت له کبله سیلابونه راځي او خلکو ته زیات مالي او ځاني زیانونه اړوي. په همدې تړاو، یاده څېړنه د اسنادي مېتود له مخې تر سره شوې ده. مفاهیم یې له بېلابېلو سندونو راټول شوي او د اورښت معلومات یې په ورځني ډول د ناسا رسمي وېب سایټ څخه ترلاسه شوي دي. د معلوماتو تحلیل د (Excel) پروګرام په مرسته تر سره شوی دی. دا معلومات له (۱۹۹۶/۱/۱ - ۲۰۲۵/۳/۲۹) نېټې پورې راټول شوي دي، چې پکې د پکتیا ولایت د (۱۰۶۸۱) ورځو د اورښت کچه تحلیل شوې ده. د یادو ورځو څخه یې (۵۹۹۳) ورځو کې اورښت نشته او پاتې (۴۶۸۸) ورځې یې اورښت لري. تر ټولو زیات اورښت (۲۰۲،۹۷) ملي متره او تر ټولو کم اورښت یې (۰،۰۱) ملي متره ښودل شوی دی. پورته رقمونه د پکتیا ولایت په اورښتونو کې توپیر په ګوته کوي، نوموړي توپیرونه د مونسوني بادونو د فعالېدو او د ژمي په موسم کې د (Western Disturbances) د کمزوري فعالیت له امله رامنځته شوي دي.

کلیدي ټکي: اورښت، پکتیا، د اورښت کچه، د ورېځو حرکت، ورېځې

سريزه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين وعلى اله و اصحابه اجمعين.

په اوسني عصر - کې د اقليمي بدلونونو اغېزې د نړۍ پر بېلابېلو سيمو د پام وړ دي. دغه بدلونونو د ځمکې د کرې په اقليمي نظام کې داسې اختلال رامنځته کړی، چې په مستقيم ډول يې د اورښتونو پر کچه او ډولونو اغېز کړی دی. د دغو بدلونونو له امله، په ځينو هېوادونو لکه پاکستان، هند او استراليا کې د (۴۸) ساعته پرلپسې اورښتونو له کبله سخت سېلابونه رامنځته کېږي، چې د پراخو مالي او ځاني زيانونو لامل گرځي. له بلې خوا، د لويديځې اسيا په ځينو هېوادونو کې د وچکالۍ له امله د تودوخي درجه د تېرو پنځوسو کلونو په پرتله لوړه شوې ده. همدارنگه، د اروپا او شمالي امريکا هېوادونه د واورو د زيات اورښت له کبله د ټيټې تودوخي او د ورځنيو چارو د ځنډ تجربه کوي. افغانستان هم له دې اقليمي بدلونونو څخه خوندي نه دی پاتې شوی؛ په (۲۰۱۴) ميلادي کال کې بغلان ولايت د سختو سېلابونو شاهد و، چې خلکو ته يې خورا زيات مالي او ځاني زيانونه واوښتل. بل لور ته يې گڼې نورې سيمې د وچکالۍ له امله له اوبو او کرنيزو محصولاتو بې برخې کړي دي. همدا بدلونونه د دې سبب شوي، چې د هېواد په ډېرو برخو کې د اوبو سطحه ښکته شي او د چاپېريال طبيعي نظم گډوډ شي، په همدې تړاو، دا څېړنه د دې له پاره اړينه وگڼل شوه، چې د تېرو درېيو لسيزو (۱۹۹۶-۲۰۲۵) په موده کې پکتيا ولايت ته د راتلونکو ورېځو او د اورښت کچه وارزول شي، تر څو له يوې خوا د اقليم پر بدلونونو رڼا واچول شي او له بلې خوا عامه پوهاوی زيات شي. موجوده څېړنه د اسنادي مېتود له مخې ترسره شوې او د اورښت ډاټا يې د ناسا وېب پاڼې څخه تر لاسه شوې ده. ستاسو په لاسونو کې موجوده څېړنه د ورېځو ډولونو او د هغوی د رامنځته کېدونکي مسيرونه مشخصوي، چې د پکتيا ولايت اقليم له پاره ارزښتناکه معلومات وړاندې کوي. د دې ترڅنگ دغه مقاله په گوته کوي، چې په پکتيا ولايت کې د اورښتونو په توپير کې مونسوني جبهې مهم رول لري.

د څېړنې موخې

اصلي موخه: پکتيا ولايت ته راتلونکې ورېځې او له (۱۹۹۶م - ۲۰۲۵م) مارچ پورې د اورښت اندازه او د هغوی د لاملونو څېړل.

فرعي موخې

- د ورېځو څېړل
- په پکتيا ولايت کې د اورښت کچه معلومول
- په پکتيا ولايت د زيات او کم اورښت لاملونه په گوته کول

د څېړنې پوښتنې

اصلي پوښتنه: پکتیا ولایت ته کومې ورېځې راځي او له (۱۹۹۶م - ۲۰۲۵م) مارچ پورې د اورښت اندازه څومره ده؟

فرعي پوښتنې

- ورېځې په څو ډوله دي؟
- په پکتیا ولایت کې د اورښت کچه څومره ده؟
- په پکتیا ولایت د اورښتونو زیاتوالی او کموالی په کومو لاملونو پورې اړه لري؟

د څېړنې مېتود او تحلیل

الف- د موادو راټولولو مېتود: دغه څېړنه د گډ مېتود څخه په گټه اخیستنې ترسره شوې ده، مهم مفاهیم یې له بېلابېلو کتبي سرچینو څخه تر لاسه شوي دي. یاده لیکنه د نتیجې له مخې کاریدونکي (کاربردی)، د ماهیت له مخې یوه کمي څېړنه ده، د معلوماتو راټولولو له مخې اندازه کېدونکې (پیمایشی) او د تحلیل له مخې موردې څېړنه گڼل کېږي.

ب- د موادو د تحلیل مېتود: د اورښت ډاټا یې له (۱۹۹۶ - ۲۰۲۵ م مارچ) یعنې دېرش کلونو پورې د ناسا (NASA) رسمي سایټ څخه اخیستل شوې ده او وروسته د ایکسپل پروگرام په واسطه تحلیل او تجزیه شوې ده.

پکتیا ولایت

د امان الله خان د واکمنۍ څخه وړاندې پکتیا ولایت په کابل پورې تړلی و، د لومړي ځل له پاره یې د نوموړي پاچا د واکمنۍ پر مهال د جنوبي سمت اعلی حکومت په توگه په اداري وېش کې ځای ومونده او په (۱۳۴۱) کال د ولایت په توگه وپېژندل شو (عارض، ۱۳۷۹، ۱۱۳). یاد ولایت د کابل څخه (۱۲۰) کیلومتره لیرې د هېواد په سویل ختیځ کې موقعیت لري، چې شمال لوري ته یې لوگر ولایت، شمال ختیځ لوري ته یې ننگرهار ولایت، ختیځ ته یې خیبر پښتونخوا، سویل ختیځ طرف ته یې خوست ولایت، جنوب لويديځ ته د پکتیکا ولایت او لويديځ طرف ته یې غزني ولایت موقعیت لري (ریاست، ۱۳۹۸، ۸).

ورېځې

په اتموسفیر (فضا) کې د اوبو د ځوړنده کوچنیو څاڅکو او یا د کنگل شویو بلورونو څخه ورېځې منځ ته راځي. که چېرته په اتموسفیر کې د اوبو بخارات د گاز حالت څخه په مایع حالت تبدیل شي؛ نو پدې وخت کې د اوبو ډېرې کوچنۍ ذرې په هوا کې ځوړند شي چې په نتیجه کې ورېځې ورڅخه رامنځته کېږي. همدارنګه ویلی شو، چې ورېځې د کوچنیو ذرو او یا په فضا کې د کنگل شویو بلورونو څخه عبارت دي، چې

په اتمو سفير کې صورت نيسي. د ورېځو د ذکر شويو کوچنيو ذرو قطر په پيل کې له (۰.۰۲ څخه تر ۰.۰۶) ملي مترو پورې رسيري، دا کوچنی ذرې يعنې څاڅکي د هوا د صعودي حرکت له امله بېلا بېلو لوړوالي پورې پورته کېدای شي. (سایل، ۱۳۹۸، ۱۸۴). په عمومي ډول ورېځې د لمر د وړانگو د اغېزمنې تودوخې د کمښت لامل گرځي؛ نو په دې اساس ویلی شو، چې د شپې او ورځې تر منځ د لمر وړانگو توپیر په هغه صورت کې چې د ورېځو طبقه خورا پلنډه وي، له منځه ځي. په نتیجه کې د تودوخې ورځنۍ ټيټه درجه په لوړېدو او د تودوخې ورځنۍ لوړه درجه په ټيټېدو پیل کوي. د ورېځې په ورځ د تودوخې درجې تر ټولو لوړې او ټيټې درجې تر منځ توپیر د شنه اسمان په پرتله ډېر لږ وي (صافی، ۱۳۹۴، ۴۹).

ورېځې د خدای تعالی له لوري داسې نعمت دی، چې د مخلوقاتو د ښېگڼې له پاره یې را پورته کوي. د دې په مرسته د اوبو بخارونه لږ او بر وړي، چې وروسته په باران، رلی او واورو بدلیږي. په دې اړه په قران الکریم کې راغلي دي (سوله دوست، ۱۳۹۴، ۹۳).

ژباړه: ایا ته نه وینې، چې الله (ج) ورېځ ورو ورو خوځوي، بیا د هغې ټوټې سره یو ځای کوي، بیا د هغې په راغونډولو سره یوه درنده ورېځ تشکیلوي، بیا ته وینې چې د هغې له پوښ څخه د باران څاڅکي راڅخړي او هغه له اسمان نه د هغو غرونو (د غرونو په څیر ورېځو) څخه چې په هغه کې هسک ولاړ دي، رلی وروي؛ نو چا ته یې چې خونه شي په هغې سره زیان اړوي او چا ته یې چې خونه شي له هغې څخه یې ژغوري، د هغې برېښنا سترگې برېښوي. (النور سورت (۴۳) آیت). د ورېځو وزن په بې ساري ډول زیاتېدلای شي. په عمومي ډول هغه ورېځې چې له ځان سره تالنده او برېښنا لري، زیاتې درندې وي. په دې هکله په قران الکریم کې د ورېځو د دروندوالي تائید راغلی دی. ژباړه: هغه دی، چې برېښنا د ډار او هیلې په توګه (د رحمت باران) تاسې ته درېښي او درندې ورېځې را اوچتوي. (الرعد سورت، ۱۲ ایت).

د ورېځو رامنځته کېدل

ورېځې د اوبو د تبخیر څخه منځته راځي، همدارنګه ویلی شو، چې د ورېځو په جوړښت کې د سیمې تودوالی او ځای په ځای کېدنه، د ځمکې توپوګرافیکي جوړښت، د بېلا بېلو جبهو اثر یعنې د سړې او تودې هوا څپې او د دې ترڅنګ (convection) رول لري (قیصري، ۱۳۹۵، ۸۱).

* دا پدیده هغه وخت رامنځته کېږي چې گرم مایع یا ګاز پورته خوځيږي او سوړ یې لاندې رابښته کېږي، چې په پایله کې د تودوخې انتقال منځ ته راځي دېته convection یا د هوا بدلون ویل کېږي.

د لوړوالي له مخې د ورېځو ډولونه

د نړیوال اطلس پر اساس چې په (۱۹۵۶) مېلادي کال کې د هوا پېژندنې نړیوال سازمان له خوا ترتیب شوی دی او وروستی نسخه یې په (۲۰۱۷) مېلادي کال د نړۍ د هوا پېژندنې ورځې سره په همغږۍ خپره شوه، ورېځې پکې د بېلابېلو معیارونو پر اساس طبقه بندي شوې دي. د علمي معیارونو له مخې ورېځې په لاندې طبقو تقسیم شوې دي (نصر آبادي، ۱۳۹۷، ۲۷).

۱- لوړې ورېځې: دا ورېځې د ځمکې د کرې په منځنیو عرض البلدونو کې د (۶) کیلومترو په لوړوالي سره رامنځته کېږي. په ذکر شوي لوړوالي کې د رطوبت او سړې هوا له سرچینې څخه د ورېځې واټن له امله د یخ کرسټال او سپین رنګ سره تر سترگو کېږي، چې د لمر راختلو او لوېدلو په وخت کې په سور، نارنجي او ژېړو رنګونو کې لیدل کېږي. دا ورېځې په بېلابېلو ډولونو وېشل شوې دي، چې عبارت دي له:



سیروس ورېځې

الف- سیروس ورېځې: سیروس کلمه د پیچ او تاو په مانا کارول کېږي. دا ورېځې د ښو په څېر او د لمر راختلو ښې هوا پراخې ورېځې دي (نصر-آبادي، ۱۳۹۷، ۲۷). سیروس د نورو ورېځو په پرتله زیاتې وي، کله چې توده هوا د سړې هوا څخه لوړه شي، نو دا ډول ورېځې رامنځته کېږي، چې نرمې، نازکې او د وړو ټوټو په څېر شتون لري (بابی، ۱۳۸۸، ۳۲۵).



سیروسټراتوس

ب- سیروسټراتوس: سټراتو په لاتیني ژبه کې د کمپلې او پوښ په مانا سره استعمالېږي. د یادو ورېځو د صخامت او ثبات په زیاتوالي سره د باران د اورېدو طمع لېږي نه ده، البته که چېرې د دې ورېځې په تعقیب سره منځنۍ ورېځې شتون ولري، نو باید د اورښت انتظار وشي (نصر-آبادي، ۱۳۹۷، ۲۷). دا نرۍ او نازکې ورېځې دي، چې د پانې په بڼه جوړښت لري او تر سترگو کېږي (بابی، ۱۳۸۸، ۳۲۵).

ج- سیروکومولوس: دا ورېځې د لوړو ورېځو له جملې دي، چې سپینې گردې جلا جلا ټوټې یا یو د بل سره تړلې اوږدې د تارونو په بڼه لیدل کېږي. دا ورېځې مختلف رنګونه او څپې لري. باید یادونه وکړم چې کومولوس په لاتیني ژبه کې ټوټې ته ویل کېږي. (نصر-آبادي، ۱۳۹۷، ۲۷). سیروکومولوس ورېځې کرښه کرښه او یا څپرکۍ څپرکۍ د کبانو د خټ کرښو په ډول لیدل کېږي (بابی، ۱۳۸۸، ۳۲۵).

۲- **منځنۍ ورېځې:** دا ورېځې د اوبو له وړو وړو څاڅکو څخه جوړې شوې دي، چې د تودوڅي په کمېدو سره پکې د يخ کرسټالونه راڅرگندېږي. التوکومول ورېځې د لږو اوبو د قطرو سره د يو کبلو متر په صحامت سره ليدل کېږي. دا ورېځې د سپروکومولوس ورېځو سره په درې بېلا بېلو برخو کې توپير لري، چې عبارت دي له: په ټيټه فاصله کې رامنځته کېدل، د تياره برخو شتون درلودل او د ټوټو په ډول جوړښت ښودلای شو. همدارنگه د التوستراتوس ورېځو سره يې توپير په گردۍ او نرۍ ټوټو په لرلو سره ښودلای شو. دا ورېځې معمولاً د دوبي په تاوده او مرطوب سهار کې را څرگندېږي. د دې طبقې ورېځې په دوه بېلا بېلو ډولونو باندې وېشل شوې، چې عبارت له آلتوستراتوس او آلتوکومولوس څخه دي.

الف- آلتوستراتوس: دا د منځنۍ طبقې ورېځې دي، چې لوړولی يې د (۴۵۰۰ -



آلتوستراتوس ورېځې

۶۰۰۰) مترو پورې رسېږي. معمولاً ذکر شوې ورېځې د مني په اخري مياشت او د ژمي په موسم کې تر سترگو کېږي (بابی، ۱۳۸۸، ۴۱).

آلتوستراتوس ورېځې د اوبو څاڅکو او د يخ کرسټالونو له مخلوط څخه

جوړې شوې دي، چې ټول آسمان يې پوښلی وي. د رنګ له مخې يادې

ورېځې خړ يا نيلي خړ رنګ لري. د سيوري شتون، خړ رنګ او ټيټ لمر د دې

ورېځو د سيروستراتوس له ورېځو سره د توپير په ډول يادولای شو. کله چې يادو ورېځو لاندینی برخه ځمکې

ته نږدې شي، نو باران ورڅخه صورت نیسي، چې پدې وخت کې يادې ورځې د نيمبوستراتوس ورېځو په نوم

ياديږي. نيمبو ستراتوس د لاتيني ژبې کلمه ده، چې د باران په مانا کارول کېږي (نصر آبادي، ۱۳۹۷، ۲۸).



آلتوکومولوس ورېځې

ب- آلتوکومولوس: دا ورېځې د (۴۵۰۰ - ۶۰۰۰) مترو په لوړوالي ښودل

شوې دي، چې سپين رنګ لري. د شکل له مخې داسې څرگنديږي لکه د

پسونو ملاوې يا د هغوی د ملاوو وړۍ، دا ورېځې د کروي ټوټو (کتلو) په

څېر پر يوه سطحه ښکاره کېږي (بابی، ۱۳۸۸، ۴۱).

۳- **ټيټې ورېځې:** دا ورېځې د نورو ورېځو په پرتله ځمکې ته په نږدې فاصله

کې شتون لري، چې معمولاً دغه نزديکت يې له دوه کيلومترو څخه لږ وي. د دې طبقې ورېځې په سره هوا کې

د اوبو له څاڅکو څخه جوړېږي، چې نوموړې ورېځې د نيمبوستراتوس په نوم ياديږي. ذکر شوې ورېځې

معمولاً تياره خړ رنګ لرونکې او د اوبو ورېځې دي، چې د دوامداره اورښت باران يا واورې سره مل وي. په دا

ډول ورېځو باندې معمولاً د آلتوستراتوس ورېځو شک کېږي، خو توپير يې پدې کې دی، چې نيمبوستراتوس

د آلتوسټراتوس ورېځو په پرتله تیاره دي، لمر او اسمان د دا ډول ورېځو تر شا نه لیدل کېږي. د دې ورېځو اورښت د باران د تبخیر له وجې په افقي ډول لیدل کېږي. که هوا د اشباع حالت ته ورسېږي او تر شاه یې یوه بله طبقه ورېځ جوړه شي، نو دې وخت کې یاده ورېځ د سټراتوس فرکتوس په نوم یادېږي. د دې طبقې ورېځې په درې بېلا بېلو ډولونو یادولای شو، چې عبارت له، استراتوس، استراتوکومولوس او نیمبواسټراتوس څخه دي (نصر آبادي، ۱۳۹۷، ۲۸، ۲۹).



استراتوس ورېځې

الف- استراتوس: استراتوس لاتیني لفظ دی، چې د طبقې په معنا کارول کېږي، هغه ورېځې چې طبقه یې جوړښت ولري، استراتوس بلل کېږي (Sallie M. Smith, 2003, 3). ټولې دوې او خپ چې په لږ لوړوالي کې لیدل کېږي، نوموړې ورېځې گڼل کېږي او معمولاً د پانو په ډول تر سترگو کېږي (بابی، ۱۳۸۸، ۲۹۵).



استراتوکومولوس ورېځې

ب- استراتو کومولوس: دا ورېځې په بېلا بېلو شکلونو لیدل کېږي، چې کولای شئ، د ټوټو له لارې نیلي اسمان و وینئ. یاده ورېځ له رڼا څخه تیاره څړه ورېځ، د التوکومولوس ورېځو په پرتله ځمکې ته د نږدوالي په اساس پېژندل کېږي (نصر-آبادي، ۱۳۹۷، ۲۹). دا ورېځې معمولاً سپین رنګ لري، د استوانايي او یا کروي ټوټو په ډول په نظر راځي، چې تر ډېره یې ټول اسمان پټ کړی وي، خو بیا هم په ځینو ځایونو کې خالي ځایونه لري (بابی، ۱۳۸۸، ۲۹۶).



نیمبو استراتوس ورېځې

ج- نیمبو استراتوس: دا ورېځې د لوړوالي له مخې ټیټې ورېځې دي، ډېر پنډوالی او څړ تیاره رنګ لري. نوموړې ورېځې همېشه په ټاکلې بڼه نه وي، د باران په ورځو کې په اوږده تیاره رنګ سره څرگندېږي. معمولاً یادي ورېځې د پسرلي او مني موسمونو کې رامنځته کېږي (بابی، ۱۳۸۸، ۴۹۲).

۴- سټبر ورېځې: دا ډول ورېځو کې د کومولوس او کومولونیموس ورېځې حسابېږي.

الف- کومولوس: کومولوس ورېځې په اسمان کې د پنبې د توپونو په شکل کې لیدل کېږي. نوموړې ورېځې



کومولوس ورېځې

په مرطوبه هوا کې ځمکې ته تر یو کیلو متر پورې راتیتیري (نصر-آبادي، ۱۳۹۷، ۲۹). د کومولوس ورېځو یو لوری تیاره او بل یې سپین وي، په اسمان کې د گڼدو په ډول تر سترگو کېږي (بابی، ۱۳۸۸، ۴۱۷). د کومولوس ورېځو او استراتوکومولوس ورېځو تر منځ توپیر پدې کې دی، چې د کومولوس ټوټې له محلول څخه لیدل کېدای شي، مگر استراتوکومولوس له یو بل سره

تړل شوې ټوټو څخه جوړې شوې دي. همدارنګه کېدای شي چې کومولوس ورېځې په یوه لویه ورېځ بدلې شي، چې ذکر شوې تورې ورېځې د تندر سره لیدل کېږي. نوموړې ورېځې د ځمکې له سطحې څخه له (۶۰۰ مترو پیل - ۱۲ کیلو مترو) لوړوالي پورې رسیږي (نصر آبادي، ۱۳۹۷، ۲۹).



کومولونیمبوس

ب- کومولونیمبوس: دا ورېځې ډېرې پنبې او د گردیو لویو ټوټو په شان وي، د غرونو په ډول لیدل کېږي. نوموړې ورېځې معمولاً د دویمې په شپو او ورځو کې تر سترگو کېږي (بابی، ۱۳۸۸، ۴۱۷).

۵- غیر معمول ورېځې: کله کله په اسمان کې داسې ورېځې لیدل کېږي، چې د پورته یادو ورېځو سره توپیر لري، چې دا ډول ورېځو ته غیر معمول

ورېځې ویل کېږي، د بېلګې په ډول، د یوه غره له سر څخه د لنډې هوا تېرېدل، چې په نتیجه کې یو ډول



جیجیګاه ورېځې

ورېځې تشکیل کړي، یا هغه ورېځې چې د نورو ورېځو په څېر د پورته کېدو له امله رامنځته کېږي، د نورو ورېځو لاندې د ښکته کېدو له امله راڅرګندیږي. هغه خلک چې د کرکس غره په شاوخوا کې اوسېږي، دا ډول ورېځې د جیجیګاه په نوم یادوي. البته هغه ورېځې چې د جټ الوتکې له تېرېدو څخه وروسته رامنځته کېږي، د غیر معمول ورېځو په نوم یې یادولای شو (نصر آبادي، ۱۳۹۷، ۲۹).

پکتیا ولایت ته د ورېځو راتلونکې جبهې

د کال په مختلفو فصلونو کې افغانستان ته د ورېځو څپې را دننه کېږي، چې له امله یې د هېواد بېلابېلې سیمې تر آغېز لاندې راځي. هغه څپې چې پکتیا ولایت ته رادننه کېږي په لاندې ډول یې ښودلای شو:

الف- مونسوني څپې: د مونسوني اقلیم ځانګړتیا دا ده، چې د اوږې سایکلونونه یې د اورښت سبب کېږي او ورپسې فصل یې وچ وي. دهند سمندر د پاسه لوړ فشار (Anticyclones) او منځنۍ اسیا خصوصاً د ترکمنستان د دښتو د پاسه د ټیټ فشار مرکزونه رامنځته کېږي (عارض، ۱۳۸۱، ۵۹). پدې اساس د اوږې په موسم

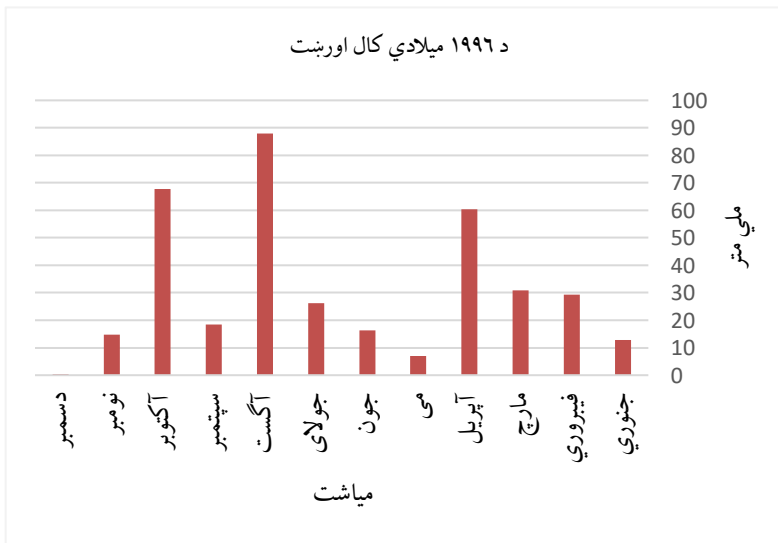
کې د هند بحر گرمې هوايي کتلې پکتیا ولایت ته داخلېږي (عارض، ۲۰۱۲، ۱۳۱). په پکتیا ولایت کې معمولاً د موسمي بادونو فعالیت، د مونسون پای، جغرافیوي موقعیت او د اقلیم کمزوري بدلونونه د لږ اورښت سبب کېږي (Alam, K. , 2018, 4). کله چې پکتیا ولایت د مونسون څپو تر تاثیر لاندې وي، نو له امله یې زیات اورښتونه رامنځته کېږي. (Pant, 2003, 125) د ژمي په پیل کېدو سره سم مونسون بادونه کمزوري کېږي، چې په نتیجه کې یې د ورېځو جوړېدل او اورښتونه کمېږي (Kieran M.R. Hunt, 2025, 50). د هوا فشار د همدغه توپيرونو له امله د هند بحر لمدې څپې زموږ هېواد ته رادننه کېږي، چې په نتیجه کې یې د سپین غره او سلیمان غرونو په لمنو کې د اوږي بادونه رامنځته کېږي، چې د چنگاښ میاشتې د لومړۍ نېټې څخه د زمري میاشتې تر لسمې نېټې پورې دوام کوي. دغه راغلې څپې په پکتیا ولایت کې د زیاتو اورښتونو سبب کېږي (تڼیوال، ۱۳۹۱، ۸۷).

ب- سړې څپې: قطبي سړې څپې د ژمي په موسم کې له سایبریا څخه پیل کوي. یادې سړې څپې د شمال او شمال لويديځ له لوري زموږ هېواد ته داخلېږي، چې په نتیجه کې یې د هېواد په بېلا بېلو سیمو کې سختې واورې ورېږي (نورستاني، ۱۳۵۰، ۱۱۸). سایبریايي سړې جبهې د اقلیم په څرنگوالي کې مهم رول لوبوي، له همدې امله د ژمي په موسم کې د سړو جبهو څخه د پکتیا ولایت تر تاثیر لاندې راځي (عارض، ۲۰۱۲، ۱۳۱). همدارنګه ویلی شو، چې پکتیا ته راغلې څپې د ژمي په موسم کې د واورو د اورښت سبب کېږي (تڼیوال، ۱۳۹۱، ۸۸).

له ۱۹۹۶ میلادي کال څخه د ۲۰۲۵ کال مارچ میاشتې پورې په پکتیا ولایت کې د اورښت کچه

(۱) ګڼه ګراف

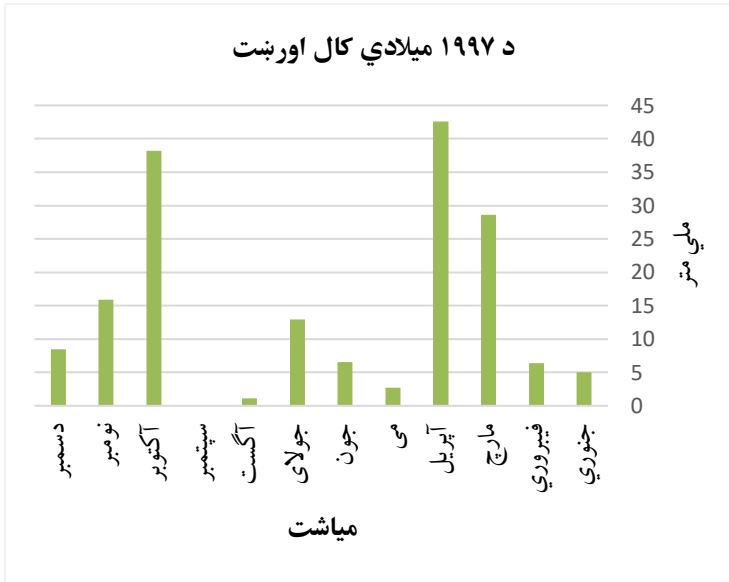
موندنې



په لومړۍ ګڼه ګراف کې د (۱۹۹۶) کال د پکتیا ولایت د اورښتونو کچه لیدل کېږي، چې د یاد کال په اوږدو کې تر ټولو زیات اورښت د اګست میاشت کې رامنځته شوی او اندازه یې (۸۷،۹۹) ملي متره ده. نوموړي اورښتونه د مونسوني بادونه له کبله رامنځته شوي دي. د

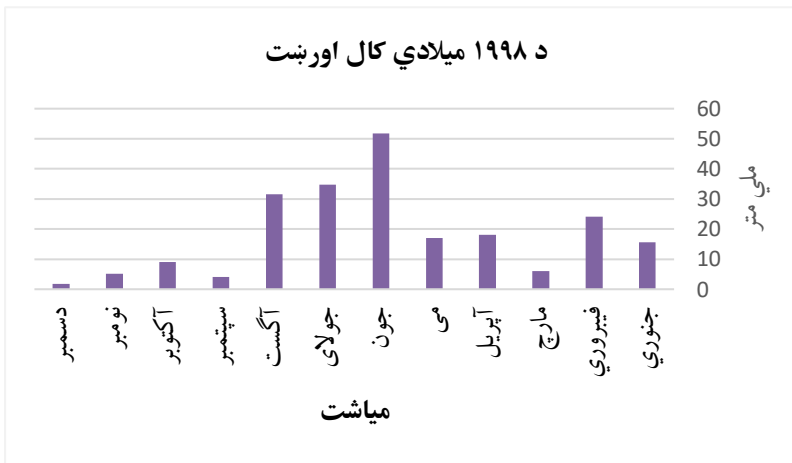
دې تر څنگ تر ټولو لږ اورښت په دسمبر مياشت کې واقع شوی دی، چې کچه يې (۰،۴۲) ملي متره ښودل شوې ده. د (Western Disturbances) کمزوری فعالیت له مله په ياده مياشت کې لږ اورښت رامنځته شوی دی.

(۲) گڼه گراف



په دويمه گڼه گراف په (۱۹۹۷) م کال کې د پکتيا ولايت د اورښتونو کچه ليدل کېږي، چې تر ټولو زيات يعنې (۴۲،۵۶) ملي متره اورښت د اپريل مياشت کې او د دسپتمبر مياشت کې اورښت نه دی رامنځته شوی دی. نوموړي توپير د موسمي شرايطو، د لويديځو اختلالاتو د شدت او مونسوني بادونو د فعال او غير فعال حالت له مخې رامنځته شوی دی

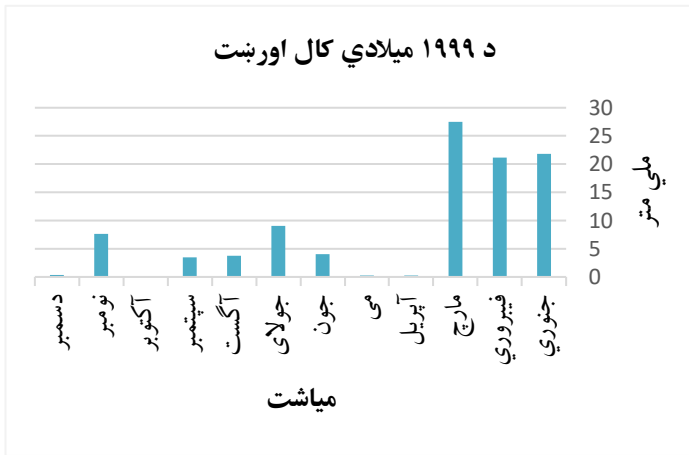
(۳) گڼه گراف



په درېيمه گڼه گراف کې ليدل کېږي، چې د (۱۹۹۸) ميلادي کال اورښتونه په پکتيا ولايت کې د پام وړ توپير لري. تر ټولو زيات اورښت د جون مياشت کې رامنځته شوی دی، چې (۵۱،۷۶) ملي متره

ده. د دې برعکس تر ټولو کم اورښت په دسمبر مياشت کې رامنځته شوی دی، چې (۱،۷۸) ملي متره دي. موجوده توپير د مونسوني بادونو د فعالېدو او د ژمي په موسم کې د (Western Disturbances) کمزوري فعالیت له امله رامنځته شوی دی.

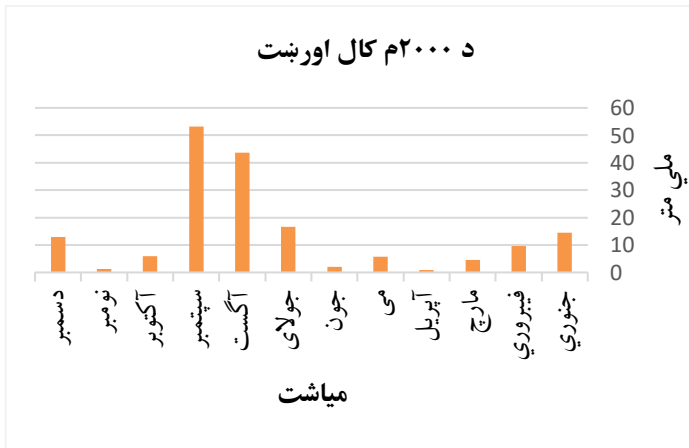
(۴) ګڼه ګراف



په څلورمه ګڼه ګراف کې د (۱۹۹۹) م کال اورښت څرګندېږي، چې د پکتیا ولایت په بېلا بېلو سیمو کې رامنځته شوی دی. په نوموړي کال کې تر ټولو زیات اورښت مارچ میاشت کې رامنځته شوی دی، چې اندازه یې (۲۷،۵۲) ملي متره ده. برعکس د دی تر ټولو لږ اورښت

د اکتوبر میاشت کې رامنځته شوی دی، (۰،۰۲) ملي متره ده. همدارنګه په می میاشت (۰،۲۵) ملي متره، په آپرېل میاشت کې (۰،۳) ملي متره او په د دسمبر میاشت کې (۰،۳۶) ملي متره اورښت رامنځته شوی دی. موجوده توپیر د موسمي بادونو او جوي شرایطو د بدلون له امله رامنځته شوی دی.

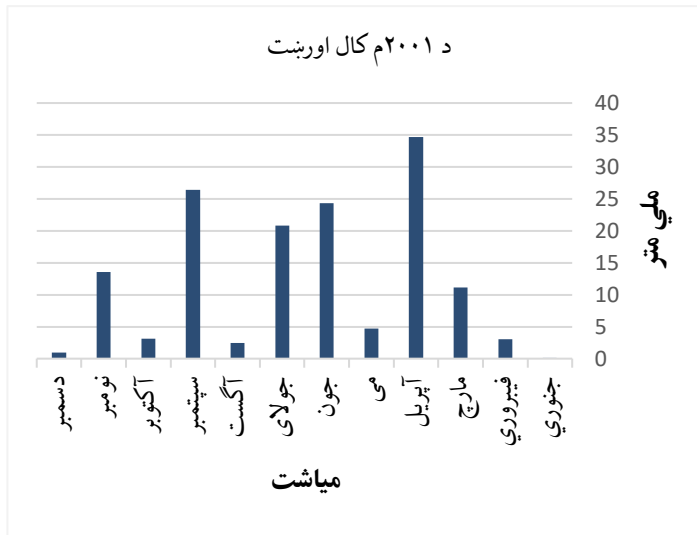
(۵) ګڼه ګراف



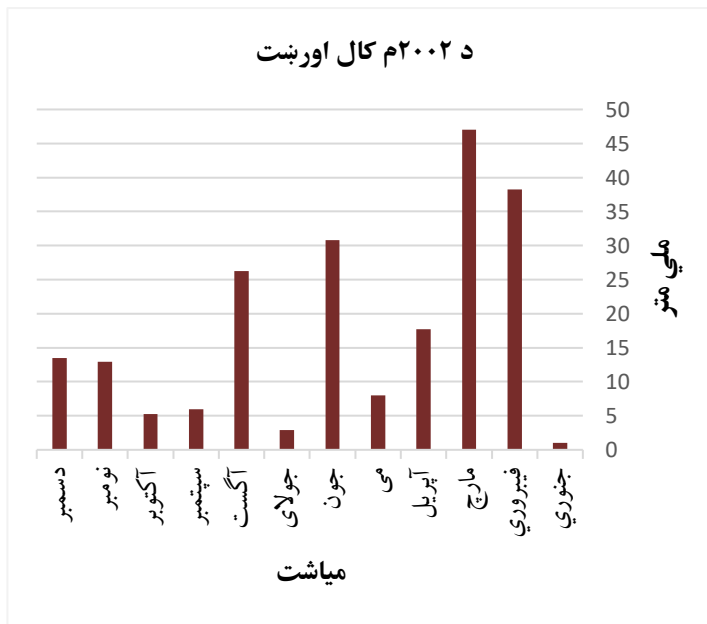
په پنځمه ګڼه ګراف کې د (۲۰۰۰) م کال د اورښت کچه لیدل کېږي، چې په هغې کې تر ټول زیات اورښت د سپتمبر میاشتې په بهیر کې رامنځته شوی دی، چې اندازه یې (۵۳،۱۶) ملي متره ده او تر ټولو کم اورښت په آپرېل میاشت ښودل شوی دی، چې

کچه یې (۰،۸۷) ملي متره ده. موجوده توپیر د جوي شرایطو د بدلون له امله رامنځته شوی دی.

(۶) ګڼه ګراف



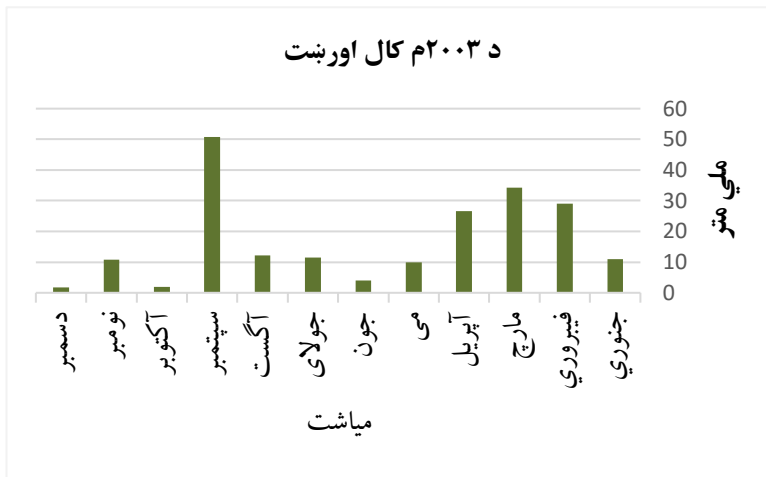
(۷) گڼه گراف



(۸) گڼه گراف

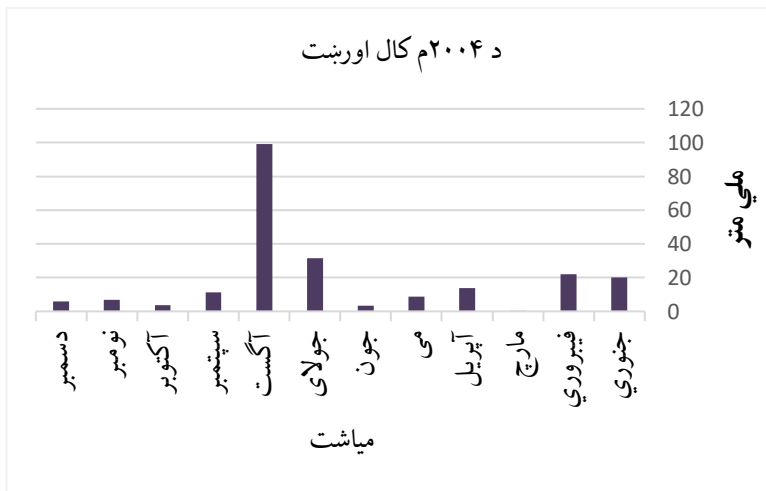
شپږمه گڼه گراف په پکتیا ولایت کې د (۲۰۰۱)م کال د اورښت کچه ښيي، تر ټولو زیات اورښت آپرېل میاشت کې (۳۴،۶۸) ملي متره دی او د همدې کال تر ټولو کم اورښت په جنوري میاشت کې (۰،۱۱) ملي متره صورت نیولی دی. موجوده توپیر په اقلیمي شرایطو او د هوا د جریانونو له کبله رامنځته شوی دی.

اوومه گڼه گراف د (۲۰۰۲) م کال په اوږدو کې په پکتیا ولایت کې د اورښت اندازه رایه گوته کوي. د دې کال په جریان کې تر ټولو زیات اورښت چې (۴۷،۰۳) ملي متره اندازه لري، د مارچ میاشتې په جریان کې رامنځته شوی دی او د همدې کال تر ټولو کم اورښت په جنوري میاشت کې (۱،۰۲) ملي متره اوریدلی دی. نوموړی توپیر د موسمي بادونو فعالیت او د هوا فشار پورې اړه لري.



اتمه ګڼه ګراف پکتیا ولایت کې د (۲۰۰۳) م کال د اورښت اندازه ښيي، چې تر ټولو زیات اورښت (۵۰،۷۸) ملي متره د سپتمبر میاشت کې او د همدې کال تر ټولو کم اورښت په دسمبر میاشت کې (۱،۶۷) ملي متره په ګوته کوي. د اورښت په کچه کې د شته توپیر عمده لاملونه موسمي بادونه او جغرافیوي موقعیت ښودل شوی دی.

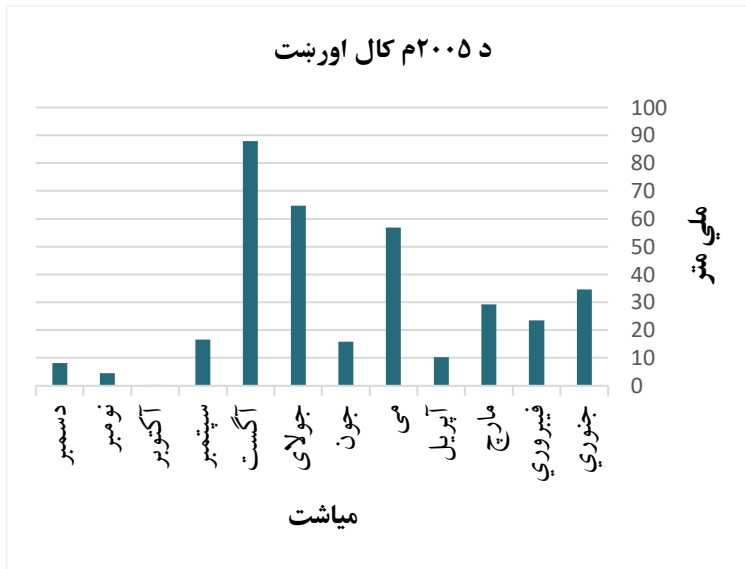
(۹) ګڼه ګراف



په نهمه ګڼه ګراف کې د پکتیا ولایت اړونده سیمو د (۲۰۰۴) م میلادي کال اورښت لیدل کېږي، چې تر ټولو زیات اورښت په اګست میاشت کې (۹۹،۱۶) ملي متره او کم اورښت په مارچ

میاشت کې (۰،۰۱) متره رامنځته شوی دی. په اګست میاشت کې موسمي بادونه زیات شوي دي، چې له امله یې د اورښت اندازه لوړه شوې ده او په نورو میاشتو کې د هوا کمزوري تودوخه او د موسمي بادونو کمزوری فعالیت د لږ اورښت سبب شوی دی.

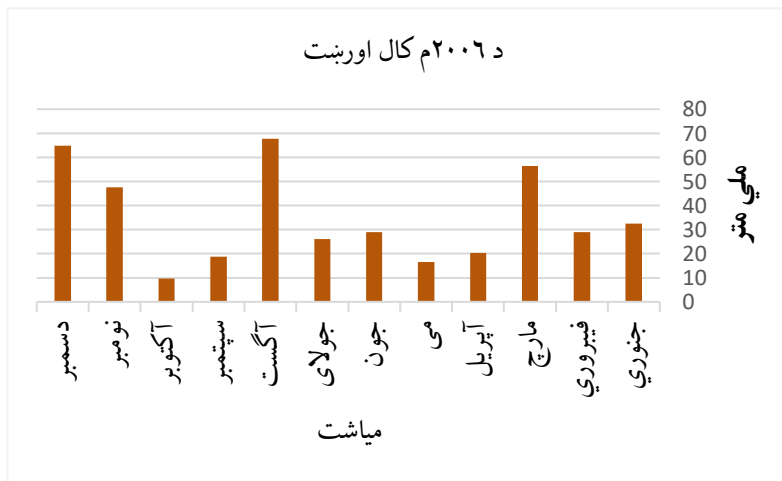
(۱۰) گڼه گراف



لسمه گڼه گراف په پکتیا ولایت کې د (۲۰۰۵) م کال کې اورښت ښیي. په نوموړي کال کې تر ټولو زیاته باراني میاشت اګست ښودل شوې ده، چې د اورښت کچه یې (۸۷،۸۲) ده او تر ټولو کم اورښت په آکتوبر میاشت کې (۰،۳۸) ملي متره صورت نیولی دی. نوموړي ولایت ته د

سویل لوري څخه راغلې مرطوبې هواوې د ډېر اورښت سبب شوې او د مونسوني بادونو پای ته له رسیدو سره د اورښتونو کچه کې د پام وړ کموالی لیدل کېږي.

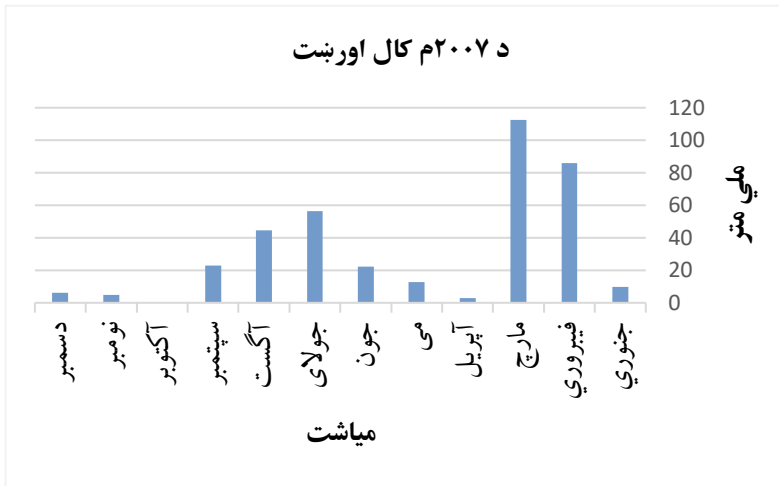
(۱۱) گڼه گراف



په یولسمه گڼه گراف کې د (۲۰۰۶) م کال اورښت لیدل کېږي. د نوموړي کال په جریان کې تر ټولو زیات اورښت په پکتیا ولایت کې اګست میاشت کې اوریدلی دی، چې اندازه یې (۶۷،۶۹) ملي

متره ده او تر ټولو کم اورښت په آکتوبر میاشت کې چې (۹،۷۱) ملي متره کېږي رامنځته شوی دی. د نوموړي کال د اورښت توپیر د مونسوني بادونو د فعالیت له امله رامنځته شوی دی.

(۱۲) گڼه گراف



دو لسمه گڼه گراف
پکتیا ولایت کې د
اورښت کچه د میاشتنی
توپیر له مخې ښیي.
گراف کې لیدل کېږي،
چې په نوموړي ولایت
کې په (۲۰۰۷) زیږدیز
کال کې تر ټولو زیات
اورښت په مارچ

میاشت کې (۱۱۲،۵۸) ملي متره رامنځته شوی دی او تر ټولو کم اورښت د همدې کال د آکتوبر میاشتې په جریان کې (۰،۰۳) ملي متره صورت نیولی دی. د نوموړې کال د اورښت توپیر د مونسون د فعالیت له امله رامنځته شوی دی.

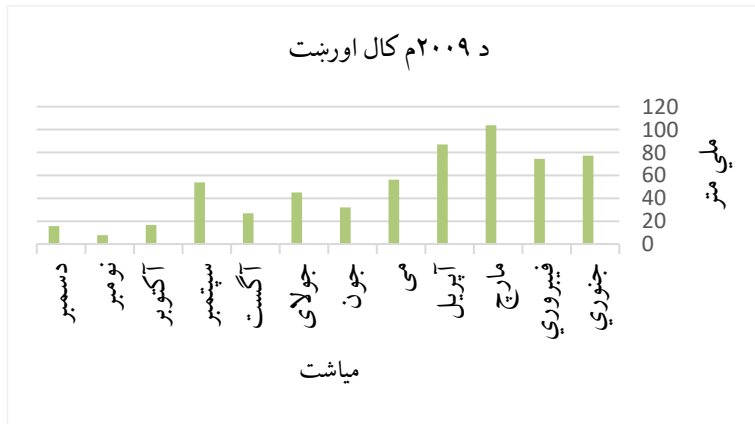
(۱۳) گڼه گراف



دیارلسمه گڼه گراف په
(۲۰۰۸) میلادي کال کې د
پکتیا ولایت د اورښت
اندازه ښیي. د نوموړي کال
په جریان کې په یاده سیمه
کې تر ټولو زیات اورښت
د آپریل میاشت کې
(۸۷،۵۴) ملي متره رامنځته
شوی دی او تر ټولو کم
اورښت د نومبر میاشت
کې (۰،۵۳) ملي متره

صورت نیولی دی. د ذکر شوي کال د اورښت توپیر د مونسون د فعالیت له امله رامنځته شوی دی.

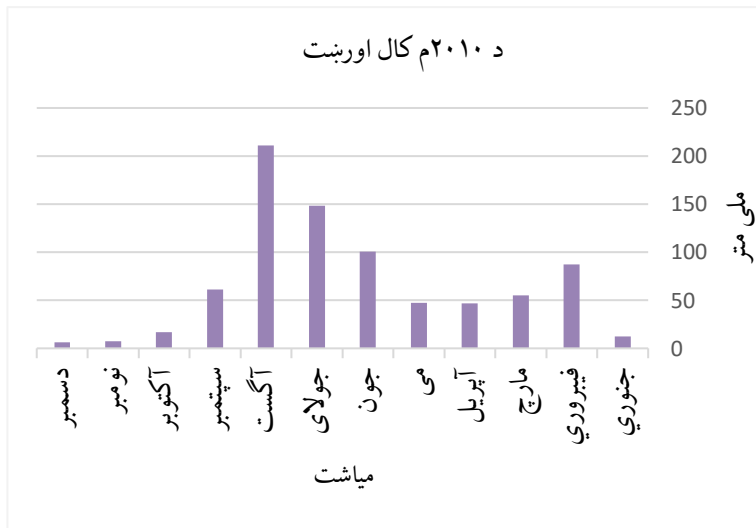
(۱۴) گڼه گراف



په څوار لسمه گڼه گراف کې د (۲۰۰۹) م کال اورښت تر سترگو کېږي، چې په پکتیا ولایت کې اوریدلی دی. د یاد کال په جریان کې تر ټولو زیات اورښت په مارچ میاشت کې (۱۰۳،۹۱)

ملي متره او تر ټولو کم اورښت د نومبر میاشت کې (۷،۸۵) ملي متره رامنځته شوی دی. په مارچ میاشت کې د مونسون ډېر فعالیت له امله ډېر اورښت په نومبر کې د مونسون لږ فعالیت له کبله کم اورښت رامنځته شوی دی.

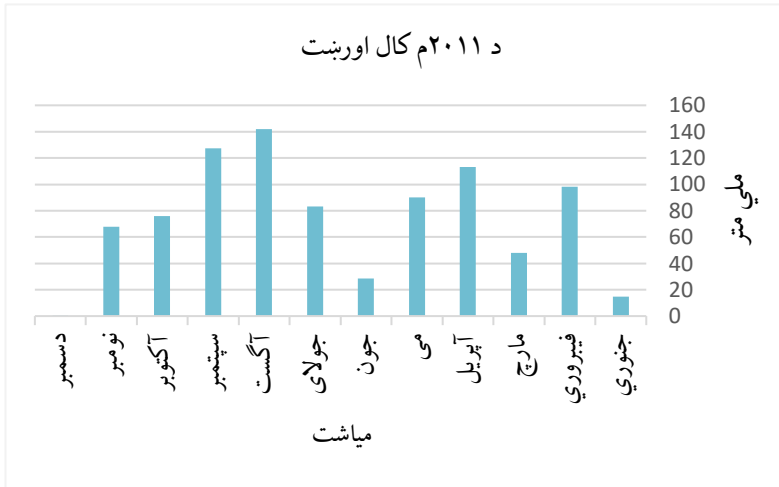
(۱۵) گڼه گراف



پنځه لسمه گڼه گراف په (۲۰۱۰) م کال کې په پکتیا ولایت کې د اورښت اندازه ښيي. د نوموړي کال په جریان کې تر ټولو زیات اورښت د اګست میاشت کې رامنځته شوی دی، چې کچه یې (۲۱۰،۸) ملي متره

ده او تر ټولو کم اورښت د همدې کال په دسمبر میاشت کې (۶،۳۲) ملي متره صورت نیولی دی. د اګست میاشتې د ډېر اورښت لامل د سویلي اسیا د مونسون سیستم ډېر فعالیت دی او د دسمبر میاشتې لږ اورښت د مونسون کمزوری فعالیت ښودل شوی دی.

(۱۶) گڼه گراف



شپاړسمه گڼه گراف د
م ۲۰۱۱) کال په
جریان کې د پکتیا
ولایت د اورښت اندازه
په گوته کوي. په
نوموړې سیمه کې د
یاد کال په اوږدو کې
تر ټولو زیات اورښت
په آگست میاشت کې

رامنځته شوی دی، چې اندازه یې (۱۴۱،۸۶) ملي متره ده او تر ټولو کم اورښت په دسمبر میاشت کې (۰،۱۲) ملي متره ښودل شوی دی.

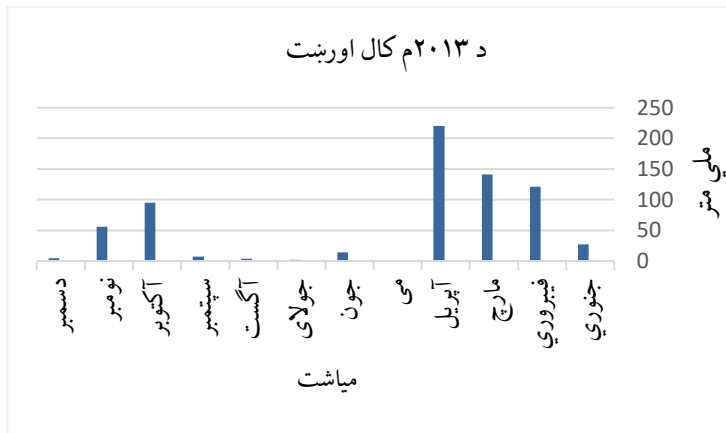
(۱۷) گڼه گراف



اووه لسمه گڼه گراف
د ۲۰۱۲) م کال په
اوږدو کې پکتیا
ولایت کې د رامنځته
شوي اورښت اندازه
ښيي. د نوموړي کال
په اوږدو کې تر ټولو
ډېر اورښت په آپریل
میاشت کې (۱۹۷،۵۶)
ملي متره او تر ټولو

کم اورښت په نومبر میاشت کې (۲۲،۵۳) ملي متره ښودل شوی دی. نوموړی توپیر د موسمي بادونو فعالیت او د هوا فشار پورې اړه لري.

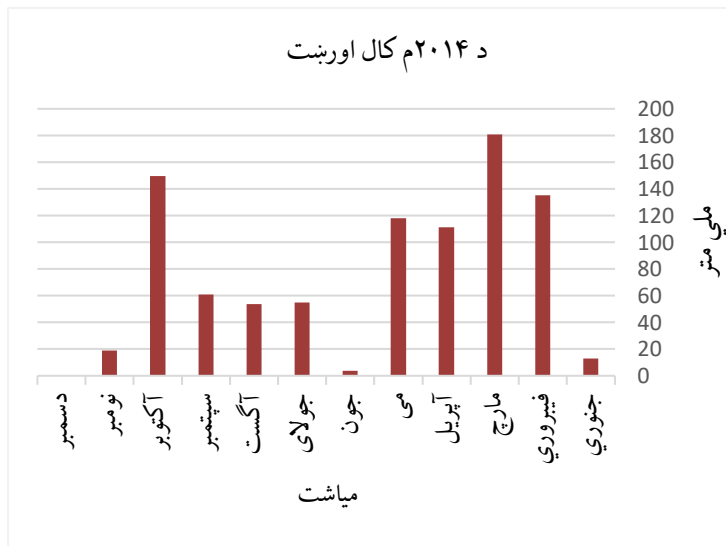
(۱۸) گڼه گراف



په اته لسمه گڼه گراف کې د (۲۰۱۳) م کال په اوږدو کې پکتیا ولایت کې د اورښت د توپیر کچه د میاشتې له مخې لیدل کېږي. د نوموړي کال په جریان کې په یاده سیمه کې تر ټولو زیات اورښت په آپریل میاشت کې رامنځته شوی دی، چې

اندازه یې (۲۲۰،۵) ملي متره ښودل شوې ده او تر ټولو کم اورښت په می میاشت کې رامنځته شوی دی، چې کچه یې (۰،۸۱) ملي متره ده. مونسوني فعالیت د نوموړي کال په اورښتونو باندې مستقیم تاثیر کړی دی، چې له امله یې ډیری میاشتو کې کم اورښت لیدل کېږي.

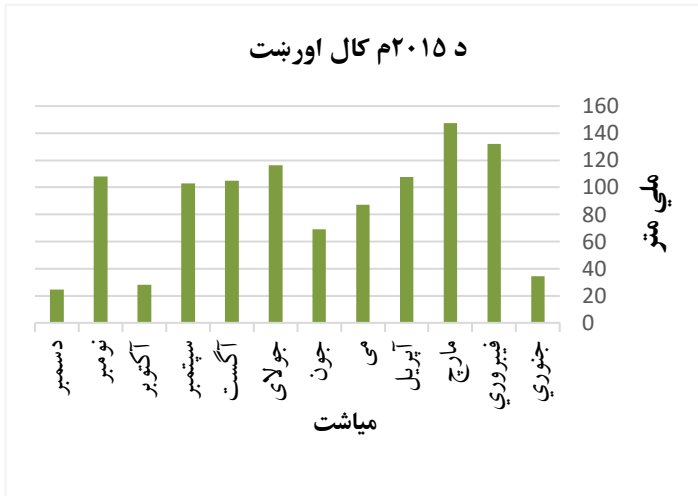
(۱۹) گڼه گراف



نولسمه گڼه گراف پکتیا ولایت کې د (۲۰۱۴) م کال په اوږدو کې د اورښت کچه په گوته کوي. نوموړی گراف ښیي، چې د یاد کال په بهیر کې تر ټولو زیات اورښت په مارچ میاشت کې صورت نیولی دی، چې کچه یې (۱۸۰،۸۸) ملي متره ده او تر ټولو کم اورښت په دسمبر میاشت

کې رامنځته شوی دی، چې د اورښت کچه یې (۰،۱۵) ملي متره ښودل شوې ده. د سویلي آسیا مونسوني څپو د نوموړي کال په اورښت باندې مستقیم تاثیر کړی دی، چې له امله یې د اورښت تر منځ توپیر لیدل کېږي.

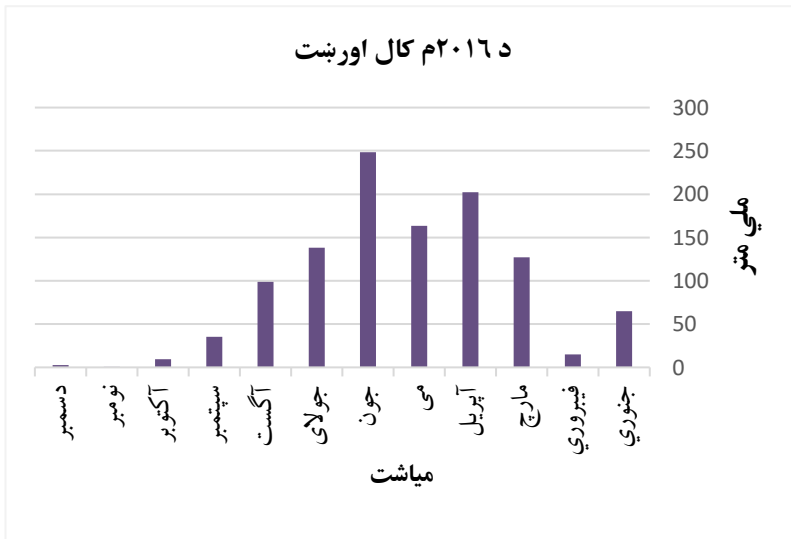
(۲۰) گڼه گراف



په شلمه گڼه گراف کې د (۲۰۱۵) م کال اورښت لیدل کېږي. د نوموړي کال په اوږدو کې پکتیا ولایت کې تر ټولو زیات اورښت د مارچ میاشت کې اوریدلی دی، چې اندازه یې (۱۴۷،۴۸) ملي متره ده او تر ټولو کم اورښت په دسمبر میاشت کې اوریدلی دی، چې کچه یې (۲۴،۴۵) ملي متره ده. مارچ کې د (Western Disturbances) د خپې د کم اورښت سبب شوې دي.

د هوا تودوخه د زیات اورښت سبب شوې ده او په دسمبر میاشت کې موسمي کمزوري خپې د کم اورښت سبب شوې دي.

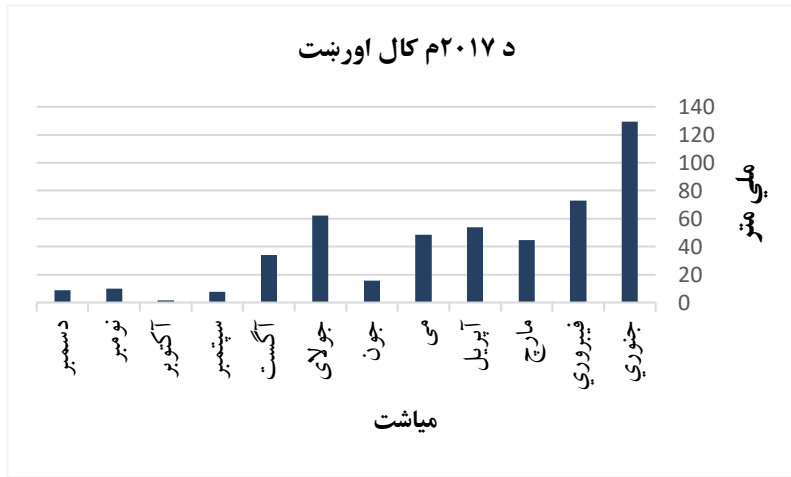
(۲۱) گڼه گراف



په یو ویشتمه گڼه گراف کې په (۲۰۱۶) م کال کې د پکتیا ولایت د اورښت اندازه د میاشتي توپیر له مخې لیدل کېږي. د ذکر شوي کال تر ټولو زیات اورښت په جون میاشت کې رامنځته شوی دی، چې اندازه یې (۲۴۸،۳) ملي متره ده او تر ټولو کم اورښت په نومبر میاشت کې صورت نیولی دی، چې کچه یې (۰،۲۵) ملي متره ده. د اورښت د توپیر عمده عامل یې مونسوني خپې ښودلای شو.

یې (۲۴۸،۳) ملي متره ده او تر ټولو کم اورښت په نومبر میاشت کې صورت نیولی دی، چې کچه یې (۰،۲۵) ملي متره ده. د اورښت د توپیر عمده عامل یې مونسوني خپې ښودلای شو.

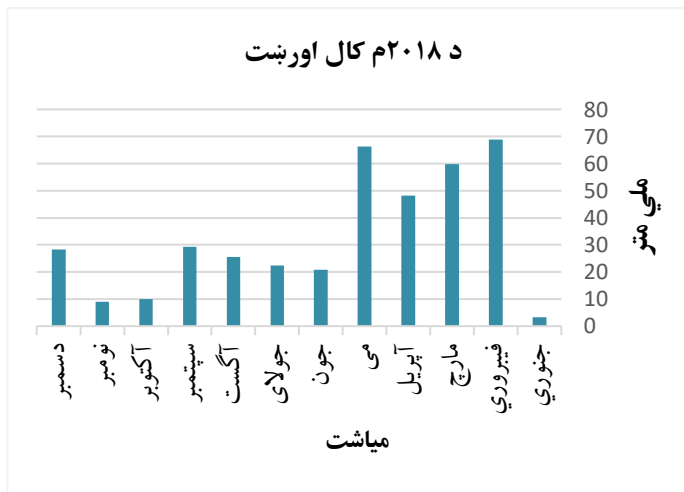
(۲۲) گڼه گراف



دوه ويشتمه گڼه
گراف کې د (۲۰۱۷)
زيردیز کال اورښت
لیدل کېږي، چې په
پکتیا ولایت کې یې
صورت نیولی دی. د
یاد کال په جریان کې
په نوموړي ولایت کې
تر ټولو زیات اورښت

په جنوري میاشت کې رامنځته شوی دی، چې کچه یې (۱۲۹،۲۸) ملي متره ده او تر ټولو کم اورښت په همدې موده کې په آکتوبر میاشت کې اوریدلی دی، چې اندازه یې (۱،۴۵) ملي متره ده. د جنوري میاشتې زیات اورښت د موسمي څپو او (Western Disturbances) او د هوا فشار د توپیرونو له امله رامنځته شوی دی او په ورته وخت کې د اکتوبر میاشتې کم اورښت د موسمي څپو کمزوري فعالیت او جغرافیوي موقعیت له امله صورت نیولی دی.

(۲۳) گڼه گراف

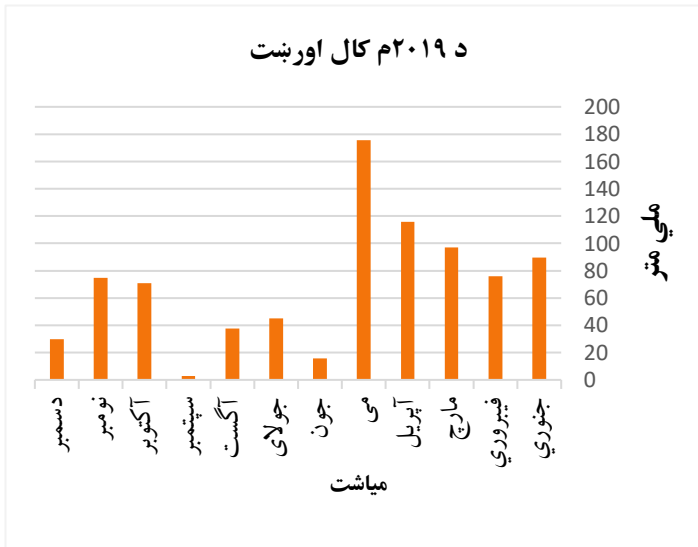


درويشتمه گڼه گراف په پکتیا
ولایت کې د (۲۰۱۸) م کال په
اوږدو کې اورښت ښیي. په یاد
ولایت کې د نوموړي کال په
جریان کې تر ټولو زیات اورښت
په فبروري میاشت کې (۶۸،۸۲)
او تر ټولو کم اورښت د همدې
کال په جنوري میاشت کې
(۳،۳۱) ملي مترو ته رسیږي. د
فبروري د ډېر اورښت لامل

موسمي څپې او جوي اختلالات ښودلای شو، بر عکس د جنوري میاشتې کم اورښت عامل موسمي کمزورې

څپې او جغرافیوي موقعیت په گوته شوی دی.

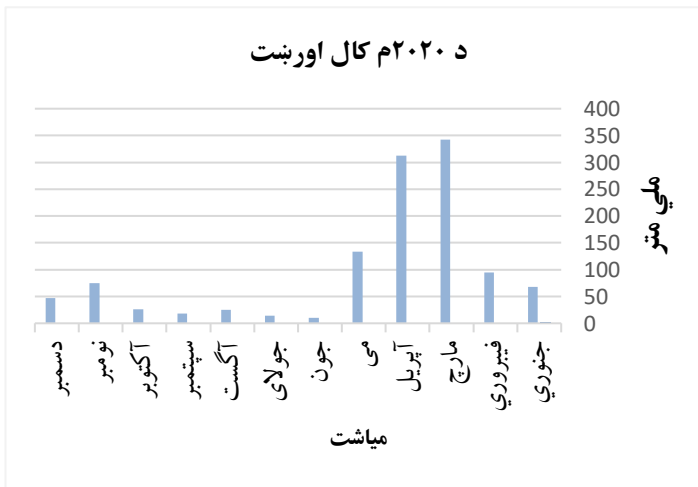
(۲۴) گڼه گراف



په څلور ویشتمه گڼه گراف کې په پکتیا ولایت کې د (۲۰۱۹) م کال په اوږدو کې اورښت لیدل کېږي، چې تر ټولو زیات اورښت په می میاشت کې اوریدلی دی، چې د اورښت اندازه یې (۱۷۵.۳۹) ملي متره ده او تر ټولو کم اورښت په سپتمبر میاشت کې (۲.۹۴) ملي متره صورت نیولی دی. موسمي

څپې او د جوي اختلالاتو فعالیت د می میاشتي د زیات اورښت سبب شوی دی او په سپتمبر میاشت کې موسمي کمزورې څپې د لږ اورښت لامل شوې دي.

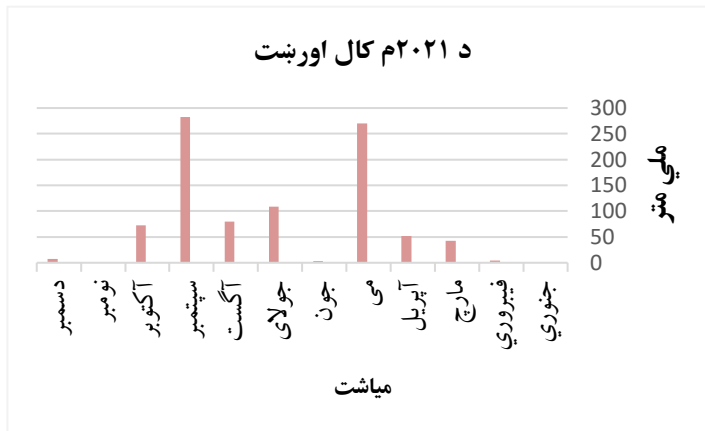
(۲۵) گڼه گراف



په پنځه ویشتمه گڼه گراف کې د (۲۰۲۰) م کال اورښت ښیي، چې په پکتیا ولایت کې رامنځته شوی دی. په یاد موده کې تر ټولو زیات اورښت په مارچ میاشت کې (۳۴۲.۱۷) ملي متره او تر ټولو کم اورښت د همدې کال په جون میاشت کې (۱۰.۵۶) ملي متره ښودل شوی

دی. موسمي څپې او د جوي اختلالاتو زیات فعالیت د مارچ میاشتي د ډېر اورښت سبب شوی دی او د جون میاشتي د لږ اورښت عوامل کمزورې موسمي څپې او جغرافیوي موقعیت په گوته شوی دی.

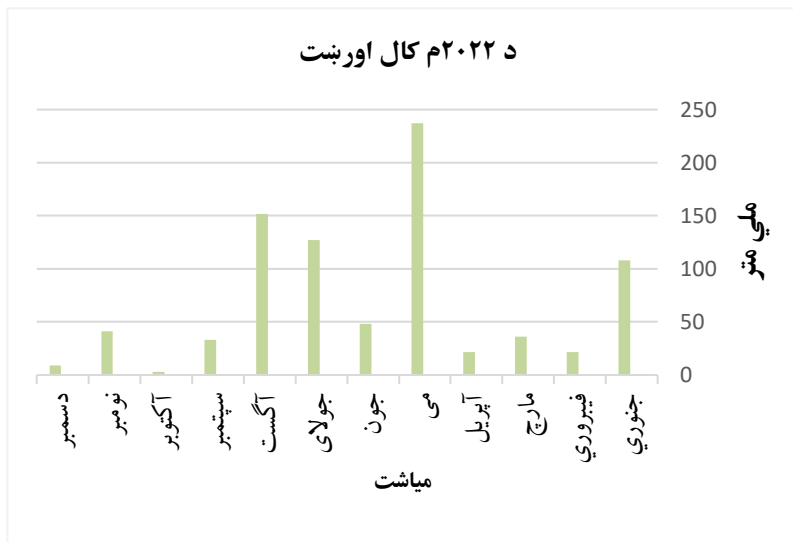
(۲۶) گڼه گراف



په شپږ ويشتمه گڼه گراف کې د (۲۰۲۱) م کال اورښت ښيي، چې پکتيا ولايت کې رامنځته شوی دی. د نوموړي کال په بهير کې تر ټولو زيات اورښت په سپتمبر مياشت کې (۲۸۲،۹۵) ملي متره او تر ټولو کم اورښت په جنوري مياشت کې (۰،۲۳) ملي متره صورت نيولی دی.

د سپتمبر مياشتې زيات اورښت د موسمي څپو له امله صورت نيولی دی او د جنوري مياشتې کم اورښت د هوا د تيتيې تودوخې او لويديځو کمزورو څپو له امله رامنځته شوی دی.

(۲۷) گڼه گراف

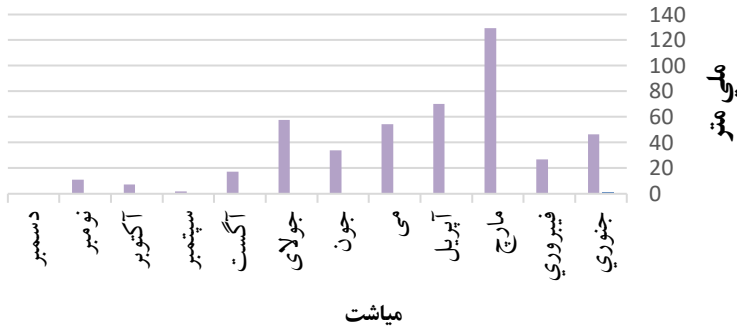


په اووه ويشتمه گڼه گراف کې د (۲۰۲۲) م کال د پکتيا ولايت د اورښت کچه ښودل شوې ده. د نوموړي کال په جريان کې تر ټولو زيات اورښت په می مياشت کې رامنځته شوی دی، چې اندازه يې

(۲۳۷،۲۳) ملي متره ده او تر ټولو کم اورښت په آکټوبر مياشت کې صورت نيولی دی، چې د اورښت کچه يې (۲،۹۵) ملي متره ښودل شوې ده. د می مياشتې اورښت د موسمي بادونو او جوي اختلافاتو د زياتوالي په صورت کې رامنځته شوی دی او د آکټوبر مياشتې کم اورښت د موسمي څپو د کمزوري فعاليت له امله صورت نيولی دی.

(۲۸) گڼه گراف

د ۲۰۲۳ کال اورښت



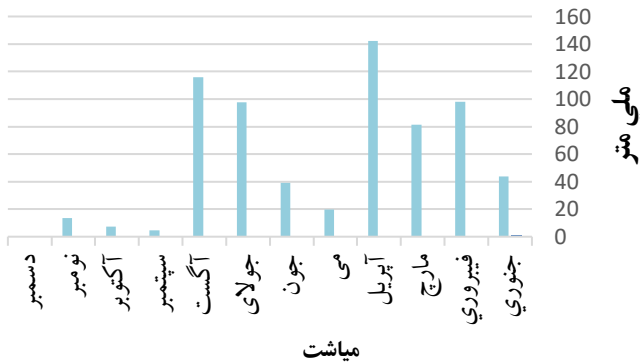
په اته ویشتمه ګڼه
ګراف کې د (۲۰۲۳)
م کال کې د پکتیا
ولایت کې د اورښت
کچه ښودل شوې ده.
د نوموړي کال په بهیر
کې تر ټولو زیات
اورښت په مارچ
میاشت کې رامنځته

شوی دی، چې اندازه یې (۱۲۹.۲۹) ملي متره ده او تر ټولو کم اورښت دسمبر میاشت کې اوریدلی دی، چې کچه یې (۰.۱۵) ملي متره ښودل شوې ده.

د نوموړي کال په جریان کې موسمي څپې د زیات اورښت سبب شوې دي او د هوا د ټیټې تودوخې او د جوي سیستمونو کمزوری فعالیت د کم اورښت سبب ګرځیدلی دی.

ګڼه ګراف (۲۹)

د ۲۰۲۴ کال اورښت

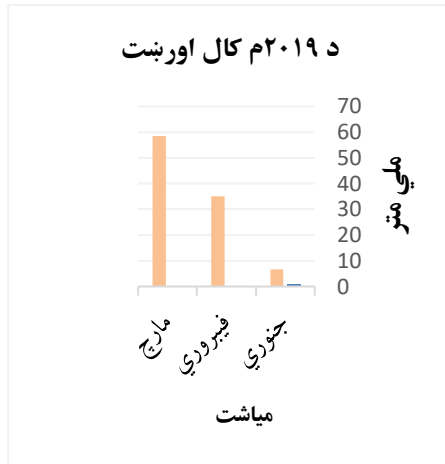


په نهه ویشتمه ګڼه ګراف کې د
(۲۰۲۴) م کال اورښت لیدل
کېږي، چې په پکتیا ولایت کې
یې صورت نیولی دی. د نوموړي
کال په جریان کې تر ټولو زیات
اورښت د همدې کال په آپریل
میاشت کې (۱۴۲.۳۴) ملي متره
او تر ټولو کم اورښت په دسمبر
میاشت کې (۰.۴۳) ملي متره
ښودل شوی دی. د آپریل
میاشتې زیات اورښت په

موسمي څپو پورې اړه لري او د دسمبر میاشتې کم اورښت د هوا ټیټې تودوخې او جوی سیستمونو کمزوري فعالیت له مله و.

ګڼه ګراف (۳۰)

په دېرشمه گڼه گراف کې په (۲۰۲۵)م کال کې د پکتيا ولايت د لومړيو درې مياشتو اورښت ليدل کېږي. په دغه درې



مياشتو کې تر ټولو ډېر اورښت په مارچ مياشت کې رامنځته شوی دی، چې اندازه يې (۵۸.۵۴) ملي متره ده او تر ټولو کم اورښت په جنوري مياشت کې صورت نيولی دی، چې د اورښت کچه يې (۶.۷) ملي متره ښودل شوې ده. په مارچ مياشت کې زياتې موسمي څپې د ډېر اورښت شېب شوې دي او په جنوري مياشت کې د هوا ټيټه تودوخه د لږ اورښت سبب شوې ده.

پايله (نتيجه)

ورېځې په فضا کې د کنگل شويو بلورونو او کوچنيو ذرو له تعامل څخه منځ ته راځي، چې د باد په مرسته له يوې سيمې څخه بلې ته انتقالېږي. د قرآن کریم د "النور" سورت (۴۳) آيت ته په

کتو، چې الله (ج) د ورېځو د حرکت، ټوټه کېدو، يو ځای کېدو او د باران د رامنځته کېدو پروسه بيانوي، څرگنده ده، چې ورېځې د طبيعي قوانينو پر بنسټ، د بادونو او اقليمي فشارونو له لارې د ځمکې پر سطحه حرکت کوي او اورښتونه رامنځته کوي. پکتيا ولايت ته ورېځې د بېلابېلو موسمونو پر مهال له جلا جلا سيمو څخه داخلېږي. د اوړي په موسم کې، د هند د بحر لمدې هوايي څپې د جنوبي لوري څخه پکتيا ته راځي او د باران سبب گرځي. برعکس، د ژمي په موسم کې، د سايبيريا له سيمې سرې هوايي څپې د شمال او شمال لويديځ لوري څخه افغانستان او بيا پکتيا ولايت ته را داخلېږي، چې د سختو واورو لامل کېږي. ورېځې د علمي معيارونو له مخې په پنځه بېلابېلو ډولونو وېشل کېږي: لوړې، منځنۍ، ټيټې، سټبرې او غير معمولي ورېځې. د څېړنې موندنې ښيي، چې د ۱۹۹۶م کال د جنورۍ له ۱ نېټې څخه تر ۲۰۲۵م کال د مارچ تر ۲۹ نېټې پورې په پکتيا ولايت کې ډېری ورځې اورښت نه لري او په لږو ورځو کې يې په بېلابېلو اندازه سره اورښت صورت نيولی دی. د ورځني اورښت تر ټولو کمه کچه (۰.۰۱) ملي متره او تر ټولو زياته کچه (۲۰۲.۹۷) ملي متره ثبت شوې ده. همداراز، د مياشتني اورښت تر ټولو زيات مقدار (۳۴۲.۱۷) ملي متره د ۲۰۲۰م کال په مارچ مياشت کې او تر ټولو کم (۰.۰۱) ملي متره د ۲۰۰۴م کال په همدې مياشت کې ثبت شوی دی. د کلني اورښت له مخې، تر ټولو زيات اورښت په ۲۰۲۰م کال کې (۱۱۶۷.۵۲) ملي متره او تر ټولو کم اورښت په ۱۹۹۹م کال کې (۹۹.۳۶) ملي متره ثبت شوی دی. د اورښتونو موجوده توپير د موسمي بادونو (Monsoon Winds) او د لويديځې اختلالي جبهې (Western Disturbances) د فعاليت له امله رامنځته شوی دی. موجوده څېړنه په واضحه توگه ښيي چې اقليمي بدلونونه د اورښت پر کچه مستقيم اغېز لري. همدارنگه ويلی شو، چې دا ډول تحليلي مطالعې د اقليمي پوهاوي، کرنې او طبيعي افتونو د مدیریت له پاره بنسټيز ارزښت لري.

*لويديځې اختلالي جبهې (Western Disturbances) هغه سړې جبهې دي، چې د مديترانې، ختيځې اروپا او مرکزي آسيا څخه افغانستان ته راځي.

The Study of Clouds Entering Paktia Province, the Amount of Precipitation and Its Causes (1996–2025 AD)

Senior Teaching Assistant Asmatullah ziar¹, T. Assit Nazir Gul sidqi² & Senior Teaching Assistant Saifullah Gharwal³, Shikh Zayed University, Faculty of Social Sciences, Department of History and Geography.

Abstract

This study examines precipitation variability in Paktiyā Province, Afghanistan, within the broader context of climate change. Specifically, it evaluates patterns of increase and decrease in rainfall and identifies the principal factors responsible for these fluctuations. Climate change has rendered precipitation levels across Afghanistan unstable, exposing some regions to intense rainfall and others to drought. Paktiyā Province is similarly affected; heavy rainfall events occasionally result in floods that inflict substantial human and material losses. The research employed a documentary (desk-based) methodology. Conceptual information was compiled from multiple documentary sources, while daily precipitation data were retrieved from NASA's official website. Data analysis was performed using Microsoft Excel. The dataset spans the period from 1 January 1996 to 29 March 2025 and encompasses 10,681 daily precipitation observations for Paktiyā Province. Of these, 5,993 days recorded no precipitation, whereas 4,688 days registered rainfall. Maximum daily precipitation reached 202.97 mm, with a minimum recorded value of 0.01 mm. The results highlight marked variability in rainfall across the study area. This variability is attributed to the activation of monsoon winds and the weakened activity of Western Disturbances during the winter season.

Keywords: Precipitation, Paktia, Precipitation rate, Cloud movement, Clouds

سرچينې

۱. قران الکریم
۲. بابی، عبدالحمید. (۱۳۸۸). جغرافیایي سیند. کندهار: د کندهار د اطلاعاتو او کلتور ریاست.
۳. تنیوال، محمد ظریف. (۱۳۹۱). د افغانستان عمومي جغرافیه. جلال آباد: مومند خپرندویه ټولنه.
۴. د پکتیا ولایت د اقتصاد ریاست. (۱۳۹۸). د پکتیا ولایت پروفایل. د افغانستان اسلامي جمهوریت اقتصاد وزارت.
۵. ریاست، ا. (۱۳۹۸). د پکتیا ولایت پروفایل (اقتصادي او ټولنیزې پراختیا ته یوه کتنه). اقتصاد وزارت.
۶. سایل، عزت الله. (۱۳۹۸). اقلیم پوهنه. ننگرهار: گودر کتاب پلورنځی.
۷. سوله دوست، محمد اسحاق رازقي. (۱۳۹۴). طبعي علوم او نننۍ ژوند د قرآن په رڼا کې. جلال آباد: مومند خپرندویه ټولنه.
۸. صافی، عبدالغیاث. (۱۳۹۴). د متیورولوژي مبادي. کابل: انتشار سعید.
۹. عارض، غ، ج. (۱۳۷۹). د افغانستان د ولایتونو جغرافیه. داریک گرځنده کتابتون اداره.
۱۰. عارض، غلام جیلاني. (۲۰۱۲). جغرافیای طبیعی، افغانستان. بنگاه انتشارات میوند (بام).
۱۱. عارض، غلام جیلاني. (۱۳۸۱). د افغانستان اقلیم او د ژوند چاپیریال. د اریک گرځنده کتابتون اداره.
۱۲. قیصری، مهدي. (۱۳۹۵). هوا او اقلیم شناسي. دانشگاه صنعتی اصفهان، دانشکده کشاورزی.
۱۳. نصر-آبادی، اسماعیل. (۱۳۹۷). اهمیت شناخت ابرها و نقش آن در علم جغرافیا. مدرس پردیس شهید بهشتی مشهد.
۱۴. نورستاني، محمد اکبر شورماچ. (۱۳۵۰). جغرافیای عمومی افغانستان. محل چاپ: مطبعه معارف.
15. Alam, K. (2018). Monsoon and its effects on South Asia. *Climate Science Journal*, 12(4), 23-40.
16. Kieran M. R. Hunt, J.-P. B. (2025). Western disturbances and climate variability: a review of recent developments. *Waether and Climate Dynamics*, 70. doi:https://doi.org/10.5194/wcd-6-43-2025.
17. Pant, G. (2003). Long- Term Climate variability and change over monsiin Asia. *J.Ind. Geography. Union*, 7, 10. Retrieved from www.tropmet_res.in.

په برېښنايي بازار مومندنه کې د منځگړي رول

پوهنمل شرف الدين شرف، شيخ زايد پوهنتون، اقتصاد پوهنځی، اداره او تجارت څانگې استاد.

برېښنالیک: sharafdin.sharaf@yahoo.com

لنډيز

برېښنايي بازار مومندنه چې برېښنايي خرڅلاو، ويب سايي خرڅلاو او پرليکه يا (Online) بازار مومندنه هم ورته ويل کېږي؛ د انټرنېټ په مرسته د توکو او خدماتو وړاندې کولو او پيرلو ته وايي. مهمه دا ده چې پوه شو پهننۍ نوې نړۍ کې بې له بازار مومندني اقتصادي فعاليت ته پرمختگ ورکولی شو که نه؟ او بيا مهمه دا چې بازار مومندنه يوازې تبليغات نه دي، بازار مومندنه؛ مناسب بازار ته د مناسب محصول يا مناسب خدمت وړاندې کول دي. چې زموږ د څېړنې هدف هم په انټرنېټي بازار مومندنه کې د منځگړي رول پېژندنه ده، چې انټرنېټي خرڅلاو د Shopping Cart په نوم د يو عملياتي سيستم پر مټ ترسره کېږي، چې پيرودونکي کولای شي د خپلې اړتيا وړ توکي په انلاين ډول د دغه سيستم (Shopping Cart) په واسطه ترلاسه کړي. په تېر دوو لسيزو کې، برېښنايي بازار مومندنه د سوداگرۍ يوه بنسټيزه برخه گرځېدلې ده. د دې چټک پرمختگ سره، د منځگړو رول هم زيات اهميت موندلی دی. منځگړي چې د پلورونکو او خريدارانو تر منځ د اړيکو د رامنځته کولو او مدیریت مسؤليت لري، د برېښنايي بازار مومندني په دې نوې نړۍ کې حياتي نقش لري، پدې مقاله کې د کيفي څېړنې له مېتود څخه گټه اخستل شوې، چې د دويم لاس معلوماتو په اساس ترسره شوې ده. د برېښنايي بازار مومندني په برخه کې منځگړي د سوداگرۍ پراختيا، د مصرف کوونکو او توليدونکو ترمنځ اړيکو ټينگولو او د بازار په پوهيدو کې مهم رول لري. د هغوی شتون نه يوازې د سوداگرۍ پروسه اسانه کوي، بلکې د اعتماد، تخنيکي ملاتړ او دقيقو معلوماتو له لارې د بازار د اړتياوو سره سمون هم رامنځته کوي. د دې له پاره چې سوداگرۍ په انټرنېټ کې بريالۍ وي، د منځگړو رول ته ځانگړې پاملرنه اړينه ده.

کلیدي ټکي: انټرنېټي خرڅلاو، بازار څېړنه، برېښنايي بازار مومندنه، د اړيکو مدیریت، منځگړی.

سريزه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العلمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين و على اله و اصحابه اجمعين.

د بازارموندنې د مفهوم سمه پېژندنه يو گټور گام دی، هغه مفهوم چې کېدای شي له علم او هنر نه يې تركيب شوی وېولو، چې د اوسني عصر-نويو تحولاتو او پرمختگونو ته په کتو سره د يوه سازمان د بقا او پايښت لومړنی ضامن دی. بايد په دې پوه شو، چې د بازارموندنې ډېر انعطاف منونکی مفهوم له سازمان سره دا مرسته کوي، چې له هرې زمانې او هر ډول بدلونونو سره په ښه توگه مبارزه وکړای شي. په اوسني عصر-کې هم بايد دې ته پام وشي، چې بازارموندنه د سازمانونو د پايښت او بقا له پاره څه ډول لاره پرانيزي. نن ورځ، چې پېرودونکي په سازمان کې لومړنۍ خبره کوي او ټول سازمانونه د خپلو رقيبانو پر وړاندې د هغوی د ساتنې او جذب په هڅه کې دي، له دې ستونزې سره مخ کېږي، چې پېرودونکي ډېر توانمند، خپراک او په اسانۍ نه پيدا کېدونکي دي او دا په داسې حال کې ده، چې د دوی د جذب له پاره د سيالو سازمانونو تر منځ رقابت يو ستونزمن کار دی. اوس بايد پوه شو، چې د دې ستونزې د حل له پاره په اوسنۍ زمانه کې د بازارموندنې په کومه لاره فکر وشي. په نتيجه گيرۍ کې بايد دغه پوښتونو ته ځوابونه وويل شي. برېښنايي بازارموندنه څه شی ده؟ څنگه کولای شو د انټرنېټ له لارې خريداري وکړو؟ د برېښنايي بازارموندنې گټې او زيانونه کوم دي؟ د يوې توليدي فابريکې تصدي بايد په لومړي قدم کې د بازار په اړه يو درک ولري، چې ايا د دوی توليدي توکيپه بازار کې پېرودونکي لري که نه؟ په يو وېشتمه پېړۍ کې د برېښنايي بازارموندنې ترويج يو نوی صنعتي انقلاب او اوښتون شمېرل کېږي او د بازارونو د نړيوالتوب له امله دا بهير لا پرمختگ کوي چې په راتلونکي کې به انټرنېټ په يو مهم سوداگريز چنل بدل کړي. په ۲۰۰۱ زيږديز کال کې د ۲۴۰ ميليارده ډالرو په کچه سوداگريزې راکړې ورکړې د انټرنېټ له لارې تر سره شوي، له هغه وروسته دغه کچه هر کال زياتوالی کړی او لا هم کال تر بله په دغه کچه کې زياتوالی راځي. نن سبا هر هغه څه چې مونږ يې برېښنايي بازارموندنه گڼو، په دې برخه کې د هغه تجربو ټولگه ده چې په وروستيو څو کلونو کې تر لاسه شوي. انټرنېټ د بلې هرې ښلوانکي وسيلې په پرتله چټک پرمختگ کړی او ممکن نړيوالو بازارونو ته د ارتباط د بلې هر يوې وسيلې په پرتله لوي بدلون ورکړي. موږ په يوه داسې دور کې ژوند کوو چې بازارموندنه د نوو او نوښتگرانه طريقو له لارې ترسره کېږي. برېښنايي بازارموندنه د سوداگرۍ په نړۍ کې يو مهم او اړين اړخ دی چې د پلورونکو، خريدارانو او منځگرو ترمنځ د اړيکو په رامنځته کولو کې مهمه ونډه لري. په دې پروسه کې، منځگري د پلورونکو او خريدارانو ترمنځ د اړيکو د ټينگښت، د محصولاتو او خدماتو د وړاندې کولو او د بازار اړتياوو د درک کولو په برخه کې حياتي رول لوبوي.

منځگړي نه یوازې د معلوماتو تبادلې کوي، بلکې د خریدارانو په غوښتنو پوهیدو او د پلورونکو په اړتیاوو کې هم مرسته کوي. د دوی دنده د بازار څېړنه، د محتوا مدیریت او د پلور هڅونه ده، چې دا ټول د سوداګرۍ د ودې له پاره ضروري دي. په دې مقاله کې، موږ به د برېښنایي بازارموندنې په برخه کې د منځگړو د رول په اړه تفصیلي بحث وکړو، د هغوی دنده، د بازار موندنې ستراتیژۍ او د مشتریانو د رضایت لوړولو له پاره د دوی اهمیت ته به ځانگړې پاملرنه وکړو. هدف دا دی چې وښیو چې څنګه منځگړي کولی شي د برېښنایي بازارموندنې په پروسه کې د پلورونکو او خریدارانو ترمنځ د اړیکو د ښه کولو او د بازار د وده کولو له پاره مرسته وکړي.

د څېړنې موخې

۱. د برېښنایي بازارموندنې پېژندنه، ۲. په برېښنایي بازارموندنه کې د منځگړي رول مشخص کول

د څېړنې میتودولوژي

په دې مقاله کې د کيفي څېړنې له میتود څخه ګټه اخستل شوې، چې د دویم لاس معلوماتو په اساس ترسره شوې ده، دغه معلومات د مختلفو معتبرو کتابونو او مجالو څخه راټول شوي دي چې دغه کيفي څېړنه د (Document analysis) باندې بناء ده په کوم کې چې مختلف منابع کارول کېږي، لکه: چاپي اثار، وېبسایټونه، انلاین ډېټابیسونه، د ادارو پالیسي، منولونه، کتابونه، مقالې او د اداراتو راپورونه؛ ترڅو مربوطه مالومات د څېړنې له پاره تیار کړي.

د برېښنایي بازارموندنې مفهوم او پېژندنه: برېښنایي بازارموندنه چې برېښنایي خرڅلاو، ویب سایټي خرڅلاو او پرلیکه یا (Online) بازارموندنه هم ورته ویل کېږي؛ د انټرنیټ په مرسته د توکو او خدماتو وړاندې کولو او پیرلو ته وايي. د برېښنایي بازارموندنې ساحه ډېره پراخه ده؛ ځکه په دې کې نه یوازې د انټرنیټ له لارې د توکو او خدمتونو پلور کېږي، بلکې د برېښنا لیک او نورو برېښنایي لارو د سوداګریزو فعالیتونو ترسره کول هم پکې رانغاړل کېږي.

د پیرودونکو د معلوماتو (Data) مدیریت او ورسره برېښنایي اړیکې هم د برېښنایي بازارموندنې په ساحه کې راځي، برېښنایي بازارموندنه، د انټرنیټ فني او خلاقیتي ځانګړنې سره تړي، چې پلان (طراحی) پرمختیا، تبلیغات او خرڅلاو پکې شامل دي. د انټرنیټ منځ ته راتګ تقریباً هر چاته دا شوني کړه، چې په کمپیوټر، موبایل یا نورو وسایلو کې یوازې څو کلیکونه وکړي او خپل محصول یا خدماتو ته پیرودونکي پیدا کړي.

برېښنایي بازارموندنه په اصل کې د څو کلونو پخوانۍ روایتی بازارموندنې ادامه ده. د انټرنیټ له لارې خرڅلاو کېدای شي ټولو لویو او وړو کاروبارونو ته گټور وي، یوازې هغه ټکي باید په پام کې ونیول شي چې د برېښنایي بازارموندنې اصلي هسته جوړوي. د هدف بازار Target Market څېړل، د برېښنایي بازارموندنې اصلي او مهمه برخه ده، مهمه نده چې څومره خلک په پیر او پلور کې لگیا دي، بلکې مهمه دا ده چې خلک کوم شیان نه خوښوي هرڅوک چې برېښنایي کاروبار سره شوق لري، تر هرڅه لومړی ورته څېړنه اړینه ده. دې څېړنې ته د هدف بازار وایي، چې وپوهېږي خلک داسې څه پلوري چې ټول پیروندونکي ورپسې دي او ترې پیري یې. په بازارموندنه کې د بریالیتوب اصلي قلعي څېړنه او هدفمندي ده، له دې پرته په بازارموندنه کې هره کړنه بې گټې او ناکامه ده. پخواني بازارموندونکي اړ وو، چې له پیروندونکو سره د اړیکو له پاره په عامو ځایونو، لویو دوکانونو، میلو او منډیانو تکه وکړي؛ خو ددې ټولو شیانو عصري ځای ناستی ویب سایټ دی. لکه څنګه چې یو دوکاندار غواړي د پیروندونکو له پاره خپل دوکان په مناسب ځای او زړه راښکونکي بڼه جوړوي، په همدې توګه باید ویب سایټ هم مسلکي او زړه راښکونکی وي. په یوه بڼه ویب سایټ کې باید پیروندونکو ته د هغوی د اړتیا وړ، مناسب او نوي معلومات وړاندې شي، څو پیروندونکي وکولای شي، له دې لارې د توکي په اړه خپل وړاندیز ورکړي، د خپلې خوښې وړ توکي ترلاسه کړي او پیسې ورکړي.

برېښنایي بازارموندنه هم د نورو کاروبارونو په شان په پیروندونکو او هغوی سره په معاملاتو ولاړه ده. خپل ویب سایټ ته د ډېرو کتونکو رابلل په برېښنایي بازارموندنه کې د بریا قلعي ده. د سایټ هجوم (ترافیک) د برېښنایي بازارموندنې د ملاتیر دی او ددې موخې ترلاسه کولو له پاره بېلابېلې لارې چارې موجودې دي.

له انټرنیټ څخه د گټې ترلاسه کولو له پاره ترټولو ښه اقدام په دې پوهیدل دي، چې څه وپلورم، ویب سایټ ورته جوړ کړم او کتونکي ورته راوبلم (قلي زاده، ۱۳۹۷، ص. ۹).

برېښنایي بازارموندنه عبارت له هغه پروسې څخه ده چې اداره د پیریدونکو غوښتنې او ضروریات د انټرنیټ په واسطه مشخص او په گوته کوي او دغه غوښتنې او ضروریات کمپني یا اداره پیریدونکو ته پوره کوي.

هرې تولیدي یا خدماتي ادارې ته د بازارموندنې اړتیا شته څو خپلو تولیداتو او خدماتو ته پیریدونکي پیدا کړای شي او خپل کاروبار ته پراختیا ورکړي. په اوسني وخت کې تجارتي ادارې له یو بل سره ډېرې رقابتي اړیکې لري هره تجارتي اداره کوشش کوي چې خپلو پیریدونکو ته معیاري تولیدات او خدمات وړاندې کړي. خو ادارې به د دغو پیریدونکو توجه څنګه خپلو تولیداتو او خدماتو ته را جذب کوي؟ په لومړۍ قدم کې اداره کوشش کوي چې خپل پیریدونکي د تولیداتو او خدماتو څخه خبر کړي چې دغه خبرول یوازې د

بازارموندنې له لارې کېږي. د بازار موندنې له پاره ځانته جلا نورې ادارې موجودې دي چې دغه ادارې نورو توليدي او خدماتي ادارو ته د پيسو په مقابل کې بازارموندنه کوي. د بازارموندنې ادارې نورو ادارو ته پوره خدمات ترسره کوي لکه تجارتي اعلانونه جوړوي، د تجارتي اعلان ډيزاين کوي، تجارتي متن جوړوي انځوريز اعلانونه ترتيب کوي او داسې نور (WWW.TAND.COM).

برېښنايي بازارموندنه چې برېښنايي خرڅلاو، يا انلاين بازار موندنه هم ورته ويل کېږي، د انټرنېټ په مرسته د توکو پالنه يا خدمتونه وړاندې کولو او پيرودلو ته وايي. برېښنايي بازارموندنې ساحه ډېره پراخه ده، ځکه په دې کې نه يواځې د انټرنېټ له لارې د توکي او خدمتونه پلورل کېږي، بلکې د برېښنالیک او نورو برېښنايي لارو د سوداگريزو فعاليتونو تر سره کول هم پکې رانغاړل کېږي، د پيردونکو د اسنادو مدیریت او ورسره برېښنايي اړيکې هم د برېښنايي بازارموندنې په ساحه کې راځي، برېښنايي بازارموندنه، د انټرنېټ فني ځانگړنې سره تړي، چې پلان، پراختيا، تبليغات او خرڅلاو پکې شامل دي.

د انټرنېټ منځته راتگ تقريباً هر چاته دا شونې کړه، چې په کمپيوټر، مېايل يا نورو وسايلو کې يواځې څو کلېکونه وکړي او خپل محصول يا خدماتو ته پيردونکي پيدا کړي. برېښنايي بازارموندنه په اصل کې د څو کلونو پخوانۍ روايتي بازارموندنې ادامه ده، د انټرنېټ له لارې خرڅلاو کيدای شې ټولو لويو او وړو کاروبارونو ته کتور وي. يواځې هغه ټکي بايد په پام کې ونیول شي چې د برېښنايي بازارموندنې اصلي هسته جوړوي. د هدف بازار څيړل، برېښنايي بازارموندنې اصلي او مهمه برخه ده، مهمه نه ده چې څومره خلک په پير او پلور لگيا دي بلکې مهمه دا ده چې خلک کوم شيان نه خوښوي هر څوک چې برېښنايي کاروبار سره شوق لري، تر هر څه لمرۍ ورته څېړنه اړينه ده، څېړنې ته د هدف بازار څېړنه وايي، چې وپوهېږي، خلک داسې څه پلوري چې ټول پيردونکي ورپسې دي او ترې پيري بې، په بازارموندنه کې د برياليتوب اصلي قلعي څېړنه او هدف مندي ده، له دې پرته په بازارموندنه کې هره کړنه بې گټې او ناکامه ده (nan.asia.2018).

د برېښنايي بازارموندنې اهميت: برېښنايي بازارموندنه دا سهولت برابروي، چې په برېښنايي کاروبار کې دا مهمه نه ده، چې ستاسو عمر څومره دی؟ څومره پانگه لرئ او په کوم ځای کې ژوند کوئ؟ بلکې د برياليتوب يو لامل يې دا دی، چې خپلو پيرودونکو يا مخاطبينو ته د نوي ايډيا يا مفکورې له مخې يوکار يا خدمت رامنځته کړي.

د برېښنايي کار رامنځته کول داسې وي، لکه چې په يوه اوږد سفر وځي. د داسې ځای سفر چې تاسو يې په اړه هېڅ معلومات نه لرئ او د هغو خلکو تجربې هم درسره هېڅ مرسته نه کوي، چې تر تاسو مخکې بې سفرونه

کړي دي. ستاسو يوازينی لاره يوه نقشه ده، چې تاسو سره مرسته کوي او په دې اوږد سفر کې ستاسو ملگرتيا کوي، چې په برېښنايي کاروبار کې دېته کاروباري پلان وايي. پس د پورته مطلب څخه دا څرگنديږي، چې برېښنايي بازار موندنه په اوسنۍ نړۍ کې زيات اهميت لري، ځکه چې اکثریت خلک د انټرنېټ څخه استفاده کوي او مصارف يې هم د دوديزې بازارموندنې په نسبت کمترین دي (سیدی، ۱۳۸۹، ص. ۹).

د برېښنايي بازارموندنې عناصر: برېښنايي بازارموندنه په خپل ترکیب کې شپږ عناصر لري چې د تولید، قیمت، ځای، تبلیغاتو، وگړو او پروسې يا PROCESS څخه عبارت دي.

۱-تولید يا محصول: د انټرنېټ په کارولو سره د یو تولید ډول بدلون موندلای شي، په ځانگړي ډول د پیروډونکو چوپړتیاوې او د سوداگریزې نښې ارزښت ممکن له دې لارې لوړ شي. د انټرنېټ په وسیله تولیدات د نوي معلوماتو له مخې رامینځته کېږي. همدارنگه د سوداگریزو نښو بیلابیل ډولونه کېدای شي د بازارونو د ځینو برخو له پاره تولید شي. نن سبا د ځانگړو توکو خرڅلاو په انټرنېټ کې لوي فرصت رامینځته کړی دی. پیروډونکي ته د هغه توکي ځانگړتیاوې معلومې وي چې غواړي ویې پيري، یعنې دلته په ډېری مواردو کې د تولید کیفیت او ځانگړتیاوې مخکې له مخکې پېژندل شوي وي.

۲-قیمت: د یو نوي چپل په توگه انټرنېټ د تولیداتو د بیو کمښت ته لار هواره کړي ده، ځکه له دې لارې د ویش د عنعنوي دود په پرتله د توکو او چوپړتیاوو د ویش لگښتونه کمېږي او دا چاره بیا د قیمتونو کموالي ته لار هواروي.

۳-ځای: د پیروډونکو له پاره د انټرنېټ ستره گټه د ځای ده چې دوی آن له خپل کور څخه کولای شي توکي راوینسي. د انټرنېټ لاسرسی نړیوال دی او تولیدوونکي د نړۍ په هر گوټ کې خپل مشتري ته لاسرسی کولای شي. دلته بله اسانتیا ۲۴ ساعته پېر او پلور دی چې د بیروبار او نورو ستونزو څخه هېڅ نه اغېزمن کېږي.

۴-تبلیغ او هڅونه: انټرنېټ د توکو او چوپړتیاوو څخه د پیروډونکو د خبرولو او له هغه سره د پیروډونې د تصمیم د نیولو په برخه کې یو نوی چپل گڼل کېږي. په دې برخه کې له انټرنېټ څخه د وگړو د خبرولو، د لا ډېرو پیروډونو له پاره د هڅونې او ترغیب، عامه اړیکو او بازارموندنې په برخه کې گټه اخیستل کېږي.

په ټولیز ډول تبلیغاتي اطلاعات او ویب سایټونه د پیروډونکي سره د خپلې خوښې وړ تولید په پیدا کولو، معلوماتو ته د لاسرسی، د تولید د ښه درک کولو او په ټوله کې د هغه د کار په اسانتیا کې مرسته کوي.

۵- وگړي: که څه هم انټرنیټ هغه وسیله ده چې د کاروبار او مشتري په فزیکي تړاو کې کموالی راوړي او یا هم دغه تړاو له یوې مخې له مینځه وړي، له بله اړخه د انټرنیټ په وسیله کېدای شي چې د پام وړ کارکونکو په استخدام کې اسانتیا رامینځته شي.

۶- پروسه: د دې له پاره چې انټرنیټ لاس ته راوړنې ولري، باید د بازارموندنې نورې پروسې او عملیات لکه له لیرې څخه بازارموندنه، مستقیمه بازارموندنه او نور همغږي کړل شي (pohana.2018).

د برېښنايي بازار موندنې دندې: کاتلر د بازارموندنې له پاره د اته دندو یادونه کړې چې انټرنیټ د بازارموندنې د یوې وسیلې او لارې په توګه له دغه اته ګونو دندو پرته ځینې نورې دندې هم لري.

۱. معلومات یا اطلاعات: د بازارموندنې له څېړنو څخه د لاس ته راغلو معلوماتو راټولول او ویش د بېلګې په توګه د مشتریانو له پاره د معلوماتو د یو آنلاین سیستم پر لیکه کول.

۲. ترفیع: د نوو پیرودونکو جذبول او د شته پیرودونکو د پیروندو د کچې لوړول. دغه ځانګړتیا او دنده په لویه پیمانه د نړیوال ویب (www) په وسیله پر مخ وړل کېږي.

۳. خبرې اترې یا مذاکره: هغه کاروبارونه چې په دې برخه کې تر څېړنې لاندې نیول شوي، یوازې د معلوماتو د رسولو شبکو د انټرنیټ له دغه ډول امکاناتو څخه کار اخیستی، خو نن سبا د انټرنیټ دغه دنده هم د پرمختګ په حال کې ده.

۴. سفارش: انټرنیټ خپله دغه دنده هم نږدې په ټولو شرکتونو کې تر سره کړې ده.

۵. سپارل یا تحویل: د دوه شرکتونو تر مینځ په برېښنايي سوداګرۍ کې سپارل مهمه دنده ده. په دې برخه کې مشتري ته ټول ورکړل کېدونکي معلومات او چوپړتیاوې شاملې دي لکه زده کړه، د بروشرونو ډیزاین، د کتابونو ډیزاین، مجازي خرڅلاو ځایونه او نور.

۶. تادیه کول: په برېښنايي سوداګرۍ کې د تادیاتو ډېر کارول کېدونکي ډول د کریډیټ یا اعتباري کارډ له لارې تادیه ده.

۷. د خطر یا زیان منل: په برېښنايي چپنل کې دا هغه دنده ده چې په آنلاین توګه مشتري ته د ډاډمنو چوپړتیاوو د لېږد سره سروکار لري.

۸. مالي اړتیاوې پوره کول: انټرنیټ دغه دنده هم په آنلاین توګه تر سره کوي.

۹. د معلوماتو له پاره مینځګړتوب: په دغه دنده کې د عرضه شوو توکو او خدماتو اړوند د معلوماتو پلټنه شاملیږي چې د توکو پرتله یا مقایسه، ارزیابي او د توکو د استعمال یا کارولو بڼه یې د بیلګو په توګه یادولای شو.

۱۰. په مجازي ټولنو کې غړیتوب: د غړو پیرودونکو ترمنځ د معلوماتو د راکړې ورکړې سره سروکار لري. ډېر کاروبارونه په لویه پیمانه له دغه مېتود څخه کار اخلي (rohi.2018).

د برېښنایي بازارموندنې ځانگړنې: ډېر خلک فکر کوي، چې برېښنایي بازارموندونکي باید برېښنایي ویب پاڼه ولري، دا فکر تر ډېره حده سم نه دی، ځکه په نړۍ کې د ورځې زرگونه ویب سایټونه جوړېږي او له منځه ځي، برېښنایي بازارموندنه یوازې د ویب سایټ جوړول، ثبت او پکې معلومات خپرول نه دي. برېښنایي بازارموندنه په دې برخه کې عملي مهارتونه او د بازارموندنې له علم څخه انلاین گټه اخیستنه ده. د دې کار له پاره د یو قوي، ژمن او مسلکي ټیم ته اړتیا ده، که څه هم پر لیکه بازارموندنه کې سیالان ډېر زیات وي؛ خو تاسو باید پکې خپل ځای ولري. برېښنایي کاروبار په هېڅ صورت د یوه حقیقي کاروبار سره نه شو پرتله کولی، په برېښنایي کاروبار کې ستاسو امکانات او پیرودونکي له حقیقي امکاناتو او پیرودونکو سره د پرتلې وړ نه دي.

په حقیقي کاروبار کې هر څه محدود وي، حتا د پیرودونکو شمېر هم باید محدود وي؛ خو په برېښنایي کاروبار کې تاسو ممکن له هېڅ ډول داسې بندیزونو او محدودیتونو سره مخ نه شئ (pashtunews.2018).

د برېښنایي بازارموندنې اهداف: برېښنایي بازارموندنه د پیرودونکو پر رضایت ټینګار کوي او هره موخه یې د پیرودونکو د نهایي خوښۍ لاس ته راوړل دي. په برېښنایي بازارموندنه کې هدف بازار Target Market هغه لگښت کوونکي دي چې د انټرنېټ سره تړلي وي. دا چې د ډېری شرکتونو کارکوونکي د انټرنېټ په کارولو کې له ځینې محدودیتونو سره مخ وي، ځکه خو ډېر تمرکز په هغه وگړو وي چې له خپلو کورونو څخه د انټرنېټ سره تړلي وي. اړوند ارقام ښايي چې د انټرنېټ ډېری کارکوونکي ځوانان، د زده کړو او له منځني څخه تر لوړ عاید لرونکي وگړي دي چې د تولیداتو اړوند معلومات له یو بل څخه انټرنېټ او یا هم مجلو څخه تر لاسه کوي.

پیرودونکي له انټرنېټ څخه د یو ټاکلي موخې لکه د خپلې خوښې د موضوعاتو اړوند د معلوماتو د لاس ته راوړلو او یا هم د پیروندنې د پریکړې او راکړو ورکړو په برخه کې کار اخلي. نن سبا د انټرنېټ څخه د کاروبار څخه کاروبار او یا هم د کاروبار څخه و مشتري ته د راکړو ورکړو له پاره ډېره گټه اخیستل کېږي (pohana.2018).

د برېښنایي بازارموندنې ډولونه: په برېښنایي بازارموندنه کې د انټرنېټ استعمال ددې سبب شوي، چې په برېښنایي بازارموندنه کې مختلف ډولونه رامنځته کړي، چې دغه ډولونه په لاندې ډول دي:

۱. کاروبار نظر بل کاروبار ته Business-to-Business (B2B)

۲. کاروبار نظر لگښت کوونکي ته (Business-to-Consumer (B2C

۳. کاروبار نظر دولت ته (Business-to-Government (B2G

۴. دولت نظر کاروبار ته (Government-to-Business (G2B

۵. لگښت کوونکي نظر لگښت کوونکي ته (Consumer-to-Consumer (C2C

۶. دولت نظر عامه خلکو ته (Government-to-Citizen (G2C

۱. کاروبار نظر بل کاروبار ته: دا ډول برېښنايي بازارموندنه د دوو کمپنیو ترمنځ برېښنايي سوداګرۍ ته ویل کېږي، چې د دوو کمپنیو ترمنځ د موجوده ارتباطاتو په وسیله معاملات ترسره کوي، نو ددې له خاطرې پلورونکي او پیرودونکي دواړه سازمانونه (Organizations) دي. په دغه سیستم کې اخیستونکي پیشنهاد کوي او خرڅونکي د اخیستونکي پیشنهاد قبلوي. د مثال په توګه یوه کمپني خام مواد خرڅوي او بله کمپني یې اخلي او د هغې څخه خپل تولیدات جوړوي. په نړۍ کې دغه ډول برېښنايي سوداګري قابو 80% د جريان په حال کې او د B2C څخه یې زیات پرمختګ کړی (lomritob.2018).

۲. کاروبار نظر لگښت کوونکي ته: په دغه ډول برېښنايي بازارموندنه کې د مشتریانو انجمن د فزیکي اجناسو خرڅول لکه کتابونه، بنجاره سامان آلات او همدارنګه د معلوماتي اجناسو خرڅول لکه برېښنايي سامان آلات، برېښنايي کتابونه او دیجیټلي شیان د سافټ ویر په شان او تولیداتو لاسته راوړل د برېښنايي نیټورک له لارې ټول په دې کې شامل دي. نو ددې له پاره خرڅونکي تجارتي سازمان یا Business Organization دي او اخیستونکي مشتري دي، چې ددې ډول برېښنايي سوداګرۍ یو ښه مثال هغه کمپني ده، چې آنلاین خرید او فروش کوي (lomritob.2018).

۳. کاروبار نظر دولت ته: په دغه ډول برېښنايي بازارموندنه کې عموماً د کمپنیو او عامه سکتورونو ترمنځ سوداګرۍ ته ویل کېږي، چې د حکومت او کمپنیو ترمنځ پکې سوداګري او د معلوماتو تبادله صورت نیسي (lomritob.2018).

۴. دولت نظر کاروبار ته: په دغه ډول برېښنايي بازارموندنه کې معمولاً د انټرنېټ استعمال ته چې د عامه لاسته راوړلو له پاره ترسره کېږي صورت نیسي. لکه اخیستل، ورکول، کرایه ورکول، جواز ورکول او د حکومت نورو ارتباطي کارونو ته راجع کېږي (lomritob.2018).

۵. لگښت کوونکي نظر لگښت کوونکي ته: دا ډول برېښنایي بازارموندنه د خصوصي اشخاصو ترمنځ صورت نیسي، چې د برېښنایي سوداګرۍ په دغه ډول کې خرڅونکي او اخیستونکي دواړه خصوصي افراد وي او همدارنګه په دغه سوداګرۍ کې د مشتري او دویم شخص ترمنځ د معاملاتو برېښنایي اسانتیاوې موجودې وي، چې ښه مثال یې انلاین راکړه ورکړه ده، چې په دې راکړه ورکړه کې یو مشتري خپله شتمني، موټر او داسې نور اجناس خرڅلاو ته وړاندې کوي او بل مشتري د هغو اجناسو د اخیستلو له پاره امر کوي (lomritob.2018).

۶. دولت نظر عامه خلکو ته: د برېښنایي بازارموندنې دغه موډل ددې له پاره دی، چې عامه خلکو ته دولتي کارونه په لنډ وخت او ښه ډول ترسره شوي وي، نو دلته دولت د خپلو خلکو له پاره د ځینو سایټونو حمایه کوي. لکه د موټرو، ماشینونو او داسې نورو شیانو وېبپاڼې. همدارنګه ځینې نور خدمات لکه د تولد ثبت نام، په بهرنیو هېوادونو کې د نکاح او مړینې سرټیفیکټ او داسې نورو عامه کارونو سهولت برابروي (lomritob.2018).

د منځګړو پېژندنه

منځګړي هغه اشخاص یا سازمانونه دي چې د پلورونکو او خریدارانو ترمنځ د اړیکو د پراختیا، بازار موندنې او د خدماتو وړاندې کولو په برخه کې فعالیت کوي. دوی د معلوماتو، خدماتو او تکنالوژيو له لارې د سوداګرۍ پروسې اسانه کوي.

د منځګړي ډولونه

منځګړي هغه دندو ته په کتو، چې پرغاړه یې لري، د بېلابېلو عنوانونو لرونکي دي، چې مهمترین یې په لاندې ډول دي:

(a) پرچون پلورونکي

(b) دلالان

(c) عمده پلورونکي یا توزیع کوونکي

پرچون پلورونکي

پرچون پلورونکي هغه کسان دي چې محصولات پېري او په وروستیو او سازمانی لگښت کوونکو یې پلوري. شاید پرچون پلورونکي د محصول خاوند او یا هم په امانته توګه یا د حق العمل په بدل کې وپلوري، لکه سیمه ییز پلورنځي.

دلالان

هغه وگړي دي چې د پېر او پلور او يا دواړو مذاكرات په غاړه اخلي، مگر د محصول مالک نه گرځي. هغوي د خپل ترسره کېدونکي کار په بدل کې مزد اخلي او کيدای شي چې محصول په فزيکي بڼه ولري او يا نه.

عمده پلورونکي يا توزیع کوونکي

دا هغه کسان دي چې محصولات پېري او بيا يې په پرچون پلورونکو، صنعتي، سازماني او يا سوداگريزو گټه اخيستونکو خرڅوي. يوه کمه اندازه محصولات په وروستنيو لگښت کوونکو هم خرڅوي. دا ډله خلک معمولاً د محصولاتو مالکان گرځي او کله کله د محصولاتو عنوان ځانته مختص کوي، لکه د فرش، وريجو، چای او اوسپنې د محصولاتو اختصاصي عمده پلورونکي، چې په بازار کې د هغوي په نوم، د هغوي په لاس د توزيع کېدونکي محصول سره يو ځای يادېږي (سعید احسان الله، ۱۳۹۷، ص. ۲۱۶-۲۱۷).

په انټرنیټي بازار موندنه کې د منځگړي رول

په برېښنايي بازار موندنه کې منځگړي د پلورونکي او پيرودونکي تر منځ د اړيکو جوړولو او د سوداگرۍ پروسې آسانه کولو له پاره مهم رول لري. د دې نقش څو مهمې برخې په لاندې ډول دي:

۱. د اړيکو جوړول: منځگړي د پلورونکو او پيرودونکو تر منځ اړيکې جوړوي، چې په دې کې د اړتياو او غوښتنو په پوهيدو کې مرسته کوي.

۲. د معلوماتو تبادله: دوی د بازار د اړتياو په اړه معلومات وړاندې کوي، چې د پلورونکو له پاره د خپلو محصولاتو او خدماتو په ښه کولو کې مرسته کوي.

۳. د سوداگرۍ اسانتيا: منځگړي د سوداگرۍ پروسې لکه د تاديواتو پروسې، تحويلی اود خدماتو د وړاندې کولو په اسانولو کې مرسته کوي.

۴. د اعتماد جوړول: د منځگړو شتون د پلورونکو او پيرودونکو تر منځ د اعتماد احساس رامنځته کوي، چې دا د سوداگرۍ له پاره مهم دی.

۵. د بازار پراختيا: منځگړي کولی شي د نوي بازارونو په شمول د پيرودونکو د جذب له پاره نوې ستراتيژۍ او لارې چارې وړاندې کړي.

۶. د بازار څارنه: دوی د بازار د تمایلاتو او د پیروونکو د ترجیحاتو په اړه معلومات راټولوي، چې دا معلومات د سوداګرو سره مرسته کوي ترڅو خپل محصولات او خدمات ښه کړي.

په ټوله کې منځګړي په برېښنایي بازار موندنه کې د پلورونکو او پیروونکو تر منځ د اړیکو د لا ښه کولو، د سوداګرۍ پروسې د اسانتیاو د بازار د پراختیا په برخه کې مهمه ونډه لري.

پایله

بازار موندنه په مختلفو طریقو کې لکه چاپي بازار موندنه، غریزه بازار موندنه، انځوریزه بازار موندنه او برېښنایي (Online) بازار موندنه، دا مهمه نه ده چې بازار موندنه څه ډول تعریف کړو، بلکې مهمه دا ده چې پوه شو پهننۍ نوې نړۍ کې بې له بازار موندنې اقتصادي فعالیت ته پرمختګ ورکولی شو که نه؟ او بیا مهمه دا چې بازار موندنه یوازې تبلیغات نه دي، بازار موندنه؛ مناسب بازار ته د مناسب محصول یا مناسب خدمت وړاندې کول دي.

بازار موندنه په ټولو سوداګریو، کسبونو او کارونو پورې اړه لري، خو تر اوسه په سمه توګه نه ده پېژندل شوې او په تبلیغاتو او خرڅلاو کې تېروتنه کېږي.

بازار موندنه د پیروونکو او بازار په اړه یو بحث دی. یو شرکت ددې له پاره چې بریالی واوسي، خپلې موخې باید د پیروونکو د هیلو او د بازار له اړتیاوو سره سمې برابرې کړي. سربېره پر دې بازار موندنه د مدیریت یو توکی دی. ګله بازار موندنه له نوښتي محصولاتو، انټرنېټ شتوالی، د پیروونکو له پاره ځانګړو مجلو، خبري پروګرامونه او مناسبو قیمتونو څخه ده.

د یوه شرکت د پېژندنې له پاره لازمه ده د شرکت د ټولو څانګو موخې، محصول، خپرونې او کړنې یو له بل سره په هماهنگۍ کې وي. کله چې دا ټول برابر شي، نو تل باید په صحنه کې واوسی. په یاد مو وي چې په پیل کې یوازې نشرات کافي نه دي، حالات تل د بدلون په حال کې دي او نه شو کولای یوازې د شرکت پر تبلیغاتو تکیه وکړو، هغه څه چې ډېر مهم دي د دغو ټکو درک دی. د ټولنې پلانونه، خو دا ټولنیز پلانونه څه دي؟ شرکتونه پلانونو او ستراتیژیو ته اړتیا لري چې د هغې د توپیر ټکي نورو ته وښيي.

هرې تولیدي یا خدماتي ادارې ته د بازار موندنې اړتیا شته څو خپلو تولیداتو او خدماتو ته پیریدونکي پیدا کړای شي او خپل کاروبار ته پراختیا ورکړي.

په اوسني وخت کې تجارتي ادارې له یو بل سره ډېرې رقابتي اړیکې لري هره تجارتي اداره کوشش کوي چې خپلو پیریدونکو ته معیاري تولیدات او خدمات وړاندې کړي. خو ادارې به د دغو پیریدونکو توجه څنگه خپلو تولیداتو او خدماتو ته راجذب کوي؟ په لومړۍ قدم کې اداره کوشش کوي چې خپل پیریدونکي د تولیداتو او خدماتو څخه خبر کړي چې دغه خبرول یوازې د بازارموندنې له لارې کېږي.

د بازار موندنې له پاره ځانته جلا نورې ادارې موجودې دي چې دغه ادارې نورو تولیدي او خدماتي ادارو ته د پیسو په مقابل کې بازارموندنه کوي.

د بازارموندنې ادارې نورو ادارو ته پوره خدمات ترسره کوي لکه تجارتي اعلانونه جوړوي، د تجارتي اعلان ډیزاین کوي، تجارتي متن جوړوي انځوریز اعلانونه ترتیب کوي او داسې نور.

پس په حلاصه ډول سره ویلي شو، چې برېښنايي بازارموندنه عبارت له هغه پروسې څخه ده چې اداره د پیریدونکو غوښتنې او ضروریات د انټرنیټ په واسطه مشخص او په گوته کوي او دغه غوښتنې او ضروریات کمپني یا اداره پیریدونکو ته پوره کوي.

انټرنیټي خرڅلاو د Shopping Cart په نوم د یو عملیاتي سیستم پر مټ ترسره کېږي، چې پیرودونکي کولای شي د خپلې اړتیا وړ توکي په انلاین ډول د دغه سیستم (Shopping Cart) په واسطه ترلاسه کړي.

د Shopping Cart په مرسته کله چې پیرودونکي یو انلاین پلورنځي ته ننوزي، نو د خپل اړتیا وړ توکي باندې کلېک کوي او د Add to my cart کمانډ ورکوي او تر دې وروسته وېبپاڼه د پیسو غوښتنه کوي، خو دلته ضروري خبره دا ده، چې په برېښنايي سوداګرۍ کې پیرودونکي باید الکترونيکي کارت ولري، چې غوره نمونه یې ماسټر کارت، وېزه کارت او کرډېټ کارت دي.

وروسته له دې له پیرودونکو د اجناسو مطابق پیسې ګرځول کېږي او اجناس د پیرودونکي موقعیت ته انتقالوي.

د برېښنايي بازارموندنې ګټې عبارت دي له: او چټکه پیروونه او د بیلابیلو تولیداتو پرتله.

د تولیداتو په برخه د پیرودونکي د انتخاب له پاره پراخه ساحه او د نوموړو تولیداتو د عرضه کولو ګڼ خرڅلاو ځایونه.

د اضافه لګښتونو د نه شتون له امله کم قیمتونه او د عرضه کوونکو تر منځ سیالي.

او زيانونه يې عبارت دي له:

د مشتري د تصميم نيولو، د محصول د ټاکنو او د هغه د سپارلو تر مينځ زماني واټن.

د توليد د نمونې د ازمايښت نه شتون د يو نا اشنا عرضه کوونکي څخه د پيږودنې د خطر شتون.

د برښنايي بازار موندنې په برخه کې منځگړي د سوداگرۍ پراختيا، د مصرف کوونکو او توليدونکو ترمنځ اړيکو ټينگولو او د بازار په پوهيدو کې مهم رول لري. د هغوی شتون نه يوازې د سوداگرۍ پروسه اسانه کوي، بلکې د اعتماد، تخنيکي ملاتړ او دقيقو معلوماتو له لارې د بازار د اړتياوو سره سمون هم رامنځته کوي. د دې له پاره چې سوداگرۍ په انټرنېټ کې بريالۍ وي، د منځگړو رول ته ځانگړې پاملرنه اړينه ده.

وړاندیزونه

۱. دا چې زمانه د ټکنالوژۍ ده بايد محصلان وهڅول شي او مجبور شي تر څو له کمپيوټر، انټرنېټ او نورو ټکنالوژيکي وسايلو سره اشنا شي.
۲. د دولت څخه مې غوښتنه دا ده چې د انټرنېټ په برخه کې د خلکو له پاره پروگرامونه جوړ کړي او خلک د انټرنېټ سره بلد شي.
۳. خپلې پياوړې ليکنې بايد نورو ژبو ته خصوصاً گاونډيو او د سيمو ژبو ته وژباړل شي چې هغوی زمونږ له کارونو څخه خبر شي او پوه شي چې مونږ په کمو امکاناتو زيات کارونه کوو.

The role of intermediaries in electronic marketing

Senior teaching assistant Sharafdin Shraf, Shaikh Zayed university, faculty economic, department of business administration

Email: sharafdin.sharaf@yahoo.com

Abstract

Electronic marketing also known as e-commerce, website sales, or online marketing refers to the buying and selling of goods and services through the internet. It is important to understand whether, in today's modern world, we can promote economic activity without marketing. Moreover, it is essential to note that marketing is not merely advertising; rather, marketing means offering the right product or the right service to the right market. The purpose of our research is to identify the role of intermediaries in internet marketing. Online sales are conducted through an operational system called the *Shopping Cart*, which allows customers to obtain the goods they need through this online mechanism. Over the past two decades, electronic marketing has become a fundamental part of business. With its rapid growth, the role of intermediaries has also gained great importance. Intermediaries, who are responsible for establishing and managing connections between sellers and buyers, play a vital role in this new world of electronic marketing. This paper uses a qualitative research method based on secondary data. In the field of electronic marketing, intermediaries play a crucial role in business development, strengthening relationships between consumers and producers, and understanding market dynamics. Their presence not only simplifies business processes but also fosters trust, provides technical support, and delivers accurate information that aligns with market needs. For businesses to succeed on the internet, special attention must be paid to the role of intermediaries.

Keywords: Internet purchases, Market research, E-marketing, Relationship management, Middleman.

اخځليکونه

قلي زاده، حسن . (۱۳۹۷). د برېښنايي بازار موندنې تکتیکونه. (میر احمد. یاد، ژباړونکې)

سعید، احسان الله. (۱۳۹۷). مارکیټنگ منجمنټ، ننگرهار: یار خپرونډویه ټولنه.

سعیدی، سیدقیاس. (۱۳۹۵). بازار موندنه. ننگرهار: مومند خپرونډویه ټولنه.

Pashto News. (2018). Retrieved from <https://pashtunews.org>

Lomritob.com. (2018, January 25). Retrieved from <https://lomritob.com>

Nunn.asia. (2018, March 3). from <https://nunn.asia>

Rohi.af. (2018, April 10). Retrieved from <https://rohi.af>

Pohana. (2018, June 12). *The rise of online marketing in Afghanistan*. Retrieved from <https://pohana.af/articles/123>

د بيموي سكتور تاثيرات د افغانستان په اقتصاد باندې

پوهنمل گل ولي محمدزی د شيخ زايد پوهنتون د اقتصاد پوهنځي د مالي او بانکي څانگې د علمي کادر غړی

برېښنالیک: gulwali.szu@gmail.com

لنډيز

دغه مقاله په افغانستان کې د بيمې سكتور تاثيرات د افغانستان په اقتصاد باندې څيړي، چې څنگه د بيمې سكتور کولی شي خطر مدیریت کړي، پانگونه وهڅوي، د مالي ثبات د ودې، د بيمې صنعت اوسني حالت او د اقتصادي پرمختگ له پاره يې موجودې ننگونې او فرصتونه تحليلوي. دغه څېړنه کې د دوهم لاس معلوماتو څخه استفاده شوي ده، چې د اټا د مختلفو کتابونو، معتبرو انټرنیټي سایټونو او معتبرو نړيوالو علمي مقالو او ژورنالونو څخه راټوله شوې ده. موندنې ښيي چې که څه هم په افغانستان کې د بيمې سكتور وروسته پاتې او نوی دی، چې د بيلابيلو مذهبي، ديني او کلتوري دلايلو له امله په تيرو کالونو کې د پام وړ پرمختگ نه دی کړی، خو د اقتصادي ثبات او ودې په برخه کې د پام وړ ظرفيت لري. د بيمې سكتور په اړه د عامه پوهاوي لوړول، د اسلامي بيمې د خدماتو ترويج او پراختيا او د قانوني چوکاټونو پياوړتيا په اساس کولی شي د مالي ثبات، د پانگونې د هڅونې، د سوداگريزو خطرونو د کمولو، د بانکي سكتور د ملاتړ، او د دولت د عوایدو د زیاتوالي له لارې په اقتصاد مثبت اغېزې وکړي. د مطالعې پایلې د افغانستان د بيمې سكتور د پياوړي کولو له پاره د پالیسۍ جوړونکو، تنظیمونکو مقاماتو، او د بيمې شرکتونو له پاره د عمل وړ وړاندیزونه چمتو کړي دي.

کلیدي کلمې: افغانستان اقتصاد، بيمې سكتور، پانگونه، خطر مدیریت، مالي ثبات

سريزه

بسم الله الرحمن الرحيم! الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين وعلى اله و اصحابه اجمعين.

د بيمې سکتور وده او پراختيا د هر هېواد د اقتصادي ثبات، مالي نظام پياوړتيا، د استخدام د کچې د لوړوالي او د فقر د کچې په کمولو کې اساسي رول لري. د يو هېواد اقتصادي پرمختگ په مالي بنسټونو ولاړ وي چې د پانگونې، مالي ثبات او د سوداگرۍ له پاره د باور وړ فضا برابر وي. بيمه د مالي خدمتونو يو مهم سکتور گڼل کېږي چې د خطر مدیریت، د سرمايه گذارۍ هڅونې او اقتصادي ثبات په تامين کې مهم رول لوبوي.

په افغانستان کې، د اوږدې مودې جگړې، سياسي بې ثباتۍ او اقتصادي بې باورۍ له امله، د بيمې سکتور نه دی توانيدلی چې منظم او پراخ مالي خدمتونه وړاندې کړي. دا سکتور کولی شي د پانگونې د جذب، د کاري فرصتونو د رامنځته کولو او د نوښتونو د پراخېدو له پاره بنسټيز شرايط برابر کړي.

بايد يادونه وکړم، دا چې په هېواد کې د بيموي خدماتو مروج سيستم د اسلامي احکامو سره په ټکر کې وو، له دې امله د اسلامي امارت په راتلو سره په هېواد کې بيموي فعاليتونه تر امر ثاني پورې وخنډول شول او تردې دمه اسلامي امارت يې د بدیل په توگه د اسلامي بيمې (تکافل) د خدماتو د رامنځته کولو په اړه هم کوم نوی قانون يا طرز العمل نه دی جوړ کړی.

سربيره پردې، د بيمې يو غوره، پرمختللی او فعال بازار د سپما او پانگونې په هڅولو سره په مالي ثبات، استخدام او اقتصادي رشد کې مرسته کوي. د بيمې شرکتونه د پالیسۍ لرونکو څخه په منظمه توگه پريميم (حق البيمه) راټولوي او راټول شوي فنډونه په مختلفو مالي وسايلو کې سرمايه گذاري کوي، په دې توگه د اقتصادي پراختيا له پاره پانگه راټولوي (فروټ او او کونیل، ۱۹۹۹). له همدې امله، د بيمې د سکتور پر اغېزو تمرکز نه يوازې د يو علمي خلا د ډکولو هڅه ده، بلکې د اړوند سکتور د پالیسۍ جوړونکو له پاره د مهمو پریکړو د بنسټ په توگه هم ارزښت لري، خو د افغانستان اقتصادي راتلونکې باثباته، پراخ او د خطرونو پروړاندې لا مقاوم وگرځي.

د څيړنې موخې

د دې مقالې د ليکلو موخه دا ده چې:

په افغانستان کې د بيمې سکتور اوسنی حالت او پر اقتصاد يې اغېزې وڅېړي او هغه خنډونه تشخيص کړي چې په هېواد کې د نوموړي سکتور د پرمختگ پروړاندې موجود دي، او په اړه يې مناسبې حل لارې وړاندې کړي.

د څېړنې اهمیت

دا څېړنه نه یوازې د علمي ارزښت درلودونکې ده، بلکې د اقتصادي او ټولنیز پلوه هم د ډېر ارزښت څخه برخمنه ده چې په لاندې ډول ورته اشاره کوو:

- علمي اهمیت: د افغانستان د بیمې سکتور د اهمیت په اړه علمي تشه ډکوي او د هغې د اقتصادي رول په اړه هر اړخیزه ارزونه وړاندې کوي.
- عملي اهمیت: پالیسي جوړونکو، بیموي شرکتونو، سوداګرو او پانګوالو ته مشخصې حل لارې او سپارښتنې وړاندې کوي چې د اقتصادي ودې، مالي ثبات، او خطر مدیریت په برخه کې د بیمې رول لایاوړی کړي.

تیرو څېړنو ته کتنه

نړیوالې څېړنې ښیي چې بیمه د پانګونې په هڅولو، د خطر په مدیریت او مالي ثبات په تامین کې مهم رول لري. (Webb et al., 2002) استدلال کوي، چې د بیمې سکتور او اقتصادي ودې ترمنځ قوي مثبت اړیکه وجود لري، چې بیمه د پانګونې له پاره مالي سرچینې برابرې، چې په پایله کې د اقتصادي وړتیا زیاتوالی رامنځته کوي. (Haiss & Sümegi, 2008) موندلې چې په اروپا کې د بیمې پراختیا د اقتصادي ودې سره مستقیمه اړیکه لري.

Skipper & Kwon (2007) ټینګار کوي چې بیمه د مالي بازارونو د ثبات او د پانګونو د باور د زیاتوالي له پاره اساسي عنصر-ګڼل کېږي. همدا راز د World Bank او IMF راپورونه ټینګار کوي چې بیمه د مالي شمولیت، د طبعي افتونو د خطرونو په مدیریت او د کوچنیو کاروبارونو په ساتنه کې مهم رول لري. موسین (۱۹۸۶) د خطر مدیریت تیوري کې وایي چې بیمه د خطرونو د انتقال له لارې اقتصادي خنډونه کموي. ډایمنډ او ډیبویګ (۱۹۸۳) د مالي منځګړیتوب په تیوري کې بیموي شرکتونه د سپما او پانګونې وسیله ګڼي.

د بیمې شرکتونه د ډېری پیرودونکو (د بیمې مشتریانو) څخه د بیمې قسطونه چې ورته حق البیمه یا premium هم ویل کېږي راټولوي او دا راټول شوې فنډونه په مختلفو مالي وسایلو کې سرمایه گذاري کوي؛ دا نه یوازې سیالیت چمتو کوي بلکه د زیربناوو د پراختیا له پاره د اوږدې مودې پانګونې ملاتړ هم کوي. د اقتصادي پرمختګ تیوري ټینګار کوي چې قوي مالي سیستمونه د غوره او پرمختللو فعالیت لرونکو بیموي بازارونو په شمول د دوامداره اقتصادي ودې له پاره اړین دي (لیوین، ۱۹۹۷).

د بېک او ويب (۲۰۰۳) لخوا يوې څېړنې وموندله چې هغه هيوادونه چې د ژوند بيمې د پوښښ لوړه کچه لري، د چټکې اقتصادي ودې لوړه کچه هم تجربه کوي. په ورته ډول، اړينا (۲۰۰۸) کې دا پايله واخيسته چې د ژوند او غير ژوند (توکو او شتمنيو) د بيمې بازارونه دواړه په پرمختللو هيوادونو کې د GDP په وده باندې مثبت اغيزه کوي.

په ځانگړو سيمو تمرکز کولو څېړنې هم ورته پايلې ترلاسه کړې. د مثال په توگه، د چين او نورو (۲۰۱۳) لخوا يوه څېړنه چې په آسيايي هيوادونو کې د بيمې پوښښ او اقتصادي ودې ترمنځ بې اړيکه مشاهده کړه، دا وموندله چې د بيمې خدماتو ته د لاسرسي زياتوالی د GDP د ودې لوړې کچې سره تړاو لري. د سکتور ځانگړي تحليلونو بنسټولې چې د غيرې ژونديو اجسامو بيمه په ځانگړي ډول د هغو صنعتونو لپاره گټوره ده چې د خطرونو سره مخ دي لکه کرنه، ساختمان او توليد (کلين او وانگ، ۲۰۰۹).

مېتودولوژي

د کار مواد او مېتود: دا څېړنه د کيفي مېتود پر بنسټ ولاړه ده. چې ډېټا د ثانوي سرچينو څخه ترلاسه شوې، چې په کې د افغانستان بانک د مالي ثبات راپورونه، د بيمې سکتور کلني راپورونه، د نړيوالو مرستندويه سازمانونو خپرونې (لکه د نړيوال بانک) او علمي مقالې شاملې دي. د ډېټا نشتوالی په پام کې نيول شوی او د مطالعې پايلې په دې اساس محدودې دي.

پايلې او بحث (Results and Discussion)

په افغانستان کې د بيمې اوسنی حالت لا هم د پام وړ پراختيا نه ده کړې. د ۱۴۰۰ لمریز کال په پای کې، د ټولو بيموي شرکتونو مجموعي پريمیم ۳.۵ مليارډ افغانیو (نږدې ۴۰ ميليونه امريکايي ډالر) ته رسېدلی دی، کوم چې د هېواد GDP ډېره کمه برخه جوړوي. د دې سکتور اکثريت فعاليت د موټرو د مسؤليت بيمې پورې محدود دی، چې د خصوصي بيمې شرکتونو ترمنځ سيالي يې زياتې کړې ده. نورې مهمې برخې د روغتيا بيمه (چې په لویو روغتونونو کې محدوده ده) او د کرنې بيمه چې په پراخه کچه پلي شوې نه دي. لاندې جدول د افغانستان د بيمې سکتور د اصلي شاخصونو لنډيز وړاندې کوي:

شاخص	کچه (د ۱۴۰۰ کال په پای کې)	تبصره
د فعاليت کونکو بيموي شرکتونو شمېر	۱۴	۳ دولتي، ۱۱ خصوصي
مجموعي بيمه شوی پريمیم	۳.۵ مليارډ افغانی	د GDP ډېره لږه برخه
بيمې ډولونه	موټر، روغتيا، اور...	

په اقتصادي وده کې د بیمې رول

بیمه د خطر مدیریت، سرمایه گذاری د هڅونې او مالي ثبات په برخه کې کلیدي رول لري. دا سکتور پانگوالو، صنعتکارانو او سوداگرو ته ډاډ ورکوي چې د ناڅاپي زیانونو پروړاندې خوندي دي، چې د باور او پانگونې فضا رامنځته کوي. بیموي شرکتونه د حق بیمې له لارې د خلکو اضافي پس اندازونه راتولوي او دا پانگه په مختلفو اقتصادي فعالیتونو کې سرمایه گذاري کوي، چې له دې لارې مالي جریان، اشتغال او اقتصادي پراختیا ته وده ورکوي.

که د امنیت او خطر د کموالي د ترټولو سترې انگیزې په توګه د بیمې نشتوالی محسوس وي، نو نن ورځ به د سترو پانگونو، د تولیدي مؤسسو د رامنځته کیدو او لویو لویو سوداګریزو شرکتونو د پرمختګ او پراختیا زمينې نه برابرېږي. نو ویلی شو، چې د بیمې صنعت پراختیا او پرمختګ په خپل وار سترې اقتصادي پایلې او اغیزې لري. ښکاره ده، چې د نن ورځې په شرایطو کې د هغه هېواد اقتصاد پیاوړی، تلپاتې او ډاډمن وي چې پر بیمه متکي وي.

Mehrara, M., & Haghnejad, A. (2014). The relationship between insurance development and economic growth in Iran. *International Letters of Social and Humanistic Sciences*, 21, 116–122).

د بیمې مؤسسې د مالونو او تاسیساتو خاوندانو ته ډاډ ورکوي، چې د حوادثو د پېښېدو په صورت کې به ورته اوښتي زیانونه په داسې ښه جبراني، چې دوی کولای شي خپلې ضایع شوي پانګې بېرته ترلاسه او د پخوا په شان خپلو فعالیتونو ته دوام ورکړي، چې په دې ترتیب سره د هغوی له اقتصادي کمزورتیا او ماتېدنې څخه مخنیوی کېږي (Outreville, J. F. (2013). The relationship between insurance and (economic development: An empirical analysis. *World Development*, 35(1), 48–60).

معلومه ده، د نن ورځې له ټولو علمي لاسته راوړنو، اقتصادي او ټولنیزو پرمختګونو سره سره، بشر-پردي نه دی توانیدلی، چې د طبعي پېښو په پایله کې رامنځته شوي غميزې له منځه یوسي او تراوسه پورې طبعي پېښې لکه: سېلاوونه، زلزلې، اورلګېدنې او داسې نور له بشر څخه قرباني اخلي او د هغوی مال او شتمنۍ ته زیان اړوي.

له بلې خوا د خطرونو بل ډول هم شته، چې د اقتصادي ناوړینونو، تورم او د اسعارو په بېو کې د رامنځته کیدونکو بدلونونو زیربنه ده، چې په واقعیت کې د اقتصادي زیانونو لامل ګرځي او اقتصادي مؤسسې ګواښي. همدانګه نامساعد امنیتي شرایط، جګړې، پاڅونونه او اعتصابونه هم هغه پدیدې دي چې تولیدي او سوداګریزو مؤسسو ته

زيان اړوي، هغه څه چې ترې يادونه وشوه، تل د نوي پانگونې په لاره کې د خنډ لامل کېږي، ځکه د پانگې د له منځه تللو وېره موجوده ده، او دا يوازېنۍ بيمه ده چې کولای شي د دې وېرې او گواښ کچه راټيټه، د خلکو په ذهنونو کې د باور او اعتماد روحیه راژوندی کړي، او په دې توگه هغوی د سوداگرۍ، کرنې او صنعت ملاتړ ته وهڅوي او لږ تر لږه د هغوی له پاره يو شمېر پورتنی خطرونه تضمین کړي

Arena, M. (2008). *Does insurance market activity promote economic growth? A cross-country study for industrialized and developing countries*. The Journal .(of Risk and Insurance, 75(4), 921–946

بيمه په حقيقت کې له خساراتو او نقصان کولو څخه د محفوظ پاتې کيدو له پاره يو ډاډ دی چې د اقتصادي فعاليتونو د امنيت تضمین کوونکي يې هم بللی شو. بيمه او بيمه کيدل د اقتصادي فعاليتونو د ترسره کوونکو، پانگه والو او کارگرانو د روحي ډاډ باعث گرځي نو ځکه د اقتصادي پرمختيا په برخه کې مهم رول لري. په دې توگه بيمه د اقتصادي پرمختيا يو هڅونکی عامل گڼل کېږي.

د بيمې شرکتونه چې کومې پيسې د خپلو مشتريانو څخه د حق البيمې په توگه ترلاسه کوي په هغه باندې نه يوازې رامنځته شويو زيانونو جبران کوي بلکې نوموړی فنډ په بيلا بيلو برخو کې سرمايه گذاري کوي. په ياد بايد ولرو چې بيمه اشخاصو ته د هر ډول احتمالي خطراتو په مقابل کې د خسارې جبران ورکوي، د انسانانو تشويش رفع کوي چې دغه د تشويش رفع کيدل او امنيت په اقتصادي پرمختگ کې مهم رول لري. هغه خطرات چې اقتصادي فعاليتونه تهديدوي يا د هغې د خنډ لامل کېږي عبارت دي له: اقتصادي بحرانونو، انفلاسيون او ډيفلاسيون، د اسعارو نرخ، سياسي، اجتماعي خطرونو او داسې نورو څخه چې ټول نوموړي خطرات د اقتصادي فعاليتونو د خنډ سبب گرځي او مالي منابعو ته زيان رسوي او د بيمې کمپنۍ يې د خسارې جبران په غاړه اخلي او خطرونه حداقل ته رسوي

Chen, M., et al. (2013). *The Impact of Insurance Development on Economic Growth in Asian Countries*. *Asia-Pacific Journal of Financial Studies*, 42(5), 703–734.

په لنډ ډول د يوه هېواد په اقتصادي پرمختگ کې د بيمې رول داسې بيانوو چې بيمه-د اجتماعي، اقتصادي او مالي فعاليتونو د امنيت د تأمین کوونکي او د اقتصادي فعاليتونو د پراختيا وسيله ده. بيمه د مشتريانو د اعتبار د زياتوالي او د پس انداز يوه غوره وسيله گڼل کېږي. بيمه د شتمنيو او مالي زيانونو څخه ساتنه کوي او د استخدام د سطحې په لوړوالي او د خطر په انتقال کې مهم رول لوبوي. بيمه د اجتماعي گټو د تضمین وسيله

گڼل کېږي او نړیوال تجارت، صنعت او د هېواد اقتصادي ودې ته پرمختګ ورکوي. بیمه د سوداګریزو فعالیتونو سره د تړلې ناڅرګندتیا د کمولو له لارې د پانګونې په اسانتیا کې مهم رول لوبوي او د مالي ثبات په هڅولو کې مرسته کوي او د اقتصادي ودې مهم محرک بلل کېږي (Introduction to business, page: 248-250).

په افغانستان کې د بیمې په وړاندې موجود خنډونه

په افغانستان کې د بیمې سکتور له ګڼو خنډونو سره مخ دی، چې ځینې مهم یې په لاندې ډول دي:

- ۱) اسلامي بیمې (تکافل) په اړه د خلکو د عامه پوهاوي کمښت
- ۲) د امنیتي وضعیت په اړه یو شمېر اندېښنې
- ۳) د اسلامي بیمې (تکافل) شرکتونو او ادارو نشتوالی
- ۴) د بیمې په شرکتونو د خلکو عدم اعتماد
- ۵) د خلکو د عاید ټیټه سطحه
- ۶) فني او اداري ضعف
- ۷) د خساراتو د تخمین د معلوماتي کمپنیو نشتوالی
- ۸) د اسلامي بیمې په اړه په هېواد کې د جامع او هر اړخیز بیموي قانون نشتوالی
- ۹) د شرعي فتاواو د صدور له پاره د یوې واحدې مرجع نشتوالی (Da Afghanistan Bank. (2021). *Insurance sector overview and challenges in Afghanistan*. Kabul: Central Bank (of Afghanistan).

وړاندیزونه

۱. د عامه پوهاوي د سطحې لوړوالی د بیلا بیلو مسلکي روزنیزو پروګرامونو، ورکشاپونو، الکترونيکي مډیاوو او چاپي خپرونو له لارې.
۲. په هېواد کې د اسلامي بیمې د خدماتو د ترویج له پاره په اړوند برخه کې د لنډمهاله کورسونو، ورکشاپونو او بورسونو له لارې د مسلکي او تخصصي کادرونو روزل او د اسلامي بیمې د بیلا بیلو سکېمونو معرفي.
۳. د اسلامي بیمې د خدماتو له پاره د بشپړ قانوني او تنظيمي چوکاټ جوړول.
۴. د اسلامي بیمې (تکافل) ترویج او پراختیا.
۵. د اسلامي بیمې د شرکتونو د پانګونې له پاره د هر اړخیزو اسانتیاوو رامنځته کول.
۶. د اړوند سکتور څخه د موجوده نظام د ملاتړ زیاتوالی.
۷. په ښوونځیو او د پوهنتونونو په ټولو پوهنځیو کې د اسلامي بیمې مضمون د نصاب برخه ګرځول.

۸. د اسلامي بيمې د خدماتو په برخه کې د خصوصي سکتور او نړيوالو شرکتونو د پانگوني جذب او ملاتړ.
۹. د بيمې په برخه کې د اسلامي هېوادونو او د نړيوالو تجربو څخه استفاده.
۱۰. په هېواد کې د اسلامي بيمې ډيجيټلي سيستمونو ته پراختيا ورکول، د موبايل اپليکيشنونو جوړول، د ډيجيټلي ادعاگانو سيستم رامنځته کول.
۱۱. د اسلامي مالي بازارونو او اسلامي مالي وسايلو د تر ترويج له پاره زمينه برابرو.
۱۲. د بيمې د بېلابېلو خدماتو د جواز او حراموالي په اړه د فتواوو د صدور د يوې معتبرې دارالافتا رامنځته کول.

پايله (Conclusion)

دغه مطالعه ښيي چې د بيمې سکتور د افغانستان د اقتصاد د ودې او ثبات له پاره يوه اساسي اړتيا ده. که څه هم اوسنی حالت يې د پام وړ اغېزې نه دي کړې، خو د سکتور د ودې پوتانشيل، د خطر مدیریت، او د نورو سکتورونو د ملاتړ له لارې ډېر لوړ دی. د دې پوتانشيل د رېښتیني کېدو له پاره، د پالیسۍ په کچه هڅې اړینې دي. دا هڅې بايد د عامه پوهې د زیاتوالي، د قوي تنظیمي چوکاټ د رامنځته کولو، د دولتي همکارۍ د زیاتوالي (د دولتي ملکیتونو د بيمې کولو له لارې)، او د ځانگړو سکتورونو (لکه کرنه) د بيمې د هڅولو په لور وي. بيمه د اقتصادي فعالیتونو د خونديتوب، د پانگوالو د باور لوړولو، د استخدام سطحې د لوړوالي او مالي ثبات د تامين له پاره يوه مهمه وسيله گڼل کېږي او د پانگوالو، کاروباريانو او تولیدونکو د باور او اعتماد سطحې د لوړوالي باعث گرځي. دغه د اعتماد لوړوالی بیا په خپل وار سره د پانگوني د کچې د لوړوالي او د اقتصادي ثبات باعث گرځي. د ترلاسه شويو معلوماتو څخه دا پایله ترلاسه شوه چې که څه هم په افغانستان کې د بيمې سکتور د مذهبي، ديني او کلتوري دلایلو له امله له یو شمېر ستونزو سره مخ دی، خو د پراختيا پراخ ظرفيت لري. د عامه پوهاوي د سطحې لوړول، د اسلامي بيمې د خدماتو ترويج، او د قانوني چوکاټونو پیاوړتيا، کولی شي دا سکتور له ستونزو راوباسي او د اقتصادي ودې او ثبات یو مهم ملاتړ شي. د بيمې پرمختگ د اقتصادي فعالیتونو د ودې او پرمختگ له پاره یو لازمي شرط بلل کېږي ځکه بيمه کولی شي د کرنیز، صنعتي، مالي او تجارتي سکتور د ودې سبب وگرځي او د خطر مدیریت او مالي تحفظ له لارې، د دوامداره مالي ثبات او پراختيا له پاره زمينه برابره کړي. د بيمې سکتور پیاوړتيا نه یوازې مالي خونديتوب تضمینوي، بلکې د اقتصادي فعالیتونو، پانگوني، صادراتو، کرنې، صنعتي پراختيا او د کاري فرصتونو په پراختيا کې هم بنسټیزه ونډه لري. په نتیجه کې ویلی شو چې هغه هېوادونه چې د پراخ بیموي پوښښ درلودونکي نه وي، هیڅکله د قوي اقتصاد څښتنان کیدلی نشي. راتلونکي څېړنې کولی شي د بيمې سکتور او اقتصادي ودې ترمنځ د اړیکو په اړه لا ډېرې څېړنې وکړي، تر څو په یاد سکتور کې ډېټا وړیا او لاشتمنه شي.

The Impact of the Insurance Sector on economy of Afghanistan

Senior Teaching Assistant: Gulwali Mohammadzai, Lecturer at the Department of Banking and Finance, Faculty of Economics.

E-mail: gulwali.szu@gmail.com

Abstract

This article examines the impact of the insurance sector in Afghanistan on the Afghan economy, how the insurance sector can manage risk, encourage investment, promote financial stability, analyze the current state of the insurance industry, and the challenges and opportunities. This study uses secondary data, which is collected from various books, websites, and international academic articles and journals. The findings show that although the insurance sector in Afghanistan is underdeveloped, which has not made significant progress in recent years due to various religious and cultural reasons, it has significant potential for economic stability and growth. It is concluded that increasing public awareness of the insurance sector, promoting and developing Islamic insurance services, and strengthening legal frameworks can have a positive impact on the economy by improving financial stability, encouraging investment, reducing business risks, supporting the banking sector, and increasing government revenues. The study results provide recommendations for action for policymakers, regulatory authorities, and insurance companies to strengthen Afghanistan's insurance sector.

Keywords: Afghanistan economy, Insurance sector, investment, risk management, financial stability

1. Webb, I., Grace, M. F., & Skipper, H. D. (2002). The Effect of Banking and Insurance on the Growth of Capital and Output. *Center for Risk Management and Insurance Research*, Georgia State University.
2. Haiss, P., & Sümegi, K. (2008). The relationship between insurance and economic growth in Europe: A theoretical and empirical analysis. *Empirica*, 35(4), 405-431.
3. Arena, M. (2008). Does Insurance Market Activity Promote Economic Growth? *Journal Of Risk And Insurance*, 75(4), 921-946.
4. Beck, T., & Webb, I. (2003). Economic, Demographic, And Institutional Determinants Of Life Insurance Consumption Across Countries. *World Bank Economic Review*, 17(1), 51-88.
5. Chen, M., et al. (2013). The Impact Of Insurance Development On Economic Growth In Asian Countries. *Asia-Pacific Journal Of Financial Studies*, 42(5), 703-734.
6. Diamond, D.W., & Dybvig P.H. (1983). Bank Runs, Deposit Insurance, And Liquidity. *Journal Of Political Economy*, 91(3), 401-419.
7. Froot, K.A., & O'Connell, P.G.J. (1999). The Pricing Of US Catastrophe Reinsurance. *The Journal Of Risk And Insurance*, 66(2), 215-233.
8. Gruber, J. (1997). The Consumption Smoothing Benefits Of Unemployment Insurance. *The American Economic Review*, 87(1), 192-205.
9. Klein, R.W., & Wang, Y. (2009). The Role Of Non-Life Insurers In Financial Markets: Evidence From The US. *Journal Of Risk And Financial Management*, 2(4), 123-138.
10. Moore Global. (2017). Afghanistan's Insurance Industry Sector Overview. [PDF]. Retrieved from <https://afghanistan.moore-global.com/MediaLibsAndFiles/media/afghanistan.moore-global.com2020/files/Research/10-Afghanistan%E2%80%99s-Insurance-Industry-Sector-Overview.pdf>
11. Trading Economics. (2020). Afghanistan - Insurance And Financial Services (% Of Service Exports). [Online]. Retrieved from <https://tradingeconomics.com/afghanistan/insurance-and-financial-services-percent-of-service-exports-bop-wb-data.html>

د قرآن کریم لغوي اعجاز

پوهنځیار مسعود قائد، شیخ زاید پوهنتون، ژبو او ادبیاتو پوهنځی، عربي څانګه.

برېښنالیک: masuodqaeid@gmail.com

لنډيز

معجزه په عربي ژبه کې د "عجز" فعل څخه اخیستل شوې ده. هر ډول ناتوانۍ ته ویل کېږي، او معجزه هغه څه دي چې له عادت څخه بهر وي او له ننگونې سره یوځای وي، دومره چې ټول انسانیت نشي کولی د هغه په مثل یو څه راوړي، همدا ډول فصاحت روښانه او واضح ډول خبرې دي، چې فصیحې او روانې وي، مفهوم په آسانی ترې اخیستل کېږي، نوښت یې حیرانوونکی وي او په اورېدلو کې خوږې وي، د دې موضوع په څېړلو سره به لوستونکي د قرآن کریم اعجاز د فصاحت له مخې وپېژني او عملي مثالونه به یې هم وګوري، د څېړنې مېتود تشریحي او ډول یې کتابتونې دی، پدې برخه کې مې مختلف کتابونه مطالعه کړي او د یادې موضوع اړوند معلومات مې راټول کړي، څېړنې وښودله چې په غالب او راجح قول باندې قرآن کریم د خپل فصاحت په وجه معجز دی، سره له دې چې علماوو د قرآن کریم اعجاز په مختلفو برخو ویشلی لکه: ساینسي، د غیب په اړه خبر ورکول، تاریخي اعجاز، علمي، د قانون جوړونې اعجاز او داسې نور، همدارنګه دا خبره جوته شوه چې فصاحت درې درجې لري او تر ټولو لوړه درجه یې د قرآن کریم ده.

کلیدي کلمې: قرآن کریم، اعجاز، بلاغت، فصاحت، معجزه

سريزه

بسم الله الرحمن الرحيم. الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيد المرسلين، وعلى آله وأصحابه أجمعين، أما بعد: قرآن كريم تلباتي معجزه، غوره وينا، د فصاحت او بلاغت لوړه درجه او د لغت له مخې تر ټولو لوړه درجه لري. فصاحت د قرآن كريم د اعجاز يو له اړخونو څخه دی، د قرآن كريم د لوړ فصاحت او بيان له امله، وليد بن مغیره چې کله د پيغمبر صلی الله عليه وسلم څخه قرآن كريم واورید، نو داسې يې وويل: "إِنَّ لِقَوْلِهِ الَّذِي يَقُولُهُ حَلَاوَةً، وَإِنَّ عَلَيْهِ لَطَلَاوَةً". يعنې: په حقيقت کې، هغه خبرې چې هغه يې وايي خوږې او فصيحې دي.

د ابن عباس رضي الله عنه په روايت کې راغلي دي چې: "وليد بن مغیره رسول الله صلى الله عليه وسلم ته راغی او قرآن يې ورته ولوست، داسې ښکارېده چې هغه يې په اورېدو سره متاثره شوی دی. دا خبره ابوجهل ته ورسېده، نو هغه ورته راغی او ويې ويل: ای کاکا! ستا قوم فکر کوي چې بايد ستا له پاره شتمني راټوله کړي. هغه وويل: ولې؟ هغه وويل: د دې له پاره چې تاته يې درکړي، ځکه چې ته محمد صلی الله عليه وسلم ته د هغه څه په اړه د خبرو اترو له پاره راغلی يې چې هغه منلي دي. هغه وويل: په حقيقت کې قريش پوهېدل چې زه د دوی له شتمنو څخه وم. هغه وويل: بيا د هغه په اړه داسې څه ووايه چې ستا قوم ته دا خبر ورکړي چې ته له هغه څخه ناخوښه يې يا يې نه خوشوې. هغه وويل: زه څه ووايم؟ په خدای قسم، په تاسو کې داسې څوک نشته چې له ما څخه په شعر کې ډېر پوه وي، نه زما په څېر د هغه په رجز شعرونو او د هغه په قصيدو او نه د جنياتو په شعرونو ډېر پوه وي. په الله (ج) قسم، هغه څه چې هغه يې وايي، له دې سره ورته والی نه لري. په الله (ج) قسم، هغه څه چې هغه وايي خوږوالی لري، تازه والی لري، سر يې ميوه لرونکی دی او ښکته برخه يې ډېرې ښېرازه ده (بيضون، ۲۰۰۵م، ص ۹۶-۹۷).

د څېړنې موخې

د دې څېړنې موخې په لاندې کرښو کې خلاصه کولی شو:

۱. فصاحت او اعجاز پېژندل
۲. د قرآن كريم اعجاز بيانول
۳. د قرآن كريم لغوي اعجاز بيانول
۴. د قرآن كريم د اعجاز مثالونه بيانول

د څېړنې تگلاره او توکي

زما دغه څېړنه کتابتوني استقرائي ده او د مختلفو علماوو د نظرياتو راټولولو يوه نتيجه ده.

د څېړنې اهمیت

په دې کې شک نشته چې قرآن کریم د الله (ج) له لوري یو معجز کلام دی، د وخت فصیح خلک او شاعران د هغه فصاحت ته گوته په غاښ پاتې و او ټول انسانان او حتی جنات نشي کولی چې د هغه په څېر یو څه راوړي، نو په همدې خاطر دا یوه مهمه موضوع ده؛ ځکه همدا ثابتوي چې نوموړی کلام د الله (ج) له لوري رانازل شوی دی او د بشر کلام نه دی، نو منکران یې باید یاد کلام ته غاړه کېږدي او اوامر یې ومني.

الله (ج) هر پیغمبر ته د خپل وخت مطابق او د هغه مهارت مطابق چې دوی پرې مشهور و، معجزې ورکړې دي؛ تر څو د هغه وخت ماهرین د یادې معجزې په مقابل کې عاجز کړي، او دوی ته ونښي چې یواځې الله (ج) د عبادت لایق دی، او هغه رسول د الله (ج) له لوري راغلی دی؛ همدا ډول نوموړی قرآن کریم چې د فصاحت په اوج کې را نازل شو، په داسې وخت کې چې په شعر او شاعرۍ باندې سیالۍ روانې وې، ښه شعرونه او شاعران ستایل کېدل او ضعیف شعرونه تر نقد لاندې راتلل، نو کله چې قرآن کریم نازل شو، اول خو شاعران د دې کلام له تشخیص څخه عاجز شول، چې آیا دا شعر دی، نثر دی او که نظم دی، بیا به چې کله ماهرینو له شعر او نظم سره پرتله کړه هغه به نه و، ځینو به بیا ویل چې دا سحر او جادو دی. سره له دې چې د سحر خاوندان په دې پوهېدل چې یاد کلام سحر نه دی، خو له حق څخه یې سترگې پټولې، په هر حال د وخت فصیح قشر د قرآن کریم اعجاز ته غاړه کېښوده.

تېرو آثارو ته کتنه

د قرآن کریم لغوي اعجاز په اړه د لومړنیو علمي نظریاتو بنسټ په اسلامي تمدن کې ایښودل شوی. د قرآن کریم د ژبني اعجاز په اړه د تاریخي څېړنو پیل په هغو دورو کې شوی، چې علمي، فلسفي او د ژبپوهنې اړوند مسائل په اسلامي نړۍ کې پر مخ تللي وو. د دې مسایلو لومړنۍ رڼا د اسلامي عالمانو لخوا ورکړل شوې، چې د قرآن کریم ژبني ښکلا او معجزانه ځواک یې په ډېره ژوره توګه بیان کړ.

۱. د پخوانیو محققینو څېړنې

- الباقلائي (۴ هـ ش پېړۍ): "اعجاز القرآن" کتاب کې، الباقلائي د قرآن کریم لغوي اعجاز ته په خپل ځانګړي ډول کتنه کړې ده. هغه په دې کتاب کې قرآن ته د یوې بې مثاله ژبني معجزې په توګه اشاره کړې ده، چې هیڅ بشري ژبه نه شي کولی د قرآن کریم د ژبني او بلاغي قوت سره سیالي وکړي. الباقلائي په دې کتاب کې د قرآن د لغاتو، تعبیراتو او ترکیبونو په بې ساري انتخاب ټینګار کوي.

- فخرالدين الرازي (۶ هـ ش پېړۍ): په خپل "مفاتيح الغيب" کې، د قرآن کریم د لغوي اعجاز د پوهې پراخوالی تشرېح کړی دی. هغه قرآن ته د يو داسې ژبنۍ معجزې په توگه اشاره کوي، چې د هغه د الفاظو هر يو انتخاب د خاص هدف له پاره دی، او د هغه د اعجاز اصلي جوهر څرگندوي.
- الزمخشري (۵ هـ ش پېړۍ): "الکشاف" يې د قرآن کریم د بلاغت او لغوي اعجاز مهم اثر گڼل کېږي. هغه د قرآن ژبنۍ جماليات او د الفاظو د غوره انتخاب اړوند مفصلې څېړنې وړاندې کوي. د هغه په نظر، قرآن کریم نه يوازې د بلاغت له نظره، بلکه د معنوي قوت له اړخه هم بې ساری دی.

د معاصرو محققينو څېړنې

د معاصرو محققينو په څېړنو کې هم د قرآن کریم لغوي اعجاز ته توجه شوې ده. د دې محققينو نوې څېړنې د قرآن د لغوي اعجاز اړوند لا زياتې ژورې پوهې او تحليلات وړاندې کوي. سيد قطب (۲۰م پېړۍ): په خپل اثر "فی ظلال القرآن" کې، سيد قطب قرآن ته د ژبنۍ اعجاز په توگه يوه بې مثاله معجزه وړاندې کوي.

دکتر محمد عبدالله دراز (۲۰م پېړۍ): د "الاعجاز البلاغي للقرآن" کتاب کې، د قرآن د لغاتو او د هغوی د معنوي ژوروالي تشرېح کوي او وايي چې قرآن کریم د انسان د فطرت سره په بشپړه توگه همغږي لري. نو ما هم وغوښتل چې د تېرو علماوو نظرياتو ته په کتو نوموړې موضوع راتوله کړم او نچور يې لوستونکو ته په لاس ورکړم.

د اعجاز تعريف

مخکې له دې چې د قرآن کریم د فصاحت په اړه وغږېږو او د هغه د اعجاز په اړه چې ذهنونه او زړونه يې حيران کړي، د فصاحت او بلاغت څښتنان او د هغوی ژبې يې تابع کړې دي، بايد د فصاحت او اعجاز تعريف وکړو، ترڅو مطلوبه معنی روښانه او هدف معلوم شي.

معجزه په عربي ژبه کې د "عجز" فعل څخه اخيستل شوې ده. هر ډول ناتوانۍ ته ويل کېږي، او معجزه هغه څه دي چې له عادت څخه بهر وي او له ننگونې سره يوځای وي.

د قرآن کریم ځانگړنه او د فصاحت، بلاغت او وضاحت په لوړو درجو سره د هغې توپير، دومره چې ټول انسانيت نشي کولی د هغه د حروفو يوه کلمه توليد کړي. الله - جل جلاله - چې کله قرآن نازل کړ، نو عربانو ته يې ننگونه وکړه، په داسې حال کې چې دوی په خپل فصاحت او بلاغت مشهور وو، نو قرآن کریم د دوی له پاره د معجزې په توگه راغی (محمد التبهان، ۲۰۰۵م، ص ۷۷-۷۸). او کله چې الله - جل جلاله - عربانو ته ننگونه وکړه چې د قرآن کریم په څير يو څه راوړي، الله - جل جلاله - دوی ته په دريو مرحلو کې ننگونه ورکړه (جامعة المدينة العالمية، ۲۰۰۹م، ص ۷۷-۷۸).

د فصاحت تعریف

فصاحت په لغت کې: بیان، ظهور او وضوح ته ویل کېږي او په اصطلاح کې په روښانه او واضح ډول خبرې کول، چې فصیحې او روانې وي، مفهوم په آسانی ترې اخیستل کېږي، نوبت یې حیرانوونکی وي او په اورېدلو کې خوږې وي.

۱. فصیحې کلمه هغه کلمه ده چې د حروفو له بې نظمۍ څخه پاکه وي، لکه: تَرَكَى الْمُتَعَجُّع "اوښ خړي." او د غرابت (غموض او نا څرگندوالی) څخه، لکه: وَمَرَسْنَا مُسَرَّجًا. یعنې: د سړیجي تورې په څېر تېره پزه. دلته د (مسرج) په کلمه کې غرابت موجود دی، په همدې خاطر ځینې وایې چې د دې کلمې معنا (سړیجي توره) ده او ځینې نور وایې چې دا کلمه له سراج (چراغ) څخه اخیستل شوې ده.

۲. د لغوي قیاس مخالفه نه وي، لکه: العلي الأجلل، چې اصل کې (أجل) دی.

۳. وینا له کمزوري ترکیب څخه پاکه وي، لکه: جَزَى رَبُّهُ عَنِّي عَدِيٌّ بَنٍ حَاتِمٍ. یعنې: خدای دې زما له خوا عدي بن حاتم ته بدله ورکړي. ځکه اصل دا دی چې مضمیر باید له ضمیر څخه د مخه راشي، خو دلته برعکس ضمیر (ه) له مضمیر (عدي) څخه د مخه راغلی دی او دا د ترکیب کمزورتیا ده.

۴. کلام د کلمو له بې نظمۍ څخه پاک وي، مثلاً: وَقَفِرَ حَرْبٍ بِمَكَانٍ قَفِرٍ ♦♦♦♦ وَلَيْسَ قُرْبٍ قَبْرِ حَرْبٍ قَبْرٍ. ۵. او له پیچلتیا څخه،

کوم چې یا د وینا د ترتیب گډوډي ده ترڅو معلومه نه وي چې څنگه یې معنی ته ورسېږو، لکه: وَمَا مِثْلُهُ فِي النَّاسِ إِلَّا مَمْلَكًا ♦♦♦♦ أَبُو أُمِّهِ حَيٍّ أَبُوهُ يُقَارِبُهُ

یا ذهن له لومړۍ معنی څخه دویمې معنی ته نه ځي، چې د هغې لازمي پایله ده او هغه څه چې له هغې څخه مراد وي، لکه: سَأَطْلُبُ بَعْدَ الدَّارِ عَنْكُمْ لَتَقْرُبُوا ♦♦♦♦ وَتَسْكُبُ عَيْنَايَ الدُّمُوعَ لَتَجْمُدَا

نو وگورئ، آیا تاسو په قرآن کریم کې داسې څه وینئ چې د خبرو فصاحت کم کړي، یا دا چې د بدو الفاظو په توگه وکارول شي، یا تاسو په دې کې د حروفو ترمنځ تضاد وینئ، یا یوه عجیبه کلمه چې تلفظ یې ستونزمن وي، یا دا چې غوږونو ته زیان رسوي؟

﴿فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ﴾ الْمُلْكُ: ۳-۴. وگوره: ﴿قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ مِّنْ مَّعَكَ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ هود: ۴۸.

په دې آیت کې د "میم" توری شپاړس ځله تکرار شوی، خو لوستونکی یې په تلفظ کې کومه ستونزه نه احساسوي او نه هم د اورېدو پر مهال کوم دروندوالی احساسوي.

بيا د خدای تعالی دا خبرې وگورئ: ﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَمُ يُتَقَبَّلَ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْبَلََنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يُتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ مائدة: ۲۷.

د "ق" تورې لس ځله تکرار شوی، سره له دې چې دا حرف د شدت قلقلې جهر او استعلاء صفات لري، خو لوستونکي یوازې د تلفظ آسانتیا او د کلمو نرمښت احساسوي.

ابو عبیده وایي: "یوه کوچي له یو کس څخه دا تلاوت واورېد: ﴿فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ﴾ نو هغه سجده وکړه او وېي ویل: "ما د هغه د فصاحت له پاره سجده وکړه".

یو بل کس بیا دغه آیت واورېد: ﴿فَلَمَّا اسْتِأْذَنُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا﴾ يوسف: ۸۰. نو وه یې ویل: زه شاهدي ورکوم چې هېڅ مخلوق د داسې خبرو کولو توان نلري.

اصمعي روایت کوي چې هغه د یوې وینځې خبرې واورېدې، نو هغه ورته وویل: "مړه شې، ته څومره فصیحه یې!" هغې وویل: آیا دا د الله تعالی د دې خبرو وروسته فصاحت گیل کېږي؟! ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ﴾ القصص: ۷.

په یوه آیت کې دوه حکمونه، دوه ممانعتونه، دوه خبرونه، او دوه ښه زیري سره یوځای شوي (القاضي عیاض، ۲۰۱۰م، ۱/۲۶۲-۲۶۳).

په بل آیت کې الله تعالی فرمایي: ﴿قَالَتْ مَلَّةٌ يَا أَيُّهَا النَّملُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ النمل: ۱۸.

ځینو علماوو ويلي چې دا آیت ﴿قَالَتْ مَلَّةٌ يَا أَيُّهَا النَّملُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ..﴾ د قرآن کریم له عجایبو څخه دی؛ ځکه چې د ﴿يَا﴾ په کلمې سره یې غږ وکړ په: ﴿أَيُّهَا﴾ یې خبرداری ورکړ په: ﴿النَّمْلُ﴾ یې "میری" مشخص شوی، په: ﴿ادْخُلُوا﴾ یې امر وکړ، په: ﴿مَسَاكِنَكُمْ﴾ یې وضاحت ورکړی، په: ﴿لَا يَحْطِمَنَّكُمْ﴾ یې خبرداری ورکړ، په: ﴿سُلَيْمَانُ﴾ یې خاص کړی، په: ﴿وَجُنُودُهُ﴾ یې عام کړی، په: ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ سره یې ښه وغوښته.

په دې آیت کې، میری بلنه، خبرداری، امر، ممانعت، احتیاط، توضیح، عمومیت، اشاره او عذر سره یوځای شوي. ابن کثیر رحمه الله وایي: "قرآن کریم د هغو کسانو له پاره چې په تفصیل او اجمال باندې یې پوهېږي، د عربو خبرې او د بیان لارې چارې یې پېژني، ټول فصیح او بلیغ دی. که تاسو د هغه کیسو ته پام وکړئ، نو تاسو به یې د خوږوالي په اوج کې ومومئ، که هغه اوږدې وي یا لنډې، او که هغه تکرار شوې وي یا نه. او هرکله چې دوی تکرار شي، خوږوالی یې ډېر او عالي کېږي او د دوی د پرله پسې تکرار له امله نه زړېږي، عالمان ترې نه سترې کېږي، او که هغه گواښ او ډار ته مخه کړي، نو له هغه څخه کاڼه او ثابت غرونه لږ زېږي، نو تاسو د پوه زړونو په

اړه څه فکر کوئ؟ او که هغه ژمنه وکړي، نو هغه څه راوړي چې زړونه او غوږونه پړانيزي، او د سولې د کور او د رحمن عرش ته د نږدې کېدو له پاره سړی لېواله کوي، لکه څنگه چې په ترغیب کې راغلي: ﴿فَلَا تَعْلَمَ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ السَّجْدَةُ: ۱۷. هغه وویل: ﴿وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ الرَّحُفُ: ۷۱. هغه د وېرولو په اړه وویل: ﴿أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخْصِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ﴾ الْإِسْرَاءُ: ۶۸. ﴿أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُخْصِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ﴾ * أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٌ﴾ الْمَلِكُ: ۱۶-۱۷.

د فصاحت، بلاغت او خوږوالي نور ډولونه هم شته. حتی که په آیتونو کې احکام او ممانعتونه هم شامل وي، خو په هغو کې د هر هغه څه د کولو امر شوی دی چې ښه، ګټور، خوندور او محبوب وي، او له هر هغه څه یې منع کړې چې ناخوښ، ناپاک او بې ارزښته وي. لکه څرنگه چې ابن مسعود (رض) او نورو پخوانیو علماوو ویلي دي: که تاسو په قرآن کریم کې د الله تعالی دا قول اورئ چې ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نو په غور سره یې واورئ، ځکه چې یا خو هغه خیر دی چې په هغه یې امر کړی، یا هغه شر دی چې هغه یې منع کړی دی.

له همدې امله الله (ج) فرمایي: ﴿يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ﴾ الْأَعْرَافُ: ۱۵۷.

که چیرې آیتونه د آخرت او وېرو تشریح کوي او جنت او دوزخ بیانوي او هغه څه چې الله (ج) پکې د خپلو دوستانو او دښمنانو له پاره لکه: نعمت، دوزخ، پناه ځای او یا دردناک عذاب څخه چمتو کړي دي، نو هغه د دې په اړه ښه خبر ورکوي او نصیحت کوي. هغه د ښو کارونو کولو او له بدو کارونو څخه د ډډه کولو غوښتنه کوي. هغه د دنيوي غوښتنو مخه نیسي او آخرت ته هڅونه کوي. خلک یې په غوره لاره روان کړل، د خدای او د هغه د سم قانون مستقیمې لارې ته یې لارښوونه وکړه او د ملعون شیطان ناپاکي یې له زړونو څخه لرې کړه (ابن کثیر، ۲۰۰۹م، ۱/۲۰۰).

شهاب الدین قسطلاني وايي: د دې کلام اعجاز په هغه څه کې دی چې له مخې یې د عربي وینا له جنس څخه بهر دی، که هغه شعر وي، نثر وي، خطبه وي، رجز وي یا سجع وي. دا په هیڅ یوه کې نه داخلېږي، او نه هم ورسره ګډېږي، په داسې حال کې چې د هغه کلمې او حروف د دوی د وینا په څیر دي او د دوی په شعر او نثر کې کارول کېږي. له همدې امله، د دوی ذهنونه مغشوش شوي وو، د دوی خوبونه ګډوډ شوي وو، او د دوی د وینا په ښکلا کې د دې په څېر لارښوونه نه وه شوې. په دې کې شک نشته چې په خپل فصاحت کې یې د خپل شعر ښکلا سره زړونه وهلي دي، او په خپل بیان کې یې د خپل غشي په ښې خوا معنی په نښه کړې ده. دا د الله تعالی روښانه ثبوت، د هغه څرګنده لاره، د هغه پراخ شواهد، او د هغه ځلیدونکي ثبوت دی. هیڅ بدبخت به د

دې مخالفت کولو هڅه ونه کړي مگر دا چې هغه به د پټنگ په څير د اور په لمبه باندې رابښکته شي او د غوسه شوي زمريانو د نيوکې په څير ذليل شي".

د هغه د مخالفت کوونکو څخه د يو کس په اړه د ډېرو په حواله روايت شوی دی چې هغه د داسې ويرې او ډار سره مخ شو چې له مخالفت کولو يې منع کړ، لکه څرنگه چې د يحيى بن حکيم غزال په اړه روايت شوی دی چې په خپل وخت کې په اندلس کې يو فصيح سړی و، نو هغه سورت اخلاص ته وکتل ترڅو د هغه مثال تعقيب کړي او د هغه په نظر، د هغې په انداز کې يو څه جوړ کړي، نو هغه د ويرې سره مخ شو، داسې چې هغه يې توبې او بيرته راستنيدو ته اړ کړ.

روايت شوی چې ابن المقفع - چې د خپل وخت تر ټولو فصيح کس و - دې کار ته يې اراده وکړه او په لټه کې يې شو او وينا يې په مفصل ډول تنظيم کړه او هغه يې سورت ونوموله. يوه ورځ هغه د يو هلک په خوا کې تېر شو چې د خدای تعالی دکلام دغه برخه يې لوستله: "﴿وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكَ وَيَا سَّمَاءُ اقْلَعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ﴾". نو هغه بيرته راغی او هغه څه يې حذف کړل چې تيار کړي يې وو او ويې ويل: زه شاهدي ورکوم چې له دې سره هيڅکله مقابله نشي کيدای، او دا د انسانانو خبرې ندي (القسطلاني، ۸۵۱هـ - ۹۲۳هـ، ۲/ ۲۶۶).

د "سُبُلُ الْهَدَى وَالرَّشَاد" ليکوال د غوره بندگانو په ژوندليک کې ويلي دي: (د دې کلام اعجاز د کلمو د فصاحت، عالي ترکيب، فصاحت، روانی، لوړې کچې ته رسيدل، د کلمو د همغږۍ، ښکلا، د آيتونو ترتيب، د لنډوالي ځلا، د هنرونو عجيبوالی او د پيل او پای د فصاحت څخه خامخا جوتېږي؛ له همدې امله، په دې باندې پوهه ثبوت ته اړتيا نه لري (الصالحی الشامي، ۲۰۰۶م، ۹/ ۴۰۸).

ابو عيسى الروماني وويل: فصاحت درې درجې لري: لوړه کچه، منځنۍ کچه، د لوړې او ټيټې کچې ترمنځ (منځنۍ) کچه. هر هغه څه چې په لوړه کچه کې دي معجزه ده او همدا د قرآن فصاحت دی. هر هغه څه چې له دې څخه ښکته دي هغه ممکن دي، لکه د فصیحو خلکو بلاغت. فصاحت يواځې د معنی رسول نه دي او نه هم فصاحت د معنی له مخې د لفظ په تاييد کې دی؛ بلکه فصاحت د الفاظو له لارې په غوره ممکنه لاره زړه ته معنی رسول دي.

د ښکلا تر ټولو لوړه کچه د قرآن فصاحت دی او د فصاحت تر ټولو لوړه کچه په ځانگړي ډول د قرآن له پاره ده او د فصاحت تر ټولو لوړه کچه د عربو او غير عربو له پاره يوه معجزه ده (اعجاز القرآن للرماني، ۲۰۰۷م، ص ۷۵-۷۶).

ابوبکر الجصاص وويل: موږ پوهېږو چې قرآن کریم د فصاحت په لوړه کچه کې دی، نو دا ممکنه ده چې د غير عربو له پاره هم ننگونه رېښتيني وي، چې په هغه ژبه کې چې دوی خبرې کوي د فصاحت په لوړه کچه وينا وکړي (الجصاص، ۱۴۰۵هـ، ۳/ ۲۷).

ابوبکر الباقلائي وویل: موږ د قرآن کریم په ترتیب غور کړی او ټول هغه اړخونه مو چې یادونه یې کړې ده د ترتیب د ښکلا، د ترکیب د ښکلا او ترتیب له پلوه په ورته کچه موندلې دي. په دې کې هیڅ توپیر نشته، نه له لوړ مقام څخه رابنکته کېږي او نه هم تر ټولو ټیټې درجې ته رابنکته کېږي.

موږ د خبرو هغه اړخونه هم په پام کې نیولي دي چې په اوږدو او لنډو آیتونو کې ورته اشاره کیدی شي، او موږ د هغه اعجاز پرته له کوم توپیر څخه په ورته کچه لیدلی دی.

په ورته ډول، د خلکو خبرې ممکن د ورته کیسې د تکرارولو په وخت کې د پام وړ توپیر ولري، او دا ممکن خورا توپیر ولري، موږ قرآن کریم ته په هغه څه کې هم وکتل چې د ورته کیسې تکرار په کې شوی وي او موږ یې په فصاحت کې کوم توپیر و نه لید، بلکه هغه د فصاحت او بلاغت په اوج کې دی.

موږ له دې څخه زده کړل چې دا هغه څه دي چې انسانان یې نشي کولی، ځکه چې هغه څه چې دوی یې کولی شي ډېر توپیر لري، د تکرار له پلوه، په اړخونو کې توپیر، او د هغو دلیلونو توپیر چې پکې شامل دي (الباقلائي، ۱۹۷۱م، ص ۳۸).

الزرقاني وویل: تر ټولو تکړه شاعران نه دي پېژندل شوي، او نه یې هم له جامع لفظ سره واضح معنی یوځای کړې ده، پرته له دې چې د محدودو شعرونو څخه څو شعرونه وي. د دوی د پاتې شعرونه د اوسط او ټیټې کچې ترمنځ دي. او دلته دوی د نثر لیکونکو او ویناوالو په اړه ورته قضاوت اعلاني.

که غواړو چې دا کیفیت په خپلو لاسونو تجربه کړو، نو یو ځل قرآن کریم خلاص کړو او د الله تعالی (ج) له کتاب څخه یوه جمله واخلو او شمېر یې معلوم کړو. بیا د دې کلمو شمېر له کومې بلې وینا څخه واخلئ، دوه جملې پرتله کړئ، دوه ویناوې پرتله کړئ، او وگورئ چې کومه یوه یې له معنا څخه ډکه ده. بیا وگورئ چې تاسو په هغه الهي وینا کې کوم کلمه غوره کولی شئ یا یې ځای په ځای کولی شئ او تاسو باید په هغه انساني وینا کې څومره کلمې پرېږدئ یا یې ځای په ځای کړئ؟

که تاسو دا هڅه وکړئ، نو تاسو به د دې حقیقت سره مخ شئ چې ابن عطیه اعلان کړی، لکه څرنګه چې سیوطي د هغه په اړه روایت کوي، کله چې هغه د قرآن کریم په اړه خبرې کوي، او وایي: "که له هغه څخه یو کلمه لیرې شي او بیا په عربي ژبه کې له هغه څخه ښه لفظ ولټول شي، نو هغه به ونه موندل شي.

قرآن کریم د خلکو له خبرو څخه جلا کلام دی، مهمه نه ده چې هغه څومره لوړ او عالي وي. حتی د رسول الله صلی الله علیه وسلم وینا، چې تر ټولو جامع خبرې ورکړل شوې وې، روح یې د نبوت او وحې په رڼا روښانه شوی وه او د هغه جوړښت په خورا بشپړ ډول شوی و چې خدای تعالی پیدا کړی و، سره له دې چې د فصاحت په آسمان کې یې پرواز وکړ او بیان یې د نورو خلکو تر بیان اوچت و، بیا هم د هغه او قرآن ترمنځ لویه فاصله شتون لري. پاک خدای دی او ستاینه یې ده، سبحانه الله و بحمده سبحانه الله العظيم (الزرقاني ۲۰۱۵م، ۳۲۵/۲).

ډاکټر محمد بکر اسماعيل وايي: الله (ج) د عربي ژبې له کلمو څخه هغه غوره کړې چې تر ټولو فصیحې، په ژبه آسانه، په ذهن کې ساده، د غوږونو له پاره تر ټولو خوندورې، په زړه باندې په اغيز کولو کې تر ټولو ځواکمنې او په معنی رسولو کې تر ټولو بشپړې وې. بيا يې هغه بشپړ کړ، چې د هغې اوبدل حتی د انساني خبرو سره د پرتلې وړ نه دي، ځکه چې د هغې په کلمو کې شته مفهومونه د روح ژورو ته رسېږي او د زړه ژورو ته ننوځي.

د دې کلمو په ترکیب کې يوه ښه بلدتیا او نږدې همغږي شتون لري، پرته له دې چې د حروفو مخرجونه يې څومره نږدې يا لرې وي، د الفاظو ترتيب د معنی د ترتيب سره سم و او ټولو قبيلو دا ومنله، سره له دې چې دوی په لوستلو او اوریدلو کې مختلفې لهجې لري.

په هر وخت او ځای کې د فصاحت او بلاغت ماهرین دې بې ساري سیستم او حیرانونکي ترتيب ته تسلیم شول، او مؤمنو نفسونو خپل روح ترلاسه کړل. عالمان هیڅکله د دې له مطالعې سترې نه شول، او هیڅ یو متقی د دې کتاب له لوستلو سترې نه شو (محمد بکر، ۱۴۱۹ هـ، ص ۳۲۸).

حازم په "منهاج البلاغه" کې ویلي دي: په قرآن کریم کې معجزه دا ده چې فصاحت او بلاغت یې په ټولو اړخونو کې دوام لري، داسې دوام چې هیڅ وقفه نه لري او د هر انسان تر طاقت پورته خبره ده. د عربو او هغو کسانو په خبرو کې چې د دوی په ژبه خبرې کوي، فصاحت او بلاغت په ټولو اړخونو کې نه دی موجود، حتی په لوړو کچو کې، پرته له یو څه څخه (الزکشي، ۱۳۷۶ هـ، ۲/ ۱۰۱).

الخطابي وویل: د فقهي ډېری عالمان دې نتیجې ته رسېدلي دي چې په دې کې د معجزې اړخ د فصاحت له نظره دی، خو د دوی له پاره د هغې تفصیل ورکول ستونزمن وو او دوی په دې کې د ذوق حاکمیت ته لاره هواره کړه.

هغه وویل: د دې دلیل دا دی چې د خبرو ډولونه مختلف دي او د وضاحت درجې یې مختلفې دي، او د فصاحت درجې یې متنوع او نا مساوي دي. ځینې یې فصیح، قوي او ښه بیان شوي دي، ځینې یې روان، لنډ او اسانه دي او ځینې یې جواز لرونکي، روان او ساده دي.

د څو دلیلونو په وجه د انسانانو له پاره دا ممکنه نه ده چې د دې په څیر یو څه راوړي، په شمول د دې چې د دوی پوهې د عربي ژبې ټول نومونه او د هغه کلمې نه دي پوښلې، کوم چې د معنی له پاره ظروف (لوبي) دي او دوی د هغو شيانو په معنی نه پوهېږي چې د دې کلمو لخوا لیردول کېږي او د دوی پوهه دومره بشپړه نه ده چې د یادې ژبې د سیستمونو ټول اړخونه لکه د کلمو همغږي او یو بل سره اړیکه په بشپړ ډول درک کړي.

وینا په دې دریو شيانو ولاړه ده: روښانه لفظ، یو معنی چې پر بنسټ (لفظ) ولاړه ده، د لفظ او معنی ترمنځ اړیکه چې دوی تنظیموي. که تاسو په قرآن کریم کې غور وکړئ، نو تاسو به په هغه کې دا شيان خورا عزتمن او غوره ومومئ. او تاسو به د هغه د څرگندونو په پرتله هیڅ بل بیان ډېر فصیح، ډېر جامع یا خوږ ونه مومئ، او نه به تاسو

د هغه د نظم په څېر هېڅ شعر ډېر ښکلی او ډېر همغږی ومومئ او کوم چې د قرآن کریم معناوې دي، دا د عقل له څښتنانو څخه پټه نه ده چې د صفاتو او توضیحاتو او فضیلت په لوړو درجو کې د پرمختګ ګواهي ورکوي. دا درې فضیلتونه په جلا توګه د خبرو اترو په مختلفو ډولونو کې موندل کیدی شي. خو یوازې د هغه عالم او قادر ذات په وینا کې یوځای موندل کېږي، چې ټول شیان یې په علم کې شامل کړي دي او ټول شیان یې شمیرلي دي.

اوس پوهېږئ او پوه شه چې قرآن کریم څکه معجز دی چې په غوره ترکیب کې تر ټولو فصیح کلمې سره راغلې، چې تر ټولو سمې معناوې لري (الخطابي، ۲۰۲۳ م، ص ۲۶-۲۷).

خطابي دا هم وویل: ما د قرآن کریم د اعجاز یوه برخه ذکر کړې ده چې خلکو هېره کړې ده، هغه دا ده چې په زړونو او نفسونو اغیزه لري. تاسو د قرآن کریم پرته بل هېڅ وینا نه اورئ، که په شعر کې وي یا هم په نثر کې. کله چې د قرآن کریم غږ غوږ ته ورسېږي، نو په یوه حالت کې زړه ته خوښي او خوږوالی او په بل حالت کې وېره رسوي، الله تعالی فرمایلي دي: ﴿لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْنَاهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾؛ په بل ځای کې یې داسې ویلي: ﴿اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانًى تَقْشَعُرُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ﴾ (الخطابي، ۲۰۲۳ م، ص ۷۰).

دا طبیعي وه چې عربان د فصاحت او بلاغت دې لوړې څوکې ته تسلیم شول، هغه څوکه چې په عربي ژبه کې یې هېڅ مثال یا ځای ناستی نشته، هغه لوړه څوکه چې عربان یې د یوه آیت په اوږدو سره خپل رب ته په سجده کول، او په سجده او رکوع پربوتل، د هغې ښکلا او فصاحت حیران کړل. په دې اړه، الله تعالی فرمایي: ﴿اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانًى تَقْشَعُرُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ بیا فرمایي: ﴿لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْنَاهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾. دا احساس چې د لومړنیو عربو په زړونو کې راپاریدلی و، اوس هم په هر دور کې زړونه د هغه اغیز له امله لږزوي چې روغ وجدان یې په زړه کې لري. دا کلام خپله تګلاره لري، چې نه شعر دی او نه هم قافیه لرونکی نثر، بلکې دا یو ښکلی ترکیب دی، د هغې آیتونه د وقفو سره جلا شوي چې په دې سره پای ته رسېږي، او روح ته په وقفه ورکولو سره ډاډ ورکول کېږي.

وقفې د اوږدو، لنډو او منځنیو ترمنځ توپیر لري، چې په موضوعاتو او لیدونکو پورې اړه لري. هغه د هجرت څخه مخکې د بلنې (دعوت) په پیل کې کله چې هغه د الله (ج) عبادت، د بت پرستی ردولو، او په قیامت او آخرت باور ته بلنه ورکوله، په عمده توګه لنډ او اشاره کوونکي و او کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم

مدينې منورې ته هجرت وکړ، نو په عمده توگه يې د شريعت د نظامونو او د ټولنيز ژوند د نظام د تشرېح کولو له پاره مفصلې خبرې کولې (شوقي ضيف ۲۰۰۹م، ص: ۴۶).

راغب وايي: د قرآن کریم الفاظ د عربو د خبرو اصلي، جوهر، منځنۍ او تر ټولو قيمتي برخه ده. فقهاء او حکيمان په خپلو احکامو او قضاوتونو کې پر هغوی تکیه کوي، او تر ټولو ماهر شاعران او فصیح خلک په خپلو شعرونو او نثر کې پر هغوی تکیه کوي. له هغوی پرته هر څه، او له هغو کلمو پرته چې له هغه څخه راوتلې او له هغه څخه اخیستل شوي دي، د هغه په پرتله د پاکو میوو او او پوتیکي حیثیت لري (الراغب الأصبهاني، ۲۰۰۹م، ص: ۵۵).

د الله تعالی د کلام معجزه دا ده چې معنی په داسې ډول بیانوي چې د نورو ټولو لارو په پرتله ډېره فصیحه وي. د هغه د کلام معجزه د سم نظر مطابق د فصاحت او بلاغت په اوج کې ده (أحمد، ۱۴۲۱هـ، ص ۹۷/۱).

پایله

تېر بحث ته په کتو دا جوته شوه چې قرآن کریم یو معجز کلام دی، انس او جن د هغه په څېر کوم آیت نشي راوړلی، سره له دې چې قرآن کریم په بار بار دوی ته دا چلنج ورکړی. همدا ډول دا هم جوته شوه چې قرآن کریم د اعجاز مختلفې برخې لري، لکه د قرآن کریم تاریخي اعجاز، ساینسي اعجاز، علمي اعجاز... لکه څرنگه چې فصاحت د قرآن کریم د اعجاز یو بل دلیل دی، بل دا چې فصاحت درې کچې لري: لوړه کچه، منځنۍ کچه او ښکته کچه، په دې ډول قرآن کریم د فصاحت په لوړه کچه کې ځای لري، او له هر ډول عیب څخه پاک دی.

وړاندیزونه

راتلونکو څېړونکو ته مې وړاندیز دا دی چې د قرآن کریم د اعجاز نورې برخې هم په مفصل ډول وڅېړي، کوم چې د مقالې د ډېروالي او حجم د زیاتېدو په خاطر ما دغه کار ونشو کولی او له نورو باحثینو او څېړونکو نه هیله کوم چې په خپلو څېړنو او بحثونو کې یې هره یوه برخه جلا جلا وڅېړي.

The Literal Miracles of the Holy Quran

Teaching assistant Masoud Qaeid, Shaikh Zayed University, Languages and Literature Faculty, Arabic Department.

Email Add: masuodqaeid@gmail.com

Abstract

A summary of the miracle is derived from the Arabic verb "ajaz". It refers to any kind of impossibility, and a miracle is something that is out of the ordinary and accompanied by a challenge, so much so that all of humanity cannot produce anything like it. Similarly, eloquence is a clear and distinct form of speech that is eloquent and fluent, the meaning is easily understood, its innovation is surprising and pleasant to listen to, By studying this topic, readers will be able to understand the miracle of the Holy Quran in terms of its eloquence and will also see practical examples. In this research, I used the library method. In this regard, I studied various books and collected information related to this topic. It has been proven that the Holy Quran is miraculous due to its eloquence, according to the most dominant and most correct opinion. Although scholars have divided the miracle of the Holy Quran into different parts, Such as: scientific, informing about the unseen, historical miracle, scientific, legislative miracle, etc. Also, readers will understand that eloquence has three levels and the highest level is the Holy Quran.

Keywords: Holy Quran, Miracle, Eloquence, Speech, Miracle

ماخذونه

القران الكريم

البیهقي أبوبکر أحمد بن الحسین (٣٨٤-٤٥٨هـ)، علق علیه د. عبد المعطی، دار الکتب العلمیة، بیروت- لبنان، الطبعة الأولى، ١٤٠٥هـ، عدد الأجزاء ٧. في دلائل النبوة..

القاضي عیاض، (٢٠١٠م) الشفا بتعريف حقوق المصطفى، دار الحديث، (١/ ٢٦٢، ٢٦٣).

ابن کثیر، تفسیر ابن کثیر، (٢٠٠٩م)، دار ابن حزام، ١/ ٢٠٠.

القسطلاني شهاب الدين، المواهب اللدنية بالمنح المحمدية (٨٥١هـ- ٩٢٣هـ)، عدد الأجزاء ٣.

الصالحی الشامي محمد بن يوسف، سبل الهدى والرشاد في سيرة خير العباد، ٢٠٠٦م، المجلس الأعلى للشؤون الإسلامية، ٩/ ٤٠٨.

إعجاز القرآن للرمانی (٢٠٠٧م) ضمن ثلاث رسائل في إعجاز القرآن، تحقيق محمد خلف الله أحمد، ود. محمد زغلول سلام.

دار المعارف، مصر.

الخصاص أحمد بن علي أبوبکر الرازي الخصاص الحنفي (١٤٠٥هـ)، الخقق: محمد صادق القمحايي، دار إحياء التراث

العربي، بيروت، ٣/ ٢٧.

الباقلائي أبو بكر محمد بن طيب، (١٩٧١م) إعجاز القرآن، بيروت، لبنان، ص ٣٨.

الزرقاني محمد عبد العظيم، (٢٠١٥م) مناهل العرفان في علوم القرآن، دار السلامة للباعة والنشر.

الزركشي أبو عبد الله بدر الدين محمد بن عبد الله (١٣٧٦هـ) البرهان في علوم القرآن، المحقق: أبو الفضل إبراهيم، دار إحياء

كتب العربية، عدد الأجزاء ٤.

الخطايي محمد بن إبراهيم (٢٠٢٣م) إعجاز القرآن.

الراغب الأصبهاني (٢٠٠٩م) المفردات في غريب القرآن، مكتبة نزار مصطفى الباز.

أحمد القاضي عبد النبي (١٤٢١هـ) دستور العلماء أو جامع العلوم في اصطلاحات الفنون، دار الکتب العلمیة، لبنان،

بيروت، عدد الأجزاء ٤، ١/ ٩٧.

النهان محمد فاروق، المدخل إلى علوم القرآن الكريم (٢٠٠٥م)، دار عالم القرآن، حلب، عدد الأجزاء ١، ص ٢١٩-٢٢٠.

جامعة المدينة العالمية، الإعجاز العلمي في القرآن الكريم (٢٠٠٩م) عدد الأجزاء ١، صفحة ٧٧-٧٨.

شوقي ضيف (٢٠٠٩م) الفن ومذاهبه في النشر العربي.

ليبب بيضون، الإعجاز العددي في القرآن، (٢٠٠٥)، شركة الأعلمي للمطبوعات.

محمد بكر إسماعيل، دراسات في علوم القرآن لمحمد بكر إسماعيل (١٤١٩هـ)، ص: ٣٢٨.

د کابل، سروبي او چهارآسياب ولسواليو د SIAP، PNPI او Pi شاخصونو له مخې د اوربنت کچه

پوهنيار نظيرگل صديقي د شيخ زايد پوهنتون، ټولنيزو علومو پوهنځي د تاريخ او جغرافيه څانگې استاد

برېښنالیک: Nazirgul.sidiqi@gmail.com

لنډيز

وچکالي يوه چاپيريالي پېښه ده او د اقليم د بدلونونو يوه نه بېلېدونکې برخه ده. دا پدیده د باران د نشتوالي او د تودوخې د زیاتوالي حالت دی، چې په هر ډول اقليمي شرايطو کې واقع کېدای شي. وچکالي يوه استثنايي او بدبخته پېښه ده، چې په عمومي ډول په انسانانو، نباتاتو ټولنو او چاپيريالي ايکولوژۍ کې د پام وړ بدلونونو لامل کېږي. د وچکالۍ ويجاړونکي اغيزې په تدريجي ډول څرگندېږي او د کرنيزو محصولاتو، خواړو، اقتصادي او ټولنيزې ناکرارۍ او حتی د چاپيريالي بحرانونو د کمښت او ضايع کېدو لامل کېږي. پدې څېړنه کې د وچکالۍ په برخه کې د اقليم ډېری عام شاخصونه، په شمول د اوسط باران شاخصونو سلنه (PNPI)، د کلني باران معيار (SIAP) او د (Pi) لس شاخص کارول شوی او د ۱۸ کلونو (۲۰۱۷-۲۰۰۰) د مودې ډاټا نه پکې استفاده شوي او همدارنگه د ۳، ۵ او ۱۱ کلن متحرک او اوسط چارټونه رسم شوي. د کلني باران بدلونونو د مرطوب او وچو دورو د وچکالۍ او باراني کلنو ټاکلو له پاره خطي ريگرېشن او د معلوماتو همغږي او دقت ازمويښې کارول شوې. د دې څېړنې پايلې ښی، چې تر ټولو باراني کلونه ۲۰۰۶ او ۲۰۱۴ وو او تر ټولو وچ کلونه ۲۰۱۱ او ۲۰۱۵ ؤ. همدارنگه په يادو دريو ستېشنونو کې له څېړنې وروسته دا معلومه شوه، چې په دې ۱۸ کلنه موده کې د اوربنت اندازه کمه او د وچکالۍ کلنو فيصدي پکې زياته ده.

کلیدي ټکي: اوسط باران سلنه، شاخص، کابل ستېشن، کلني باران معيار، د لس شاخص، وچکالي

سريزه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيد المرسلين وعلى آله واصحابه اجمعين! قال الله تعالى ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ (الأنبياء: ۳۰). ژباړه: موږ هر يو ژوندی موجود د اوبو څخه پيدا کړي، ولې تاسو ايمان نه راوړي.

وچکالي د اقليم د بدلونونو څخه يو پدیده ده، چې د دې پدیدې په اړه د هر اړخیزې پوهې نشتوالی، د یوې سیمې اقتصاد او طبیعت ته درانه زیانونه رسوي، په ځانگړې توگه په هغه سیمه کې کومه، چې دځمکې د کرې په صحرايي کمربند کې موقعیت لري او د تیلو محصولاتو وروسته د هغې اقتصادي زیربنا کرنیز محصولات دي (جامعي، ۱۳۸۷ل).

وچکالي د اقليم پورې اړوند یو له خورا مهم خطرونو څخه دی. په هر صورت، د وچکالي هېڅ نړیوال منل شوی تعریف شتون نه لري. شاید ترټولو عمومي وړاندیز هغه وي، چې د برینان او روډر له خوا په (۱۹۸۵م) کې وړاندې شوی ؤ. وچکالي په یوه ځانگړې موده او په یوه ځانگړې سیمه کې د اوبو شتون کموالی دي (ډونالد، ۱۹۹۷م).

وچکالي په هره سیمه او د هر ډول اقليم کې پېښېدای شي او تقریباً په ټولو اقليمې رژیمونو کې پېښېږي. دا پدیده په هغو سیمو کې ډېره پېښېږي، چې کم باران لري (تساکریس او وانجلیس، ۲۰۰۴م).

او همدارنگه په اړوندو سیمو کې وچکالي د اوږدې مودې له پاره د باران نشتوالی دی، په داسې ډول، چې په خاوره کې د رطوبت کمښت رامنځته کوي او د اوبو جریان کموي، په دې توگه د انسانانو فعالیتونه، طبیعي نباتات او د څارویو ژوند گډوډوي. په مختلفو اقليمونو کې، د وروستي باران څخه وروسته د سیندونو د اوبو او د خاورې رطوبت د پام وړ کمولو له پاره اړین وخت یو شان نه وي. له همدې امله، هر یو متخصص د وچکالي تعریف له مختلف لېد څخه وړاندې کړی دی. د اقليم له نظره، هرکله چې په یوه ټاکلې موده کې د یو ځای له خوا ترلاسه شوی باران په ورته وخت کې د ځای د اوسط باران څخه کم وي؛ نو دغه سیمه د وچکالي سره مخ کېږي (مرادي او نوروزي، ۱۳۸۵ل).

د څېړنې اصلي موخه: د کابل، سروبي او چهارآسیاب ولسوالیو د اورښت ارزونه کول.

اصلي پوښتنه: د کابل، سروبي او چهارآسیاب ولسوالیو کې د کوم سټیشن د اورښت کچه لوړه ده؟

فرعي موخه: د کابل، سروبي او چهارآسیاب ولسوالیو د اورښت کچه معلومول

تېرو اثارو ته کتنه

حجازي زاده (۱۳۸۹ل) په ايران کې د وچکالۍ د فضايي احصايو تحليل په نوم څېړنه کې. ايران د اوږدوالي او عرض له پلوه د لوی جغرافيايي پراخوالي، د سختو تشکيلاتو شتون او د هوا د ډله ايز بريد سره د مخ کېدو له امله د باران په شرايطو کې ځانگړي شرايط لري. په ايران کې د باران عمومي جوړښت د عرض البلد، لوړوالي او د هوا د ډله ايزو اغيزو لخوا اغيزمن کېږي؛ نو د دې هر يو فکتور سره، باران به هم بدلون ومومي. څېړونکي په ايران کې د ۳۰ کلونو (۱۹۸۵ څخه تر ۲۰۱۴ پورې) په موده کې د ۸۴ غوره شويو سټيشنونو څخه د باران معلوماتو په کارولو سره وچکالي مطالعه او تحليل کړې ده.

اکبري (۱۳۸۸ل) په مقاله، چې سرليک يې دی "په جنوبي خراسان ولايت کې د وچکالۍ ځانگړتياوې څېړل". جنوبي خراسان ولايت د وچکالۍ په گڼو له مختلفو طبيعي پېښو سره مخ دی؛ ځکه چې دا په وچه سيمه او د صحرا په څنډه کې موقعيت لري. له همدې امله، دا اړينه ده، چې په دې سيمه کې د وچکالۍ ځانگړتياوې وڅېړل شي. د دې هدف له پاره، د جنوبي خراسان ولايت کې د ۳۰ کلونو مودې (۱۹۷۴م څخه تر ۲۰۰۳م پورې) احصايوي معلومات د کار له پاره د اساس په توگه کارول شوي دي.

مساعدي، مقدم او کواکبي (۱۳۹۵) په هغه څېړنه کې چې سرليک يې دی "د وچکالۍ پېژندنې شاخص (RDI) پر بنسټ د وچکالۍ ځانگړتياوې ټاکل او په مختلفو سيمو او وختونو کې د هغې بدلونونه معاينه کول". دوی وايي چې وچکالي يوه اقليمي پدیده ده، چې په ټوله نړۍ او ټولو اقليمي سيمو کې پېښېږي. د وچکالۍ هره پدیده د دريو ځانگړتياو له مخې پېژندل کېږي: د وچکالۍ موده، د وچکالۍ شدت او د وچکالۍ ډېروالی. د وچکالۍ شاخصونه د وچکالۍ د اندازه کولو له پاره کارول کېږي. د وچکالۍ شاخصونو په منځ کې، د وچکالۍ پېژندنې شاخص کارول شوی دی.

گورابي و بهمن رضاني (۱۳۸۴ل) په يوه څېړنه کې چې سرليک يې دی "په گيلان کې د وچکالۍ او د هغې د پېښې رجحان څېړنه". دا څېړنه د وچکالۍ پدیده او په اروميا کې د هغې د پېښې رجحان څېړلو له پاره ترسره شوې وه. دا د ۴۰ کلن احصايوي دورې له پاره د اروميا سنوېټيک سټیشن څخه د مياشتني باران احصايې کارولې.

کاوياني (۱۳۸۰ل) په يوه څېړنه کې چې سرليک يې دی "د وچکالۍ او وچکالۍ شاخصونو اقليمي مطالعه". پدې مقاله کې، د وچکالۍ د ټاکلو له پاره نږدې ټول معتبر ضريبونه ښودل شوي او د هغو مثالونو پلي کول، چې د ايران د اقليمي شرايطو له پاره گټور کېدای شي ټينگار شوی دی.

مرادي او نوروزي (۱۳۸۵ل) په يوه مقاله کې چې سرليک يې دی: په اصفهان ولايت کې د وچکالۍ رجحاناتو مطالعه. د پنځه کلن او اوه کلن متحرک اوسط میتودونه او د ماهر او گيس میتود لخوا د معلوماتو طبقه بندي شاخص د دیرش کلن احصایوي دورې (۱۹۸۹م-۲۰۰۰م) په جریان کې کارول شوي.

شکيبا، عظيمي او بواذر (۱۳۸۸ل) په يوه څيړنه کې چې سرليک يې دی: د وچکالۍ دورې مطالعه او د کرخه لاندې اوبو سرچينو باندې د دوی اغيز، د (۱۹۸۴م-۲۰۱۳م) د دیرش کلن احصایوي دورې په جریان کې د کرخې لاندې حوزې کې د هوا پېژندنې ستیشنونه مطالعه او پرتله شوي.

بنی واهب، علیرضا او بهلو علیجانی (۱۳۸۲ل) په يوه مقاله کې چې سرليک يې دی: د نړۍ په نیمه وچو، وچو او ډېرو وچو سیمو کې د هوا پېژندنې او کرنې وچکالۍ رجحاناتو مطالعه. SPI د ۱۹۷۰م څخه تر ۲۰۱۴م پورې د CRU لخوا چمتو شوي شبکې د باران د معلوماتو پراساس د ۱، ۳ او ۶ میاشتو لنډمهاله وخت اندازه شوي او بیا د دوی د منځنۍ کچې څخه تر شدید او خورا شدید رجحان د غیر پیرامیتریک من-کنډال ازموینې په کارولو سره معاینه شو.

دستوراني او نور (۱۳۹۴). په يوه څيړنه کې چې سرليک يې دی "په خراسان رضوي کې د MODIS سینسر په کارولو سره په نباتاتو باندې د وچکالۍ اغیزې څيړنه". د هوا پېژندنې او لرې پرتو سینسنگ معلوماتو څخه د معیاري باران شاخص (SPI) اټکل کولو لپاره کار اخیستل شوی، د ۲۰۰۱م، ۲۰۰۵م، ۲۰۰۹م او ۲۰۱۳م کلونو په جریان کې د ولایت د ۱۰ سینوپټیک ستیشنونو څخه د باران احصایې کارول شوي.

عرفانیان (۱۳۸۸ل) په يوه مقاله کې چې سرليک يې دی "په خراسان رضوي ولايت کې د وچکالۍ وضعیت څيړنه". د ځمکې لاندې اوبو سرچينو باندې د وچکالۍ د وضعیت او اغیزې څيړنه او محاسبه کول، د SPI شاخص ټاکلو لپاره د یو کال ۲۰۰۶م او دوه کلونو ۲۰۰۵م-۲۰۱۶م اوږدمهاله وخت لړۍ کارول شوې.

آسیایي (۱۳۸۵ل) په مشهد کې د وچکالۍ څارنه سرليک لاندې څيړنه کې. د پالمیر د وچکالۍ د شدت شاخص محاسبه کولو لپاره ډیزاین شوي سافټویر په کارولو سره، دا شاخص د ۱۹۷۰م څخه تر ۲۰۰۳م پورې د احصایوي دورې په جریان کې د مشهد سنوپټیک ستیشن لپاره محاسبه او وړاندې شو.

آزادي او همکاران (۱۳۹۴ل) په يوه مقاله کې چې سرليک يې دی د مرکزي ایران په حوزو کې د پالمیر د وچکالۍ شاخص ارزونه. د ۱۷ حوزو په بڼه تر سره شوي او په یادو حوزو کې د ځینو څخه ډېرې وچې ښودل شوي.

د کابل، سروبي او چهار اسياپ په ستیشنونو کې د ۱۸ کلونو په موده کې د باران احصایوي تحلیل د وچکالۍ د مختلفو میتودونو په کارولو سره محاسبه شو او د باران ارزښتونه په لاندې فورمولونو کې کارول شوي. د دې محاسبې پایلې په لاندې جدول او گرافونو کې دي.

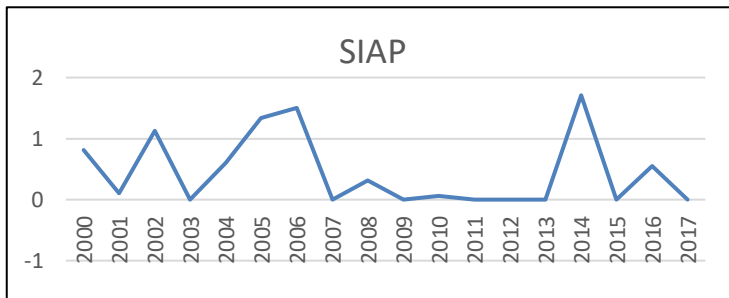
۱- د کلني باران معیاري شاخص (SIAP) د دې شاخص پر اساس د باران د معلوماتو د نورمال څخه د انحراف محاسبه هم ده. دا شاخص د لاندې فورمول له لارې ترلاسه کېږي.

$$SIAP = (P_i - \bar{P}) / SD$$

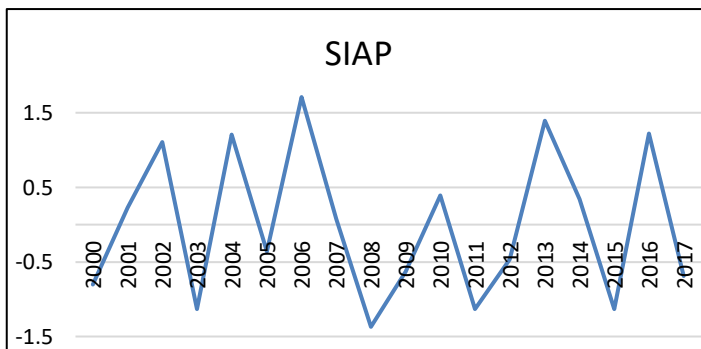
P_i = په یوه کال کې ټول اورښت

$\bar{P}$ = منځنۍ اورښت

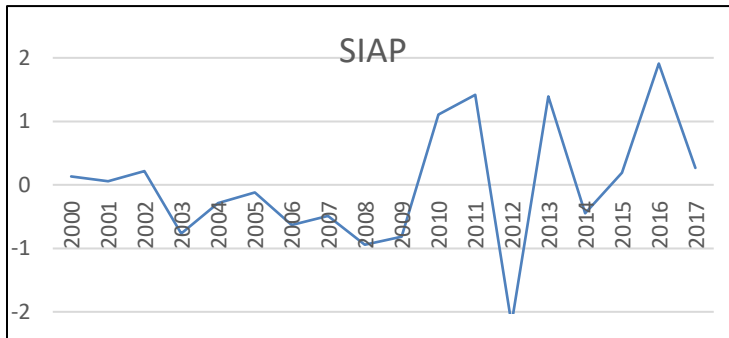
SD = معیاري انحراف



شکل (۲): د احصایوي دورې په جریان کې د کابل ستیشن د SIAP گراف



شکل (۳): د احصایوي دورې په جریان کې د سروبي ستیشن د SIAP گراف



(۴) شکل: د احصايوي دورې په جريان کې د چهار اسياب ستيشن SIAP ډياگرام

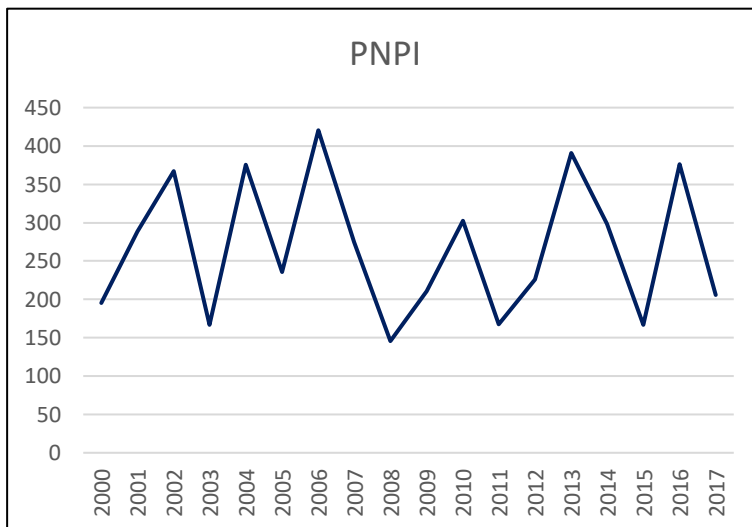
۲- د اوسط اورښت د سلنې شاخص (PNPI)

په دې شاخص کې، د هرې سيمې له پاره اوسط باران ۱۰۰٪ گڼل کېږي. PNPI د لاندې فورمول له لارې محاسبه کېږي، په دې فورمول کې.

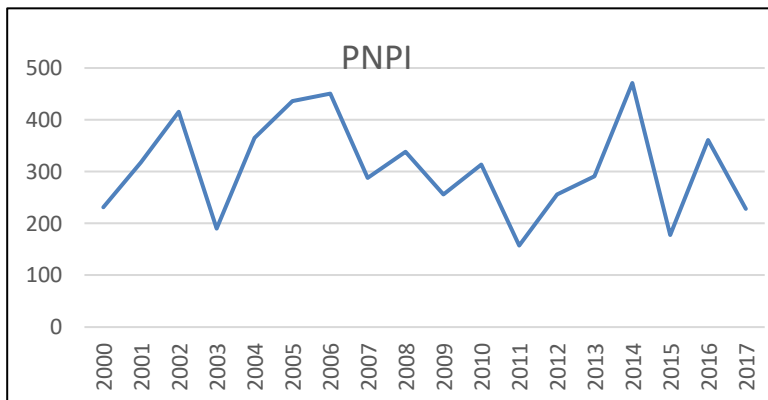
$$PNPI = \frac{P_i \times 100}{\bar{P}}$$

Pi: د کال اورښت

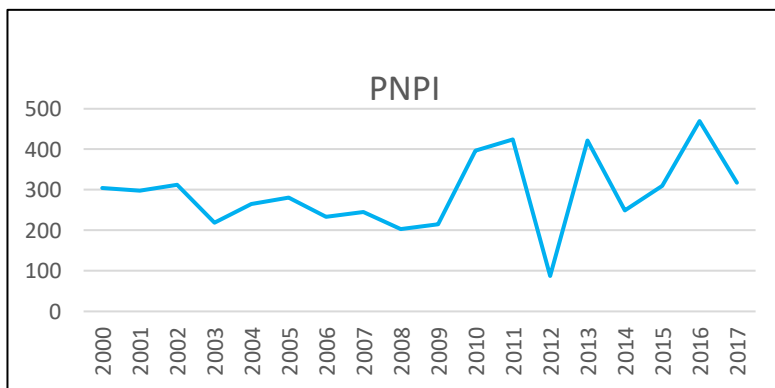
$\bar{P}$: د کال اوسط اورښت



(۵) شکل: د احصايوي دورې په جريان کې د کابل ستيشن د PNPI گراف



(۶) شکل: د احصايوي دورې په جريان کې د سروبي ستیشن د PNPI گراف



(۷) شکل: د احصايوي دورې په جريان کې د چهار اسياپ ستیشن د PNPI گراف

(2) جدول: هغه شاخصونه چې د کابل په ستیشن کې د وچکالۍ وضعیت د ارزولو لپاره کارول شوي.

شاخص SIAP		Pi د لس شاخص		PNPI شاخص		د اورښت اندازه	کال
کیفی تفصیل	د شاخص مقدار	کیفی تفصیل	د شاخص مقدار	کیفی تفصیل	د شاخص مقدار		
باراني کال	۰.۸۱	ډېره وچکالي	5.26	کمه وچکالي	۷۴.۹	230.8	2000
باراني کال	۰.۱۰	ډېره وچکالي	10.52	نورمال	۱۰۳.۳	318.2	2001
باراني کال	۱.۱۳	ډېره وچکالي	15.78	باراني کال	۱۳۵.۲	415.6	2002
ډېره وچکالي	-۱.۲۳	وچکالي	21.05	نیمه وچکالي	۶۱.۷	190.1	2003
باراني کال	۰.۶۰	وچکالي	26.31	نورمال	۱۱۸.۶	365.5	2004

2005	435.7	۱۴۱،۴	باراني کال	31.57	تقریباً نورمال	۱،۳۴	باراني کال
2006	450.3	۱۴۶،۲	باراني کال	36.84	تقریباً نورمال	۱،۵۰	باراني کال
2007	287.8	۹۳،۴	نورمال	42.10	لږ نورمال	-۰،۲۱	نورمال
2008	338.3	۱۰۹،۸	نورمال	47.31	لږ نورمال	۰،۳۱	نورمال
2009	255.7	۸۳،۱	نورمال	52.63	نورمال	-۰،۵۴	نیمه وچکالي
2010	313.9	۱۰۱،۹	نورمال	57.89	نورمال	۰،۰۶	نورمال
2011	157.4	۵۱،۱	ډېره وچکالي	63.15	لږ مرطوب	-۱،۵۸	ډېره شدیدې وچکالي
2012	255.5	۸۲،۹	نورمال	68.42	لږ مرطوب	-۰،۵۵	کمه و چکالي
2013	290.7	۹۴،۳	نورمال	73.68	مرطوب	-۰،۱۸	نورمال
2014	471.1	۱۵۲،۹	باراني کال	78.94	مرطوب	۱،۷۱	باراني کال
2015	178.2	۵۷،۸	ډېره وچکالي	84.21	ډېر مرطوب	-۱،۳۶	ډېره وچکالي
2016	360.7	۱۱۷،۱	نورمال	89.47	ډېر مرطوب	۰،۵۵	باراني کال
2017	228.5	۷۴،۱	لږه وچکالي	94.73	فوق العاده مرطوب	-۰،۸۴	نیمه وچکالي

(3) جدول: هغه شاخصونه چې د سروبي سټیشن کې د وچکالۍ وضعیت ارزولو لپاره کارول شوي.

SIAP شاخص		Pi د لس شاخص		PNPI شاخص			
کال	د اورښت اندازه	د شاخص مقدار	کیفی تفصیل	د شاخص مقدار	کیفی تفصیل	د شاخص مقدار	کیفی تفصیل
2000	۱۹۵،۶	73.1	لږه وچکالي	5.26	ډېره وچکالي	-0.80	نیمه وچکالي
2001	۲۸۸،۳	107.8	نورمال	10.52	ډېره وچکالي	0.23	نورمال
2002	۳۶۶،۹	137.2	باراني کال	15.78	ډېره وچکالي	1.11	باراني کال
2003	۱۶۶،۹	62.4	نیمه وچکالي	21.05	وچکالي	-1.13	ډېره وچکالي
2004	۳۷۵،۲	140.3	باراني کال	26.31	وچکالي	1.21	باراني کال
2005	۲۳۵،۸	88.2	نورمال	31.57	تقریباً نورمال	-0.36	لږه وچکالي
2006	۴۲۰،۴	157.2	باراني کال	36.84	تقریباً نورمال	1.71	باراني کال
2007	۲۷۴،۷	102.7	نورمال	42.10	لږ نورمال	0.08	نورمال

2008	۱۴۵,۶	54.4	وچکالي	47.31	لږ نورمال	-1.37	ډېره وچکالي
2009	۲۱۰,۹	78.9	نورمال	52.63	نورمال	-0.63	نيمه وچکالي
2010	۳۰۲,۳	113.1	نورمال	57.89	نورمال	0.39	باراني کال
2011	۱۶۷,۲	62.4	نمه وچکالي	63.15	لږ مرطوب	-1.13	ډېره شديده وچکالي
2012	۲۲۵,۷	84.3	نورمال	68.42	لږ مرطوب	-0.47	لږه وچکالي
2013	۳۹۰,۹	146.1	باراني کال	73.68	مرطوب	1.39	باراني کال
2014	۲۹۸,۴	111.6	نورمال	78.94	مرطوب	0.34	باراني کال
2015	۱۶۶,۸	62.3	نيمه وچکالي	84.21	ډېر مرطوب	-1.13	ډېره وچکالي
2016	۳۷۶,۴	140.7	باراني کال	89.47	ډېر مرطوب	1.22	ترسالي
2017	۲۰۵,۸	76.9	لږه وچکالي	94.73	فوق العاده مرطوب	-0.69	نمه وچکالي

(4) جدول: هغه شاخصونه چې د چهاراسيا ب سټيشن کې د وچکالي وضعیت ارزولو لپاره کارول شوي.

SIAP شاخص		Pi د لس شاخص		PNPI شاخص			
کال	د اورښت اندازه	د شاخص مقدار	کيفی تفصیل	د شاخص مقدار	کيفی تفصیل	د شاخص مقدار	کيفی تفصیل
2000	۳۰۴,۲	104.2	نورمال	5.26	ډېره وچکالي	0.13	نورمال
2001	۲۹۷,۵	101.9	نورمال	10.52	ډېره وچکالي	0.06	نورمال
2002	۳۱۲,۷	107.1	نورمال	15.78	ډېره وچکالي	0.22	نورمال
2003	۲۱۹,۴	75.2	لږه وچکالي	21.05	وچکالي	-0.77	نيمه وچکالي
2004	۲۶۴,۹	90.8	نورمال	26.31	وچکالي	-0.29	لږه وچکالي
2005	۲۸۰,۶	96.1	نورمال	31.57	تقریباً نورمال	-0.12	نورمال
2006	۲۳۲,۸	79.8	لږه وچکالي	36.84	تقریباً نورمال	-0.63	باراني کال
2007	۲۴۵,۹	84.3	نورمال	42.10	لږ نورمال	-0.49	لږه وچکالي
2008	۲۰۳,۶	69.8	لږه وچکالي	47.31	لږ نورمال	-0.94	ډېره وچکالي
2009	۲۱۵,۳	73.7	لږه وچکالي	52.63	نورمال	-0.82	ډېره وچکالي
2010	۳۹۶,۱	135.7	باراني کال	57.89	نورمال	1.11	باراني کال
2011	۴۲۴,۶	145.5	باراني کال	63.15	لږ مرطوب	1.42	باراني کال
2012	۸۷,۵	29.9	ډېره لږه وچکالي	68.42	لږ مرطوب	-2.19	ډېره شديده وچکالي

2013	۴۲۱،۷	144.5	باراني کال	73.68	مرطوب	1.39	باراني کال
2014	۲۴۹،۵	85.5	نورمال	78.94	مرطوب	-0.45	لږه وچکالي
2015	۳۰۹،۵	106.5	نورمال	84.21	ډېر مرطوب	0.19	نورمال
2016	۴۶۹،۷	160.9	باراني کال	89.47	ډېر مرطوب	1.91	باراني کال
2017	۳۱۷،۳	108.7	نورمال	94.73	فوق العاده مرطوب	0.27	نورمال

۳- د لس شاخص

$$Pi = \frac{i}{N} \times 100$$

Pi = د اورښت امکان

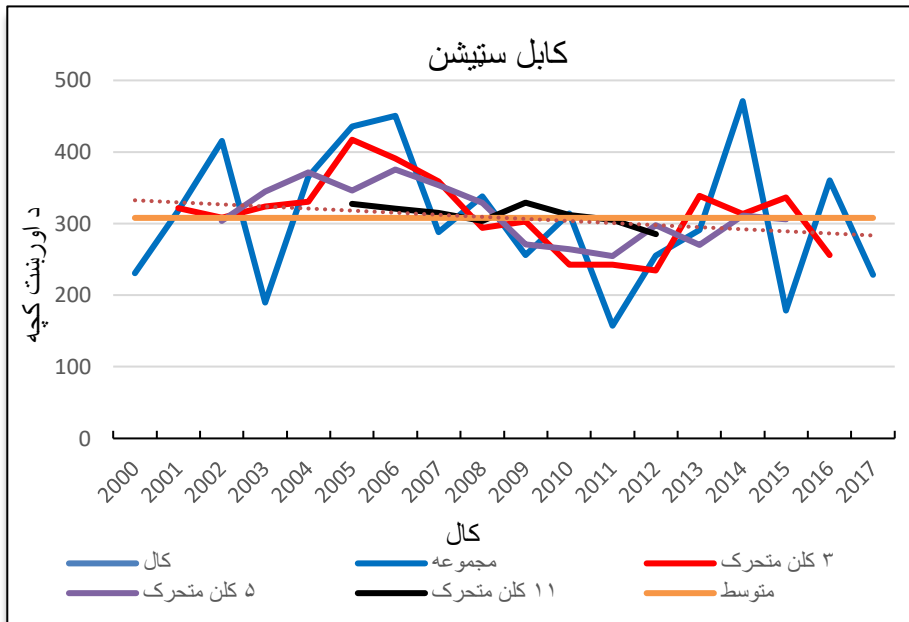
i = شمېره

N = د اورښت شميرې (تعداد).

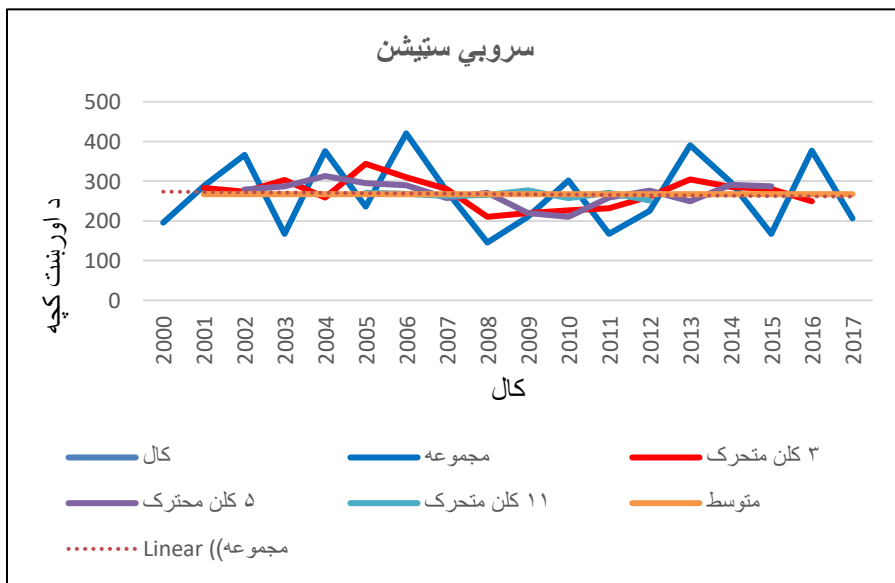
(5) جدول: د وچکالۍ د شدت طبقه بندي د لس شاخص پر بنسټ

د سلنې له مخې کچه		د وچکالۍ وضعیت	د لس شمېره
له ۱۰٪ څخه کم	۵٪	ډېره شديده وچکالي	اول
له ۱۰ څخه تر ۲۰٪ پورې	۱۰-۱۵٪	ډېره وچکالي	دویم
له ۲۰ څخه تر ۳۰٪ پورې	۲۱-۲۶٪	وچکالي	درېیم
له ۳۰ څخه تر ۴۰٪ پورې	۳۱-۳۶٪	تقریباً نورما	څلورم
له ۴۰ څخه تر ۵۰٪ پورې	۴۲-۴۷٪	نورمال	پنځم
له ۵۰ څخه تر ۶۰٪ پورې	۵۲-۵۷٪	لږ نورمال	شپږم
له ۶۰ څخه تر ۷۰٪ پورې	۶۳-۶۸٪	لږ مرطوب	اووم
له ۷۰ څخه تر ۸۰٪ پورې	۷۳-۷۸٪	مرطوب	اتم
له ۸۰ څخه تر ۹۰٪ پورې	۸۴-۸۹٪	ډېر مرطوب	نهم
له ۹۰ څخه تر ۱۰۰٪ پورې	۹۴٪	فوق العاده مرطوب	لسم

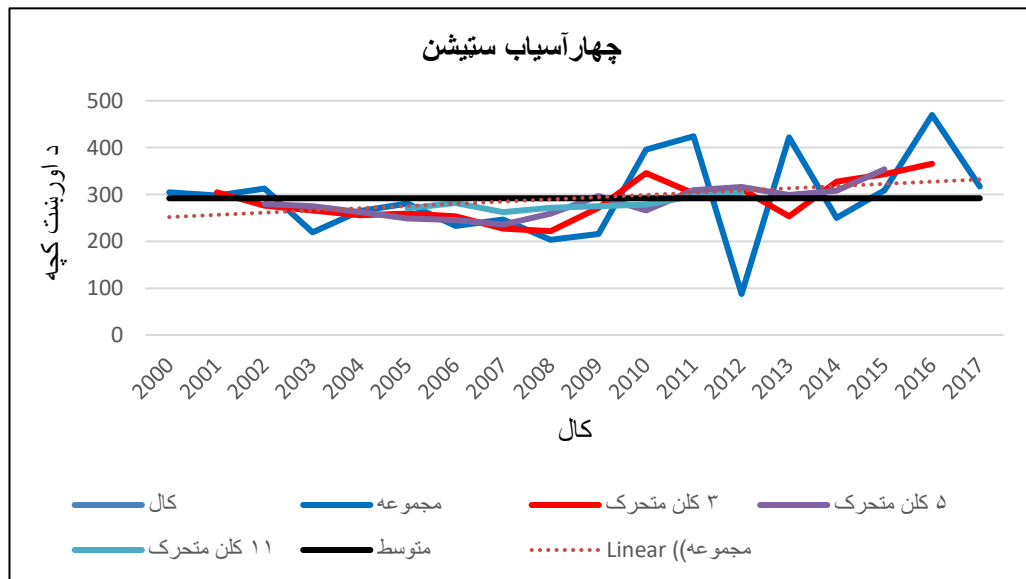
د تیرو ۱۸ کلونو د وچکالۍ او اورښت د کچې د معلومولو له پاره، په مطالعه شویو سټیشنونو کې د ۵،۳ او ۱۱ کلونو متحرک اوسط پلان شوی دی.



(۸) شکل: د کابل سټیشن گراف



(۹) شکل: د سروبي سټیشن گراف



(۱۰) شکل: د چهار آسياب ستیشن گراف

د (۸) شکل له مخې کابل په ستیشن د ۲۰۰۳م، ۲۰۱۱م او ۲۰۱۵م کلنو کې او په ډېره شديده وچکالي ده او همدارنګه ۲۰۰۲م، ۲۰۰۶م او ۲۰۱۴م کلنو ډېر باراني او په (۹) شکل د سروبي په ستیشن کې د ۲۰۰۳م، ۲۰۰۸م، ۲۰۱۱م او ۲۰۱۵م کلونه ډیر وچ او اوربنت پکې کم دي او په ذکر شوي ستیشن کې ۲۰۰۲م، ۲۰۰۶م او ۲۰۱۳م کلونو کې اوربنت ډېر او باراني دي. په (۱۰) شکل د چهار آسياب ستیشن کې ۲۰۰۸م او ۲۰۱۲م کلونو کې وچکالي او په ۲۰۱۰م، ۲۰۱۱م، ۲۰۱۳م او ۲۰۱۶م کلونو کې ډېر بارانونه شوي دي. ۳ کلن متحرک له مخې کابل ستیشن کې ۲۰۱۱م او ۲۰۱۵م کلونه او سروبي په ستیشن کې ۲۰۰۸م او ۲۰۱۱م او د چهار آسياب په ستیشن کې ۲۰۱۲م کلونه ډېر وچکالي ځپلي دي او همدارنګه د یاد متحرک له مخې ۲۰۰۱م، ۲۰۰۲م، ۲۰۰۶م، ۲۰۱۳م او ۲۰۱۴م کلونه او په سروبي ستیشن کې ۲۰۰۶م، ۲۰۱۳م او ۲۰۱۶م کلونه او چهار آسياب ستیشن ۲۰۱۰م، ۲۰۱۱م، ۲۰۱۳م او ۲۰۱۶م کلونو کې ډیر باران ښودل شوي دي.

د پنځه کلن متحرک پر بنسټ، د کابل په ستیشن کې له ۲۰۰۹م څخه تر ۲۰۱۲م پورې، د سروبي ستیشن کې، له ۲۰۰۷م څخه تر ۲۰۰۹م او ۲۰۱۵م او همدارنګه د چهار آسياب په ستیشن کې له ۲۰۱۱م څخه تر ۲۰۱۵م کال پورې د وچکالي دوره لیدل شوې ده.

د ۱۱ کلن متحرک پر بنا د کابل په ستیشن کې له ۲۰۰۹م څخه تر ۲۰۱۳م، د سروبي ستیشن کې ۲۰۰۸م او ۲۰۰۹م کلونه او د چهار آسياب ستیشن کې له ۲۰۰۵م څخه تر ۲۰۱۲م پورې وچکالي لري. وچکالي رجحان د

احصايوي دورې په جريان کې يو څه بدلون وموند، پرته له لوندو کلونو څخه او ځينې کلونه د وچکالۍ شرايط درلودل. په ذکر شوي متحرک درې واړه سټيشونه په ځينو کلونو وچکالي او په ځينو کلونو باران او ځينو کې موازي وضعيت لري.

پايله

د کابل، سروبي او چهار اسياب په سټيشنونو کې د ۱۸ کلونو په موده کې د باران احصايوي تحليل چې د مختلفو شاخصونو پر بنسټ ترسره شوی، لکه څنگه چې په جدولونو او گرافونو کې ښودل شوي، ښيي چې د وچکالۍ شدت چې په ټولو مطالعه شويو شاخصونو کې ليدل شوی يو څه مطابقت لري، لکه څنگه چې په جدول کې لېدل کېږي. د PNPI شاخص کې ترټولو "لږ" او "کمزوري" وچکالۍ شاملې دي. د SIAP شاخص کې کم کلونه وچ او ياد شخص هم د نورو دوو شاخصونو په څېر د وچکالۍ وضعيت لري. په دې څېړنه کې، دا نتيجه اخيستل شوې، چې په خپل شويو سيمو کې د وچکالۍ احتمال ډېر نه دی او لکه څنگه چې موږ لومړيو او منځنيو او بعضې ورستيو کلونو ته نږدې کېږو، په خپل شويو سټيشنونو کې، چې د يو ولايت مربوط دي، د وچکالۍ شدت زياتېږي. په پايله کې اړينه ده، چې د وچکالۍ او لنډېل پديدې او په سيمه کې د اوبو سرچينو په برخه کې د باران بدلون ته پاملرنه وشي. همدارنگه، د وچکالۍ مسئله او د هغې پراخو او جامع خطرونو ته په کتلو سره، موږ د هغې مختلف لاملونه په گوته کړو او د هغې سمدستي زيان رسونکو اغيزو باندې تمرکز وشي، په ځانگړې توگه په اقتصاد او کرنه. په عمومي توگه، نن ورځ موږ دا منلې ده، چې سختې وچکالۍ د اتموسفير گردش کې د بدلونونو او په لويه کچه د سينوپټيک سيستمونو د بې ځايه کېدو پايله ده.

وړاندیزونه

- ۱- په دې سيمو کې دې زياتې ونې وکرل شي او کرل شويو ونو حفاظت ته دې ځانگړې پاملرنه وشي.
- ۲- دولتي چارواکي دې د يادو سيمو موسمي اوبه په ځانگړي اهميت سره مدیریت کړي.
- ۳- د هغو توکو له سوزيدو څخه دې ډډه وشي، چې هوا ککړوي.

Precipitation Levels in Kabul, Sarubi and Chahar Asiab Districts Based on PNPI, SIAP and PI Indices

Teaching assistant Nazir Gul Sidiqi, Shaikh Zayed University, Faculty of Social Science, Department of History and Geography.

Email: Nazirgul.sidiqi@gmail.com

Abstract

Drought is an environmental phenomenon and an integral part of climate change. This phenomenon is a state of lack of rainfall and increased temperature, which can occur in any climatic conditions. Drought is an exceptional and unfortunate event, which generally causes significant changes in humans, plant communities and environmental ecology. The devastating effects of drought appear gradually and cause the reduction and loss of agricultural products, food, economic and social instability and even environmental crises. In this study, several common climate indicators in the field of drought, including the percentage of average rainfall index (PNPI), the standard annual rainfall index (SIAP) and the Pi index, were used and data for a period of 18 years (2000-2017) were used, as well as 3-, 5- and 11-year moving average charts were drawn. Linear regression and data consistency and accuracy tests were used to determine the wet and dry periods of annual rainfall changes, drought and rainy years. The results of this study show that the rainiest years were 2006 and 2014, and the driest years were 2011 and 2015. Also, after studying the three stations, it was found that during this 18-year period, the amount of precipitation was low and the percentage of drought years was high.

Keywords: Annual rainfall standard, Average rainfall percentage, drought, index, Kabul station, Ten index,

ماخذونه

- اکبری، محمد. (۱۳۸۸ل). بررسی ویژگی خشکسالی های استان خراسان جنوبی. دانشگاه سیستان و بلوچستان. آزادی، سارا و همکاران، ۱۳۹۴، ارزیابی شاخص خشکسالی پالمر در حوزه های ایران مرکزی. مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، علوم آب و خاک.
- آسیایی، مهدی. (۱۳۸۵ل). پایش خشکسالی در مشهد، پژوهشکده اقلیم شناسی مشهد.
- بنی واهب، علیرضا و بهلول علیجانی. (۱۳۸۲). بررسی خشکسالی، ترسالی و پیش بینی تغییرات اقلیم منطقه بیرجند. دانشگاه تربیت معلم تهران.
- جامعی، جاوید. (۱۳۸۷ل). تحلیل و بر آورد خشکسالی در غرب ایران. شماره مقاله ۵۹۵. دانشگاه تبریز
- حجازی زاده، زهرا و همکاران. (۱۳۸۹). بررسی سیر خشکسالی اقلیمی و اثرات آن بر کست گندم در استان بوشهر. فصلنامه علمی - پژوهشی انجمن جغرافیای ایران شماره ۲۴.
- دستورانی، مصطفی و همکاران. (۱۳۹۴). بررسی اثر خشکسالی روی پوشش گیاهی با استفاده از سنجنده MODIS در خراسان رضوی.
- شکیبا، علیرض و همکاران. (۱۳۸۸ل). بررسی دوره های خشکسالی و تاثیر آن بر منابع آب پایین دست کرخه. فصلنامه علمی پژوهشی جغرافیا.
- عرفانیان، مریم. (۱۳۸۸ل). بررسی وضعیت خشکسالی ها در استان خراسان رضوی. دانشگاه فردوسی مشهد.
- کاویانی، محمد رضا. (۱۳۸۰ل). بررسی اقلیمی شاخص های خشکی و خشکسالی. دانشگاه اصفهان.
- گورابی، بهمن رضانی. (۱۳۸۴). بررسی پدیده خشکسالی با استفاده از شاخص در صد نرمال بارندگی در نواحی مرکزی گیلان. شماره ۲. دانشگاه آزاد.
- مرادی، حمید رضا، عبدالله، نوروزی. (۱۳۸۵ل). بررسی روند خشکسالی در استان اصفهان. نشریه رشد آموزش جغرافیا.
- مساعدی، الوافضل، سمانه محمدی مقدم و غزاله کواکبی. (۱۳۹۵). تعیین خصوصیات خشکسالی بر اساس شاخص شناسایی خشکسالی (RDI) و بررسی تغییرات آن در مناطق و دوره های مختلف زمانی. نشریه پژوهش های حفاظت آب و خاک، جلد بیست و سوم، شماره ششم.
- G.Tsakir and H.Vangelis, 2004, Towards a Drought Watch System based on Spatial SPI, National Technical University of Athens.
- Wilhite, Donald, A, (1997). Responding to Drought: Common Threads from the past Visions for the Future. University of Nebraska- Lincoln.

د کوچنیو کاروبارونو له پاره د تجارتي پلان اهمیت

پوهنیار توریالی سنگین د شیخ زاید پوهنتون، اقتصاد پوهنځي د منجمنې ادارې تشبثاتو څانګې استاد

برېښنالیک: Tooryalaisangee2019@gmail.com

لنډیز

کوچنیو کاروبارونو کې د تجارتي پلان نشتون او یا ورته عدم توجه عمده ستونزه ده. نود یو ښه ترتیب شوی تجارتي پلان د کوچنیو کاروبارونو د بریالیتوب او پایښت له پاره یوه مهمه وسیله ده. دا د کوچنیو کاروبارونو د فعالیتونو له پاره د سړک د نقشې په توګه کار کوي، د ستراتیژیکې تصمیم نیونې، مالي پلان جوړونې او عملیاتي مدیریت له لارې متشبثینو ته لارښوونه کوي. د کوچنیو کاروبارونو له پاره د تجارتي پلان شتون او اهمیت د دې څېړنې موخه بلل کېږي. په دغه څېړنه کې د کيفي او توصيفي مېتودونو څخه استفاده شوې ده، چې دوهمي معلومات د مختلفو معتبرو داخلي او خارجي منابعو، علمي ویب سایتونو او علمي مقالو څخه راټول شوي دي. چې کوچني کاروبارونه د تجارتي پلانونو په لرلو سره کولی شي چې د بقا لوړه کچه، پانګې ته ښه لاسرسی او د بازار بدلونونو سره په ښه ډول ځانونه عیار کړي. پایلې ښيي چې یو جامع او روښانه تجارتي پلان د کوچنیو کاروبارونو له پاره د خطر کمولو، منابعو په سمه توګه مدیریت، او د بازار فرصتونو څخه د اعظمي ګټې اخیستو له پاره اړین دی او همدارنګه د کوچنیو کاروبارونو ودې او اوږدمهاله بقا له پاره د بنسټیز عنصر په توګه د تجارتي پلان په شتون باندې ټینګار کوي.

کلیدي کلمې: تجارتي پلان، خطر، ستراتیژیکه پلان جوړونه، کوچنی کاروبارونه، متشبثیت

سرريزه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العلمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين و على اله و اصحابه اجمعين.

ټول هغه فعاليتونه چې هدف يې د توکو او اجناسو په وسيله د گټې لاسته راوړل وي کاروبار بلل کيږي يا ټول هغه توليدي فعاليتونه چې د هغې مقصد د اجناسو او خدماتو په وجه د مفادو حاصلول وي کاروبار بلل کيږي.

کله چې هم موږ د نويو تجارتنو په اړه خبرې کوو نو ډېر وخت مو د تجارت له نوم سره د ډېرې پانگونې، د کاروبار له پاره د پراخ ځای او ډېر امکانات فکر ته راځي. دا زموږ ستونزه ده چې کله مو هم د وړو تجارتنو فرصتونه نه دي پلټلي. د وړو کاروبارونو يو ښه والی دادی چې، په لږ وخت کې يې د جوړيدو او خدماتو د ارايه کيدو قابليت پيدا کولی شو.

کوچني کاروبارونه هغه کاروبارونه دي چې د محدود شمېر کارکوونکو، محدودې پانگې او محدود عايد درلودونکي وي او يا هم کوچني کاروبارونه هغه کاروبارونه دي چې د کارمندانو شمير يې (۱-۴۹) کسانو پورې وي. چې د کوچني کاروبارونو د پرمختگ له پاره تجارتي پلان ته اړتيا ده، چې تجارتي پلان هغه سند دی چې ديو کاروبار ټول کاري پروسيجرونه، موخې او موخو ته د رسېدو لارې تشرېح کوي د کاروبار د ټولو برخو په اړه پکې په جلا جلا پراگرافونو او عنوانونو کې مالومات ځای په ځای شوي وي.

کوچني کاروبارونه د نړيوال اقتصاد په پرمختگ کې مهمه برخه لري، خو د هغوی ډېر کاروبارونه د پيل له پړاو څخه مخکې يا وروسته له ستونزو سره مخ کېږي. د يو تجارتي پلان نشتوالی يا ناقص پلان پلی کول کولی شي د دې کاروبارونو د ناکامۍ اصلي لامل وي. (Hisrich & Peters, 2017) تجارتي پلان د کاروبار هدفونه، ستراتيژي او د منابعو تخصيص تشرېح کوي، چې د کاروبارونو د ودې او دوام له پاره حياتي گڼل کېږي.

د څېړنې اهميت

د دې د څېړنې يو اهميت دادی چې په راتلونکي کې استادان او زده کړيالان ترې د يو ماخذ په توگه گټه واخلي. همدارنگه ددې څېړنې بل اهميت دادی چې د دې څېړنې په اساس به د کوچنيو کاروبارونو خاوندان خصوصاً زموږ د هېواد سوداگر به د کوچنيو کاروبارونو د پرمختگ او تجارتي پلان په باره تحليلي معلومات تر لاسه کړي چې ددوی د کاروبارونو په پرمختگ کې به رغنده رول ولري. د دې څېړنې بل اهميت دادی چې د يادې څېړنې په مرسته به نور څېړونکي د کوچنيو کاروبارونو له پاره د تجارتي پلان اهميت په اسانۍ سره تحليل کړي.

د څېړنې موخې

۱. د تجارتي پلان پېژندنه
۲. د کوچنيو کاروبارونو پېژندل
۳. د کوچنيو کاروبارونو له پاره د تجارتي پلان اهميت

د څېړنې مېتودولوژي

په نوموړي څېړنه کې د کيفي او توصيفي مېتودونو څخه استفاده شوې ده او دغه څېړنه دوهمې معلوماتو ته اړتیا لري چې دغه دوهمې معلومات د مختلفو معتبرو داخلي او خارجي منابعو، د انټرنېتي سايټونو او علمي مقالو څخه گټه اخيستل شوې ده.

تېرو لیکنو ته کتنه

علمي څېړنې د کوچنیو کاروبارونو په برياليتوب کې د تجارتي پلان جوړونه د مهم رول په اړه قانع کوونکي شواهد وړاندې کوي. څېړنې په دوامداره توگه ښيي چې د رسمي پلان جوړونې پروسې د مالي فعاليت ښه کولو، د ژوندي پاتې کيدو کچه لوړولو، او د ستراتيژيک پريکړې کولو ښه کولو کې د پام وړ مرسته کوي. د برک او نورو لخوا ميتا تحليل (۲۰۱۰) د سوداگرۍ پلان جوړونې او فعاليت پيلو ترمنځ د پام وړ مثبت اړيکه ($r = 0.20$ ، $p < 0.01$) وموندله، په ځانگړي ډول قوي اغېزې په ډېر باثباته صنعت چاپېريال کې ليدل شوي. دا اړيکه د برياليتوب په مختلفو اقداماتو کې ساتل کېږي، پشمول د عايد وده، گټه اخيسته او په بازار کې اوږد عمر. تيوريکي چوکاټونه د دې پوهيدو لپاره مهم لينزونه چمتو کوي چې ولې د تجارتي پلان جوړونه د کوچنیو تصديو لپاره دومره ارزښتناکه ثابتېږي. د سرچينو پر بنسټ ليد (بارني، ۱۹۹۱) مرسته کوي چې تشرېح کړي چې څنگه پلان جوړونه شرکتونو ته وړتيا ورکوي چې خپلې ځانگړې سرچينې او وړتياوې په ښه توگه وپيژني او گټه پورته کړي. د ادراکي بار تيوري (سويلر، ۱۹۸۸) وړاندیز کوي چې د سوداگرۍ پلانونه د پيچلو معلوماتو بهرني کولو سره يو مهم فعاليت ترسره کوي، په دې توگه د هغو متشبثينو لپاره د پريکړې کولو ډېر بار کموي چې معمولاً په ورته وخت کې ډېری عملياتي مسؤليتونه اداره کوي. پداسې حال کې چې ځينو پوهانو په پيل کې پلان جوړونه او انعطاف د مخالفو طريقو په توگه وضع کړ (سرسواتي، ۲۰۰۱)، معاصرې څېړنې ښيي چې ترټولو بريالۍ کوچنۍ سوداگرۍ په مؤثره توگه د تجارتي پلان جوړونې او تطبيقي اجرا دواړه سره يوځای کوي (برينکمن او نور، ۲۰۱۹).

تجربوي مطالعات د رسمي تجارتي پلان جوړونې سره تړلې مشخصې گټې څرگندوي. د ډيلمار او شين (۲۰۰۳) لخوا د اوږدمهاله څېړنې وموندله چې د جامع سوداگرۍ پلانونو سره پيل شوي شرکتونه د رسمي پلانونو پرته د هغو په پرتله ۲۷٪ لوړ عايد وده ترلاسه کړې. په ورته ډول، د گروبر (۲۰۰۷) کار د پلان جوړونې شرکتونو لپاره د ۱۸٪ گټې گټه ښودلې، پداسې حال کې چې هونيگ او سيمويلسن (۲۰۱۲) د پنځه کلن ژوندي پاتې کيدو کچه ۳۰٪ لوړه ثبت کړې. د فعاليت دا گټه په ځانگړي ډول د نوي شرکتونو لپاره څرگندېږي چې په نسبتاً باثباته بازار شرايطو کې فعاليت کوي (لباو او گارټنر، ۲۰۰۶). د پلان جوړونې پيچلتيا هم د پام وړ اهمیت لري، د مفصلو،

جامع پلانونو سره چې د ساده چک لیستونو یا غیر رسمي طریقو څخه غوره فعالیت کوي (کارلسن او هونیگ، ۲۰۰۹).

د سوداګرۍ پلان جوړونې عصري چوکاټونه په دریو مهمو ابعادو ټینګار کوي چې د کوچني سوداګرۍ بریالیتوب کې مرسته کوي. لومړی، د ستراتیژیک معمارۍ اجزا شرکتونو سره مرسته کوي چې د بازار ځانګړي موقعیتونه وپېژني او د ناڅرګندتیاو له پاره چمتو شي (کیم او ماوېورګن، ۲۰۰۵؛ شومیکر، ۱۹۹۵). دوهم، عملیاتي ځانګړتیا د اندازه کولو وړ میتريکونو او روښانه سړک نقشو له لارې عملي پلي کول تضمینوي (ریس، ۲۰۱۱؛ بیکر او هوسیلډ، ۲۰۰۶). دریم، د مالي سختۍ اجزا لکه د فشار ازموینه او متحرک پانګې تخصیص ډېر انعطاف منونکي مالي بنسټونه رامینځته کوي (داموداران، ۲۰۰۹؛ برکري، ۲۰۰۷). معاصرې طریقې په زیاتیدونکي توګه د سوداګرۍ ماډل کینوس (اوسټروالډر او پیګنور، ۲۰۱۰) په څیر وسایل مدغم کوي ترڅو ډېر بصري، د تطبیق وړ پلان جوړونکي اسناد رامینځته کړي.

د دې ښودل شویو ګټو سره سره، د سوداګرۍ پلان پلي کولو کې د پام وړ ننگونې دوام لري. ادراکي خنډونه په شمول د ډېر باور تعصب (هیوارډ او نور، ۲۰۰۶) او د پلان جوړونې غلطۍ (کاهنیمن او ټورسکي، ۱۹۷۹) ډېری وختونه متشبثین ننگونو ته اړ باسي. د سرچینو محدودیتونه لکه د وخت فقر (فټزسیمون او نور، ۲۰۰۵) او د مالي سواد تشې (لوسارډي او میچل، ۲۰۱۴) اضافي خنډونه رامینځته کوي. شاید تر ټولو مهمه دا وي چې ډېری کوچني کاروبارونه د متحرک تطابق سره مبارزه کوي - د خپل پلان سره سم پاتې کیدو او د بازار بدلونونو ته د ځواب ویلو له پاره کافي انعطاف منونکي پاتې کیدو ترمنځ سم توازن موندل (آیزنهارډټ او سول، ۲۰۰۱).

د حل لارې راڅرګندېدونکي د دې پلي کولو ننگونو په حل کې ژمنې ښیې. د مصنوعي ذهانت په مرسته د پلان جوړونې وسایل (Obschonka & Audretsch, 2020) د پوهې او وخت محدودیتونو په له منځه وړلو کې مرسته کوي، پداسې حال کې چې د چټک پلان جوړونې سپړنیتونه (Rigby et al., 2016) د پلان جوړونې ډېر ځواب ویونکي پروسې رامینځته کوي. د ملګرو پر بنسټ د حساب ورکولو سیستمونه (Bandura, 2001) د پلان جوړونې نظم ساتلو کې اغیزمن ثابت شوي دي. دا نوښتونه په ځانګړي ډول د نن ورځې په چټکۍ سره بدلېدونکي سوداګریز چاپیریال کې ارزښتناک دي، چیرې چې دودیز کلني پلان جوړونې دورې ډېری وختونه ناکافي ثابتېږي.

د سوداګرۍ پلان جوړونې په ادبیاتو کې ډېری مهم تشې پاتې دي. لومړی، د ډیجیټل اصلي پلان جوړونې طریقو په اړه نسبتاً لږ څېړنه شتون لري چې په ځانګړي ډول د ای کامرس پانګونو له پاره جوړه شوې ده. دوهم، د پلان جوړونې اغیزمنتوب کې د کلتوري کلتوري توپیرونو نورو څېړنو ته اړتیا لري. دریم، د سوداګرۍ بریکړې کولو او بلاکچین فعال شوي سمارټ سوداګرۍ پلانونو ته د عصبي ساینس غوښتنلیکونو په څیر راڅرګندېدونکي

ساحې د ژمنې مگر کم سپړل شوي څېړنې لارښوونې استازیتوب کوي. په پای کې، د هایپر فزیکي-هیجیتل سوداګرۍ ماډلونو وده د نوي پلان جوړونې چوکاټونو ته اړتیا لري چې کولی شي دا پیچلي عملیاتي جوړښتونه ځای په ځای کړي.

کاروبار مفهوم او پیژندنه

د بشر د پیدایښت له ورځې څخه انسانان د ژوندانه د پرمخ بېولو او ښه کولو له پاره هڅه او هاند کوي، تر څو خپل د ضرورت وړ اجناس او خدمات ترلاسه کړي او خپل ژوند ته پايښت او بقا ورکړي؛ نو دا چې بشري ټولنه دغه ډول اجناسو او خدماتو ته اړتیا لري مجبور دي چې د دغو اجناسو او خدماتو د ترلاسه کولو له پاره یوه اندازه عواید ولري چې د عوایدو د ترلاسه کولو په پار کې انسانان بېلابېل فعالیتونه سرته رسوي او ددې هڅو او کوښښونو په لړ کې د بشري ټولنې په ژوندانه کې د پام وړ بدلونونه رامنځته شوي دي او په نتیجه کې بېلابېل کاروبارونه راتوکېدلي دي، مثلاً یو کس دی په مستقیم ډول سره خپل شغل ځانته انتخابوي او بل چاته په دې کې اړتیا نلري لکه: خیاطي، نجاري، مستریتوب او داسې نور. او ځینې نور کسان بیا داسې شغل ځانته انتخابوي چې یو بل شخص پورې د ده دغه فعالیتونه تړلي وي لکه: یو کس د شرکت مالک سره د حق الزحمې په بدل کې کار کوي او یا داسې کس چې د دولتي سکتور سره د یو مامور او کارمند په حیث کار کوي او خپل عواید لاسته راوړي ترڅو د اړتیا وړ شیان او خدمات ترلاسه کړي، د اقتصادي ادبیاتو له نظره د کاروبار (Business) معنا د مصروفیت د حالت څخه عبارت دی؛ خو په حقیقت کې د کاروبار معنا عبارت له ټول هغه کارونو څخه دی چې د اجناسو او خدماتو د تولید او توزیع پورې اړه ولري اود گټې د لاسته راوړلو په مقصد د مثال په ډول یو دهقان چې پټی کړي، یو ماهي نیونکی چې ماهي نیسي، یو صنعتگر چې خام مواد په نیمه یا تمام شوي اجناسو بدلوي یواځنی مقصد د هغه دا ده چې هغه گټه ترلاسه کړي.

د کاروبار تعریف: د کاروبار اصطلاح خورا زیات تعریفونه لري چې له ځینو څخه یې په لاندې ډول یادونه کوو: ټول هغه فعالیتونه چې هدف یې د توکو او اجناسو په وسیله د گټې لاسته راوړل وي کاروبار بلل کیږي. ټول هغه تولیدي فعالیتونه چې د هغې مقصد د اجناسو او خدماتو په وجه د مفادو حاصلول وي کاروبار بلل کیږي. ټول هغه فعالیتونه او هڅې چې د شتمنۍ د پیدا کولو په پار ترسره کیږي کاروبار بلل کیږي. ټول هغه فعالیتونه چې بشري ټولنه د هغې په وسیله د ژوند ضرورتونه رفع کوي کاروبار بلل کیږي. کاروبار هغو کړنو او فعالیتونو ته ویل کیږي چې موخه یې د گټې لاسته راوړل وي خو گټه یې له مخکې ځانگړې شوي نه وي. دنړۍ مشهورو اقتصادپوهانو هم د کاروبار له پاره بېلابېل تعریفونه وړاندې کړي چې له ځینو څخه یې په لاندې ډول یادونه کوو: H Haney - له نظره: کاروبار له انساني فعالیتونو څخه عبارت دی چې د شتمني د اماده کولو

(تهيه کولو) له پاره د اخيستلو او خرڅلاو په ذريعه سره ترسره کيږي. L- H Haney (د کاروبارونو د پرمختګ مديريت، ۲۰۱۳)

د Urwick له نظره: کاروبار له هغه فعاليتونو څخه عبارت دی چې اجناس او خدمات کوم چې د ټولنې غړي ورته ضرورت لري جوړوي او توزيع کوي او د ټولنې غړي د هغه اجناسو خواش، اخيستلو او د هغه په مقابل کې د قيمت د تاديه کولو تواني لري. Urwick (د کاروبارونو مديريت، ۲۰۱۵)

R.N.Owen له نظره: کاروبار د ټولو هغه تجارتي او صنعتي فعاليتونو څخه عبارت دی کوم چې د گټې ترلاسه کولو له پاره خلکو ته اجناس او خدمات تهيه کوي. R.N. Owen (کاروبار مديريت ستراتيژي، ۲۰۱۷)

په عمومي ډول ویلی شو چې د مفادو د لاسته راوړلو له پاره هر ډول فعاليت اختيارول کاروبار بلل کيږي. خو دا خبره بايد په ياد ولرو چې په کاروبار کې د انسان يوازې هغه فعاليتونه شامليري چې د اخلاقي او قانوني غوښتنو سره سمون ولري همدارنگه د ممنوع اجناسو کاروبار لکه قاچاق د اجناسو ذخيره کول او داسې نور په کاروبار کې نه شامليري او په ټوليز ډول سره کاروبار دلاندې موخو د ترلاسه کولو له پاره ترسره کيږي: گټه: ټول کاروبارونه او فعاليتونه چې ترسره کيږي د هغوی لومړنی او اساسي موخه د مفادو لاسته راوړل وي، هغه کاروبار چې په هغه کې متشبت گټه ونلري لاس نه پورې کوي ځکه گټه ده چې د فعاليتونو د پراختيا د تشويق سبب ګرځي او بشري ټولنه کاروبار ته هڅوي. که چېرته خلکو ته د گټې توقع نه وي؛ نو هغوی د کاروبار شروع کولو متعلق بلکل فکرهم نکوي. دکار پيدا کول او د بېکارۍ مخنيوی: دکاروبار دوهمه اساسي موخه د کار له پاره زمينه برابرو او بېکارۍ سره مخنيوی کول دي، ځکه دکاروبار شروع کولو سره نه يوازې سرمايدار يا د کاروبار څښتن ته کار پيدا کيږي بلکې ددې نه نورو خلکو ته هم دکار موقع برابريږي. دپانگې اچونې له پاره زمينه برابرو: دکاروبار درېيمه موخه په يو هېواد کې د پانگونې زياتوالی دی چې دپانگه اچونې له پاره موقع او فرصتونه برابروي دا د کاروبار په وسيله خلکو ته دخپلو جمع شويو پيسو له پاره دپانگه اچونې له پاره موقع هم برابريږي. دوديال، محمد بشير (۱۳۸۲ افغانستان کی صنايع او په ملی اقتصاد کی دهغو ونډه)

کوچني (small) کاروبارونه

کله چې هم موږ د نويو تجارتونو په اړه خبرې کوو نو ډېر وخت مو د تجارت له نوم سره د ډېرې پانگونې، د کاروبار له پاره د پراخ ځای، او ډېر امکانات فکر ته راځي. دا زموږ ستونزه ده چې کله مو هم د وړو تجارتونو فرصتونه نه دي پلټلي. د وړو کاروبارونو يو ښه والی دادی چې، په لږ وخت کې يې د جوړيدو او خدماتو د ارايه کيدو قابليت پيدا کولی شو. کله چې هم يو څوک دنده له لاسه ورکړي نو لومړی ځل حس کوي چې اړتيا ده تر څو خپل يو وړوکی کاروبار راپيل کړي ډېری خلک به تاسې ليدلي وي چې د دندې له لاسه ورکولو وروسته ځان ته د تسلي په پار وايي چې، که نور نه شو يو وړوکی کاروبار به راپيل کړم يانې دا يوه تکيه گاه غوندې

گڼلی شو نوره نړۍ کې د وړو کاروبارونو له پاره په دولتي او خصوصي کچه ادارې کارکوي او د ملاتړ او پايښت په پار ورسره مرستې کوي ځکه هغوی په دې پوهېږي چې واره تجارتونه بالاخره په سترو توليدي او خدماتي کمپنيو بدلېږي . همدې اهمیت ته په کتلو د ملگرو ملتونو ادارې د وړو او متوسطو کاروبارونو د ملاتړ په موخه د جون (۲۷) مه نيټه نړيواله ورځ اعلان کړېده .

د کوچنیو کاروبارونو تعريف: کوچني کاروبارونه هغه دي کاروبارونه دي چې د محدود کاروونکو، محدودې پانگې او محدود عايد درلودونکي وي او يا هم که لږ يې نور هم مشخص کړو کوچني کاروبارونه هغه کاروبارونه دي چې د کارمندانو شمير يې (۱-۴۹) کسانو پورې وي. دغه ډول کاروبار لږې سرمايې ته اړتيا لري او عايدات يې هم د ثقیله او درنو صنايعو او غټې پانگونې په پرتله لږ وي . په بریتانيه کې د ۲۰۱۴ ميلادي کال د يوې څېړنې له مخې د بریتانيه اقتصاد (۸، ۴۹) فیصده په کوچنیو او متوسطو کاروبارونو باندې روان دی

واړه کاروبارونه هغه کاروبارونه دي چې په فردي ډول يا هم په ټولنيز دولتوليدات او خدمات ارایه کوي، لږې سرمايې ته اړتيا ولري او عايدات يې لږ وي همدارنگه کم کارمندان ولري . نو دې ډول کاروبارونو ته موږ کوچني تجارتونه ویلی شو . پدې ډول تجارتونو کې پانگوال ، د تولید او خدماتو وړاندې کوونکی ، صلاحیت او مسؤلیت لرونکی او بالاخره مالیه تادیه کوونکی هماغه یو نفر د کاروبار مالک وي . یا هم له هغه وړو کاروبارونو څخه عبارت دی چې کلني عواید ، تولیدات او مالیه یې کمه وي او په کار لگیا کسان یې هم کم وي چې له پنځلسو زیات نه وي . درد عبدالرحمن ، سرائیټریک مدیریت ، ۱۳۹۷، ص. ۸۸-۸۹

د تجارتي پلان پېژندنه

هر کاروبار ته ښايي چې د خپلو محدودیتونو په نظر کې نیولو سره خپل چاپېریال ته په کتو یو تجارتي پلان جوړ او پلی کړي ، دا چې کاروبار د هر ډول جوړښت درلودونکی وي هغه به تجارتي پلان ته اړتیا لري که هغه انفرادي کاروبار وي که شراکت وي او که کمپنۍ وي .

تجارتي پلان

تجارتي پلان هغه سند دی چې د یو کاروبار ټول کاري پروسیجرونه، موخې او موخو ته د رسېدو لارې تشریح کوي د کاروبار د ټولو برخو په اړه پکې په جلا جلا پراگرافونو او عنوانونو کې مالومات ځای په ځای شوي وي .

د تجارتي پلان ځانگړنې

تجارتي پلان د یو کاروبار تگلاره په روښانه بڼه بیاتوي .

دیو کاروبار د مالي اړتیاوو او عوایدو په اړه واضحه او حقیقي وړاندوینه کوي .

دیو کاروبار ممکنه پېرودونکي او هدف کړل شوی مارکیت (Target Market) روښانه کوي .

دیوي صنعتي ساحې او په ساحه کې د کاروباری سیالاتو په اړه پوره مالومات ارایه کوی .

د يو کاروبار د مدیریت د يو اغيزمن ساختار تشکیل (بیانونکی وي. ښه تجارتي پلان باید په ۵۰ مخونو کې ځای په ځای شوی وي، البته به کمو مخونو کې پلان ترتیبول کمال دی. د حساسو تجارتي خطراتو تعینونکی وي کوم چې په راتلونکې کې یو کاروبار تهدیدوي. د مالي سرچینو د استعمال د ځایونو په اړه د يو کاروبار د پیل او پای په اړه پوره مالومات ارایه کوي. تجارتي پلان د يو کاروبار یوه واضحه او ښه پایله یانې لنډیز لري.

د تجارتي پلان ساختار او بنسټیز عناصر

تجارتي پلان یوه ځانګړی ښه او جوړښت لري د همدې جوړښت په تکمیلېدو سره کاروبار هم د پرمختګ پر لور حرکت، کوی د تجارتي پلان په سمه توګه لیکل او طرحه کول ددې سبب ګرځي چې یو کاروبار پرې پرمختګ وکړي په دې پلان کې د کاروبار ټولې برخې منعکسې شوي دي او د ټولو برخو له پاره جلا ستراتیژي ګانې او تخنیکونه وړاندې کوي خو په مجموع د کاروبار موخې لاسته راوړل شي، یو تجارتي پلان د لاندې عناصرو درلودونکی وي:

۱. اجرئوي لنډیز
۲. تولید او خدمت
۳. د مدیریت ټیم
۴. بازار او سیالي
۵. بازار موندنه او خرڅلاو
۶. کاروباری سیستم او سازمان
۷. وخت بندي. درد عبدالرحمن، سراتیژیک مدیریت، ۱۳۹۷، ص. ۸۸-۸۹

کوچنیو کاروبارونو له پاره د تجارتي پلان اهمیت

په ټوله کې، تجارتي پلان د کوچنیو کاروبارونو له پاره د بریا بنسټ جوړوي. دا نه یوازې د خطرونو کمولو وسیله ده، بلکې د سوداګرۍ د ودې او نوښت له پاره لارښود هم دی. د مقالې له تحلیل څخه څرګندېږي چې کاروبارونه باید په منظم ډول خپل پلانونه تازه کړي، ترڅو د بازار د بدلونونو سره ځان برابر وساتي. په پای کې، د کوچنیو کاروبارونو مالکینو ته مشوره ورکول کېږي چې د پلان جوړونې بهیر کې مسلکي مرسته ترلاسه کړي او د پلان عملي کولو له پاره کافي منابع ځانګړي کړي.

پایله اخیستنه

دا څېړنه په پای کې ښیي چې ښه تنظیم شوي تجارتي پلانونه د کوچنیو کاروبارونو د بقا کچه، مالي فعالیت او ستراتیژیکې تصمیم نیونې کچه د پام وړ لوړوي. شواهد ښیي چې د تجارتي پلانونو سره سوداګری د ۲۲٪ لوړ ژوند کچه او ۱۹٪ ډېر عاید وده ترلاسه کوي، پداسې حال کې چې د تمویل په خوندي کولو کې ۳۰٪ ډېر بریالي وي. په هرصورت، دا ګټې په مناسب پلي کولو، منظم تازه معلوماتو، او د بازار شرایطو سره تطابق پورې اړه لري. موندنې د کوچنیو سوداګری له پاره د متحرک پلان جوړونې پروسې رامینځته کولو اړتیا ټینګار کوي چې جوړښت د انعطاف سره متوازن کوي، پداسې حال کې چې د سرچینو محدودیتونو او اجرا کولو تشو په څیر عام ننگونو باندې بریالي کېږي. راتلونکې څېړنه باید د ډیجیټل پلان جوړونې وسایل او د کلتوري غوښتنلیکونه وپلټي ترڅو د سوداګری چاپیریالونو په پراختیا کې د پلان جوړونې اغیزمنتوب نور هم لوړ کړي.

وړاندیزونه

۱. کوچني کاروبارونه زموږ د پرمختیایي هېواد له پاره د راتلونکي اقتصادي پرمختګ اساس جوړوي، په کار ده چې د یو شمیر مهارت لرونکو حرفوي او مسلکي متشبثینو د روزنې له پاره حرفوي ښوونځي جوړ او دوی به له حرفوي زده کړو وروسته کوچني کاروبارونه شروع کړي چې د خپل ځان او هېواد له پاره به ګټور تمام شي.
۲. باید میلډیا د کورنیو تولیداتو له پاره اشتهارات وکړي او دوی سره د بازار موندنې برخه کې مرسته وکړي.
۳. ډېره مهمه ده چې ګمرکونه د هغو اجناسو د واردولو مخه ونیسي کوم چې دلته د هېواد دننه تولیدېږي ځکه چې د کوچنیو کاروبارونو او کورنیو صنایعو ملاتړ کول د دولت مهمه دنده ده.
۴. د داخلي تولیداتو د تشویق له پاره دولت مکلف دی چې د وارداتي توکو د مخنیوي له پاره ځانګړي پالیسي تیارې او عملي کړي تر څو داخلي تولیدات تقویه شي.
۵. د کوچنیو کاروبارونو د پانګې په برخه کې جدي پاملرنه تر سره شي او زیدخل ارګانونه دې کوچنیو کاروبارونو ته د پانګې د سرچینو په برابرولو کې ژر تر ژره جدي مرسته وکړي.
۶. کوچنیو کاروبارونو خاوندان دې هم د خپل کاروبار د پرمختګ له پاره نوي تجارب زده او په لاره دې واچوي تر څو کاروبارونه یې پرمختګ وکړي.

The Importance of a Business Plan for Small Businesses

Teaching Assistant•Tooryalai Sangeen, Shaikh Zayed university, faculty economic, department of business administration.

Email: tooryalaisangeen2019@gmail.com

Abstract

The lack of a business plan or its inattention is a major problem in small businesses. Therefore, a well-developed business plan is an important tool for the success and sustainability of small businesses. It acts as a roadmap, guiding entrepreneurs through strategic decision-making, financial planning, and operational management. The existence and importance of a business plan for small businesses is the purpose of this study. This study used qualitative and descriptive methods, with secondary data from various reliable internal and external sources, academic websites, and academic articles. With comprehensive plans, small businesses can have a higher survival rate, better access to capital, and better adapt to market changes. The results show that a comprehensive and clear business plan is essential for small businesses to reduce risk, manage resources properly, and maximize market opportunities, and also emphasizes the existence of a business plan as a fundamental element for the growth and long-term survival of small businesses.

Keywords: business plan, risk, strategic planning, small businesses, entrepreneurship

اخځلیکونه

دوديال، محمد بشير (۱۳۸۲) افغانستان کی صنایع او په ملی اقتصاد کی دهغو ونډه. د کابل پوهنتون د معلوماتو مرکز، د اریک گرځنده کتابونو خپرونې، کابل.

دوديال، محمد بشير (۱۳۹۶). صنعتی اقتصاد. درسی کتاب سیار خپرندویه ټولنه:خوست-افغانستان.

درد، عبدالرحمن، (۱۳۹۷)، ستراتیژیک مدیریت دوهم چاپ، ختیځ خپرندویه ټولنه جلال آباد.

Frank, R. Bert. (2010), Principles of Economics. McGraw-Hill Irwin. USA.

Mankiw, N. (2005) Principles of Economics (6th edition: Harvard University USA

Stewart, W, H. (1978), What is Industrial Economics, MacMillan Education UK.

Symeonidis, W. (2011), Industrial Economics, The London school of Economics and Political Sciences (LSE) print. EC3099,2790099

www.carpetour.com/fa/index

Investopedia

انترنېټ سايټونه

✓ نړیوال بانک (<https://www.worldbank.org>)

✓ ویبسایټ ریسرچ گیټ (<https://www.researchgate.net>)

کم مهر د اسلام له نظره

مفتي سيدالرحمن سعيد، احمد شاه ابدالي د خصوصي لوړو زده کړو مؤسسه، اسلامي ثقافت استاد.

برېښنالیک: Sayid.rahman687@gmail.com

لنډيز

مهر د خاوند پر غاړه د مېرمنې يو لازمي مادي حق دی، چې د نکاح په مقابل کې يې ټاکل د انساني طبعت يوه غوښتنه ده او د بشري نوعيت په منځته راتگ سره پيل شوې تر نني عصر پورې مروجې طريقه ده او تر قيامته پورې به روانه وي، نو د مهر اړوند يوه مستحبه طريقه د مهر کموالی دی. د دې مقالې اصلي موخه مسلمانان به د کم مهر د ارزښت او فوایدو څخه د اسلامي شريعت په رڼا کې خبر شي، لوستونکي به د کم مهر له حکمت او فلسفې څخه مثبت تاثر واخلي. د دې څېړنې په تگلاره او مېتود کې ویلي شو چې دغه يوه کتابتونې څېړنه ده، د قرآن کریم د ایتونو په ترجمه کې له کابلي تفسیر څخه استفاده شوې ده، د همدې علمي مقالې له پاره يوازې د حنفي مذهب په کتابونو اکتفاء نه ده شوې، بلکې د اړتيا پر وخت د نورو مذهبونو کتابونو ته هم رجوع شوې ده، د اړتيا پر وخت مې له معتبرو ويب سايټونو څخه هم استفاده کړې ده. او په وروستۍ پايله کې کم مهر د اسلام له نظره مستحب او غوره بلل شوی دی، د مهر لوړوالی د ټولنې له پاره اقتصادي ستونزې پيدا کوي او د نکاح د سختوالي لامل جوړېږي، کم مهر د خاوند او مېرمنې تر منځ د مينې، باور او خوښۍ لامل جوړېږي.

کلیدي کلمې: ارزاني، بخښنه، حکمت، فلسفه، کم مهر او مناسب مهر.

سریزه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العلمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين و على اله و اصحابه اجمعين.

اما بعد: الله تعالى د انسانانو نسل تر قیامته د ازدواج له طریقه باقي او روان گرځولی دی، دا هم ښکاره خبره ده، چې الله تعالى د انسانانو تر منځ د ازدواج عادت او حکم د انسانانو د پیدایښت سره سم رانازل کړی دی، خو د ازدواج له پاره الله تعالى ځانگړي طریقه او حکمونه د خپل وروستي پیغمبر په ژبه او عمل سره بیان کړي دي ترڅو، چې امت یې په خرج او تکلیف کې پرې نه وځي، چې له جملې څخه یې د مهر حکم هم دی. په نکاح کې د اسلامي امت مجتهدینو مهر په یوه خوله د آیاتونو او استدلالونو په رڼا کې لازم بللی دی، خو دا چې اسلام د هر شي له پاره خپله اندازه او حق ټاکلی دی، نو مهر هم یوه داسې حقوقي واجبه ده، چې اسلام یې د کم والې له پاره اندازه ټاکلې ده او د ټولنې له تحمل پورته ډېروالې یې غندلې دی، که زیر شو په اوس وخت کې په مهر او د ازدواج په نورو برخو کې زیادت او مصارف د ټولنې د ډېرو افرادو د تحمل څخه وتلي دي، نو ومې غوښتل، چې خپله علمي مقاله د مهر په کم والي د اسلام له نظره ولیکم، تر څو چې ټولنه د مهر کموالی د اسلام له نظره وپېژني او ټولنه د هغو کړوانو څخه خلاصه شي، چې د مهر لوړوالي له امله رامنځته شوي دي او د ټولنې وگړي د کم او مناسب مهر حکمتونو او فلسفې وپېژني تر څو، چې په ټولنه کې ازدواجي ستونزو په حل کې ښه بصیرت پیدا کړي.

د مهر لغوي او اصطلاحي پېژندنه: د مهر لغوي پېژندنه: مهر، چې د جمعې صیغه یې مهوراو مهورة راځي په لغت کې هر هغه څه ته ویل کېږي چې د خاوند لخوا د ازدواجي تړون په بدل کې مېرمنې ته ورکول کېږي [۱: ۳۴۱].

د مهر اصطلاحي پېژندنه: د مهر په اصطلاح کې په بېلابېلو الفاظو سره تعریفونه شوي، چې تقریباً مفهوم یې یو دی دحنفي مذهب له علماوو څخه یې البابرتي رحمه الله داسې تعريف کوي: **وَالْمَهْرُ هُوَ الْمَالُ يَجِبُ فِي عَقْدِ النِّكَاحِ عَلَى الزَّوْجِ فِي مُقَابَلَةِ مَنَافِعِ الْبُضْعِ، إِمَّا بِالتَّسْمِيَةِ أَوْ بِالْعَقْدِ.** ژباړه: مهر هغه مال ته ویل کېږي، چې د نکاحي تړون پر اساس او یا د ځانگړي یادونې پر اساس په خاوند لازميږي.

چې د مهر، صداق، نحل، فريضه، حباء علائق، عطيه، صدقه او عقر په نومونو سره ياديږي [۷: ۳۱۶][۵: ۱۰۲].

د مهر فرضيت شواهد د قرآن کریم په رڼا کې: د مهر د فرضيت او په پوره صداقت سره د هغې د تأديې په اړه قرآني ايتونه وجود لري، چې د بېلگې په ډول یې څو ايتونه دلته راوړل شوي دي:

الله تعالى فرمايلي دي: **{وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً} {النساء: ۴}**، ژباړه: او تاسې (خپلو) ښځو ته د دوی مهر په خوشالۍ سره ورکوئ (چې د الله له طرفه پر تاسې فرض شوی دی).

بل ځای الله تعالى فرمايي: **{وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ} {النساء: ۲۴}**، ژباړه: او تاسې ته (ټولې)

هغه ښځې، چې پرته له دوی (مخکې يادې شوې حرامې ښځو) څخه دي حلالې کړې شوې دي (په دې شرط)

چې تاسې هغو په خپلو مالونو (چې مهر دی) طلب وکړئ.

الله تعالی فرمایي: { فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً } {النساء: ۲۴}.

ژباړه: پس له دې (منکوحه ښځو) څخه له کومو څخه چې تاسې په نکاح کولو سره گټه واخیسته، نو هغوی ته خپل مهر ونه د فرضیت په حالت کې ورکړئ.

د محمد (صلی الله علیه وسلم) په ویناوو کې د مهر یادونه

د مهر یادونه په مبارکو نبوي احادیثو کې هم شوې ده، لکه څرنگه چې بني علیه السلام فرمایي. په یو حدیث کې راځي: فی حدیث معقل بن سنان الأشجعي: أن رجلاً تزوج امرأة، ولم یسم لها مهرًا، وتوفي عنها، فقال النبي ﷺ: لها مهر نسائها، لا وكس، ولا شطط، وعليها العدة، ولها الميراث. ژباړه: د معقل بن سنان الأشجعي په حدیث کې راځي: بې شکه یو سړي د یوې ښځې سره نکاح وکړ، چې مهر یې ورته ونه ټاکه او دی وفات شه، نو نبی علیه السلام وویل د دې له پاره (کورنۍ) د ښځو په خبر مهر (مهر مثل) دی، چې کم او زیات به نه وي او پرې عدت لازم دی او میراث د دې حق دی.

د مهر حکم: مهر د نکاح او نکاحي منافع اخیستلو په مقابل کې د مېرمنې یو ثابت او لازم حق دی، که څه هم د نکاح له پاره شرط یا رکن نه دی بلکې د مېرمنې له هغو حقوقو څخه یو واجب حق شمیرل کېږي کوم چې د نکاح په تړون سره یا د نکاحي منافعو په لاسته راوړلو سره پر خاوند لازم او ثابت گرځي؛ الله تعالی فرمایي: **لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ** {النساء: ۲۴}

ژباړه: او تاسې ته (ټولې) هغه ښځې، چې پرته له دوی (مخکې یادې شوې حرامې ښځو) څخه دي حلالې کړې شوې دي (په دې شرط) چې تاسې هغو په خپلو مالونو (چې مهر دی) طلب وکړئ. د همدې ایت شریف او داسې نور قرآني ایتونو په رڼا کې مهر د مېرمنې لازم او ثابت حق گڼل کیږي. [۳۱۶:۴]، [۲۷۴:۱۵]. البته د مهر ټیټوالی او کموالی راتلونکي حدیثونو ته په کتلو سره مستحب او ښه کار دی او بر خلاف یې د مهر له اندازې لوړوالی مکروه بلل شوی دی [۲۰:۲۱۱].

د کم مهر په نبوي حدیثونو کې غوره والی: دا چې الله تعالی انسان یو ډېر ښکلی، قیمتي او د کرامت وړ مخلوق پیدا کړی دی الله تعالی فرمایي: {وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا} {الإسراء: ۷۰}. ژباړه: او خامخه موږ ډېر عزت ورکړی دی اولاده د آدم ته او سواره کړي مو دي دوی پر سپرلیو باندې په وچه بحر کې او روزي مو ورکړې ده دوی ته له پاکو شیانو او غوره کړي مو دي دوی پر ډېرو له هغه چا چې پیدا کړي مو دي په غوره کولو سره. بل ځای الله تعالی فرمایي: {وَأَتَيْنَاهُمُ إِحْدَاهُنَّ فَنِطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا} {النساء: ۲۰}. ژباړه: حال دا چې ورکړي مو وي یوې د دوی ته ډېر مال، نو

مه اخلي تاسې له هغه مال نه هېڅ شی. د همدې ايت په رڼا کې فقهاوو حکم کړی، چې په شريعت مبارکه کې د مهر له پاره لوړ حد نه دی ټاکل شوی [۵: ۱۰۲]، [۲۲: ۱۶۰].

خو بلې خوا فقهاوو رحمهم الله کم مهر د اسلام له نظره يو ښه او مستحب کار بللی دی، چې په بېله بېلو حديثونو او روايتونو کې ثابت دی او د ډېر خير او برکت لامل بلل شوی دی، د دې پر خلاف د مهر زیاتوالی، چې په ټولنه دروند تماميږي غیر مطلوب گرځیدلی دی. [۲۲: ۱۶۲] په نبوي حديثونو کې يې به پېلابېلو الفاظو سره غوښتنه شوې ده د بېلگې په ډول: عن عائشة رضي الله عنها عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: أعظم النساء بركة أيسرهن مؤنة [۳: ۱۴۵]. ژباړه: عائشة رضي الله عنها روايت کوي چې نبي صلى الله عليه وسلم فرمايي: په مېرمنو کې تر ټولو ډېره د برکت واله تر ټولو د کم مهر واله مېرمن ده.

عَنْ عَقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: { خَيْرُ الصَّدَاقِ أَيْسَرُهُ } [۱۲: ۲۲۴]. ژباړه: عقبه بن عامر رضي الله تعالى عنه ويلي دي، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: تر ټولو ښه مهر تر ټولو کم مهر دی.

حاکم او بیهقي يو بل حديث داسې رانقل کړی دی: عن عروة بن الزبير، عن عائشة رضي الله عنها، أنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: « من يمن المرأة أن يتيسر خطبتها، وأن يتيسر صداقها، وأن يتيسر رحمها » قال عروة: « يعني يتيسر رحمها للولادة » قال عروة: « وأنا أقول من عندي: من أول شؤمها أن يكثر صداقها ». « هذا حديث صحيح على شرط مسلم ، ولم يخرجاه » [۹: ۱۹۷] [۶: ۲۳۵].

ژباړه: عروه چې له عايشه رضي الله تعالى عنها څخه يې روايت کړی وايي چې نبي عليه السلام فرمايلي دي: د مېرمنې له نیکمرغيو څخه دا دي: چې د نکاح پيليزې / وړاندیز يې اسانه وي، مهر يې کم وي او بچيان په اسانۍ سره راوړي. عروه وايي: (د ښځې) تر ټولو لومړۍ سپړتوب د مهر لوړوالی دی.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ إِنِّي تَزَوَّجْتُ امْرَأَةً مِنَ الْأَنْصَارِ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَلْ نَظَرْتَ إِلَيْهَا فَإِنْ فِي عَيْونِ الْأَنْصَارِ شَيْئًا قَالَ قَدْ نَظَرْتُ إِلَيْهَا قَالَ عَلَى كَمْ تَزَوَّجْتَهَا قَالَ عَلَى أَرْبَعِ أَوَاقٍ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى أَرْبَعِ أَوَاقٍ كَأَنَّمَا تَنْحُتُونَ الْفِصَّةَ مِنْ غُرْضٍ هَذَا الْجَبَلِ مَا عِنْدَنَا مَا نُعْطِيكَ وَلَكِنْ عَسَى أَنْ تَبْعَثَكَ فِي بَعْثٍ تُصِيبُ مِنْهُ قَالَ فَبَعَثَ بَعْثًا إِلَى بَنِي عَبَسٍ بَعَثَ ذَلِكَ الرَّجُلُ فِيهِمْ [۱۷: ۱۴۳].

ژباړه: ابوهريره رضي الله تعالى عنه وايي: يو سړی نبي عليه السلام ته راغلو ورته وېي ويل: ما د انصارو يوه ښځه په نکاح کړې ده. نبي عليه السلام ورته وويل: ايا کتلې دې ده؛ د انصارو په سترگو کې لږ مشکل (وړکوالی / شينوالی / د اوبښکې بهيدل) دي. سړي وويل: هو! کتلې مې ده. نبي عليه السلام وويل: په څو دې په نکاح کړې ده. سړي وويل: په څلورو اوقيو باندې. نبي عليه السلام ورته وويل: په څلورو اوقيو باندې، تاسې

لکه چې د دې غره څخه سپین زر راوباسی، زما سره څه شی نشته چې درېې کړم، خو زر ده چې په یوه سربیه کې به دې ولیرم، له هغې څخه به (د غنیمت برخې په اخیستلو سره) څه تر لاسه کړې، بني علیه السلام بني عبس ته یوه ډله واستوله چې داسې هم پکې و.

د امام نووي د همدې حدیث مبارکه مقصد داسې بیان وي: وَمَعْنَى هَذَا الْكَلَامِ كَرَاهَةُ إِكْتِنَارِ الْمَهْرِ بِالنِّسْبَةِ إِلَى حَالِ الرِّوَجِ [۲۰: ۲۱۱]. ژباړه: په مهر کې د خاوند اقتصادي حالت څخه نامناسب لوړوالی مکروه دی.

په دې دواړو حدیثونو کې نبي علیه السلام د مهر لږوالی په نکاح کې د خیر او برکت سبب بللی دی، خیر او برکت دواړه داسې کلمې دي، چې په ډېرو سترو مفاهیمو دلالت کوي، د دنیا نیکبختی او اخرت کامیابی په خپل مفهوم کې رانغاړي.

د مهر د لوړوالی د شناعت او بدی په اړه حضرت عائشه رضي الله تعالى عنها داسې صراحت کوي: وَأَنَا أَقُولُ: مِنْ شَوْمِ الْمَرْأَةِ كَثْرَةُ صَدَاقِهَا. یعنې د مېرمنې له سپېره توب څخه تر ټولو لومړی د مهر لوړوالی دی [۱۴: ۱۸۶]. همداسې یادونه د فیض القدير لیکوال له عروه رحمه الله څخه داسې رانقل کړې ده: قال عروة أول شؤم المرأة كثرة صداقها. یعنې د مېرمنې له سپېره توب څخه تر ټولو لومړی د مهر لوړوالی دی. [۱۹: ۱۳]

باید ووايم، چې په نکاحونو کې اساني راوستول د اسلامي حکومت له وجائبو څخه ده، الحمد لله چې په اوس وخت کې اسلامي امارت همدې موضوع ته ځانگړې پاملرنه کړې ده.

کم مهر د فقهاوو له نظره: مهر چې د ښځې له مادي حقونو څخه د ازدواج په مقابل کې ثابت حق دی په شریعت مطهره کې د ټولو فقهاوو په اند د مهر نهایی حد نه دی ټاکل شوی [۱۵: ۲۷۶] ځکه چې کوم شرعي دلیل پکې وجود نلري، بلکې پر خلاف یې دا ایت مبارکه دلالت کوي: { ... وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قَنْطَارًا، فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا }

[النساء: ۲۰]. ژباړه: حال دا چې ورکړي مو وي یوې د دوی ته ډېر مال، نو مه اخلی تاسې له هغه مال نه هېڅ شی. حضرت عمر رضي الله تعالى عنه په ممبر باندې خلکو ته وویل: د ښځو په مهرونو کې لوړوالی مه کوئ؛ ځکه که دا لوړوالی په دنیا کې کوم عزت وی یا د قیامت له پاره کومه پرهیزگاري وی، نو نبي علیه السلام سره ډېر مناسب و، هغه د خپلې مېرمنو او لونیو له پاره د سپنو زرو له دولس اوقیې څخه لوړوالی نه دی کړی، نو چا چې له څلور سوه درهمو څخه لوړوالی وکړ هغه لوړه اندازه به په بیت المال کې وگرځوم. د ممبر څخه له رابنکته کیدو وروسته یوې قریشي ښځې ورته وویل: دا حق نلري. حضرت عمر وویل: ولې؟ ښځې وویل: ځکه الله تعالی فرمایي: { وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قَنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا } [النساء: ۲۰]. ژباړه: حال دا چې ورکړي مو وي یوې د دوی ته ډېر مال، نو مه اخلی تاسې له هغه مال نه هېڅ شی.

حضرت عمر وویل: ښځه په حقه ده او سړی (عمر) خطا دی. بیا یې وویل: خدایه! ښښه وکړې، ټول خلک له عمر نه ښه پوهیږي. له دې وروسته بیا ممبر ته وخته او خپل لومړنی حکم یې لغو اعلان کړ [۴۹۴:۱۳].

خو یاد شویو حدیثونو ته په کتلو سره په مهر کې ارزاني کول او ټیټوالی (کم مهر) سنت بلل شوی دی [۱۱: ۷۶۴].

د مهر کم مقدار په اړه د فقهاوو څخه بېل بېل ویناوې رانقل شوي دي، چې په لنډ ډول مې راخیستي دي: د حنفیه وو په اند د مهر کم مقدار لس درهمه دی؛ حدیث کې راځي: عَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنْ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنَّهُ قَالَ: «لَا مَهْرَ دُونَ عَشْرَةِ دَرَاهِمَ» [۶: ۱۳۳]. ژباړه: جابر رضي الله تعالى عنه څخه روایت دی، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي دي: له لسو درهمو څخه کم مهر نه صحیح کیږي. وَعَنْ عُمَرَ وَعَلِيٍّ وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ - أَنَّهُمْ قَالُوا: لَا يَكُونُ الْمَهْرُ أَقَلَّ مِنْ عَشْرَةِ دَرَاهِمَ [۱۵: ۲۷۶].

ژباړه: د حضرت عمر، حضرت علي او حضرت عبدالله بن عمر رضي الله تعالى عنهم څخه روایت دی، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایي: مهر له لسو درهمونو څخه کم نه وي او همدا ډول د غله په حد باندې قیاس کوي، چې په غله کې له یو دینار یا لسو دراهمو څخه په کم شي غله کولو سره د غله حد نه تطبیق کیږي، اما د دې پر خلاف که کوم حدیثونه راغلي دي دوی هغه حدیثونه په مهر معجل باندې تحمیلوي [۱۵: ۲۷۵] [۵: ۱۰۱].

حنفي علماوو د شوافعو په مقابل کې یو بل دلیل داسې واي: کله چې د مهر په اندازه کې اختلاف شو، نو په یقین باندې (چې هغه لس درهمه دی) عمل کول غوره او اولی دي [۱۵: ۲۷۶].

د مالکیه وو په اند د مهر کمه اندازه د یو دینار څلورمه برخه ده یا سوچه او خالص د سپینو زرو درې درهمه ده، چې دا مقدار د دوی په اند د غله د حد له پاره هم ټاکل شوی دی او په همدې باندې د مهر کمه اندازه هم قیاس شوې ده، چې د ښځې د شرف ساتلو له پاره همدا قیاس کوي [۸: ۴۱۳] [۱۱: ۷۶۴].

د شوافعو او حنابلې وو په اند د مهر له پاره کم مقدار نشته، هر شی چې د بیع له پاره وړ وي او مال وي که لږ وي او ډېر بس پوره مهر کیدلی شي. دوی هم د ځان سره دلیلونه لري د بېلگې په ډول: الله تعالى فرمایي: {وَأَجَلَ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ} [النساء: ۲۴] ژباړه: او تاسې ته (ټولې) هغه ښځې، چې پرته له دوی (مخکې یادې شوې حرامو ښځو) څخه دي حلالې کړې شوې دي (په دې شرط) چې تاسې هغو په خپلو مالونو (چې مهر دی) طلب وکړئ. ځکه چې دلته په ایت مبارکه کې مال په مطلق ډول یاد شوی دی هغه که لږ وي او ډېر. همدا ډول رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایي: «التمس ولو خاتماً من حديد» یعنې په مهر کې که څه هم اوسپنیزه گوتمی وي ورکړه: نو اوسپنیزه گوتمی خو ډېر کم قیمت لري.

ځینو نورو مجتهدین فقهاوو رحمهم الله بېلابېل قولونو کړي دي: نخعي رحمه الله یې څلوېښت درهمه، ابن شبرمه یې پنځه درهمه، اوزاعي یې یو درهم او د قیراط ربعه د مهر کمه اندازه بولي [۱۶: ۵۳۳].

عن ابن عمر أن عمر بن الخطاب رضى الله تعالى عنه خطب الناس فقال يا أيها الناس لا تغالوا مهر النساء فإنها لو كانت مكرومة لم يكن منكم أحد أحق بما ولا أولى من النبي صلى الله عليه وسلم ما أمهر أحدًا من نسائه ولا أصدق أحدًا من بناته أكثر من اثنتي عشرة أوقية والأوقية أربعون درهماً فذلك ثمانون وأربع مائة درهم وذلك أغلى ما كان رسول الله صلى الله عليه وسلم أمهر فلا أعلم أحدًا زاد على أربع مائة درهم [١٠: ٢١١].

ژباړه: له عبدالله ابن عمر څخه روايت، چې حضرت عمر رضى الله تعالى عنه خلکو ته بيان کاوه، نو ويې ويل: اې خلکو! د ښځو په مهرونو کې لوړوالی مه کوئ؛ ځکه چې که دا عزت وی، نو له نبي عليه السلام څخه هېڅوک ډېر حقدار نه و، هغه له دولسو اوقیو څخه زیات مهر د خپلې مېرمنو او لوڼو له پاره نه دی ټاکلی (چې هر اوقیه څلوېښت درهمه کيږي، نو جمله به څلور سوه اتيا درهمه شي) دا نهايي حد د مهر و، ما ته نه ده معلومه چې یو چا دې له لسو اوقیو څخه زیات مهر ټاکلی وي. د عمر رضي الله تعالى عنه له همدې خبرې څخه په استثناء سره نبي عليه السلام بي بي مبارکه اُم حَبِيبَة رضي الله تعالى عنها ته څلور زره درهمه مهر ټاکل شوی دی [١٣: ١٣٥].

د اوسني وخت سره مناسب مهر: دا یوه واضحه او ښکاره خبره ده، چې هر څومره انساني سلسله د وخت او زمانې په تیریدلو سره غځيږي، نو همدومره پیسې ډیريږي او په ضمن کې د اجناسو نرخونه هم لوړيږي، نو همدا ډول د مېرمنو مهرونه هم د وخت په تیریدلو سره لوړيږي، ځکه چې د مهر په پیسو سره ډېر وخت د مېرمنې د واده تجهیزات اخیستل کيږي، لهذا هغه مقدار مهرونه، چې لږ وړاندې زمانه یې د واده تجهیزاتو له پاره کفایت کاوه اوس زمانه کې هغومره مقدار کفایت نه کوي، لهذا باید ووايم، د ځای، زمانې او د زوجینو د اقتصادي حالاتو سره مناسب مهر که وټاکل شي، نو دا به مناسب مهر وي، لکه څه ډول چې امام نووي رحمه الله د پوره تحقیق څخه وروسته داسې تصریح کړې ده: وَمَعْنَى هَذَا الْكَلَامِ كَرَاهَةُ اكْتِنَارِ الْمَهْرِ بِالتَّجَسُّعِ إِلَى حَالِ الزَّوْجِ [٢٠: ٢١١].

ژباړه: د همدې بحث مقصد دا دی، چې د خاوند له اقتصادي حالت څخه د مهر لوړ ټاکل مکروه دي.

همدا ډول د کویت د علماوو نظر هم داسې دی: الأولى أن يعدل الزوجان.

ژباړه: باید چې مهر د زوجو د حالت مناسب وټاکل شي [٢٢: ١٦٢].

له ټاکلو څخه وروسته د مهر کموالی: دا چې ښځه د خپل مهر په کامله معنا سره واکداره او مالکه ده، په بشپړ ډول پکې تصرف لرونکې ده الله تعالى فرمایلي دي: {فَإِنْ طَبُنْ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا} ژباړه: نو که راضي شوې دا ښځې تاسې ته په بخښنه د کوم شي له دې مهر څخه په خوشحالی سره د نفس خپل، نو خورۍ تاسې دغه شی په داسې حال کې چې خوندوره حلاله یې ضرره وي.

د حنفیه وو په اند که د مېرمنې مهر درهم، دینار (پیسې) ټاکلی شوی و، نو مېرمن دا واک لري، چې خپل مهر کم کړي او یا یې په پوره ډول وبخښي تر دې، چې که یو چا په دې شرط نکاح وکړل، چې یو څه برخه د مهر به

راته بخښي دا هم صحت لري؛ ځکه د مېرمنې حق دی، نو کولای شي، چې کم بې کړي که څه هم د خاوند له مرگ يا د باين طلاق څخه وروسته وي [۲۲: ۱۶۳] [۱۸: ۳۴۳].

دوی صراحت کوي، چې د مېرمنې ولي (قريب خپلوان) دا حق نلري، چې ددې له مهر څخه کومه برخه ويښي؛ ځکه که مېرمن وره وه، نو دا بخښنه باطله ده او که بالغه وه، نو دا بخښنه ددې په اجازه پورې موقوفه او تړلې ده [۵: ۱۱۳]. البته حنفیه وو دا شرط یاد کړی دی، چې مېرمن به د بخښنې پر وخت په مرگوني ناروغۍ سره نه وي ناروغه، خو که مېرمن په باين طلاق سره طلاقه شوي وي او عدت يې هم تېر شوی وي، نو بيا خير دی کولای شي، چې په مرگوني ناروغۍ کې هم د مهر څه برخه کمه کړي يعنې خاوند ته يې ويښي [۲۲: ۱۳۶].

حنفيه وو دا شرط هم لگولی دی، چې بخښنه به د مېرمنې په خوښه وي، نو که د خاوند او بلې خوا ورباندې جبر وشو او جبري بخښنه يې وکړه دا صحت نلري [۲۱: ۳۱۳].

د مهر د کم والي فلسفه او حکمت: د مهر کموالی / ټيټوالی له حکمتونه او فلسفو څخه ډک دی چې په لنډ ډول يې ما يادونه کړې ده:

۱- که مېرمنه کم نشي، نو د نکاحگانو کول به سخت شي، چې له امله به يې ډېر ځوانان او پېغلې له نکاحگانو څخه محرم شي، په پایله کې به اخلاقي او ټولنيز گڼ مفسد رامنځ ته شي؛ نو د مهر کموالی (ټيټوالی) همدې مفسدو له پاره مخنیوی کوي، د فقهي قاعدې: (سد الذرائع) پر اساس د مفسدو مخنیوی لازم او واجب دی [۳۳].

۲- که مهر کم او ټيټ وټاکل شي، نو د خاوند او کورنۍ لخوا به يې د مېرمنې او د مېرمنې له کورنۍ سره الفت او مېنډ، محبت زیات وي، کوم حسد او گيلې به منځ ته نه راځي برعکس که د مهر د لوړوالی له امله خاوند او کورنۍ يې وځورول شي، خدای مه کړه حسد او نفرتونه به رامنځ ته شي؛ حضرت عمر رضي الله تعالی فرمايي: «وإن الرجل لیغلي بصدقة امرأته حتی یكون لها عداوة فی قلبه». [۲: ۴۱] ژباړه: بې شکه په ځينو سړيو د مېرمنې مهر دومره لوړ وټاکل شي، چې بيا يې د مېرمنې سره په زړه کې دوښمني پيدا شي.

۳- د مهر په ټيټوالی سره به د نجونو او هلکانو د راواني ناروغیو د رامنځته کیدلو مخنیوی وشي، چې د فشار، ناهیلو او مایوسیو له امله رامنځته کېږي.

۴- بالفرض که د مهر لوړوالی ځینې فواید ولري، خو د مهر لوړوالی، چې کوم ضررونه لري هغه بېخي زیات دي او بلې خوا ته د شریعت مطهره یوه کلي قاعده ده (درء المفسد مقدم علی جلب المصالح) یعنې د مفسدو مخنیوی د مصالحو په لاسته راوړلو مقدم دی، نو باید چې همدې لږو فوایدو ته ونه کتل شي او مهر لوړ ونه ټاکل شي. [۲۳]

۵- زما په فکر که د شریعت مطهر له حکمونو څخه د مهر ټيټوالي او داسې نورو حکمونو ته پاملرنه وشي، نو د فراري نکاحگانو مخنیوی به وشي، جینی، ځوان او د دواړو کورنۍ به راتلونکی ژوند د عزت ژوند ولري.

۶- همدا ډول که کم مهر وټاکل شي، نو خاوند او کورنۍ به يې د غربت څخه وساتل شي، چې په راتلونکي کې به مېرمن او خاوند دواړه د ښه د ژوند لرونکي واوسيږي.

وروستۍ پايله: کم مهر د اسلام له نظره مستحب او غوره بلل شوی دی، د مهر لوړوالی د ټولنې له پاره اقتصادي ستونزې پيدا کوي او د نکاح د سختوالي لامل جوړيږي، کم مهر د خاوند او مېرمنې تر منځ د مينې، باور او خوښۍ لامل جوړيږي، مهر د مېرمنې يو مادي حق دی په خپله خوښه پکې تصرف کولای شي، مناسب مهر په اوس وخت کې د شرائطو برابر د زمانې او ځای په توپير سره د خاوند اقتصادي حالت ته په کتو سره غوره بلل کيږي او کم مهر په ټولنه کې د ازدواجي ستونزو له منځه وړلو او کمښت تضمين کوي.

وړاندیزونه: لازمه ده، چې پر وخت د ټولنې ستونزې درک کړل شي او پر حل يې د ټولنې مسؤلین لازم اقدام وکړي لهدا يو څو وړاندیزونه په لاندې ډول کوم:

۱- د مهر په اړه دې عامه پوهاوی په ټولنه کې لازیات شي هغه داسې، چې علماء دې د مېرمنو او رسنيو له لارې خلکو ته د کم مهر ارزښت، ديني فضيلتونه او ټولنيزې کټې بيان کړي.

۲- د نکاح د اسانتيا له پاره دې هڅې نورې هم گړندۍ شي هغه داسې، چې کورنۍ دې دېته وهڅول شي، چې د لوړ مهر پر ځای مناسب مهر ټاکنه دود کړي تر څو چې په ټولنه کې نکاحونو ته لاس رسۍ اسانه شي او د ناوړه دودونو او فعاليتونو مخنيوی وشي.

۳- حکومت دې د واده اړوند اسلامي احکام، د مهر حقوق او د کم مهر فضيلت په اړه ځانگړي ورکشاپونه جوړ کړي تر څو چې په دې اړه د شرعي اصولو عامه پوهاوی په ټولنه کې رامنځ ته شي.

۴- حکومت او ټولنيز مشران او ديني علماء دې د کم مهر دودولو له پاره ځانگړي پالیسۍ جوړې کړې، چې په نتيجه کې کورنۍ يو داسې ښه تأثر واخلي، چې د اسلام له اصولو سره سم مناسب مهر دود شي.

۵- د ټولنيزو دودونو د اصلاح هڅه دې وشي، د مهر لوړوالی يو داسې دود دی، چې په نتيجه کې يې د ټولنې خلک په ډول، ډول ستونزو او ناوړه اقداماتو کې واقع کړي دي، نو د ټولنې مخکښ غړي دې د مهر په شمول د ټولو نامناسبو نکاحي دودونو د اصلاح هڅې وکړي.

۶- خطیبان دې په خپلو خطبو کې په دې اړه د اسلامي امارت پیغام خلکو ته ورسوي.

The Concept of Minimal Mahr in Islam

Mufti Sayid Rahman Saeed of Islamic Culture, Ahmad Shah Abdali institute of Higher Education

Email: Sayid.rahman687@gmail.com

Abstract

Mahr is a fundamental financial entitlement of the wife, which is a legal obligation upon the husband. Its stipulation as an essential component of the marriage contract corresponds with human nature. It has been an established tradition since the dawn of civilization, remains an integral practice in contemporary society, and will persist indefinitely. A highly encouraged approach in Islamic teachings is to maintain Mahr at a reasonable and modest level. This article seeks to enhance readers' understanding of the significance and advantages of a reduced Mahr, ultimately fostering a societal norm where affordable Mahr becomes widely accepted.

In composing this study, I have drawn upon the works of both classical Islamic jurists and contemporary scholars. Taking into account temporal and spatial variations and aligning with appropriate conditions and the husband's financial capability, the reduction of Mahr is considered an advisable and meritorious practice. Implementing this approach can alleviate numerous socio-economic burdens stemming from exorbitant Mahr expectations. Prophetic traditions underscore that a modest Mahr contributes to the prosperity and stability of marriage, embodying profound wisdom and socio-religious benefits.

Keywords: Economic Feasibility, Generosity, Jurisprudential Wisdom, Ethical Philosophy, Mahr, Modest Mahr, Equitable Mahr.

ماخذونه

قرآن کریم

- ۱ - أبو حبيب، سعدي. (۱۴۰۸ هـ = ۱۹۸۸ م). القاموس الفقهي، ط: ۲، سوريه، دمشق: دار الفكر.
- ۲ - ابن حنبل، أبو عبد الله أحمد بن محمد بن حنبل بن هلال بن أسد الشيباني. (۱۴۱۹ هـ - ۱۹۹۸ م). مسند احمد، ج ۱، تحقيق: السيد أبو المعاطي النوري، بيروت: عالم الكتب.
- ۳ - ابن حنبل، أبو عبد الله أحمد بن محمد بن حنبل بن هلال بن أسد الشيباني. (۱۴۱۹ هـ - ۱۹۹۸ م). مسند احمد، ج ۶، تحقيق: السيد أبو المعاطي النوري، بيروت: عالم الكتب.
- ۴ - ابن الهمام، كمال الدين محمد بن عبد الواحد. (ب، ت). فتح القدير، ج ۳، دار الفكر.
- ۵ - ابن عابدين، محمد أمين بن عمر بن عبد العزيز عابدين الدمشقي الحنفي. (۱۴۱۲ هـ - ۱۹۹۲ م). رد المختار علي الدر المختار، ج ۲، ط: ۲، بيروت: دار الفكر.
- ۶ - البيهقي، أبو بكر أحمد بن الحسين بن علي البيهقي. (۱۳۴۴ هـ). لسنن الكبرى، ج ۷، تحقيق: دائرة المعارف، الهند ببلدة حيدر آباد، موقع وزارة الأوقاف المصرية.
- ۷ - البابرتي، محمد بن محمد بن محمود، أكمل الدين أبو عبد الله ابن الشيخ شمس الدين ابن الشيخ جمال الدين الرومي. (ب، ت). العناية شرح الهداية، ج ۳، دار الفكر.
- ۸ - الترمذي، محمد بن عيسى بن سَوْرَة بن موسى بن الضحاک، الترمذي، أبو عيسى. (۱۳۹۵ هـ - ۱۹۷۵ م). سنن الترمذي، ج ۳، ط: ۲، تحقيق: ومحمد فؤاد عبد الباقي، مصر، شركة مكتبة ومطبعة مصطفى البابي الحلبي.
- ۹ - الحاكم، محمد بن عبد الله أبو عبد الله الحاكم النيسابوري. (۱۴۱۱ - ۱۹۹۰). لمستدرك على الصحيحين، ج ۲، ط: ۱: تحقيق: مصطفى عبد القادر عطا، بيروت، دار الكتب العلمية.
- ۱۰ - الحاكم، محمد بن عبد الله أبو عبد الله الحاكم النيسابوري. (۱۴۱۱ - ۱۹۹۰). لمستدرك على الصحيحين، ج ۳، ط: ۱: تحقيق: مصطفى عبد القادر عطا، بيروت، دار الكتب العلمية.
- ۱۱ - الزحيلي، وهبة بن مصطفى. (۱۴۱۸ هـ). فقه الاسلامي وادلته، ج ۹، ط: ۲، دمشق: دار الفكر المعاصر.

- ۱۲ - الصنعاني، محمد بن إسماعيل بن صلاح بن محمد الحسني. (ب، ت). سبل السلام، ج ۵، دار الحديث.
- ۱۳ - العظيم آبادي، أبو الطيب محمد شمس الحق. (۱۳۸۸ هـ، ۱۹۶۸ م). عون المعبود شرح سنن أبي داود، ج ۴، ط: ۲، تحقيق: عبد الرحمن محمد عثمان، المدينة المنورة، المكتبة السلفية.
- ۱۴ - الغرناطي، محمد بن يوسف بن أبي القاسم بن يوسف العبدري. (۱۴۱۶ هـ-۱۹۹۴ م). التاج والإكليل لمختصر خليل، ج ۵، ط: ۱، دار الكتب العلمية.
- ۱۵ - الكاساني، علاء الدين، أبو بكر بن مسعود بن أحمد الحنفي (۱۴۰۶ هـ-۱۰۸۶ م). بدائع الصنائع في ترتيب الشرائع، ج ۲، ط: ۲، دار الكتب العلمية.
- ۱۶ - الكشميري، محمد أنور شاه بن معظم شاه. (۱۴۲۶ هـ- ۲۰۰۵ م). فيض الباري على صحيح البخاري، ج ۵، ط: ۱، تحقيق: محمد بدر عالم الميرتشي، لبنان، بيروت، دار الكتب العلمية.
- ۱۷ - القشيري مسلم بن الحجاج أبو الحسن النيسابوري. (ب، ت). صحيح مسلم، ج ۷، بيروت: دار إحياء التراث العربي.
- ۱۸ - ملا أو منلا خسرو، محمد بن فرامرز بن علي. (ب، ت). درر الحكام شرح غرر الأحكام، ج ۱، دار إحياء الكتب العربية.
- ۱۹ - المناوي، محمد عبد الرؤوف. (۱۴۱۵ هـ - ۱۹۹۴ م). فيض القدير شرح الجامع الصغير، ج ۸، ط: ۱، تحقيق: أحمد عبد السلام، لبنان، بيروت، دار الكتب العلمية.
- ۲۰ - النووي، أبو زكريا محيي الدين يحيى بن شرف. (۱۳۹۲ م). المنهاج شرح صحيح مسلم، ج ۱۶، ط: ۲، بيروت: دار إحياء التراث العربي.
- ۲۱ - نظام الدين، ولجنة علماء. (۱۳۱۰ هـ). الفتاوى الهندية، ج ۱، دار الفكر.
- ۲۲ - وزارة الأوقاف والشئون الإسلامية - الكويت. (۱۴۰۴ - ۱۴۲۷ هـ). الموسوعة الفقهية الكويتية، ج ۲۹، الكويت، وزارة الاوقاف.
- ۲۳ - (مفاسد وأضرار المغالاة في المهور) تاريخ النشر: ۲۰۰۳-۰۹-۰۸

<https://islamqa.info/ar/answers/12572/>

تفاوت میان تصوف و عرفان اسلامی با تصوف نو ظهور و کاذب

محمد فرید محمدی د شیخ زاید پوهنتون، ژبو ادبیاتو پوهنځي، دري څانگې قراردادي استاد

آدرس ایمیل: Muhammadfaridmuhammadi214@gmail.com

چکیده

آگاهی کامل از مسیری که برای تقرب به خداوند بلند مرتبه انتخاب شده باعث می‌شود که پیمایش این مسیر با جدیت بیشتری انجام شود. وجود انحراف‌ها در این مسیر باعث دور شدن از هدف می‌گردد. سؤال پژوهش حاضر این است که عرفان‌های نو ظهور و کاذب چه تأثیراتی بر عرفان‌های اسلامی گذاشته است؟ در پژوهش حاضر ضمن تبیین لغوی و اصطلاحی عرفان‌های اسلامی، تاریخچه و عوامل مؤثر در پیدایش تصوف و عرفان‌های نو ظهور غیر اسلامی و پراکندگی آنان بازگو شده است. روش این پژوهش توصیف اینگونه عرفان‌ها و تحلیل و بررسی دیدگاه‌های عالمان دینی در این موضوع است. در پایان بر این نکته تأکید شده است که ظهور عرفان‌های کاذب اگر همراه با روشنگری و شناساندن صحیح باشد نه تنها باعث گمراهی نمیشود؛ بلکه باعث شناخت بهتر ارزش عرفان ناب اسلامی خواهد شد.

واژگان کلیدی: تصوف، شناخت، روشنگری، عرفان اسلامی، عرفان‌های نو ظهور

مقدمه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العالمين والصلوات والسلام على سيد المرسلين و على اله و اصحابه اجمعين.

دروډ بر راه جويان شريعت، طريقت و حقيقت و عارفان راه حق و حقيقت.

بدون شك، جويندگان و پويندگان علم عرفان كسانى اند كه به دنبال اصليت و ماهيت اصلى عرفان هستند و خود را باواژه‌ها و اصطلاحات عرفانى سرگرم و دل خوش نكرده اند؛ بلكه به دنبال مغز و روح عرفانى هستند و براى خود منصبى و مقام قايل نيستند و در بند هيچ چيزى جز خدا نمى‌باشند. اما بد بختانه بايد گفت كه گروهى هم هستند كه به دنبال علم عرفان هستند و خود را باواژه‌ها و اصطلاحات عرفانى سرگرم و دل خوش نموده اند، و عرفان را خوب شناخته و توصيف مى‌كنند. اين‌ها به زعم خودشان عالمان عرفان‌شناس مى‌باشند؛ اما شور بختانه بهره از عرفان ندارند. با توجه بيانات فوق، انسان بايد با عقل و خرد به جنگ خرافه برود. چون عقل نعمتى ست كه خداوند به انسان عطا كرده است، تا به كمك آن بتواند بد را از خوب تشخيص داده و به بيراهه نرود.

در حقيقت اگر عرفان ناب از طريق صاحب نظران معرفى شود و افرادى كه خوش فكر هستند حقيقت را با زبان درست بيان كنند و ابتدا و انتهاي كار و سرانجام و مصاديق را بشمارند ديگر در اين فضا جنبش اصلى و ناب عرفانى از تقبل قابل تشخيص مى‌شود. بنابر اين صرف جبهه‌گيرى در برابر اين جريانات حلال مشكل نيست و اگر شصت و شوى هر مسئله‌اى را خوب تبين كنيم هر عقل آن را مى‌پذيرد.

هدف تحقيق

بايد گفت كه هر پژوهش به دنبال يك هدف است يعنى در واقع همين هدف است، كه روند كار پژوهش‌گر را تعيين مى‌كند. بناءً هدف ما در اين تحقيق اين است كه تفاوت تصوف اسلامى با تصوف نو ظهور كاذب چه اندازه بوده و چقدر مورد توجه قرار گرفته است؟ چرا تصوف نو ظهور و كاذب به وجود آمد و كى‌ها پيرو اين راه است.

روش تحقيق

جمع كردن مواد اين مقاله به شكل كتابخانه‌يى - مرورى و توصيفى ست و از كتاب‌ها و مقاله‌هاى دست اول استفاده شده است.

اهميت تحقيق

اهميت اين مقاله اين است كه به ما نشان مى‌دهد كه تصوف اسلامى با تصوف نو ظهور و كاذب چه تفاوت‌هاى دارد و ويژه‌گى‌هاى تصوف اسلامى و تصوف نو ظهور در چيست و منكرين تصوف كى‌ها هستند و خطرهای تصوف كاذب چيست؟

پیشینه‌ی تحقیق

در مورد پیشینه‌ی موضوع باید گفت که تا هنوز کدام مقاله‌ی و کتاب مستقل در افغانستان نوشته نشده است و این در حد خود نخستین بار است که توسط بنده به پژوهش گرفته شده است؛ اما بیرون از کشور عزیزمان در رابطه به موضوع مورد نظر توسط برخی ادیبان و نویسندگان به تحقیق و پژوهش گرفته شده که در زیر به برخی آن اشاره می شود:

۱- بررسی تأثیرپیدایش عرفان‌های نو ظهور کاذب بر عرفان‌های اسلامی که این مقاله‌ی معروف در سال (۱۳۹۷ه.ش) توسط سمیرا خالقی نگاشته شده است.

این موضوع البته در برخی از کتاب‌های که در رابطه به معرفی عرفان و تصوف اسلامی توسط بزرگان و اندیشمندان نگاشته شده است، به صورت پراکنده یادآوری از عرفان‌های نوظهور کاذب انعکاس یافته که آن هم به جمع‌آوری و تحقیق کلی ضرورت دارد. بناءً کارما در رابطه به موضوع مذکور، کار جدید و متفاوت‌تر از کار و پژوهش دیگران است. پژوهش بنده موضوع را به صورت دقیق بررسی و واکاوی نموده و از هر جهت مورد تحقیق و مطالعه قرار داده و عرفان اسلامی و عرفان نوظهورکاذب را به بحث و بررسی گرفته و یک نتیجه کلی از هردوی آن بدست آورده است که با کارهای قبلی قابل مقایسه است.

شناخت تصوف

هنگامیکه دین مقدس اسلام با معارف شکوفا و پر بالنده‌ی و الهی سراسر جهان را روشن ساخت مسلمانان متفکر و جویندگان حقیقت را از چشمه زلال دانش و معرفت سیراب کرد. انسان‌ها را متوجه ساخت که از جوانب گوناگون در باب توحید و شناخت حق و راه‌های وصول به حقیقت وجود بیندشند بناءً از خداوند تعالی و قرآنکریم و احادیث نبوی کمک گرفتند و اندیشه عالی خداشناسی و سیرو سلوک طریق معرفت را رشد دادند و آن را بصورت مکتبی ساختند و شیوه حرکت و سیر در راه تکامل انسانیت را آموختند. این اندیشه تابناک و این سیر و سلوک ..یک مکتب فکری و علمی را بوجود آورد که آنرا عرفان و تصوف نامیدند. (حصاریان، ۱۴۰۰، ص ۴۱)

تعریف تصوف

تصوف از مصدر باب «تفعل» عربی، مصدری است که از اسم ساخته شده به معنای صوف پوشیدن و پشمینه‌پوشی است. تصوف در لغت دانشمندان به سر مبدأ اشتقاق کلمه صوفی قیل و قال بسیار کردند اما این کلمه نسبت به دیگر بدیل‌ها برای یافتن مفهوم حقیقی که در پس این نام قرار دارند تا سرنخ‌های از آن ماه پنهان به دست آید مناسب‌تر است. اکنون نظر سریع و اجمالی به‌کوشش‌های مختلف که دانشوران در این باره نموده اند می افکنیم بعضی گویند صوفیان به واسطه پاکی (صفا) دلشان به خاطر خلوص عملی شان (آثار) ملقب به صوفی شده اند. چنانچه مولانا می‌فرماید

هست صوفی آنکه شد صفوه طلب
نه لباس صوف و خیاطی و دب
(مولانا، مثنوی، دفتر ۵، بیت ۳۶۳)

دل از عیب صافی صوفی به نام به درویشی اندر دلی شاد کام اشتقاق صوفی از صفا از نظر لغوی درست به نظر نمی آید؛ زیرا صفا ناقص و اویست و صوفی اجوف و اویست صورت درست این کلمه صفوی است نه صوفی. گروه دیگری می‌پندارند صوفیان به خاطریکه در حضور خداوند در مرتبه صف اول قرار دارند صوفی خوانده شده اند؛ زیرا سیر آرمانهای ایشان و حرکت قلب ایشان و توقف سر ایشان بسوی اوست؛ اما اگر بپذیریم که کلمه صوفی از صف مشتق شده صورت درست این کلمه صفی خواهد بود نه صوفی. بعضی دیگر گفته اند ایشان را از آن جهت صوفی خوانده اند که صفات شان شبیه صفات اهل صفه است که در زمان پیامبر به سر می‌بردند. اصحاب صفه یار و دیار را ترک کردند و از خاندان دوستان دوری گزیدند و از مناع دنیا فقط به اندازه ضرورت برداشتند. به هر حال چنانچه صوفی به صفه راجع باشد باید صورت درست آن صفی باشد نه صوفی. (حصاریان، ۱۴۰۰، ص ۵۵)

مشایخ در بیان معنی تصوف، بسیار سخن گفته اند، ولی گفته آنان چیزی را برما مکشوف نمی کند، بلکه بقول طلاب قدیم همه «شرح الاسم» است یعنی عبارتی است در بیان خوبی تصوف نه شرح ماهیت آن. برای نمونه اقوال چند تن از آنها را نقل می کنیم: جنید بغدادی: تصوف اینست که خداوند ترا از خود می‌میراند و بخویشتن زنده نگاه میدارد. از وی راجع به ذات تصوف پرسیدند، گفت: «بر تو باد که ظاهرش بگیری و از ذاتش نپرسی که ستم کردن بروی بود. تصوف صافی کردن دل است از مراجعت خلقت و مفارقت از اخلاق طبیعت و میرانیدن صفات بشریت و دور بودن از دواعی نفسانی و فرود آمدن بر صفات روحانی و بکار داشتن آنچه اولیتر و نصیحت جمله امت و متابعت پیغمبر. (دشتی، ۱۳۶۲، ص ۱۲) ابوسعید ابوالخیر: شیخ را پرسیدند که تصوف چیست؟ گفت:

آنچه در سرداری بنهی و آنچه در کف داری بدهی و آنچه بر تو آید نجهی. (بیات، ۱۳۷۴، ص ۱۶۹)

ابوالحسن بصری: خلیفه از وی پرسید تصوف چه باشد؟ گفت: آنکه از جهان بدون حق به هیچ چیز آرام نگیرد، کار خود را به خدا واگذارد. پس از حق جز گمراهی نیست. هر کس حق ریافت به هیچ چیز ننگرد.

پس، آن سخن مختصر که خلاصه تصوف است این است: چنانچه در طاعات و عبادتش ضعیف و سستی راه پیدا گردد بدون توقف جهت رفع آن سستی اقدام کند، با هوشیاری و توجه کامل عبادت را انجام دهد، اگر نفس به سوی لذت و عملی مخالف شرع تمایل پیدا کند برای مبارزه با نفس خود را آماده کرده و از این نافرمانی حق بپرهیزد در صورت غلبه بر نفس و مهار آن چیزی دیگر نیاز نیست، چرا که همین عمل خود علامت و نشانی از ارتباط با خدا و قرب الی الله است. پس او را احتیاج به کاری دیگر نیست. هدف تحقق معارف دینی آراسته به

اخلاق محمدی احسان در عبودیت و تنعم بر رحمت ابدی و رسیدن به مکارم دنیوی و اخروی به نظر بنده جامع تر این خواهد بود که تصوف اسلامی چنین تعریف نماییم روابط و وظایف انسان را با خود با اجتماع و با خداوند بیان میکند. یعنی علم اخلاق اسلامی است صوفی باید مقامات و منازل را می کند تا به قله رفیع انسانیت برسد. وصول به این درجه حاصل مجاهده و تهذیب نفس است صوفی متحرک و پویا است و از هر چه شروع کند باید به خداوند انجام پذیرد انا لله و انا الیه راجعون ما از خداییم و به او باز میگردیم. (دشتی، ۱۳۶۲، ص ۱۴)

ویژه‌گی‌های تصوف اسلامی

بررسی کامل خصوصیات تصوف در این دوره کاری وقت گیر و بیرون از حوصله یک پیش گفتار است. در اینجا قصد دارم فقط اجمالاً به شرح پیدایش و تکامل بعضی مفاهیم شاخص نخستین دوره های تاریخ تصوف بپردازم و به نکته های مهم آن در این دوره اشاره کنم نکته هایی که متأسفانه در عصر حاضر اکثراً مورد غفلت قرار گرفته اند. مکتب تصوف در اسلام از همان آغاز بر چند موضوع اساسی تأکید داشته است. این چند موضوع کلیدی برای فهم تعالیم باطنی تصوف که طی سده های بعدی تدریجاً روشن و روشن تر شدند به دست می دهد و می توان آنها را به صورت زیر دسته بندی کرد:

رویکرد عملی و شهودی به وحدت وجود

مشایخ سده های آغازین هجری به وحدت وجود شهودی توجه داشتند نه وحدت وجود وحدت وجود شهودی بینش دل و خاص صاحب دلانی است که با پای عشق الهی از دنیای من و ما فاصله میگیرند و با دیده خدا خدای را می نگرند. از سوی دیگر، وحدت وجود نظری دست پخت عقل و مربوط به دنیای من و ماست. فلسفه وحدت وجود نظری هیچ پیام معنوی برای انسانها ندارد، جز آنکه اعتقاد بدان شخص را از لحاظ اجتماعی و اخلاقی به بیراهه می کشاند، چه عده ای از پیروان این فلسفه ممکن است هر فساد را مرتکب شوند را جویا شوید می گویند «چون وجود یکی است، هر کاری و هر چیزی مجاز است». بنابر این، پیروی عقلانی از این فلسفه مورد تردید است، زیرا ممکن است به انحطاط اخلاقی بینجامد و فرد را از مقام والای انسانیت تنزل دهد. (لویزن، ۱۳۸۴، ص ۱۰)

عشق الهی

اصل مذهب تصوف این است که صوفیه معتقدند حقیقت را با عقل و برهان نمی توان شناخت و با عنایت و توجه حق به قرب او راه شناخت خدای را باید به واسطه عشق یافت. از دیدگاه صوفیان تا تو تویی خدای را نمی توانی شناخت: حجاب اکبر میان تو و حقیقت تویی تست فقط آتش عشق الهی میتواند این انانیت را بسوزاند. به علاوه، چنین عشقی هم آمدنی است نه آموختنی. عشق الهی به دو طریق ممکن است در صوفی پدید آید: (۱) جذبه، و (۲) سیر و سلوک. از راه جذبه، عشق حق به طور مستقیم و بی واسطه به سراغ صوفی می آید و فرد

مجنذب حق می شود و هر چیز را جز او فراموش میکند و اما از راه سیر و سلوک، صوفی به پیر طریقت عشق می بازد و پیر این عشق را به عشق الهی تبدیل می کند؛ به بیانی دیگر صوفی با چراغ طلب حقیقت به سوی استاد می رود و استاد آن چراغ را با نفس قدسی خود بر می افروزد تا صوفی در عشق الهی بسوزد. (لویزن، ۱۳۸۴، ص ۱۲)

دعوت به حق پرستی

مشایخ طریقت مریدان را نه به خود که به حق دعوت میکردند. کوشش آنها به این بود که مردم را از خود پرستی و فرد پرستی برهاند و فقط به سوی حق پرستی راهنمایی کنند، نه اینکه با اظهار انانیتها و کشف و کرامتهای بی مورد آنان را به سوی خود بکشانند و از این رهگذر معاش دنیای خویش را تأمین کنند. در ارتباط با این مطلب، عطار قصه مردی را نقل میکند که پیش امام جعفر صادق رفت و از او خواست تا خدای را به وی بنماید.

ذوالنون در کوه‌ها می گشت. گفت: قومی مبتلایان را دیدم که جمع آمده بودند. گفتم: «شما را چه بوده است؟» گفتند: «آنجا عابدی است در صومعه. هر سال یک بار بیرون آید و دم خود بدیشان دمد و همه شفا یابند. باز در صومعه رود تا سال دیگر». من نیز صبر کردم تا او بیرون آمد. مردی دیدم زرد روی و نحیف، چشم در مفاک افتاده. از هیبت او لرزه در کوه افتاد. پس به چشم شفقت در ایشان نگریست و در آسمان نگریست و دمی در ایشان دمید. در حال همه شفا یافتند. چون خواست که در صومعه رود، من دامنش بگرفتم و گفتم: «از بهر خدا، علاج علت ظاهر ایشان کردی، علت باطن مرا علاج کن». به من نگاه می کند. چون تو را بیند که دست در غیر او زده‌ای، تو را بدو باز گذارد و او را به تو». این بگفت و در صومعه رفت. (لویزن، ۱۳۸۴، ص ۱۳)

کار کردن و پرهیز از تنبلی و بیکاری

صوفیان بزرگ و مشایخ را عقیده بر این بود که باید شغلی داشت و برای آنکه صوفیان را به کار تشویق کنند، خود نیز به کار مشغول میشدند، مثلاً، سری سقطی در بازار بغداد سقط فروشی میکرد ابوالقاسم جنید شیشه فروشی داشت و قشیری چنین نقل میکند که ابوالحسین نوری هر روزی... در دکان بگشادی و به روزه بودی و بازاریان پنداشتی که اندر سرای نان خوردست و اندر سرای گفتندی در بازار چیزی خوردست اندر ابتدا بیست سال برین جملت بود. ابن خفیف می گوید: «در روزگار من بیشتر مشایخ به کسب مشغول بودند و وقت ایشان از کسب دست بود. من نیز فلکه گری بیاموختم و از آن قوتی به دست می آوردم». (لویزن، ۱۳۸۴، ص ۱۵)

خدمت به مردم و انسان دوستی

هدف مشایخ تصوف آن بود که انسانها را به دوستی و خدمت دیگران تشویق کنند و صفات خوب انسانی را رواج دهند و خود در این هدف نمونه والای خدمتگزاران مردم بودند. انصاری نقل میکند که ابو عبدالله سالمی

را پرسیدند که به چه چیز اولیاء الله را در میان خلق شناسند؟ گفت: «به لطافت زبان و حس اخلاق و تازه رویی و سخای نفس و اندکی اعتراض و پذیرفتن عذر آن کسی که عذر دهد با ایشان و تمامی شفقت بر همه خلق. این احساس محبت ایثارگرانه در گفته ابوالحسن خرقانی نیز انعکاس یافته است کاشکی به جای همه خلق من می مردم تا خلق را مرگ نباشد کاشکی حساب همه خلق با من می کردند تا در قیامت به حساب خلق نمی رسیدند کاشکی عقوبت همه خلق مرا می کردند تا ایشان را به دوزخ نمی بردند. کلمات سری سقطی نیز بیانگر همین نظر است خواهم که آنچه از اندوه بر دل مردمان است بر دل من فرود می آمد تا ایشان از اندوه فارغ می شدند. باز سری سقطی نقل می کند که روز عید معروف کرخی را دیدم که دانه خرما بر می چید. گفتم این را چه می کنی؟ گفت: این کودک را دیدم که می گریست گفتم چرا می گریی؟ گفت: من یتیم. نه پدر دارم و نه مادر کودکان را جامه است و مرا نه و ایشان جوز دارند و من ندارم. این دانه ها می چینم تا بفروشم و وی را گردکان خرم تا نگرید و بازی کند. ابن منور از ابوسعید ابی الخیر نقل می کند که گفت: روزی ما می گفتیم که علم و عمل و مراقبت حاصل آمد، غیبتی می باید ازین در نگریستیم این معنی در هیچ چیز نیافتیم مگر در خدمت درویشان. پس به خدمت درویشان مشغول شدیم و جایگاه نشست و مبرز و متوضای ایشان پاک می داشتیم. چون مدتی بر این مواظبت کردیم و این ملکه گشت، از جهت درویشان به سؤال مشغول شدیم تا روزی رسید که هیچ گشاده نمی شد. ما دستار در سر داشتیم، در راه ایشان نهادیم و بعد از آن کفش فروختیم، پس آستر جبه. پدرما روزی ما را بدید سر برهنه و تن برهنه. بی تاب شد و گفت: ای پسر آخر این را چه می گویند؟ گفتیم: «این را ببین و می پرس گویند». از ابوسعید پرسیدند که از خلق به حق چند راه است؟ به روایتی گفت: هزار راه بیش است، و به روایتی دیگر گفت: به عدد هر ذره ای از موجودات راهی است به حق. اما هیچ راه نزدیکتر و بهتر و سبک تر از آن نیست که راحتی به کسی رسد. (لویزن، ۱۳۸۴، ص ۱۶)

سعدی می گوید:

عبادت بجز خدمت خلق نیست
به تسبیح و سجاده و دلق نیست
(سعدی، غزلیات، غزل ۲۶)

رنجیدن از آزار مردم

رنجیدن صوفیان از آزار خلق دو وجه دارد یکی بی من و مایی صوفیان است، زیرا رنجیدن فرع بر انانیت و خود را موجود دانستن است، در حالی که صوفی غیر موجود و هیچ کس است. پس آنکه برنجد هنوز کسی است بنابراین، هم به خود توجه دارد و هم به خدا، چنین کسی دویین است و خود را هویتی متمایز از خدا تصور

میکند، پس موحد نیست. وجه دیگر اینکه صوفیان تسلیم حق و راضی به رضای او بودند. هر رنجی که به آنها می رسید آن را از سوی خدا می دانستند و می گفتند:

غم از بر دوست آمد و درد

شادم که به درد یادم آورد

(مولانا، دیوان شمس، غزل ۴۴۱)

این نرنجیدن از آزار خلق محک شناخت درویشان است؛ بدین ترتیب که هرچه آرامش و طمأنینه آنها در پذیرش آزار خلق عمیق تر باشد بی خویش تر و درویش ترند. حکایات زیر درباره بعضی از مشایخ قدیم صوفی ابن خفیف، ابوالحسن بوشنجی؛ ابو عثمان حیری و بایزید بسطامی این اصل را به خوبی ترسیم میکنند: بایزید شبی از گورستان میآمد جوانی از بزرگ زادگان بسطام بربطی می زد. چون نزدیک شیخ رسید، شیخ گفت: لا حول و لا قوة الا بالله جوان بربط بر سر شیخ زد و هر دو بشکست شیخ باز زاویه آمد و علی الصباح بهای بربط به دست خادم با طبقی حلوا پیش آن جوان فرستاد و عذر خواست و گفت: او را بگویی که بایزید عذر می خواهد و می گوید که دوش آن بربط در سر ما شکستی این قراضه بستان و دیگری بخر. و این حلوا بخور تا غصه شکستگی و تلخی آن از دلت برود چون جوان حال چنان دید، بیامد و در پای شیخ افتاد و تو به کرد.

یک روز ابوالحسن بوشنجی بر قاعده صوفیان میرفت ترکی درآمد و قفایی به وی زد و برفت مردمان گفتند چرا کردی که او شیخ ابوالحسن است و بزرگ روزگار است. او پشیمان شد و باز آمد و از شیخ عذر میخواست شیخ گفت: ای دوست! فارغ باش که ما این نه از تو دیدیم که از آنجا که رفت غلط نرود. (لویزن، ۱۳۸۴، ص ۱۸)

جوانمردی

جوانمردی از دیدگاه صوفیان معنای خاصی دارد. آنان جوانمردی را خدمت به خلق بدون چشم داشت پاداش و نظر داشتن به خدمت خود میدانند. بسیاری از مشایخ صوفیه درباره این صفت سخن گفته اند. ابو حفص حداد میگوید فتوت نزدیک من آن است که انصاف بدهی و انصاف نطلبی. جنید گفت: فتوت نزدیک من آن است که فتوت از خود نبینی و آنچه کرده باشی آن را به خود نسبت ندهی که این من کرده ام. وقتی از خرقانی پرسیدند جوانمردی به چیست؟ گفت: «بدانکه اگر خداوند هزار کرامت با برادر او کند و با او یکی کرده بود آن یک نیز ببرد و بر سر آن نهد تا آن نیز برادر او را بود». (لویزن، ۱۳۸۴، ص ۲۱)

احترام به معتقدات دیگران: مشایخ صوفیه به پیروان ادیان دیگر احترام می گذاشتند و منکر جدال و لجاج و بدرفتاری و خشونت نسبت به دیگران به نام دین بودند. خرقانی می گوید: «هر که بر دل او اندیشه حق و باطل درآید، از رسیدگان شماریم»، مغربی همین فکر را مدتها بعد در قالب شعر چنین بیان کرده است. حکایت زیر نیز همین روحیه تسامح را که جزو معتقدات مشایخ صوفیه ایرانی بوده، ترسیم می کند.

وقتی جمعی از صوفیان قصد زیارت شیخ ابوالحسن خرقانی کردند. ترسائی شبیه صوفیان با ایشان موافقت کرد و حال خود پوشیده میداشت. چون به خرقان رسیدند، شیخ برخاست و ایشان را به دست خویش خدمت کرد و در حق آن ترسا زیادت لطف کرد. روزی گفت: «شما را به حمام باید شد مسافران شاد شدند. ترسا دلنگ شد، با خود اندیشه کرد که این زنار کجا نهم در این اندیشه بود که شیخ آهسته در گوش ترسا گفت: «زنار به من ده که خادمان امین باشند چون از حمام باز آمدند، شیخ پنهانی زنار به وی باز داد. (لویزن، ۱۳۸۴، ص ۲۱)

استغنا و ایثار و بی اعتنائی به علایق دنیوی: از دیگر صفات بارز مشایخ صوفیه استغنا و ایثار و بی اعتنائی آنان به علایق دنیوی و نداشتن دلبستگی به هر آنچه رنگ دنیایی دارد بود. بزرگان صوفیه هرچه می رسید بی ریا صرف درویشان و مستمندان می کردند و خود در خدمت خلق خدا بودند و نقدینه و ملک و مال و منالی نداشتند و به این همه بی توجه بودند. اگر هم نقدینه ای نبود در رفع نیاز دیگران از بدل کلاه و قبا و دستار خود دریغ نداشتند، و در اوج نیاز خود را بی نیاز میدانستند و مقام استغنائی آنها نشانه بریدن ازعلائق هستی و مایه های دنیا دوستی و خودپرستی بود. مشایخ صوفی جز حق به چیز دیگری دلبستگی نداشتند و در حقیقت هم در ظاهر اهل تجرید بودند و هم در باطن تا آنجا که پا بر سر هستی می نهادند و در آستان هست مطلق در نیستی می زدند وجود را در بی وجودی و هستی را در نیست بودن می دیدند. (لویزن، ۱۳۸۴، ص ۲۲)

شفقت به حیوانات: با توجه به اینکه خلق خدا جملگی نهال خدایند مشایخ صوفیه نسبت به حیوانات نیز عطوفت و مهربانی نشان می دادند. عطار میگوید:

معروف را خالی بود که والی آن شهر بود. روزی در جایی خراب میگذشت معروف را دید نشسته و نان میخورد و سگی با وی هم کاسه و معروف لقمه ای در دهان خود می نهاد و یکی در دهان سگ خال گفت: شرم نداری که با سگی نان می خوری؟ گفتاز شرم نان بدو میدهم. در حکایت زیر از عطار رابطه خاص منصور حلاج با سگان نشان داده شده است.

ابو عبد الله تروغبدی یک روز با اصحاب خویش بر سر سفره ای نشسته بود به نان خوردن. حسین بن منصور از کشمیر می آمد قبایی سیاه پوشیده و دو سگ سیاه بر دست. شیخ اصحاب را گفت جوانی بدین صفت می آید استقبال او کنید که کار او عظیم است. اصحاب برفتند و او را دیدند که می آمد دو سگ بر دست هم چنان روی به شیخ نهاد. چون شیخ او را بدید، جای خویشتن بدو داد تا درآمد و سگان را با خود به سفره نشاند؛ و چون اصحاب دیدند که شیخ استقبال او فرمود و جای خویش بدو داد، هیچ نتوانستند گفت. شیخ نظاره او میکرد تا خود میخورد و به سگان می داد، و اصحاب انکار می کردند. پس چون نان بخورد برفت شیخ به وداع او برخاست چون بازگردید، اصحاب گفتند: شیخا! این چه حالت بود که سگ را بر جای خویش نشاندی و ما را به استقبال چنین کس فرستادی که جمله سفره از نماز ببرد؟ شیخ گفت: «آری سگ او بنده اوست. از پی او می دوید از

بیرون مانده و سگ ما در درون مانده است و ما از پی او میدویم؛ و بسی فرق بود از کسی که منابع سگ بود تا کسی که سگ متابع او بود. سگ او ظاهر می توان دید و آن شما بر شما پوشیده است. این بتر از آن هزار باره. پس گفت: «در آفرینش پادشاه او خواهد بود. اگر سگ دارد و اگر ندارد کار روی بدو خواهد نهاد. (لویزن، ۱۳۸۴، ص ۲۳)

تأکید بیشتر بر بُعد باطنی نسبت به بُعد ظاهری

مشایخ صوفیه هم به طور شفاهی هم در آثار منظوم و منثور خود می کوشیدند تا مستمعان خود را چه در قالب عباراتی صریح و مستقیم چه به بیانی مجازی - در مورد حقیقت دگرگون کننده شریعت روشن سازند گفته ها و نوشته های ایشان را باید نوعی راه گذار از هسته بیرونی عبادات رسمی که در قوانین دینی اسلام پیش بینی شده به لب و مغز اصلی پرستش حقیقت دانست. اگرچه ذکر شمار اقوالی که به موضوع ضرورت گذار از وسواسها و توجهات بیش از اندازه به ظواهر دین اختصاص دارد از حوصله این بحث کوتاه بیرون است، منتخبات زیر برای نشان دادن عمق نظرات مشایخ صوفیه کفایت میکند. (لویزن، ۱۳۸۴، ص ۲۴)

مقام منکرین تصوف

گروهی تصوف را نو آوری در دین و رشته‌ای از فرقه‌ی شیعه باطنیه گفته اند. پس باید دانست که منکرین تصوف هر چه هستند نه در مقامی هستند که لیاقت اجتهاد کردن را داشته باشند تا رد و انکار آنها برای کسی دلیل و برهان باشد نه جزو عالمان حقیقی هستند که بدون تعصب حقایق را بیان می کنند نه از صوفیان واقعی هستند که حرف آنها با دلیل و قابل قبول باشد. بلکه به قول مولانا احمد علی لاهوری منکرین تصوف به منزله دُزد و راهزن هستند که می خواهند که جزیی بزرگ را از دین خارج کنند که در واقع متعلق به دین است. البته این بهتر و به عقل نزدیکتر است که بجای نسبت دادن اهل بدعتی به افراد روشن ضمیر و پاک نیتی از حسن بصری گرفته تا این زمان، همین انکار کنندگان را نو آور در دین و مبتدع بنامیم. انکار تصوف به خاطر نبود علم کافی و جانبداری نادرست و نرسیدن به این مقام است. به حکم الناس اعداء لما جهلو. (سربازی، بی تا، ص ۱۱)

افکار و عقاید عرفان‌های کاذب و نوظهور

بعد از آنکه معنی واقعی عرفان را فهمیدیم، می‌خواهیم افکار و عقاید عرفان‌های نوظهور را بررسی کنیم تا مقایسه ای باشد بر عرفان‌های واقعی مظاهری سیف می گوید. بسیاری از رهبران فرقه‌هایی که خاستگاه خارجی دارند به گفته خود عمدتاً آدم‌های مشکل داری هستند و تعداد از آنها معتاد و یا الکلی می باشند. رهبران این فرقه‌ها معتقدند معنویت با مذهبی بودن فرق دارد و برای این که انسان معنوی باشد لازم نیست مذهبی هم باشد و اصلاً این افراد در حال تغییر دادن مفهوم معنویت هستند و دارند این دامنه را به دین هم می کشانند و به اعتقاد آنها دین مجموعه‌ای از آموزه‌ها و تعالیم است که برای شما آرامش بیشتر و بهتری را به وجود می آورد و می گویند

اگر می خواهید چیزی یاد بگیرید به سراغ علم بروید و اگر می خواهید شاد شوید و آرامش پیدا کنید به دنبال دین بروید و این نامگذاری و تعبیرها کاملاً غیرعلمی انجام میشود و آن زمان است که وقتی واژه زبان و ذهنیت تغییر کرد، ماهیت هم عوض میشود و حتی کلیساهای آنها هم برای پاسخگویی در مورد مسایل مختلف آنلاین است. با وجود هشدار کارشناسان دینی مبنی بر تلاش گسترده مروجان عرفانهای کاذب برای نفوذ در میان جوانان و نوجوانان، نهادهای آموزشی متولی این هشدارها را جدی نگرفته اند و تنها با برنامه های سطحی درصدد رفع تکلیف از خود هستند. (سهروردی، ۱۳۷۶، ص ۹۸)

یکی از اصول تربیتی شروع آموزشی از سنین پایین است. زیرا هنگامی که به سطح دانشگاه رسیده ایم آموزه های تربیتی تأثیرچندانی ندارد فی هر چند امکان تغییر و تحول در هر رده سنی هست اما به طور طبیعی ذهن سنین پایین تر برای دریافت های تازه آماده تر است متأسفانه برخی از این گروهها برای ترویج افکار و اندیشه های خود در دوران نوجوانی برنامه های ویژه و عملی دارند البته تمامی این فرقه ها کار عملی انجام نمی دهند اما برخی برای دوران راهنمایی و دبیرستان کتابها و معلمان مخصوص دارند همچنین محافلی وجود دارد که در این دوران افراد را جذب کند. در حال حاضر بسیاری از عرفان های موجود، کاذب و ساختگی هستند و ویژگی چنین عرفان ها و منش های ساختگی، قید و بند نداشتن دینی و خارج بودن آنان از چارچوب دین است به کار بردن واژه عرفان در خصوص این قبیل فرقه ها بسیار اشتباه است چرا که راه رسیدن به عرفان، کمال و تعادلی واقعی از راه دستورات دینی و مبتنی بر وحی است. (مطهری، ۱۳۷۴، ۶۲) اگر این گونه فرقه ها و عرفان ها خود را به هیچ دین و آیینی منتسب نمی کنند و معتقد به هیچ نظام فلسفی و اصولی نبوده و نیستند و از جاذبه هایی همچون سحر و جادو و جاذبه های روانشناختی برای جذب افراد به ویژه جوانان سوء استفاده میکنند. میتوان یکی از دلایل رشد عرفان های غیرالهی در غرب را عملکرد نامناسب کلیساهای و شخصیت های کلیسایی دانست که نتوانستند نیاز معنوی مردم را به خوبی برطرف کنند (جعفری، ۱۳۹۱، ۲۶۵).

ویژگی مهم تصوف نوظهور

خدای دروغین با اوصاف دروغین

یکی از ابزارهای شیطان این است که خدای دروغین به ما معرفی می کند، خدا را آنطور که خودش خودش را معرفی کرده است، معرفی نمی کند. به عنوان نمونه، قهر و غضب خداوند را انکار می کند و فقط از رحمانیت خدا می گویند، در حدی که شخص به این باور می رسد که جهنمی در کار نیست، مگر می شود خدایی با این مهربانی کسی را در آتش جهنم بسوزاند؟ در این موارد ما باید اوصاف خدا را در کلام خدا و کلام کسانی بجوئیم که دارای مقام عصمت اند، تا دچار انحراف نشویم www.mashregnews.ir

بازداشتن مردم از پیمودن ادامه راه انبیای و اوصیای الهی (ولایت فقیه)

به گفته آقای مرادی، حقه سوم در تصوف‌های کاذب این است که پیروانش را از راه انبیاء و اوصیاء که همان ولایت فقیه است، دور می‌کنند، وی خطاب به حاضرین تأکید کرد: هر کس، در هر لباس که ادعای تصوف و تقدس کند و با ولایت فقیه فاصله داشته باشد؛ او خود شیطان و دنباله شیطان است. می‌گویند: دین از سیاست جداست. خدا لعنت‌تان کند، مگر رسول الله حکومت تشکیل نداد؟ مگر امام زمان که تشریف بیاورد حکومت تشکیل نمی‌دهد؟ چگونه دین از حکومت و سیاست جداست؟. دین عین حکومت است. تصوف عین حکومت است و حکومت عین تصوف، اگر در راس حکومت بودی، رهبر جامعه اسلامی بودی و در عین حال عارف هم بودی هنر کردی. یکی از نشانه‌های تصوف کاذب همین است که گوشه‌ای بنشیني، به حکومت و سیاست کار نداشته باشی؛ می‌بینید که نوک پیکان‌شان بر علیه ولایت فقیه، جامعه‌ی روحانیت و حکومت اسلامی‌ست، اما تا آخر عمرشان دو منبر درست و حسابی و تیز و تند بر علیه مستکبرین نرفتند.

www.mashnews.ir .

جدا کردن علم از تصوف: یکی دیگر از مهمترین ویژگی‌های تصوف کاذب و دروغین، جداکردن مومنین از طبقه‌ی مراجع تقلید، فقها و علماست؛ علم را حجاب می‌دانند، تشویق می‌کنند که از علم دور باشید، علم حجاب اکبر است. در حالی که چقدر قرآن بر اهمیت علم و فقه تأکید و توجه کرده است. به فرموده امام باقر وجود یک فقیه برای شیطان از هزار عابد که شب تا صبح به عبادت بپردازد، روزها روزه باشد و قرآن بخواند سنگین‌تر است. مردم را نسبت به فقها دلسرد می‌کنند، چون می‌دانند اگر این فقها و این پاسبان‌ها باشند، نمی‌توانند مردم را گمراه کنند. در حالی که عارف حقیقی، عارفی ست که در مکتب اهل بیت تربیت شده باشد. می‌گویند از فقها فاصله بگیرید، احکام خدا را مسخره می‌کنند، که این شریعت و احکام پوست، ظاهر و جسم است، تصوف مغز است و ما به مغز رسیده‌ایم دیگر نماز نمی‌خوانیم، دیگر تقلید نمی‌کنیم، در حالی که باید پرسید، پس چرا امیرالمومنین نماز می‌خواند؟ پس چرا ایشان هر روز عبادت‌شان بیشتر می‌شد؟. مگر نه این است که خدا فرمود. ما فقط از

متقین قبول می‌کنیم www.mashregghnews.ir

افراط در حلال و حرام الهی: حيله‌ی زشت‌تر بعضی از تصوف‌های کاذب؛ افراط در اجرای احکام الهی است. مثلاً می‌گویند گوشت گوساله نخورید، و یا حلال‌های دیگری را برای‌شان مطلقاً حرام می‌کنند، از سیره و منش اهل بیت دور شدند، از تصوف‌های حقیقی دور شدند، و با توجه به این مورد؛ ما همگی خصوصاً جلسه‌ای‌ها، مذهبی‌ها، هیئتی‌ها در معرض خطر ابتلاء به افراط و تفریط قرار داریم

www.mashregghnews.ir

استفاده از کرامات ساختگی: بیشترین حيله‌ای که شیاطین برای انداختن معتقدین و مومنین به دام تصوف کاذب از آن کار می‌گیرند، استفاده از بعضی کرامات ساختگی است که از طریق علوم غریبه مانند سحر و جادو یا ریاضت‌ها بدست می‌آید و از این طریق قلوب مردم بخصوص خانم‌ها، جوانان و انسان‌های ساده را متوجه

خودشان می‌کنند، کار خارق‌العاده‌ای نشان می‌دهند، گاهی حتی خبرهایی از چند روز و چند هفته‌ی بعد می‌دهند، خواب را تعبیر می‌کنند اما این دلیل نمی‌شود حالا چون مثلاً تعبیر خواب بلدند؛ عقاید فلسفی، فقهی و احکام‌مان را از او بپرسیم، مسائل سیاسی و حکومتی را از او جویا شویم.

احکام شرعی را باید از مجتهد پرسید. حالا این شخص یک کاری کرده یک گناهی را انجام نداده از یک حرامی دوری کرده، خداوند برایش فضیلتی داده، حالا به واسطه این فضیلت، فریب خورده و دیگران را هم بازی می‌دهد و خیال می‌کند منم و منم که می‌توانم همه‌ی امت را هدایت کنم؛ سامری از این طریق امت موسی را گوساله‌پرست کرد.

وی در قسمت دیگر سخنانش پیرامون اهمیت تفکر در عبادت سخنرانی کرد و عبادت بدون تفکر را عاری از خیر و برکت خواند و گفت: حضرت علی (رض)، می‌فرماید: در عبادتی که در او تفکر نباشد، خیری نیست. پس خیر و عدم خیر در دعای توسل نیز دست خود ماست، چون اگر دعا توأم با تفکر باشد، در او خیر و برکت خواهد بود. اما این دعا اگر خوانده شد و تفکری در آن صورت نگرفت، طبق فرموده مولای ما، در این عبادت خیری نیست.

مرادی در تأیید و تأکید بر مطلب فوق، به فرموده دیگری از امیرمؤمنان علی (رض) اشاره کرد که آن حضرت می‌فرماید: در عبادتی که در او تفکر و تدبیر نباشد، عبادت‌کننده مانند الاغی ست که شیطان چشم او را بسته و بیهوده دور سنگ آسیاب می‌چرخد. (این الاغ هر چقدر که دور خودش می‌چرخد پیشرفتی در کارش حاصل نمی‌شود، لذا می‌ایستد، سپس چشم‌های این حیوان را می‌بندند تا دیگر متوجه نشود که بیهوده دور خودش می‌چرخد). «استاد مرادی» با ذکر این نکته که تمام عبادات بایستی توأم با اندیشه و تفکر صورت گیرد، افزود: دعای توسل، نماز، روزه، صدقه و هر کار خیری که انجام می‌دهیم بایستی با تفکر و اندیشه بعد از انجام؛ آن عبادت را به درجه قبولی رسانده و پیوسته رشد و ارتقایش دهیم، تا بتواند نزد ذوات مقدسه شفیع ما قرار گیرد.

با توجه به بیانات آقای مرادی؛ ما باید از خود بپرسیم که چرا ما در دعای توسل چهارده بار به اهل بیت عصمت و طهارت متوسل می‌شویم؟ چرا ما فقط شفاعت را از این خاندان می‌خواهیم؟ چرا این قدر مهم است که به خاطرش پرودگار درب‌های اجابت را برای ما باز کرده است؟ جواب این است که ما پیمان می‌بندیم که خود را "شبه" شما می‌کنیم، توجه ما به شماست و از جنس شما خواهیم شد، و تو سَلْنَا؛ یعنی: ما با ذوات مقدس پیمان می‌بندیم که خود را از جنس شما کنیم و عاشقانه با آرمان‌ها، افکار و افعال شما پیوند برقرار کرده و دست خود

را به دست غیر شما نمی‌دهیم. www.mashregnews.ir

خطرات تصوف کاذب: خطرها و آسیب‌های این تصوف نوظهور، جای بسی تأمل دارد. مهم‌ترین خطر و آسیب، متوجه مفهوم دین است. تصوف‌های نوظهور ضمن مخدوش کردن چهره تصوف اصیل با فروکاستن

مفهوم دین، زدودن اتوریتة الهی آن، جایگزینی خودمحوری به جای خدامحوری و فرعی سازی دین نسبت به غایات اومانستی، بزرگترین ضربه را بر کیفیت دینداری وارد می آورند. علاوه بر این، ادعای این تصوف ها در مورد در انحصار داشتن حقیقت، ساختارهای اتوریتة ای که اطاعت مطلق می طلبند؛ تشویق به وابستگی فزاینده به جنبش از نظر مادی، معنوی و منابع اجتماعی و بریدن گروه از جامعه، همگی، خطرهای آسیب های بالقوه دیگری هستند که نباید از آن ها غفلت کرد. خطرهای آسیب های بالفعل از عرفانی به عرفان دیگر فرق دارد؛ خطراتی همچون: اخذ پول زیاد از افراد و مشتریان، کسب پول های باد آورده کلان، تخریب قدرت شغل در اعضا، ازدواج نکردن یا بی بندوباری جنسی، نبود احساس ترس از گناه، از میان بردن احساس مسئولیت، هدایت کردن افراد به زندگی پرحیله، بی رحمانه و جنایت کارانه. در این مقاله می کوشیم که نقش مستقیم نظام سلطه و مافیای فرهنگی جهان در آسیب هایی را شناسایی کنیم که از طریق تصوف های نو ظهور در جامعه ایران به وجود آمده است. تا بتوانیم راهکارهای لازم جهت پیشگیری و یا رفع اثر این آسیب ها را ارائه دهیم.

www.porsemaneequran.com .

دریافت ها

باید گفت در باره ی دریافت های این تحقیق بنده که تصوف اسلامی اینست که هر آنچه در سر داری بنهی و آنچه در کف داری بدهی و آنچه بر تو اید نجهی. راه و روش تصوف اسلامی اینست که حقیقت را با عقل و برهان نمی توان شناخت و با عنایت و توجه به قرب او راه شناخت خدای را باید به واسطه عشق یافت. و دیگر از راه های تصوف اسلامی اینست دعوت به حق پرستی است، یعنی مردم را از راه گمراهی به راه حق دعوت می کنند. اما تصوف نو ظهور و کاذب اینست که بسیاری از رهبران و فرقه های که خاستگاه خارجی دارد به خود عمدتاً آدم های مشکل دار هستند و تعداد از آن ها معتاد و یا الکلی می باشند و برای مردم خودشان را یک آدم درست نشان میدهند و به مردم خدای دروغین را معرفی می کنند خدا را همان طور که خودش خودش را معرفی کرده معرفی نمی کنند. و دیگر از کارکرد این فرقه که جدا کردن مؤمنین از طبقه ی مراجع تقلید، فقها و علماست یعنی علم را حجاب میداند و مردم را از علم دور میدارند. و دیگر از راه های این فرقه اینست که افراط و تفریط در اجرای احکام الهی است. و دیگر از عمل کرد این فرقه اینست که استفاده از کرامات ساختگی ست که از طریق علوم غریبه مانند سحر و جادو ریاضت ها بدست می آید استفاده می کنند.

نتیجه گیری

هنگامیکه دین مقدس اسلام با معارف شکوفا و پر بالنده و الهی سراسر جهان را روشن ساخت مسلمانان متفکر و جویندگان حقیقت را از چشمه زلال دانش و معرفت سیراب کرد. انسانها را متوجه ساخت که از جوانب گوناگون در باب توحید و شناخت حق و راه های وصول به حقیقت وجود بیندشند بناءً از خداوند عالی و

قرآنکریم و احادیث نبوی کمک گرفتند و اندیشه عالی خدا شناسی و سیرو سلوک طریق معرفت را رشد دادند و انرا بصورت مکتبی ساختند و شیوه حرکت و سیر در راه تکامل انسانیت را آموختند. این اندیشه تابناک و این سیر و سلوک .. یک مکتب فکری و علمی بوجود آورد که آنرا عرفان و تصوف نامیدند.

تصوف صافی کردن دلست از مراجعت خلقت و مفارقت از اخلاق طبیعت و میرانیدن صفات بشریت و دور بودن ازدواعی نفسانی و فرود آمدن بر صفات روحانی و بکار داشتن آنچه اولتر و نصیحت جمله امت و متابعت پیغمبر. گروهی تصوف را نو آوری در دین و رشته‌ی از فرقه‌ی شیعه باطنیه گفته اند. پس باید دانست که منکرین تصوف هر چه هستند نه در مقامی هستند که لیاقت اجتهاد کردن را داشته باشند تا رد و انکار آنها برای کسی دلیل و برهان باشد نه جزو عالمان حقیقی هستند که بدون تعصب حقایق را بیان می کنند نه از صوفیان واقعی هستند که حرف آنها با دلیل و قابل قبول باشد. ویژگی های تصوف اسلامی عبارت است از: رویکرد عملی و شهودی به وحدت وجود، عشق الهی، دعوت به حق پرستی، کار کردن و پرهیز از تنبلی و بیکاری، خدمت به مردم و انسان دوستی، نرنجیدن از آزار مردم، جوانمردی، احترام به معتقدات دیگران، استغنا و ایثار و بی اعتنایی به علایق دنیوی، شفقت به حیوانات و تأکید بیشتر بر بعد باطنی نسبت به بعد ظاهری. ویژگی مهم تصوف نوظهور: خدای دروغین با اوصاف دروغین، بازداشتن مردم از پیمودن ادامه راه انبیای و اوصیای الهی (ولایت فقیه)، جدا کردن علم از تصوف، افراط در حلال و حرام الهی، استفاده از کرامات ساختگی است. خطرها و آسیب های این تصوف نوظهور، جای بسی تامل دارد. مهم ترین خطر و آسیب، متوجه مفهوم دین است. تصوف های نوظهور ضمن مخدوش کردن چهره تصوف اصیل با فروکاستن مفهوم دین، زدودن اتوریتة الهی آن، جایگزینی خودمحوری به جای خدامحوری و فرعی سازی دین نسبت به غایات اومانستی، بزرگ ترین ضربه را بر کیفیت دینداری وارد می آورند.

The difference between Sufism and Islamic mysticism and new and false Sufism

Muhammad Farid Muhammadi, Contract Lecturer of sheikh zayed university, faculty of Language and Literature, Persian-Dari Department.

Email address : Muhammadfaridmuhammadi214@gmail.com

Abstract

Full knowledge of the path chosen to get closer to the high-ranking God makes navigating this path more seriously, the presence of deviations in this path causes one to move away from the goal. The question of the current research is, what are the effects of newly emerging and false mysticisms on Islamic mysticisms? In the present study, along with the lexical and terminological explanation of Islamic mysticism, the history and effective factors in the emergence of Sufism and emerging non-Islamic mysticisms and their dispersion have been recounted. The method of this research is to describe such mysticisms and analyze and examine the views of religious scholars on this issue. In the end, it has been emphasized that the emergence of false mysticism, if it is accompanied by correct enlightenment and identification, not only does not cause confusion; but also cause better recognition The value of pure Islamic mysticism will become.

Key words: Sufism and Enlightenmentt, cognitive, error, Islamic mysticism, emerging mysticisms

سرچشمه‌ها

بیات، محمدحسین. (۱۳۷۴ش). مبانی عرفان و تصوف، تهران؛ انتشارات دانشگاه علامه طباطبائی.

جعفری، محمدتقی. (۱۳۹۱ش). عرفان اسلامی، تهران؛ انتشارات موسسه تدوین.

حصاریان، سیداکرام الدین. (۱۴۰۰ش). عرفان و تصوف اسلامی، کابل؛ انتشارات امیری.

سربازی، محمدعمر. [بی تا]. خلاصه التصوف، [بی نشر].

سهروردی، شهاب الدین. (۱۳۸۶ش)، عوارف المعارف، (بی نشر).

لویزن، لئونارد. (۱۳۸۴ش). میراث تصوف، جلد اول، تهران؛ انتشارات کتابخانه ملی ایران.

مطهری، مرتضی. (۱۳۷۶ش). آشنایی با علوم اسلامی، تهران؛ انتشارات صدرا.

نقشبندی، امین علاء الدین. (۱۳۷۹ش). حقیقت تصوف، کابل؛ انتشارات اداره دارالنشر افغانستان.

www.porsemanequran.com.

www.mashregghnews.ir



Shaikh Zayed

Quarterly Academic and Research Journal 2025, No: 39

Editorial Board

-  Assot. Prof. Dr Subhanullah Shahab / Faculty of Languages and Literature
-  Assot. Prof. Mohammad Shafiq Mandozai/ Faculty of Law and Political Science
-  Assot. Prof. Abdulkhlil Afghani / Faculty of Agriculture
-  Assot. Prof. Zarwali Sadiqi / Faculty of Social Science
-  Assot. Prof. Mohammadullah Mondoza/ Faculty of Law and Political Science
-  Assot. Prof. Abdul Tawab Azizi/ Faculty of Education
-  Assot. Prof. Amanullah Zadran/ Faculty of Law and Political Science
-  Assot. Prof. Shafigul Shafiqi/ Faculty of Agriculture
-  Assot. Prof. Salih Khan Salih/ Faculty of Computer Science
-  Assot. Prof. Said Kamal Shah Bannuri/ Faculty of Sharia
-  Assist. Prof. Ghazi jan Mohammadi/ Faculty of Education
-  Assist. Prof. Naqibullah Atish/ Faculty of Journalism
-  S. T. A. Gawhar Shah Gawhari/ Faculty of Computer Science